

431 2.5
TRACTATUS,
DE COMMISSARIIS,
ET COMMISSIONIBVS
CAMERÆ IMPERIALIS,

Rutgeri Rulant Aquisgranensis, D.

PARS •III.
DE ARTICVLIS.

In qua; quomodo, inuestigato genere actionis, iuxta præscriptum iuri
communis, & supremi Imperialis Cameræ iudicii modum, Articuli,
in omni, quæ occurrit materia, confici debeant, nouo, & à ne-
mine hæcenus tradito modo edocetur.

2492

Cum Gratia & Privilegio Caf. Maieft.

FRANCOFVRTI,
Ex Officina Typographica Ioannis Saurii,
Sumptibus Rulandiorum.

M. D. C. IV.

40.2.10

ILLVSTRI, GENERO-
SISSIMOQVE DOMINO, DN.
ANTONIO GVNTHERO, COMITI IN OL-
denburgk, & Delmenhorst, Domino in Iever, & Kniephau-
sen, Domino suo clementi.

Superiori, generosissime Domine Comes, vti nosti anno, Ca-
sarei Commissarii munere, à Parente tuo, laudatissima me-
moriz nominatus, in arce vestra cū iungerer, interq; alia, tam
de publicis, quàm privatis, quæ, prasente Parente tuo, tunc se-
rebantur colloquia, de negligentia Aduocatorum in Articulis
conficiendis; & quanto studio, ac labore res ea indigeret, quan-
tique artificii esset, sermo incideret, variaeque eius rei vtrunque demonstrarentur
cause; vt difficultatibus istis, atq; incommodis obuiam iretur, prudens ille, &
experientia verè magnus heros, in votis vnicè se habere, affirmabat: Ego, vtpotè
qui tunc temporis istius re tractati mi animum adueceram, laboremque in ea susce-
peram, calcari hoc incitatus ad incepti operis continuationem ac perfectionem mo-
rà haud vllà interposità, astuare cæpi, vt ipsius iudicium, vere magnum, & ma-
tutum desuper experiri possem. Verum dum in eo sum; dumque Typographo
opus hoc excudendum transmittere, Parentique tuo, strenue loco gratitudinis er-
gò, inscribere cogito; Ecce, fata nobis insignem Heroëm illum abstulisse, fama adfer-
tur; quare percita, obstupui; tum quod nos tanto inter generosos viro priuassent;
qui & etate, & autoritate rerumque experientia tantapollebat; vt non Comi-
tatum, sed Regnum etiam regere, exemploque non solum vicinis, sed exteris etiam
præire antesignanus, mereretur; tum etiam, quod occasionem hanc ei deme opti-
mè

13 1 D 39

40.2.10

ILLVSTRI, GENERO-
SISSIMOQVE DOMINO, DN.
ANTONIO GVNTHERO, COMITI IN OL-
denburgk, & Delmenhorst, Domino in Iever, & Kniephau-
sen, Domino suo clementi.

Superiori, generosissime Domine Comes, uti nosti anno, Ce-
sarei Commissarii munere, à Parente tuo, laudatissima me-
morie nominatus, in arce vestra cū sungerer, interq; alia, tam
de publicis, quàm priuatis, quæ, præsentè Parente tuo, tunc se-
rebantur colloquia, de negligentia Aduocatorum in Articulis
conficiendis; & quanto studio, ac labore res ea indigeret, quan-
tique artificii esset, sermo incideret, varique eius rei vtrinque demonstrarentur
causæ; ut difficultatibus istis, atq; incommodis obuiam iretur, prudens ille, &
experientia vtrè magnus heros, in votis vnicè se habere, affirmabat: Ego, ut potè
qui tunc temporis istius rei tractationi animum adieceram, laboremque in ea susce-
peram, calcari hoc incitatus ad incepti operis continuationem ac perfectionem mo-
râ haud vllâ interpositâ, astuare cæpi, ut ipsius iudicium, vere magnum, & ma-
tuum desuper experiri possem. Verum dum in eo sum; dumque Typographo
opus hoc excudendum transmittere, Parentique tuo, strenua loco gratitudinis er-
gò, inscribere cogito; Ecce, fata nobis insignem Heroëm illum abstulisse, fama adser-
tur; quare perscита, obstupui; tum quod nos tanto inter generosos viro priuassent;
qui & ætate, & auctoritate rerumque experientia tanta pollebat; ut non Comi-
tatum, sed Regnum etiam regere, exemploque non solum vicinis, sed exteris etiam
præire antesignanus, mereretur; tum etiam, quod occasionem hanc ei de me opti-
mè

EPISTOLA

mè merito gratias referendi, iudiciumque eius experiendi oblatam, fata inuidissent. Inter hæc tamen tristitia ac deprimentia, duo mihi sarculi recreationis exsurgere visi sunt; qui licet priores doloris ramos non plane deprimerent; Umbraculo tamen quodam, tractu temporis, texere. Ecquidem enim (: vti fit:) insusurrabant consolantium voces, te nimium angit primum illud: anne ordini nature, terminum vita cuiq; constituenti, metas præscribere, (: quod haud ausi sunt Ethnici:) tentabis? Pallida quippe mors, æquo pulsat pede, pauperum tabernas, Regumque turrets.

Et:

Mixta senum, ac iuuenum densantur corpora, nullum

Caput Proserpina fugit.

Alterum minus, inquam, te commouere debet. Si enim is qui honestè moritur, per gloriam viuere, sique hæres eadem cum defuncto non persona solum, sed et pars viscerum membrorumque, esse perhibetur: nihil tibi per hanc mortem præceptum, vti quereris; cum, cui eodem planè iure labores tuos inscribere queas, habeas filium, cui tanquam successori, non Comitatus solum; sed vniuersi iuris; imò virtutis, ac iudicii paterni, tutò hæc offerre, ac committere eis dæx causis, iudiciumq; eius experiri liceat. Quæ ego animo voluens; nullumque dolorem tam magnum esse, quem non dictorum sacrorum, amicorumque consolationes, ac temporis diuturnitas, si non planè eximant: tamen minuant, cogitans; animum reassumens; vt laudatissimo parenti: ita nunc tibi, Heros generosissime, causas huius mei scripti exponere visum fuit; quarum prior est inscitia multorum, cum discrimine, tam Magnatum, quàm aliorum, Articulos sæpe conficientium: quæ inde videtur procedere, quod dum conficiunt Articulos, genus actionis, vel ignorent, vel non satè accurate inquirant; altera, quod nemo hætenus articulandi modum, ex professo præscripserit: Præter illa enim, quæ velut per transcursum in Tractatibus suis præcæcis seu forensibus sub unico duntaxat titulo tradidere, vel vix attigere Dd. & præter Anton. à Bob. & Curt. de Positionibus (: de quorum scriptis iudicium volens non ascribo; sed vt collatione facta, iudicent alii rogo:) nulla aliorum hæc de re scripta videre licuit: Recens quidem librum de articulandi modo Cala edidit: verum, mea opinione, non modum articulandi; sed articulatum potius probandi, eum proposuisse, dicent mecum omnes, qui eius contenta penitus examinauerint. His itaque de causis ego pleniorẽ huius rei tractationem suscipere, modumq; dextrè conficiendi Articulos, à capite huius materie exorsus, delineare aggressus sum. Cumq; eo absolute, reliquũ Corpus, haud alia ratione perficere me posse deprehenderẽ, quàm si per

DEDICATORIA.

41

omnes materiarum classes, modum inuestigandi genus actionis in specie proponerem; fore sperans, ut hoc pacto iactis fundamentis, etiam ab iis, qui primoribus saltem labris praxim gustarunt, additis praeceptis, primo libro comprehensis, Articulos in omni materia, magno cum clientulorum cōmodo confici possint; per integrum Ius, Doctorumq; scripta, & Camera vota, seu Relationes (: quae praeter ceteris circa hanc rem diligenter occupantur:) discurrere cœpi, praesensq; hoc opus tandem conscripsi, Illustriq; nomini tuo, Comes generosissime, ex causis ante memoratis, inscripsi. Id igitur ut iudicii tui exquisita lance trutinare, & in debita, tam erga Parentem, quam te gratitudinis testimonium, serena fronte suscipere non dedigneris, submisit rogo: IEHOVAM orans; ut bonum gubernationis tuae initium, felicius medium, & finem exoptatissimum, ad nominis sui gloriam, & subditorum tranquillitatem, benigne largiatur. Dabantur 28. Januarii, Anno 1604.

Celsitud. & Generos. T.

Audiens.

RYTGER RYLAND D.

ELENCHVS PARTIS TERTIÆ.

DE ARTICVLIS, ET GENERE ACTIONIS.

LIB. I.

De Articulis.

CAPITA.

- 1 De vtilitate Articulorum, & quæ Commissario diligenti hic obseruanda.
- 2 De Origine, Etymologia, & Definitione Articulorum.
- 3 De modo conficiendi Articulos.
- 4 De vitiis Articulorum.
- 5 Ad quem cognitio, an pertinentes sint, spectet.
- 6 De Directorio.
- 7 An & quando Additionales, & Correctionales, ac Noui admittendi.

LIB. II.

Quomodo, & quare, tam in conficiendis Articulis, quam confectis, omnia ad genus actionis accommodanda.

CAPITA.

- 1 De vtilitate, quæ ex inuestigandò genere actionis, in actu Commissionis, ad ladicem, & vtramque Partem redundat.
- 2 Vnde genus actionis indagandum.
- 3 Actionibus pluribus sese offerentibus Actori vtiliorem eligendam.
- 4 Actio quæ vtilior sit actori, quomodo cognoscatur; & de delectu actionum habendo; & quomodo is instituendus.
- 5 In inquisitione de genere actionis, quæ attendenda, quæ vitanda.

LIB. III.

De Remediis iurium incorporaliū.

CAPITA.

- 1 De Rei vendicationis affinibus remediis personalibus.

- 2 An vnica duntaxat actio confessoria, & negatoria; an vero plura sint remedia iurium incorporaliū.

De	3	Seruitutum	{	Personalium	} Remedii.
	4	Regalium		Realium	
	5	Privilegiarum			
	6	Vexilligalium			
	7	Collectarum			
	8	Monetarum			
	9	Venationum			
	10	Piscationum			
	11	Fluminum			
	12	Nauigationum			
	13	Insularum			
	14	Molendinarum			
	15	Alluionum			
	16	Assecurationum			
	17	Iurisdictionis			
	18	Feudorum			

LIB. IV.

De Remediis circa generales acquirendi dominii modos occupatis.

CAPITA.

- 1 De possess. { Acquirendæ } Remedii.
- 3 { Retinendæ } Remedii.
- 4 { Recuperandæ } Remedii.
- 4 Possessorum cum petitorio, quando cumulari possit.
- 5 Usucapionum { Remedii.
- 6 De { Consuetudinis } Remedii.
- 7 { Statutorum } Remedii.

LIB. V.

De contractu Remedii.

I. Qui consensu.

CAPITA.

De

ELENCHVS PARTIS TERTIÆ.

De	1	Emptionis & venditionis	Remedii.
	2	Locationis & conductionis	
	3	Emphyteusis	
	4	Societatis	
	5	Mandati	
	6	Donationis	
	7	Dotis	

II Quire.

CAPITA.

De	8	Mutui	Remedii.
	9	Commodati	
	10	Precarii	
	11	Depositi	
	12	Sequestri	
	13	Arrestu	

III. Innominatorum contractuum.

CAPITA.

De	14	Negotiorum gestorum	Remedii.
	15	Tutela	
	16	Communi diuidendo	
	17	Finium regundorum	

LIB. VI.

De vltimarum voluntatum Remediis.

CAPITA.

De	1	Petitionis hereditatis	Remedii.
	2	Bonorum possessionis	
	3	Codicillorum	
	4	Fideicommissi	
	5	Legatorum	
	6	Familie erciscundæ	
	7	Querelæ inofficiosi	
	8	Inuentarii	
	9	Legitimæ	

LIB. VII.

De Remediis modorum formantium res acquisitas.

CAPITA.

De	1	Scipulationum	Remedii.
	2	Literarum obligationum	
	3	Pactorum	
	4	Transactionum	
	5	Fideiussionum	
	6	Pignorum	
	7	Eiusionum	
	8	Decretorum	
	9	Iuramentorum	
	10	Vfurarum	
	11	Fructuum	

LIB. VIII.

De Remediis, aduersus informantes res acquisitas adinuentionis.

CAPITA.

De	1	Fractæ pacis	Remedii.
	2	Pignorationis	
	3	Arrestu Imperii	
	4	Legis Aquilæ	
	5	Iniuriarum	
	6	Operis noui nuntiationis	
	7	Doli	
	8	Metus	

LIB. IX.

De Remediis conseruationis rerum acquisitarum, in processu iudiciali confistentibus.

CAPITA.

De	1	Forti	Remedii.
	2	Compromissi	
	3	Citationis	
	4	Exceptionum	
	5	Cautio	
	6	Contumaciæ	
	7	Decretorum	
	8	Feriarum	
	9	Libelli	
	10	Litis contestationis	
	11	Confessionis	
	12	Conclusionis	

ELENCHVS PARTIS TERTIÆ.

- 13 Sententiæ
- 14 Restitutionis in integrū
- 15 Appellationis
- 16 Nullitatis
- 17 Reuisionis
- 18 Executionis
- 19 Expensarum

CAPITA.

De	1	Liberationum	} Reme-
dus.
	2	Solutionum	
	3	Delegationum	
	4	Nouationum	
	5	Compensationum	
	6	Cessionis bonorum	

LIB. X.

De remedijs licite et olentibus res acquisitas.

TRA.

TRACTATUS DE COMMISSARIIS ET COMMISSIONIBVS CAM. IMPER. PARS TERTIA.

LIBER PRIMVS. DE ARTICVLIS ET EX IIS GENE- RE ACTIONIS INVESTIGANDO.

CAPVT I.

De vtilitate articulorum, & quæ
Commissario diligenti circa eos
attendenda.

SVMMARIA.

- 1 Articuli & interrogatoria præcipuum obiectum com-
missionis; & quomodo differant.
- 2 Articulorum, & positionum, quæ differantia.
- 3 Articuli quare introducti.
- 4 Probatio est hodie lapsu angularis iudicii.
- 5 Extra articulum gestum non valet.
- 6 Articuli omisso, Testes examinati non probant.
- 7 Articuli paribus transmittendi ut interrogatoria
conficiant, alias examen est nullum.
- 8 Articuli omisso, valere examen in inferiori instan-
tia, secundum quosdam.

CUM præcipuum obiectum
commissionis sint articuli &
interrogatoria; de iis separa-
tim hic agemus; Licet enim
non differant essentia, sed tan-
tum forma, Jacob. Curt. Specul. Ferrar. quos
citatur Lancellot. in *tract. de off. prator. in ciuilib. tit.*
De Posit. nu. 19. tamen cum forma det esse rei,
& hic articuli ipsa interrogatoria præce-
dant, ac sine ipsis vix subsistere possint, con-
fusionis euitandæ gratia, cum vtraque tracta-
tio longe lateque pateat, sigillatim prius de

articulis hac parte, sequenti autem de inter-
rogatoriis agam: Nomen autem Articuli cum
Camera retineo, subtilib. † differentis inter
positionem & articulum reiectis: quod & fe-
cere Neapolitani, qui, vt nos, articulos, tam
reorum quam actorum appellant. Carau. *su-
per risib. magn. cur. Ris. 70.* Vincent. de Franchis
decis. 220. nu. 9. Muscatell. in *prax. par. 5. verb. im-
pertinenti. num. 3.* Quomodo autem à positi-
onibus differant Articuli, late hinc inde Dd.
tradunt, quorum catalogum recenset Car-
pan. c. 83. *ad stat. Mediol. par. 1. n. 7.* Dicitur autem
positio à ponendo, quæ Græcis thesis dicitur:
Et est alicuius particularis rei, ad causam per-
tinentis, assertio, vt post Bart. docuit Ol-
dend. *de form. libelli. tit. de positio. & articulis. in
princip.* Quæ descriptio si coniungatur cum
illa, quæ de articulis infra ponetur, parum aut
nihil differre patebit. Et in ea quoque opini-
one hæret Oldend. *d. loc. vers. vnde sequitur:* ni-
hil videlicet referre quo nomine appellaue-
ris. Nam alias appellant positiones, alias
articulos, alias assertiones, alias capitula, a-
lias denique positionales articulos. *cap. vlt. in
prin. cap. presentium. §. testes. de confess. lib. 6. capis.
causam qua. 2. & cap. ex parte. de testib.*

Quare autem hic de iis tractemus, causa
hæc est. † Quia articuli ideo sunt instituti, vt
AA testes

testes clarius deponant, & exactius examinentur, *cap. præsentium. de testib. in 6. Muscatell. d. loc. nu. 5. & nu. 8.* inquit: Proinde dicendum est, quod oculatim, & matura præmissa deliberatione Aduocati debeant formare libellos, seu primas petitiones, cum ex iis deinde fin. formandi, & excipiendo articuli & positiones, in quibus tota vis consistit, tam ex parte Actoris, ad suam fundandam intentionem, quam ex parte Rej, ad dicta elidendum, & suâ exceptionem similiter fundandam, vt l. 1. *l. 1. in exceptionib. ff. de exception.* Et sicut de iure cõmunis litis contestatio erat lapis angularis iudicii, vt per Bald. in *cap. 1. de lit. contest.* ita hodie

- 4 † probationes sicut lapis angularis iudicii, totaq; victoria causæ consistit in probatione, vt per Bal. in *l. si quando. C. de testib. Afflic. in constit. su. pecuniaria. num. 31.* Et positiones seu articuli loco probationis succedunt, vt per Spec. in *rit. de pos. §. 3. nu. 3.* Ad eos, tanquam ad Lydiū lapidem, omnia referenda sunt, quia actus extra articulum gestus † firmitate sua destituitur, arg. eorum quæ post gloss. Bar. Felin. Rip. Isf. Alex. Corn. & alios tradunt Berous in *ca. 1. de Restit. spoliat. Lancel. d. trad. in rit. de capit. n. 6. Barlat. consil. 88. nu. 23.* Et nisi super his testes examinet Commissarius, eos repetere cogitur, vt post Specul. tradit Mynsing. *sent. 1. obs.*
- 6 32. Hinc dicitur † testem deponentem extra articulum, nihil plane probare. *cap. de testib. & ibi Dd. Extra de testib.* Quam regulam cum suis ampliat, & limitat, latissime more suo profequitur Farin. de *oppo. cont. test. quest. 71. per tot.* Et valde exagitat id in causa Haisi Buchels & consortium cont. Catharinâ Doldi Haisi, franci/vbi causæ eius rei allegatæ; quia eo ipso amputantur interrogatoria, quæ inducunt sæpe testes, *l. si in tres de recept. arbit. l. si quis arbitratu. & ibi Bart. de verb. obligat.*

7 Prima ergo cura Commissarii circa articulos erit, vt transmittat eos † Partibus, vt interrogatoria sua conficere tanto, rectius possint. Nisi enim id fiat, examen est nullum: vt obseruatum in causa Traß contra Dctivenar. Idque tunc maxime locum habet, cum Commissio ad perpetuam rei memoriam extraiudicialiter petita est: tunc enim Parti articulo- rum contenta plane sunt incognita, secus at-

que in aliis commissionibus. Secunda cura erit, vt super omnibus articulis nullo omisso testes examinet; Hinc in causa Wodenhawß contra Rawen/cum Commissio emanata, & in ea Commissario iniunctum esset, vt testes ad articulos, tam in puncto citationis, quam mandati examinaret, & ille eos tantum super articulis, in causa mandati, examinasset: non solum inciticia Commissarii culpata, sed etiâ, an hæ probationes in puncto citationis attendendæ essent, disputatum fuit. Perquam itaque necessarium est articulorum in actu Commissionis habere curam: † Quamuis quidam, certis casibus, in inferioribus iudiciis, sine articulis examinatos testes, probare velint. Specul. in *ritul. de Teste. §. nunc videndum.* Quod & motum in causa Johan Æitrich Drossen zu Bruck/ contra Christian Pflügenschern Consulem, vnd Gemein zu Sittart.

CAPVT II.

De origine, Etymologia, & definitione articulorum.

SVMMA R I A.

- 1 Articulandi ars summum gradum tenet.
- 2 Articuli, Speculator, unde deducat.
- 3 Articuli à consuetudine introducti, & eam rationabilem esse. nu. 5. & 7.
- 4 Articulandi in diu veteribus incognitus.
- 6 Articulandi morem contraria consuetudine tolli posse.
- 8 Articuli unde ducti.
- 9 Articuli ita proportionatos esse decet, vt membra.
- 10 Articuli non quotati in Camera cum parva reuidentur.
- 11 Articulus quid hic significet.
- 12 Articuli descriptio.
- 13 Articuli tam Actoris, quam Rei esse.
- 14 Articulorum diuisio.

CVM hæc articulandi ars inter causidicos summum teneat gradum; Eoq; recte dicat Muscatellus *praxi aurea part. 5. gloss. impertinentes. n. 10.* Quod cauere debeant curiam intrantes, quantumcunq; sint magni Iuriste, ne suo capite in principio suo, hanc artem assumant, sed antiquis Aduocatis assistant, vel secum habeant Procuratores expertos. Vnde

CAP. II. DE ORIG. ETYMOL. ET DEF. ART.

3

& apud Italos vulgo dicitur: Negli articuli, sono fi pericoli, id est, in articulis sunt pericula, vt refert Vrsill. *super septima Decif. Afflic.* Id eo alius hæc res, ne quid prætermittatur ab origine sua repetenda. Si ius commune ciuile inspiciamus, nulla de articulis vestigia inueniantur: licet Specular. originem trahere putet ab interrogatoriis, quæ olim fiebant ad finem releuandi ab onere probandi. Hinc
 3 consuetudine magis quam iure inductos esse, tradit Carpan. *ad statuta Mediol. c. 13. in Rub. n. 2. par. 1. Oldendorp. de form. libell. tit. de pos. & art. fol. 61. & fol. 62. vbi interim docet veteres*
 4 articulatam libellū ignorasse. Verba eius, quia luculenter hoc, quod ab initio proposuimus exprimunt, adicienda duxi. Sunt autem hæc: Interim, vt prosequamur, quod paulo ante cepimus dicere, admoendi sumus, antiquitatem ignorasse hanc formulam articulati libelli. Veteres enim ipsam actionis vim, & potestatem, simpliciter scripto comprehendebant solenniter. Cæterum, quatenus ad probationem ab aduersario deprecandam attinebat, utebantur primum interrogatoriis actionibus: deinde easdem interrogationes, officio iudicis expediebant, donec posterioris seculi autotes, ad agendas causarum probationes, hunc modum paulatim admitterent in iudiciis, & commodum existimarent, quoniam indies magis magisque multiplicabantur lites. Mihi autem videtur optimis rationibus, non errore, (vt fieri solet) hanc consuetudinem præcipisse, nisi eam nunc in abusum vertereamus, sicut omnia præclara. In primis enim, quid magis instruat iudicem de causa cogniturum, quam hæc copulata lectio? Deinde, quid Reo cōuenio cōmodius insinuet speciem futuræ litis, quam actionis formula, cum tota facti serie coniuncta? quid item litis compendio magis deferuiat, quam vno scripto omnia proponere, quæ alioqui, velut eadem cantilena, læpius essent repetenda. Hæc Oldendorp. audiatur & in hoc puncto Benincas. in §. omnium. n. 62. *Instit. de action. originem* inquit, traxit non tantum a lege ciuili, sed etiā ab vltutissimo. Et sic tam a lege scripta, quam non scripta, vt dixit Specular. tit. de pos. in princip. per l. Offidium. §. ex duobus. ff. de legat. 3.

Abb. in c. causam. Ext. de iuram. calum. sed Cyn. in d. l. 2. c. de iuram. calum. & in d. l. Offidium. x. comprehendit hoc dictum. Tenendo, quod ex consuetudine sit introducta positio, & hæc opinionem esse communem attestatur Curt. iunior. in d. §. quod obseruari. nu. 43. quoniam licet ille text. in l. Offidium dicat, pone. &c. non tamen per hoc probat quod tunc fierent positiones; quia tunc Imperator interrogauit de iure, & non de facto, admittendo bene, quod interrogationes, quæ sunt autem libere contestationes tit. de interrog. Actionibus. vere iure Digestorum sint inuenta; iectus autem sit in his quæ post litem cōtestatam sunt. Vnde notatur, quod
 6 quemadmodum vsu introducti sunt articuli, ita cōtrario vsu possunt tolli, vt de iure Saxon. Fach. §. diff. 48. Wessend. de interr. alt. in fin. licet dissentire videatur Goden. in proess. rur. 14. n. 10. & rub. 28. nu. 35. Hodie tamen prior opinio serua. vt, §. nist. proin. 2. part. 1. vbi Möller. Prædicta autem in consuetudo, est rationalis, nā præter ea quæ ab Oldendorpio supra sunt adducta, nititur probabili hæc ratione, quod
 7 æquū fuit visum, Actori licere, vt de Rei voluntate periculum faceret, an citra alias probationes, longioremq; moram, bonam fidē agnoscere, & cōtrouerfiæ modum velit imponere. arg. Clem. sepe. §. & quia pos. de verb. signif. Leop. Dick. in Oecon. tit. de interrog. §. & est etiam sciendum. Notar late Carpan. d. loc. num. 3. Dicti sunt autem articuli tab. æp. quod iuramentum siue articulum significat. Quemadmodum enim in corpore humano membra
 9 per articulos iunguntur, ita per articulos fit iunctura, seu contextatio orationū, siue textura quædam ex his, quæ in libello continentur, cum his, quæ in articulis ponuntur. Muscatel. praxi. art. §. 5. gloss. impertinent. nu. 5. Sicut ergo articuli in humano corpore, quo magis sunt vitiiis naturalibus expertes, & bene inter se dispositi, tanto maiorē laudē merentur; cōtra vero, quando superflui, aut non recte dispositi, vituperio subiiciuntur: ita quoque articuli in causis, quanto purius & breuius constituantur, tanto maiorem firmitatem ac laudem consequuntur, cum alias superflui & abundantes reiciantur. Nam quemadmodum Medici superflua, nociua & putrida

AA 2 mem-

membra refecare solent : ita quoque Iudice aut Commissarium idem facere debere statuendum est. Et sicut vitium est, si nerui seu articuli sint contracti; ita & in articulis pro vitio reputatur, si non recte quotentur & dinumerentur. Et ita cum in *†* causa Sancti Mauricii Siffi auisset Münster/ contra Hermann Amelunxen articuli liquidatorii non essent quotati, iniunctum fuit Procuratori per sententiam vt quotaret, & multatus, quod non fecisset, de quo in sequentibus latius. Quia autem nomen articulorum varie sumitur. Ioan. Andr. in *capit. present. de testib. lib. 6.* Illud sciendum, quod proprie *†* hoc loco appelleretur quasi membrum alicuius facti, seu c. ius diminutissimum : videlicet cum singulari orationis sententiae interuallis quibusdam distinguuntur : vt recte notat Oldendorp. in *form. libelli. rubric. de post. & artic. vers. 12.* articulus vero appellatur. Breuiter *†* autē, quo ad nostrum propositum, sic describi potest articulus, quod videlicet sit pars intentionis, quā impetrās commissione probare vult. Hac definitione, seu potius descriptione vitur Marian. Soc. in *tract. de test. n. 8.* Exc. pro vocabulo impetrantis, in cuius locū ille vocabulū actoris ponit: minus tamē recte, nā nō minus articuli definitionales Reorum probantur, quam positionales Actorum; vnde & positiones desiniuntur esse tam actoris quam Rei, *†* vt in Hispanica sua descriptione complexus est Hugo Celsus in *ind. elegum. in verb. positiones.* Erlate tradit Carpan. *ad statut. Mediol. ca. 83. in rubr. in verb. factu. nu. 54.* Ea quoque descriptio minus est sufficiens, quam post Bald. in *l. gener. §. sed in tram. de reb. cred. Spec. de test. §. nunc videndum. vers. scind. igitur. glo. l. & Dd. in cap. present. de test. lib. 6.* ponit Marant. in *tit. de post. dicens* articulum continere id, quod quis probare vult per testes, vel per scripturam. Nam etiam per lapides, & inspectionem ocularem Articuli probantur. Alias definitiones, seu descriptiones positionis addere Benincas. in *d. §. omnium num. 59.* videlicet Ioann. Andr. Iacob. de Arret. Bart. Bald. & Curt. quarum tamen nulla, si mores hodiernos inspiciamus, nostro foro commodari potest, actoto genere à se inuicem distant, vt ex diligenti in-

spectione videre licet. *†* Præmissa sic definitione, iam diuisio seu potius species articulorum subiicienda, & videlicet consistant vel in iure, vel in facto, vel in suppositione, vel negatione, aut in cōditione: nec plures sunt. Ian. de Gress. in *la somme rurale. in tit. de respondere & affirmare articules. §. c'est à scauoir.* Benincas. totidem fere verbis hoc effert *d. l. num. 60.* positionum, inquit, alie sunt iuris, alie facti, alie mixte iuris cum facto, vt tradit Bald. in *d. §. quod obseruari.* & Dec. in *capit. sepe. de appel. in princip. vbi* fatentur, positionibus iuris non esse opus respondere, & si respondeatur in epte, non præiudicare. Modern. Repeten. incerti, in *l. de quibus. n. 119. ff. de legib. lacob. Nig. in l. prima. numer. 23. ff. si cert. petat. Curr. in l. si ex falsis C. de transactio. & in l. prima. §. quod obseruari. Cod. de in tram. propter calum. vbi limitat Curt. hoc dictum; quod non est respondendum positioni iuris. Idem facit Iacob. de Nigr. in *dist. l. prima.* & similiter dicitur questio iuris, & questio facti. Sicut declarat Bald. in *l. Arret. §. ff. de stat. homin.* Et dicitur positio à pono, ex eo quod ponat, vt declarant præfati Doctores, in *d. l. locu.**

CAPVT III.

De modo conficiendi articulos.

S Y M M A R I A.

- 1 Articulandi autem nemo ex professo tradidit.
- 2 Articulare esse artium, & ad antiquos Advocatos spectare, ac diligentiam exigere; & quare.
- 3 Articuli breues, & succincti laudantur.
- 4 Periculum quod promouit ex multiplicatione articulorum.
- 5 Camera verbesos Articulos taxat.
- 6 Articuli verbis clari constare debent.
- 7 Articuli ex libelli substantia sumendi, & quare.
- 8 Articuli super re certa formandi.
- 9 Articulorum confectio natura actionis cognitionem desiderat.
- 10 Articulantem malitiose Iudex punit.
- 11 Articulos non releuantes Iudex reuocat. Et si non faciat, ab eo appellari potest. num. 12.

QVIA non solum Commissarium, sed & Partes instruere, in hac materia, est animus

mus, recte hoc capite ꝑ de modo conficiendi Articulus tractatur, quod licet aliqui se fecisse in titulis librorum profiteantur, vt Cala de modo articulandi, tamen is magis, quomodo id quod articulandum est probetur, quam qua ratione articulandum sit, docuit. Est autem hoc summæ artis, ꝑ & maximum gradum occupat inter Causidicos, Virgii. de Bocat. de lit. remiss. cap. 5. num. 4. Et ideo dicit hoc Aduocatis antiquis committendum, vt traditum cap. pracedenti. Et sicuti artem, ita etiam diligentiam summâ exigit, quia si articulus sit ineptus, etiam si probatio apta, non releuat, quod sic expressit Afinius in singul. execut. tradit. §. 3. cap. 83. his verbis: Rur'us etiam querit Bald. ibidem; Quid si est ineptus articulus; probatio autem apta? Et respondet talem probationem non releuat, si Testis super articulo tantum iurauerit, vt inquit Specular. in tit. de test. §. 3. versic. quid ergo si Capitula. Et ideo inquit Iudicem supplere non possit, propterea quod ex dicto non iuratur Testis suppleret: Refert tamen se ad ea, quæ dicit Innocentius in cap. examinata, de iudic. in Nouell. Vnde tamen co claudit ex prædictis, exceptionem inaptam, libellum ineptum, ineptumque articulum, apta probatione non firmari: Et id valde notandum esse arbitratur. Primo ergo illud generale est, ꝑ Parteum sollicitè curare debere, vt breues, succinctos, necessaria continentes articulos conficiat. Lancelloius de offic. prator. in causa ciuili. in tit. de capit. num. 10. Nam si superflui sint, Iudex ex officio reiecit, vt ex Afinio de executione, §. 3. cap. 171. num. 2. infra cap. sequent. tradetur. Et, vt loquar verbis Oldendorpii, in tit. de posit. Nunquam tutum est, in his quæ sigillatim probanda sunt, vno atque eodem orationis contextu multa copulata, ꝑ. proferre. Altera enim ꝑ parte non probata, totus articulus corruit, l. si is qui ducen. ta, §. vtrum. ff. de rebus dubiis. Et 3. quæstion. 9. cap. pura. Pura (inquit Ambrosius) & simplex testimonii series intimanda est. Plurimumque Testis, dum ad seriem gestorum aliquid ex suo adiecit, totam testimonii fidem parte mendacii dedecorat. Nihil igitur, quod bonum videtur, addendum est. Hec ille. Caueant ꝑ itaque Litigatores multipli-

cate articulos. l. vlt. c. de sentent. & interlocut. omn. iudic. Et hinc in causa Antonij Zuckert pro interesse subditi, contra Jacob Judt notati sunt vngheschickte / id est, inepti articuli, quia nimis vbi bosi erant. Et non solum breues, sed etiam verbis, (vt vtat oratione Oldendorpii de form. libelli. versic. secundo.) oportet scribere articulos minime obscuris, ꝑ ne 6 tam à Iudice, quam ab Adversario possint repudiari; exemplo, l. vt responsum. c. de transact. Vt responsum (inquit) congruum accipere possis, inferre pacti exemplum, & l. Dominum. 27. ff. qui testam. facere poss. Aut (inquit Celsus) non intelligo quid sit, de quo consulis, aut valde stulta est consultatio tua. Accedit cap. de muliere, de sponsal. Obscuritas autem tribus potissimum modis cognoscetur: quod latius ibidem persequitur. Debeant quoque formari articuli ꝑ ex medulla libelli & causæ merita, quoad eius fieri poterit, continere, Specul. in tit. de testib. §. nunc videndum. versic. sciendum. Curt. in tradit. de posit. num. 21. Termin. in process. cap. 36. Lag. in sua meth. c. 32. num. 3. & seq. part. 5. Alex. consil. 166. nu. 6. vol. 6. nisi enim excipiantur ex libello, non valent: Ita post Aret. Alex. Hier. de Mont. Afin. tradit Caspan. ad stat. Mediol. cap. 83. in Rubr. num. 6. Ratio est, quia Iudex ex libello debet formare sententiam, si iam aliunde fumerentur, sententia clara ferri non posset. Muscat. in prax. aut. part. 1. gloss. declarans. num. 4. & 5. & part. 5. gloss. impertinentes, num. 6. sequentibus verbis id expressit: Articuli, inquit, sunt sumendi à partibus substantialibus libelli, seu prædictæ petitionis, & de quolibet membro libelli debet fieri capitulum de perse, vt per Bald. in l. vnum. num. 22. si certum petat. & per Specular. in tit. de posit. §. 5. num. 11. & refert Carauita in Rit. 70. num. 3. Et per Baldum in l. 2. §. quod obseruari, num. 25. versic. vltimo in ista materia. cap. de iureiur. propter cal. vbi dicit, quod formans positiones Actoris, debeat habere libellum præ oculis, & ex ipsius tenere positiones formare; & positiones Rei debent formari super libello, seu defensione Rei, & glossa magna in cap. 1. de confess. in 6. versic. scias: inquit, scias autem, quod positiones fieri debeant super contentis in libello, & ad ea pertinentibus, & pertinere valentibus, ex

parte Actoris ad intentionem fundandam; ex parte Rei, ad extenuandam, vt 4. *quest. 4. cap. 1. Et num. 13.* hisce verbis: Secunda qualitas erit, vt prædicti articuli excipiantur à partibus substantialibus libelli, & de qualibet parte fiat vnum capitulum separatum, & diuisum, sicut hodie videmus seruari: vt probatur per Bald. in d. l. *vinum. num. 22. ff. si cert. petat. & in d. 5. quod obseruari, cum aliis supra allegatis.* Et per Alexan. *consil. 166. num. 7.* vbi tenuit, quod articuli non excepti à libello sint impertinentes, & nõ admitterendi, & per Specul. in d. *tit. de teste. §. nunc videndum. in princ.* Et est text. in *clement. sepe, de verbor. significat.* Debentq; † super re certa esse formati: Ita enim Testis recte deponet. arg. eorum, quæ notat Lancellot. d. *l. 10. de position. num. 14.* Et in summa positiones sic formandæ sunt, vt fundent intentionem ponentis, considerata natura propositæ actionis, quod confirmatur iis, quæ O lendorpius d. *loco. versic. articuli igitur.* prodidit. Articuli igitur, inquit, solum ea continere debent, quæ ad institutam actionem necessario requiruntur, & quibus probatis, constet intentionem Actoris iure locum habere, ac Reū conuictum esse condemnandum. Hoc autē, quo pacto fieri oporteat, non aliter intelligi potest, quam si naturam cuiusque actionis competant habere. Si igitur † agis de dominio; considera quæ sint necessaria in probatione eius, quæ proponuntur in *Cod. tit. de probat. l. cum res. Ext. c. luet. ff. de rei vendic. l. in re act. & per tot. si veto agis Publiciana, considera quæ necessaria sint in ea, quæ inuenies in *ff. tit. de public. l. 2. & l. quicunque. & per tot. & not. Extra. de re iudic. cap. Abbate.* si vis agere vtili rei vindicatione: Vt superficialius vide in *ff. si ager redig. vel emphyteus. pe. & ff. de superfic. per totum. & Institut. l. 1. si vis agere hypothecaria, vide ff. de pignor. l. superat. ff. de probat. l. ante omnia. C. si res alien. pignor. das. sit. l. nexum. C. quæ res pignor. ob. poss. l. qui filios. si agis hypothecaria vtili, vide ff. de pignor. l. & in superfic. & l. si ab eo. Et sic de aliis actionibus realibus & personalibus & mistis. Et caue tibi à positionibus petitioni tuæ contrariis. Vt si agis petitione hereditatis, vel. Quorum bonorum; non dicas te possedisse aliquo tempore post mortem defuncti. Vel si agis**

Publiciana; non dicas te à veto Domino emisisse. Vel, si agis ex Interdicto, vt possideris; non dicas aduersarium possidere; & sic de similibus. Speculator §. 3. *num. 17.* Et præter hæc articuli etiam vitiis communibus expertes esse debent: Nam alias, & aduersarium, & seipsum Pars (inutiles, vel non admittrendos conficiendo) inutilibus expensis grauabit. Cui tamen Iudex ex officio obuiam ire debet, † si dolo quid huiusmodi fieri videat, penam infligendo. Nam Iudex articulos contra supradictas regulas confectos, ex officio reuicere potest. Terminus dicto loco. Cantiancul. *consil. 23. num. 39. & 40.* Et si Iudex eos admittat, Pars licite appellat. Mascardus de probation. *conclus. 132. num. 1.* Ratio est: † quod Iudex ad probandum admittere non debet, quod probatum probantem non releuat. At Testis † super articulis impertinentibus examinati non probant. post alios Menoch. *consil. 701. num. 26.* Quinimo contra illos, attestationibus publicis excipitur. Crauetta *consil. 901. num. 11.* Quæ autem sint articulorum vitia, sequenti capite: quia comminire, & Iudicis, & Partis, & Commissarii ea dignoscere interest, breuibus dicendum.

CAPVT IV.

De vitiis Articulorum.

SVMMARIA.

- 1 Distinctio inter articulos impertinentes & vitia laborantes.
- 2 Articuli impertinentes qui.
- 3 Super articulis impertinentibus Testes examinati non probant.
- 4 Articuli pertinentes qui.
- 5 Articuli de proprietate, an pertinentes in interditi. possessorii.
- 6 Articulus, de confessione, an pertinet, vbi scriptura excusatur.
- 7 Articuli in dubio admittendi.
- 8 In dubio Iudex illud eligit, quod Parsibus minus præiudicat.
- 9 In articulorum admissione non reuelatione discretionis opus.
- 10 Articulorum vitia aperta. & num. 13.
- 11 De articulis negatiui.
- 12 De articulis contrariis.

14. *Index articulo: Actor in dubio admittens. & Rei admittere debet.*

15. *Articuli impertinentibus in Commissionibus ad memoriam admittis, Pari prestatatur.*

HOc loco ante omnia sciendum, articulo-
rum vitia hac dichotomia posse com-
prehendi: Quod aut sint impertinentes, aut
vitio apertio aliquo laborantes: à qua nō ab-
similis est illa distinctio, quæ duplices articu-
los impertinentes facit, de quibus Vincent. de
Franch. *decis. 220. num. 11.* vbi duplices eos as-
serit: vel impertinentes; vel omnino impertin-
entes, qui non faciunt ad causam, neque di-
recte, neque per indirectum; vel quia sunt o-
mnino & directo contrarii, vel articulis ad-
uersis Partis, vel factis in prima instantia: Pri-
mi vocantur impertinentes; secundi non pro-
prie impertinentes, sed de iure non admit-
tendi. Sed hanc distinctionem improbat Mus-
catel. in *prax. part. 5. gloss. impertinentes.* Dicun-
tur autem impertinentes, qui neque directo,
neque per indirectum ad causam accom-
modari possunt; vel qui causam principalem
non concernunt: vt post Iason. Menoch. *con-
sil. 301. num. 20.* aut ad eam non pertinent,
Vincentius de Franchis *d. decis. 220. num. 11.* vbi plu-
res adducit. Et hanc sententiam Vincentii de
Franchis sequitur atque pluribus illustrat Mus-
catel. *par. 5. gloss. impertinentes, num. 21. & sequen-
tib.* Oldendorpius quoque de *form. libell. tit. de
posit. versic. primo itaque.* primo periphrastice,
postea distinctiue, hisce verbis rem hanc ex-
ponit: Circa positionales articulos cauendum
est, cum primis ne superuacanei sint, seu im-
pertinentes, hoc est, quorum probatio nihil
adiutur sit intentionem Actoris, vnde Dd.
colligunt regulā: Quod nemo admitti debeat
ad probandum id, quo probato nihil obtine-
re possit in causa, vt in *l. ad probationem. 1. C. de
probat. cap. dilecti filii. de except. l. hac stipulatio. §.
Dignus. ff. vt legat. nomine caueat.* Sic Iustinianus
Imperator semel atque iterum ab emendato
Codice suo iussit resciri superuacaneas; vt est
videre in *proemio Codicis. §. quibus specialiter. &
de Iustinian. Cod. confirm. §. tollendis quidem.* Im-
pertinentes autem articulos, Dominicus in *cap.
vlt. de confess. lib. 6.* diffinit eos esse, qui ad cau-
sam prorsus nihil faciunt; aut si prima fronte

vtcumque aliquid facere videantur, ad ius ta-
men telati, nullum habent probationis effe-
ctum, & amplius. *C. de appellat.* veluti si
quis mutuum petens, ponat se ascendisse Ca-
pitoliū: vel, si vendicans domum, ponat
suos fuisse nummos, quibus eam Titius suo
nomine emit; quo exemplo vsus est Imper-
ator in *d. l. ad probationem. C. de probationibus.* Et
hi impertinentes articuli reiciuntur, adeo, 3
vt Testes super iis examinati nihil dixisse vi-
deantur, nihilque probent. Circa quod et-
iam Iudicis officium est, ne ad eos confir-
mandos faciat produci Testes, Bertachin. in
verb. testu Rei. Pertinentes vero sunt, qui non 4
solum qui directo vel principaliter ad causam
faciunt, sed etiam qui qualitercumque admi-
nuculantur causæ principali, leui licet præ-
sumptione. Bald. in *cap. licet causam. num. 33. &
in cap. 3. de testibus. & in l. ad probandum. gloss.
in cap. de confess. lib. 6. gloss. & Doctores in cap.
1. de summa Trinit. l. si duo. §. item Tul. de iuro-
iuran. Batt. in l. 2. §. qui obseruat. num. 25. C. de iuro-
iuran. propter calum. Alcia. in *l. verb. illud perti-
num. 3. de verb. signific. Specul. in tit. de posit. §. 5. su-
per ost. & §. si plene. Gail. obseruat. 81. num. 4. lib. 1.
Alexand. consil. 166. num. 6. vol. 6. Dec. consil. 162.
num. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 2. num. 1. præ-
sumpt. 56. Crauetta consil. 5. num. 18. Menoch.
consil. 2. num. 363. & sequens. Vitgin. de Bocar. de
remiss. cap. 5. Et modicum ad causam facientes
dicuntur pertinentes. Dec. *d. consil. 162.* Carpan.
ad stat. Mediolan. cap. 83. num. 9. part. 1. Exemplo
vno atque altero hæ res dilucidandæ sunt.**

Quæritur etgo primo: An in interdicto re-
tinentur et articuli proprietatis sint pertinen-
tes? Et post multas rationes concludum, quod
sic, in causa Birmundi contra Birmundum; tam
quoad remedium recuperandi, quā retinen-
di. Primo, quod super petitorio & possessorio
simul actum. Porcius in *reg. spoliatum. n. 44. vers. 3.
Zaf. in l. naturaliter. §. nihil commune. vers. 7. solut.
de acquir. poss.* Secundo, quod generaliter mul-
ta iura incorporalia simul deducta. Zaf. *d. l. nu.
57.* Tercio, quod possessoriū causam proprie-
tatis annexam habeat. Aliæ insuper rationes
ad hoc recensentur, ex Zaf. *d. loc. & Contard.
in l. 1. m. C. si de memis anea possessione.* Quia autem
votum hoc, seu relationem in prædicta causa
excusum

excusum video inter illa, quæ sub fictitiis nominibus edita sunt, verba eius hic referte superfluum foret, suffi iur ad huius rei decisionem addere, quæ in hiis terminis Bocar. *de remiss.* tradit: *cap. 5. num. 13.* Articuli (inquit) concernentes petitorium, suspensum per spoliatoris: & si Actor cogatur respondere, non tenetur iis respondere, sed solum articulis concernentibus possessorium, non autem petitorium. *Rota decis. 41. de testib. in antiquis.* quia ad suspensionem petitorii factam per Partem, Iudicis iurisdicção de iure suspensa est, quoad omnia, quæ concernunt petitorium, *cap. pastoralis. de causa possess. & propriet. clement. c. eodem tit. nisi* Reus sit d. scilicet iuratus à Curia; quia potest cogi, antequam discedat, respondere articulis concernentibus petitorium, ne probatio pereat. *Rot. decis. 5. num. 1. de sequen. possess. & fruct.* Et quando dantur articuli in possessorio iudicio, debent dari cum clausula; quod quatenus aliqui articuli concernant petitorium, tunc dicat illud solum deducere ad colorandum possessorium. *Boer. super consuet. Bituric. de iurisdic. ann. iudic. §. 4. gloss. 1. col. 2. chart. 17.* sed ista coloratio in beneficialibus per Testes fieri non potest, quia titulum spoliatus beneficio producere pro colore possessionis tenetur, & si Testes deponerent super petitorio, eorum depositio nihil valeret, quia super eo Index propter suspensionem petitorii, nullam habet iurisdicçãoem. *Rot. decis. 23. de testib. in non. ad fin. Mylis in repert. versic. testes produci in petitorio.* Reliqua petatur à Contard. *d. loc. & infra* de possessione à me aliqua tradentur.

- 6 Secundo queritur; si articulus admittatur de confessione in casibus, ubi scriptura requiritur. Et licet Hypopolitus *de probat. num. 75. & singul. 110.* affirmet. vide tamen pro contraria Valasc. *in tract. de iure emphyt. quest. 7. nu. 30.* ubi expresse refutat, & recte.

Quia autem, an pertinentes inuestigare est summæ artis; ita ut nunquam cogitandum, & dubium quem reddat, ac dubitans, quid facere debeat, sæpe hæsitare soleat. Ego hoc casu admittendos potius, quam resecandos ponisulem. In dubio ¶ enim admittuntur potius, quam reiiciuntur articuli, *cap. sum consue-*

gat. de offic. delegat. Bartol. in l. nam postquam. §. lul. de iure iurand. & Innocent. in cap. per suas. de testib. Castrensin *l. 1. §. si quis cautio. num. 3.* Mascard. *in verbo positio. num. 10.* Decius *consil. 517. num. 3.* late & luculenter hoc deducum in causa Wirmundi contra Wirmundi ¶ & in causa Vogheim contra Stollberg. Quia securius est superfluum admittere, (sub clausula tamen; saluo iure impertinentium; de qua capire sequenti. Menoch. *consil. 2. post Gail. Personalem, Dec. Rip. Angel. & alios, Francisc. Monald. consil. 38. num. 26. & 27.*) quam necessarium omittere. Speculat. *in tit. de possession. §. tertio videndum. num. 8.* Rot. *decis. 25. de testibus. in antiquis.* Gailius *dicta observation. 81. num. 11.* ubi hoc plurius exemplis declarat. Et indubio eligendum à Iudice id ¶ quod minus præiudicialis est Partibus; vt probari videtur per notata à Castrensin *d. l. 1. §. si quis cautio.* ubi dicit notandum esse bonam regulam, quod Iudex in dubio semper debeat viam illam eligere, quæ absolute Partibus minus est præiudicialis, quem etiam ad hoc allegat Roland. à Vall. *consil. 34. num. 1. & 2. vol. 3.* Etideo si dubitetur: an appellatio sit deserta, nec ne; in dubio iudicandum est, desertam non esse: quia hoc modo ius alienius non læditur; quod secus esset, si pronuntiaretur deserta. *Isid. d. l. c. (ubi communiter Dd.) num. 17. §. si quis cautio.* Accedit, quod quando dubium est inter Partes; an possit appellari, vel non, Iudex in tali dubio appellatio debet deserre. vt tenet Isid. *in d. l. 1. num. 17. §. si quis cautio.* allegans Specul. *in §. nunc dicamus. vers. 1. de appellat. Dec. consil. 28. nu. 8. & consil. 49. col. penult. versic. quarto suaderetur.* quæ notata in dicta causa Wirmundi, Teme- re ¶ tamen hic nihil statuatur, nedum vana ¶ Partem plus æquo iurare fatagat, alteram grauet; vt recte monet Oldendorpius *in tit. de posit. & artic. vers. ceterum.* Ceterum oportet, inquit, Iudicem hic circumspici ¶ esse, ne statim affectui litigantium cedat; hoc est, ne positiones admitat, vel reiiciat temere: sed summam cognoscere debeat, utrum asserentis valde inter sit responderi ab aduersariis, sicut dicit Iurisconsultus *in l. si defensor. §. illud queritur. ff. de interrogat. art.* Cognitionis autem effectus triplex est. Nam si viderit articulos omni-

no impertinentes aut captiosos esse, reiciet eos, quandoquidē nemo est oneratus superuacanea aut contra ius periculosa responsione, sicut nec inutili cautione, *l. hac stipulatio. §. ult. ff. vt legato. seu fideicommissi. nomin. caueat.* Diuus Pius quoque (inquit) rescripsit, quoties evidens res est, vt certum sit, nullo modo fideicommissio locum esse, perquam ini- quum esse, superuacanea cautione onerati hæredem. Idem probatur in *l. non cogendum. §. ult. ff. de procurat.* si autem ex aduersum intelligat articulos non esse tales, quales aduersarius differendi forte iudicii causa impugnat, non est cur debeat reiciere: Imo cogendum est aduersarius ad respondendum, & ex responsione quasi ex contractu obligatur, *l. de atate. §. qui interrogatus. ff. de interrog. ad. si denique dubitauerit iudex, vtrum proposita aduersus articulos exceptio locum habere debeat. vel non: tutius est, vt positiones admit- tat, argumen. cap. non asserimus. 13. quest. 2. vbi Interpres alia quoque iura citat ad hoc. Vnde prodita est regula iuris: quod sicut prætermisso eorum, quæ vitia sunt, nocet iura superuacanea in dubio admissa, minime vitiant iudicium vel alium actum, *l. non solet. ff. de regulis iuris. l. testamentum. C. de testamēt. Hucusque de Impertinentibus.**

- 10 Vitiis tamen aperti laborantes sunt, negatiui, contrarii, generales, dubii, aliiq; passim à Do- ctoribus enumerati; qui omnes, nec admitti, nec tolerari debent. De tamen negatiuis text. est in *cap. 1. Extra. de confess. cap. bona. de elect. Speculat. de testib. §. nunc videndum. num. 58. Marant. part. 6. de post. num. 1. Ratio, quia rei negatiuæ causæ nullæ sunt. In hoc autem tam iudicis, quam Commissarii magna requiritur pruden- tia; vt inuestiget, an huiusmodi negatiua sit, quæ probari possit, vel non: Hæcul. de proband. negatiua. num. 204. Pacian. in tract. de probat. cap. 31. & sequentib. part. 1. Menoch. de arbit. iudic. quest. casu 485. num. 2. Sæpe enim admit- titur negatiua: vt ex iis, quæ libro secundo, de Actore & Reo probante dicta sunt, apparet. Sicut eodem libro, cap. 1. part. 1. num. 4. monui, factum esse in causa Hans von Belsq; contra Wolff von Rogow; in qua licet multi articuli negatiui adducerentur; illi tamen, quod ne-*

gatiua illa finita esset loco, tempore, & per- sonis, ita vt posset cadere in sensum Tertium, admissi fuerunt, per doctrinam Bald. in *l. quem profer. e. §. si p. res. de arbit. Alexand. in l. 2. de rescindend. v. ndit.* idemque notatum in causa Bogheim / contra Stollberg / vbi egregie hoc decisum. Contrarius tamen similiter 12 non admittendus, probat Vincent. de Franch. decis. Neapolit. 12 c. num. 12. Gailius lib. 1 obseruat. 79. num. 8. Sed tamen nec generales, dubios, im- 13 possibiles, captiosos, criminales, curæ habendos, docet gloss. & Doctores in cap. 2. de confess. Lanfrancus in cap. quoniam contra. de probat. cap. de respons. num. 12. Gailius obseruat. 82. num. 8. lib. 1. Mynsinger. sentur. 5. obseruat. 54. vt nec verisimilia non continentia, post Rot. Virgin. de Bocat. de remiss. cap. 5. num. 29. Nam licet aliquando his respondere quis teneatur, Pacian. cap. 17. de probat. part. 1. difficulter tamen ad id iudex permouetur. In quo tamen iudex notabit, si Actoris articulos, tamen de quibus 14 dubitat, admiserit, vt Rei similiter admittat, Decianus consil. 41. in fin. lib. 3. post Decium. Si tamen (vt pote in Commissionibus ad 15 memoriam) non additur clausula, tunc Pars, cum insinuantur, vel coram Commissario, recte de impertinentibus protestatur, vt sci- te monet Muscatellus in præf. part. 5. gloss. im- pertinentes. num. 34. hisce verbis: Et propterea cauti Procuratores, cum ipsis intimatur citatio Testium, inter alia, quæ opponunt, dicunt, & protestantur de impertinentibus, & non admittendis; quæ protestatio opera- tur; vt Pars, quæ tacet, non videatur con- sentire, vt per Baldum *l. prima. certi condit. §. quoniam igitur. ff. si certum petatur. circa fin.* Et vide ad prædicta, quæ posuit satis notabili- ter Speculator in tit. de testib. §. nunc videndum. versicul. sine igitur actor. num. 4. Et tantum de articulo vitiis hoc loco saltem attigisse sufficiat: reliqua infra, vbi de vitiis interrogatoriorum diceretur, latius persequemur.

CAPVT V.

Ad quem cognitio, an impertinentes
sint articuli, spectet.

S Y M M A R I A.

- 1 Articulorum impertinentium diuindicatio ad quem
pertinet.
- 2 Irrelevantes ad probandum admitti non debet.
- 3 Articuli quot modis reiciantur.
- 4 Articuli pertinentes, reiecti admitti impertinenti-
bus, admittuntur.
- 5 De clausula; Saluo iure impertinentium, & non ad-
mittendorum.
- 6 Clausulam illam, tam Partem, quam Iudicem
facit.

QUASTIO hæc quotidie occurrit, ac sæpe dubium reddere solet Commissarium; An diuindicatio articulorum, pertinentes sint nec ne, ipsius potestati & Iurisdictioni tributa sit, an vero ad Cameram spectet? Er regulariter Iudicis hanc esse ꝑ cognitio-
nem, nemo dubitauit vnquam. Ratio ꝑ est, quia curare debet, vt ad probandum non admittat, quod probatum probantem non releuat, l. ad probationem. C. de probation. cap. cum contingat. de offic. delegat. quos textus, vt & alia in specie ad hoc ponderat Didacus Perez. ad ordinat. reg. lib. 3. l. 8. versicul. No le podria a prouehar. Et sic in specie post Gailium & Personalem ad hoc hanc rationem addert Franciscus Monaldus consilio 38. numero 2. vnde dicitur, in refecatione articulorum impertinentium, Iudicis officium competere. Asinius §. tertio de executione, cap. 181. Et vulgo asseritur, quod Iudex ex suo officio, cum aliqua super iam articulis ambiguitas oritur, iterum supplere & agere potest, vt inquit Baldus in l. per hanc. numero 5. C. de tempor. appellat. per ea, quæ voluit Speculator in sit. de posit. §. supplic. nisi appelletur. & facit text. in l. fin. §. 1. C. de appellat. Asinius dicto loco. cap. 149. Quæ res exemplis aut enumeratione patrum fieri illustrior.
3 Aut ꝑ enim articuli omnes sunt impertinentes & non releuantes: & hoc casu Iudex eos reiecit, addita clausula, vt pertinenter articuletur, sub comminatione præclusionis viz probandi. Carpanus ad statuta Mediolanensia,

capit. 83. numero 37. parte prima. post Curtium & Asinium. Quod & notatum in symphorem. supplication. sub nomine Gilmanii edit. tom. 1. part. 1. sit. 6. de sequestr. hisce verbis: Si tamen manifeste & euidenter constet Iudici esse articulos impertinentes, & non admittendos; tunc non debet eos neque cum dicta clausula admittere. gloss. singul. in cap. cum contingat. versic. nihilominus. de offic. delegat. vbi est sedes ordinaria. Iason dicto §. idem Iulianus. numero 34. Sic defensionales tanquam superflui reiecti. Anno 1570. 3. Februarii, Saylero teste: Impertinentes. Anno 1551. 5. Augusti. Minus necessarii, eodem Anno, 5. Martii. Generales nimis, Anno 1534. 14. Aprilis. Aut aliqui sunt impertinentes, reliqui vero pertinentes: Et soler Iudex ꝑ reicere articulos impertinentes, 4 ac non admittendos, reliquis pertinentibus admissis, vt supra lib. 2. dictum est. Et sic in symphorem supplic. d. sit. 6. de sequestr. num. 7. Alsestor Cameræ dicit: Vidi ego sæpius vnum articulum, tanquam releuantem, reiecti omnibus aliis, ad probandum admissum fuisse. Quod fit vel expresse, vel implicite. Expresse, cum verbo Reieicimus, vitur Iudex: implicite, si exceptiones contra articulos oppositæ, releuantes pronuntientur; vel cum pronuntietur vltius responderi non debere ad articulos, ad quos tanquam impertinentes Pars respondere noluit. Aut Iudex ipse ꝑ dubitat, 5 pertinentes, & releuantes sint, nec ne, articuli: & admittit eos cum clausula; Saluo iure impertinentium & non admittendorum. Franch. in decisio. 220. numero 8. Quod verum est, etiam si Pars opponat. Bocatus de remiss. capit. 5. numero 12. Nec prædictæ clausulæ 10 vltus est, vt Commissarius eos corrigat; sed vt ad probandum admissi, si postea impertinentes competiantur, pro non admissis habeantur. Ita post Bartolum, Baldum, Alexandrum, Iasonem, Crauettam, & Canon. in cap. cum contingat. de probation. tradit Franciscus Marcus decisio. Delph. 564. parte prima, num. 1. & sequent. Mascard. in vert. articuli impertinentes. numero vltimo. Muscarellus in prax. part. 5. gloss. impertinentes. numero 24. Et ꝑ tam quoad 6 Iudicem, quam Partem ꝑcedit, vt habetur in symphorem supplication. Iulianii

tom. 1. part. 1. tit. 6. de sequest. fol. 441. num. 5. vbi hic deciditur; Clausula illa operatur, ex parte Iudicis, quod scilicet, si euidenter, postea in processu appareat, non fuisse admittendos aliquos articulos, habentur pro non admittis, & teiciantur etiam depositiones Testium receptæ super illis. Innocent. in cap. cum contingat. num. 17. cum sequent. de offic. delegat. Panor. mitan. ibid. num. 12. Iason l. si duo. §. item Iulianum. num. 31. de iur. iur. Maranta part. 6. tit. de pos. num. 33. Ex parte vero respondentis operatur, vt pro non confesso habeatur respondens, si postea impertinentes reperiantur, Doctores vbi supra. Obseruauit hoc quoque Mynsing. obseruat. 52. centu. 2. Maranta part. 6. tit. de pos. num. 33. Quomodo multi velint, clausulam hanc ad impertinentes non esse restringendâ, vide Mynsing. obseruat. 90. centu. 2. Menoch. consil. 2. num. 326. Peteg. consil. 82. num. 15. Quod tamen rectius ita intelligendum, si notorie impertinentes. Menoch. consil. 630. num. 12. Franc. Monald. consil. 38. per tot. Nam Iudex sæpe cum Commissionem decernit, præsertim ad memoriam, non potest, actis non visis, cognoscere an pertinentes sint, nec ne. Et si in omnibus Commissionibus prius de pertinentia articulorum disputandum foret, multum certe temporis præterlaberetur, antequam ad probationis receptionem perueniretur. Si itaq; tunc demû, cum Testes examinati sunt, pro non admittis habentur, frustra de iis omitendis Commissarius laborat. Vtrumlibet ergo ex prædictis consideraremus, nullus de iis cognoscendi locus Commissario relinquitur.

Et certe licet præmissa ita censeantur firma, vt semper & vbique procedere debere videantur: Ego tamen hæcenus in alia fui opinione, Commissario scilicet aliquando reiciationem articulorum competere. Dico; aliquando: Quia ordinarie hoc eum facere posse absurdum foret, statueret: Casus ergo, quibus id ei facere liceat, breuiter recensendi sunt. Pro fundamento autem huius, primum hoc præsuppono, Cameram non semper cognoscere: an impertinentes, nec ne. Idq; , quo minus fiat, multitudinem articulorum sæpe vetare. Quod maxime in Commissionibus ad perpetuam rei memoriam extraiudicialiter decretis, contin-

git. Hicce accedit, quod clausula; Saluo iure impertinentium; sepius adiciatur, siue dubitet, siue certus sit Iudex, articulos esse impertinentes; vt in finitis Cameræ exemplis demonstrare haud graue, nisi nimis longum foret. Idq; procul dubio non ad alium finem, quâ vt Commissario hoc relinquat. Sciunt enim Camerales, illum, tanquâ suum Delegatum, cuius eruditionem sibi cognitam habent, id facile posse; idcoq; de hinc ita scrupulose non inquirunt, & id tunc maxime faciunt, cum non anxie ea de re à Partibus fuit disputatum. Accedit, quod si clausulam, Saluo, &c. ad Iudicem solum restringeremus; nihil aliud efficereetur, quam quod clientuli maximis sumptibus, qui impenduntur in hinc articulis examinandis, grauaretur. Quod ergo in ipsorum beneficium introductum est, in odium retorqueri non debet. Quomodo enim hodie Aduocati turpis lucri, & quæstus gratia, articulos extendendo formant, notius est, quâ vt longiori deductione egeat: quos si omnes attendere deberet Commissarius, Partes sæpe ad inopiam facile redigerentur. Ex quibus vtilissime sequitur; quod si non promittat ad omnes impertinentes, ad eos tamen, qui tam manifesto laborant vitio, vt id etiam iuris Tyronibus apparet; Commissario eos præcidi aliquam potestatem tributam. Quod & variis Dd. authoritatibus probare non est difficile. Tradunt enim primo; quod stante hac clausula, non admittantur impertinentes; vt in finitis Dd. authoritatibus. egregie demonstrat Cant. cons. 23. n. 44. & seqq. Masc. d. loc. nu. 2. Quorû Dd. maxima pars generaliter loquitur, proindeq; etiâ generaliter accipiendi. Ratio aut horû omnium est: Quod impertinentia capitula ad probandum non sint admittenda. Late post alios Menoch. cons. 701. n. 24. Deinde idem de variis articulis statuitur; eos scilicet, plane prætereundos, nec Testes super his examinandos. Ita post Inno. & Bonif. Vital. Menoch. cons. 588. n. 9. q. frustra examinaretur, cû non pbarer. Menoch. d. loc. n. 26. licet nonnulli hoc restringât, & tunc demû locum habere existimât, quâdo omnino impertinentes; vt allegati à Masc. d. loc. vers. intellige tamē. vel notorie impertinentes. Menoch. l. n. 25. Idq; adeo verû existimât, vt etiâ statuto censeatur, oēs articulos admittendos, saluo iure

impertinentium, & non admittendorum: tamen notorie impertinentes eo non comprehendantur: ita Doctores alleg. xi à Cantuinc. & Mascard. *dist. loci. num. 3.* sentiunt. vbi alii tradunt, examen non valere, si super impertinentibus, stante clausula saluo, &c. sit propositum, Innocent. in d. cap. per tuas. de testib. Et non aliter valere, nisi de consuetudine admittantur, ac id tunc demum, si Curia æquum videatur. Guid. Pap. *decis. 34.7. num. 1.* Ex quibus omnibus manifestissimum fit, Commissarium articulos, si non omnes, saltem omnino, vel notorie impertinentes, & inuiles (siquæ ne ei lata culpa imputetur. Cantuinc. *dist. loco. num. 50.*) licite reicere. Nec obstat, quod supra diximus: hunc istius clausulæ effectum esse, quod post publicatas demum attestaciones articuli impertinentes, de quibus ante dubitabatur, quique ex post factò tales deprehensi sunt, tanquam non probati reici debent. Nam licet hoc regulariter obtineat; eius tamen etiam efficacia, vt iam dictum, ad Commissariū aliquo modo sese extendit; cum vnus rei plures sæpe fines esse possint.

CAPVT VI.

De Directorio.

SUMMARIÆ.

- 1 Directorii exhibitio.
- 2 Directorium aliquando in Camera exhibetur, & cum Commissione mittitur Commissario.
- 3 Directorii conficiendi terminus conceditur.
- 4 Directorium, an ob contradiçtionem Partis aduersa negligendum. Et an ad eius instantiam legendum publice.
- 5 Directorium clausum si exhibetur, quid faciendum.
- 6 Directorium etiam ratione instrumentorū exhibetur.
- 7 Directorium monet, quæ articuli perlegendi solum, & ad quos Testes examinandi. Item, an perlegere liceat, discutitur.
- 8 Articuli qui omittendi in Directorio.
- 9 Protestaciones Directorio adduntur.
- 10 Directorii copia an danda, in vtramq; partē discutitur.

ET tantum de Iudice & Commissario, inuicilia & superflua amputantibus, dicta sufficiant: Quia tamen sæpe ipsamet Pars hæc vitia articulorum, ante actū examinis, tollit, de eo nunc videndum. Moris tamen est vt Directoriū, vt nos vocamus, (Itali & Curia Nea-

politana tabulam nominant, Vineen. Franch. *decis. 71. num. 1.*) vel in Camera exhibeatur, † vt videlicet cum Commissione, Commissario transmittatur, sicut factum in causa Elisabethæ Hebstissin in Essen / contra die Stadt Essen fraçz pacis, & Hern Wildsfürst / contra. Peter Mæmer / de quo form. 2. b. t. & Hohenfels / contra Ehfürstliche Pfalz. Qui deinde vna cū denuntiatione, Directorium hoc Partibus mittit. Vt factū in causa Imblein contra Heilbrunn / form. 1. vel producitur coram Commissario à Parte producēte. In eo autem Directorio certos articulos certis testibus proponi petitur: quod de iure licet. Iuris enim est, non solum integris probationibus, sed etiam partiarum renuntiarī posse. Facit autem Pars producens hoc plerumq; sponte: nonnūquā Iudice vel Commissario ita iubente. Cum vero Pars non est instructa, † solet petere terminum ad conficiendum Directorium, qui etiam præfigitur, siq; elaboratur, vltimus non cōceditur: vt factum in causa Grandfurt contra Friedberg / vt videre est in lib. 5. par. 3. form. 5. b. tit. Et † licet nonnunquam hoc casu aduersa Pars opponere, sibiq; ratione interrogatorum præiudiciū generari obicere soleat. Id tamen Commissarium attendere nō debere, statuo. Non enim Partis aduersæ, sed producentis Testes examinantur, eiusq; sumptibus: Quin ergo hos sumptus portigendo Directorium, minuire possit, non est dubiū; Aliquando petitur vt legatur publice Directorium, vt in causa Hohenfels / contra Otto Pfalzgraff / sen / quod & à Commissario factum. Rectius tamen, cum id in causa Wirrenberg contra Warggraffen / ite, peteretur, denegatū fuit; Licet enim pro priori sententia lectione videlicet Directorii militet, quod ex precedentibus & sequentibus multa colligi possint; Et Testis super tota causa examinari debeat. Contrariū tamen, nisi Commissarius videat attestaciones aliter non posse intelligi; verius puto ex iis, quæ supra par. 2. de instrumentorū. notari. In hoc autē Directorio, sequentia singularia obtinent.

Primo, † vt vel detur clausum; vel patens; & si clausum sit, Commissarius aperit in præsentia Adiuncti: vt in causa Pfalzgraff O. erg. Hans contra Salm.

Secundo,

6 Secundo ¶ non tantum eum testes examinantur, Directorium exhibetur: sed etiam in aliis speciebus commissionum, ut pote ratione ocularis inspectionis, & documentorum; prout factum in causa Wilmarsen contra Wentsheim: Instrumentorum & testium: in causa Wilsfürst contra Petern Römer.

7 Tertiò ¶ petitur ad aliquos tantum articulos testes examinari; reliquos autem loco instructionis ei prælegi, non vero super iis examinari. Ut factum in causa Wolmershausen contra Brandenburg primi mandati. Cui simile est; quod adiciet huius Directorio: ut quædam pars privilegii, quæ declarationi vnius, vel plurium articulorum feruiat, Testibus prælegatur, aut eius copia per Commissarium vnicuique testium ante depositionem offeratur, *in mehrer erklärung gedachter Articul.* An autem id admittendum sit quaeritur? Et videbatur quod non. Nam primo habet id speciem informationis, & instructionis testium. Secundo testes super articulis & interrogatoriis tantum sunt examinandi; quibus omnia reliqua excluduntur: ut infra dicitur de interrogat. Et commissio, ut ibidem explicabitur, quoad hunc punctum, est stricti iuris. Contrarium tamen videtur verius: quia duntaxat præfectio hæc ad dilucidationem articulorum facit: Quomodo, non ergo Commissio licita est, factum obscure articulum, dilucidius testibus exponere; ita & concessum, aliquid, quod ad dilucidationem facit, prælegere eum, utrobique eadem subsistit ratio. Nec obstat in contrarium adducta. Primum enim ita refutatur, quod hæc non instructio; sed tantum facti obscuri explicationis causa, fiant: Nec nego: si instructionis gratia talis prælectio petatur, aut alias dolum subesse animaduertat Commissarius, eum licite reiecte posse petitionem. Ad secundum respondeo. Ea quæ ibi adducta sunt, de examinatione super articulis & interrogatoriis intelligi: hic autem non examinantur testes super talibus interrogatoriis. Et cum hæc quaestio aliquando incideret ac acriter disputaretur utrinque, in causa Churfürstlicher Pfalz contra Grecken: sic interlocutus est Commissarius: *In streitigen Puncten der vberreichten Copie*

privilegiarum zwischen dem Churfürstlichen Anwalt an ein/und de beclagten Wolff Conrad Grecken von Kochendorff andertheils / nympt Key. Commissarius dieselbige / im fall sie zu erklärung des ersten und zweyen Articul dientlich / hiezu an: sonst den beyden Theilen ihre rechtliche notturfft vorbehaltend, h. e. In puncto controverſio exhibitæ copiar privilegiorum inter Electoris Palatini Procuratorem ex vna, & W. C. Reum ex alia partibus. Casarius Commissarius eam, dummodo ad declarationem primi & secundi articuli faciat, acceptat; utrique interim Parti sua iura reservans.

Quarto, ¶ quando Partes post decretam commissionem animaduertunt, testem forte in interrogatoriis magis contra, quam pro se depositurum, illum ratione illius articuli, de quo eum suspectum habent, petunt reici, quo ipso omnia reia, quæ sibi ab aduersa Parte in interrogatoriis ponuntur, euitare possunt.

Quinto, cum ¶ hoc etiam Directorio protestationes, quas Partes post publicationem sibi vsui futuras præsentent, exhibite & proponere moris est, ne superfluis scriptis aut verbali oratione diu adus suspendatur: Exempli extant *form. 16. & 17.* ubi Pars referuat ocularem inspectionem in causa Eschenberg contra Eschenaw: Ut & Honssem contra Wentsheim Instrumentorum productionem. In qua causa, & noui testes producebantur. In causa Wentsheim contra Wilmarsen / petebatur comparatio, & recognitio. Plurima alia flagitabantur in causa Wentsheim contra Wilmarsen / & in causa Honsfels contra Otto Pfalzgraff. De quibus omnibus consulatur *formula 16. 17. 18. 19.* Copia autem ¶ directorii, an Parti danda sit, quaeritur? Et licet videbatur dicendum quod sic; quia directorium nil, nisi articulos continet. Cum ergo copia articulorum danda, ut in praxi obseruatur, & notat Muscatel. *in prax. auea. part. 5. glo. impertinentes. nu. 37. & 38.* ubi late disputat: quid de iure communi & regni obseruetur, etiã Directorii copia danda videtur. Ego tamen simpliciter sic statuendum arbitror: vbi quæ; non datur Parti copia interrogatoriõrum (de quo infra suo loco latius) non licere etiam copiam

Directoriis communicare. Pari enim passu ambulat. Quadrant huc quæ Damhond. in *prax. rer. simil.* 107. tradit, articulorum copiam Parti non dandam. Nec interest Partis, quale detur Directoriū; cum si quid noui, & iuri contrarium contineat, Commissarius ipsemet ex officio hoc reicere possit. Et sic denegata huius copia in causa *Aschenberg contra Steinberg.*

CAPVT VII.

An, & quādo articuli additionales vel correctionales aut noui admittendi.

SYMMARIA.

1. Articuli additi. & corrupti. admittuntur.
2. Si iussu iurisperiti producantur. Et quid de acquitate. nu. 3.
4. Articuli additionales additionalium, ex arbitrio iudicis dependent.
5. Articuli additionales an coram Commissario produci possint in utramque partem discutitur. Et Dd. communem esse opinionem asseritur. nu. 7.
6. Articuli cum causa cognitiōis ad probandum admittuntur.
7. Articuli temere si admittantur an appellationsi locus.
9. Articuli noui quando admittantur.
10. In appellationsis causa quando noua deducere liceat; idq. exemplo Cameralis illustratur.
11. Articuli dependentes à prioribus admittuntur.
12. Articuli noui qui sint, qui antiqui.
13. Qui dependentes.
14. Qui antiqui directe contrarii.
15. Et qui indirecte. nu. 16.

IN Camera Imperiali ꝛ articulos correctionales, vel additionales, ꝓducere permissum est. Ordin. *part. 3. tit. 4.* Quod & hanc habet rationem: quia libelli correctio vsq; ad litis contestationem admittitur: vt *supra. lib. 2. latius tractatum. est.* Muscat. in *prax. aurea. part. 5. gl. impermissimè.* n. 4. 4. Netamen his reb. detur occasio extrahendi litem, cum Partes semper singularem terminū ad respondendum additionalib. perant, & ita tempus laboris sequentes moderationes in eo adinueniunt sunt. Primo, ꝛ vt legitimo tempore producantur, ante finē dilationis probandi, & producionem Rotuli, & id *supra. lib. 2. in c. de petitione,* exemplis illustratum est. Et conferunt huc ea, quæ notat Muscat. *de lib. n. 16. & 17.* qui putat termino hoc elapso deinceps admitti nō debere. Quamuis ꝛ ex æquitate sæpe hoc moderari soleat, vt factum refert Daniel Moll. in *quæst. semest. lib.*

4. c. 36. Secundo, ne additionales ꝛ additionalium admittantur. Ordin. *part. 3. tit. 14. §. c6. sollemnit.* Arbitrio autem Iudicis hodie id conceditur, præuio tamen iuramento à Partib. prestando. Receß. deputat. anno 1600. §. c6. sollemnit. Tertio, nouissime Domini Camerales tum manifestissimam fraudē, & litis protelationē, q̃ ex correctione articulorū sequitur, animaduertentes, Anno 1593. 13. Septemb. per commune Decretum eam plane prohibuerunt. Et hæc quoad iudicem.

Coram Commissario etiā sæpissime ꝛ Partes additionales, vel correctionales ꝓducunt, quos an suscipere cogatur Commissarius, nunc videndum est. Et sane eos Commissarium recipere debere dicendū videtur, per ea q̃ notat Muscat. in *praxi aut. part. 5. gl. impermissimè.* n. 4. 4. sequētib. verbis: Sed an adhuc durāte dilatione & termino ad probandū dato, ultra articulos ꝓsentari, possint alii de nouo ꝓsentari, vel addi? Hoc q̃situm non reperit alio tactum: sed tantū Afflic. *super consil. Reg. lib. 2. rub. 13. ad consil. lite legitime concess.* n. 11. vers. Ex quo infero. dicentē: q̃ in termino ꝓbatotio fieri possunt plures producionēs, & dicitur simul & semel fieri ꝓductio in continenti, in tota ipsa dilatione constituta; allegando dictū Andree ibi, in simili: q̃ in vna dilatione probatoria produci possunt plures testes diuersis tēporibus, dummodo intra dilationē ipsam. Et ita videmus in vsu, & hodie practici: nā durante termino citātur alii testes, & citātur testes additi, quos licitū est addere, citātur ꝛ. necesse: ergo & articulos alios addere, super quib. examinari possint: cū ad hunc finē articuli producātur, vt sup. iis distincti testes veritatem deponant, & ꝓinde dicendū: semper posse nouos articulos ꝓducere, & addi, donec alii & noui testes ꝓducantur, ac recipi possint. Præterea Dd. practici dixerūt, sacro consiliū nō admittere nouos articulos & nouos testes post terminū, vt ꝓ Capic. *de c. 8. n. 8.* & nos diximus in *fr. in gl. examinantur in princip.* Ideo in termino bene admittentur: & vide Spec. in *ri. de pos. §. 4. n. 3. vers. quod in c. ligo.* Hocq; operabitur clausula illa q̃ communiter apponitur in fin. rubr. articulorum; scil. Saluo iure addendi nouos articulos; ne incidamus in periculū; quod posuit Bar. de Capna.

in suo sing. 62. incip. *questio talis est*, vbi dixit: quod Procurator qui non aperte apposuit d. clausulam, non fuit admissus ad præsentandum nouos articulos. Imo Bald. in *l. res denunciatio- nes. C. quomodo & quando iudex*, in si. dixit. quod quādo apposta est clausula: saluo iure declarandi, vel interpretandi, &c. possunt articuli declarari, etiā post terminū peremptorium, vsq; ad conclusionē. Quod similiter deduxit Marant. *part. 6. art. 4. n. 12.* allegans Oldrad. *conf. 244.* Quod ego hodie nō existimo praticari: sed tantū in termino datur auditus examinādi testes. & vide ad prædicta Dec. *conf. 517. n. 3.* Et de hac clausula: saluo iure, &c. vid. Bart. Bald. & alios, in *Ledita. C. de edendo, & Lauranc. in c. quoniam contra in verb. petitiones. nu. 31.* & Dec. in *conf. 146. n. 9.* Licet loquantur in libellis: Imo nuper repeti Arnon. *sing. 6. inc. sup. n. 2.* vbi per Domi. de S. Gemin. in *prom. decret.* tenet, quod si emergunt nouæ positiones & articuli post lapsum termini, adhuc debeant admitti. licet hoc dictum Arnon. videatur contra ea, quæ supra proxime diximus, ex Decil. *Capic. 81.* & ex his quæ nos diximus infr. in *gl. examinentur*, in *princip. qua in pract. seruatur in regno.*

Hicce tamen & similib. quæ adduci possent, non obstantibus, contrarium; scil. non admit- tendos, sed reiciendos esse tales articulos, ex seqq. rationib. infertur. Primo, quia frustra in Camera disputaretur, an admittendi arti- culi, nec ne, si postea coram Commissarioli- ceret alios, sine vilo discrimine pducere. Cū ergo certam aliā producenti Ordinatio præ- scripserit, vix merito reiciuntur. Est eni- mus dispositio ita comparata, vt speciali nota digna exprimat, nō expressa excludat. Secun- do, quia si hoc concederetur, in nouum laby- rinthum incideret Commissarij; audienda enim foret aduersa Pars: & non nisi singu- lari cognitione articuli ad probandum ad- mittuntur: vt constat ex traditis à Mascard. 6 in *verb. Articuli quando, per tot.* ¶ Cum ergo hæc cognitio examen maxime retardet, nec ea Commissario in cōmissione concessa sit, ad eā temere accedere nefas arbitrabitur. Terto frus fieret hoc casu ordinario processui: quia Partes ea, quæ sibi obesse pntarent, sem- per vsq; ad actum cōmissionis differrent: af-

bittantes Conmissarium tanq̃ vnicam perso- nam, fraudes suas non ita facile, vt Dominos Assesores; q̃ in articulis discutendis accur- tiores, & numero plures sunt: animaduersurū. Quarto si hoc admitreretur, sæpe termino ad producendū elapso exhiberētur: q̃ cum direc- to denegatū, p̃ indirectū concedi non debet. Et hæc iuuantur Doctorum traditionibus, 7 q̃ expresse articulos additionales corā Com- missario produci nolunt gloss. in *l. si quis in fin. verb. admittat. de petit. hered.* Bal. in *l. si duo patro- ni. §. item. l. ulian. de iureiurando.* Et sic reiecti iñ causa Knorren contra Westerhage fractæ pa- cis. Et in causa Herrn Wid vnd Rheingrauen/ contra Antonium Höpffenheimb genant von Saal: vbi cū corā Cōmissario exhibuissent positionē, iudicatū fuit illam, tanq̃ extra iudi- cium factam, parum attendendam, anno 89. mense Martio. Sed circa prædicta queritur: ¶ Si Commissarij contrariū faciā: tunc ex hac causa appellari, & de super citatio, & inhi- bitio in Camera extrahi possit? Sane aliquan- do in causa Frau Anna Wittib/ vnd Gräffin zu Waldeck contra den Churfürsten zu Eßlu/ appellatum, & pro prædictis processibus sup- plicatum fuit 27. Octob. an. 170. sed petitio denegata; & recte; nam frustranea videtur esse appellatio, cum appellanti saluum sit, post publicatas attestaciones, exceptionem nullitatis opponere. Et nihil ei præiudicat, quia nullius est momenti talis probatio. Ni- hil etiam releuat, si quid in processu causæ proberetur, quod nō est articulatū. Ita simili- ter obseruatum, in causa Psullendorff contra Zöllern/ anno 1589. Mense April. Et dictum est supra ex A sin. c. 3. Et hæc de additionalibus & correctionalibus.

Sed quid de nouis ¶ articulis est sentien- 9 dum? De iis licet supra aliqua dicta, proprie tamen hic de iis tractandi locus est. Pauca ira- que hic adicienda: Et primo, an admittendi, deinde qui noui dicantur, inuestigandum est. Quoad primū: quia de eo supradictū, quate- nus scil. in causa appellationis nouos articulos deducere liceat, ¶ hic illa nō repetos: sed exem- 10 plū Camerale, q̃ cuiq; ob oculos versatur, adiiciam, quod extat in decisionibus Gilman- nide. *is. 9. in princip.* hicce verbis: Articuli no-

ui dependentes à veteribus; & facientes ad causam, cum nouis probationibus admittuntur. *Dd. in auth. at qui semel. C. de probat.* Canonist. in *c. fraternitatu. de testib.* Idque tanto magis hoc casu, vbi nulla probatio per testes, vel alias antea facta est; & licet periculum subornationis timeri non potest. Deinde ad hoc facit: quando noua capitula rem petitam, & deductam in causa principali concernunt, & non inducuntur super noua re, & nouo libello, tunc admittuntur hi articuli, & nouæ probationes. Cum vero hietam in prima instantia, quam appellationis, de rebus olim à I. C. Appellato possessis, & relictis, utrobique contendatur: habebit etiam in eo locum, quod iam dixi. Ita admittuntur tales articuli cum nouis probationibus, quando causa, in prima instantia inducitur, habet conuentionem cum causa appellationis, *vt l. si merces. §. culpa autem. ff. locati. & l. 1. de vi bon. raptor. in princip.* vbi primo pro rapina, agitur furti; sed in causa appellationis, vi bonorum raptorum. Simile est in *cap. penale. 13. quest. 5.* Er ratio horum est; quia causa secundo inducitur, est coniuncta primæ; prout etiam hoc casu videre est, vbi non tantum coniunctæ sunt causæ, sed & utrobique super hereditatis petitione actum esse dici potest. Sic etiam quando in causa appellationis proponitur articulus, qui prius competierat: potest enim etiam tunc noua probatio fieri. *vt l. fin. C. quando prouoc. non est necesse. & cap. accedentibus. de priuileg.* Hoc casu Ecclesia petendo decimas occubuerat, propter priuilegium, quod a diuersariis habebat; sed in causa appellationis proposuit, & probauit præscriptionem, contra priuilegium. In priori instantia nulla de ea fuit facta mentio in sententia, quia non petita: sed appellatus postea fecit nouum articulum, & eam petiit. Ita etiam in præsentia, poterat in prima instantia, iam inducitur noua causa, ex instrumento asserto, incestus oblici. Sed pro parte negatiua, quod hoc casu nouum illud capitulum, & causa petitionis rerum controuersarum, locum non habeat, videtur inde dici; quia quando noua capitula, super re noua, & nouo libello producuntur, tunc ea non sunt admittenda; *vt si in causa principali domum petii, non possum in appellatione*

prarum petere. Similiter si vna actione, vnam rem petii, & succubui: non potest ea res in causa appellat. onis alia actione peti quia appellatio naturam litis non mutat. *Clem. sepe. de verb. signif. & Clem. dispendiosam. de iud.* Et qualis est libellus in causa principali, talis est in causa appellationis. Nam qualitatem litis causa appellationis non mutat; *vt si prima causa erat de deposito; alia non potest esse de mutuo: quia hoc est nouum capitulum. l. per hanc. C. de temp. appell. ita declarat Bald. in addit. ad Speculum in tit. de appellat. circa fin. versic. item appellare est officium, & c. & Philip. Franc. in ca. cum in eccles. de appell.* Et quia hæc omnia eo recidunt, *vt admittantur noui Articuli, † si dependentes & connexi sint.* *Dd. in cap. cum Bertholdus post. de re iudicata. Alexand. in l. 2. post princip. de iurisdi. omn. iudic.* Nunc qui & quales noui, & connexi, contrariique sint articuli, ex Prop. Farin. hic attexam. Is sic hac de re scribit, *de opposit. cont. test. quest. 75. c. 2. per tot.* Circa primum; quando scilicet, & quot modis articuli dicantur † noui (sic non iidem, sed diuersi à primis) vide gl. in l. per hanc, in verb. ad nouum capitulum, & ibi etiam Bellap. col. 2. in fin. vers. restat exponere, & col. 3. per tot. & col. 4. & 5. Buttrig. col. 1. vers. quæro, quid sit nouum capitulum. Cyn. num. 5. per tot. vbi exemplificat Bartol. numer. 4. per totum. vbi latissime secundum antiquorum diuersas opinionones ponit, quando, & quot modis dicatur nouum capitulum. Bal. n. 10. Alberic. nu. 1. ad fin. & nu. 2. Salicet. n. 4. vbi post gloss. ibi ponit quatuor modos, quibus capitula dicuntur noua. Castren. nu. 3. vbi etiam ponit quatuor modos. C. de temp. appell. vide etiam Castren. in auth. at qui semel. n. 11. vbi remissive, & ibi etiam Angel. col. 2. n. 3. & Ioan. Sicar. n. 24. C. de probat. Angel. in §. quia vero. n. 19. col. 2. post med. vers. exemplum cum directis, in auth. de testib. vbi pariter ponit exempla. Et de hoc etiam tractarunt Canonistæ; prout videre est apud Ioan. Andr. in cap. fraternitatis. nu. 18. vbi etiam ponuntur plura exempla, & ibi etiam Bal. nu. 6. & 7. vbi ponit duos modos, quibus articulus dicitur nouus. Bellam. nu. 6. vbi etiam ponit exempla, & num. 28. in fin. vers. & quot modis dicatur nouus articulus, vbi remissive. & n. 42. Henr. Boyc. n. 11. ad fi. vbi etiam remissive Buttr. n. 8. vbi late ponit

- nē plura signa, ex quibus cognoscitur quod articulus est nouus. & n. to. *vers. ille dicitur nouus*. Imol. n. 9. vbi bene exemplificat articulos nouos, tam ex parte Actoris, q̄ ex parte Rei, Añchor. nu. 19. Zabarell. nu. 1. Abb. n. 8 & ibi in *addit. lit. A.* Aretin. nu. 56. & seqq. Felin. nu. 11. *ad fin.* & Marian. numer. 13. & seq. Vbi in hoc ponit aliquas regulas, bene exemplificat, & declarat. *Extra de testib. Imol. in Clement. 2. post n. 7. vers. quia autem dicantur noua capitula*: Et ibi etiam Zabarell. nu. 2. *ad fin. vers. que autem dicantur noua*. *cod. tit. de testib. Spec. in tit. de testib. §. satis uisiter*. nu. 7. & seq. vbi & ipse ponit modos, & exempla, quando articuli dicantur noui; tam ex parte Rei, quam ex parte Actoris, Alb. in *tract. de testib. c. 7. nu. 121. & seq.* vbi etiam ponit regulam & exemplificat. Potes etiā nouissime uidere Francisc. Person. in *tractat. quē nominare uoluit de indic. & reuer. quest. 11. nu. 24. ad fin.* Circa secundum quando articuli dicantur antiqui, uideri possunt Doctores in præcedentium allegari, tractantes de nouis articulis. Cognito enim vno contrario, cognoscitur & aliud. Sed nihilominus in specie uide Butrig. in *d. l. per hanc. col. 1. vers. quato quod dicatur antiquum*. & ibi etiam Bar. *sub num. 5. in discurs. C. de temp. appell. Butr. in tra. fraternitatis. nu. 10.* etiam in discursu, & ibi etiam Abb. nu. 10. *vers. & satis per prafat.* Marian. nu. 15. *per tot.* & Paris. num. 69. *extra de testib.* Circa tertium
- 14 quando articuli dicantur dependentes ꝑ̄ primis, uid. Butrig. in *l. per hanc. col. 1. vers. sed quomodo uenit ex veterib.* & c. Bald. ibid. nu. 7. & seqq. & Alber. n. 3. in *discurs. C. de temp. appell.* uide etiam eundem Alber. in *authent. at qui semel. nu. 6. in princip. C. de probat.* Bald. in *c. fraternitatis. nu. 6. & 7.* vbi præcipue declarat, quomodo discernantur articuli dependentes ab articulis nouis. Bellam. ibid. nu. 29. Butr. nu. 3. in *5. notab.* & nu. 9. vbi quot modis dicantur articuli dependentes, quomodo cognoscatur, quod sint dependentes, & de eorum exemplis. Imol. nu. 9. *col. 4. in princip.* vbi exemplificat, quando articuli dicantur dependentes, tam ex parte Actoris,

quam ex parte Rei. Abb. nu. 8. *vers. secunda est species*. Marian. nu. 16. vbi bene declarat, & bene exemplificat. Paris. nu. 74. *Extra de testib.* Bonifac. in *Clement. 2. nu. 121. post med. vers. illud autem*. & n. 123. & seqq. *cod. tit. de testib.* vbi ponuntur plura exempla de articulis dependentibus. Circa quartum: quando articuli noui dicantur antiquis ꝑ̄ directe contrarii, uide Butr. 15 in *c. fraternitatis. nu. 13. vers. tertia species articulorum*: vbi ponuntur exempla. Abb. ibid. nu. 12. Marian. nu. 17. vbi etiam ponit quatuor exempla. & nu. 91. *vers. & ad declarationem prædictorum*. & c. vbi ponit regulam & magistraliter loquitur. Paris. nu. 17. *extra de testib.* Zabarell. in *ca. ex tenore. col. 1. in fin. vers. dic quod directa dicitur affirmatio. col. 2. post princip. vers. dic quod directa contrarietas est ea*, & c. Extr. *cod. tit. de testib. gloss. in clem. 2. in yrb. directa contrarietas. vers. essent autem directo contraria capitula*. & ibi etiā Imol. n. 8. Zabarell. nu. 3. in *princip. & in vers. & hanc elementinam dixi*. & c. Bonifac. nu. 121. vbi ponit exemplū. *d. tit. de testib.* Lanfranc. *de testib. ad c. quoniam contra*, in verbo, *testimonium depositum. num. 41. in fin. vers. dicitur autem per directum*. Extr. *de probat.* Alber. in *tract. de testib. c. 7. nu. 120. in princip.* Circa quintum ꝑ̄ & ultimum: quando articuli dicantur indirecte contrarii, uide Bald. in *l. per hanc. n. 23. ad fi. C. de temp. appell. vbi exemplificat*. Angel. in *§. quia uero. n. 19. col. 2. post med. vers. pone exemplum, in authent. de testib.* Butr. in *c. fraternitatis. nu. 13. in fin. 2. §. quarta species*. & ibi etiam Marian. nu. 18. vbi ponit aliqua exempla, & nu. 91. *vers. & ad declarationem prædictorum*: vbi ponit regulam & magistraliter loquitur. Paris. nu. 73. Extr. *de testib.* Zabarell. in *ca. ex tenore. col. 1. in fin. vers. indirecta uero*, & col. 2. *post princip. vers. indirecta uero contrarietas*, Extr. *cod. tit. de testib.* Zabarell. in *clem. 2. n. 3. vers. indirecta est autem*, & ibi dem Bonifac. nu. 122. vbi ponit quatuor exempla. *de testib.* Alber. *d. c. 7. nu. 120. vers. sed quando testes*. Lanfranc. *ad cap. quoniam contra. in verb. testimonium depositiones. nu. 41. in fine. vers. & dicitur quia*. Extr. *de probationibus*.

Finis Libri primi.

LIBER SECVNDVS. DE GENERE ACTIONIS IN OMNIBVS MATERIIS IN- VESTIGANDO.

CAPVT I.

De vtilitate quæ in actu commissio-
nis, & ad Iudicem, & utramque Par-
tem; ac etiam Commissarium re-
dundat.

SYMMARIA.

- 1 *Alienis inuestigatio an ad Advocatum solum per-
tineat.*
- 2 *An & ad Iudicem.*
- 3 *Alienorum genus in interlocutoriæ accipiendæ, nō ascribi.*
- 4 *An ad Commissarium alienis inuestigatio pertineat.*
- 5 *Difficultas* } *in inuestigando genere alienorum.*
- 6 *Vtilitas.*
- 7 *Alienorum genus etiam veteres respexisse.*
- 8 *Causam unam nunc iustam, nunc iniustam esse.*
- 9 *Alienorum varietas facit ut absoluantur vel condemnentur.*
- 10 *Alienorum esse basim & scapum.* (tur Pass.)
- 11 *Alienorum incerta omnia incerta.*
- 12 *Aliis secundum unum, multa consequi.*
- 13 *Principio bono opus esse.*
- 14 *Alienorum proponendarum formula veteribus usitata.*
- 15 *Alienorum formula quomodo sublata.*
- 16 *Sine alienis neminem in iudicio comparare debere.*
- 17 *Alienorum definitio.*
- 18 *Alienorum negligentes taxantur.*
- 19 *Aliis an & hoc die formula sit & qualis.*
- 20 *Alienorum inuestigationem ad preparatorem iudiciorum
spectare.*
- 21 *Alienorum inuestigatio de æquitate facienda.*
- 22 *Aliis vtilitas & Rei. nu. 23.*
- 23 *An taxandum, si Alienorum nomen exprimitur.*
- 24 *Alienorum genus inuestigare qui negligens vim earū i-*
- 25 *Alienorum cognitio in qua versetur.* (gnorat.)
- 26 *Alienorum affinitas remedia trutinanda.*
- 27 *Communis voto omnes tenemus errores indicare.*
- 28 *An de iure Canonico hac obriueant.* & nu. 30.
- 29 *Alienorum genus, etiam hodie inuestigandum, refutatis
contrariis, Goutrai opinio.*
- 30 *Alienorum inuestigandi commoditas, & incommoditas breuiter
describuntur.*
- 31 *Relationes Camerales, seu vota ad salarium dictari.*
- 32 *Circa causas referendas, quæ in Camera methodo ob-
seruatur.*
- 33 *Alienorum genere nō cognito, Commissio nō rite detornitur.*

36 *Sine actione nemo agit.* & 38.37 *In libello talis causa exprimenda, ex qua obligatio ori-
atur.*39 *Iudex sine actione litigantem admittens, tenetur Parti
ad interesse.*40 *Vbi actio nulla, ibi nulla sententia.*41 *Sine actione quando quis agat.* & 42.43 *Articuli an pertinentes cognito genere actionis, expif-
catur.* & 44. latif. & 42.44 *Actio consideranda ab Aliis antequam agas, & cum
iam agere inceperis.* 45.46 *Alienorum inuestigatio ad quid Reo conferat.*47 *Alienorum inuestigatio, an & Commissario opus sit.*48 *Alienorum genus ad integram materiam commissio-
nis, ut lapis angularis & fundamentum exigitur.*

MIRABITUR forte quisquam, quare de
alienis genere inuestigādo hic in ma-
teria commissionis tractare constituerim, cū
eam tractationem ad Advocatos quidam spe-
ctare testentur † Vigelius in *reper. iur. c. 1. Ol-*
dendorp. in arg. oper. class. in princip. §. primum ut
non. A quibus non alienus Otto Meland. *ad*
comment. Camer. per. §. de libello, vel † ut maxime
concedatur eam inuestigationem etiā latius
extendendam, saltem ad Iudices, in seren-
dis definitiis sententiis, put in Camera fieri
videmus † porrigi videtur. Oldendorp. *de inuest.*
ali. genere in princip. † Cū & in commissionibus,
vel aliis interlocutoriis sententiis concipien-
dis Camerales occupati, nunquam de genere
actionis sciscitentur. Et hæc generaliter non
nulli obijciunt. Alii obuertēt, me inanem hic
operam infumere; quod post tot, tantaque de
actionibus, earundemque; materia scripta volu-
mina, & ego in hanc scenam prodire audeam?
Ego autem ad remouendas hæc obiectiones,
insequentibus. (vbi late de difficultate & vtilitate
agetur: actionis inuestigationem non † so-
lum ad Advocatum, sed etiam ad Iudicem, &
ad ipsum quoque; Commissariū pertinere, eaq;
tanquam vita & sanguine, in materia Commis-
sionis opus esse, edocebo: adeo ut Interroga-
toria

toria aut articulos sine hac inuestigatione conficiens, velut in tenebris huc atq; illuc se vertat, incertus quo dirigat gressus, (vt viar verbis Oldendor. d. loc.) Maximam tamen in inquirendo genere actionis, non solum difficultatibus sed & utilitatem esse, nec omne est, nisi iuris ignarus, qui nesciat. Vigeli. d. loc. 1. Difficultas autem ex eo facile patet, quod circa integrum ius hanc inuestigationem occupata sit, omnesq; eius apices ac totam ad medullam respiciat, prout infra, suo loco latius docebitur. Utilitas tamen porro huius rei tamen in eo versatur, quod negotiorum circumstantiis, & varietate quarundaem & applicanda sunt iuris remedia, quemadmodum in l. 2. C. qui admitt. ad bon. posses. Bald. eleganter scripsit, iniquis, Legistae habent curare infirmitates actionum & obligationum, suffragio legum & rationum; & ideo oportet ægru diuisi speciem cognoscere. Facit l. vt respossum. & quæ ibi not. C. de transact. ita notanter refert Pfeil consil. 191. m. 30. Ac vt in specie verbis Vigeli, in ipsa materia loquentis, vtar: Qui in causis disputandis genus actionis non intelligunt, ius in quo versantur, ignorant; eosque in varios errores labi necesse est. Actionis autem genere cognito, eiusque natura probe perspecta, facile est exceptiones, replicationes, & alia huiusmodi causarum argumenta inuenire, de quibus iure causæ proposuit, certo, & constanter respondere. Hinc veteres Iuriconsulti in iure causarum definiendo, in primis ad genus actionis respexerunt, quæq; competere actio, indagarunt. Cuius exempla extant in l. si procuratorem. 3. in princip. ff. mandati. l. 1. §. quod sit rem, cum seqq. ff. depositi. de quare. 7. 4. §. cum absentem. ff. de iudiciis. l. si rem tibi. 19. §. fin. Et apud Labent. 20. §. 1. ff. de præscript. verb. Et facit eadē causa alia atq; alia actione in iudicio deducta, nunc iusta, nunc iniusta, celsetur, exemplo l. 1. ideo autē, vers. si autē ex locato. ff. si mensuratum madum dixerit. L. qui negotia. 3. 4. §. fin. ff. mandati. l. 1. §. si vestimenta, cum seqq. ff. depositi. l. diuortio 34. in princip. ff. de negot. gest. Quibus accedit Gail. de arrest. c. 5. nu. 3. cum duodecim seqq. Ex quibus locis patet, ius causæ ex genere actionis instituit pendere, proque eius varietate, tunc ab soluendum, nunc condemnandum reum esse. Quemadmodum ergo argumenta

confirmationis & confutationis, ad statum causæ vel confirmandum, vel infirmandum dirigitur ita priusquā de statu constet, omnis disputatio ad actionem in iudicium deductā vel elidendam, vel saluandam spectat. Estq; ipsa actio quasi basis & scopus tamen quo omnis disputatio forensis est dirigenda, & regula, ad quam ius causæ examinandum. Si itaq; incerta sit actio, tamen reliqua disputatio in incerto vagabitur, nec iudiciū certum esse potest. Si quidem tamen vno posito absurdo, multa absurda necesse est sequi: nec felici tamen possunt petagi exiit, quæ malo sunt inchoata principio, can. principatum. 1. quest. 1. Quæ etiā videtur veteribus Romanis causa tamen fuisse, vt neminem ad agendum admittere, nisi actione prius ad collegio Pontificum impetrata atq; præscripta: Vnde & Pomponius l. 2. §. deinde in huius ff. de origine iuris: Ex his (inquit) legis actiones composuit sunt, quibus inter se homines disceptarent: quas actiones, ne populus prouin veller, institueret, certas & solennes esse voluerunt. Eius autem Imperator Theodosius & Valentinianus istum impetrandæ actionis morem sustulisse videntur. l. vltima. C. de iuris form. & impetrat. action. sublat. tamen in eadē lege, aptam rei & propositio negotio competentem actionem requirunt: nec quicquam sine actione tamen in iudicio expectari permittitur. l. si populi. 6. §. fin. vers. quamvis enim, cum sua gloss. ff. de negot. gest. Est enim tamen ratio persequendi in iudicio quod sibi debetur. Instit. de actio. in princ. l. nihil aliud. 50. ff. eod. tit. Hæc Vigelius. Et ante cum neruose Oldendorp. in tractat. de form. inuestigandæ actionis. in princip. §. ut aque. hisse verbis: Itaque, cum inter alia multa corruptarum rerum exiit, crudelissimus Tyrannus tamen Mos, permissiofum hunc errorem obiuserit, quod in exercendis iudicialis disceptationibus, apud plerosque caudicos (vt interim bonos, & graues viros excipiam) qui sine delectu in foro causas agunt, nullus adhibeatur modus, nulla iuris ratio: nostri officii duximus, studiosos huius erroris admonere. Videmus enim omnes passim parū curare, in quo causarū genere versentur, implot minus q̄ actionis formulam iniiciant, tantū solliciti, quo verborum apparatus in iudiciū

perducant causam, quam nec semel cum suis circumstantiis recte perpenderit. Præterea & in hoc falluntur, quod Doctorum commentarios obiter legunt, & indices traditionum, quos Repertorii dicunt, ibi, si vñ aut alterum verbum forte inuenerint causæ suæ nonnihil affine, statim sibi persuadent victoriam. Sic sine certa facti, & iuris seu actionis investigatione, illotis (quod dicitur) manibus ad tractandas causas prosiliunt, tandemque, præpostero ordine, quod primum esse debebat, id sero cum Phrygibus intelligunt, scilicet, quam impertinentem actionem proposuerint. Erroris causa fuit; quod in titul. C. de iur. for. & impe. acti. legunt, sublatas esse actionum solennitates antiquas: igitur putant incauti, nihil referre quomodo proponatur factum, nec vlla opus esse actionis investigatione speciali: sed Iul. in *inst. de act. in princip.* post Bart. in *Ledita. C. de eden.* multo rectius docet; hodie etiam actionem dici, & esse formulam, sicut olim fuit, tantumque; esse sublatas verborum aucupationes. Ex quo infert; quod l. si *seruum narem. ff. de furt.* vbi Paulus actionem vocat formulam vulgarem, non sit correctæ. Vis autem videre, quod ad præparationem iudiciorum primū omnium requiratur inuestigatio & cognitio actionis, siue verbis, siue ex scripto tractetur iudicium? si causam exponas iudici, nōne aliquid tandem petendum est atque concludendum? Nemo sanæ mētis negabit. Nam si ex facti serie, quantumvis bene narrata, aut nullam aut ineptam colligas conclusionem, totus libellus eorruit, ut probat Iason multorum testimoniiis, in l. si *de eden.* Et sicut in contradicibus, aliisque rebus, ita multo magis in iudiciis, exitus eorum quæ proponuntur, hoc est, petitio, probat verum iusta sit, an iniqua persecutio, arg. l. si *voluntate. Cod. de rescind. vendit.* Martianus in l. *quodam. ff. de reb. dub.* Quædam (inquit) sunt, in quibus res dubia est; sed ex post facto retrahitur, & apparet quod actum sit. Vbi Accursius multa allegat similia. Cæterum petitio vel conclusio libelli, non potest recte produci, præterquam ex natura & forma actionum, quæ per singulas prope-

dere ex tit. *instit. de action.* Ergo, necessariū est, primo loco diligenter inuestigare, & cognoscere in specie, Formulam actionis, qua uti volueris. Non dico, ut summo iure tantum, verum etiam, vt ex æquitate; censura; sicut infra dicemus, eam inuestiges. Sæpe namque prima facie videbitur incauto, hanc vel illam actionem competere, ad persequendum ius suum, cum autem ad æquitatis normam exegerit factum seu casum, neutra conueniet. Vlpian. l. i. §. *ideo autem. ff. si mens. fal. mod. dixit.* loquens de mensore agri, qui operam suam præbuit pro honorario, & fefellit renuntiando. Si autem (inquit) ex locato fuerit actum, dicendum erit, nec tenere intentionem. Sed an mandati competit? Respondeo, quod non; propter mercedem. Conceditur igitur actio in factum Prætorii. Interest autem & litigatorum & iudicis, ne quis antea ad agendum causam accedat, quam teneat certo ac nominatim speciem actionis, quam intendere voluerit. Primum enim Actor ipse qui sciet, quibus modis in stituenda sit causa sua, si ignorauerit vim ac potestatem actionis, quam instituit? Deinde Reus? quomodo intelliget verum cedendum illi, an contendendum sit; si nesciat actionem aduersus se in iudicio deductam? Quo nomine Vlpian. in l. prima, in princip. ff. de eden. dicit: Acquisitum esse, vt edatur actio, qua quis uti voluerit. Denique ludex incertus erit, quam rationem in cognitione ac sententia sua sequetur, nisi ad amissum audiat ab Actore, quo iure aliquid apud se persequatur. Et hoc est quod ait Pomponius in l. 2. §. *deinde ex huius. ff. de orig. iur.* Quas actiones, (inquit) ne populus veller, institueret: certas, solennesque esse voluerunt. Grauiissima sane est ratio, si recte perpendatur. Et nihil aberrarunt, qui olim dicebant iuri & æquitati consentaneum esse; vt exprimeretur nomen actionis in libello. Quod tamen Azo & Ioannes negant consuetudine observari. Sed donemus inconsumetū esse ponamus si iure nō exigi, vt exprimat nomen actionis in libello, permittit ne consuetudo, mādāt ne ius, vt Actor ipse, vel patronus causæ nesciat speciem, vel nomen actionis? Certe

nemo

nemo sanæ mentis dicit. Nam refert Pomponius in d. l. 2. Seruium Sulpitium olim obiurgatum esse à Quinto Matio, qui diceret: Turpe esse Patricio & Nobili viro causas exoranti, ius in quo versaretur, ignorare. Sed qui tam parum solliciti sunt, quænam sit agendi formula quam tractant, † hi vim ac potestatem actionum prorsus ignorant. Porro † cognitio actionis in his versatur, videlicet: quo auctore sit introducta: ex qua causa: cui detur: & aduersus quem: An porrigatur ad heredes: Quid in ea veniat: Quamdiu concedatur: Quis sit exitus: Quid spectandum sit Iudici; Quid Litigatoribus: Anne sint affinia remedia quibus † vti possimus. Hæc autem qui ignorat, is, rogo, quibus modis feliciter acturus sit causam suam? Scire autem nemo potest, nisi qui singulariter actionum circumstantias recte tenet, quoniam per omnes actiones variantur. Consequitur ergo stupidissimum esse Aōtorem seu Causidicum, qui sine certa actionis cognitione, causam perducit ad Iudicem, tamen si fortassis apparatus non desit verborum, adeoque multarum legum allegatio; quæ tamen non magis ad rem accedunt, quam Cupressus ad naufragium; apud Hōtarium.

Quare, vt hunc errorem maioribus indicarem, sicut ex communi voto tenemur omnes, † iuxta l. cum qui nocentem. ff. de iniur. simulatque vt studiosè iuuenturi, Romanæ gratuitæ exempla, circa actiones cognoscendas, commonstratem; sumpsi hanc operam pio voto. Er iterum protestatum esse cupio, me nullo pacto aut sentire, aut loqui de doctis, & sobriis causarum Patronis, quales hoc loco (Deo gloria) sunt, sed de temerariis tantum, qui Doctotibus etiam magnam adferunt iniuriam, &c.

Et idem Oldendorpius in collatione iuri civilis, & Canonici, in materia actiouis, † sic ait: Sine actione nullum procedit iure ciuili iudicium: Quod nonnulli adeo verum existimant, vt etiam nomen actionis sit exprimendum. l. prima. ff. de edend. insiur. de actionib. in principio. leg. item §. final. ff. negotiorum gestorum.

Præterea delectus est habendus, quæ actione conueniatur aduersarius, l. duobus. §. column. ff. de iurcirando. l. habebas. ff. de institoria actione. l. prima. ff. arb. furt. casar. l. cum filius. §. variu. ff. de legat. secundo.

Canones autem remittunt istam investigationem, qualis intendatur actio: contenti, vt simpliciter exponatur Iudici factum, capir. dilecti filii, de iudic. Nisi tamen Aōtorem aluerit subicere nomen actionis: sic enim intelligunt capitul. primum. de mus. petis. & capitul. examinata, de iudic. duodecima. questione secunda, Canon. octau. vndecima, questione prima, Canon. experientia. capitul. graui. de deposito. Sed profecto non bene perpendunt quid sit actio, actionis causa, actionis nomen: quid conferat ad vsum fori, tenere certam actionis speciem. Adde leg. primam. C. si per vim vel alio modo. &c.

Itemque Aluarus Valascus † de iure emphy. §. sententio, questione sexta, numero nouo: Parum, inquit, vtilis est hodie ista controuersia, quia iam non est necessum exprimi nomen actionis in libello: sed sufficit factum ita apte narrare, vt iudex sine alia expressione possit colligere, quæ actio competat agenti. Iuxta textum in capir. dilecti. de iudic. per quem textum ita tenent ibi magis communiter Doctores ex iure Canonico.

Sed & in foro ciuili ita receptum est communiter, secundum Iasonem leg. edita. column. secunda, & tertia. numero secundo. Curtius numero tertio. & alios nouiores. C. de edendo. Sequitur Decius, vbi late defendit, & dupliciter limitat, in dicto capitul. dilecti. numero tertio. Et ibi Abbas inquit, communem esse Legistarum, & Canonistarum. Idem fatetur Decius dicta. leg. edita. column. secunda, dupliciter etiam limitando. & satis voluit idem Abbas in capitul. examinata, notabili primo. de iudic. Bartolus, Angelus, & quorquor scribunt in leg. primam. ff. de edendo, quamvis Decius in dicta. leg. edita, controvertat allegationem textus in dicto capitulo dilecti. Et Faber in §. minus, numero duodecimo, Institutione de actionibus, dicat, hoc recipi in Curia laicali, de consuetudine; quasi non ita sit de iure ciuili.

Cui non leuiter suffragatur textus in l. 2. in fin. C. de formul. act. sublat. ibi: si aptam rei & proposito negotio competentem eam esse constiterit. Est tamen hoc indubitatum ex lege Regni libro 3. titul. 49. quia per illam iubentur Iudices ex veritate comperta iudicare, posthabito errore processus. Proinde de nomine actionis nihil curamus. Et non solum iam illæ impetrationes formularum, quæ olim à Pontificibus fiebant, l. 2. § deinde ex iis. & §. omnium. ff. de origine iuris. à quarum syllaba si quis aberrabat, cadebat à causa, ut ibi. Et notat Innocentius, & Antonius in cap. Pisanus, de restitution. spoliat. & impetrationes actionum, quæ fiebant à Prætoribus, sunt sublata, per l. 1. & 2. C. de form. act. sublat. ut illum titulum interpretatur Alciatus libro 4. diffuncti. capit. vltim. & plenius in l. pecunia verbum. §. actiois. ff. de verborum significationib. & nouissime explicat Nicolaus Bellonus libro 4. suppuration. cap. 1. cum duobus sequentibus. vltra tradita per Iasonem in princip. institut. de act. num. 24. cum sequentibus. & Ludouicus Gomez. num. 26. ac nouiores. Sed etiam ipsam actionis nomen necessum non est hodie exprimere in libello, iuxta receptas sententias, vbi supra. Et caueas ab Antonio ac Barbat. in dicto cap. dilecti, numero 24. & Decius in dicta l. edita. in princip. colum. 2. asserentibus iure Pontificio vsum actionum esse sublatum, per illum textum in dicto cap. dilecti. Quia nec hoc verum est: nec ex illo textu probatur, imo magis illud, quod supra diximus, videlicet sufficere ita apte & aperte factum proponi, ut ex eo actio colligatur ac recte inferatur. Quibus consequens est; quod licet qui agit ad emphyteusim, nomen in libello, actionem præscriptis verbis, vel actionem ex emphyteusi, parum refert; si modo ita narret factum, ut ex eo concludatur emphyteusis, & agentem actionem emphyteuticam habere; quia iam ex nomine & formulis agendi non pendemus secundum prædicta. Et idipsum quoque pronuntiat & Iacobus Gourteus in l. secunda. C. de rescindend. vendit. folio mihi 180. Neque (inquit) existimet aliquis hanc questionem, (disputauerat enim ante, quæ actio ex dicta l. secunda competeret:) inanem & otiosam esse:

nempe inuestigare, quænam actio ex certo negotio detur: cum vsu forensi quis nomen actionis exprimere non cogatur, & causarum patrono sufficiat (ut lex Pontificia sanxit cap. dilecti. Extra. de iudic.) facti seriem simpliciter ponere. Nam inde consequens non est, non maxime conferre; imo vero necessarium esse Aduocato vim actionis, quæ ex facto resultat & emerge, dignoscere. Quomodo enim is apte concludere, & vim actionis aut negotium, de quo agitur, recte assequi possit, nisi nomen actionis, & eius energiam memoria tenere? gloss. & Doctores in l. 1. ff. de edend. Nec etiam quisquam eo prætextu à iuris nostri cognitione animum deicere debet, quod pleræque leges Pandectarum aut Codicis hodie non seruentur, sed vel in defuetudinem abierint, vel expressa constitutione Regia, vel lege municipali abrogatæ fuerint. Scire enim leges, non est verba tenere, (ut inquit Iurisconsultus in l. si res. ff. de legib.) sed vim & potestatem cognitam habere. Et plurimum legum; etiam earum, quæ in vsu non sunt; cognitio confert, cap. nouis. & illic Panormir. Extra. de iudic. Bartol. in l. final. ff. de fals. Idem etiam nouissime affirmat Andreas Clud. de sequestr. cap. 12. num. 1. hisce verbis: Illud tamen in aperto est, non raro etiam haud indoctos, in proponenda actione hallucinari, eiusque naturam ignorare; quod quidem diuturnitati litium, non exiguum præbet causam. Nam cum ad causam & speciem propositam minus idonea eligitur actio, secundum cuius normam, intentio vel status causæ constitui nequit; aliud fieri non potest; quam ut animus iudicantis confundatur, ut nullam eertam causæ notitiam Iudex assequi possit, & ipsi litigatores inextricabilibus errorum & litium labyrinthis implicentur, & inani bus sumptibus seducantur: ac sæpius magna cum difficultate, vel etiam nunquam, ad metam propositam perueniant, vel illud, quod ipsis debetur, consequi possint.

Ne autem hæc, quæ diximus, generalia quis esse; nec ad Commissionem pertinere prætendat; deinceps in specie, quæ vtilitas ad Iudicem, Partes, & Commissarium generali hæc deductione prius præmissa, redundet, demon-

demonstrare proposui. Quod, vt facilius fiat illud ꝛ silentio hic inuolendum minime est: Assessores Cameræ Imperialis, post integram ad calumiam dictatam actotum substantiam, nullo fere etiam minimo articulo, aliquatenus saltē causæ, aut processui patrocinante omisso, præsertim in articulis & dictis Testium, cum factū ad ius applicandū est; studiū summiū in inuestigando actionis genere ponere: ꝛ nec hoc contentos esse, sed an probata, postea videre. Et si sic probata est, an non elisa; ac demum quid pronuntiandum: Quæ res (vt ad præsens negotiū eam accōmodem) præter plurimas, quas hic recēdere nimis longum foret, vtilitates; & hæc habet: ꝛ Quod primo à Iudice, seu Assessioribus nulla decerni vel soleat, vel possit Commissio, nisi causa talis sit, cuius cognitio ad Camerā Imperialem spectet, vt supra part. 1. diximus. Vnde autem, quælo, Iudex vel Assessores melius cognoscent causam talem esse; quam ex genere actionis. Secundo, ꝛ cum causam ad Cameram spectare vident, considerare debent; An actor etiam actionem habeat, cuius probatio expeditur. Cum, vt supra dictum, sine actione nemo agere, aut iudiciū ingredi debeat, *l. si pupilli. §. videamus. ff. de negot. gest.* post Crauet. Corn. Gail. & Menoch. Francisc. Monal. *consil.* 28. n. 5. vbi addit, debere ꝛ esse expressionē talis causæ in libello, ex qua certa oriatur obligatio, & actio; Eaꝛ ꝛ omissa acta reddi nulla; etiam Parte non opponente, per Alex. *consil.* 166. nu. 5. vol. 6. Post Rom. Alex. Corn. & Menoch. Ac Iudex ex officio tenetur repellere Partem ita comparētem, post Crauet. Menoch. & Rom. Monal. *d. loc. n. 7. & 8.* Adeo, ꝛ vt si Iudex sine actione Actorē admittat, teneatur Partem ad interesse. Menoch. *de arb. iud. quæst. q. 16. lib. 1.* Confirmat id ipsum Monal. *d. l. n. 9.* Ratio autem ꝛ prædictorum omnium est; quia vbi nulla est actio, ibi nulla sententia fieri potest. Et ita officium Iudicis cessat, quam communē Marant. dicit, referēte & alios adducente Monal. *d. loc. n. 11.* vide Dd. & gl. ad l. vbi pactum. *C. de pactu.* vbi quando actio non competit, Iudex debet absolvere. *l. si pupilli. aliar. l. item si. §. videamus. ff. de negot. gest.* Rom. *consil.* 224. n. 1. ibi: tale iudicium nullum. Bero *consil.* 269. incip. multa

presenti. vol. 2. Bernt. in decis. 65. n. 9. Schurff. *consil. 2. cen. 3.* Imo sententia pro Actorē lata, super actione, quæ non competit, non valet. Innoc. *in cap. quod sicut. de appell.* quia caret materia; vt inquit Marant. *part. 6. de sent. nu. 66.* Quod habetur in *decis. rer. iudic. augst. Cam. Imperialis.* sub nomine Gilmar, editis *decis. 28. nu. 10. part. 1.* Et hæc Oldend. *de form. libel. in Rubr. Quæ requirantur, sequentibus* vt bis complexus est: Sunt & rationes ad manum. Quia nemo sine actione potest experiri. *l. non omni. & l. per eum. ff. si cert. per. l. decem. ff. de verb. oblig.* Nec igitur in potestate Iudicis est talē admittere libellū. Præterea cū sententia debeat esse conformis libello *l. vt fundus. ff. com. diuid. l. vlt. C. de fidei. libet.* sequeretur necessario ex inepto libello, inepta sententia. Bart. in *l. si præter. in ff. de pen.* Et hinc est, q. Dd. in *c. examinata. de iud.* probāt: Exceptionē inepti libelli posse etiā post sententiā opponi. Citant inter alia *c. si delicti. de empt. & vend.* Et extat de eadē re conf. Ang. 218. incip. *q. except.* Innoc. in *c. 1. de off. vicar. dicit:* Quod quando manifestū est Actorē nō habere ius agēdi, quanq̃ libellū secundū formā iuris effinxerit; nō tamē esse admittēdū, cui subscribit Bal. in *l. 2. §. sed quia retemur. C. de iur. tal.* existimās Iudicis officio incumbere, vt lites sine calumnia procedāt, etiā nemine postulante. Et propterea calumniosum Actorē, vbi hoc cōstituerit, citra vllā exceptionē à limine iudicii repellendum esse, arg. *l. 1. §. & hoc adit. ff. si mul. ventr. no. in poss. al. caus. esse dic.* Et *l. 3. §. q. si libelli. ff. de accus.* Quæ tamē aliquādo fallunt, maxime si causa ex qua actio cōpetere aut libellus sustineri possit, postea supueniat; prout ꝛ sequentib. verbis expressit Ceph. *consil.* 112. n. 28. Nec iudiciū facit nullum, agens sine actione. *l. cum putarem. ff. famil. ercis.* licet in quacūq; parte iudicii Iudex ex officio eum possit repellere, si animaduertat eum agere sine actione; & sufficit sibi pendente iudicio actionem superuenire, ex causa de præterito ita præcite tradit Cast. *l. decem. prope fin. de verb. oblig.* & satis etiā tempore moxi iudicii, intererat Domini Cæsaris, ob spem probabile, vt tradit Bart. in *l. si potest. col. 3. vers. sed si esset subfinitur. ff. de acq. hered.* & si qdē etiā initio iudiciū fuisset nullū, satis est vt fuerit recondualitudo, ex iure superueniēti ex causa de præterito in iudicio

deducta

deducta; vt dictum est per dictam leg. si rem alienam. §. si cum suis concordantibus: quo casu fallit ac cessat regula leg. non potest. ff. de iudic. quæ procedit, quando ius superuenit post
 42 item contestatam, ¶ ex causa de præsentis, secus si superueniat, vt in proposito, ex causa de præterito, vt omnes concludunt. dicta leg. non potest, & ceteris locis supra citatis. & formaliter consuluit Bellonus dicto consilio 27. Et illa regula leg. quod ab initio, non conuenit in casu, vbi nullus ab initio, non reconuallidatur solo tempore, sed ex iure superuenienti ob patris obitum, quo casu lex illa est, quæ actum reconuallidat, quod lex facere potest: Decius leg. final. post princip. C. de inst. & substat. Et Domini Cæsar ob spem, quæ non erat probabilis, Bartolus dicta leg. in potest; potuit cautionem petere, vt ibi per eum; quæ ratione cautionis præstandæ apparet, iudicium omnino non fuisse ab initio nullum, & propterea prorsus cessare regulam dicta leg. quod ab initio, vt late per Ruinum consilio nonagesimo tertio. numero decimo, & vndeimo. libro 3. & nouissimo latius deducit Hypollitus Riminaldus Institution. quibus alienari. licet. in principio, numero ducentesimo nonagesimo, cum sequent. De quo tamen non immerito ambigi potest.

Tertio quomodo articulos impertinentes ¶ cognoscet, & vel ad probandum admittit, vel reiciit Iudex, nisi genus actionis probe cognitum perspectumque habeat, ex quo proprie appartenentes vel impertinentes sint articuli inuestigare possit: Quod ipsum in specie Monaldus dicto consilio hac ratione euincere tentauit, ideo scilicet impertinentes esse articulos; quia actio sit nulla. Alia, quæ huc refertur ac recenseri possent, iam volens prætereo.

Partem agentem quod attinet, illa ante-
 44 quā ¶ agat, bene cogitare debet qualiter agat, l. pure. §. fin. de except. doli. l. si quando. C. de dilation. Iohannes Igneus in repetit. leg. contractus. numero 172. ff. de regulis iuris. ne Domini Alse-
 45 sores, ¶ aliter atque ipsa Pars sibi proposuit, pronuntient: ideoque genus actionis cognitum habere expedit, quo ita articuli dirigantur, vt probationes recte ad genus actio-

nis accommodentur, ac ad illum finem tales articuli, quæ institutæ actioni recte conueniant, conficiantur; per tradita Ottonis Melandri part. 9. commentar. Cam. val. de libell. part. 8. Et in specie astrunt Doctores, quod articuli ita formandi sint, vt fundent intentionem ponentis, considerata natura propositæ actionis, vt post Speculatorem loquitur Bernardinus Muscatellus in praxi antea. part. 1. gloss. impertinentes, numero nono. Et numero decimotertio, inquit: Articuli nedum formentur à partibus substantialibus libelli, verum etiam à pertinentibus, vel pertinere valentibus ad actionem in libello præsuppositam. Idemque docuit Oldendorpius in form. libelli, tit. de post. & artic. versic. articuli, vbi inquit, articuli itaque solum ea continere debent, quæ ad institutam actionem necessario requiruntur, & quibus probatis, constat intentionem actoris iure locum habere, ac eum conuentum esse condemnandum. Hoc autem, quo pacto fieri oporteat, non aliter intelligi potest, quam li naturam cuiusq; actionis compertam habeas.

Vt autem hic punctus ad Actorem ita ¶ se-
 46 quens (an scilicet elisa sit actio) ad Reum spectat; qui vt intentionem recte accommodet, ac actionem, confessione defensionalium, vel etiā interrogatoriū, enervet, & ipse actionis genus (sine quo nec defensionales, nec interrogatoria recte conficiantur) notum habere debet, cui & supra tradita Vigeli adnisculantur. Exceptio enim recte proponi nequit, nisi actio nota sit. Quæ res iunioribus exemplo demonstranda est. Quomodo enim, quæso, Reus exceptionem præscriptionis obiciet actioni, nisi sciat qualis sit actio, vt cognoscat an possit currere præscriptio: Similiter quomodo transactionis exceptione utetur, nisi id ipsum notum habeat. Apparet itaque ex iam deductis in materia Commissionis & Iudicem & utramque Partem, suas ex hac tractatione posse delibare ac habere utilitates.

Sed ¶ hoc ad Commissarium (cuius 47 præcipue gratia hæc tractatio instituta) nihil pertinere obuertet forte aliquis? cui hoc responsum sit: cum Commissarius

& Iudicis & Partium minister sit, non minus ipsum, instar famuli, qui domini naturam cognitam habere debet, si bene fideliterque feruire velit, genus actionis nosse oportere, quâ ipsum Iudicem delegant ipsiusque Partes; idque

48 vt & de interrogatoriis, & articulis, † an pertinentes, an impertinentes, rectius feruari, & ita in ipsa testium examinatione, reiectis interrogatoriis ad actionem institutam nō pertinentibus, quæstiones dirigere, vt Partium intentionem recte inuestigare, Iudicique veram viam ad pronuntiandum demonstrare, atque aperire possit: Nam alias genere actionis non rite cognito, nec formare, nec reformare (quod Commissarii est) liceret, teste Muscatell. in praxi iur. part. 1. glo. 1. impertinentes. num. 9. & 13. & Olendorp. de posit. & artic. vers. articuli itaque. quorum verba supra relata.

Ex quibus omnibus constat, ea quæ in referendo, in votis definitiuis, à dominis Cameralibus considerantur; Primum scilicet, quæ actio instituta. Secundo, an & ea probata. Tertio, an elisa. Quarto, quid pronuntiandū, ad ipsam materiam suscipiendæ probationis oprime quadrare, adeoque necessaria esse, vt nisi in ipsa materia Commissionis in consideratione habeantur, & Iudicem & Commissarium, ac Partes facile in varios errores labi: cōcta vero, hoc recte in Commissionis materia obseruato, facillimo etiam labore difficultates, quas sæpenumero sese offerre videmus, superare possit.

CAPVT II.

Vnde genus Actionis indagandum.

S V M M A R I A.

- 1 In actionis genere indagando facti species consideranda.
- 2 Factum totum, non pars ponderanda.
- 3 Principium negotii bene attendendum.
- 4 Ius quomodo ad factum applicandum.
- 5 Actio ab intentione agens regulatur.
- 6 Duo in inuestigando consideranda, medium, & elusio.
- 7 Libelli conclusio, declarat, restringit, ac ampliat narrata.
- 8 Nō quid narretur, sed quid elidatur considerandū.
- 9 Libelli conclusio magis quā reliqua partes attendenda.
- 10 Libelli conclusio attendi etiam in incepto libello, in quo inoperta, totum libellum etiam facit serui bene narrata, corrigere.
- 11 Conclusio in omnibus rebus præcipuā efferationem.

- 12 Ex conclusione colligi an aptum vel inaptum sit libellus.
- 13 Petitioni sententia conformis esse debet.
- 14 Ex conclusione qua actio instituta colligitur.
- 15 Contractus iniunctum spectandum.
- 16 Contractus ex figura litterarum dignoscitur, vt & ex verbis, quorum nullum odiosum esse debet.
- 17 Contractus ab eo, quod prauales nomen habet.
- 18 Contractus formam attendendam.
- 19 Circumstantiam etiam minimam notandam.
- 20 Actionis causa cessante, cessat actio.
- 21 In actione habente duplicem naturam primordiale & accidentalem, accidentalem attendendam.
- 22 Actio talis presumitur, qualis res ad quam comparatur.
- 23 In actionis genere si duo occurrant, ad quæ se quis adstringit, vnum eligendum.
- 24 Actionis genus semel electum mutare non licet, nec in secunda instantia 25. Et quid si diuersam naturam habeant. num. 26.
- 27 Officium Iudicis quale sit, causa omissa vel expressa.
- 28 Libelli sine conclusione quibus casibus valeant.
- 29 Solemnitates præsentiam Principis supplere.
- 30 In criminalibus de vindicta publica agi.

FRustra de vtilitate præcedentia tradita videntur, nisi & illud Iudici, Partibus, & Commissario demonstretur; vnde genus actionis haurire & inuestigare debeat: quod sequentibus verbis generaliter expressit Oldend. in tract. de for. inuest. ad Rub. quomodo inuestigari sit actio. Principio, inquit, necessarium est ad inuestigandam actionem seu persequendi iuris tui formulam, vt facti vel calus specie diligenter discernas. † Nisi enim negotiū ipsum prius recte perceperis, impossibile fuerit, certè iuris & actionis ratione colligere. Quippe quod in causa & facto ius esse positū, Ateius respondit, & eleganti exemplo de puero quodam per plostum obtrito, declarat, in l. si ex plagis. §. in clino. ff. ad l. Aquil. Et Vlpian. in l. cum duobus. in princ. ff. pro soc. loquens de duobus vicinis, quorum alter rogatu alterius fundum coniunctum emerat, nolens deinde cum vicino communicare, secundum Iulian. scribit, implicitam esse facti questionem.

Torum aut factum † expendere oportet, nō 2 vnam aut alterā eius particulam, vt magis appareat, num simplex sit, an multiplex: Et quæ sint rerum, personarum, ac tēporis circumstantiæ; sicut Triphoniū IC. eleganter colligit æquitatem in l. bona fides. ff. de positi. Si intuemur, inquit, totius rei æquitatem, quæ ex omnibus personis, quæ negotio isto continguntur, impletur, &c. Nemo enim in tam immenso ne-

DD

gotio: um

gotiorum (vt sic dicam) mundo, discernet recte, quod ius, quæ actio cuique competat, nisi prius ad amissum explicatum habeat factum. Vt interim vi eas, quam probe agant, qui negotiorum à litigatoribus vix totū audiunt, tantum abest, quod qualiter eius deliberent: non memores, quod Vlpianus dicit: omnem definitionem in iure periculosam esse: quoniam non raro ex modica causarum differentia subuerri potest, *l. omni definitio ff. de reg. iur.*

Quo magis aut factum recte discernas, redige in succinctas simplicesq; sententias ordinari: tum enim cōmodius apparebit scopus causæ, quem Rhetores statū vocāt, vt in de statuas ius persequendi. In iure ciuili, scopus causæ est initium, quod causa sequentiū fuerit, velut principalis pars negotii. Nā cuiusq; rei potissima pars principaliū est, ꝓdicere Caio *in l. i. ff. de orig. iur.* Semper igitur respice, vnde cōperit negotiū, & hoc, quod nisi euenisset, sequentia quoq; non contigissent, vt infra patebit exēplis. Porro, quicquid operæ collocaueris in discutiendo facto, redibit decuplo ad facilitiorē iuris inquisitionem. Deinde sic cognita facti specie, quid sit: ꝓ oportunū est videre quale sit, hoc est, quid ius in eo statuat: & lex velut regula iustorū & iniustorū, omniūq; eorum, quæ in Repub. & foro ciuili accidere possunt, vt Martiani secundū Chrisipp. legem describit, *in l. 2. ff. de legib.* Qua in re consulendi sunt IC. & Cæsares Romani, non Repertoria. Videndum enim cum primis est, ad quam negotiorum formam pertineat: utrū sit contractus, an quasi cōtractus: an vero maleficiū, vel quasi maleficiū: an nullius cōtractus, vel acti negotii, sed tantum de dominiis rerū sit quæstio. num deniq; tā varia sit facti species, vt ad certam & nominatam iuris formā redigi nō possit casus. Paulus appellat ex variis figuris causarum, *in l. i. in princ. ff. de act. & obl.* Causis nouum negotium vocat, *in l. si tibi polienda. ff. de prescript. verb.* Papinianus propriū contractum nuncupat, *in l. rogasti. ff. de test.* Sic Cicero eleganter in *lib. 2. de orat.* Ac primū (inquit) naturam causæ videat, quæ nunquam latet: factumne sit, quærat, an quale sit: an quod nomen habeat: quo perspecto, statim occurrat naturali quadam prudentia, nō his subdu-

ctionibus quas isti docēt, quid faciat causam, id est, quo sublato, cōtrouersia stare nō possit. Subductiones Cicero vocat inanes & sophisticas Philosophorū argutias & disputationes, qualibus & nunc vtuntur in diiudicandis causis, & tractando iure, magno studiosorū incommodo. Enimuero eodē libro loquens de Philosophorū libris. Verbū (ait) prorsus nullum intelligo: ita sunt angustis & concisis disputationibus illigati. Ex his itaq; inuestigationibus non difficile apparet actio, & ius persequendi in omni negotio. Nam contractus & maleficia habent suas nominatas persecutiones: sicut & rerum controuersie. Reliquæ vero causarū inuinitatē species habent generales actiones, quibus vice aliarum vtimur, vt tractat Papinian. *in l. si alii iure consului in l. seqq. ff. de prescript. verb.* Quæ vera sunt, & quotidie à consulentiū vsurpantur, & in Camerali vsu sunt frequentissima: sed quia generaliora sunt, quam vt passim & ab omnib. promiscue vsurpari possint, hic non subistendum, sed Cōmissario. vltior via monstranda. Et cum actio ab intentione ꝓ agētis regulatur: ꝓ perfectissimus IC. Anton. Querc. *conf. 28. num. 24.* prodidit, vnde illa intentio haurienda sit, videndum. Ad quod vt deueneris, illud nosse conuenit: quod licet duo in libello, in hac inuestigatione attēdi debere vulgo iudicent Dd. Angel. *in §. omnium. nu. 7. vers. Et tene mente. Instit. de action. medium ꝓ scil. concludendi,* & ipsam cōclusionem: alia autem intermixta parum curæ esse debere, per iura ibidem adducta. Ipsam tamen cōclusionem esse potissimam partem, ꝓ declarant ipsam actionem, *7 lafin l. i. n. 14. C. de edendo.* Et in d. §. omnium. nu. 124. Zaf. num. 21. *Instit. de action.* Vnde & post Bart. Innocen. & Iason. habetur in *de iur. 8.* Gilmanni *part. 2. num. 4.* quod conclusio scilicet ampliat, regulat, declarat, & restringit narrata. Non enim quid narratur, ꝓ sed quid concludatur, considerandum, docti monuerunt, vt per e. ex parte. Et ibi Abb. num. 5. de for. competens. Euerh. *conf. 326. num. 1.* Lanfranc. in *praxi. cap. 15. de perit. num. 2.* Et ꝓ quod iudex debeat magis aduertere ad cōclusionem, quam ad superiorem partem libelli, in qua cōtinetur sola narratio facti, post Ferrar. & Io. And. statuitur in *de iur.*

decis Cam. 31. p. 2. nu. 2. sub nomine Gilmanni e-
ditis. Quæ omnia neruofe coniunxit Oldend.
de form. libelli in rubr. quæ requiritur ad iustā for-
mam libelli. vers. diligenter. hinc verbis: Diligen-
 ter autem pendendū est Actori, quonam
 modo libellum concludat, hoc est, quid tan-
 dem petat. Nani ex conclusione, libellus æsti-
 10 matus, etiam si factum inepte sit, et expositum:
 sed ex diuerso, si ex facti serie, quātumvis be-
 ne narrata, iniquam colligas conclusionem,
 totus libellus contrahitur, vt Iason probat multo-
 rum testimoniiis, in l. 1. in princ. ff. de eden. Vnde
 iudex ad ferendū sententiā non tam quid
 narretur, quam quid concludendo petatur,
 respicere debet, vt dicit Innoc. in c. super literis.
 de respic. Conclusio enim restringitur ad se, & in-
 terpretatur ea, quæ generaliter præcedunt,
 arg. l. 2. C. de per. hered. Bar. in l. Aurelius. §. Sricho. ff.
 de liber. legat. Præcipua ergo vis est in conclusio-
 ne; quanquam omnī quæ in iudicio tractan-
 tur, rationem habere conuenit, vt ex mente
 Pauli de Cast. est, in c. 359. in princ. in causa nota.
 11 Neq; hæc solū in libellis, et verum etiā in Re-
 ferpiis vera sunt, docente Abbate, in c. ex par-
 te. de fo. comp. Similiter in contractib. post mul-
 ta verba, quid tandem cōcludatur, respicien-
 dum est. I. si voluntate. C. de respic. vend. Deniq;
 in omnibus actionibus hominum, exitus est
 certissima probatio eorum quæ præcellerūt,
 l. quada. ff. de reb. dub. Quædam (inquit) sunt, in
 quibus res dubia est, sed ex postfacto retro-
 ducitur, & apparet, quid actum sit vbi Accur-
 sus multas citat leges. Huc nimirum alludit
 adagiū, quod nemo nō habet in ore: Euen-
 tum esse Rulorum magistrum, adeo finis rei
 12 neminem non edocet, &c. Ideoq; ex ea, et an
 libellus aptus vel ineptus sit, iudiciū fieri so-
 13 let. Gail. obs. 6. l. num. 15. lib. 1. Ratio est tēdens,
 sed petitionis, quæ in cōclusionē fit, senten-
 tia conformis esse debeat, l. fin. C. de fidei. om. li-
 bert. l. fundus. C. commun. diuid. late Bal. in l. 1. C. si
 14 plures vna eademque. Proindeq; existimatum et
 vulgo est, proprie ex conclusione, quæ actio
 infututa sit, inueſtigandū esse. Cum. n. cōclu-
 sio apta sit, nō obstant narrata, quæ posses-
 soriū ipe cōcederunt, cum vile per inutile
 non vicietur, c. vile. de reg. iur. lib. 6. Salic. in l. per
 diuersas. q. 15. nu. 15. C. mandati. ita in specie Meis-

ner. vot. 2. pars. 2. nu. 18. vers. actionem. (quamuis
 iudicem ex officio aliquando magis ad narra-
 ta, quam petita respicere possit putet, decis. 23.
 Gilman. nu. 60. vers. Et ita concluderem.) In quo
 tamen si inquirenti (vt sæpe solet) difficultas
 quædam occurrat, sequentes regulas obser-
 uabit. Primo, ad initium cōtractus respicien-
 dum est, et, Cast. l. 1. §. si quis. il. secundo, num. 2. ff. 15
 de posui. vbi textibus id confirmat. Deinde ad
 figuram literarum: talis enim est cōtractus: 16
 (& consequenter talis actio ex illo cōtractu
 datur) qualem ostendit figura literarum. Bald.
 in c. 1. de fundo dato in vicem leg. commiss. Et in c. per
 venerabilem. de elect. Dec. cons. 335. nu. 3. Et Socin.
 cons. 165. vers. sed præmis. quod & consideratum
 in causā Agathen Bordenin Appellantin contra
 Georgen Schwinden Appellaten. Et con-
 firmatur quod vulgo dicitur: à nomine cōtra-
 ctus dignosci, l. 1. de præscrip. verb. Gilman. decis.
 33. pars. 1. nu. 12. non solum autem ad figuram
 literarum, sed etiā ipsa verba respiciet: nam
 in cōtractibus nullum omnino verbum, sed
 nec vlla quidē syllaba debet esse sine effectu
 operandi, vt venuste dicit Bald. in rubr. de con-
 trah. expt. in u. q. quem omnes tam in cōsiliis,
 quam lecturis sequi, testis est Martin. Pegius
 german. in tyroc. cons. num. 4. Zalius cons. 12.
 nu. 50. Tercio et videbit, quid præualeat: con- 17
 tractus enim nominandus ab eo, quod præ-
 ualeat, pulchre Anton. Quert. in cons. 8. num. 4.
 folio 51. nuper in Germania editū. et Quarto for- 18
 mam cōtractus considerabit; ad cognoscendū
 enim cōtractum, forma inspicienda est.
 Sichard. in l. 1. num. 27. C. de pass. si quidem con-
 tractus ex conuentione legem accipiunt, l. in
 conuentional. de verbor. obligat. Et pacta apposi-
 ta in cōtractu indicant eius proprietatem,
 & qualitatē, ita per Bald. cons. 87. vol. 1. i.
 vbi tamen id nō inuenitur: sed forte etiam
 l. 353. num. 4. vbi quod ex pactis cōtractus
 recipiant formam accidentalem, firmatur.
 Idque in Camera notarum, vt videre est in to-
 mo 2. vot. 3. numer. 1. 2. et 3. symphorem. supplicat.
 Gilmanni. et Quinto circumſtantias etiam 19
 minimas notabit, quippe quæ sæpe facti mu-
 tant integrum statum, l. bona fides. Depositi.
 Vnde & dicitur, modicam diuersitatem fac-
 ti magnam iuris diuersitatem causare, l. si in de

excusatio tutor. l. hoc legatū de leg. 2. Spec. in tit. de Ador. §. nunc videmus. Decius in l. precib. nu. 3. in f. C. de impub. Bal. conf. 15. (in quo numero erratum) incipit. Proponitur quod Ioan. lib. 1. quod nuntiat in causa Marthæ viduæ Simonis Ioannis Adricis contra Supprecht le grand, & Henric. hlium Ioannis Lineux. Sexto, causam

20 inſpiciet; nam actionis ꝑ causa cessante, cessat ipsa actio, post Dd. Curt. & Tiraq. prodidit Bart. Martia. lib. 1. resp. 42. nu. 16. Septimo, ꝑ qd si vna actio habet duplicem naturam, vna primordiale, aliam accidentalem, debet attendi accidentalis, non naturalis, quod sequentibus firmat Benincasius §. actionum. Inſt. de actio. per §. fuerat. Inſt. eod. tit. & l. stipulatus. ff. de vsur. quæ regulam facit Bart. in l. si videamus. §. si actionem. ff. eod. Nam quod actio oriens ex contractu informato cōpetat ad id, quod est deductum in pactum, est ex accidenti, propter adhaerentiam pacti, non ex natura contractus præcedentis: ergo ista actio non debet sequi naturam primordiale contractus, sed accidentalem, scilicet pacti, quod est stricti iuris, & sic ista actio erit stricti iuris, quod nō debet esse mirum; quia & in aliis est, vt magis attendatur accidens, quam natura, vt l. 1. §. restitua. ff. de postul. Bene facit nota distinctio Bart. in l. qui habent. ff. de tutel. vbi dicit, quod aut natura & accidens sunt repugnantia, & tunc magis attenditur accidens, quam natura. Idem sentit Frana. Nic. nu. 10. in rubr. ff. de noui oper. numt. Dyn. in reg. Semel malus. de reg. iur. in 6. hic certe repugnat accidens naturæ; quia vnum est stricti iuris, aliud bonæ fidei, quæ diximus supra esse contraria, & repugnantia, vt est bona gl. in l. si ead. ff. de off. ass. vbi la. tenet, idem quod Bart. in d. l. qui habent. & la. in l. si arrogator. nu. 45. ff. de adopt. & facit quod voluit Bart. in l. j. in ff. de offic. procons. Bart. in l. §. remouet. ff. de postul. & hoc medium fuit. Rim. & Dec. in d. l. pacta, & cū hac glo. opin. tenuit Ricar. & Barth. de Salyc. in d. l. pacta quæ; potest muniri hæc opinio sic: nam per pactum in continenti appositum, vetus actio informatur. d. §. quoniam. la. & alii in l. lecta. ff. si certum petatur. la. in l. petens. C. de pact. Si igitur datur noua forma, ergo noua substantia hinc actioni adiicitur: Si noua; ergo non illa est substantia, quæ erat prius,

sed alia; cum nouum dicatur id, quod nunquam fuerit, sed vltimo emerſit, vt cap. 1. & c. quid per nouale, de verborum signific. Cum igitur dicamus esse substantiam aliam, quam primam, prima autem erat bonæ fidei, vt hæc sit alia, opus est dicere, quod non sit bonæ fidei. Plura alia fundamenta pro hac parte videas, per prædictos Salyc. Aret. Soci. & Rim. qui ea faciunt & referunt, & cum hac opinione videtur transire la. in d. l. pacta. Oñauo animaduertendum, ad ꝑ quid competat, nam omnis actio talis esse iudicatur, qualis res est, ad quam competit, l. si ad soluendam. Cod. de præd. minor. Et ipsius rei petitæ naturam & qualitatem assumit. l. 1. & ibi Dd. C. si aduers. transact. Tiraquell. du retrait lignag. §. 1. gloss. 7. ex princ. Ignat. Lassart. de decima vendit. & permut. cap. 9. numero. 32. Et hinc inferitur, quod actio competens ad quæcunque rem priuilegiatam priuilegiata est, per d. l. si ad soluendam. vbi Dd. C. de præd. minorum. Lassart. d. l. nu. 37. Nono, ꝑ quod si quis fe astringat ad plura;

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645

646

647

648

649

650

651

652

653

654

655

656

657

658

659

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

670

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

694

695

696

697

698

699

700

701

702

703

704

705

706

707

708

709

710

711

712

713

714

715

716

717

718

719

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

830

831

832

833

834

835

836

837

838

839

840

841

842

843

844

845

846

847

848

849

850

851

852

853

854

855

856

857

858

859

860

861

862

863

864

865

866

867

868

869

870

871

872

873

874

875

876

877

878

879

880

881

882

883

884

885

886

887

888

889

890

891

892

893

894

895

896

897

898

899

900

901

902

903

904

905

906

907

908

909

910

911

912

913

914

915

916

917

918

919

920

921

922

923

924

925

926

927

928

929

930

931

932

933

934

935

936

937

938

939

940

941

942

943

944

945

946

947

948

949

950

951

952

953

954

955

956

957

958

959

960

961

962

963

964

965

966

967

968

969

970

971

972

973

974

975

976

977

978

979

980

981

982

983

984

985

986

987

988

989

990

991

992

993

994

995

996

997

998

999

1000

sufficit, quod probetur aliud, per ibidē allegata. Teneatur enim tunc denum quis probare omnia simul narrata, quæ alias per se sufficerent, quando deducta sunt, non distincte, vel copulatiue, sed qualificatiue, puta si dicatur, manifeste deliquit, &c. ibi, licet vnum sit factū; tamen & qualitas probanda esse videtur. Ita Bar. & cōmuniter Dd. in d. l. diu. vel quando expresse siue tacite quis se adstrinxit ad duo vel plura, quorum quodlibet sufficiebat; tunc enim nisi vtrumq; probetur, absolutoria sequi debet. Sic enim se adstringēs videtur fecisse conuentionem, quod nisi probetur vtrumq;, feratur sententia pro aduersario. Ita ex gl. & dictis Dd. concludit Felin. in c. licet causam. nu. 40. & deinceps. Secus ergo in aliis casibus, in quibus diuersa militat ratio, prout ibidē late declarat Felin. & alii. & l. in d. l. diu. n. 20. vbi dicit, quod Dd. ibi loquantur in terminis, quando ex eo, quod ponitur in eadem ratione, resultat vnum dictum qualificationum; sed Bal. Castr. & ea, quæ supra sunt allegata, in aliis terminis versari. Hinc intelligendū puto, diuersum statendum esse, inter cetera in casibus, vbi nec expresse, nec tacite quis se arctauit duorum vel plurium probatione. Panor. in c. licet causam. nu. 34. & Felin. nu. 43. Item vbi cōperere potest auxilium clausulæ: non adstringens, sed ad probandum non necessaria, vt per Alex. in cons. 6. nu. 3. & 7. Et cons. 42. nu. 13. vol. 3. Bart. in l. diu. & l. circa. de probat. Bald. in l. propter litem per eum tex. §. quis de excusat. Canonist. in d. c. licet causam. verb. se adstrinxit. Item vbi vna causa per se est sufficiens ad generandam actionem, & sententiam ferendam, prout hoc casu patet; nec arctatio facta ad vtrumq; probandum. Si tamen ex conclusione libelli certum genus actionis deprehēdat: Im aliis autem productis seu scriptis mutatū hoc animaduertat, quid faciendū queritur? Et dicendum;

- 24 cendum; † quod priori actioni firmiter inherendum; quia actor eligendo vnam, nō potest ad aliam recurrere. *Quod in herede. §. eligere. de absolutoria actio.* Scharff. † cons. 47. num. 14. cent. 1. Ioseph. Lad. dec. 13. nu. 15. preferunt in secunda instantia. Ord. Cam. p. 3. tit. 33. §. Vbi scilicet, idq; notatū in cau. Joachim Sickman contr. Barthold Steffan. Et in causa Herrn Caspar Ab-

ten in S. Blasii in Schwarzwald Appellanten, contr. Herrn Johan Joachimb vñ Eitel Friedrich Braun in Eupfien Appellaten, vbi dicebatur, quod licet ex nouis causis liceat ius suum deducere in appellatione: conformes tamen articulos debere esse actioni prius intentate: Et in specie exemplo hoc cōprobatur, in decis. nomine Gilman. editis par. 1. decis. 19. n. 6. quæ sic habet: Sed pro parte negatiua, quod hoc casu nouum illud capitulū, & causa petitionis rerum controuerfarum, locū non habeat, videtur inde dicendū: quia quādo noua capitula super re noua, & nouo libello producantur, tunc ea non sunt admittēda, vt si in causa principali domū petiū nō possum in appellatione pratum petere. Similiter si vna actione vnā rem peti, & succubui, non potest ea res in causa appellationis, alia actione prosequi: quia appellatio naturaliter non mutat, *Clem. sape. de verb. sig. & Clem. dispensat. de iud.* Et qualis est libellus in causa principali, talis est causa appellationis. Nā qualitatē litis, causa appellationis non mutat, vt si prima causa erit de deposito, alia nō potest esse de mutuo: quia hoc est nouum capitulum, *l. per hanc. C. de temp. appell.* Ita declarat Bal. in addi. ad Spec. in tit. de appell. circa §. versum appellatio est officium, & c. & Phil. Franc. in c. cum in eccl. de appell. Vtrum iam dicta secus se habent, † si illa remedia per 26. separatas petitiones diuerso respectu, minimeq; se contingentes, instituantur, & subordinentur, per c. cum dilectis. extr. de ord. cognit. & l. fundum. & l. fundi. ff. de except. l. in alleg. loge naturaliter. & §. nihil cōmune. nu. 124. 123. & ibidem Alex. nu. 38. 47. & 53. Ex quo sane resultat decisio, in hac causa super possessorio tantū pronuntiandum, per supradictas rationes, petitoriumq; differendum tam diu, donec possessorium decidatur, c. cum Ecclesia Suerina. de caus. poss. & propriis. s. pastoralis. s. significauerit. de testib. decis. Gilman. 69. n. 2. p. 1. quod ipsum latius libro precedenti c. 7. nu. 10. deducitū est.

Quale autem sit officiū indagantis, si causa expressa † aut omissa sit, ex traditis à Laurent. 27 Tennin. Rudolph. x. aut. 4. patet.

27 Vnde constat conclusionem necessariam esse. Oldendorp. d. loco. vbi tamen addit, esse quosdam casus, in quibus valeat libellus sine 28

DD 3 conclu.

conclusionē. Primo cum agitur de recuperanda possessione amissa per violentiam. Nam in odium violenti possessoris satis est ipsum factum esse expostum, etiam si nihil petatur, vt probant Dd. in *l. fin. de edendo*. Accedit Interpretis in *l. quia præsulatus. l. 4.* Secundo in presentia principis, quæ supplet omnem defectum & sollemnitatem, arg. *l. omnium testamentorum in princip. C. de testam. c. ad petitionem de accusat.* Vnde potest Princeps ex his quoque sententiam ferre, quæ à litigatoribus allegata non sunt: quandoquidem nullum hic periculum iniustitiæ vertitur, vt est exemplum in *l. Aerulius Largianus. ff. de minorib.* Quo loco Iuriconsultus refert Imperat. Antoninū ad restituendam pupillam, apud Prætores victam, fuisse motum multis rationibus, quas tamen illius nomine nemo allegasset. Idem probant Dd. in *l. 1. de litis contest.* Tercio in causis criminalibus conclusio non est de necessitate libelli, vt est text. in *l. 1. §. calumniatoribus. ff. ad SC. Turpil.* Et quamvis (inquit) nihil de pœna subiecerit, tamen legis potestas aduersus eum exercebitur. Nam, vt Papinianus respondit, facti quidē quæstio in arbitrio iudicantis est: pœnæ vero persecutio non eius voluntati mandatur: sed legis autoritate referuatur. Hanc rationem Iulius explicat Bart. in *l. quid ergo. §. pœna maior.*

30 ff. de his qui notant infam. Quia in iudiciis criminalibus agitur de vindicta publica, vt mali coerceantur. *l. litigatio. §. quod licito. ff. de publica.* Sed hoc casu iudex ex officio suo potest & debet, nemine petente, procedere, ac malefactori punire. *l. congruit de offic. præsul.* Ergo in his libellis, quæ ad persequendum crimen dantur, non refert, an aliquid sit petitum, vel non sit. Multo minus, si forte inconcinne petatur, refert. Quocirca Doctores colligunt regulam: Quod ubique iudex ex officio suo potest detectum petitionis supplere, ibi prætexmissa conclusio libellum non vitiat. Hos autem casus requirit apud Bartol. in *l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de damn. infect.* Quarto in causis ecclesiasticis, quibus aliquando exuberantius dicunt, iudicem officium suum impartiri debere, admittitur libellus sine conclusione. Vt tractant Doct. in *l. 1. de litis contest.* citantes Cap. ad dissoluendum. de despons. tempus. Quinto in ex-

ceptionibus non requiritur petitio seu conclusio, docente Bart. in *l. ff. de exception.* Sexto in causis quæ sine strepitu, & figura iudicii distinguuntur, libellus sine conclusione recipitur: sicut Bart. probat in *extranaganti ad reprimendum. in vers. & figura iudicii.* In omnibus autem prædictis casibus, & si qui sunt similes, quia conclusio non requiritur: multo minus inutilis adiciatur, nocebit libello, argum. *l. 1. §. 1. C. de rei vxor. actio.* Est enim (inquit) consentaneum nobis, qui censemus, vbi stipulatio supposita non est, intelligi fuisse adhibitam, & multo magis etiam si inutilis est, validam eam effici.

CAPVT III.

Actionibus pluribus sese offerentibus, vtiliorem Actori à iudice eligendam.

SYMMARIA.

- 1 Actionibus duabus sigillatim propositis, etiam sigillatim pronuntiandum.
- 2 Actionem cumulationem sapere fieri à duobus tribus.
- 3 Actionem delictum ideo habendam, quia in una probatione facilius, quam in alia.
- 4 Contractus originem inuigilandum.
- 5 Actionem cumulationem quæ censu permixta.
- 6 Actiones ex eadem causa ad diuersas res non coniungi.
- 7 Actiones, quæ electione tolluntur, non cumulari.
- 8 Actionem maioris rei cum maiore non coniungi.
- 9 Actionem contrarium cumulationem locum prohiberi.
- 10 Vt & actionem suborinarum.
- 11 Etiam tunc cum vnius executioni parit exceptionem rei iudicate aduersus aliam. Et quid de ruminatione personali & hypothecaria. & non. 35.
- 12 Nemque si vna in executionem delicti plane liberos debitorum.
- 13 Nec tunc admitti, si ex vna causa ad eandem rem agatur pluribus.
- 14 Neque si ex diuersis causis incrementum ad eandem rem.
- 15 Nec ciuili & criminali, cum Fallentis.
- 16 Actionibus pluribus sic propositis, cupia accipiendam.
- 17 Iudicem non debere tot minus libelli excedere.
- 18 Licet in vno iudice non.
- 19 Fieri sigillatim, quia minus grauantur Partes.
- 20 Possessorio & petitorio inuentato, petitorio referuati.
- 21 Actionibus eligendam, quæ minoris est praeiudicii.
- 22 Clausula salutari officio. & 24. exemplo docetur.
- 23 Perceptorum sive ad passivum trans.
- 24 Clausulam dictam iudici bene inuicandam.
- 25 Actionem actori utilitorem eligendam.
- 26 Actionem dubiam pro altiore interpretandam.

Etiam

Etiam in constitutionibus publicis imperii. 29.

28 *Libellus si complectatur competentem, & incompetentem vitan, competentem eligendam.*

29 *Reus fauoralitatis esse debet, quando procedat.*

30 *Actiois nomine expresso, an index alius eligere possit. Et: quid volens Actor. num. 32.*

31 *Libellus interpretatur Actor.*

32 *Clausulam salutarem non extendit ad aliam causam non prolatam.*

33 *Actio si ex multis nominibus nata competat, quale iudicis officium?*

34 *Actiois inopem infirmam, vtilius esse Remo absolueri Actoris vero agendi idem reseruat, vel reuello libello inpro, Actoris iungere, ut alium aptum exhibeat, quem talem actionem admittere, qui probatio non releuat.*

35 *Actiois inopem infirmam, vtilius esse Remo absolueri Actoris vero agendi idem reseruat, vel reuello libello inpro, Actoris iungere, ut alium aptum exhibeat, quem talem actionem admittere, qui probatio non releuat.*

Similissime difficultas incidit in ipsa actione ex conclusione inuestiganda. Nonnuncquam enim duo aut plura actionum genera inuentata reperiuntur, quæ vel sigillatim proponuntur, in vno tamen libello, vel coniunguntur. Si sigillatim, tunc secundum cuiusque actionis naturæ sigillatim quoque pronuntiat: ut factum in causa *Molten cont. Moltenburg*, ubi in libello plures actiones propositæ erant, & partim interlocutione, partim diffinitive pronuntiari fuit. *Gail. lib. 2. obs. 63. nu. 8.* Et huius exempla plura extant & videri possunt, in votis sub nomine *Benig. & Gilman. editis.*

Si autem non sigillatim, sed coniunctim actiones proponantur, quarum cumulatio, etiam si non compatiuntur ad inuicem, admittitur, quoties Actor dubitat de genere actionis, siue illud dubium ex facto proprio, siue ex alieno proveniat. *Gail. lib. 2. obs. 63. nu. 1.* hoc casum multum refert, quia actione quis vtratur, vel vsus dicatur: quippe quod in vna facilius, & quam in alia sit probato & exitus. Oldend. in *arg. oper. class.* Idcirco inquirens si id animaduertat, ante omnia ad ea, quæ præcedenti capite dicta sunt, aduertet, & præter ea naturam quoque negotii inuestigabit, respiciendo ad

4 forigeniem actus, secundum *Caltr. in l. 2. si quis. ff. de posui. lla.* Enim attenditur, etiam si factus in alium mutatus, *l. singulæ. si ter. per. Ideoque illo modo, quem infra demonstrabimus, enodato, dabit operam, vt cogoscatur, an actiones sint tales, quæ simul inueniri possint, vel ita comparatæ, quarum cumulatio est prohibita, quod vt rectè expedire que assequatur, ad ea,*

quæ de cumulatione actionum non vno in loco libenter ab interpretibus tradita sunt, respicietur: præsertim ad Doctores omnes in naturaliter omnibus commune. *ff. de acquir. poss. l. Acin.* repetitione eiusdem legis, *Matthæum de Romanis num. 199. & seqq.* ubi latissime & fute hoc docet: optime autem idem in noticiis explicatur, *Hottoman. quasi illustr. 27.* Obte. *in diffina. de conuentionibus actionibus.* Quoad præsens autem propositionem: vt aliqua in promptu habeat, sequentia puncta obseruabit, quæ recensentur in decisionibus seu præiudiciis Camera in verbo, *Actiois cumulatio, sequenti ordine.* 1. *Actioes ex eadem causa ad diuersas res non possunt coniungi. l. si duo patroni. §. si qui inueneris. ff. de iur. i. 1. §. hoc editio. ff. de vi bonis raptis. l. interdum. ff. de public. indic. 2. Actioes, quæ electione tolluntur (id est quando vna electa, tollitur altera: vide *Hottoman. quasi. 29.* ubi distinguit inter personalem & realem actionem) non admittuntur cumulationem, *Liquid in breu. l. eligere. ff. de trib. actio. l. 2. Cod. si sem. extat. §. omni mandau. l. fin. Cod. de collat. ill. l. commissario. Cod. de pac. inser. empt. l. cum sim. §. v. num. ff. de legat. 2. 3. Actio maioris rei non patitur cumulationem minoris, *l. vltim. Cod. de ordin. indic.* Hinc *Paulus in l. 54. de iudic. per. minor. inquit, causam, maiori præiudicium fieri non potest.* 4. *Actioes contrariæ non possunt coarctuari. l. cum qui inofficiose. 14. & l. contra maiore. 16. Cod. de inofficiose testamen. Menochius præsumption. 24. per. 103. lib. 2. 5. Actioes, quæ ordinem habent à lege præscriptum, vt vna post altam intencetur, non admittunt cumulationem. *l. ordinar. Cod. de rei vendication. l. incerti iuri. Cod. de interd. l. qui de inofficiose. ff. de inofficiose testam. tot. tit. Cuiusmodi cogn. 6. In actionibus, quando vnus ex eis curio parit exceptionem, rei iudicatur à diuersis aliam, non est locus cumulationi. *l. Martin. §. eandem causam. l. cum queritur. & l. sequent. ff. de exception. rei iud. l. 16. fundum. l. 2. §. fin. ff. de exceptionibus.* Speciale tamen est in actione personali ex contractu, & actione hypothecaria, quæ simul intendi possunt: & quidem hac forma: peto Titium condemnari ad traditionem rei obligatæ, vel ad soluendum debitum. (melius****

conne-

conneſtuntur ſub conditione ſi nimirū condicio, quæ de his actionib. iudicandi ordinem inducit, adiciatur, vt ſi petas pronuntiari, hoc vel illud tibi deberis: & ſi de debito conſtitere, rem pignori obligatā tibi adiudicari) not. Gail. lib. 1. obſer. 62. nu. 7. Mynſing. cent. 1. obſ. 58.

12 7. Actiones quarum vna, ꝛ ad executionem perducta liberat proſus debitorem, non poſſunt ſimul intendi. l. 1. in ſin. ff. ſi ſamil. furt. feciſſ. dicat. (exemplū eius rei egegiū extat in decif. Cameralib. ſub nomine Gilm. decif. 23. num.

13 61. p. 2.) 8. Plures ꝛ ex vna eademq; cauſa actiones, non licet ad eandem rem cumulare. l. nemo ex eis. §. quorū ſſ. de reg. iur. iuncta l. bona fides. cod. tit. 1. de eadem re. ſſ. de excep. rei iud. l. plura deli.

14 tit. 1. ff. de act. ꝛ oblig. 9. Actiones ꝛ ex diuerſis cauſis lucratius, ad eandem rem, non coaccruntur, l. Manius fundum. §. duorum. ff. de legat. 2. l. omnes debitor. ff. de act. ꝛ oblig. 110. Actio

15 ciuiliſ, & actio criminalis ab eodem aduerſus eundem, non poſſunt ſimul principaliter in iudiciū deduci. l. 1. Cod. quādi. ciuil. act. præiud. crim. niſi altera incidat, excepta iam altera. l. 1. ꝛ

3. c. de ord. iud. l. qñomā. c. ad l. tul. de adul. Niſi poſt accusationem criminalem reſtitutio rei per officium iudicis petatur. l. interdum. §. qui

16 furem. ff. de furt. l. 3. ff. finium regund. Huc videtur reſpexiſſe Carol. V. de pace tenenda. tit. 10. Anno 48. volēs, aduerſus fractorem pacis agitam ad pœnam, quam ad reſtitutionem damno-

rum. Si itaque tales eſſe inueniat actiones, ꝛ quarum cumulatō permiffa non eſt, tunc,

17 (quia vna eligenda, per tradita Gallii lib. 1. obſ. 61. nu. 1. & Franciſc. Pfeil. vonſ. 30. in ſin. & iudici non licet terminos ꝛ libelli excedere. l. vñ fundus. ff. commun. diuid. ſed narrata ad deducta & petita reſtringere debet eſt eomunis do-

18 & trina, in c. ſuper litteris. de reſcript. Bal. in l. nequaquam. §. vbi de off. proconſul. Schurff. conſil. 81. vol. 1.) In dubio eorū ſpiciet, vt meliorem ſe-
ligat, ne forte ipſi obſcuritatem

19 Qui videt virilium, ꝛ ſumit deteriora:
Abſit ei radius luminis abſque mora.

Et curabit, vt talem ſeruet, in qua probatio leuior exigatur: vt obſeruātū in cauſa Meynꝛ contra Erſturt primæ reconuentionis. de quo latius infra cap. de velligal. num. 8. ꝛ de qua Partes minus laxantur in ſententiā: ideoque cum &

petitorium & poſſeſſorium ꝛ ſimul intentan- 20
tur, petitorium reſeruari ſolet. Innocen. c. in-
ter dilectos. de ord. cognit. Alex. conſ. 117. num. 3. vol.

2, vbi pulchre hoc deducitur. quod obſeruatum, in cauſa Augſpurg contra Pfalz Newburg/
Anno 79. Meynꝛ contra Erſturt primæ con-

uentionis. Conueniunt hiſce tradita Melan-
dri in comment. ad proceſſ. Cam. part. 8. de libelli. vbi
ſic ait: pluriſ datis remediis, exquisitiſ &

compendioſiſ eligendam eſt, argum. l. 1. quā
deſtinauit. ff. de rei vindict. ſic ſi concurrant ſimul
in vna eademq; facti ſpecie, poſſeſſorium &

petitoriū, illud potius quam hoc eliges, pro-
pter difficilem domini probationem, d. l. in
qui deſtinatis. Et vnum poſſeſſorium pinguius
eſt altero, præſertim in recuperanda poſſeſ-

ſione, remedium. can. redintegrāda, ceteris omni-
bus pinguius eſt, & luculentius. Pluriſ igitur
iisque affinibus oblatiſ remediis, com-

modius, & quod ſine longiori via re ad opti-
mum perducere ſinem queat, deligendum tibi
putabis. Aliā exempla infra, vbi de poſſeſſo-

riis in ſpecie agitur, recensentur: & ideo
dicūt Doctores, illam eligendam, que ſi mi-
noris ꝛ præiudicii: ita notatū in d. cauſa Augſ-

21 purg cont. Pfalz Newburg. l. 1. c. ſi de moment.
poſſeſ. & ibi Contard. in ampliat. nu. 59. Bellon.
conſ. 11. Alex. conſ. 117. lib. 2. Vt autem hæc tunc

facere poſſit, primo inquiret, an clauſula ſalu-
taris, ꝛ vt pote omni meliori modo, & petens
ius & iuſtitia, &c. de quibus Carpz. ad ſtat. Me-

22 diol. c. 11. nu. 193. libello adiecta ſit, nec ne: illa e-
nim eſt maximæ efficaciz. Gail. lib. 1. obſer. 61.
nu. 12. Cothman. conſ. 42. nu. 106. & de ea infra

de actionibus ſtatutorum ſuſius agetur, adeo
vt ſepe ꝛ petitorium ad poſſeſſorium trahatur,
quod non ſemel factū legi: & latius de-

23 ducetur infra de actione petitoria & poſ-
ſeſſoria: quod tamen quomodo accipien-
dū ſit, in fine capitis dicitur. Et cum illa clau-
ſula a deſt. non eſt tractandum de aliqua reſ-

24 trictione: omnia enim complectitur. Narra-
tæ conſ. 120. nu. 20. l. 1. in §. omnium. Inſtit. de act.
Et ſic cum in cauſa Meynꝛ contra Erſturt
quintæ cōuentionis quæreretur, an pronun-
tiari ſimul poſſit ſuper iuriſdictione, & in li-
bello ſic poneretur an die Obrigkeit/ Herrlich-
keit/ iuriſdiction, vnd Oerchrichtigkeit, ex dicta
& aliis

- & aliis causis Correſcens hoc admiſit. Quo-
 circa † & eam Iudici bene inculcandam † o-
 55 nent. Otto Meland. d. part. 8. verſic. ſonderſich
 wann im libell die Clauſula ſalutaris geſetzt.
 Hanc Aduocatus admodum prægnantibus
 verbis exprimit, vel potius inculcabit, quo
 iudices eo magis moueantur, etiam ſi ex libel-
 lo videatur minus ſalubre remedium elici
 poſſe: tamen ad actionis genus omnium opti-
 mum, & ſaluberrimum reſpici oportere. Sol-
 lent enim Iudices nonnihil in ea clau-
 ſula attendenda, cuiusque vi, vti par eſt, ponde-
 randa, nimis eſſe negligent, minus pue cau-
 ri. D. Regner. Sixt. in Orat. de vit. & morte Cloiz.
 pag. (mibi) 21. Si iraque adiectam hanc clauſu-
 lam animaduertat, inquireret quæ Actori † ſit
 26 vttilior, Innocent. in cap. cum inter dilectos de or-
 din. cognit. Socin. in cap. 2. num. 88. de i. libell. oblat.
 Rom. in l. certi conditio. num. 19. C. ſi certum pet.
 Decius in l. petens. num. 15. Cod. de pact. laſon in d.
 §. omnium. num. 149. Inſtit. de action. Modeſt. Pi-
 ſtor. conſil. 47. num. 13. Gilman. deſiſ. 26. & 105.
 num. 25. lib. 1. Et Wefenbec. conſ. 3. num. 20. dicit
 verba libelli late interpretanda, vt includant
 libellantis intentionem: & intelligitur Actor-
 em maxime ſibi vtile propoſuiſſe actionem.
 Gilman. d. loc. num. 29. Idemque lib. 2. deſiſ. 35.
 num. 2. adde omnino infra caput de ſtatut. remed.
 num. 6. Cothman. conſil. 4. 2. nu. 104. vbi innuit
 27 actionem dubiam † pro Actore interpretan-
 dam, & id ſæpiſſime obſeruatum, maxime in
 cauſa Moer contra Moer. Simmern contra
 die Statt Wormbs. Reuſſſchach cōtra Reuſ-
 28 ſſchach. Hinc etiam traditur: † ſi libellus duas
 complectatur vias, alteram competentem,
 alteram non: tunc ſecutari & procedi ſuper
 competenti. Panormit. cap. examinata. de iudi-
 ciu. Roman. conſil. 105. laſon in l. ſi cum. de re iudic.
 Henning. conſil. 43. num. 5. & conſil. 1. libro 5.
 Mynſing. obſeruat. 5. cent. 4. Gilman. deſiſ. 26.
 num. 13. & 14. Et ita notatum anno 72. in cauſa
 Hieron. Staſel tanquæ curatoris vxoris contra
 Michael Schepper. Nec curanda ſuper-
 uacua verborum inſectio: cum vile etiam ſe-
 pararetur per inutile, d. cap. examinata. Ita no-
 tatum incauſa Maior B. contra Dominicum
 Guilielmi. Et id non ſolum in ordinariis a-
 29 ctionibus, ſed etiam in cauſis † Conſtitutio-

num imperii obtinet, cuius egregium exem-
 plum extat in ſymphor. ſupplic. Gilman. par. 1.
 tit. 4. vbi Reſertens ſic inquit: Ex eodem facto
 diuerſa nonnunquam competere remedia
 notum eſt; & eo caſu in electione Actoris eſſe
 vtro velit experiri. *tex. eſt in l. 9. in hærede. 9. §. e-
 ligere. de trib. ad.* Licet igitur inter hos Principes
 maxima religionis ſit nata controuerſia,
 dominusque ſupplicans, ex conſtitutione de ſu-
 per erecta, Cameræ auxilium implorare po-
 tuerit: cum tamen factū præſens ad alias quo-
 que Imperii conſtitutiones ſufficienter qua-
 lificatum videatur, liberum ei fuit, cam, quæ
 ſibi vttilior viſa eſt, viam eligere, cum præter-
 itim religionis conſtitutio, alia iuris commu-
 nis, vel Imperii ſpecialia remedia, non exclu-
 dat, ſed cum iis ſæpe concurrat: quo ſit, quod
 licet regulariter ex d. Conſtitutione mandata
 cum clauſula decerni conſueuerint: tamen
 propter facti qualitates, & circumſtantias, &
 aliarum Conſtitutionum congruentiam ſæpe
 madata ſine clauſula decreta ſunt: quare ad
 factum præſens, ſi narratis (de quorum veri-
 tate nodum debemus eſſe ſolici) ſtandū ſit,
 pueri peiitum mandari decerni poſſe. Nec
 prædictis aduerſatur: quod dicitur Rei eſſe
 30 magis fauorabiles. Illud enim proprie ad ini-
 tium proceſſus acceſſum probationis per-
 tinere, exiſtimatum eſt, vt ſupra traditum de
 Actoris & Rei probatione. libro 2. part. 1. Et in
 ſpecie ad noſtrū propoſitum Oldendorp. ac-
 commodat de formul. libell. tit. de poſit. verſic. in
 ſumma, quotieſcunque, inquit, diſputatio inepti-
 tudinis, vel obſcuritatis ſuboritur inter li-
 tigatores, Iudex plus fauere debet Actori,
 quam Reo, vt eſt cōmunis ſententia Dd. in l. 1. §.
 1. ff. ſi mens ſalis. mod. dixer. & in c. dilecti fili, de iudic.
 Quod ſi obiciat l. fauorabiliore. ff. de reg. iur.
 & c. cum ſunt. cod. tit. lib. 6. Reſpondeo, in diſ-
 tinuenda lite fauorabiliore eſſe Reos quam A-
 ctiores, vt in d. d. Cæterum in his quæ ad ordi-
 nandam litem pertinent, Actores plus fauori
 habent, docente Barr. in l. de die ſſ. qui ſatiſ d.
 cogant. Quanquā nō video quid fauoris ſit af-
 ſecuturns Reo, ſi reiciatur libellus, quæ Actor
 denuo exhibiturus ſit: vt dicit Rom. Ponitſch
 in c. Abbate ſanc. & ſecum autem cum egit. de ſens. &
 re iud. lib. 6. Quæ tamen ratio non eſt ſola ſuffi-
 ciens

- ciens: quia supra monui illam actionem eligendam, per quam quis minus grauetur: vt & illam, quæ citius ad finem tendit. Otto Meiland. d. loco. de quo c. seq. Et quæ iam dicta sunt, tantæ esse efficacitæ Interpres arbitrantur, vt etiam ipsi actionis nomen exprimitur: tamen prædictæ clausulæ virtus & efficacia locum inueniat, quod non semel in arduis causis notatum. Et si adiiciatur, possessorium & petitorium simul institutum dicitur; quod quando procedat, explicatur in symph. suppl. Cameræ part. 2. tit. 6. vot. 6. num. 2. hisce verbis:
31. † Et licet possit obici, ex quo in libello in 2. art. fuit narratum de dominio, & post conclusionem fuit subiecta clausula: Peto ius & iusticiam administrari: fuisse institutum possessorium & petitorium simul, ex quo sumus in casu, quo verumq; simul potest cumulari: quia hoc operatur d. clausula. las. in l. naturaliter. §. nihil commune. col. fin. de acq. poss. in 2. lectur. Et in §. omnium. ins. de act. Eo tamen nõ obstante respondendum esse existimo, quod fortè contrarium erit, quando actor hoc velle: secus eo inuito: quia est in facultate Actoris interpretari libellum vt vult, quæ secundũ mentem Actoris semper debet interpretari, lsi qui in intentione. ff. de iudic. Alex. cons. 200. nu. 7. lib. 2. vers. ex prædictis. & cons. 6. circa processum, nu. 8. lib. 3. Non tamen eo vsque (ne quis hac clausula fallatur) porrigenda, vt si quis agit ex causa, quam non probat, ludez ex alis, ex qua percipiat Actorius competere, iudicare † debear.
33. Bald. in l. Manius. alii Betium. ff. de pact. dotalib. Et l. 2. num. 2. vers. sed si intento. C. de probat. Ita obseruatum 22. Iulii. anno 53. in causa Hansi Ds. maltr contra Michael Schiffer. Et in causa Joachims Halssman/ als Kavalde Joachim Wreders/ Kläger ein/ contra Herrn B. vii Philippen beyde Herrgogen zu Pommern/ beklagten andersheils. Qua tunc verè obtinet regula: viam quam elegisti, sequere. lsi mulier. in fin. quæd metus causa. Sed quid faciendum, si
34. actionũ intentatarũ nulla competat? † Hæc quæstio cum in Camera incidisset in causa Hansi von Pappenheimb erklæren Ethers/ contra die Gemein zu Elgawe: vbi Actores actionem læsæ maiestatis: fractæ pacis: l. lulliz, de vi publica, & priuata: iniuriarum, legis

Aquilis, de damno dato in factum, quam substituebant in locum conditionis ex l. instituerant, quamuis nulla earum, vt Domini late: ibidem, speciatim reddita ratione demonstrabant, cõpeteret: Vnus tamen ex dominis sic hanc quæstionem decidebat: Ex petitione Actoris colligere licet, plures simul actiones ab eo intentatas, nimirũ spoliũ, turbarẽ possessionis, fractæ pacis, &c. sed harũ actionũ nulla est p̄bata, imo ad Camerã, vt maiori ex parte criminales, nõ pertinent: & ideo superfluum de singulorũ requisitis inquirere: sed tamen propter regulam, quod verba libelli sint improprianda, vt conseruetur. Bart. & Dd. in l. sed etsi possessorio. §. item si. de tut. l. insulam, de præscript. verb. Marant. part. 4. de ord. iud. nu. 23. Menoch. post Soc. las. Felin. Calcag. Decium, Capitium Stracham. de præscript. lib. 2. præsump. 40. Modo non fit ita obscurus, generalis, vt sententia ex eo intelligi non possit, Marant. in 6. part. de libell. oblat. nu. 16. Accedit Menoch. d. loc. num. 3. (vbi dicit hoc nostros vocare: quando verba essent disproportionata) Et sola etiam veritate inspecta, in consistorio Principis procedatur. Itaque darem, si opus, cum Domino referente, vt per ipsum vbique in specie deductũ, conditione ex literis obligatoris empti, &c. Conueniunt tradita Oldendorpii, de form. libelli. tit. de posu. vbi sic inquit: Si litigatores nollam mentionem faciant, non debet ludez facile ineptitudinis vel obscuritatis quæstione mouere, nisi formula omnino nihil valeat, aut articulo plane intelligi non possint, vt superius satis tractatum est. Id enim quod in initio non valet, nunquam potest conualescere, & quod in initio. & c. non firmatur, de regul. iur. lib. 6. Alioqui sufficit, sententiam ex quacunque parte actorum iudicialium, ferri certam, l. in summa. §. amplius. ff. de rei iud. l. penult. Cod. de sentent. qua sine cert. quam prolata est. Et est crebrior opinio Doctorum in l. edita. C. de iudic. Aliud huius rei exemplum Camerale obuium est apud Gilman. part. 1. decis. 24. num. 38. vbi italegitur: Cum inter omnes certum sit, reales & personales actiones, sine principio, & medio deferre, non video, quomodo per clausulam salutarem, vel aliquo modo ex narratis consili possi libello, vt prætermittam omnia argumenta,

gumenta, pro ratione dubitandi, ad secundum libellum saluandum adducta. Ideoq; non hic querendū, quæ actiones dari possint: sed quæ institutæ sint; adeoque an vtile sit actori, illam actionem dari, quæ probata non releuat, ad pronuntiandum secundum conclusionem libelli, secundum quam Iudex, nisi fatuus esse velit, pronuntiare tenetur: nec Iudici licet post litis contestationem, etiam probatis requisitis, pro iustitia causæ in reali actione, in præiudicium Rei, ab actione personalis discedere, & 35 aliam dare: proinde vtilius foret, absolueret, saluo iure agendi idoneo, quam cum periculo actionem dare. Marant. par. 5. nu. 50. Ita pronuntiatum in causa Hansi Oßwaldt contra Schaffner/anno 53. 22. Iunii, vel reiecto libello alium producendum, iniungere: nimirum vt instituat hypothecariam, prout narrata sonant; & non conclusio. Ita fieri posse dicit Gail. obs. 67. nu. 5. lib. 1. Si autem Domini propter iustitiam causæ, & æquitatem, pactum executiuium, cuius vigore in prima parte conclusio- nis executoriales petuntur, coniuncta clausula saluati, attendere vellent; libellus vt superfluous, licet ineptus tolerari posset. Maran. disp. 4. n. 7. Certum enim est pacta executiua valere, non modo ad hoc, vt Iudex ab executione incipere possit; sed etiā vt Partes re occupare possint: Licet hæc via continuata nō sit; & ratione tertii possessoris, præsertim titulati, tantam vim nō habeat: tamen ex æquitate attendi posse putarim. Ferrar. in form. sequenti. §. 1. n. 4. Marian. Socin. in c. quoniam sequenti. vt lit. non contest. nu. 61. Gail. lib. 1. de pac. publ. nu. 22. & hoc pactum efficere singularem lucresorem, tradit Menoch. 5. remed. ad ip. nu. 111. Et ita concluderem; Iudicem tanquam de officio requisitum, magis ad narrata, quam petita, respicere posse.

CAPVT IIII

Quomodo indagandum, quæ actio Actori sit vtior. Et de delectu actionum, & quomodo in institutus.

S Y M M A R I A.

1 Officium iudicis quatuorplex.

- 2 Officium iudicis an diuersum sit ab actione. & quoad effectum æquiparari. Et sicut actio contra personam, quibus reuerentia debetur, sine venia institui neguit, ita nec implorationem officii iudicis.
- 3 Vt actioni regulariter spatium 30. vel 40. annorum præscribitur, ita & officio iudicis. Contrarius numero 14.
- 4 Vtque regulariter quælibet actiones ad heredes transitoria sunt; ita & officium iudicis.
- 5 Sicut regulariter actio quælibet cedi potest: sic quoque iudicis officium.
- 6 Recommendationem vt in actionibus, ita etiam in imploratione officii iudicis, locum habere.
- 7 Vt ratione debiti, quod actionis iure peti potest, fiducius potest accepti, ita & huius ratione.
- 8 Vt in actione in iudicium deducta, libellus requiritur & lra contestatio: ita quoque in officio iudicis.
- 9 Instantia actionis vt triennio finitur, ita & officii iudicis instantia.
- 10 Actiones vt inter heredes actiui & passiuæ pro portionibus hereditariis ipso iure diuiduntur: ita & imploratio officii iudicis.
- 11 Actionis appellatio largæ etiam officium iudicis veniunt.
- 12 Sicut libellus, in quo is cui officium iudicis competit, actionem se instituisse affirmat, sustinetur: ita & libellus, in quo is, cui actio competit, officium iudicis se implorare dicit.
- 13 Differentia inter actionem & officium iudicis.
- 14 Virtus preferendum, actio, an officium iudicis.
- 15 Ratio pro actione.
- 16 Ratio pro officio iudicis.
- 17 Officium iudicis deficientibus actionibus competere.
- 18 Officium iudicis in aequitate fundari.
- 19 Officio iudicis coloris causas expediri.
- 20 Implorationem officii iudicis, licet secundum quosdam in effectum nihil aut parum ab actione differat, vtiliorem tamen ac tuiorem esse ipsa actione.
- 21 Actio directæ & vtiles concurrentes, quam præferenda.
- 22 Actiones omnes an vtiles hodie.
- 23 An vtique simul possint cumulari.
- 24 Rationes pro vtili.
- 25 Rationes pro directæ: quod ordinarij excludat extraordinarij.
- 26 Officium iudicis sæpe cum actione concurrere ac elatius dari, vt in legatu, in re iudicata.
- 27 Rationes præiudiciales antea omnia discutiendas: Et in eo studio opus esse.
- 28 Possessorij petitorio preferendum.
- 29 Possessorij eligendum, nisi narrata possessorij & petitorij concernant.
- 30 Possessorij pluribus competentibus delectum habendum.

*excusatio suor. l. hoc legatū. de leg. 2. Spec. in tit. de Ador. §. vñnc videamus. Decius in l. precib. nu. 3. in f. C. de impub. Bal. conf. 115. (in quo numero erratum) incipit. Proponitur quod Ioan. lib. 1. quod metaturn in causa Marthæ viduæ Simonis Ioannis Aclricis contra Hyppredem le grand, & Henrie, filium Ioannis Lueux. Sexto, causam a 10 inspicit; nam actiois causa cessante, cessat ipsa actio, post Dd. Curt. & Tiraq. prodidit Ba-
11 ptist. Martian. lib. 1. resp. 42. nu. 16. Septimo, quod si vna actio habet duplicem naturam, vnâ primordiale, aliam accidentalem, debet attendi accidentalit, non naturalis, quod sequentibus firmat Benincasius §. actionum. Inst. de actio. per §. fuerat. Inst. eod. tit. & l. stipulatus. ff. de vsur. quam regulam facit Bart. in l. i. videamus. §. si a ditionem. ff. eod. Nam quod actio oriens ex contractu informari cōpetat ad id, quod est deductum in pactum, est ex accidenti, propter adhaerentiam pacti, non ex natura contractus præcedentis: ergo ista actio non debet sequi naturam primordiale, contra dñs; sed accidentalem, scilicet pacti, quod est stricti iuris, & sic ista actio erit stricti iuris, quod nõ de ber esse mirum; quia & in aliis est, vt magis attendatur accidens, quam natura, vt l. i. §. testas, ff. de postul. Bene facit nota distinctio Bart. in l. qui habens. ff. de tutel. vbi dicit, quod ant natura & accidens sunt repugnantia, & tunc magis attenditur accidens, quam natura. Idem sentit Frans. Nic. nu. 10. in rubr. ff. de noui oper. nunt. Dyn. in reg. Semel malus. de reg. iur. in 6. hic ecce repugnat accidens naturæ; quia vnum est stricti iuris, aliud bonæ fidei, quæ diximus supra esse contraria, & repugnantia, vt est bona gl. in l. si eadem. ff. de off. ass. vbi las. tenet, idem quod Bart. in d. l. qui habens. & las. in l. si arrogator. num. 45. ff. de adopt. & facit quod voluit Bart. in l. i. in ff. de off. procons. Bart. in l. i. §. remouet. ff. de postul. & hoc medium fuit. Rim. & Dec. in d. l. pacta. & cū hac glo. opin. tenuit Ricar. & Barth. de Salyc. in d. l. pacta que, potest inuniri hæc opinio sic: nam per pactum in continenti apponitur, vetus actio informatur. d. §. quinimo. las. Bealii in l. lecta. ff. si certum per actur. las. in l. petens. C. de pact. Si igitur datur noua forma, ergo noua substantia hñe actiois adicitur: Si noua; ergo non illa est substantia, quæ erat prius,*

sed alia; cum nouum dicatur id, quod nunquam fuerit, sed vltimo emerfit, vt cap. 1. & 6. quid per nouale, de verborum signific. Cum igitur dicamus esse substantiam aliam, quam primam, prima autem erat bonæ fidei, vt hæc sit alia, opus est dicere, quod non sit bonæ fidei. Plura alia fundamenta pro hac parte videas, per prædictos Salyc. Arret. Soci. & Rim. qui ea faciunt & referunt, & cum hac opinione videtur transire las. in d. l. pacta. Octauo animaduertendum, ad quid quid competat, nam omnis actio talis esse iudicatur, qualis res est, ad quam competit, l. si ad resoluendam. Cod. de præd. minor. Et ipsius rei petitiæ naturam & qualiter assumit. l. 1. & ibi Dd. C. si aduers. transact. Tiraquell. da retract. lignag. §. 1. gloss. 7. ex princ. Ignat. Lassart. de decima vendit. & permut. cap. 9. numero. 32. Et hinc inferitur, quod actio competens ad quacunque rem priuilegiatam priuilegiata est, per d. l. si ad resoluendam. vbi Dd. C. de præd. minorum. Lassart. d. l. nu. 37. Nono, quod si quis se astringat ad plura in libello, & vnum ad victoriam cause sufficiat, illud eligit, vt egregie deducit in decis. sub nomine Gilmanni part. 1. decis. 20. num. 37. vbi sic statuitur. Licet dubitari possit ex tenore libelli, cum ibi Adores ex duplici medio cōcludendi se fundare videantur, an sufficiat vnum ex iis probari, vel de necessitate requiratur vtriusque probatio: ego tamen non obsecrum esse puto, hoc casu sufficere, si vna prætenlarum causarum concludendi in libello satis probata reperitur. Quādo enim aliquis in libello facit mentionem de pluribus, quorum alterum tamen sufficit ad victoriam reportandam, non videtur se astringere, nisi ad illud vnū probandum, quod sufficiens est, per allegata a glo. 1. in 1. 2. verb. & perpetuo. de rescrip. & gloss. cap. ex parte. in princ. de rescriptis. Boliar. Balin l. 1. C. de condit. ind. debiti. nu. 11. & Castren. in l. Diuini. num. 3. de re ind. las. in l. interpositas. nu. 6. C. de transact. post Cyn. in l. cum te. C. de probat. vbi dicit, quod quando in libello plura narrantur, non requiritur probatio omnium, sed sufficit probare vnum de substantialibus. Et Castren. in d. l. interpositas. num. 6. dicit, quādo plura allegantur, quorū quodlibet per se sufficit, si est verum; licet vnum non probetur sufficit,

sufficit, quod probetur aliud, per ibidē allegata. Teneatur enim tunc deum quis probare omnia simul narrata, quae alias per se sufficerent, quando deducta sunt, non distincte, vel copulatiue, sed qualificatiue, puta si dicatur, manifeste deliquit, &c. ibi, licet vnum sit factū; tamen & qualitas probanda esse videtur. Ita Bar. & cōmuniter Dd. in d. l. diu. vel quando expresse siue tacite quis se adstrinxit ad duo vel plura, quorum quodlibet sufficiebat; tunc enim nisi vtrumq; probetur, absolutoria sequi debet. Sic enim se adstringēs videtur fecisse conuentionem, quod nili probetur vtrumq;, feratur sententia pro aduersario. Ita ex gl. & dictis Dd. concludit Felin. in c. licet causam. nu. 40. & deinceps. Secus ergo in aliis casibus, in quibus diuersa militat ratio, prout ibidē late declarat Felin. & alii. & lasin d. l. diu. n. 20. vbi dicit, quod Dd. ibi loquantur in terminis, quando ex eo, quod ponitur in eadem ratione, resultat vnum dictum qualificatum: sed Bal. Castr. & ea, quae supra sunt allegata, in aliis terminis versari. Hinc intelligendū puto, diuersum statuendum esse, inter cetera in casibus, vbi nec expresse, nec tacite quis se arctauit duorum vel plurium probatione. Panor. in c. licet causam. nu. 34. & Felin. nu. 43. Item vbi competere potest auxilium clausulae: non adstringens, sed ad probandum non necessaria, vt per Alex. in cons. 6. nu. 3. & 7. Et cons. 42. nu. 35. vol. 3. Bart. in l. diu. & circa de probat. Bald. in l. propter licentiam per eum tex. §. qui se de excus. tur. Canonist. in d. c. licet causam. verb. se adstrinxit. Item vbi vna causa per se est sufficiens ad generandam actionem, & sententiam ferendam, prout hoc casu patet; nec arctatio facta ad vtrumq; probandum. Si tamen ex conclusione libelli certum genus actionis deprehendat: In aliis autem proindeis seu scriptis mutatu hoc animaduertat, quid facienda queritur? Et dicendum, quod prior actioni firmiter inhaerendum; quia actor eligendo vnam, non potest ad aliam recurrere. L. quod in herede. §. eligere. de 24
25
tributoria actio. Schuerf. §. conf. 47. num. 14. cens. r. Ioseph. Lud. dec. 23. nu. 15. praefertur in secunda instantia. Ord. Cam. p. 3. tit. 33. §. Vnde soll. id q; notatu in cau. Joachim Sixtman contr. Bar. thod. Sessan. Et in causa Herrn Caspar Abi

ten in S. Blasii in Schwarzwald Appellanteu, cont. Herrn Johan Joachimb vñ Eirell Friedrich Grauen in Supplicat Appellante, vbi dicebatur, quod licet ex nouis causis liceat ius suum deducere in appellatione: conformes tamen articulos debere esse actioni prius intentata: Et in specie exemplo hoc cōprobatur, in decis. nomine Gilman. editis par. 1. decis. 19. n. 6. quae sic habet: Sed pro parte negatiua, quod hoc casu nouum illud capitulu, & causa petitionis rerum controuerfarum, locū non habeat, videtur inde dicendū: quia quādo noua capitula super re noua, & nouo libello producuntur, tunc ea non sunt admittēda, vt si in causa principali domū petitiō nō possum in appellatione praeum perere. Similiter si vna actione vnā rem petii, & succubui, non potest ea res in causa appellationis, alia actione prosequi quia appellatio: naturā litis non mutat, Clem. sapē de verb. sig. & Clem. dispensat. de ind. Et qualis est libellus in causa principali, talis est causa appellationis. Nā qualitatē litis, causa appellationis non mutat, vt si prima causa erit de deposito, alia nō potest esse de mutuo: quia hoc est nouum capitulum, l. per hanc. C. de temp. appell. Ita declarat Bal. in addit. Spec. in tit. de appell. circa si. vers. item appellare est officium, &c. & Phil. Franc. in c. cum in eccle. de appell. Verum iam dicta secus se habent, si illa remedia per 26
separatas petitiones diuerso respectu, minimeq; se contingentes, instituantur, & subordinentur, per c. cum dilectus. extr. de ord. cognit. & l. fundum. & l. fundi. ff. de except. lasin alleg. lege naturaliter. & §. nihil commune. nu. 124. 123. & ibidem Alex. nu. 38. 47. & 53. Ex quo sane resultat decisio, in hac causa super possessorio tantū pronuntiandum, per supradictas rationes, petitionumq; differendum tam diu, donec possessorium decidatur, c. cum Ecclesia Sutrina. de caus. poss. & propriet. x. pastoralis. §. significaueris. de testib. decis. Gilman. 69. n. 2. p. 1. quod ipsum latius libro 27
precedenti c. 7. nu. 10. deductum est.

Quale autem sit officiu indagantis, si causa expressa sit ommissa sit, ex traditis à Laurent. 27
Tennin. Rudolph. caus. 4. patet.

Vnde constat conclusionem necessariam esse. Oldendorp. d. loc. vbi tamen addit, esse quosdam casus, in quibus valeat libellus sine 28

conclusionē. Primo cum agitur de recuperanda possessione iustitia per violentiam. Nam in odium violenti possessoris satis est ipsum factum esse expositum; etiam si nihil petatur, vt probant Dd. in l. fin. de edendo. Accedit Inter-

- 29 ptes in c. quia prefaluta. l. 4. Secundo in presentia principis, quæ supplet omnem defectum & solemnitatem, arg. l. omnium testamentorum in princip. C. de testam. c. ad petitionem de accusat. Vnde potest Princeps ex his quoque sententiam ferre, quæ à litigatoribus allegata non sunt: quandoquidem nullum hic periculum iniustitiæ veritur, vt est exemplum in l. Actum Larianum. ff. de minorib. Quo loco Iuriconsultus refert Imperat. Antonium ad restituendam pupillam, apud Prætorē victam, fuisse motum multis rationibus, quas tamen illius nomine nemo allegasset. Idem probant Dd. in c. de litis contest. Tertio in causis criminalibus conclusio non est de necessitate libelli, vt est text. in l. 1. §. calumniatorib. ff. ad SC. Turpil. Et quamuis (inquit) nihil de pena subiecerit, tamen legis potestas aduersus eum exercebitur. Nam, vt Papinianus respondit, facti quidē quæstio in arbitrio iudicantis est: penæ vero persecutio non eius voluntati mandatur: sed legis autoritate referatur. Hanc rationem latius explicat Bart. in L. quid ergo. §. pena grauior.

- 30 ff. de his qui notant infam. Quia in iudiciis criminalibus agitur de vindicta publica, vt mali coercerantur. Licet ratio. §. quod licito ff. de publica. Sed hoc casu iudex ex officio suo potest & debet, nemine petente, procedere, ac maleficia punire. l. congruit: de offic. prefat. Ergo in his libellis, quæ ad persequendum criminantur, non refert, an aliquid sit peticum, vel non sit. Multo minus, si forte inconcinne petatur, refert. Quocirca Doctores colligant regulam: Quod ubicunque Iudex ex officio suo potest detectam petitionis supplere, ibi præceptum facta conclusio libellum non viciat. Hos autem casus requirere apud Bartol. in l. 4. §. hoc autem iudicium ff. de damn. infect. Quarto in causis ecclesiasticis, quibus aliquanto exuberantius dicunt, Iudicem officium suum impartiri debere, admittitur libellus sine conclusionē. Vt tractant Doct. in c. de litis contest. citantes cap. ad dissoluendum. de despons. impub. Quinto in ex-

ceptionibus non requiritur petitio seu conclusio, docente Bart. in l. 1. ff. de exception. Sexto in causis quæ sine strepitu: & figura iudicii distinguuntur, libellus sine conclusionē recipitur: sicut Bart. probat in extraneis agendi ad repimendum. in vers. & figura iudicii. In omnibus autem prædictis casibus, & si qui sunt similes, quia conclusio non requiritur: multo minus in inutilis ad iudicandum, nec obest libello, argum. l. 1. §. 3. C. de rei vxor. action. Est enim (inquit) consentaneum nobis, qui censemus, vbi stipulatio supposita non est, intelligi fuisse adhibitam, & multo magis etiam si inutilis est, validam eam effici.

CAPYT III.

Actionibus pluribus sese offerentibus, vtiliorem Actori à iudice eligendam.

SYMMARIA.

- 1 Actionibus duabus sigillatione propositis, etiam sigillum pronuntiantur.
- 2 Actionum cumulationem sepe fieri à iudicantibus.
- 3 Actionum delictum ideo habendum. quia in una probatione facilius, quam in alia.
- 4 Contrarius originem investigandum.
- 5 Actionum cumulationem quæcunque permittitur.
- 6 Actiones ex eadem causa ad diuersas res non coniungi.
- 7 Actiones quæ electione tolluntur, non cumulari.
- 8 Actionem maioris rei cum minore non coniungi.
- 9 Actionum contrariarum cumulationem prohiberi.
- 10 Vi & actionum subordinatarum.
- 11 Etiam tunc cum vnica executio parit exceptionem rei iudicatae aduersus aliam. Et quid de cumulatione personali & hypothecaria. & num. 35.
- 12 Itemque forma in executionem delicti plane libellus delictorum.
- 13 Nec tunc admitti. si ex una causa ad eandem rem agatur pluribus.
- 14 Neque si ex diuersis causis lucrativis ad eandem rem.
- 15 Nec civilis & criminalis, cum Fallentia.
- 16 Actionibus pluribus se propositis, quæ accipiendam.
- 17 Iudicem non debere totos minores libelli excedere.
- 18 Legendum: voluerem.
- 19 Fieri sigillatim, quia minores grauantur Partes.
- 20 Possessorio & petitorio intentato, petitorio referatur.
- 21 Actionem eligendam, quæ minoris est præiudicii.
- 22 Clausula salutaris efficacia. & 24. exemplis docetur.
- 23 Petitorium sepe ad possessionem trahi.
- 25 Clausulam dictam iudici bene inculcandam.
- 26 Actionem alteri vtitoriorem eligendam.
- 27 Actionem dubiam per alteram interpretandam.

Etiam

- & aliis causis Correferens hoc admittit. Quocirca ¶ & eam Iudici bene inculcandam non. **15** Otto Meland. d. part. 8. versic. sonderlich wann im Eibell die Clausula salutaris gesezt. Hanc Aduocatus admodum pręgnantibus verbis exprimer, vel potius inculcabit, quo iudices eo magis moueantur, etiam si ex libello videatur minus salubre remedium elici posse: tamen ad actionis genus omnium optimum, & saluberrimum respici oportere. Solent enim Iudices nonnunquam in ea clausula attendenda, eiusque vi, vi par est, ponderanda, nimis esse negligentes, minusque cauere. D. Regner. *Sixt. in Orat. de vi. & morte Clotz. pag. (mibi) 21.* Si itaque adiectam hanc clausulam animaduertat, inquireret quę Actori ¶ fit vtilior, Innocent. in cap. cum inter dilectos de ordin. cogniti. Socin. in cap. 2. num. 88. de iudic. oblat. Rom. in l. certi conditio. num. 19. C. si certum pet. Decius in l. petens. num. 15. Cod. de pact. l. alon in d. §. omnium. num. 149. Infit. de action. Modest. Pistor. consil. 47. num. 13. Gilman. decis. 26. & 105. num. 25. lib. 1. Et Wesenbec. conf. 3. num. 10. dicit verba libelli late interpretanda, vt includant libellantis intentionem: & intelligitur Actorem maxime sibi vtile proposuisse actionem. Gilman. d. loc. num. 29. Idemque lib. 2. decisio. 35. num. 2. adde omnino infra caput de statut. remedi. num. 6. Cothman. consil. 42. nu. 104. vbi innuit
- 17** actionem dubiam ¶ pro Actore interpretandam, & id sapissime obseruatum, maxime in causa Noer contra Noer. Simmer contra die Statt Wormbs. Reuttschach cōtra Reuttschach. Hinc etiam traditur: ¶ si libellus duas complectatur vias, alteram competentem, alteram non: tunc seruari & procedi super competenti. Panormit. cap. examinata. de iudiciis. Roman. consil. 105. l. alon in l. si cum. de re iudic. Henning. consil. 43. num. 5. & consil. 1. libro 5. Mynsing. obseruat. 5. cent. 4. Gilman. decisio. 26. num. 13. & 14. Et ita notatum anno 72. in causa Hieron. Etahel tanquā curatoris vxoris contra Michael Scheyper. Nec curanda supernacta verborum infectio: cum vile etiam separetur per inutile. d. cap. examinata. Ita notatum incausa Maior B. contra Dominicum Guilielmi. Et id non solum in ordinariis a-
- 19** ctionibus, sed etiam in causis ¶ Constitutio-

num imperii obtinet, cuius egregium exemplum extat in symphor. supplic. Gilman. par. 1. tit. 4. vbi R eferens sic inquit: Ex eodem facto diuersa nonnunquam competere remedia notum est; & eo casu in electione Actoris esse vtro velit experiri. *text. est in l. §. in hared. 9. §. eligere. de trib. act.* Licet igitur inter hos Principes maxima religionis sit nata controuersia, dominusq; supplicans, ex constitutione desuper erecta, Camera auxilium implorare poterit: cum tamen factū pręsens ad alias quoque Imperii constitutiones sufficienter qualificatum videatur, liberum ei fuit, eam, quę sibi vtilior visa est, viam eligere, cum præsertim religionis constitutio, alia iuris communis, vel Imperii specialia remedia, non excludat, sed eum iis sæpe concurrat: quo fit, quod licet regulariter ex d. Constitutione mandatum clausula decerni conseruerint: tamen propter facti qualitates, & circumstantias, & aliarum Constitutionum congruentiam sæpe madata sine clausula decreta sint; quare ad factum pręsens, si narratis (de quorum veritate nodum debemus esse solliciti) standū sit, paratę petitur mandatū decerni posse. Nec prædictis aduersatur: quod dicantur Rei esse 30 magis fauorabiles. Illud enim proprie ad initium processus ac effectum probationis pertinere, existimatum est, vt supra traditum de Actoris & Rei probatione. libro 2. part. 1. Et in specie ad nostrū propositum Oldendorp. accommodat de formuli. libell. tit. de possi. versic. in summa, quoriscunque, inquit, disputatio incertitudinis, vel obscuritatis suboritur inter higarores, Iudex plus fauere debet Actori, quam Reo, vt est cōmunis sententia Dd. in l. 1. §. 1. ff. si mens. fals. mod. dixer. & in c. dilecti filii, de iudic. Quod si obiciat l. fauorabiliores. ff. de regim. & c. cum sunt. eod. tit. lib. 6. Respondeo, in diffinienda lice fauorabiliores esse Reos quam Actores, vt in d. d. l. Cæterum in his quę ad ordinandam litem pertinent, Actores plus fauoris habent, docente Bart. in l. de die. ff. qui testif. cogant. Quamquā nō video quid fauoris sit afsecurus Re⁹, si reiciatur libellus, quę Actor denuo exhibiturus sit: vt dicit Rom. Pontifex in c. Abbate sane. §. secus autem cum regis. de sent. & re iud. lib. 6. Quę tamen ratio non est lola suffi-

gumenta, pro ratione dubitadi, ad secundum libellum saluandum adducta. Ideoque non hic querendū, quæ actiones dari possint: sed quæ institutæ sint; adeoque an vile sit actori, illam actionem dari, quæ probata non releuat, ad pronuntiandum secundum conclusionem libelli, secundum quam Iudex, nisi fatuus esse velit, pronūtiare tenetur: nec Iudici licet post litis cōtestationem, etiam probatis requisitis, pro iustitia causæ in reali actione, in præiudicium Rei, ab actione personali discedere, & aliam dare: proinde vtiles † foret, absolvere, saluo iure agendi idoneo, quam cum periculo actionem dare. Marant. *par. §. nu. 50.* Ita pronuntiatum in causa Hansi Dsivaldt contra Schaffner/anno 53. 22. Iunii, vel reiecto libello alium producendum, iniungere: nimirum vt instituat hypothecariam, prout narrata sonant; & non cōclusio. Ita fieri posse dicit Gail. *lib. 67. nu. 5. lib. 1.* Si autem Domini propter instantiam causæ, & æquiritatem, pactum executiuium, cuius vigore in prima parte conclusio- nis executoriales petuntur, coniuncta clausula salutari, attendere vellent; libellus vt superfluous, licet ineptus tolerari posset. Marant. *disp. 4. n. 7.* Certum enim est pacta executiua valere, non modo ad hoc, vt Iudex ab executione incipere possit; sed etiā vt Partes re occupare possint: Licet hæc via continuata nō sit; & ratione tertii possessoris, præsertim titulati, tantam vim nō habeat: tamen ex æquitate attendi posse putatim. Ferrar. *in form. sequest. §. 1. n. 4.* Marian. Socin. *in c. quoniam frequenter. vt lit. non contest. nu. 61.* Gail. *lib. 1. de pac. publ. nu. 22.* & hoc pactum afficere singularem lucessorem, tradidit Menoch. *5. remed. adisp. nu. 111.* Et ita concluderem; Iudicem tanquam de officio requisitum, magis ad narrata, quam petita, respicere posse.

CAPVT IIII.

Quomodo indagandum, quæ actio Actori sit vtior. Et de defectu actionum, & quomodo is institutendus.

SYMMARIA.

1 Officium iudicii quomplex.

- 2 Officium iudicii an diuersum sit ab actione. & quoad effectum æquiparari. Et si actio contra personam, quibus reuerentia debetur, sine venia iustitiae nequit, ita nec implorationem officii iudicii.
- 3 Vt actioni regulariter statio 30. vel 40. annorum præscribitur, ita & officio iudicis. Generarium numero 14.
- 4 Vtque regulariter qualibet actiones ad heredes transiunt: ita & officium iudicis.
- 5 Sicut regulariter actio qualibet cedi potest: sic quoque iudicii officium.
- 6 Recommendationem vt in actionibus, ita etiam in imploratione officii iudicis, locum habere.
- 7 Vt ratione debui, quod actionis iure peti potest, fideiussor potest accipi, ita & huius iudicis.
- 8 Vt in actione in iudicium deducenda, libellus requiritur & liti contestatio: ita quoque in officio iudicis.
- 9 Instantia actionis vt triennio finitur, ita & officii iudicis instantia.
- 10 Actiones vt inter heredes actui & possint pro portionibus hereditariis ipso iure diuidantur: ita & imploratio officii iudicis.
- 11 Actionis appellations largæ etiam officium iudicis veniunt.
- 12 Sicut libellus, in quo in cuius officium iudicis competat, actionem se instituire affirmat, sustinetur: ita & libellus, in quo in, cui actio competat, officium iudicis se implorare dicit.
- 13 Differentia inter actionem & officium iudicis.
- 14 Vtrum preferendum actio, an officium iudicis.
- 15 Ratio pro actione.
- 16 Rationes pro officio iudicis.
- 17 Officium iudicis deficientibus actionibus competere.
- 18 Officium iudicis in aquisatis fundari.
- 19 Officio iudicis celerius causas expediri.
- 20 Implorationem officii iudicis, licet secundum quosdam in officio nihil aut parum ab actione differat, vtiliorem tamen ac iustiorē esse ipsa actione.
- 21 Actione directa & vtile concurrente, quam præferenda.
- 22 Actiones omnes an vtiles hodie.
- 23 An vtraque simul possint cumulari.
- 24 Rationes pro vtile.
- 25 Rationes pro directa: quod ordinarium excludat extraordinarium.
- 26 Officium iudicis saepe cum actione concurrere ac alius dari, vt in legatis, in re iudicata.
- 27 Rationes præiudiciales antea omnia discutiendas: Et in consilio opus esse.
- 28 Possessorium petitorio præferendum.
- 29 Possessorium eligendum, ac si narrata possessorium & petitorium concernant.
- 30 Possessorium pluribus competentibus delictum habendum.

nistrat. tut. & ration. distrah. cum multis similibus allegatis per Tiraquell. in tractat. de vtroque retract. part. 1. §. 36. gloss. 3. numer. 13. & 14. Et
 6 sicut † reconventio locum habet eo casu, quando quis actione aliqua conuentus est. l. penult. & authent. & consequenter, & ibi Bartol. Cod. de sentent. & interlocut. omnium iudic. cap. 1. & ibi Panormitan. Socin. & Doctor. extra de mut. petis. ita quoque & reconventio locum habet, quando officium iudicis contra aliquem imploratum est, l. prima. §. final. & ibi Bartol. ff. de var. & extra ord. cognit. Bartol. l. sed & si restituatur. 28. in princip. ff. de iudic. Bartol. authent. & consequenter. colum. final. Cod. de sentent. & interlocut. omnium iudic. Iason l. 1. num. 8. circa finem. ff. de iurisdict. omnium iud. Iacob. de Nigr. repetit. l. 1. num. 149. ff. de legat. 1. Specul. in tit. de reconuent. §. nunc dicamus, versic. sed nunquid habet locum. Abbas cap. 1. colum. penult. versic. quare id quero, extra de mutuis petis. Robert. Maraur. in suo speculo part. 4. §. sexta de iurisdictio. num. 27. Et
 7 sicut † ratione illius debiti, quod iure actionis peri potest, accipi potest & fideiussor. §. 1. Inst. de fideiuss. & pignus sine hypothea, l. et hypothea. §. ff. de pign. ita quoque & ratione illius debiti accipi potest & fideiussor. Bart. l. Marcellus. 26. in princip. ff. de fidei commissis. Iacobus de Nigr. l. 1. numer. 148. ff. de legat. 1. & pignus sine hypothea. Imol. Alexand. & Ias. l. 1. Et ibi Iacob. de Nigr. numero 148. ff. de legat. 1. argum. l. si legat. circa finem. ff. de minorib. Et sicut † in actione in iudicium deducenda requiritur & libellus. Authent. offeratur. & ibi Doct. C. de lit. contest. c. 1. & ibi gloss. Innocen. Hostien. Ioan. An. Calderin. Imol. & Doct. extra de libell. oblat. Sebast. Vant. in tractat. de nullit. Rubr. ex defectu processu. num. 28. ita quoque in officio Iudicis, in iudicio proponendo requiritur & libellus, Hostien. in summ. tit. de offic. iud. §. verum. Innoc. & Abb. cap. cum ex literis. Extra de in integrum restit. Bart. l. nec quicquam. 9. §. vbi decretum. numero 6. ff. de offic. procons. Bartol. l. ab hostibus. §. §. sed quod simpliciter. num. 10. ff. ex quibus caus. maior. Abbas cap. final. & ibi Felin. colum. penult. circa princip. Extr. de offi. in l. Ioan. Fabr. §. rursus. num. 21. Inst. de action. & lit. contestatio. cap. 2. & ibi Panormit. Felin. & Doctor. Extra de offic. iudic. Bart. l. ab hostibus. §. §. sed quod simpliciter. numero 10. ff. ex qui-

bus causis maior. Et sicut † instantia actionis 9 durat triennio: ita quoque instantia officii iudicis eodem tempore, & durat, & finitur, Bald. l. properandum. 1. in princip. argum. illius tex. Cod. de iud. Iacob. de Nigr. repetit. l. 1. numer. 149. ff. de legat. 1. Et † sicut actiones inter hæredes actiue & passiue pro portionibus hæreditariis, ipso iure diuiduntur, Lea qua. 6. familia eriscund. l. 1. Cod. si certum petat. l. pro hæreditariis. 2. Cod. de hæredit. act. ita quoque officium Iudicis inter hæredes tam actiue, quam passiue pro portionibus hæreditariis ipso iure diuiditur. Angel. de Petus. rep. l. 4. §. Cato. num. 11. ff. de verb. obligat. Huc accedit, † quod appellatione 11 actionis, saltem secundum largam vocabuli significationem, etiam officium Iudicis veniat & comprehendatur, l. actionis. 36. §. 1. ff. de act. & oblig. l. pecunia. 178. §. 1. ff. de verb. sig. l. actionu verb. 34. ff. cod. tit. Alex. Ias. Dec. Cagn. & Dd. l. 1. ff. de iurisdict. omn. iud. Ioan. Fab. Ang. Gomef. & Dd. §. superest. l. 6. Benincal. num. 31. Inst. de act. Innoc. c. 2. & ibi Felin. colum. 2. Extra de offic. iud. Et hoc vsque † adeo verum est, vt 12 sustineatur is libellus, in quo is cui officium iudicis competit, actionem instituit, vel se actionem instituire dicit. Ioan. Andr. in addit. ad Spec. Rubr. tit. de iurisdict. omnium iudic. Alexan. l. 1. & ibi Iason num. 8. Decius num. 58. ff. de iurisdict. omn. iud. l. ap. ex literis. Extr. de pignor. Ias. l. sed et si possessori. 11. §. item si iur. aucto. nu. 10. ff. de iure iur. Ias. §. superest. nu. 61. Inst. de act. l. sicut & è conuerso is libellus sustinetur, in quo is, cui actio cōpetit, officium iudicis implorat, vel se implorare dicit. Iac. de Butt. l. & harum. 7. ff. si seru. iur. vindic. Bald. l. & si fine. §. C. ad SC. Trebell. Anr. de But. & Imol. c. ex literis. arg. illius tex. Extra de pignor. Alex. Soc. & Dec. l. 1. & ibi Ias. numero 8. ff. de iurisdict. omn. iud. Ias. §. superest. num. 36. & ibi Benincal. num. 314. Inst. de action.

Iis tamen omnib. tanquam magna ex parte incertis & iuri contrariis non attentis, inquisitione hac de re: verum videlicet ex duobus illis, actione scilicet & officio Iudicis præferri debeat; hic faciendam esse rationes ex indicant, quas mox attremus. Nam differre † inter se actionem & officium iudicis, 13 tam nomine, quam effectu (præsertim proprie & stricte vtroque sumpto) luculenter ab

Vñlloin §. *superest. Infit. de act. & Benincas. nu. 281.* edocetur, & fateatur ipse Schrader. *d. loc.* dū inquir: nisi diuerſa adſit ratio. Vtrum ergo ex duob. his intētatis præferri debeat, videamus: Et licet videatur dicendum, actionem præferendam: quia actionis plerunque longioris ſunt vitæ, † vt de præſcriptionibus infra diceretur. Officium † autē Iudicis quadriennio præſcribitur, *l. ſuperuacuum. C. de temp. in integrum reſtit. Vñllus ad §. 1. num. 35. Inſt. de action. add. Bart. in l. in provinciali. 3. ff. de noui op. nunt. nu. 2.* cuius hæc ſunt verba: Et breuiter iſta eſt veritas: quando auxilium extraordinarium eſt mihi vtilius, quam ordinarium; vt quia minus grauior: & tunc poſſum vt extraordinario, vt hic, & *l. in fin. ff. de iud.* Et ideo quia actione cōmuni diuidendo non grauiatur, quia nō negatur cōmunio, vel eſt in poſſeſſione: & in officio iudicis, de quo ſupra dixi, non grauiatur in probatione plus, quam in actione: ideo excluditur illud per iſtud. Et poſt glo. expreſſe dicit Bald. in *l. 1. nu. 4. in fi.* quod melius ſit habere actionem, quam officium Iudicis: ſed nullā rationē addit. † Ecōtrā tamē officiū Iudicis præferendū eſſe mihi videtur. † 1. quia ſæpe datur vbi aliæ actiones deſunt. *l. Quintus. §. Pōponius. ff. de ann. leg. Alin. ſing. tract. de proceſſ. execut. c. 323. nu. 1. & 2.* vbi luculenter hoc demonſtrat; & idem *nu. 5.* dicit, remouitur vigore ſtatuſi ab omni actione, ab officio Iudicis non cenſeri remouitur. † 2. quia æquitas in eo magis exubet. Vñll. *d. loc. num. 34.* Ex æquo autem quæ ſunt, magis Actores expetūt, quam quæ ſtriſto iure. † 3. Quia celerius expediuntur, quæ officio Iudicis maxime nobili ſunt: quod in cauſis mandatorum, & aliis, quæ iuxta diſpoſitionem Ordinis Camere in nouis tractantur: & quorum integer catalogus infra occurreret, ad oculū demonſtratur. † 4. Hæc res ita in ſpele determinatur; quod licet imploratio officij iudicis (vt quibuſdam videtur) in effectu nihil, vel parum ab actione differat, cum in ipſum factum concipiatur, & narrationem ſubi, cum annexa petitione, contineat. Vtilior tamen, ac tutior eſt ipſa actione, per Iaſin *l. 1. num. 8. & 9. de iuriſdict. omnium iudic.* Ita de ſequeſtratione impetrāda tradit amicus meus Andreas Cludius, de ſequeſt. *c. 1. o. num. 30.* Cui

conueniunt quæ ſcribit Otto Melander *part. 8. comment. Camer. de libellis*, inquiring: ſic extraordinarium potens, & expeditum aliquod remedium, cuiuſmodi mandatum eſt ſine clauſula iuſtificatoria, quam ordinarium, in quo longior proceſſus eſt, deligendum eſſe ſuadet præſtantiffimus Iuriſconſultus Dominus Reyner. Sixtin. in *etat. de vit. & mort. Ioan. Clotz Marpurgi, Anno 29. excuſa. pag. (mibi) 20. & 21.* Conſtat ergo, hic ſemper officium Iudicis præferri. Ideoque nos in tractatione hæc integra, prius de officio Iudicis, quam de actione; & quidem ob coniunctionem, tam de nobili, quam mercenario agemus.

Sed ſi directā † actio cum vtili concurrat, 11
quid faciendum? otioſa hæc videtur quaſtio: cum omnes actiones hodie ſint viles, ſi credimus † Hieron. Tornel. de vtili & directā act. num. ſin. Verum me hec ele, illud apud me expeditum non eſt. Quid ergo hic ſtatuerendum? † Sunt qui vtramque ſimul competere poſſe dicant, vt reſert idem Hieron. Tornelius, de vtili & directā actione. num. 36. inquiring: quaſtio eſt, an vnus & idem poſſit habere vtilem, & directam: circa quam licet Bart. & alii in *l. ſi heres inſtit. ff. ad Trebellian. tenuerint*; quod non: per illum text. & etiam quia vtilis datur ex æquitate. *l. 1. ff. de act. & ibi not.* quia æquitas ceſſat in habente directam: tamen contraria opinio eſt verior: quæ aperte probatur in *d. l. action. de negot. geſt.* declarando eum textum ex ſupra in 10. quaſtion. probatur etiam per *l. 3. de præſcript. verb.* vbi dicitur, neceſſe eſſe conſugere ad actionem præſcriptis verbis, quoties exiſtunt contractus, quorum appellationes nullæ prodire ſint: quæ verba innuunt, quod licet exiſtant contractus habentes nomen, quo caſu competit directā: tamen ex voluntate poſſumus conſugere ad actionem præſcriptis verbis, & ſic ad vtilem. Ad text. in *d. l. ſi heres.* reſponderetur, quod licet illi hæredi ſufficiant directæ: tamen non negat textus, quin dentur etiam vtilis. Quia tamen illud dubio non caret, & ſæpe vtilis in Camera attendatur, ac quoque Speculat. expreſſe ex egregijs rationibus decidit, eum qui intenter vtilem pro directā, & cōtra, non audiendum; quia diuerſos habent

- bent effectus, quod textus iuris demonstrat,
In tit. de action. §. 2. sequitur. num. 53. & 54. vbi
 concludit, expresse debere dicere, quam pro-
 ponit, aut a Iudice posse cogi, vt dicat; per iu-
 ra ibi notata: recte quaritur, quoniam præfer-
 24 ri debeat. † Et sane, cum vtilis pari passu cum
 officio iudicis, quoad requisita supra narra-
 ta, præsertim æquitatem ambulet, teste Hieron.
 Tornel. & Vill. *de act. d. loc.* videtur idem
 25 quod in superiori dicendum. † Verum con-
 trarium ex eo mihi probabilius fit, quod leges
 expresse excludant tantisper vtilem, quoad
 ordinaria extrat: Ergo ordinario reme-
 dio stante, ad extraordinarium non est deueni-
 endum, si vtrumque est iuris, *Bart. in l. 3. §. si
 in loco. num. 2. ff. de noni oper. num. 1.* vbi & Schar-
 dius pro hoc allegat Panorm. *in c. ex part. Extr.
 de rescript.* Et pro ea sententia etiam Bertach.
in verb. actio. Bald. & Specular. adducit. Nec
 quicquam facit, quod à simili, de officio Iu-
 dices adductum; quia id in multis fallit: nam
 26 officium iudicis potest cum actione concurre-
 re: verbi gratia; pro legatis datur actio ex te-
 stamento, & rei vindictio, ac etiam executi-
 ue officio iudicis agere licet, vt infra dorebi-
 mus: Sic & ratione sententiar, & actio in fa-
 ctum, & imploratio officii iudicis competit,
 vt infra suo loco. Ex quo diuersitates satis appa-
 ret, scilicet in hac questione iura excludere
 27 extraordinarium: in præcedenti vero ele-
 ctionem tribuere. † Et hæc in genere. Quo
 sic percepto in specie indagabit Iudex, quæ
 sit actio præiudicialis, eamque omnibus propo-
 net, ne processus confundatur, per §. præiudi-
 ciales *Instit. de action. &* ibi Doctor. Et id in Ca-
 meta etiam fieri solet: cuius vestigia sunt in
decision. 40. numero 3. & seq. part. 1. sub nomine
 Gilmanni editis. Et in specie in hoc insuda-
 uit Iacobus Ruuardus *in tractat. de præiudi-
 cial. lib. 2.* Idque eo diligentius; quia incertus
 est præiudiciorum numerus. Ruuard. *cap. 2.
 libro 1.* Ab hisce (vti vbique in hoc tractatu à
 me factum) descendat ad præparatoria, eaq-
 ue si habere poterit: præferet, maxime pos-
 sessorium petitorium exemplum refertur, *sub
 titulo locati, infra hac parte, numero 5.* Et sic cum
 28 interdictum † vti possidetis, locum habere
 potest, illud negatione præstendunt: cum in

illo Actor non teneatur probare, quod iure
 seruitutis possideat; & sic dominiū rei: quod
 sic ad praxin accommodatur in Symphore-
 mate Gilmanni, hisce verbis: Quamuis au-
 tem etiam confessoria & negatoria compe-
 tant: tamen hoc nostrum remedium esse ge-
 neralius & plenius arbitror: cum Actor non
 teneatur probare, quod iure seruitutis pos-
 sideat, & sic dominium rei asstruere; sed sal-
 tem se possidere, per text. in l. 2. & l. si quis diu-
 turno. §. final. ff. si seruis vindic. Ideoque etiam
 in nostro casu hoc interdictum esse intentatum
 retinendū, idque recte, atbitror, quod
 apparet tam ex narratis, quam libelli con-
 clusione. Vnde si narrata † & conclusio pos-
 29 sessorium concernunt; tunc sine vilo du-
 bio possessorium eligendum, vt supra dedu-
 ctum, ac post Brun. Doctores, & Alexand.
*consilio 117. lib. 2. in Symphor. Gilman. part. 2. ri-
 tul. 7. vot. 4. num. 2.* vbi num. 3. additur: quod ad-
 eo vera ea sint, vt si adiciatur clausula saluta-
 ris, qua petitur ius & iustitiam administrari,
 quod illa aliā actionem producere nequeat,
 quā ex narratis colligi possit: allegatur Me-
 noch. *remed. 15. recap. nu. 250.* Et Ferrar. *sub for.
 spol. possess. &* subicit nu. 5. Non obstat, quod
 in libello mentio sit facta proprietatis: id e-
 nim videtur factum ad colorandum posses-
 sorium. Et sic non principaliter, sed acci-
 dentaliter. Contard. *limit. 2. §. 7. numero 15. & d.
 limit. §. 1. num. 33.* Bald. l. incerti. *Cod. de inter.*
 Narratio proprietatis in libello, non vitiat
 possessorium, Alexand. *consilio 117. lib. 2. numero
 2.* Crauet. *consil. 279. numero 5.* vbi super pos-
 sessorio conclusum, proprietatis non est ha-
 benda ratio. Præterea hic non est particu-
 lariter conclusum ad restitutionem; sed potius
 ad retentionem possessionis quasi libertatis;
 & quia verbum, *Restituere*, ad vtrumque refer-
 ri potest, non propterea dictum petitorium
 institutum; sed diuersum est in casu nostro:
 quia conclusio solum possessorium respicit.
 Nec obstat clausula salutaris: quia non viden-
 tur Actores aliquid intentare voluisse, quod
 maioris est illis præiudicii. Alex. lib. 3. *consil. 38.
 & consil. 105. num. 9. eod. libro.*

Et si sic possessorium locum habere viderit
 Iudex, de natura eiusdem inquirat. Nam, vt
 notat

notat Otto Melander in *commentar. Cameral. part. 8. de libell. in princip.* hisce verbis: † Pluribus datis remediis exquisitis & compendiosis eligendum est. *argum. l. si qui desinauit. ff. de rei vendicac.* sic si concurrant simul in vna eademque facti specie possessorium & petitorium, illud potius, quam hoc eligit, propter difficultatem domini probationem, *d. l. si qui desinauit.* Et vnum possessorium pinguius est altero, præsertim in recuperanda possessione, Remed. Can. redintegrandi, cæteris omnibus pinguius est atque luculentius. Pluribus igitur, iisque affinis oblati remediis, commodius, & quod sine longiori te via ad optatum perducere finem queat, deligendum tibi putabis. Quibus sic statutis, inquireret ulterius iudex. Primo, an momentaneæ possit intentari; quia id valde est privilegium. Si hoc non possit; an spoli, quod, quia spoliatus ante omnia restituendus, utilitate non caret, ac utilissimum eanonis redintegrandi remedium censetur, quo Camerales semper, cum fieri potest, viuntur: ut infra de possessoris remediis ulterius demonstrabitur.

Si *Petitorium eligendum sit*, indagabit, an ad
 31 personalem † potius, quam realem actionem respicere debeat? Ego sane in integra hac tractatione personalem actionem propolui reliquis: non solum quia dignior (vt testatur Benincas, in *prafat. ad tit. de actionib. n. 151.* seqq. verbis: dignior est cæteris, ratione subiecti, id est, personæ, quæ est notabilior cæteris rebus) *l. iustissime. ff. de edil. edit. & fin. supra de iure natural. gent. & iurib.* Idemque facit Imperator in *l. 2. ff. de statu hominum. & in §. 1. inf. eodem*, iure cons. in *l. actio. ff. eodem.* & ita per plura ostendit Decius in *prima & vltima lectione.* & Zuechard, numero 31, in *tub. ff. si certum petat.* Tamen contrarium voluit Guiliclm. Paul. Alexan. Jason, Soc. Rip. Curt. Alciat. Jacob. de Nigr. & communiter omnes alii, teste Curtio & Alciato, ibidem: Idque Cornet. ibi, & pluribus mouetur mediis. Et primo, quod ideo Reales sunt digniores personilibus: quia fortius ius habent; nam fortius ius in re est, quam ius ad rem. *l. plus c. actionis. ff. de regul. iur. cap. penultim. de prob. in 6.* quoniam ille qui habet actionem

realem, dicitur habere ius in re; ille qui habet personalem, dicitur habere ius ad rem, *§. 1. inf. eodem.* Secundo, quia actiones in rem sunt antiquiores: cum oriuntur à dominio: personales vero à contractu; sed dominium est antiquius contractu; ergo actiones quoque ex dominio antiquius credendum est fuisse inductas: Ergo digniores sunt, & prius proponendæ, *§. singulorum. sup. de rei. diuis.* sed hoc nescio, an sit admittendū; quia *lex hoc iure. & §. ius autem gentium. de iur. nat. gen.* dicunt, quod contractus, & dominia sunt introducta de iure gent. & non dicunt, quid prius, & quid posterius; nec interest, quod prius fiat mentio de dominio, quam de contractu; quia non per hoc est considerandum prius inductum dominium; quia in coniunctionibus non attenditur prius & posterius, *l. quidam. ff. de pecul. leg.* Et posito, quod prius essent inducta dominia, quam contractus: tamen actiones omnes tam ex dominio, quam ex contractu eodem tempore à iure ciuili fuere introductæ, vt ex cōmuni opinione supra relata apparet. Non obstat, inquit Curt. in *Rubric. si cert. pet. id* quod dicebat Dec. ibi, quod actiones personales sunt digniores ratione subiecti; quia id est subiectum adest in actionibus realibus, secundū cum, cum tam personæ competat actio in rem, sicut actio in personā; nam ius inspicias ex parte Actoris, siue Rei, pariformiter ab utraq; parte persona adest *§. 1. inf. eod.* Sed certe Cur. & Dec. decipiuntur, quia subiectū actionis nō est persona, sed id, quod debetur, vt *inf. eod. in prin.* & tam in actione reali res debetur, quam in actione personali, secundū Zucc. in *d. rub.* Tamen ego cōsidero, quod Dec. in hoc habuit sanū intellectū: quoniam in actione personali subiectū est persona; quia illā persequimur principaliter, in consequentiam res, quæ nobis debentur, vt supra diximus, & dicemus. item ad *§. 1. vbi* Dec. dicebat Imperator prius dixisse de personali, quā de reali. Respondent moderni, quod imo Imperator dixit contrarium; nā dicit aut in re, aut in personā, & c. & sic prius facit mentionē de reali actione, sed certe ego credo, sicut mox dixi, q. in coniunctim dictis non sit attendendus ordo. Præterea nō credo, ratione dignioris cōditionis prius nominalle

minasse vnam, quam alteram; & præsertim realem ponendo prius, quam personalem; quia redderetur contrarius iure consultus, in l. actio ff. de off. abiq; tali consideratione, quâ habent Dd. credo Imperatorem in §. 1. ius. eod. fuisse locutum, hæcenus Benincasius. Sed etiâ in nostra specie ideo; quia dominum quod in rebus requiritur, est difficilis probationis, vt infra de rei vindicatione dicitur. Eligendam itaque, ex hoc duplici fundamento, personalem suadeo.

† *Sig. personalem* locum habere deprehendat;

32 † potius ad contractum, quam delictum inclinabit: tum quod vindictæ (quæ prohibetur) quædam species sit delictorum persecutio: tum etiam quod in delictis probationes luce meridiana clariore exigantur.

33 In contractibus rursus, † bonæ fidei actiones præferet stricti iuris: quia bonæ fidei, in pluribus sunt privilegiatæ, §. in bonæ fidei, & ibi Doctores *Institur de actione*. Achaud scio an elegantius quis id tradiderit, quam A sin. in tractat. de execut. §. 7. a. 18 nu. 5.

34 Si vero stricti iuris sit actio: nominatam † innominatam præferet: quia facilius earum est cognitio: & res ipsa cum interesse flagitur: cum in contractibus innominatis de interesse tantum agatur; quod sæpe difficilis ac periculosa est deductionis, & probationis. An autem in dubio nominata vel innominata censetur actio, in vtramque partem rationes vide apud Menochium lib. 3. præsumpt. 39. per totum, qui videtur in illa esse opinio cum Bartol. Fulgos. et Tiraquell. v. innominata censetur esse, contra Bald. Curt. & Cott. ex illa ratione quod in leg. 1. de actum. actio. & alibi dicitur: quoties alibi de nomine actionis ambigitur dati præscriptis verbis, quæ quoque opinio mihi videtur verior quamuis; vt ex votis Dominorum Cameralium constet, sæpe cum dubitaretur ex contractibus nominatis actio data sit? Licet addatur: potest etiam dici, in factum, vel præscriptis verbis actum.

35 In delictis autem, tan publica vel priuata eligere Iudex debet; vtrique probabiles sunt rationes. Et quia in publicis causa publica; ne scilicet delicta impunita maneant, conside-

ratur, ideoque cuius de populo tales actiones concedi, tradunt, videtur publicum eligendum. E contra: quia publica actiones pœnas continent: & in criminalibus mitior via eligenda, quæ & hic magis è re familiari sæpe est: hæc illi præferenda videtur. Verum cum hæc res criminales sapiant; Criminales ea discutienda relinquimus. Illud saltem † hæc vice coronidis loco monentes, in du-

bio cum actio quæ infamat, & quæ non infamat, locum habere potest: ad hanc recurrendum esse, quæ non infamat, Doctores in l. 4. he enim in princip. ff. de excusat. tur adeo vt hoc casu non habeat locum, quod not. Bart. in leg. hos legatum, de legat. 3. & in l. 1. in fin. de eod. vbi vult, quod in dubio videatur intentata actio specialis, & non generalis: sicut est remedium d. cap. quia hoc procedere posset, vbi in re dictum vnde vi, non infamaret. Ita pulchre de interdicto vnde vi, de facto infamiam inferente, & can. redintegranda, discessit Carol. Ruin. in l. rem qua nobis. numero 2. de acquirend. poss. ff.

CAPVT V.

In inquirendo genere actionis, quæ vitanda, & quæ attendenda sint.

S V M M A R I A.

- 1 In actionis inuestigatione scrupulosus nimis laxatur.
- 2 Actionis genus non inquirendum vbi de intentione constat.
- 3 Quomodo, reale, personale, an mixta sit actio indagandum.
- 4 Requisita generalia actionum: Et quid in mixtis. Et an tales sint.
- 5 Causam remotam sufficit exprimere in libello.
- 6 Actionis requisito vno deficiente, cessat ulterior indagatio.
- 7 Requisita actionum realium. 8 Personalem. 9. V. ritium. 10. Innominatarum.
- 11 Actionis inuestiganda ratio facillima quæ.
- 12 Requisita actionum vnde petenda. Et quos auctores Dominus Cameralis sequantur.
- 13 Actionum requisita deficientebus; quid faciendum.
- 14 Actio, an contra Tertium competat, qui pactus non est.
- 15 Affectionis estimationem nullam esse.
- 16 Actio in factum datur etiam si strictly nullo iussurto dici possit.

17 *Actio una electa ad aliam non datur regressum.*

18 *Officium iudicis cum interdictis cui possidetis concurrere.*

19 *Iudicem ex officio Parti providenda debere.*

HACENUS de utilitate ipsius actionis inuestiganda, & ex quo fonte hæc inuestigatio hauriri debeat, verba fecimus, quæ omnino frustranea esse videntur, nisi & specifice modum indagandi requisita, prædictis personis, ad quas utilitatem redundare dixim, præscribamus: Idque primum hoc capite generaliter, in sequentibus autem magis specialiter, exemplis demonstrabitur: ubi tamen ante omnia notandum est, ita genus actionis esse indagandum, ne ipsam veritatem amittamus, & dilecti de iudicijs, quod etiam pondeturum in causa Menhausen contra Kortenburg, ac parum refert tunc actionis genus inuestigare, cum de intentione actoris constat: ut Mynting *respons.* 28. nu. 13. circa fin. ex Corneo tradit. Quibus prænotatis, hæc res haud erit difficilis, si Iudex perspicuat petitionem continere rem ipsam & ad illam directam sit: vel an complectatur personam, & ab ea quid dari, vel fieri petatur. Et si nec hoc sit: an mixtum sit? Ita enim facile cognoscet: an actio sit realis, an personalis, an vero mixta? In realibus enim, dominium, vel quasi, spectatur. In personalibus vero obligatio: de quib. egregie tractat Tennin. in *tract. caution. caus.* 4. Idemque in mixtis, quæ reuera personales sunt, licet reales quasdam præstationes habeant, Donell. ad §. mixta, in *spec. de actio.* & ibidem Benincæ. In personalibus tamen causam saltem remotam expressam esse sufficit: etiam si proxima, scilicet obligatio, non semper nominetur: quia ex remotæ causæ expressione, proxima præsumitur. Et sic cum causa remota, contractus scilicet, non exprimeretur, sed generaliter tantum diceretur: dafi sic efficher Eachen halber mit einander contrahirt / non expresso genere contractus, libellus non est pro concludenti habitus. Quod tamen ita verum est, nisi ex conclusione appareat, quid petatur: Idque in *desponsione* 10. Gilmanni *part. 1. numero 1. & 2.* egregie discutitur. His sic perceptis, quæ cuiusque actionis sint requisita, inuestigabit Iudex, idque eo diligentius: quia

quia si vnum ex requisitis actionis desit, de alijs inquiri superfluum iudicetur: ut egregie deductum in causa Simmern contra die Statt Werms: Assequetur autem hoc hæc ratio: ne: quod in realibus requiratur possessio ex vna, & dominium ex altera parte: In contractibus autem substantialia ipsius contractus exigantur, ut infra plenius docebitur. Sed dicet hic aliquis: quid quidem de directis actionibus recte dici: quæret autem, quid statuendum sit de contractibus, qui velles habent actiones? quibus respondeo: quod licet de iis certa nulla Doctorum extet traditio, cum tamen ad instar directarum dicantur induci, ex similitudine earum quoque requisita colligenda esse: per ea quæ notat Petr. Jacob. in *prædic. in rubric.* 22. numero 8. & 9. Schurtz: *consilio* 69. numero 13. *centuria* 1. Et in consilii iteratione habitum fuit, in causa der Flecken Ober- und Nider-Ingelheim Appellanten / contra Heren Friederich / postea Heren Ludwigen Pfalsgraffen beyrn Rhein / Schurtzen / Appellaten: Et in causa Menz contra Erfurt / primæ conventionis. Sed quid de innominatis & contractibus statuendum? In his quoque facilis est inquisitio: partim enim iuxta regulas contrahentium nominatorum, cum quibus viuitatem aut affinitatem habent, regulantur: partim vero dationem vel factum continent, & eius nomine vel ad interesse, aut si conditiones instituantur, ad rem ipsam agunt. Vt autem hæc omnia exactius percipiantur, sequenti libro in specie demonstrabo: non solum quæ actiones competant, sed etiam quæ magnam affinitatem inter se habeant: idque ita, ut ubique ferè exemplo Camerali intertextu res dilucidior reddatur. Quam enim mihi, meliorem & faciliorem in inuestigando actionis genere viam, sæpe anxie querenti, inuenire licuit, quam si affinitas actionis demonstraretur. Hæc igitur via strata, etiam incipientibus inuestigare actionis genus facile erit. Visi. n. actionibus omnibus, primum ex descriptione considerabit, qualis eligenda sit. Et ubi delegerit, statim ad Doctores recurrat, qui requisita actionum tradunt: inter quos Camerales solent sequi Petr. Jacob. Ioan. Crispin.

spin à Monte, de termin. action. Odofred. Ferrar. Roffred. Tancred. Oldendorp. Arnold. ab Herfqlr, ac Dd. ad tit. de actionibus commentantes: quibus adverte licebit Vulteiun lib. 2. Iurisprud. Roma. vt & Althufius Iurisprudentiam lib. 2. Qui quoniam exacte hanc rem examinant, latus ei non inſiſtam: ſed ad ptimum difficiliorem modum, quem ex profeſſo tractare propoſui, nunc p̄grediar. Si illam prius quaſitionem excuſſero: quid videlicet faciendum: ſi viſi requiſitis, plane nullam actionē competere appareat? Eius rei nobile exemplum, caput hoc valde illuſtrans textat in vot. Meichneri, vot. 3. part. 2. vbi cum p numeros aliquot demonſtraſſet, nec tealem nec perſonalem actionem competere, concludit tandem reum eſſe abſolvendum, num. 33. verſ. ex quibus. Ex quibus (inquit) omnibus categorice concludo: Adſori ſeu appellato noſtro nullam penitus actionem (ſive perſonali, ſive reali actum eſſe dicamus) competere poſſe: ideoque Reum ab inſtituta actione abſolvendum eſſe. Cæterum alius Dominus, correſpondens, vt n. 5. reſertur: ſic ait: An actio competat contra Tertium, qui pactus nō eſt, quaſtio eſt: in qua varie Dd. fluctuant: & contrariæ ſunt opinionēs: verum conſideratis omnibus argumentis, quæ referuntur à Curcio ſeniore, conſ. 12. Chaſſ. rubr. 5. verb. ventis. n. 27. & Zaſio conſ. 12. lib. 1. puto affirmativam illam: quod perſonalis tantū competat contra primum emptorem: de iure, & rationibus, ex ipſis iuris ſontibus deſumptis, & quia à plerisque approbata; nec non à multis, imo vero ab omnibus, ſtriſti iuris reſpectu, communior dicitur, veriorē atque tutiorē eſſe. Et hic quidem, artem huius cauſæ circumſtantiis, concedendum ſit; quanquam contraria ſententia, vt æquior, magis mihi probetur. Nam qui contrariam opinionem tenent, deleget commiſſoria, & pacto additionis in diem, duas adferunt rationes: primam, propter frequentiam contractus: ſecundam, quia verba ſint contractus reſolutiva: verum hoc pactum de retrovendendo multo eſt frequentius. Boet. conſ. 13. numero 17. & Schutff. conſ. 4. o. lib. 2. cent. 1. Sicut & alias, quæ propter frequentiam contractus ex-

preſſa ſunt, non reſtringuntur, quin in ſimilibus locum habeant. Corſet. in ſingul. verb. frequentia. Calca. conſ. 1. numero 13. in fin. Tiraquel. §. 2. o. numero 4. Molin. §. 28. numero 3. in conſuetud. Ita & quoad ſecundam rationem: Nam ſi mentem potius ſpectemus, quam verba pacifcentis, aliter dici non poteſt, quin is qui pacificitur; daſi et den Vorſaſſ habe / hoc agat, vt reſtituto pretio, res quoque reſtituatur, & inempta ſit: maxime vbi certum pretium expreſſum eſt: de quo tamen hic non conſtat; adeo vt dici poſſit, tunc retrovenditionem ipſam celebratam eſſe, vt oſtendit Zoann. in l. 2. Cod. de pactis. numero 83. Quanquam igitur de ſubtilitate iuris actio in rem non detur: æquum tamen eſt, vt propter frequentiam contractus & contrahentium utilitatem, utilis detur, l. ita ſtipulatus §. item ſi quis ita. ff. de verbor. obligat. Molin. de eo quod intereſt. numero 94. Et quamvis dicatur, quod ad intereſſe agere poſſit: tamen æquitas ſua- det, ne ad probationem eius, quod in iure omnium difficilimum habetur, adigatur: idque propter illegitimum factum alterius, maxime vero cum plerumque propter affectionem aliquam, quam erga rem habemus: veluti quod paternam fuerit prædium, tales reſervationes fiant: ꝛ affectionis autem æſtimatio nulla ſit, neque condemnationem augeat. l. ſeruum. Ad leg. Aquiliam, l. unica. verſic. quod ne vera. Cod. de ſentent. omn. iudic. Demum etiam propter authoritatem eorum, qui hanc ſententiam æquiorē dicunt, eam non immerito deſendi poſſe cenſeo: In dubio tamen in factum actio dati ꝛ ſollet, vt in iſdem deciſionibus part. prima, deciſione 36. numero 3. deciditur, hiſce verbis: Ex quibus concludendum Adſoribus interdictum vii poſſidetiſ, non competere: nec etiam negatoria competit, præſertim cum Adſores ipſimet eam intentatam eſſe noſint. Idque ꝛ eo magis, cum vna actione electa, ad aliam rediri non poſſit, l. quod in hered. §. eligere. de tributoria actione. Schutffius conſulo 47. numero 14. centuria prima. Sed ne adſores omni remedio iuris deſtituantur, nec tam exacte de actione inquirendum ſit; forte danda erit actio in factum; cum adſores

conquerantur; contra formam consuetam
 particulari, *Capolla de seru. rust. prad. capite no-*
 1 8 *no numero 3°.* † vel officium Iudicis implo-
 ra, tum esse dicitur, quod aliquando cum li-

terdicto vti possideris concurrere solet. *Ca-*
pice. de iur. 96. num. 10. 15. & 16. Index etiam
 ex officio † Partii providere debet, *l. plano,* 19
de petit. heredit. Abb. in cap. dilecti. n. 17. de iudic.

LIBER TERTIVS, DE REMEDIIS IVRIVM INCORPORA- LIVM.

CAPVT I.

An plura remedia iurium incorpora-
 lium, quam confessoria & negato-
 ria, sint;

SYMMARIA.

- 1 *Quare, & quo ordine de assignibus remedijs actionum agatur.*
- 2 *Confessoria & negatoria, an duntaxat pro incorpora- libus dentur. Affirmativa.*
- 3 *Negativa.*
- 4 *Negatoria competit, cum quis iniurus quid patitur.*
- 5 *Servitutium motum esse, in prædijs suis quod pati.*
- 6 *Iurisdictionis servitus, qualis.*
- 7 *Iuris patronatus & decimarum servitus.*
- 8 *Civitatis ius, an servitus.*
- 9 *Civis pars Civitatis.*
- 10 *Servitus sibi ipsi absurdum esse.*

Quandoquidem ea quæ præcedenti libro dicta sunt, sine speciali explicatione vix intelligi à iunioribus posse existimo: rem hanc in sequentibus libris specificè explicandam (eo ordine, quem infra; de interrogatorijs † in vnoquoque genere actionis formandis, observavi, vbi late eius redditur ratio:) ideo duxi, ut rectius articuli ad interrogatoria accommodari possint; Omnia ergo & singula quæ ad articulos & genus actionis investigandum spectant in specie, intertextis hinc inde exemplis Cameralibus proponam. Et hoc quidem libro de iure incorporali, publico, privato, & mixto agam, Quod licet, rem non insipienter penitus videatur inutile ac

superflue hic tradi, cū Interpreter passim voluit pro omni iure incorporali confessoriam & negatoriam † competere: ut Faber & lason num. 3 4. in §. aque Instit. de arb. idque argumento eorum quæ notantur in ca. constitutus. Extra de religiof. domib. & c. veniens, extra. de præscript. Et ex sententia Canonistarum, in cap. conquirente. de offic. ordin. & c. intra quatuor. de maior. & obed. Recte tamen rem intuentes, id haud quæquæ reputabunt inutile, quippe, & quod illis metis circumcludi incorporalia iura † se haud pariantur; Et prædicta non de omni iure incorporali intelligi possint; sed de iis duntaxat, quæ speciem aliquam servitutis præ se ferunt. Nam quod generaliter ante dixere interpretes citatis locis, per subiecta exempla voluerunt declarare; Verum si exempla quæ subiecerunt expendimus, cognoscemus eiusmodi iura incorporalia esse, † quibus iniurus 4 quis quid pati cogitur; in vel à prædijs, vbi iura illa vel acquisita, vel constituta sunt: atque ita prædia & res illas onerari & gravari, quæ propria non est servitutis. †. 4. & §. de servit. urban. prad. l. loci. §. competit. si servit. vindic. Itaque licet semper prædium dominans non sit necessarium, ut in personalibus servitutibus; tamen semper prædium serviens, in qua servitū constituitur, tam in personarum quam prædiorū servitutibus, exigitur. Sic iurisdictionis me- 6 rum, & mixtū imperiū, constitutum est in, vel supra territorium, seu vniuersitatem, quæ quodammodo ei magistratui servit, qui intra eius fines ius terrendi habet. Sic ius patronatus †, 7

ius decimæ, sine prædiis non subsistunt, quia prædia hoc ipso grauantur, & hoc onus iis debent, qui ius patronatus, vel decimarum habent. Ardem dici non potest de iure civitatis, quod cuius aliquis habet. Eri enim Civitas, vel Respublica, (ita enim ab Aristotele in politicis vocatur) cuius quis ius habet, non est sine vrbe, oppidis, pagis, fundis, agris, domiciliis: qua de re Sigonius lib. 3. cap. 1. de iur. Roman. tamen prædia illa quæ Civitatis sunt, ideo non grauantur, quod quis ius civitatis habet. Est enim cuius pars civitatis, Sigon. d. loc. & in argumento lib. primi. Itaque si cui serviret, sibi ipsi serviret, quod est absurdum, & sic, cum olim actio confessoria intrenta esset ratione civitatis: eam non competuisse pronuntiatum est: quod requisitum principale deficeret, in causa Simmern contra dñe Statt Worms / vbi latissime de negatoria & confessoria actione disputatum est.

CAPVT II.

De rei vindicationis affinis.

SYMMARIA.

1. Rei vindicatio, & personalis actio sapa una intencatur.
2. Ad exhibendum. 3. Empti. 4. Depositum. 5. Condictio. 6. In factum. 7. Negotiorum gestorum. 8. Legis Aquilia. 9. Tignimundi. 10. In iuriarum. 11. Furti. 12. Rerum amotarum. 13. Doli. 14. Publiciana.

Q Via rei vindicatio non solum pro omnibus publicis, sed & privatis rebus competit, adeoque vtrique communis sit: de ea ante omnia in genere agendum: idque ita ut cognosci possit, quæ actiones ipsi affines sint. Quod eo faciendum est diligentius, quia sepe à Partibus in narratione libelli fundamenta personalis: in conclusione autè fundamenta realis actionis ponuntur: cuius rei exemplum Camerale ob oculos ponitur, in Relationibus Guilmani detis. 26. part. 1. per tot. & numer. 39.

Sunt autem illæ actiones vel præparatoriæ, ad ipsam rei vindicationem: vel principales.

Præparatoriæ sunt: aut remedia possessoria: de quibus infra suo loco:

Aut ad exhibendum: veluti:

Primo, si res quæ petitur, alii rei iusta sit, & agatur ad separationem, leg. 23. in rem actio. §. item quemcumque. ff. de heret.

Secundo: si tignum quis suis quibus iunxit, l. 1. §. sed et. de tig. iunct.

Tertio: si rem positam in solo alieno consensu domini auferre prohibear.

Quarto: si mulier res in domum mariti illatas repetat.

Quinto: si dolo malo confusa sit res mea cum re alterius. L. Marcellus 3. §. fin. cum LL. seq. ff. de rei vindic.

Principales autem actiones: aut reales, aut personales sunt.

Personales: aut ex contractu, vel quasi veniunt; aut ex delicto.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

Ex contractu nominato.

Qui consensu perfitur: temptoria actio datur: si dominus servi, qui ab alio possidetur, id petat; quod servus apud possessorem ex pecunia peculiatu comparavit. l. cum fundus. 31. §. servum tuum ff. si cert. petat. leg. si servum. 24. §. servum, de action. empt. & vendit.

Qui re perfitur: actio depositi.

Primo, directa: si res ab alio apud possessorem deposita sit, eo pacto, ut domino repenti eam restitueret: sin minus; vilem ex pacto actionem habet, l. si res 8. C. ad exhibendum.

Secundo: si mulier res in domum mariti illas, soluto matrimonio, repetat; hoc enim casu vel depositi, vel mandati, vel rerum amotarum, vel ad exhibendum actio, vel denique condictio (diuerso tamen respectu) competit, l. si ergo 10. §. dotis autem, cum seqq. ff. de iure dotium.

Ex innominatis contractibus:

Primo, conditio: si res consumpta sit & malæ fidei possessore. l. 3. malefid. C. de cond. ex la.

Secundo: si contrarium, qui rem meam vendidit, de restituenda ea agitur: nisi res quæ petitur perierit, vel vscupta sit, aut alio modo dominium eius amissum, ut venditori amplius non possit; hoc enim casu aduersus eum qui rem vendidit, de pretio, & eo quo locu-

pletior ex ea factus est, restituendo, conditio cōpetit, *l. si eum. 3. ff. si cert. pet. l. 3. in fin. C. de reb. alienis nō alienandis. l. 1. C. de comm. rerum alienat.*

Tertio: in factū actio datur aduersus eum, per quē factum est, † quominus res amplius cōpetit vel vendicari possit, *l. 23. §. item quasung. vers. ideō, in omnib. & l. 53. in fin. ff. de acquir. rer. domin. vt & aduersus furem & prædonē, malæ fideiq; possessorem, conditio rei durat. Inst. de rer. diuis. §. si tamē, in fin. cum sua gl. Item Inst. de action. §. si itaque. l. vlt. in fin. ff. vñ fr. quem admodū caueat. l. si quis. 4. §. fin. & ibi gloss. ff. si cert. petat.*

EX QVASI CONTRACTIBVS.

7 NEGOTIORVM † gestorum. Primo si dominus alienationem rei suæ ab alio factam, ratam habuerit: hoc enim casu pretium & aliud, quo alienans locupletior factus est, per negotiorū gestorū actionē petere potest. *l. mater. 3. & l. si vt propen. 3. in fin. C. de rei vindic.*

Secundo eo calu, quo supra, secundo loco, conditionem dari diximus.

COMMVNI diuidendis: si id q; petiatur eiusdē generis & qualitatē, ita consilium atq; ue commixtū sit, vt deduci, ac separati non possit, *ad l. Marcell. 3. §. fin. cum l. ff. de rei vindic.*

EX DELICTO: aut vero, vel quasi.

8 EX quasi delicto, *l. Aquilia, † si res deterior facta, restituitur, l. non sōi. 13. ff. de rei vindic.*

9 DE tigno iuncto, in duplum actio cōpetit, *l. si in rem. 23. §. penult. l. 1. in princip. ff. de tigno iuncto. l. gemma. 6. ff. ad exhibendum.*

EX vero delicto: Generalis vel Specialis.

10 Specialis: primo, iniuriarū: † si quis phibeatur re sua vti, *l. 13. iniuriarū §. si quis 7. ff. de iniuriis.*

11 Secundo, furti: † si furtus citra scientiam domini dolo fecerit, quo minus rem habeat, quam antea tenuit, *l. cum seruus. 16. ff. ad exhibendum. vt & eo casu, quo supra cōmuni diuidundō iudicium dari dictum est.*

12 Tertio, rerum amotarum: † si mulier res ex domo mariti ablatas non restituat,

13 furti quoque actionem dari dictum est.

14 REALIS publiciana: Si is, cui ex iusta causa rei possessio, † à non domino tradita fuerat, eiusq; rei possessionē ante completū vsucapionem casu amiserit, ad eamq; persequendam agit, *tot. tit. de publ. in rem act.* licet cū rei vindic.

catione, subalternative seu subordinate cumuletur de quo in causa Zettner contra Dödenburg.

CAPVT III.

De remedijs personaliū seruitutum.

S Y M M A R I A.

- 1 Seruitutum actio confessoria & negatoria. Affinis remedia est. 2. Ad exhibendum. 3. Interdicta possessoria. 4. Actionem incerti. 5. Conditionem. 6. L. Aquilian. 7. Item constitutiōne pignoratitia. 8. Mandatum de restituendo sine clausula.
- 9 Subditorum seruitia etiam si indefinita debeantur: officio tamen iudicis & arbitrio boni viri moderanda esse. 10. Ex delicto ratione seruitutum, mandata dominis contra subditos, & vice versa, decerni. 11. Subditus migrare, non solum dicit constitutus per mandatum ad id cogi potest. 12. Subditus volens debitum domino prestare iuramentum, mandatu compelli potest. 13. Subditus à domino grauatus, quo auxilio viri possit, exceptis multis ostenditur.

Omibus etiam gustum saltem aliquē iurisprudentię habentibus, ex legitimis satis superq; constat, pro vsu fructu, vt & aliis seruitutibus realibus, dari actionem † confessoriam, & negatoriam, tot. tit. si vsu fruct. petatur. præcipue vero in l. vii. ff. ni. & l. 2. in princip. si seruus vindicatur. Forcatul. in l. ei qui pignore. 16. ff. de seruitut. de vtraq; enim idem est iudicium. Earum autem affinitia remedia sunt multa, & ea vel preparatoria, v. l. principalia.

PRÆPARATORIA. Primo, † ad exhibendū, si proprietarius seruum vsuariū occiderit, *l. & eleganter. 7. §. si seruum. 4. ff. de dolo.*

Deinde interdicta † possessoria: primo interdictū, quod vi aut clam: si arce sit vsus fruct. legatus, & hæres in ea ædificiū imponat, *l. repet. §. fin. ff. quib. mod. vsu fr. amitt.* Secundo interdictum, vnde vi si vsu fructuarius in possessione constitutus, vti finit phibeatur, vel expellatur. *l. idem & 3. §. vnde vi interdict. ff. de vi & vi armata.* Tertio interdictū, vti possidetis: si phibeatur vti fundis, in quibus vsu fructus constitutus. Cuius, *ad l. 4. §. si etiam de vsucap. vbi an in reali bus obtineat, disputat.*

PRINCIPALIA remedia (in quorū classe post vera personaliū seruitutū remedia, affinitatē vera personalib. habentia, vt potest à persona personæ debita, referuntur) sunt certi vel incerti actio.

INCERTI: † si vsu fructus itineris, ædus,

vix, aqua ductus, vel alterius servitutis, sit legatus vel constitutus, l. 1. ff. de vso fructu legato.

4 C E R T I a d i o p r o c e d i t, v e l e x c o n t r a c t u, v e l e x d e l i c t o.

7 E X C O N T R A C T U: c o n d i c t i o t ex l. vel consuetudine: cum dominus præter consuetudinem subditum incarceration. Ita vnus ex dominis Alsesthoribus in causa Vdenstimb contra Brücksel/asseruie.

E X D E L I C T O a u t e m, v e l v e r o, v e l q u a s i.

E X Q V A S I d e l i c t o, c o m p e t i t. P r i m o a d i o L. Aquilia: t ex c a s u q u o s u p r a a d e x h i b e n d u m d a r i d i x i m u s. l e g. s e d e t. 12. l e g. s i d o m i n u s 17. A d L. A q u i l i a m. S e c u n d o, (q u o d t o t i u s a d o f f i c i u m i u d i c i s r e f e r t u r) c o m p e t i t.

7 P r i m o c o n s t i t u t i o p i g n o r a t i o n i s: t s i q u i s s u b d i t o s l i t i g i o s o s h o m a g i o v e l i u r a m e n t o a s t r i n g a t, s u b h a c c o n d i t i o n e, q u o d a d u e r s a r i o f i d e s u b i e c t i o n i s n o l i n t d a r e a m p l i u s, d e q u i b u s i n d u b i i s C a m e r æ. E t s i c i n c a u s a J. M e l c h i o r v o n D a m y c o n t r a W e s t n W i r t n v o n S a l z b u r g: v b i i u s v e n a n d i c o t r o u e r t e b a t u r, & c a p r u s f u i t v e n a t o r: p o s t e a 200 fl. p e t i t E p i s c o p u s p r o a b t r a g / r a t i o n e v e n a t i o n i s f a c t æ: c u q; r e c u s a s s e n t p i g n o r a t i, p r o h i b u i t d e n G i s t d. b a r t e n j u B e n s h e i m b / n e s o l u e r e t n o b i l i d i e g i l l s t u / d o n e c 200 fl. e r t e g i t i n c o n s i l 17. A p r i l. A n n o 89. Q u i a l i c e t a r t s t u m v i d e a t u r, q u o a d r u s t i c o s: q u a r a m e p r o p t e r i d e i u s i n t e r p o s i t u m, & p r o p t e r i d q u o d s u c c e d i t i n l o c u d e r 200 fl. E t p r e t e r e a v i d e t u r i n f r a u d e c o n s t i t u t i o n i s f a c t u: N a s i u e a r t s t u s i r, s i u e p i g n o r a t i o, t a m e n p a r e r e d e b e t, & C a m e r a s i t l u d e x c o p e n s, i d e o p r o c e s s u d e c r e t i. I n c a u s a t a m e B e r n h a r d s v o n S. c o n t. W i r g b u r g / v b i p a r i t e r g a l t e n g e s s a n d t / i s t d a s g e b e t t e m a n d a t / s o v i e l d i e 2. d i e n b e t r i f f t / e r l e n d t / d e s v b r i g e h a f t e a b g e s c h l a g e n i n c o n s e d. 17. A p r. v b i m a n d a b a t u r r u s t i c i s d i e Z i n s n i t z u e n t r i c h e n / h o e e s t, i n c a u s a B a b S. c o n t. W i r g b u r g / v b i p a r i t e r c e n s u s p i g n o r a t i, m a n d a t u p e t i t u, q u a n t u d u o s b o v e s c o c e r n i t, d e c r e t u, q u o a d r e l i q u a a u t d e n e g a t u f u i t. I n c o n s e d. 17. A p r. v b i m a n d a b a t u r r u s t i c i s n e c e n s u s o l u e r e n t. S i c & m a n d a t u d e r e s t i t u t i o t s i n e c l a u s u l a a n f d i e 4. f a l l d e c r e t u, i n c a u s a S a l d e r e c o n t. B. S. i n w e l c h e n a r r i r t d a s s D u x s e n d e s i n o b i l i s, s u b d i t o s i n i r e n e i g e n e H e u s e r n a n d i e S e u l e j a m,

mensch angebunden: item di Diche in Stetten hungers vnd durst sterben lassen/ so viel biß die anlag auch vom Diche erstatter, h. e. Mandat/ sine clausula inper 4. calibus decretu in causa Saldere cont. B. S. vbi narrabatur Duce, ipsius nobilis subditos in suis adib. columenis miserabiliter alligasse, pecora item in stabulis fame & siti necasse tam diu, donec etia contributio de pecorib. soluta. Tertio & alias t etiam in puncto fractu pacis mandat u de restituendo, cu principaliter petitur, decerni potest, ac debet: prout in resolutionibus collegii habetur. Idq; obtinet etia tunc, si non certus numerus seruitioru, vltra que grauati no debeant subditi, prescriptus sit, indefinita seruitia, & vniuersaliter, alle dienst/ debeat ut: uilominus. n. vel secundu antiq formã, & modum, & si de eo dubitetur, secundu consuetudinem & more Regionis & subditoru facultatem, sunt exigenda & pstanda, Iudici: q; officio, t vel boni viri arbitrio, modificanda & definita. DD. in l. si sit legatu. §. si iuxta de legat. 1. vide Spec. in tit. de censu. de offic. iud. & in tit. de maiestate & obed. De indefinitis porro seruitiis, von vngemessen/ frondicassen vide votu in causa Psüllendorff cont. Zöllern/an. 68. in licitis videlicet & honestis: alias non renetur subditus domino seruire. vide Aimon. Publ. in cõsuet. Auern. tit. 25. ad. 18. n. 4. & seq. de quo infra n. 13. agomus vberius.

E x d e l i c t o, r a t i o n e s e r u i t i o r u. m a n d a t a d e c e r n u n t u r, & e a v e l d o m i n o c o t r a s u b d i t u m v e l e c o n t r a s u b d i t o c o n t r a d o m i n u m.

D o m i n o c o n t r a s u b d i t u m: P r i m o, s i t c o a c t u s m i g r a r e s u b d i t u s n o l i t p r e s t a r e n a c h, s t e t t e r: I t a f a c t u m i n c a u s a H e i l b r u n n c o n t r a S c h w ä b i s c h e n G e m i n d t, G. S. a b i n g b e t r e f f e n d. A n a u t m i g r a r e c o g a n t u r? R e s p o d e t u r q s i c. i t a d e c i s u m e s t i n c a u s a P o r g e n s c o t r a E p i s c. L e o d i e n s l. v b i m a n d a t u s i n e c l a u s u l a d e c r e t u, & s u p p l i c a n t i s e x m e n s e s c o n c e s s i 6. A p r i l. a n n o 70. S e c u n d o, s i n o l i n t i u r a r e t o d e r d i e E r b s u l d i g u n g e r s t a t t e n / p o s s u n t m a d a t i s p o n a l i b u s c o e r c e r i: i t a m a n d a t u m s i n e c l a u s u l a d e c r e t u i n c a u s a d e r B r a n e n v o H o h e n s e l l e r n c o n t r a d i e H a i g e r l a c h i s c h e D e r f f. s c h a f f e n 16. I u n i i, A n n o 92. I t e m i n c a u s a H. L. B. c o n t r a V. B. S. 11. A u g u s t i, a n n o 95.

S u b d i t o

Subdito contra dominum:

- Si dominus nimis grauet † suos subditos: quo casu mandata poenalia in Camera impetrari solent, & tunc dicitur dari officium iudicis: quia domino nō licet subditos supra modum grauare, Boer. *de iur.* 304. e conueniunt luculenter deducta à Gail. *lib. 1. obser.* 17. & ab Af. *fin. de execut.* §. 3. *capit.* 189. vbi docet iudicem ex officio etiam, si subditi non conuerantur, procedere debere, vt ab iniquis extorsionibus defendantur, ac varias poenas contra dominos subditos grauantes, recenset. Adde Borcholt. *de feud.* §. 8. nu. 139. Et tale remediū datū in d. causa Ddenheimb contra Brücksel & in causa deß Stättlein Wangens contra Alte Borchel in iuris l. vbi quando remediū hoc cum praeiudiciali concurrat, vel ei praeiudicet, latissime disputatum. Similiter decretum mandatum de restituendo, siue clausula, subdito, cuius bona ideo, quod vna cum aliis litem mouisset domino, à Domino Iudæo concessa erant, in causa Weilmünster contra Dijsfaw/27. Augusti Anno 80.

CAPVT IIII

De remediis realium seruitutum.

S V M M A R I A.

1. *Affinitas confessoria primum affinis remedium esse interdictionem vti possidetis.*
2. *Interdict. de itinere actus priuato.*
3. *Interdict. Quod vi aut clam, Item lapilli iactus.*
4. *Novi operis nuntiatio.*
5. *Ad cautionem actio singularis ex contractu.*
6. *Tutela ex negotiorum gestorum.*
7. *Rei vindictio.*
8. *Negatoria requisita.*
9. *Negatoria actionis affinitas remedia: Interdict. ne quid in loco publ. fiat.*
10. *Interdictum vti possidetis.*
11. *Actio ex stipulatu de damno infecto.*
12. *Act. communi diuidendo.*
13. *Abandata de non vastandis syluis.*
14. *Abandata, de relaxando praefecto sylvarum, ob homicidium capto, & eius rationes.*

EX reali seruitute duplex similiter oritur actio: negatoria & confessoria. vtriusque mutua sunt affinita.

Confessoriae affinita sunt remedia, vel possessoria, vel petitoria.

- POSSESSORIA: primo, vti † possidetis, l. *fiat.* §. *Aris* o. v. *fic. sed & interdictum.* ff.

si seruus vindicetur. De quo tamen accurate disputatum est in causa Wimpffen contra Waldenburg / vbi cum Referens actionem confessoriam dari ob requisita, non posse animaduertetet, hanc eligere tentauit: sed quia dubitauit an pro omnibus seruitutibus competeret ob contrarietatem Doctorum, maluit dare. (Quod hic secundum affine remedium dici potest.) † Interdictum, de itinere actusque priuato: quod quasi possessorium interdictum, in seruitutibus rusticorum praediorum locum habet, leg. 1. de itinere actusque priu. l. vlt. de seruut.

Tertio: quod † vi aut clam: Item lapilli iactus. l. *et si forte* §. *sciendum*, & ibi gl. ff. *seruus vindic.*

Quarto: operis † noui nuntiatio. d. l. *et si forte* §. *fin.* ff. *ead. tit. l. inter seruicutes.* 14. in *fin.* ff. *de seruut. urban. praedior.*

Quinto: Si Reo latitante, nec rem defendente in actorem petatur transferri possessio, l. *à quo* 45. ff. *de damn. infect.* leg. *in cuius.* 18. ff. *si seruut. vindicet.* vel etiam latitante actoris partes sustinente, l. *si priusquam* 15. ff. *de nou. oper. nuntiatio.*

Petitoria sunt vel personalia, vel realia.

Personalia autem, vel ex contractu, vel ex delicto.

Et ex contractu vel vero, vel † quasi descendunt.

Ex contractu vero: † si seruitus promissa quidem sit, sed nondum imposita. l. *si binarum* 34. ff. *de seruutib. urban. praediorum* l. *si quis* 6. §. *si in venditione* ff. *communis praediorum* l. *sed et si* 2. §. *fin.* ff. *de vendit. indeb.* l. 1. §. 1. *versic. sed si usufructus* ff. *si usufructus petatur*: qua ratione Reus tenetur Actori ad cauendum, de non prohibendo Actorem ire, agere, vel alia seruitute vti. l. *penult.* ff. *de seruut. vel ad patientiam praestandam*, l. *quoribus* 15. §. *fin.* ff. *ead. tit. Lomnium*, 3. in *princip.* ff. *de usufructu.*

Ex quasi contractu: actio † tutelae, item negotiorum gestorum: si tutor vel curator contra seruitutem, quae pupillo, vel ei cuius curam gerit, debetur, aliquid fecerit. l. *aliis* 15. ff. *si seruut. vindic.*

Reale remedium est usufructus † venditio: si usufructuarius seruitute reali vti prohibea-

habeatur: nam huic servitutis realis vendicatio, (quæ sola domino prædii cui servitus debetur competit) non datur, l. i. in princip. & l. vii. frui §. §. *virum autem. versu. nam ex ff. si vjus fruct. petatur. l. 2. §. recte. Notatum ff. si fructus vindicetur*: Licet huic videatur aduocari l. vii. d. §. item Iuliano. ff. de remissionibus. Et tantum de afflictatoris afflictibus.

8 NEGATORIA: cuius requisita sunt dominium rerum, quarum libertas vindicatur: & ex aduerso, turbatio libertatis. Ferr. in form. libell. negat. nu. 3. Mynd. respos. 1. n. 5. & 6. Decif. Cam. sub nomine Gilman. lib. 1. decis. 42. num. 1. Quæ huic affinitia sunt, vel in modum actionis, vel officii Iudicis proponuntur.

In modum officii Iudicis proponuntur in casu, qui infra num. 12. refertur.

In modum actionis, quæ proponuntur, aut in possessoris aut petitoris versantur.

9 POSSESSORIUM. Primum est interdictum, ne quid in loco publico fiat: si in loco publico quid fiat, quo alicui damnum detur, l. si quando 17. §. fin. ff. si servit. vindicet.

Secundo interdictum quod vi aut clam, item lapilli iactus, d. §. sciendum.

10 Tercio interdictum quod vi possidetis: quod an præferendum sit negatorie, diuersis votis disputatum, in causa Sarbrug contra Hagenau / vbi de iure lignandi agebatur: & tandem ab omnibus conclusum fuit, confessionariam actionem institutam: per tradita à Zoan. in l. 2. de pact. int. empt. & vendit. forte num. 195. & sequent. aut num. 169. Zal. in §. aque. Instit. de action. vbi statuit esse realem feruitutem ex consuetudine Germaniæ: Sed vide Zoanet. dict. loco num. 195.

IN PETITORIIIS quæ versantur: vel ex contractu sunt, vel ex delicto.

Ex contractu, vel nominato vel innominato.

Ex nominato, vel vero, vel quasi.

11 Ex vero: vt pote ex stipulata actio, de damno infecto, d. §. fin.

12 Ex quasi contractu: communi diuidendo iudicium: si locus in re communi, iniuris cæteris, quid fecit, Limre. 25. ff. od. tit.

Ex innominato: vt de damno infecto caueatur, l. si fistule 17. & l. si quid igitur 28. ff. de servit. p. b. prædior.

Ex delicto: si si syluæ vastentur: quo casu 15 mandata de nõ vastandis syluis decernuntur: vt factum in caus. Wigleben cõtra Sachsen / Nürnberg contra Brandenburg / 4. Julij Anno 67. den Nürnberger Wald beslagend. Item in causa H. v. Stochhausen in Lutmanstetm contra D. Herrn Abtesse Siffiste Cœrnei 17. Junij Anno 89. Et in causa E. J. Grauen zu Fürstenberg cõtra Herrn E. Herzog zu Würtemberg / 2. Septemb. an. 89. Et in causa Walspurg cont. Hessen / 13. Julij Anno 92. vbi denegatum mandatum inhibitorium; sed de non vastando decretum: Item in caus. H. Xuden contra E. Xuden / An. 94. Et in caus. W. cken contra Platten / appellationis die beholung zu Wallerstetten betreffend. Et extat votum in symphor. supplicat. Gilman. part. 2. tit. 7. supp. 1. tom. 1. Et formulæ quatuor supplicationum in d. symphor. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 12. supplic. 6. & seq. extant, ex quibus cognoscitur, pro diuersitate circumstantiarum, aliquando cum, aliquando sine clausula mandata decerni.

Similiter mādta sine clausula de relaxando captiuo decernuntur: si is qui syluis præest, qui Germeister dicitur, aliquem ideo occidit, quod syluam domini ingressus, & ad mulctam se sistere iussus, noluit sese ipsi de dere. Ita decretum mandatum in caus. Hessen contra Draunshweig / Ratio est: quia officio suo in eo functus est, ac licitum est, & naturali & scripto iure cuiuslibet ius, & possessionem suam, contra vim defendere, & vim, iniuriamque propulsare. l. vi vim. & ibi gloss. Bartol. & Doctores ff. de iust. & iur. leg. quæ iure §. final. ff. de acquir. possess. leg. 1. §. vim vi. l. 1. §. cum igitur. ff. de vi & vi arm. l. 1. & ibi Bart. & Doctores. C. vnde vi l. prohibitum. C. de iur. fisci. & ibi quoq; Bart. & Doctores. Adeo quod etsi turbantem interficiat, cui parcere sine suo periculo nõ potuit, reus homicidii non habeatur. l. 4. §. lex. l. si ex plagis. §. Tabernarius. ff. ad l. Aquil. l. si rem. ff. ad l. Corn. de Siciariis. Quin & Tertius non tantum in rebus, sed in corpore offendi, & occidi poterit impune, si periculum ingruat, vt aliter retuq; defendere non possit. l. si quis furto. §. fin. & ibi notat per gloss. & Bald. ff. ad l. Aquil. l. 1. & 2. C. de sicariis. Picul. consil. 96. num. 30. Et hæc de

affinibus seruitutum personalium & realium
remediorum dicta sufficiunt.

CAPVT V.

De regaliorum remediis in genere.

SYMMARIA.

- 1 Regaliorum Remedia possessoria que sunt.
- 2 Tria in interdico vti possideti pos. debent.
- 3 Turbatio in possessione quando fieri dicatur.
- 4 Vtile interdictionum vti possideti, pro incorporealibus competere.
- 5 Maxime pro Iurisdictione.
- 6 Regaliorum ratione quomodo in Camera dissipantur, remittuntur.
- 7 Circa Regalia quando ex transfatione agatur.

IN materia regaliorum illud notandum,
quod in iis, quemadmodum fere in omnib.
seruitutibus, vt capite precedenti monui, du-
plici via remedioque procedatur, & agatur
vel possessorio, vel petitorio.

SI ITAQUE, de possessione est qua-
stio: datur possessorum iudicium, & utile scil.
interdictum vti possideti, vel quali: quod tunc
maxime attenditur, cum narrat Acores: das
sic alle Ober. Herlig. vnd Berechtiget/ in d.
N. vnd der gangen Bemerkung/ vltra homi-
num memoriam, bestiglich herbracht/ vnd dar-
an (hac turbatione excepta) niemals verhin-
dert: & cum in sequentibus articulis, multa
iura in specie recensent, atque deducunt, in
quorum possessione quiescit huc vsq; se fuisse
asserunt: maxime, si & in conclusione libelli
pronuntiari petant: dasz T. nicht gebühret hab/
den Acoresbus solche turbierung zu thun/ vnd
derwegen zu condemniren seyn/ von solcher
turbierung abzustehen/ auch den Salgen vnd
Leuten wiederumb an den ort/ da er die hinweg
genommen/ zu restituiren/ vnd wiederumb auf-
zurichten/ darüber auch gebührende Caution
zu thun/ dergleichen turbation hinfort nicht
zu vben/ hoc est: Acoresbus turbationē facere
non licuisse, & ideo ab illa turbatione desiste-
re: patibulum etiam, cum scalis, ad locum, à
quo translata, restituendum, & cautionem de
imposterū non turbando, prestanda. m. vel ita:
Dasz den Reis nit gebühret/ ohn ihr vorwissen
(regaliorū iura) vorzunehmen/ vnd also ihren
Oberherren an seiner Ober. vnd Berechtiget/
vnd derselben besitz einzuzugreifen/ vnd eintrag
zu thun, hoc est: Reis non licuisse sine eorum

scientia regaliorum iuribus vti, & ita domini
sui iura superioritatis tueri. Quibus verbis
interdictum vti possideti, & intentatum
dicitur. Tria autē in hoc interdicto & petenda
esse cōmuniter Doctores tradunt: Primo, vt
Reus à turbatione cesset, nec in posterū tur-
bet auctorem. Secundo, vt desuper cautionem
praestet: denique vt ablata restituat: de qua re
Ferrar. in form. libel. pro turb. poss. in verb. ad ressan-
dum, nu. 1. Roland. à Valle cons. 9. n. 6. part. 3. Re-
buff. in commen. ad Reg. cons. Gall. tom. 3. tit. de pos-
sess. mat. art. 1. glo. 1. nu. 15. qui dicit: peti debere,
ablata restitui, & satisdari de non turbando in
posterum. nu. 16. & nu. 18. & 19. alia notat re-
quirit. Quae omnia, si in conclusione libelli
concurrant, non est dubium dari tale interdi-
ctum; ad quod etiam facit, quod notat Guido
Papae in cons. 62. nu. 1. Quod & quodcumque
quis aliquid facit, per quod liberam possessio-
nem aduersario non relinquit, siue de corpo-
ralibus, siue de incorporealibus agatur, tunc
dicatur fieri turbatio, & non spoliatio: sequit-
ur Fab. in §. retinenda. Inst. de interd. Rebuff. d. l.
art. 1. glo. 1. n. 8. Quod autem vtile interdictum
vti possideti, etiam pro iurib. incorporealibus
competat, notat gloss. & ibi Bald. in l. vnica. C.
vti possidet. Meno. remed. 3. retinend. n. 108. Alex.
cons. 136. nu. 7. lib. 2. Et in specie, quod pro iuris-
dictione turbata competat, & habetur apud
Specul. tit. de ressit. spol. §. nunc dicamus. n. 2. & 4.
& apud Ferr. in forma lib. pro turbata posses. verbo.
coram vobis. nu. 3. Quae in inuestigando genere
actionis ita mota, in causa Wirgermeister/
Raith/ vnd Gemein beyder Steden Ober. vnd
Nider. Angeleut: contra Herrn Friderichen/
tunc Herrn Ludwigen Psalgrafsen Schürf-
sten/ anno 81. vbi de plurimis Regaliorū spe-
ciebus disputatum: in qua tamē causa potius
in petitorio pronuntiandum existimauit domi-
nus Referens: ac hisce similia in secunda con-
clusionē supra posita, n. 1. in causa Meng con-
tra Ersfurdt/ primae conuentionis, in qua con-
clusus, vtroq; & petitorio, & possessorio adu.
Alia & exempla, vbi, quae actiones ratione re-
galiorum dētur disputati, in promptu sunt
in causa Eckendorff contra Damburg/ Es-
tantum in genere de regalibus: quae infra in
quaque specie latius explicabuntur.

PRO-

PROPRIETATIS remedia quæ con-
currunt, sunt maxima ex parte ex contractu.

- 7 **SI REGALIA** † *vigore transactionu* com-
petant, ex ea transactione agitur: de quo infra
de transactione l. rursus. Et ita notatum in dict.
causa *Münz* contra *Erhard* tertii cōvention-
nis, ubi addebatur a Domino N. si quis con-
tendat quasi negatoriam quoque dari, non
adeo repugnabo: quia in effectu non magis
differentiæ ratio hic apparet.

CAPVT VI.

De priuilegiarum remediis.

SVMARIA.

1. *Priuilegiarum rationes, & petitoria & possessoria agi.*
2. *Priuilegiarum ratione competere implorationem effi-
ci iudicis. Et quæpetitior ex competat.*
3. *Conditiones varias, & quid probandum. num. q.*
4. *Alienem in factum.*

Ratione priuilegiarum in Camera varia-
dantur remedia: quæ vel sunt possessoria,
1 vel † petitoria.

RATIONE petitoriorū, vel imploratur
officium iudicis, vel actio instituitur.

1. **Officium iudicis** imploratur † principaliter,
cum agitur ad tuitionem priuilegiarum. *gl.*
in cap. veniens 19. de prescript.

Huc referri primo potest, quando proce-
ditur in Camera, ad videndum se incidisse in
pœnas priuilegiarum.

Deinde: cū petuntur confirmari priuilegia
in Camera: ad q̄ sæpe citantur interefferentes.

- Tertio cum agitur ex cōfirmatione Regia:
de sic ex scriptura confirmante, nembl̄ch deſi
Schugbrieffs / *l. fin. ibi gl. l. ab intestato. l. sed: um
eade iure codicillor. cap. 1. & 2. ubi DD. de confirmat.
viri. & inuol. l. 5. omnia, de ver. iure enucleando.*
Quod egregie à Dominis notatum in causa
Abi vñd Conuentus in Wadzassen contra
Herrgog Wolff Psalegrauen.

- 1 **IN MODVM** actionis: vel ex contractu,
vel quasi descendunt.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato contractu: si Principes in vim
contractus concessit priuilegium, & ad ob-
seruantiam eiusdem agitur.

- 4 **Ex innominatis** † conditiones ex lege.
Primo ex eo fundamento, quod priuilegiū
vim legis habet. arg. §. sed & quod Principi in p̄
iur. mat. gr̄s. & in Bax in l. vñc de condit. ex leg.

& consideratū in causa *Hall* contra *Swetſſ*
& in causa *Epyer* contra *Bermerſheimb*
per multa fundamenta adducta: & in causa
Ingelheimb contra *Churfürſtliche Pfalz*: ubi
tamē notandum, quod hoc casu, quando agi-
tur conditione ex lege, vel priuilegio *Kays.*
Schug vñd Schumſ / tum 4. sunt proband.

1. priuilegium esse concessum. 2. parti eiſ
legitime inſinuatum. 3. contractu: eno: em pri-
uilegiū à Reo, vel quod idem est, iuſſu, & ratifi-
catione Rei attentatum. 4. idque ex propo-
ſito vel dolo malo factum esse. Non enim in-
currunt pœnas constitutionum, qui dolo nō
sunt verſati in illis. *Bald. in l. fin. l. quod quisque.*
Et ideo cum aliquando *Bemelberg* pro inter-
esse, vñd *ſlach* Principal appellat / contra
Philipsen vñd *Freiberg* / als *Vormünder* *ſraw*
Brſule von Baumgarten / citationem & in-
hibitionem peteret in Camera vigore priui-
legii, super quo se fundabat: illud autem non
eſſet Camera inſinuatum, nec allegatū, quod
iudici à quo inſinuatum fuiſſet, tantū citatio,
periculo Partis decreta ſuit, 2. lanuar. An. 88.

Secundo, cōditiones ex lege competunt,
cum iure communi alicui, ſpeciali priuilegio
conceditur aliqui: vt puta Scholaribus, ex
*auth. habita. C. neſilius pro parte. Ex l. placuit. Et l.
ſanctum. C. de ſacro. eccl. q. notatum in causa in
qua ſupra ex cōfirmatione deſi Schirmbrieffs
agi diximus n. 2. Et ſic, cū ad pœnā priuilegi-
orum actū eſſet, data eſt actio in factū, vel con-
dictio ex lege, quæ ad pœnā priuilegiarum in-
ſtituta, in causa *Bürgermeiſter vñd Raht* der
Stadt *Alteſſen* contra *Bürgermeiſter vñd*
Raht der Stadt *Brandſirt* an der *Oder*.*

Tertio, actio in factū † ex edicto, ſi quis ius
dicenti non obtemperet. (*l. vñc. & ibi gl. & DD.*
*ſſ. l. tit. vel ex mero iuſſu magiſtratus. Spec. in
tit. de exec. ſent. §. nunc videndum. nu. 7. camque
actionem ſecuti domini in causa Paſſaw con-
tra Regensburg.*

CAPVT VII.

De veſtigalium remediis.

SVMARIA.

1. *Veſtigaliorum remedia eſſe mandata ſine clauſula pro-
pter noua impoſita veſtigalia.*
2. *Alieni ex ſtipulatu, vel incerti. 3. Condiſ. ex ſtatuto.*
4. *Conſeſſoriam. 5. Negatoriam. 6. Hypothecariam.*

GG 2 Remedia

Remedia ratione vechigaliorum competentia; vel in modum officii iudicis proponuntur: vel actionis.

IN modum officii iudicis, primo: cum noua vechigalia exiguntur, mandata t sine clausula decernuntur: vt in causa Speyer cōtra Ehrfürstliche Pfalz/ den Landsoß zu Opfensheim belangend, Item in causa Altenhalsen/ contra Ysenberg mandati sine clausula, das new auffgericht Weggelt belangend/ 27. Maij, anno 91. vbi paritio inuncta, decreta 7. Sept. anno 89. Item Ritterschafft/ Pralsat/ vnd Landtsend des Fürstenthumbs P. contra Ertm P. 19. Nouemb. anno. 91. & in causa der 12. deputirte frey vñ Reichsstätt cōtra Salentin Grauen zu Ysenburg/ anno 88. 7. Nouemb. Formula supplicationis cum decreto 7. Iulij, an. 88. extat in tom. 2. symphor. supp. part. 3. tit. 7. supp. 4. Et licet iam mandata sine clausula de restituendo decreta, quasi alte Zoll erhöhet/ oder newe angerichtet/ sine consensu Imperat. vmb abschaffung derselben/ vna cum mandato de restituendo den abgemainen Zoll/ sine clausula: Ita factu in d. causa des außschuß der frey Reichsstätt cont. Edltn Erzbischoffen 5. Octo. anno 81. item Edltn contra Bistich/ 5. Octob. anno 88. Edltn contra Salentin Grauen zu Ysenberg/ als inhaber des Zolls zu Lyns, item d. Thumstift vñ Capitular/ zu Straßburg/ cont. Grauen zu Solms/ & alios capitulares Augustanę confessionis. 1. Decemb. anno 88. die einnehmung des Birtelerhoffs betreffend. Secundo quando quis in suo iure turbatur, de quo infra nu. 5. exemplum in causa Wenß contra Ersfurdt refertur.

IN MODVM actionis que proponuntur, sunt vel realia, vel personalia.

PERSONALIA: ex contractu nominato, vel innominato.

Ex contractu nominato: si transactione quis habeat pedagium: tunc ex stipulatu, t vel conditione incerti ex stipulatione agitur per notata gloss in leg. ex placito. Cod. de ver. permutat.

EX CONTRACTV innominato: conditio t ex statuto: si statutum disponat gabellā deberi. Bald. in dist. leg. ex placito. 3. quasi. 10. C. de ver. permut. num. 17. Aut conditione ex lege: vt infra ex Lassare demonstrabitur. Quæ

omnia vti iam de actionibus (exceptis quæ ex Lassare, & voto in causa Wenß contra Ersfurdt citata) propolita sunt in hac vechigalium materia, considerata sunt in causa Herin Bischoffen zu Speyer/ contra Burgermeister vnd Rath der Stadt Grinerstheimb.

REALIA remedia sunt, primo actio confessoria, ad t exemplum iurisdictionis, lsernia in Rubric. que sunt regalia. Competit enim pro qualibet re incorporali, Ferrar. de action. confess. pro ferust. Faber. §. aque. Instit. de action. & Barthol. in leg. si publicanus. §. in omnibus. num. 3. de public. & vechigal. competere dicit, quando disponit gabellam de beri, Bald. in d. l. ex placito. quasi. 10. C. de ver. permutatione. nu. 17. pro iure exigendi.

Secundo actio t negatoria contra exigentem, arg. l. vii. fruct. ff. si vis fruct. petatur: Et contra eum qui vetat nos iure nostro vti. Et quia hæc nouissime luculenter à Referente in causa Wenß contra Ersfurdt, primæ conuentionis disputata sunt: verba illius, hoc caput illustrantia addere, non inutile fuerit: quæ sic habent: Negatoriam actionem, vel vt magis puto, vtilem, vel quasi negatoriam instituta dici potest satis probabiliter: datur enim directio contra eum tamen, qui querit feruitutem vel impedit debitam fundo meo. Sed pro istis iuribus incorporalibus, & iurisdictionibus competere confessoriam, & negatoriam, ad instar aliarum feruitutum, notant Dd. in §. aque & ibi Lafon. numer. 35. Instit. de action. Ferrar. form. actio. confess. verb. plenam & omnimodam numer. 7. Et in specie contra exigentem vechigal. Barthol. dist. 5. in omnibus. ff. de publican. vtilem vero vel quasi competere, ostendit in primis Baldus in rubric. de visfruct. numer. 1. in fin. idem in leg. 1. column. §. versus. que vsur. tenet vel vtilem, vel officium iudicis competere. Quod asserit quoque de officio iudicis Purpurat. in leg. 1. num. 132. ff. de iurisdic. Coraf. de feruitut. in rubric. numer. 9. Sed & de vtili & quasi, attestantur plures: vt ex communi asserit Lafon in l. si prius ff. de nou. oper. nuntiat. nu. 3. Specul. de caus. poss. & propriet. numer. 16. & de iust. spoliat. numer. 7. & §. nunc dicemus numer. 2. Quod autem ex talibus verbis negatoria competat: si petatur decerni

Quod

Quod nullum ius super prætenſis iuribus aduerſario competat, eidenque ſilentio imponi; & caſſari contra factum: & reſtitui ablata (vt hic) tradit Innocent. in c. conſequente. de offi. ordin. colum. 1. & 2. ac ibidem Burr. colum. 1. Ioan. Andr. relum. 1. etiamſi implicite tantum, ius non eſſe aduerſario contenditur. Tertio dici quoque poteſt, vt rumque ex dictis remediis propoſitum eſſe. Certe enim iuris eſt, quod illa concurrere & cumulari queant: per Speculat. de reſtitut. ſp. l. i. §. vtum. numero 1. Ferrar. de turb. poſſ. verb. ad caſſandum, numero 8. Alberic. ita obſentum eſſe aſſerens, per omnes Doctores, in ſtudio Verzellenſi, in l. ſicuti. §. Ariftonem. l. ff. ſi ſeruit. vindic. Et in huiuſmodi incorpotalibus, & ſpecie facti reſpondit Rip. in reſponſ. 177. numero 2. De vtroque autem ſaris colligitur ex verbis, quibus Actores concludunt, quod ſenatui non competierit ius imponendi has exactiones, ex ratione generalis iuriſdictionis: vt ſupra dictum, & ita ſe in poſſeſſione etiam turbare Reſ non licuerit, ideoque deſiſtendum, & reſtituenda accepta. Atque ex his verbis cumulationem percipi offendit Contard. q. 13. n. 42. Menoch. in prelu. recup. n. 12. Quando narrata reſpiciunt poſſeſſorium. & petitur vt hic, Socin. conſ. 163 lib. 2. in principi. Weſenbec. conſ. 7. & 21. vol. 1. Verum quodcumque ex his remediis, ſiue ſeparatim, ſiue coniunctim Actoribus tribuamus, non adeo multum referre arbitror; hoc præſertim caſu, vbicadem probatio requiri videtur, quia & poſſeſſorium iuriſdictionis, mixtâ dicitur habere cauſam proprietatis, quâ non ſolet deſendi ſine titulo, vel q̄ ſit eius loco, aut aliis adminiculis dominium probantibus. Bald. in l. vnica numero 6. Cod. ſi de moment. poſſeſſ. quem reſert Contard. ibidem, numero 8. limitat. 1. numero 21. Sicut & hic ex fama, & confeſſione reorum, & aliis cauſis, cum exercitio iuriſdictionis, Actores aſſerunt, ſibi hoc ius prohibendi exactiones competere. Ad effugienda tamen diſputationes & in futurum etiam cauillationes concludo: quod quaſi negatorium vel vt rumque remedium cumulatim.

¶ Tertio hypothecaria ꝑ actio eo ca-

ſu cum ex ſtatuto gabella ratione venditionis deberetur: quod propoſiti prius facti ſpecie, numero 60. cap. 7. in tractat. de decimis vendit. & permuat. tradidit Igoat. Laſſart. & Molina, numero 61. & 62. hiſce verbis: Ego vero poſt longam cogitationem penſis iuris principis, quæ in re paruz etiam pecuniz neceſſaria fuit, dicendum ac iudicandum eſſe exiſtimauit, omnimodo ex hac iudiciali exiſtimatione hunc proprium rerum mobilium Gabellatum, pro ſua decima eſſe præferendum in diſtributione pretii: quod vt dicerem prius cogitaueram, quod quotiescunque venditio aliqua contrahitur, Gabellaria lex videtur ipſo iure pretium minuere in parte decime, ita vt ſtatim à principio decima pars pretii hſeo, gabellariove adquiritur iuxta determinationem l. 1. lit. 17. lib. 9. Recop. & reliqua pretii pars venditoris fiat: atque ita minime poſſe anteriores creditores præterdere ius aliquod pignoris, aut prælationis in ea parte pretii, quæ Regiam decimam tangit: cum ex hoc nunquam fuiſſe venditoris apparere videatur, argum. text. in l. lineam margaritarum. vbi gloſſ. verb. remanera. glo. ad legem Falcid. & l. 1. §. ſi quis. ff. quorum legato. cum concordant. vbi expreſſe dicitur, quod lex Falcidia, quæ ſtatuit quartam partem bonorum hæredi relinqui, ipſo iure diuidit eam partem, & reſecat à legatis: ita vt legatarii non in ſolidum totius rei legatz domini fiant, ſed ex ſua parte dantur, ſcilicet, deducta ea, quæ hæredem tangit propter Falcidiam: quo fiet vt in ea materia, quamuis legatarius de facto reciperet totam rem integram legatam, & in eum irruerent creditores, circa eam quartam partem Falcidiz præferendus ſit hæres: quia vere ea pars non legatarii debitoris, ſed hæredis eſt: ac proinde nullo iure prælationis aut anterioritatis poterit à creditoribus excludi, in rei ſuz perſecutione, argum. text. & quæ ibi Doctores notant in authen. ſin. Cod. qui per. in pignor. habentur, ſed certe, licet hæc videretur bona conſideratio, ramen vera non eſt: quia immo lex gabellaria pretium venditionis, aut actionem ad pretium competentem ipſo iure non reſecat, aut minuit, diuidit: quin potius totum pretium inte-

grum venditori debetur ab emptore: & is est, qui solus potest ex vendito agere ad pretium integrum; non Fiscus; nisi ratione pignoris, quod in bonis venditoris habet, vt mox dicā: nihil enim Fisco cum emptoribus, extra casus expressos in l. 31. & l. 32. tit. 19. lib. 9. Recopil. Nam nec decima Ecclesiastica ipso iure resecat fructus: vt tradit Petr. Rebuff. in tract. de decimis. q. 9. n. 7. ac proinde videtur manere questionis difficultas: quia cum solum exactū illud pretium, totum venditoris fiat; videtur, quod in eo (sicut in re sui debitoris) præueniret causa pignoris prioris gabellarii patet priuilegiati, iuxta text. & notata in l. 3. C. de priuilegiis. & quæ notat gl. in l. i. qui, verb. respondit. ff. de iur. Fisci. ibi. item suam Fiscus. & Fan. de pignor. vbi sup. nu. 42. præmisso pro constanti, quod semper gabellarius habet ius pignoris contra venditores Fisci nomine, per text. in l. auferitur. §. Fiscus. ff. de iur. Fisci. & dicemus infra, in c. 18. n. 54.

CAPVT VIII.

De collectarum remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Collectarum remedia adaptare difficile esse.
- 2 Collectarum remedia varia.
- 3 Officium iudicis. & n. 11.
- 4 Collectarum ratione, quomodo Fiscalis seu procurator Fisci agat.
- 5 Princeps contra suam ciuitatem quomodo.
- 6 Mandata prohibentia collectas exigere.
- 7 Remedia ex constitutione pignorationum.
- 8 Mandatum prohibens agros celere, ab non solutis collectis.
- 9 Interdictum vti possidetis, & vnde vi. n. 10.
- 10 Alit in factum vtilis.
- 11 Conditio ex lege: Ex canonem, nu. 12. Ex priuilegio, num. 15.
- 12 Hypothecaria alio. 17. Alit negatoria. 18. Confessoria. 19. Quasi confessoria.
- 20 An possessorium vel positorium hic præferendum sit, exemplo Camerali demonstratur.

Succedit huic materia collectandi, quæ quoad actiones, est valde dubia: adeo vt Coryphæum illum iuris Baldum valde implectam redderit: prout ex sequentibus verbis (quæ ideo, quia subinde in sequenti-

bus alleganda sunt hic præmittam) apparet quæ approbat, & refert Thomas Thomatius de collectis in §. *resecta* & *proxima diffusio* fol. 181. numero 33. Sunt autem hæc: Quæ vero actione munus patrimoniale peratur. Bald. in d. l. 1. C. de anno dubitanter dicit, nullam actionem pro tributis oriri posse: nam si dices personalem contrahi, dicit ipse male dicis: quia non sequeretur rem: aut dies realem fore: & tunc querit ipse, vnde veniat: nempe omnis realis venit à iure, quod habetur de re, vt domini, vel super re, vt seruitutis: hic autem neutrum habet Fiscus in re tributaria: quia non habet in ea ius domini, vel quasi, vel seruitutis: ergo non est actio realis ad tributa, & idem censendum est in munere patrimoniali: cum hodie obligatio tributi ac muneris ordinarii siue extraordinarii æquiparentur, l. final. C. de muner. patrim. tandem Bald. concludit, quod competat officium iudicis: & huic officio accedit hypotheca: vt notat in l. *Imperatores*. ff. de publ. & illud officium iudicis potest per modum actionis deduci in exercitium contra soluere debentes collectam: & citandi sunt debitores, licet causa summarie agatur, l. omnes, & l. publicas. Cod. de ferijs. Item dicit Baldus, quod potest iudex per modum misit executionis in istis procedere, vt habita aliqua summaria inquisitione, etiam parte non citata facere potest executionem, d. §. oportet, in authent. vt iud. sine quoquo suff. versic. *propter inenitabilem fiscalium exactionem*, & ibi: causa, videlicet, nullam recipientem dilationem: & erit summaria causæ cognitio, vt iudex perquirat liberos communes, & si repetat conuentum non soluissē, faciet contra Reum executionem, nisi per Reum ostendatur apochæ soluti muneris, l. 2. Cod. de conuen. ff. de l. ne casu. Cod. de discuss. Hæc sunt dicta Bald. per quæ dicta dum vult, vt non oriatur actio realis, sed officium iudicis, cui concommitatur hypothecaria, & quod omnis realis venit à iure, quod habetur de re, aut super re, in hoc existimo contra ipsum, quod oriatur actio realis ex tacita hypotheca, quam habet Vniuersitas super prædiis, si Domini nolint, aut non possint soluere munus indictum, & qui non soluit, si prædium non sit registratum: potest

testi compelli, vrgendo prædia. d. l. Imperatores. similiter per hypothecariam vendicari potest prædium, Baldus consilio 279. 3. volum. & istud euenit ex tacita hypotheca, quæ contrahitur ratione iurisdictionis cum Principe, can. si qua. 11. questio. 1. vt sæpius supradictum fuit: si prædium non est in Æstimo descriptum: pariter etiam, cum vniuersitate ratione publicæ administrationis, vbi agitur de publica vtilitate aut necessitate, pro qua potest vniuersitas munera indicere: & non solum hæc tacita hypotheca contrahitur cum Republica: sed etiam cum pupillo, fisco, & vsurario. Bartol. in apostol. l. vniuersa. Cod. in quib. caus. pignus vel hypothec. tacit. contrahatur. & ex administratione contrahitur; nisi sit maior: quia maiori non competit tacita hypotheca, l. pro officio. Cod. de administrat. tutor. arguendo à speciali: scripta enim est actio realis pro rebus mobilibus, ac de his quæ solo continentur; & adiecta causa possum rem vendicare, l. 1. ff. de rei vendit. at. pro qua faciunt dicta Specul. in tit. loca. qui affirmat, quod actio hypothecaria est in rem. l. pignori. ff. de pignor. & datur nō solum pro conuentione expressa, sed etiam tacita. Dirigitur etiam realis hypothecaria contra tertium possessorem, l. si fundus. §. in vendicatione. ff. de pignor. & l. pignori. eodem tit. & l. pignori. Cod. de pignor. Decius consilio 665. similiter etiam hypothecaria competit pro supplemento legitimæ: Pariter contrahitur tacita hypotheca inter virum & uxorem, super bonis paraphernalibus: nam si vir administrationem eorum assumat: bona ipsius sunt tacite hypothecata, si male in ipsis versatus sit, l. final. Cod. de pact. conuent. Habet etiam vxor ius retinendi possessionem bonorum pro dote, ratione hypothecæ, cap. ex literis, Extra de pignor. Decius, consilio 235. 2. volum. Igitur ex hac tacita hypotheca: quæ inspecta, omnia prædia, si non sint in Æstimo descripta, reperiuntur obligata solutioni munerum, oritur actio realis hypothecaria, & venit à iure quasi dominii, & seruitutis, canone quo iure 8. distinctione, in quo dicitur, tolle iura Imperatorum, & quis audet dicere hæc villa est mea, meus est iste seruus,

mea est ista domus, meum est prædium, canone si qua, 11. questione 1. §. hu respondeatur, vbi dicitur, Clerici ex officio Episcopo sunt suppositi: ex possessionibus, Imperatori sunt obnoxii. Et quod vigore hypothecæ adit creditori quasi dominium, videtur textus, l. res. Cod. de pignor. à contrario sensu & debitor, qui non habet Extimum, non potest incarcerari præcise: sed auferretur sibi res, seu rei fructus, Baldus in l. etiam Cod. de execut. rei iudic. a. & in l. neque, in prima lectura. ff. quod cuius. vniuersa. vbi dicit: quod subditus non habens Extimum, collectetur. Hinc dicunt Scribentes, quod contra personas Ecclesiasticas fit exequutio aduersus prædia, & non personas: quia super personis non adest tacita hypotheca respectu iurisdictionis: si vero debitor habeat Extimum: & bona ipsius sint descripta in volumine publico; tunc contra eum oritur personalis actio, & potest præcise compelli, vrgendo personam. Idem Baldus in l. neque, secunda lectura. ff. quod cuius. vniuersa. per l. generali. Cod. de decurion. Vltius idem Baldus consilio 280. 2. volum. voluit, quod per Extimum prædia non sunt libera, sed hypothecata; & tunc est casus in quo hypotheca producit personalem obligationem; tamen non potest quis capi, nisi prius sibi sit facta innotio de soluendo, per Iudicem, Bald. in l. 2. C. de exact. tribut.

HISCE SIC PRÆMIS-
sis; res hæc latius ita extendenda:
Quod Remedia hæc vel in modum officii Iudicis, vel actionis expediuntur.

IN MODVM † officii iudicis expedire licere, indicant præmissa ex Thomatio, & confirmat Nicolaus Festus, de collect. parte 3. cap. 1. numero 6. vbi dicit procedi contra debitores executiue agendo, compellendo eos, absque citatione ad debiti solutionem, Baldus in consilio 433. licet in 3. Crauet. in consilio 3. numero 1. Baldus in consilio 238. ad veritatem, Robertus Maranta de ordin. iudic. in 6. parte, versic. aucto. tamen. Robertus Lancelot. in secunda parte, cap. 4. de attent. lite pendente. limitatio. 25. numero 21. & 43. alios

alios ad hoc adducit Cothman, *respons. 11. num.* 187. ubi in sequentibus, quomodo procedi debeat, declarat. Vt autem hoc recte assequi & ad nostrum styllum accommodari possit, notandum in Camera hoc peragitur in modum executionis, si mandata ad collectam emanant; quæ vel Fiscus petit vel alius.

- 4 Fiscus, quando agit contra Status Imperii ad solvendas collectas: quo casu recte dicitur executiue procedere: Quamvis hoc casu aliam actionem dari compertum sit; vt infra dicitur.

Alii, vel affirmatiua, vel negatiua mandata impetrant.

- 5 Affirmatiua; cum Princeps contra suam ciuitatem petit mandatum: quo casu Fiscalis cum eo agere potest; quod egregie dicissimum in causa Consiliarii Ducum Luneburgensium, contra ciuitatem Luneburgensem.

- Negatiua; præter eum casum qui infra de possessione n. 9. refertur: et cum mandata emanant prohibitiua, ne collectæ à privilegiata persona exigantur: vt factum in causa Greineysen Wittib/ contra Speyr: Hoc tamen casu, cum mandatum rite insinuatum & citatio ad videndum decreta, & declaratio pœnæ petita est, dicitur actione in factum ex hoc mandato agi. *Id. in l. Inliann. §. idem Papiannus. de action. tempri. & l. in factum. ff. de obligat. & action. vel officium iudicis imploratum: quia Rei mandato emanato non paruerunt. Barr. in l. vnica. vers. quanto quo iure. Si quis ius dic. non obtemp. & sic in pœnâ inciderunt. Felin. in c. 1. de iudi. per c. fin. 14. q. 1. Quæ etiam non solum iuxta mandatum venit applicanda: sed perici etiam, quanti ea res est, potest, d. l. vnica. si quis ius dic. vti & hic. non solum pœnam mandati, pro parte dimidia sibi applicari: sed & mandatum corroborari, & vterius etiam processum, pro damnis & interesse decerni Aduocates petunt.*

- Sic & processus super constitutio-
7 ne pignorationis instituitur, cum quis alterius subditos vult collocare: Ita Norici, contra Heren Marggraff Albrechten / vñd seiner Jürschtschen W. Statthalter/ Rhate/ vñd

Wenselshaber / 30. Decemb. Anno 52. impetrarunt: Et idem fecit Her: Herzog Wolffgang Pfalzgraff / contra Heren Wiland Herrogen in Leuringen / Graffen zu Wedemont 22. Nouemb. anno 60. ubi Dux Lotharingæ, à duobus subditis Palatini, cantharum, & tres thaleros acceperat. Itemque in causa Heren Daniel Erzbischoffen zu Menz Chursfürsten / contra Heren Wolffen Graffen zu Levenstein / vñd seiner W. Keller zu Habischheim Wessfen Scherren. Et in causa Heren Melchior Bischoffen zu Würzburg contra Heren Wilhelm Graffen vñd Heren zu Henneberg/ 5. Nouemb. anno 57.

Vel denique cum prohibetur à superiore, ne interim donec collectas soluerint, agros colant: quia hoc non debet impediri: quod notatum in causa Proen contra Wesselsburg.

IN MODVM actionis quæ dantur: vel sunt possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA sunt: primum vtile, vel quasi Interdictum et vti possideris: cum quis collectas ab alio petit, quæ non debentur: quia hoc competit pro rebus incorporalibus, Mynsing. *respons. 16. numero 2.* Idque in consideratione habitum in causa Augspurg contra Pfalz Neuburg / Et Fiscalis contra Rittershausen / & Braunschweig / & vestigia extant in symphorem, *suppl. part. 2. tit. 6. tom. 1. ver. 7. numero 1.* in causa principali, inquit ibi Refertens: actum puto vtili Interdicto vti possideris. Menoch. *remed. retin. 3. num. 108.* si tamen verbum restituendi adsit, videtur spoliatus: quia recuperandi. Menoch. *respons. 1. in causa Finariensi.* Sed cum agitur principaliter ratione possessionis illius iuris: tunc illud in consideratione (vtn dicto casu factum) non habetur. Si quis tamen plane neget collectas deberi, tunc cessat Interdictum vti possideris: Et (quod secundum est,) datur interdictum vnde vi. *et Ross. in libell. vnde vi & vti possidet. Innocent. in cap. cum venerabilibus. numero 2. de religiosis domibus:* quod notatum in dicta causa Fiscalis contra Braunschweig & Rittershausen. Terto, & totum iudicium datur expulso à possessione iuris incorporalis. *Ferrat. in form. libell. in causa spoli. §. coram vobis*

*biu. num. 11. Cassan. in consuet. Burgund. tit. de censu-
fians de plusieurs. §. 4. vers. entre gens nobles. num. 15.*

- 12 Datur & hoc casu conditio t ex Canone, &
lege. *Dd. dd. locu. & morum id in dicta causa Fiscalis*
contra Braunschweig & Nittershausen.
13 sen. Competit & factio in factum utilis, Con-
tard. in *l. unica. nu. 39. C. Si de moment poss. in lo-*
cum eius quæ datur, si quis ratione solutio-
nis tributi, coll. & x, vel iurium debitorum,
Fiscum, vel Officiale Imperii inquirerat,
seu turbat in soluendo illi, nec præstando si-
bi pacifice, & agatur ne ipsum turbet, sed ut
soluat in futurum, Speculat. in *tit. de caus. pos-*
sess. & proprietat. in Rubrica. numero 12. & seqq.
Et ita notatum in dicta causa Fiscalis, contra
Braunschweig & Nittershausen / & Augspurg
contra Steniburg.

PETITORIA sunt, vel *Personalia* vel
Realia.

Personalia omnia innominata sunt. Et dan-
tur conditiones.

PRIMO eo casu, quo supra in possessorii
dictum agi ex lege vel Canone.

- 14 Secundo; t ex lege seu constitutione Im-
perii, ratione collectarum, cum Fisco: & illa
plerumque à Referentibus exigitur: ut in di-
cta causa Fiscalis, contra Braunschweig &
Nittershausen.

Tertio, nonnunquam etiam datur ex pri-
uilegio t conditio; si regalia vigore privilegii
competant; quamvis & hoc casu de natura a-
ctionis aliquo modo constet: quod obserua-
tum in causa Teutschmeister contra Dona-
terbe; ubi licet dicebatur actum vili negato-
ria, uti supradictum; tamen concludabatur ei-
dem competere conditionem ex lege vel
privilegio; quia Actor in iis intentionem su-
am præcipue fundabat: licet Correferens præ-
ferret negatoriam. Tertius quidam ex Domi-
nis, insignis Iurisconsultus, indifferens hic esse
putat, quam actionem eligere velint: utrum
inquit, confessoriam, an conditionem ex le-
ge existimamus, non multum ad rem pertinere
existimamus, natura sui, & rerum, quæ pen-
tentur.

Realia sunt: rei vindicatio, & hypothecaria,

- 16 t ut supra ex Bald. m. 2.

Deinde, Actio confessoria & negatoria.

Et datur negatoria: t cum Fiscalis agit: quia t
competit pro iuribus denegatis, vel gaudibus
se. & aliis, Bart. in *l. si publicanus. §. in omnibus. n. 3.*
de publican.

CONFESSORIA; t vel priuato: vel Fiscali 18
datur.

Priuato; quasi confessoria, t ut in causa 19
Teutschmeister contra Donaterebe: ubi Actor
dicebat in articulis pagis ius collectandi si-
bi competere.

Fiscali: ex hoc fundamento: quemadmodum
enim Prælati Ecclesiæ habent confessoriam
vilem, cum non sint Domini nisi ratione Ec-
clesiæ eam intentent. Io. Fab. in *§. aque. colum. 8.*
Instit. de ad. lta & Fiscus videtur habere ne mi-
ne Imperii: quod notatum in dicta causa Fi-
scalis contra Braunschweig & Nittershausen.

Illud autem visis variis, & petitoris, t & 20
possessorii remediis, colophonis loco hic
queri potest, cum dubitatur utrum remediū
sit præferendum: petitorium an possessorium;
quid faciendum sit? Quod cum egregie bre-
uibus in d. causa Augspurg deductum; verba hic
ascribere libet, quæ sic habent. Communis
D. opinio est; hæc duo iudicia cumulari pos-
se: his tamen non obstantibus, puto priori inhe-
rendum, ut per Dd. quia folummodo conclu-
sum in possessorio. Men. d. *remed. l. recuper.* Non
obstat quod si. c. a mentio proprietatis: quia id
non principaliter factum, sed ad colorandū.
Myn. resp. 25. nu. 4. Bald. in *l. iuncert. de interd. c.*
Facit q non vitiet l. bellum, Alex. cons. 107, lib.
2. Abb. c. *ex parte de for. cōp.* Et sic interpretatio
facienda. Contard. in *l. vn. C. si de momen. pos. l. im.*
2. *ratione mixtura n. 14.* Crau. cons. 279. ubi pe-
torii non est habenda ratio: quoniam in pos-
sessorio nec principaliter ad restitutionem,
sed potius ad possessionem libertatis conclu-
sum: verbum restituere ambiguum duplici
intellectu potest accipi. Men. in *pralud. Con-*
tard. vti supra. Myn. resp. 28 nu. 4. Alex. cons. 138
lib. 3. quod cum libelius potest potentialiter
constitui super duabus actionibus, tunc illa
sumenda quæ minoris est præiudicii, l. 1. *C. si de*
moment poss. Bellon. conf. 11. Contard. in *ampl. n.*
59. similia in *lib. seq. c. ult. recentior.* Adde
hæc quæ d. r. r. 7. n. 2. & seqq. in symphoremate
in eandem sententiam disputantur.

HH CAPVT

CAPVT IX.

De monetarum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 *Mandata sine clausula, quando contra ordinationem monetarum solvere volentem decernantur.*
- 2 *Ex officio Iudex inquirat de falsa moneta.*
- 3 *Officium Iudicis competit, cum alia pecunia, quā promissa offertur.*
- 4 *Ex contrahiis quomodo agatur, ratione monetarū.*
- 5 *l. Cornelius de falsis.*

VEdigalium & collectarum tractationi recte subiicitur monetarū, cum ex monetam vt plurimum desiderent.

REMEDIA autem quæ ex his dantur: aut in modum implorationis officii iudicis proponuntur, aut actionis.

- 1 **IN MODVM** officii iudicis, t̄ mandata sine clausula decernuntur. Primo. Wann Oester wider die Rîngordnung erlegt / & contra tenorem obligationis: vt in causâ. Willer contra Churfürstliche Pfalz / Heselstein contra Nein, graffen / Schonberg contra Nassau 7. Martii, an. 81. primi mandati der Pfandung / vbi pecunia confiscata, quia non erat imperialis: Itē in causâ Peter Angspringer contra Levenstein 7. Martii, an. 87. vbi decretum monitorium, pecuniam soluendam in moneta imperiali. Item Gölser contra Pfraunheim. 18. Aug. an. 87. reiecti Paulini, vt non imperialis: Et Cran contra Cölsn 13. Febr. an. 83.

- 2 **Secundo** t̄ iudex ex officio de falsa moneta inquirat, etiam nemine postulante, per tex. & Dd. in l. 1. C. de fals. monet. asserente Alin. in tract. fing. execut. §. 3. c. 292.

- 3 **Tertio** t̄ quando petitur solutio in illa moneta, quæ in obligatione est promissa: sic an. 1589. in causâ D.B.B. Aduocati Argen. & cōsort. contra Wirtenberg petebatur, dāsi man goldgûlden in gold / vermôg einhabender Verschreibung / nach beschener auffündigung erlegen solte. Dux Wirtenb. offerebat pro solutione. 5. Orth pro 1. Goldgûlden, hoc est: Sic anno 1589. in causâ Aduocati Argent. & consort. cōtra Wirtenberg petebatur, vt floreni aurei in moneta aurea secundū tenorem datæ obligationis, soluenterent. Dux enim Wirtenb. offerebat pro solutione quinque quadrantes floreni pro floreno auro, qua

oblata B.B. non contenti vrgebant solutionē in auro, allegantes præiudicia vnnd gleiche Proceß in causâ Heinrich Walters vñ Georg Schraders selige Kinder vñ Erben in Braunschweig den 17. Aug. an. 82. Et in causâ Johan Speisinger Burgermeisters in Heselbrunn / cōtra Wirgern vñ Hhar der Stadt Eslingen 28. Iun. an. 88. sed decretum, dāsi die begerte Proceß abgescßlagen / vnnd supplicantes die Verschreibung belegen solten, h.e. petitos processus denegatos, & Supplicantibus iniunctū vt obligationem supplicationi adiungerent.

IN MODVM actionis: ex contractu, vel delicto.

Ex contractu; t̄ cum certa moneta promissa (de quo infra de mutuo & solutione plura:) tunc ex eo contractu agitur, cui moneta adiecta est.

Ex delicto; t̄ cum raditur vel falsificatur moneta, & tunc agitur, vel ex l. Cornel. de Falsis: vel ex Constitutionibus Imperii, de quo & supra n. 2.

CAPVT X.

De venationum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 *Vtile interdictum vti possidetis.*
- 2 *Pignoratium constituitur.*
- 3 *Actio ex Privilegio, l. n. 4.*
- 4 *Iniuriarum.*
- 5 *Actio publica criminalis.*
- 6 *Actio ex l. diffamari.*
- 7 *Concessoria & negatoria.*

Actiones quæ dantur ratione iuris venandi: sunt, aut concessoria, aut petitoria.

POSSESSORIÆ: t̄ vile interdictum vti possidetis: vt in specie Andreas Geil. de pignor. obsr. vlt. n. 8. & confirmatur per notatam Menoch de retinend. possess. remed. 3. num. 485. & segg. Costal. in l. fisci, §. Aristo. in fin. si seruitus vind. Ex rationibus hoc concludi potest, & consideratum in causâ der dreien Gemein / Sanct Johani / Dassenheim vñ Steinburg Klägere / contra Herren Philipsen Drassen in Hanaw Lichtenberg / beflagten / anno 1578.

Cum quōt concurrat iape Remedium ex 2. Cōstitutione pignorationis: Si reria auferantur, & ea petantur restitui. Sic cum peteretur mādātū sine clausula auff die Cōstitution der Pfän.

*Spßndung in causa Truchsess contra Stran-
denburg / wegen abgepfandter Antvögel / de-
creti sunt processus, & allegatum, quod in pa-
ribus terminis similia mandata decreta; als in
causa Zugger contra Augspurg / die abgepfan-
te Hasen betreffend. Item Speyer contra
Speyer die abgepfandte Eochvögel betreffend.
Ratio etiam hæc adducebatur; quod l. rigare-
tur hic de iure accipandi, & non de aui-
bus. Sed cum aliquando D. W. hæc legeret, lin-
guæ huic rationi subdixit, asserens, aves esse in
fructu, 16. Septemb. an. 87.*

PETITORIA aut sunt realia vel persona-
lia.

Personalia, vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: vel vero: vel quasi.

*Vero, si per privilegium in vim contractus
alicui concessa sit venatio.*

*Ex quasi contractu: ita remedia, quæ supra de
privilegiis dari diximus, si in vim privilegii
competat.*

Ex delicto: vel vero: vel quasi.

Vero: vel publico: vel privato.

*Privato: iniuriarum, ¶ l. 13. §. fin. ff. de iniurijs.
Cuiuslib. 4. obfer. 2. Landrecht / art. 28. lib. 2.
Constit. Saxon. lib. 4. c. 2.*

*Publico: ¶ criminali Constit. Caroli V. c. 170.
Landrecht art. 28. consult. Saxon. d. loc. Speckhan.
q. 97. sent. 1.*

*Quasi delicto: ¶ l. dissimari. Noë Meurer, de
iure forest. part. 2. fol. 34. & part. 7. fol. 137.*

REALIA: confessoria vel negatoria, ¶
(quia ascribuntur servitutibus: Gail. d. nume-
ro 8. Iason in §. æque, numero 124. Instit. de action.
quod motum in causa Simmeren contra die
Grafen Wormbs & notatum in dicta causa
der drey Gemeinen contra Hanau: Ac in spe-
cie Zoanetti. de pact. inter emptorem & vendito-
rem, ubi confessoriam dari dicit n. 169.

CAPVT XI.

Depiscationum remedijs.

S Y M M A R I A.

1. Officium iudicis. 2. Interdictum possessoria.
3. Actio empti, vel locati. 4. Iniuriarum. 5. Publicum
Iudicium.
6. Mandatum penalis contra eos, qui quædam machinantur, ut
aquas subtrahant.
7. Actio negatoria.

Ratione piscationis quæ dantur remedia;
vel in modum officii iudicis, vel actionis
proponuntur.

IN ¶ MODVM officii iudicis, in casibus, i
quibus infra n. 6. & 7.

IN MODVM actionis, quæ proponuntur:
sunt aut petitoria, aut possessoria.

POSSESSORIA, ¶ cum de possessio-
ne agitur, in qua quis manuteneri debet. l. si
quiquam. ff. de tempor. & divers. præscript. tunc
competit Interdictum, uti possidetis. Angel.
in l. sane maris. colum. 2. ff. de iniurijs. & consil. 289.
thema tale est, inter capitula pacis. Et Ioann. de
Anan. c. ppi. final. colum. penult. Extra de clerico
venatore. Et tradit Iason in l. quo minus. ff. de flu-
minibus. numero 15. colum. 29. ibi: quinto pro limi-
tatione: Ita Francisc. Purpurat. consilio 140. n. 5.

PETITORIÆ: vel reales sunt, vel perso-
nales.

Personales: vel ex contractu, vel delicto.

*Ex contractu: si piscatorius piscandi condu-
xit, vel emit, ¶ & a locatore vel venditore eo
ut impediatur.*

Ex delicto: vel publico: vel privato.

*Privato: iniuriarum ¶ actio, contra prohi-
bentem piscari in flumine publico, l. iniuria-
rum. 13. §. fin. de iniurijs.*

*Publico: ¶ quando agitur criminaliter con-
tra eos, qui in aliorum piscinis piscantur.
Deinlich Halsgerichtsordnung Caroli V. cap.
170. Landrecht art. 28. lib. 2. consult. constit.
Saxon. lib. 4. cap. 9. Cui simile est mandatum
inhibitorium, quod decernitur contra pi-
scatores, qui aliquid machinantur in aquis,
quo viciniis aqua subtrahatur: ita cum clausu-
la decretum ad instantiam Herrn Oren vnd
Wilhelm zu Braunschweig / vnd Lüneburg
contra Hamburg.*

*Reales sunt: actio negatoria: sic cum ratione
piscationis olim controuersæ cum alijs iuri-
bus incidissent; iudicatum fuit, actione nega-
toria ¶ uti licere, ad exemplum aliarum serui-
tutum: quamuis & ibidem imploratum videba-
tur in prima instantia officio iudicis, ut desi-
steretur à novatione: ¶ demonstrat Relatio in
causa des. Grafen Wangens Appellanten /
contra alle Vorken zu Lapis Dengin / vnd
Wangen Appellaten: Sic & actio negato-*

ria utilis, ratione piscationis data, in causa Jo-
achim von Eckendorff contra Hans Jörg
Bischoff zu Bamberg.

CAPVT XII.

De fluminum remediis.

SUMMARIA.

- 1 Officium Iudicis quibus casib. impleretur. & n. 6. 7. 8.
2 Remedia possessoria. 3. Petitoria. 4. Ex stipulatu.
5. In iurisdictione.
6 Mandata varia penalia.
● Confessoria & negatoria.

Ratione fluminum quæ competunt remedia, vel in modum actionis, vel officii Iudicis proponuntur.

- IN†MODVM officii Iudicis, in casibus,
n. 6. 7. 8. relatis.

IN MODVM actionis, quæ pponuntur:
sunt petitoria vel possessoria.

- POSSESSORIA:** † Interdictum ut possidetis, pro sua possessione, vel quasi asserenda, & conseruanda, & pro omnibus damnis, interesse, & expensis, Molin. *conf.* 14. n. 7.

- PETITORIA:** † vel realia, vel personalia.
Personalis, ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: si quis certo modo quid in flumine facere, à superiore, vel vicino pactus vel stipulatus sit.

- Ex delicto: primo actio iniuriarum: † si quis prohibeatur uti flumine, Molin. d. loc.

- ¶ Secundo tali casu etiam in mādara sine clausula decernuntur, da freyer Paß auff den Wassern gesperret wirdt: vt in causa der Stadt Staden contra Hamburg. 3. Julij, Anno 1788. item in causa Spener contra Pfals / vbi cum Spiresfiratione Stappelgerechtigkeit nolent indifferenti concedere Palatinis, vt telonium exigent, & Dominus Eleor tam ob causam nauigationem phiberet, mandatum decretum an. 75. quod extat in tom. 2. pars. 3. tit. 8. *symphore supplicat. sub nomine Gilmanni edit. fol. 34 o.* Sic an. 80. 4. Maii decretū mandatum cum clausula, contra Principem prohibentem, ne flumine nauigantes vterentur, nisi ipsius arcem accederent: ei; iniunctum, vt naues militares, vulgo Kriegsschiff remoueret: cuius indicia extant in tom. 2. *symph. pars. 3. tit. 6. fol. 34 a.* Simile mandatum sine clausula ad instantiā Senatus Colonienfis contra Archiepiscopum decretum 19. Maii, vel, Iunii,

an. 77. quia petebat velligal maius, quam antiquitus constitutum erat, velligia extant in d. tem. 2. symph. suppl. part. 3. et 6. suppl. 2.

Tertio: si is qui solitus est soluere vestigal
in flumine, mutet viam solitam in fraudē ve-
tigalis, aut Insupergebit: ita impetrauit man-
datum Herr Hergog Franz in Sachsen La-
wenburg contra Bürgermeister vnd Rath der
Stadt Lübeck/Linn. An. 1591.

Quarto: mandata decernuntur: si quid in
flumine fiat, quo damnu vicinis contingere
possit. Ita illustr. Duces Otto & Wilhelmus
Luneburgenses & Brunsvicensis impetra-
runt mandatum cum clausula, contra Ciuita-
tem Hamburgensem, 10. Iulii. Anno 77.

Realia Remedia sunt: am Confessoria: quam Negatoria alio: quæ competunt, † cum ius proprium, & priuatum, ratione domini amnis, & ripæ fluminis, quis prætendit, Molin. d. loc.

CAPVT XIII

De navigationum remediis.

SUMMARY

- 1 Possessoria. 2. Ad locati & conducti. 3. Ad man-
dati. 4. Fractio pacis. 5. Furti.
6 Contra nautam, & de damno nautae, ex delicto fami-
licorum agi posse.
7 Mandati de restituendo res naufragae perditas.
8 Hypothecaria.

Ratione navigationis varia dantur remedia, caq; vel in modum actionis, vel officii iudicis comperunt, aut possessoria, aut petitoria.

- IN MODVM officii Iudicis, in casibus,
n. 4. & 7. relatis.

IN MODVM actionis dantur.

- POSSESSORIA**, † sunt varia interdicta: ne quid in flumine fiat quo navigatio impediatur vel deterior reddatur.

PETITORIA aut sunt realia vel psonalia.
Personalia, vel ex contractibus veniunt, vel
 ex delictis.

Ex contrahibibus: cum nauta agit ad mercedē: quo casu actio locati cōpetit. † Stracha, de ma-
ri fol. 128. o. in vlt. part. n. 4. inf. E contra actio con-
ducti dominis mercū, si quid ipis desit, datur.
Datur & actio midati: si qui grauitā operā p̄stet,
l. 1. §. est autem nobis ff. de exers. acti. Strach. d. l. n. vlt.

Ex delicto: vel vero vel quasi.

Ex vtro: vel publico vel privato.

Ex p m-

4 EX publico delicto, fractæ pacis scilicet: si quis in flumine, sub Imperio existente, depre-
detur aut rapinâ exerceat: Sic, cum Lubee-
cium navis in Lyonia caperetur, & misere
nautæ tractarentur, æ bona dividerentur à
militibus, à Senatu Lubecensi contra Otto
harræ Ketteler/Meister Teuschorbens in dieff
landt/ auch Bürgermeister/Naht vnd gemeine
Inwohner der Statt Keuel/ supplicatū pro
citatione ad videndum, & mandatis de resti-
tuendo, relaxando, & amplius non offendendo,
22. Januarii Anno 60. & tale decretū da-
tum. Seind Ladung auff den Landsfrieden/
auch gebettene mandata erkendt/ hoc est cita-
tio super constitutione pacis publicæ, & pe-
tita etiam mandata decreta sunt.

EX privato delicto actio competit: si nau-
ta ipse quid abstulerit ex navi, tunc, ad exem-
plum furti, † vel civiliter, vel criminaliter a-
gitur, Strach. *de naut. & naut. fol. 279. §. nouis-
simo. num. 1.* Præsertim si ex navi alterius ab-
stulerit, Iul. Ferrer. *de re naut. lib. 1. num. 34.*

EX quasi delicto agitur. Ferrer. *di. l. num.*
6 si à familia nautarum † quid commissum
sit, *ver. sit. naut. cup. Stabul. Iul. Ferrer. di. l. loco.
num. 34.* Strach. *di. l. loc. vbi & docet, actionem
dari tam aduersus dominum, quam nautam,*

7 *num. 1.* Hisce eonnumerari potest, † casus, si
quis bona naufragium passi occupet, contra
*authent. nauigia. C. de furt. Gail. lib. 1. obseru. 18.
num. 6.* nam tunc mandata sine clausula de
restituendo decreta in causis miserabilibus,
naufragii, & iactus: vt in causa Lubec/ contra
Oldenburg/ Item Bremen contra Oldenburg.
Quia bona quæ ex naufragio supererant, Comes
in comitatu suo confiscauerat. Nec enim
Ficus ex aliena calamitate debet compendium
quætere. Formula huius rei extat in sym-
phor. supplic. nomine Gilmanii edito, *rom.
2. part. 3. tit. 7. fol. 155. vbi contra Ducem Hol-
statiæ decretum mandatum sine clausula de
restituendo, Christian Heymheldt/ 24. No-
uemb. An. 91. Vnde & statuitur quod Iudex
ex officio in causa naufragii teneatur inquire-
re, & in omnibus causis, à naufragio depen-
dentibus, contra subripientes bona eorum qui
naufragium perpeffi sunt: sitque huiusmodi
inquisitio libera & summarie, vt est text. &*

ibi tradunt Dd. in *l. quoties. & in l. de summa-
riis. C. de naufrag. lib. 11. & refert Marant. in suo
Specul. aureo, in 6. & vltim. parte principali, & in
4. quæst. princip. num. 118. vers. decimo tertio. ver-
ba sunt Alinii, & execut. §. 1. cap. 268.*

REALE remedium est, actio hypothe-
caria, † qua quis potiorum se esse asserit in
nau, *leg. interdum. Qui potiores in pign. Strach.
de naut. & naut. fol. 277. §. & illud in dubium.*

CAPVT XIV.

De molendinorum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Officium iudicis hoc loco tribus casibus competere.
- 2 Remedium ex consensu pignorationis.
- 3 Mandatum de demolendo nouo molendino.
- 4 Mandatum de non offendendo vel grauando, aut tur-
bando.
- 5 Condicio ex l. Euellaria.
- 6 Criminalis actio ad poenam statuto insertam.
- 7 Negatoria.

Ratione molendinorum agi solet, eum
quis in vsu molendini se impediri con-
queritur, quo casu vel officium iudicis, vel
Actio locum habet.

OFFICIUM Iudicis † locum habet: 1
Primo, eum † ex constitutionibus Imperii de
pignorationibus agitur, & mandatum desu-
per impetratur: Ita decretum mandatum, in
causa Pfaffaw contra Weng/ secundi mandati
der Pfandung/ 23. Septemb. anno 90. vbi
narrabatur: Wiewol die Statt Wisingen/ in
ein Mühl die Hasenmühl/ in suo territorio
vnd aller barmhertigkeit gelegen/ auch alle D.
brigkeit auff der Mühlen herbracht/ eo tamen
non attento, sepe Episcopus zugesahren/ vnd
ihme gebieten lassen/ 14. Thaler/ wegen eines
Pferdtauffs zuerlegen: vnd als er sich solches
verweigert/ ihme eine Ruhe mit der Mühl ab-
pfenden lassen/ alles eo animo ein new ius der
Obriegkeit vber besagter Mühlen zuschöpfen.
hoc est, in causa Pfaffaw contra Weng/ se-
cundi mandati pignorationis 23. Septemb.
anno 90. vbi narrabatur. Quamuis Cuius
Wisingensis molam vulgo Hasenmühl/ in
suo territorio sitam habeat, omnemq; iuri-
dictionem in mola illa hactenus quali posse-
derit: Eo tamen non attento Episcopu man-

HH 3 dalle.

dasse. 14. thaleros ratione venditi equi soluendos, ipsaque se opponente, vaccam cum mola pignuorare curasse, idque eo animo, vt notuim aliquid ius in dicta mola consequeretur.

- 3 *Secundo*, si quis aliud molendinū ædificet, † & sic aquā mihi aueriat, opere nouo denunciato, potest mandatum impetrari de demolendo molendino, contra nuntiationem ædificato: vt factum 22. Augusti, Anno 88. vt videre licet, in tom. 2. *Symph. supplic. part. 3. tit. 9. supp. 15.*

Tertio ex constitutionibus Imperii etiā sapē petitur † mandatum de nō offendendo: sic Georg Erhart Kläger contra Herrn Albrecht, sen vñ Hansß Günstern Grauen zu Schwarzenburg / obtinuit, ratione noui a se ædificati molendini, citationem, & mandatum de non offendendo, Et per sententiam decernebatur: Nouum molendinū dirui, vetusq; reedificari, & Straßgelt / id est, multas restituī debere, ac ratione Schmach & loss / erstattung vñ abtragi iustum: id est ratione iniuriæ, & sumptuum, refusionem faciendam. Et cum hisce non solum non pareretur, sed Comes insuper, cum canalis rupia reficeretur, iubere refectionē diruere, & captiuum vna abducere virum, petitum fuit 20. Septemb. anno 86. Mandatum de restituendo & non offendendo: quod quidem non fuit denegatum: sed iudicialiter, ad punctum scilicet executionis remissum. Cum tamen adhuc bis hoc nomine instaretur, & ad secundam supplicationem iuberetur, vt supplicans formulatiter supplicaret, obtinuit tandem mandatum de non grauando, vel turbando contra latam sententiam, 6. Octob. Anno 86.

ACTIO quæ locum habet, est vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA: vtile interdictum, ne quid fiat in flumine publico, de quo vt & aliis possessoriis luculenter agit lafon. in l. quo minus. num. 51. ff. de fluminibus.

PETITORIA: aut personalis est, aut realis.

Personalis, vel ex contractu, vel delicto.

- 5 *Ex contractu*, vt potest Condictio ex l. Liuel-

laria: vt in causa Dittelspiel contra Wolff Ulrich Knorringer: de quo infra (vbi de actione emphyteutica agitur) dicetur.

Ex delicto, condictio ex Statuto ad multam competit: si quis nolit diruere molendinum factum: quod iubet statutum, sub multa, Carpan. ad statum Mediolan. cap. 140. in verb. desinat. & cap. 147. num. 49.

REALIS actio quæ competit, est actio negatoria, † de qua netuose differit omnino 7 videndus lafon in leg. quo minus. numer. 51. ff. de fluminibus. Et egregie Speculat. de action. seu petitio. §. 2. sequitur. numer. 56. hisce verbis: Hoc quoque non est omittendum, quod talis libellus admittendus sit. Ago contra talem, qui molendinum, vel domum in tali loco in præiudicium meum facere nititur: vt probatur. Extra de offic. delegat. cap. cum olim Abbas. Sed contra: quia hic non agitur de obligatione adhuc contingente, sed de futura, & sic contra. ff. de iudic. leg. non quemadmodum ff. de vsu cap. leg. 1. §. 1. Extra de re iudicata, cap. Abbas. de reles. ad litem. cap. ad audientiam. Dicunt quidam, quod ex quo fit apparatus ad ædificandum, agi potest. ff. de pōss. leg. prima. Melius dic quod prædict. cap. cum olim. non dicit agendum super futura obligatione, sed de gratia ibi dantur Iudices ad cognoscendum de futura obligatione. Item, etiam priusquam ædificaretur, potest agi negatoria, dicendo: nego tibi ius esse in tali loco ædificare.

CAPVT XV.

De asscuracionum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Executio quando procedatur in causis asscuratis.
- 2 In Asscuracionum causis, an remediis l. 2. C. de re iud. vendit. uti licet.
- 3 Ex singulari agi.
- 4 Item actione oneris auersi.
- 5 Actiones ex inopinato contractibus.

ACTIONES quæ dantur ratione asscuracionis, vel in modum officii Iudicis, vel actionis, proponuntur.

IN

IN MODVM officii iudicis: ¶ Quod instrumentum assecurationis clausulam paratæ executionis annexam habet: quod vt de consuetudine vbiq; obseruatur: ita etiã egregie tradidit Stracha, *de assecurat. gloss. 27. num. 2.* vbi sic inquit: Sed hic suboritur quotidiana quæstio: Hoc videlicet chirographum non esse instrumentum in forma Cameræ: Instrumentumq; de iure communi non habere executionem, *leg. minor 25. annu ff. de minor. Doctor. in leg. final. C. de edict. diu. Adr. Alexand. in consil. 192. vol. 7.* Ex forma tamen iuris nostri municipalis, prout in plerisque locis, executio conceditur: num ergo executiue agi poterit? Et puro ex prædictis quæstionem solui, vt executiue agi nō possit: quia tale chirographum non valer, vt publicum instrumentum, licet ei stetn, & probet Partium conventiones, & reperi Alciat. *in leg. 1. in §. vn. numer. 36. ff. de verb. obligat.* qui referendo Alexand. distinctionem lubiecit: quod vtile esset ad statuta concedentia executionem publicis documentis. Nec defendi posset petitio, per verba executiue concepta, vigore legis nostræ municipalis, sub Rubric. *de execut. public. instr. cum* huiusmodi chirographum careat circumstantiis ab ea requisitis. Ego autem vidi in nostra curia executiue agi vigore nostræ formulæ: nec memini hanc exceptionem vnquam admissam fuisse, & memini me legisse Anton. Gall. qui *in tract. ad formul. Camer. oblig. in titul. de instrumento, quest. secund. in princip.* inquit: quotidie nos vti, quod detur executio virtute priuatarum scripturarum, in quibus debitores dicunt se obligare in forma Cameræ: quod qua ratione sustineatur, subiunxit, dicemus inferius, nec tamen prædicta attigit.

IN modum actionis: vel ex contractu nominato, vel innominato.

Nominato: vel bonæ fidei, vel stricti iuris.

- 10 Bonæ fidei ¶ *ex leg. 1. Cod. de rescindenda vendit.* licet enim id neget Vander. *in dict. loc. part. quinta. numer. 1.* hiice verbis: an assecuratio rescindi poterit vigore dispositionis *leg. 2. C. de rescind. vendit.* eo quod ille qui vendit euentum periculi Assecuratori, multo plus soluit

ultra dimidiam iusti pretii, soluendo æstimationem mercium, recipiendo tantum octo, vel decem pro centenario æstimationis? Et videbatur quod sic: & hoc siue existimamus istum contractum nominatum, scilicet emptionis: eo quod emitur euentus periculi. *per leg. periculi pretium. ff. de naut. sacn. cum notat. in leg. final. Cod. de prædict. cur. lib. 11.* siue eum dicamus contractum innominatum, scilicet facio vt des, siue suscipio periculum, vt des pecuniam, vt supra dixi: quia vtroque modo, *dict. lex 2.* habet locum, siue in contractibus nominatis, siue innominatis. Secundum Bald. ibi. & Aretin. *in leg. si quis ante. ff. de acquir. possess. in 4. colum.* Et hoc maximo, quia vbi est eadem ratio, idem ius obtiner de vtroque, *leg. 1. §. si quis seruum. ff. de positi. & in leg. final. Titium. ff. de præscr. verb. Et in leg. natural. §. sed si facio. ff. eod. titul.* æquiparatur enim ei de quo magis participat, vt ibi & in *leg. gratuitam §. 1. eod. titul.* & alibi, & ibi per Barr. & Dd. vt supra dixi in alia quæst. Bald. *in consil. 494. numer. 1. in 3. volum. dicir,* quod ex tribus cognoscitur, in qua specie sit contractus. *Et in consil. 396. numer. 3. volum. 6.* Aduerte in hoc, quod si hoc esset verum in contractu assecurationis, nulla subinde assecuratio fieret, quia vt plurimum domini mercium mouentur ad procurandam assecurationem: quia pro vili pretio domini non fumerent periculum magnarum mercium. Dicigitur quod *dict. lex* non habeat locum in isto contractu. Ratio est: quia non habet locum inter scientes, vt ibi not. Barr. Bald. & alii Dd. quia scienti non fit dolus: vt in *regula scienti. de regul. iur.* & vt dicir ibi Bald. quod sciens æquiparatur renuntianti, *allog. leg. queritur. §. si venditor ff. de edit. Edict. idem in consil. 394. numer. 5. & in 4. volum. & in consil. 446. numer. 5. volum. 5.* quod quis ne dum proprium factum scire præsumitur, sed etiam eius circumstantias. Quando enim assecurator assumit in se periculum centum pro decem, certus est, quod plus valet centum: Et ideo non videtur posse rescindi, *per dict. leg. 2.* in qua requiritur deceptio ultra dimidiam iusti pretii, quæ non cadit vere in isto. Item potest dici: quod Assecurator iste vendidit tantum spem futuri euentus in

qua

qua bene potest extare venditio, vt *l. si pactum. ff. de contrah. empr. l. nomina rerum. iuncta gloss. de hered. & al. vend.* quæ spes ex quo est incerta, non videtur esse tantæ æstimationis, vt ipsius respectu dicatur excedere dimidiam iusti pretii eius, quod valet. Non enim hic æstimari debet, quantum reuera est, seu merces futura in aduentum periculi, sed quantum verisimiliter æstimaretur dubius euentus: quo casu videtur constitui istud premium respectu illius spei, non respectu eius, quod postea vere euenit: & sic æstimationis mercium. Facit ad hoc *text. in leg. nomina. & leg. sequenti. ff. de heredibus vel actione vendit. & in leg. si pactum. ff. de contrahenden. emprione.* quo casu fatendum est, facta prædicta æstimatione, eo modo, quo dixi: si reperiatur alter ex prædictis videlicet Assëcuratus, vel Assëcurator deceptus vltra dimidiâ iusti pretii, quod fiat remissio, *per dict. l. 2.* Hæc Vandera. Stracha tamen post enumerata ipsius & alia argumenta, in *Tractatu de sponsonibus in 4. part. versic. quarto igitur. fol. mibi 227. numer. 4.* aliter sentit, dum inquit: Ego autem, firment quid velint, dicam quod sentio: puto enim in omni sponsoniū genere, de quib. in secunda parte huius tractatus differuimus, recte posse dici: quemadmodum in transactione, componendo opiniones, inquit Philip. Corn. in *conf. 145. li. 2. col. pen. & ante. quem sequitur Dec. in conf. 203. & in conf. 216.* Et idem Dec. probauit, *conf. 479. in nu. 11. in controuersia.* Et Alexand. in *citatis consiliis*, & refert, ac non improbat Paul. Paris. *consil. 12. n. 102. vol. 1.* transactio ista celebrata, aut est deceptio vltra dimidiâ iustæ æstimationis dubii euentus litis, in modico excessu: & contraclus transactionis rescindi non possit, iuxta glo. in *cap. cum causam, de empr. & vendit.* aut est deceptio vltra dimidiâ iustæ æstimationis futuræ litis, & dubii euentus in magna quantitate: & accedenti enormi lésione, contraclus transactionis rescindi possit. Quæ distinctio in casu huiusmodi difficili sequenda est, *arg. l. & hoc Tiberius ff. de hered. inst. ff. & quod scripsi, Anch. in conf. 219. Et Dec. conf. 443. in casu ad me transmissio.* Et hanc sententiâ quotidie crescere, & increscere videmus: & luadetur ex his, quæ eleganter Imperator in-

quit, in *l. non sine. C. de bon. qua liber.* in hæc verba: Consequens est in ambiguis atque legum diuersis interpretationibus titubantes causas benigne atque naturalis iuris moderamine temperare: Ita etiam in propoſita questione respondeo, vt si in sponſione alter ex cõtrahentibus, habita ratione ad dubium euentum in sponſione positum, enormissimè deceptus esset: & rescindere cõuentionem, & fortius vt exceptione doli mali, possit. Secus autẽ, si deceptio vltra dimidiâ esset in modico, semper incertitudine euentus cõsiderata, facit *textus in l. si iactum ff. de act. empti*, in illis verbis, incertum huius rei cõstituendū est: vbi notanda sunt verba Accursii, quæ ad rem de qua agitur, valde congruunt: Ait enim æstimatio hęc ex verisimilibus, quantum capi potuerit, idq; inspicitur ex eo, quod capi consuetum est. Quod si quis absurde hoc à nobis dici putauerit, cogitet longe absurdius cõstitui: huic magnæ inæqualitatis non esse aliquando consultum, vt inquit Iuriconsultus, in *l. ita vulneratus ff. ad l. aquil.* Idemq; ex professo affirmat *de assëcurat. in praf. nu. 47. vers. & illud quod varo.*

STRICTI iuris actio datur: Primo, ex stipulatu, Vand. *part. 3. nu. 9. in fin. Strach. gloss. 27. num. 3.*

SECUNDO ad iō oneris auersū, † de qua sic scribit Vand. *part. 3. n. 9.* Item præmitte ea quæ dicit Paul. de Cast. in *l. in nauis Sauphei. ff. de locat.* quod isti mercatores, qui suscipiunt in se periculū rerum, quæ portantur per mare, & recipiunt certam mercedē pro centenariō, & promittunt emendare in casu, in quo perdantur tempestate maris, & certis aliis casib. si dicat res perdantur, tenentur actione oneris auersū: eo quod suscipiunt in se periculum huius oneris: & concurrunt ea quæ necessaria sunt ad talem actionem, vt ibi latius per eum. Et hoc quando nō interuenit stipulatio: aliis tenetur ex stipulatione. Et quis contraclus sit iste vi de Bald. *conf. 43. n. 2. 3. vol.* Quod probat Stracha, *gloss. 27. nu. 3.* vbi etiam addit: quando hæc actio competat, disputauit, Baptiſt. de S. Blas. in *tract. de act. & eius natura, in actione 161. oneris aduersi*, &c. qui tamen de Paul. Cast. & prædictis mentionem non facit.

EX cõtractu innominato hoc casu agitur, quia

quia Affecuratio est cōtractus innominatus: sic inquit Santeena de Affecur. part. 1. n. 7. cum assumiletur empr. vendit. & locat. propter precium quod datur ratione periculi. d. l. periculi. iuxta. not. in fin. C. de prad. curial. l. ii. debet regulari secundum naturā cōtractus innominati, de quo magis participat. l. si gratuitam § 1. & in l. naturalis. §. si facio. ff. de praescrip. verb. cum ibi not. per Barr. in h. §. fin. de est. ad l. r. §. si quis fundum. ff. de pos. & haum qui. ff. commod. cum similib. Quod autem iste cōtractus Affecurationis sit innominatus, est de mente Bald. vt dixi, in d. l. cunctos populos, in q. an vsura sint prohibita in fin. & in Petr. Cor. in l. si pasienda. C. de pac. in l. q. princ. ibi, dum dicunt, alius est cōtractus innominatus, Facio vt des pecuniam: & Bald. in dict. l. periculi, in re collectu antiquis. Salicet. in l. tenetur §. 1. n. 1. ff. de act. empr. cum cōtractus ex lege conuentionem accipiant. l. 1. §. si conueniant. ff. de pos. fri. in conuentionibus. ff. de verb. oblig. Et part. 3. num. 13.

CAPVT XVI.

De insularum remediis.

SYMMARIA.

1. Rei vindicatio.
2. Conditio ex moribus feudorum.

SI de insulis agatur, & quis insulam ad se pertinere; Reumque eam iniuste occupasse cōtendat, respiciendum est ad naturam rei & vindicationis. vel ad personalia conditione & videlicet ex moribus feudorum: ex hac ratione, quod hodie inter Regalia insulae computantur. Et sic hae actiones proponitur, & ad ea omnia retulerunt Domini Allessores, in causa Balthasar Glodoff contra Huprecht. non Broge appellacionis.

CAPVT XVII.

De alluuium remediis.

SYMMARIA.

1. Officium iudicis.
2. Rei vindicationem. Et quando cum possessore conueniatur, exemplo camerati ostenditur.
3. Alluuium cognoscitur.
4. Actione alluuionis quae competunt Remediis, ea vel officio iudicis, vel iure actionis expediuntur.

OFFICIO Iudicis: quando petitur & diuisio alluuionis: quae quomodo perficiatur, late post Barr. explicauit Carol. Corazz. de modo diuidendi alluuium tract. 1. cap. 3.

IVRE actionis, dari rei & vindicationem non est dubium. Est enim & quae ius illud incorporale: & sit silem rei ratione, non personae, quod late demonstrat Baptista. Aymon. de alluuiis. cap. 5. lib. 1. n. 7. vers. ideo ausum in alluuium. Secundo, quoad originem, & alia alluuium infulis & equiparatur, Aym. d. loc. n. 10. idem ergo ius, quod supra in insulis obtinere diximus, & hic locum habet. De hac autem re paucis hisce sed nervosis disseritur verbis in decis. Meichneri decis. 35. num. 11. Puto cum Referentie actum esse rei vindicationem quoad petitiā tertiam per alluuium adiectam, & Interdicto vti possideris, quoad ius pacendi: posse autem has actiones cumulari per dicta a Referente, tradit Menoch. 3. remed. retin. nu. 511. videtur etiam actor possessorio egisse, ratione illius fundi adiecti; licet haec cumulatio non admittatur. Hoc tamen non ita accipiendum, vt libellus omnino non valeat: Sed tantum, vt silere debeat possessorium, cui per propositionem petitorii est renuntiatum, secundum Menoch. d. lo. nu. 514. & nu. 528.

Quaecunque autem actio ratione alluuionis instituta sit, respiciendum erit ad sequentia requisita. 1. Primo, vt accesserit. Secundo, 3. ex cuius agro. Et tertio, an paulatim detractū fuerit, & alteri accesserit incrementum, post gloss. in cap. transmissa, de praescrip. tradit Aymon. d. loc. c. 4. in princip.

CAPVT XIX.

De iurisdictionum remediis.

SYMMARIA.

1. Actio vtilis in factum. 2. Interdictum vti possideris.
3. Sequestrationis remedium. 4. Officium iudicis.
5. Conditio ex lege.
6. Confessoria & negatoria.
7. Rei vindicatio.
8. Actiones ex contractu varia.
9. Praetia pacis.

DE iurisdictionalibus actibus sapissime in Camera disputatur, & in genere in eiusmodi controuersiis competunt remedia possessoria; vt pote vtilis & actio in factum,

11 surrogata 11

interrogata in locū interdicti vii possidetis. Et hæc actio electa ad eiusq; requisita respectum fuit, in causa per Gemein in Weimünster contra Crauten Albrecht in Massaw Carbrücken/ mense Febr. anno 78. vbi de pluribus iurisdic-
 2 tionum speciebus actum. Competere t etia interdictum vii possidetis, per doctrinā Specul. in tit. de resit. spoli § nunc dicamus. nu. 1. & 4. itē Petrar. in form. libelli pro turbat. posses. verb. coram rebu. numer. 3. traditum, in causa Angel. scitimb contra Pfals / Itemq; in causa Metus contra Ersfurd. Sic pendente iurisdictione inter aliquos, si interca aliquis subditus occidat alterum, potest occisor interim capi,
 3 & sequestrari t apud Tertium, qui homicidā puniat; ne lite pendente delicta mancant impuni: 2. Et sic obseruatū fuit in causa pendente, inter Marchionem Brandeburgensem & civitatem Noribergensem, die traifchliche D. brigkeit besangend. Et hæc de possessoris.

PETITORIA remedia, an locum habeant queritur? Et licet id neget Specul. de caus. posses. & proprietatis. §. 4. n. 16. tamen hæc re-
 nus obtinuit, & realia remedia dari, vt iam docebitur, & ipse Specul. concedit.

Competunt autem illa, vel in modum officii iudicis, vel actionis.

- 4 IN MODVM officii iudicis. Primo: t quando quis nō possidet, nec vnq; possidet: sed pater eius: tunc ei cōperit iudicis officii, secundum quosdam, eum non habet locum remediū ordinariū. ff. de minor. l. in causa. §. 1. Prætor. n. phibet veritas exactiones fieri. arg. ff. de offic. prefat. l. licet. & l. congruus. Ext. de cens. 5. canum Apostolus. §. prohibemus. Alii vero dant t conditionē ex lege illa. ff. de n. n. l. 1. & fin. Tu die: q; aut agitur de iurisdictione constituenda, aut de iam cōstituta: Si de constituenda: vt quia dicit quis iurisdictionē fuisse patri suo venditā, sed non traditā tunc ager actione ex contractu. Si de iam cōstitutā: vt quia vendiderunt patri eius, & cū vti illa passi sunt: tūc
 6 locum habet vtilis confessoria: t quia sicut directā p. vera seruitute locū habet. vt ff. de seru. l. quous. & de seru. iust. præd. l. 2. Sic & pro iurisdictione, quæ est species seruitutis, dabitur. vt ff. de sum. iust. & iust. legat. l. prætoris. Specul. d. l. nu. 17.

Secūdo de rebus, maxime diuinis, sic t diff-
 ferit Bald. in l. 1. num. 6. si certum petatur. Quid sit
 vtrum rei vindicatio cōpetat pro iurisdictione
 vendicanda, & videtur q; licet quicq; nomen
 rei est generale: vt hic: tu die contrarium, q;
 rei vindicatio sit nomē specialis actionis, quæ
 datur pro re corporali, non incorporeali: Sed
 dabitur vtilis confessoria, vel officium iudicis
 secundū Odof. facit Ext. de iudiciis. cap. examina-
 ta, tamen ista subiectio quoad iurisdictionem
 non esset propriè seruitutis, quæ nō caderet in-
 ter personas ingenuas: sed est ius per se an-
 nexum territorio: vt C. vbi & apud quos. l. fin. Alii
 dicunt quod pro temporali iurisdictione cō-
 petit vtilis confessoria, pro spirituali merū of-
 ficiū iudicis: quod proponitur maxime pro
 his, quæ sunt diuini iuris: vt ff. de petis. hered. l.
 hereditas. in fin. & l. sancimus. C. de sacros. Ecclæ. Et
 de istis duabus iurisdictionibus notat Innoc.
 de poss. præd. cap. bene.

IN modum actionis quæ competunt re-
 media, vel sunt realia, vel personalia. 1.
 Personalia, ex contractu, t eum iurisdictionē
 2 pactationibus est cōstituta vel stipulationibus
 aut aliis contrahib. tunc dantur illæ actiones,
 quas infra ex pactis, vel stipulationibus dari
 diximus, de quo modo ex Speculatore dictū.

Ex delicto, cū violatur alterius t iurdictio,
 tunc citra supra p. p. fractæ pacis agitur,
 W. osenb. de iurisd. num. 13.

Realia remedia, sunt vel confessoria, vel
 negatoria actio. W. osenb. de iurisd. d. l. nu.
 13. adde Soarez. tit. A. n. 52. vide omnino Vaud.
 quest. 27. lib. 2. Prior tamen opinio in Camera
 seruatur, & probant tam iam dicta Bald. &
 Speculan.

Sin negatoria vtilis, recepta est in causa
 Eccendorff contra Bischoffen in Bamberg/
 vbi lausissime de pluribus iurisdictionum spe-
 ciebus disputatum quāuis confessoria vti-
 debatur danda, quia non tam verba petiti-
 onum, quā res ipsa perpendenda: non enī
 facit; an affirmatiuis an negatiuis vtarur ver-
 bis actor: modo ius allegat sibi competere, vt
 per Oldendorp. traditum. Idemque relatum
 in causa Angel. scitimb contra Pfals / vbi addu-
 cta sunt verba Petr. Jacobi num. 13. de libell. sup.
 iurisdictione in vers. 12. num. 3. quia non est seru-
 tus

tus personalis, vel realis, ad instar confessorie datur. Itemque notatum in causa Speyer contra Gernersheimb / vbi allegatus Andr. de Isernia, in rubr. de regal. Et in causa Weng contra Ersfurt.

Et hæc in genere de iurisdictione, quæ ad speciem applicanda sunt: nam de mero Imperio exemplum est, in d. causa Angelhelmb contra Wsalf / de mixto Imperio in d. causa Eckenderff contra Bamberg / & Weilmünster contra Wsalf / de simplici iurisdictione, in causa Speyer contra Gernersheimb.

CAPVT XIX.

De feudorum remediis.

SYMMARIA.

1. *Conditio ex moribus feudorum.*

De actionibus Domino feudi competentibus.

2. *Remedia possessoria. & num. 3.*
3. *Conditio causa data, causa non secuta.*
4. *Conditio ob ingratum iudicium.*
5. *Actio beneficiaria.*
6. *Rat vindictio, etiam contra extraneum. num. 10.*
7. *Domini, sine causa cognitione Vasallum feudo privans de spolio tenetur.*
8. *Iudicis sententia requiritur in pena imperfectionis.*

De actionibus Vasallo competentibus.

9. *Refusatio in integrum, ob non petitam inuicturam.*
10. *Possessoria adipsenda.*
11. *Vti possidetis.*
12. *Vasallus realiter possidet.*
13. *Recuperandi.*
14. *Spoli.*
15. *Actiones ex contractu in genere.*
16. *Ex stipulatu.*
17. *Conditio ex moribus feudorum: maxime si agnati vocentur feudum, cum exemplo Camerali.*
18. *Prescriptio verba.*
19. *Emptorum actio.*
20. *Rat vindictio.*

De actionibus Vasalli contra extraneum.

21. *Officium iudicis.*
22. *Possessoria.*
23. *Actio ex iure reuocatus, & cum illa actio personalis, vti in nem scriptis. 26. & 27.*

24. *An annuarius peti possit alienatio feudi nulla.*
25. *Actio in factum.*
26. *Conditio ex constitutione Frederici.*
27. *Conditio ex l. tabernus. de sacrosanct. Eccles.*
28. *Actio rat vindictio contra extraneum.*
29. *An & derelicta.*
30. *Petio hereditatis.*
31. *Actio in subsidium.*
32. *Mandata sine clausula executiva ratione Cameræ leben.*
33. *Immisio in bona feudalia, & qualis tunc seruetur processus.*
34. *Hypothecaria.*

Iurisdictionem subsequuntur feuda, quorū remedia sunt varia. Actio autem principalis recte dicitur ꝑ conditio ex moribus feudorum, Bart. in l. vni. de condit. ex lege. Ialon in praul. feud. in princip. num. 36. Curt. de feud. part. 1. quæst. 10. Affines actiones, quia non vniformes, sed secundū varias circumstantias mutantur: nunc reales: & ex, vel petitoria, vel possessoria; mox personales: & que vel civiles, vel criminales sunt. De quibus ordine hic agendum. Distingui autem seu diuidi commodè hoc pacto possunt: quod sit aut vtatur dominus, vel vasallus, vel extraneus.

QVÆ domino competunt, aut possessoria, aut petitoria sunt.

POSSESSORIÆ competunt: Primo, ꝑ cum feudum apertum, alius extraneus possidet.

Secundo, si vasallus præstatione annuam, etiam personalem, præstare recusat, ꝑ tunc in tertidum vnde vi competit: egregie Ferrar. Montan. lib. 4. cap. 8. non tamen dantur possessoria vasallo de tecto. Borcholt. cap. 9. num. 26. Duar. cap. 9. num. vlt. Ego de feudis, post. 12. de processu feud.

PETITORIA remedia, vel realia sunt, vel personalia.

Personalia, similiter vel contra vasallum vel competunt contra extraneum.

Contra vasallum: conditiones ꝑ varis, causa data causa non secuta, vt defendi in poss. u. dist. dist. de processu feud.

Conditio ꝑ ob ingratitudinem, quam Dominos aliquando dedisse obseruauit.

Contra extraneum: conditione ex moribus feudorum agitur, eo casu quo infra contra

extraneum rei vindicationem competere dicam: quod in Camera observatum est in causa Meloff vnd Eder Gebrüder de Drostene appellanten/ contra Herrn Ludwig Granten: Eberstein/ als Probst des Stifts Id. appellanten/ vbi Referens de actione interposita iudicat: actū esse cōditionē ex morib. vel actione beneficiaria, qua dominus feudū sibi a petito t vindicat cōtra collaterales. Et hoc etiam observatum in causa Decham vnd Episcopus Beate Marię virginis ad gradus pū Mq appellaten / & adoren, contra Wilhelm Johann Hilgers von C. Ritters nachgelassener Tochter/ Witten pū Hoenstein/ appellaten.

REALIA remedia: vel cōtra vassallum vel extraneum competunt.

- Contra vassallum** Rei vindicatio competit: si t propter feloniam feudo sit priuandus. Eoque remedio vti domino magis expedit, quā vt propria auctoritate cum priu: t: nam si hoc fecerit, Vassallus agit spoliū t contra Dominū: & exceptio felonie ipsi nihil prodest: quod in quadam ardua causa factum animaduerti, vbi cum vassallus egisset, & actionē instituerit, vt infra dicitur, vbi de actionibus vassallo cōpetentibus, diligerit, Domini Assessores iudicarunt hanc exceptionē non releuare: cum non vi agere sed iure conqueri debeat dominus. *l. extat. Quod met. causa. l. penult. ff. de vi armat. l. nulli. C. de iudic.* Et quod sententia declaratoria, etiam si feloniam esset notoria, requiratur: t quoniam omnis pænæ impositio Iudicis sententiam requirit. *l. 3. C. de secund. nups.* saltem facti declaratoriam. *Bart. in l. eos qui, de iur. fisci, text. in cap. 1. libi: si Dominus contra, qualiter dominus propriet. feud. Scharff. cons. 27. n. 1. sent. 1.* Porcius *concl. 2. in communib. Mar. Free. lib. 2. de subinfud.* Laurent. Syluan. *de recognis. feud. quest. 31. per tot. quæ vt & alia* à Correfe-rente in d. causa adducta sunt: vbi & Dominus in expensas condemnatus, cuius nomē certis de causis omitto. Sed hac de re in interrogatoriis latius agemus.

- Et hanc quam Dominus contra vassallum habet rei vindicationē, d. ei etiam dant cōtra quemcuq; extraneū possessore, rem feudalem tenentē: quo etiā casu dominū Assessores sæpe largiuntur cōditionē vt supra 116.

dictum. Et has actiones intentat Dominus.

QVOD vassallum: si vel contra ipsum dominum, vel alium agit.

CONTRA dominum vel per viam actionis, vel officio Iudicis, vel possessorio, vel petitorio remedio vtitur.

Officio Iudici datur ei restitutio in integrū, t propter non petitam inuestituram, intra annum: quod luculenter ex communi deduxit Skott. *Odd. de restit. in integ. part. 2. qu. 89. art. 5.*

Per viam actionis agens:

POSSESSORIO, t primo adipiscendū: quo casu competit cōditio ex moribus feudorum, vt tradidit in *disput. de process. feud. 17. posit.* facta abusu inuestitura, ad verā rei traditionē, vide Arnolab Herselt, *de act. in fin. adu. act. Curt. l. part. qu. 10. de quo latius infra nu. 19.*

Secundo, vtitur vassallus immediate Imperio subiectus remedio retinendū vt possideris, t si Dominus cum turber in quasi possessione vtilis domini: dicitur enim Vassallus naturaliter possidere, t *Men. remed. 3. retin. n. 82. Idque* competere consideratum in causa Decham vnd Capitulum pū Wormbs contra Almusen Henschelshcim, Et conclusum in causa Emb contra Eisenburg / anno 85. lataque sententia 19. Augusti.

Tertio vtitur remedio recuperandi, t vnde 15 vi: quo etiam contra Dominum vt quibuscūq; visum est, vti potest, Borch. *de feud. ca. 9. n. 20.* quamuis alii hoc casu malint generalem cōditionem dare, de quibus à me dictum *d. loc. positum. 16.* Exemplum extat in causa quadam ardua, de qua supra: vbi Dominus Vassallum, sine declaratoria sententia priuarat feudo. Sic remedio spoliū t actum dicitur, cum de restitutione potissimum agitur, & cōclusio ad illud quadrat: si tamen sine protestatione simul in petitorio processum sit, dicitur petitorium institutum: quod notatum ex causa Habern contra Walsg.

PETITORIA remedia, vel realia sunt, vel personalia.

Personalia, vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu, vel nominato, vel innominato.

Nominato, cum ex ipso feudali contractu 17 agitur: feudum enim dicitur contractus.

Secundo, cum ex stipulato agitur: si stipulatio

latio bonæ fidei contractui de euictione accessit, vt feudum eiusdem bonitatis tradatur. Ferrar. Montan. lib. 2. c. 5.

- 19 *Ex inominato contractu*: primo, conditio ex t moribus feudorum datur, idque multis de causis; Et illa conditio specialiter accommodatur ad illud capitulum cuius ratione feudum petitisie cum in causa Curri Castrati in Eicrago contra Castrati in Roberti, na/in conclusione peteretur pronuntiari, le declarari proximiores agnatos, & Reum cõpelli ad restitutionem: ita dicebat Referens. Puto intentatam eondictionem, ex c. feud. c. 1. §. hoc quoque & ibi Aluarott. & Propos. de success. feud. & c. 1. de grad. success. Alberic. in Litern videndum, §. vltim. de petit. hered. nam cum ius questum sit, possunt reuocare feudum antiquum agnati, c. 1. in princip. de alien. feud. Oldendorp. in form. de action. beneficia. Eamque etiam competere dictum, & data fuit in causa Conradt Hallers contra Brandenburg vnde Zesewig contra Zesewig 17. Ianuarii, Anno 72. Datur & eadem ad possessionem fundi consequendam, vt notauimus in disputat. 12. feudali. de process. feudor. positi. 17. Curt. 1. part. questio. 10. Clar. questio. 85. Ferrar. d. cap. 3. vide Arnold. ab Herolt. in bor. aduers. action. Somsbec. part. 13. Borcholt. cap. 9. numero 10. reiecta opinione Cuiat. qui hoc casu præscriptis verbis actionem dat: Sic & in Camera obseruatur; quod conditio ex lege, seu actio beneficiaria detur abusiue inuestito, Alciat. ad l. traditionibus num. 22. C. de pact. Alexand. ad l. 3. in princip. ff. de acquirend. possess. Bald. in rubric. Cod. de contrahend. emptio. 12. questio. Verum hæc actio vel conditio non competit, si non adit plenus consensus eorum, quorum requiritur: vt notatum in causa Dieterich Morgen Andes contra Sigfricht Pappenstein.

- 20 *Secundo datur actio* præscriptis verbis: t quod sæpe notatum in Camera, præsertim in dicta causa Dieterich Morgen Andes contra Pappenstein / vbi agebatur de contractu celebrato inter Dominum & Vassallum de vendendo feudo, exemplo l. 2. Cod. de pact. inter emptorem & venditorem l. si conueneris ff. de rescin. vendit. l. Labeo ff. de contrahend. emptio. l. si fundus, ff. de lege commisso: quam Referens ac alius qui-

dam ex Dominis præferebat rei vindicationi: licet Actores ita sæpe nominassent; quia traditio non erat facta, licet instrumentum traditum: quia ille qui instrumenta tradebat; possessionem nunquam habuerat; alii tamen Domini rei vindicationem dari malebant.

Eadem præscriptis t verbis actio datur e uictionis gratia, Ioan. Ferrar. Montan. lib. 3. c. 5. arg. l. naturalis de prescript. verb.

Ex delicto agitur: cum Vassallus agit ad priuationem: tunc ipsi eadem remedia que Domino competunt: quia à pari procedunt, cuius rei exempla adduci possent, nisi odiosa essent, vbi Dominus propria autoritate sibi applicauerat feudum.

Realia remedia sunt: t rei vindicatio vilis: si Dominus possideat, Gaer. Pison. in præiud. feud. rubric. de rei vindic. fol. mihi 122. Duaren. c. 18. num. 1. Schneidewin. part. 1. num. 27. & tunc tenetur vile dominium probare: Et exemplum est in dicta causa Dieterich Morgen Andes contra Pappenstein / de quo intra. Quamuis & directam dari defenditur in positione 13. de process. feud.

CONTRA extraneum quæ dantur remedia, ea vel in modum officii iudicis, vel actionis expediuntur.

IN MODVM officii iudicis, primo, vt t alienatio pronuncietur nulla: de quo num. 23. 28. Secundo, eo casu, quo infra rei vindicationem dedimus, in causa Castrati; ex hoc fundamento, quod illud detur, vbicumque æquitas postulat, l. plano, & l. vlt. de petit. hered. Et ita in simili causa consuluit Natta. conf. 534. num. 6. part. 3.

IN MODVM actionis competentia remedia, sunt vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA omnib. casibus dantur, cū Vassallus ab extraneo in feudo t molestatur, 24. vel eo priuatur: de quibus Doctores supra dictis locis. Et Interdicto vnde vi vel actione in factum, vel alia agitur: vt late tradidit d. disp. de process. feud. positi. 15.

PETITORIA remedia: sunt vel realia, vel personalia, Arnold. ab Herolt. d. loco. art. 45. tit. 18.

Personalia, primo dantur ex iure retractus: verum hoc non habet locum, cum cõ-

II 3 tractus

tractus nullus est: Et ita duo Domini hanc actionem denegarunt, in causa Gortschalck von Zuesen contra Herrn Franz Herzogen zu Sachsen Lauenburg: quæ actio reuocatoria dicitur: De qua quæ varia sæpe mouentur: vt ea facilius à iunioribus percipiantur, exemplum vnum atque alterum subiiciam. Primum extat in causa Marten von Rosenau Appellanten/ contra Herrn Friderichen/ iugo Herrn Iulium Wischoffen zu Wirzburg Appellaten/ vbi sic votatum: Intentata videtur conditio ex moribus seu lege non scripta feudali, quæ agnato ad feudi alienati reuocationem competit: quæ tamen ¶ actio hic non mere personalis est, cum nullus contractus vel quali inter emtorem, vel possessorem Reum, & agnatum reuocantem intercefferit: personalis tamen aliquo modo est: quia ex lege vel consuetudine, conditio oritur, l. i. & ibi not. ff. de condit. ex lege. & in rem scripta est: quia rem & tertium possessorem, singularemque successorum emptoris sequitur, Cepolla succ. ciuili. 43. num. 5. & consil. 65. num. 3. Tiraquel. lare, de viroque tractu. part. 1. §. 8. gloss. 5. num. 6. & 8. Quamuis & alias vtilis rei vindicatio, & actio in factum reuocatoria, ad huiusmodi feudi alienati reuocationem dantur: vt per Aluarot. in cap. vnic. §. hac quoque. num. 6. lib. de success. feud. Paris de Puteo de redinteg. feud. cap. 72. num. 17. Post Isern. in consil. Imper. Constitutionem diuæ memorie, super verb. reuocari, in consil. regni Sicilia.

28 Quamuis autem petiuiſſet ¶ Actor etiam super illa alienatione, vt pote à personis non legitimis, & sine debitis solennitatibus nulliter facta, narrando factum nullum & iniquum, minus rite recteq; factum, exprimendo causas nullitatis & iniquitatis, simul, vel diuſim declarari assertum contractum esse nullum, & se Actorem non teneri ad obseruantiam illius, ac condemnari illum, qui contraxit, vel alias nulliter bona illa acquiſiuit, ad restituendum, & possessionem illorum sibi relaxandam, atque ita solum nullitatem opponeret, & super ea Iudicis officium imploraret, secundum ea quæ post Castrenſ. consil. 105. si non interueniſſet. nu. 2. volum. 1. pulchre tradit Ioan. Baptiſt. Plot. in l. si quando. §. 5. num. 8. vers. vnum perpetuo. C. vnde vi. C. clar. Cent. in ampliat. num.

39. ad l. vnic. Cod. si de moment. possesſ. Causalean. in tractat. de tutor. & curator. num. 150. tamen cum negari non possit, alienationem illam vtunque initio inuſidam, per longi temporis præteritionem, & tacitam inde ſecutam alienationis approbationem, reobur aliquod consecutam: & sic nullitatem illam, si non in totum, ſaltem ex parte sanatam, lege defectus solennitatis ſupplente, Paris. consil. 49. nu. 5. lib. 1. per l. vlt. C. si maior ſallus. alien. sine decreto. Forte autem nullitatem reliquam, imo reuocationem perſequi, quam ſoli nullitati inniri vel incumbere Actor maluit: prout ex articulis libelli appellatorii videre licet, ac in alia causa hac ratione de hoc iudicatum: i teoque actum eſſe puto actione reuocatoria, q̄ poſſet appellari quaſi Fauiana: argumentum traditorum à laſon. in §. item si quis. Inſtit. de action. Et eam in rem ſcriptam eſſe contendit laſon, d. §. item. num. 104. Concordat & hic intentioni agentis, qui poſſeſſorem rei alienatæ conuenit, & petit pronunciari contractum nullum, & rem ſibi reſtitui, actio ¶ in factum, iuxta notata in d. §. item si quis, quam ſi quis dicat competere, non contradico. Alius Dominus putabat actum ¶ ex conſtitutione Friderici cap. 1. de prohibita feudi alienat. & eam videti ſibi viliſſimam. Tertius Dominus non ex capir. Imperialem, ad conditionem: ſed ex §. porro, tit. qualiter olim feud. alien. poterat, quia medium concludendi, dicto capite. Imperialem debet eſſe, quod alienatio ipſo iure nulla ſit. Cum autem viuo hic offerebatur pretium, id non eſt iuxta medium concludendi conueniens, in dicta causa Gortschalck von Zuesen contra Herrn Franz Herzogen zu Sachsen Lauenburg.

Secundo datur conditio ¶ ex l. item nu. C. de sacroſanct. Eccleſ. & ibi Salicet. num. 6. cap. ſuus except. 17. queſt. 2. cap. 1. de reb. Eccleſ. ſi modo conſuſio libelli quadret, alias non acceptatur: Ita obſeruatum in dicta causa Gortschalck von Zuesen contra Sachsen Lauenburg.

Realia remedia competunt per iura ſupra allegata, vbi de rei vindicatione contra Dominum intentata diximus, quo caſu vtilem ¶ habet actionem Vaſallus: vt exiſtinabat Reſ. 32. ferens in dicta causa Deſchander vñnd Capitul.

Beata

Beate Marie Virginis ad gradus in Weng contra Johan Hilgers Ritters nachgelassene Wit. libe. Et in eaul. Et rissian von Drispach contra Friderichen von Eubredt per tradita Petr. de bell. Petrica tit. 14. num. 3. vbi dicit; cum Vassillus agit contra extraneum possessorem, intendit vtilem actionem in rem. Siquidem per concessionem in feudum, & inuestituram efficitur vtiliter Dominus, & ideo vtili actione vendicat. cap. 1. de Vassal. qui contr. constit. Lothar. cap. 1. in princip. de contr. inter Vassallum. adde pulchre differentem, Guerr. Pison. in pralud. feud. Rubrica, an Vassallo detur rei vindicatio. fol. mibi 122. Directam tamen etiam ipsi dant Interpretes: quam sententiam & ego defendi, in d. dissus. feudali de process. feudis. vbi 13 vbi & plura allegata, anno 1588. Et in ea opinione fuit Correferens, in dicta causa Weng contra Johan Hilgers: sic inquires; cum Actores petant feuda, tanquam per mortem Ioannis, vt sibi propria ad iudicari, & Ream ad ea restituenda compelli; existimo, institutam rei vindicationem directam; hæc enim ratione directi domini competat, cap. 1. de controuers. inter Vassal. & alium. Aluar. in cap. vnico, in princip. de inuellit. de re alienat. fol. 8. in §. sed ne alia numero 4. qua fuer. prima causa benef. amitt. Hæc Correferens. Sic & rei vindicatio datur, eum agnati petunt feudum alienatum, l. quous. Cod. de donationib. que sub modo: quod consideratum in dicta causa Castraw contra Castraw: Idem tamen Dominus in simili se. e. casu, dederat vtile rei vindicationem, in causa Hatesfeldt contra Johan Probst: volebat tamē concedere in dicta causa Castraw, quia conclusio libelli illi aduersabatur.

4. Habet etiam Vassillus petitionē hereditatis: si feudum est pure hereditarium: quod adduxit Referens in dicta causa Castraw. Et

in causa Haben contra Vassal. Vide Wesseneb. consil. 4. num. 11. & 12. P. flor. ques. num. 62. 69. & 92. vel si ita in subsidium pe arur feudum, siue possi eat, siue dolo deficiat possidere: quod notatum in dicta causa Castraw contra Castraw.

EXTRA NEVS similiter agit: idq; vel ordinarie, vel extraordinarie.

Extraordinarie: cum petit mandatum sine clausula ratione pensionum debitarum: & eum clausula executiua, obligationi annexa. Ita in decisionib. Camera sub verb. Mandata de soluendo: vbi sic legitur: Secundo amplia, vt etiam procedat, quando non per modum emptionis & venditionis. aut mutui debiti contractum: sed etiam quando instat feudi, Cammersechen aliquot floreni concessi, vñnd die eben Jährlich auff gelossen: Ita processus decreti in causa Hohenest contra Waden 13. Februarii, anno 92. propter pensiones concessatas, & non præstatas von 2000. fl. Cammersechen.

Similiter citatio ad videndum in mitti in bona feudalia ex l. fin. Cod. de edict. Diui Hadriani tollend. petitur & decernitur: vt N. Baro contra den Teuschmeister obtinuit. Tertio cum hæredes defuncti allodiales & alii prætendunt ius in feudis, & dicunt bona magna ex parte esse allodialia: tunc in Camera potest supplicari pro separatione bonorum contra hæredes, & pro citatione per edictum, contra creditores, ad impositionem perpetui silentii. Ita factum in causa Weylandt Graff Birich von Montfort Hinderlassene Güter betreffend.

Ordinaria actione in hypothecaria agitur ratione hypothecæ, vel pignoris in feudo consensu Domini constituitur.

LIBER QVARTVS, DE REMEDIIS QVÆ CIR- CA GENERALES ACQVIREN- DI DOMINII MODOS VER- SANTVR.

CAPVT I.

De possessione: Et primo de acqui-
rendæ possessionis remediis.

S Y M M A R I A.

1. Omnia Interdicta possessionis ad tres classes referri possunt.
2. Iudicem ex officio Partem cogere, ut titulum possessionis ostendat.
3. Cumulatio diuersorum remedium possessionis quando admittitur.
4. Possessionem adipiscendæ sex esse remedia principalia.
5. Quid clausula (ingrediendi propria auctoritate possessionem) operetur.
6. Officium Iudicis implorari clausula dicta adiecta.
7. Additionem præscripti verbi, aliquando cum officio Iudicis concurrere.

RATIONE Possessionis multa remedia competunt; Interdicta scilicet hodie, quæ omnia ad has tres classes referri possunt: Quod aut sint adipiscendæ; aut retinendæ; aut recuperandæ possessionis: De singulis ordine, aliqua saltem proponemus: cum plenius ea apud Dd. in comment. *ad tit. de acq. poss.* & in tract. singularibus, præsertim, Men. Person. Oldendorp. Marant. *part. 4. diffinit.* 7. Friderum, & alios tractata extent. Prius autem duo hæc explicanda sunt. Primum: quæ omnibus illis remediis sint communia. Secundum: quando cumulari possint. Ad primum quod attinet, sciendum est, in omnibus officium iudicis militare: nam Iudex & ex officio, etiam non rogatus, cogere potest Partem, ut ostendat titulum suæ possessionis, *per l. incivile.* & ibi Bald. *de furt.* post Affliq. pulchre breuibus notauit Alin. *de process. ext. ut.* §. 3. & 9. Idem quoque facit, ut possessorem, de cuius iure ei constar, in possessionem suam confirmet, *per l. 3. §. missum. ff. de Carb. ed. §. p. et Rip.* & Castren. Alin. *late. d. loc.* 6. 121. Circa secundum sciendum est, remedia.

illa aliquando sola proponi, aliquando cumulari; cumulationemque sæpe prohiberi, sæpe admitti: ¶ Ita duo hæc iudicia; recuperandæ scilicet & adipiscendæ possessionis possunt cumulari, modo non cumulentur circa idem, vel respectu vnus solius possessionis: tunc enim cumulatio non admittitur: secus est, vbi cumulatio fit diuersis respectibus, vel ad diuersas possessiones diuersarum rerum. Ita cumulatio hæc approbata est in causa Grav. A. von Birnmund/Gräffen zu Waldeck / contra P. vnd A. gebrüdere von Birnmund/ vbi possessionem intentarum erat ad recuperandam possessionem arcis Norddeck / eiusque pertinentiarum: Interdictum vero adipiscendæ pro immmissione omnium reliquorum bonorum consequenda. Hisce præmissis primo de quorundam adipiscendæ possessionis agemus & tunc quorundam sex præcipue sunt. 1. Quorum bonorum. 2. Quorum Legatorum. 3. Interdict. Saluianum. 4. Condictio ex l. vlt. C. de Edicto D. Hadriani tollendo. 5. Officium Iudicis. 6. Occupatio propria auctoritate, ex pacto. Quo casu licet non opus esse & videatur alio remedio: de quo late Cöler. *de process. ext. ut.* tamen datur hoc casu in Camera officium Iudicis, nec tunc etiam hæc clausula est sine efficacia: Efficitur enim ex eo ius plenius, præsertim in contractu emtionis & venditionis, quæ in hypothecis: vide post Callan. *ad consuet. Burgund. rubr.* 11. §. 6. Molin. *ad consuet. Paris. lib. 1. §. 11.* Covar. *lib. 3. var. resol. 6. 7. m. 5. & 6.* Et sic Correferens in causa Petri Josten Gräffen zu Scharenburg vnd Bemé Appellanten / contra Laurent Schlingel / & consortes Appellaten / post multa disputata inquit: cum probata est intentio actorum, opti-

mo iu-

mo iure, & nobile officium magistratus implorari, & iudex decernere immisionē possit ac etiam si hoc pactum adiectum non esset; tamen diceretur implorari officium iudicis; quia est mixti imperii: † & ideo in iure, non in iudicio fieri solet; ut pluribus notatum in dicta causa Schawenburg contra Echling, gcl. Et Agathe Berderin contra Swenden ac Christen & Weters / contra Emmenchur Sancti Johanne Hausi in Strassburg: in quibus ad hoc adducta sunt fundamenta.

Concurrit aliquando cum hoc remedio, actio prae scriptis verbis: cum petitur missio per instrumento continēte censum, vel pensionem, & pactum de ingrediendo: eamque dedit Referens, in dicta causa Schawenburg contra Echlingel: quam licet Correferens non comprobaret: tamen officium iudicis, & utilius Actori dedit, ei; prae tulit. De quibus infra, De primo & secundo decreto latius.

CAPVT II.

De remedijs possessorij retinendz.

SYMMARIA.

1. Ne vis fiat in possess. missio. 2. Vri possidetur.
3. Iudex officium in momento aua possessione, quod exemplo Camerali demonstratur.
4. Affinia remedia quae.
5. Concurrentia remedia cum Interdicti. Ne vis fiat in possess. missio.
6. Actio iniuriarum ne vis fiat ingrediendi.
7. Actio iniuriarum etiam concurrens: non autem alia criminali. n. 1.

ET si varia sint huius Interdicti remedia, quae Menoch. enumerat: tamen principaliora duntaxat, hic recensenda duxi.

1. Primo ne vis fiat ei in possessionē missus.

2. Secundo uti possidetur.

Tertio, cum metuitur ne partes ad arma veniant, quo casu officium iudicis imploratur: est autem fundamentum huius constitutionis, in *Laquisimmo. ff. de usufr. §. ult. & c. cum venissent. per tot. Ext. de inst. & ibi Dd.* Et appellant hoc remedium, retinend. posses. ex officio iudicis; item possessorium momentaneum, Recredentiam, calum nouitatis: Interim; item remedium prouisionale, siue Aduciaria possessionem: nonnulli processum informaiuū appellare solent. Men. *ult. remed. retinend.* Gail. *lib. 3. n. 3.* Mansuet. *in sua pract. lib. 2. de possessor.*

Innoc. *in c. in presentia, lib. 2. de proba. Plet. in rep. l. si quando, C. vnde vi. §. 3. n. 33. & seqq. Dd. communi: et in l. vn. C. si de mom. poss. fuerit appell. & l. morte anse. C. vnde vi. & l. moment anse. C. qui leg. standi per. in iud. hab. Mynd. lib. 9. c. 1. a. 1. Capit. decis. 13. §. 55 & 189. Ioseph. Ludou. decis. 10. Guid. Pap. decis. 578. Petr. de Benintend. decis. 73. & 79. Couar. pract. q. 117. Spec. tit. de petit. & poss. §. 1. n. 3. idem de libell. concep. §. nunc ducendum. n. 14. & ibi Io. Andr. in add. Paul. de Cast. cons. 3. lib. 2. fol. 93. Quo pertinent & constitutio in comitiis Wormaliensibus & Augustanis, Anno 11 An. 48. & Anno 55. promulgata, reuista, & ampliata, de qua etiam in *Ordin. Cam. part. 2. tit. 11. disponitur.* Conclusum autem ex verbis, 1. & 2. §. *illius constit. quod & ordinari & l. ummarie & agi possit ex hac constitutione: ex 1. §. per actionem, seu remedium retinendz, ut possidetis, quod diffinitiuam in possessorio parit, petitorio saluo reservato.* Idque probatur ex verbis: *Es sollen beyde theil biß zu entlichem aussfrag. etc.* Ex 2. §. si non solum certissimus subsit armorum metus sed Partes iam in prociatu sint: tunc potest agi etiam summarie: id quod sit implorato iudicis officio, per succinctam summariationē, ibi, vnd als bald auch darauß summarie, & c. reservata hoc casu parti facultate tam possessorij quā petitorij ordinario iudicio psequendi: prout hęc notantur in symphor. suppl. part. 1. tit. 7. de poss. circ. su. in 1. quæst. dubia. de consil. litig. poss. n. 1. licet valde mendose, & imperfecte.*

Quarto, reliqua remedia sunt talia: ut affirmativitatem cum prae cedentib. habeant: ut potest, 4 De superficie, Vtrubi, De itinere aditu; priuato, De aqua quotidiana & aestiva, De riuus, De fonte.

Cum prima actione concurrunt actiones vel extraordinariae, vel ordinariae.

Extraordinaria: † quando vis fit manu militum, l. si quis. 3. in prin. ff. ne vis fiat qui in poss. l. in quib. legatorum. §. 5. missus ff. ut in poss. legat. form. caus. Vel quando possessio litigiola sequestratur, l. possquam heres. §. §. 1. vers. sed si nec ipsi, & §. fin. ff. ut legatorum seruandor. causa canearur.

Ordinarie, in factum †: si vis facta sit ingrediti, gl. in l. si quis missus. 3. §. cum Prator. vers. si mulier. ff. si vis fiat ei qui in posses.

KK. Datur

Interrogata in locū interdicti vti possidetis. Er
hæc actio electa ad eiusq; requisita respectum
fuit, in causa der Gemein in Weismünster co-
tra Eranten Albrecht in Massaro Garbrücken/
men: Febr. anno 78. vbi de pluribus iurisdic-
tionum speciebus actum. Competere ꝑ eia
interdictum vti possidetis, per doctrinā Specu-
lar. in tit. de resist. spolii § nunc dicamus. nu. 1. &
4. itē Ferrar. in form. libelli pro turbat. posses. verb.
coram vobis. numer. 3. traditum, in causa Angeli
scimib contra Pfalz/ Itemq; in causa Menz
contra Cessurd. Sic pendente iurisdictione
inter aliquos, si interea aliquis subditus oc-
cidat alterum, potest occisor interrim capi,
& sequestrari ꝑ apud Tertium, qui homicidā
puniri, ne lite pendente delicta maneant impu-
niti: Et sic observatū fuit in causa penden-
te, inter Marchionem Brandeburgensem &
cinitatem Noribergensem, die sraitschliche D.
brigiten besangend. Et hæc de possessoriis.

PETITORIA remedia, an locum ha-
beant queritur? Et licet id neget Specul. de
caus. posses. & proprietatis. §. 4. n. 16. tamen hæc
tenus obtinuit, & realia remedia dari, vt iam
docebitur, & ipse Specul. concedit.

Competunt autem illa, vel in modum of-
ficii iudicis, vel actionis.

4 IN MODVM officii iudicis. Primo: ꝑ
quando quis nō possidet, nec vnquā possedit:
sed patet eius: tunc ei cōpetit iudicis officiu,
secundum quosdam, cum non habeat locum
remediū ordinarium. ff. de minor. l. in causa. §. 1.
Prætor. n. phibet veritas exactiones fieri. arg.
ff. de offic. prefid. l. illicitas. & l. congrui. Ext. de cens.
caum apofolus. §. prohibemus. Alii vero dant ꝑ
conditionē ex lege illa. ff. de mancip. l. 1. & fin.
Tudic: q̄ aut agitur de iurisdictione consti-
tuenda, aut de iam cōstitutā: Si de constituenda:
vt quia dicit quis iurisdictionē fuisse patri
suo venditā, sed non traditā: tunc ager actione
ex contractu. Si de iam cōstitutā: vt quia ven-
diderunt patri vilis, & eū vti illa passū sunt: tūc
6 locum habet vilis confessoria: ꝑ quia sicut di-
recta ꝑ vera seruitute locū habet. vt ff. de seru.
l. quasies. & de ser. rust. præd. l. 2. Sic & pro iurisdic-
tione, quæ est species seruitutis, dabitur. vt
ff. de iun. iust. & infra legas. l. pratorii. Specul. d. lo.

num. 17.

Secundo de rebus, maxime diuinis, sic ꝑ dis-
cret Bald. in l. 1. num. 6. si certum petatur. Quærit
vtrum rei vindicatio cōpetat pro iurisdictione
vendicanda, & videtur ꝑ sic: quia nomen
rei est generale: vt hic: tu dicē contrarium, q̄
rei vindicatio sit nomē specialis actionis, quæ
datur pro re corporali, non incorporali: Sed
dabitur vilis confessoria, vel officium iudicis
secundū Odof. facit Ext. de iudiciu. cap. examina-
ta, tamen ista subiectio quoad iurisdictionem
non esse proprie seruiri, quæ nō caderet in-
ter personas ingenuas: sed est ius per se an-
nezum territorio: vt C. vbi & apud quos. l. fin. Alii
dicunt quod pro temporalis iurisdictione cō-
petit vilis confessoria, pro spirituali merū of-
ficium iudicis: quod proponitur maxime pro
his, quæ sunt diuini iuris: vt ff. de petir. lured. l.
hereditas. in fin. & l. sancimus. C. de sacros. Ecclæ. Et
de istis duabus iurisdictionibus notat Innoc.
de postu. præla. cap. bene.

IN modum actionis quæ competunt re-
media, vel sunt realia, vel personalia.

Personalia, ex contractu, ꝑ eum iurisdic-
tione pactationibus est constituta vel stipulationibus
aut aliis contractibus. tunc dantur illæ actiones,
quas infra ex pactis, vel stipulationibus dari
diximus, de quo modo ex Speculatore dictū.

Ex delicto, cū violatur alterius ꝑ iurisdictione,
tunc eum supra spena fractæ pacis agitur,
Wesemb. de iurisd. num. 13.

Realia remedia, sunt vel confessoria, vel
negatoria actio. Wesemb. de iurisd. dicit. num.
13. adde Soares lit. A. n. 52. vide omnino Vaud.
quest. 27. lib. 2. Prior tamen opinio in Camera
seruatur, & probant tam iam dicta Bald. &
Specular.

Sic negatoria vilis, recepta est in causa
Eccendorff contra Bischoffen in Bamberg/
vbi laxissime de pluribus iurisdictionum spe-
ciebus disputatum, quarum confessoria vi-
debatur danda, quia non tam verba petiti-
onum, quam res ipsæ perpendenda: non enim
facit, an affirmatiuis an negatiuis vratur ver-
bis actor: modo ius allerat sibi competere, vt
per Oldendorp. traditur. Idemque relatū
in causa Angeli scimib contra Pfalz/ vbi addi-
ta sunt verba Petr. Jacobi num. 13. de libel. sup.
iurisdictione in vers. 12. num. 3. quia non est seru-

rus personalis, vel realis, ad instar confessorie datur. Itemque notatum in causa Speyer contra Bermerstheim / ubi allegatus Andr. de Isernia, in rubr. de regal. Et in causa Meng contra Erfurde.

Et hæc in genere de iurisdictione, quæ ad speciem applicanda sunt: nam de mero imperio exemplum est, in d. causa Ingelheim contra Pfalz / de mixto imperio in d. causa Eckendorff contra Bamberg / & Weilmündster contra Nassau / de simplici iurisdictione, in causa Speyer contra Bermerstheim.

CAPVT XIX.

De feudorum remediis.

SYMMARIA.

1 Condicio ex moribus feudorum.

De actionibus Domino feudi competentibus.

- 2 Remedia possessoria. & num. 3.
- 3 Condicio causa data, causa non secuta.
- 4 Conditiones ob ingratitudinem.
- 5 Actio beneficiaria.
- 6 Rei vindictio, etiam contra extraneum. num. 10.
- 7 Dominus, sine causa cognitione Vassallum feudo privari de spolio tenetur.
- 8 Iudicium senientia requiritur in puma impositione.

De actionibus Vassallo competentibus.

- 9 Restitutio in integrum, ob non petitam inuicturam.
- 10 Possessoria adipiscenda.
- 11 Viti possidetis.
- 12 Vassallus realiter possidet.
- 13 Recuperandi.
- 14 Spolia.
- 15 Alienus ex contractu in genere.
- 16 Ex stipulatu.
- 17 Condicio ex moribus feudorum: maxime si agnati vocentur feudum, cum exemplo Camerali.
- 18 Praescriptio verbis.
- 19 Emptionis actio.
- 20 Rei vindictio.

De actionibus Vassalli contra extraneum.

- 21 Officium iudicis.
- 22 Possessoria.
- 23 Actio ex iure retractus. & an illa actio personalis, vel in rem sit. & num. 26. & 27.

- 24 An annullari peti possit alienatio feudi solæ.
- 25 Actio in factum.
- 26 Condicio ex constitutione Friderici.
- 27 Condicio ex l. tubemus, de sacrosanct. Eccles.
- 28 Vetus rei vindictio contra extraneum.
- 29 An & doreida.
- 30 Petus hereditatis.
- 31 Actio in subsidium.
- 32 Mandata sine clausula executiva ratione Cammerleben.
- 33 Immissio in bona feudalia, & qualis tum servetur processus.
- 34 Hypothecaria.

Iurisdictionem subsequuntur feuda, quorū remedia sunt varia. Actio autem principalis recte dicitur ꝑ condicio ex moribus feudorum, Bart. in l. vni. de condit. ex lege. Ialon in prælud. feud. in princip. num. 3. Curt. de feud. part. i. quæst. 10. Affines actiones, quia non vniiformes, sed secundū varias circumstantias mutantur: nunc reales: & ex, vel petitoria, vel possessoria; mox personales: exque vel civiles, vel criminales sunt. De quibus ordine hic agendum. Distingui autem seu diuidi commodè hoc pacto possunt: quod iis aut vatur dominus, vel vassallus, vel extraneus.

QVÆ domino competent, aut possessoria, aut petitoria sunt.

POSSESSORIÆ competent: Primo, ꝑ cum feudum apertum, alius extraneus possidet.

Secundo, si vassallus præstationē annuam, etiam personalem, præstare recusat, tunc in interdictionem vnde vi competit: egregie Ferrar. Montan. lib. 4. cap. 8. non tamen dantur possessoria vassallo detecto. Borcholt. cap. 9. num. 26. Duar. cap. 9. num. vii. Ego de feudis, poss. 12. de processu feud.

PETITORIA remedia, vel realia sunt, vel personalia.

Personalia, similiter vel contra vassallum vel competent contra extraneum.

Contra vassallum: conditiones ꝑ variæ, causa data causa non secuta, vt defendi in possit. u. dist. distat. de processu feud.

Condictio ꝑ ob ingratitudinem, quam Dominos aliquando dedisse obseruauit.

Contra extraneum: conditione ex moribus feudorum agitur, eo casu quo infra contra

latio bonæ fidei contractui de euictione accessit, vt feudum eiusdem bonitatis tradatur. Ferrar. Montan. lib. 2. c. 5.

Ex in nominate contractu: primo, conditio
 19 ex ↑ moribus feudorum datur, idque multis de causis; Et illa conditio specialiter accommodatur ad illud capitulum cuius ratione feudum petitur; sic cum in causa Curt. Castrat. in Stergaro contra Castrat. in Roberf. na. in conclusione peteretur pronuntiari, se declarari proximiores agnatos, & Reum cōpelli ad restitutionem: ita dicebat Referens. Puto intentatam conditionem, ex c. feud. c. 1. §. hoc quoque & ibi Aluarott. & Propos. de success. feud. c. 1. de grad. success. Alberic. in litem videndum, §. vltim. de petit. hered. nam cum ius quæsitum sit, possunt reuocare feudum antiquum agnati, c. 1. in princip. de alien. feud. Oldendorp. in form. de action. beneficia. Eamque etiam competere dictum, & data fuit in causa Contrad. Hallers contra Brandenburg vinct. Zeyeris contra Zeyeris 17. Ianuarii, Anno 72. Datur et eadem ad possessionem feudi consequendam, vt notauimus in disputat. 12. feudali. de process. feudor. poss. 17. Curt. l. part. questio. 10. Clar. quaestio. 85. Ferrar. d. cap. 3. vide Arnold. ab Herholt. in fin. aduers. action. Somsbeck. part. 13. Borcholt. cap. 9. numero 10. reiecta opinione Cuiat. qui hoc casu præscriptis verbis actionem dat: Sic & in Camera obseruatum; quod conditio ex lege, seu actio beneficiaria detur abusiue inuestito, Alciat. ad l. traditionibus num. 22. C. de pact. Alexand. ad l. 3. in princip. ff. de acquirend. possess. Bald. in rubric. Cod. de contrahend. emptio. 12. questio. Verum hæc actio vel conditio non competit, si non adsit plenus consensus eorum, quorum requiritur: vt notatum in causa Dieterich Morgen Andes contra Sigfriedr Pappenstein.

10 *Secundo datur actio præscriptis verbis:* ↑ quod sæpe notatum in Camera, præsertim in dicta causa Dieterich Morgen Andes contra Pappenstein / vbi agebatur de contractu celebrato inter Dominum & Vassallum de vendendo feudo, exemplo l. 2. Cod. de pact. inter emptorem & venditorem. l. si conueneris ff. de rescin. vendit. l. Labeo ff. de contrahend. emptio. l. si fundus, ff. de lege commissi: quam Referens ac alius qui-

dam ex Dominis præferebat rei vindicationi: licet Actores ita sæpe nominassent; quia traditio non erat facta, licet instrumentum traditum: quia ille qui instrumenta tradebat; possessionem nunquam habuerat; alii tamen Domini rei vindicationem dari malebant.

Eadem præscriptis ↑ verbis actio datur euictionis gratia, Ioan. Ferrar. Montan. lib. 5. c. 5. arg. l. naturalis de præscript. verb.

Ex delicto agitur: cum Vassallus agit ad priuationem; tunc ipsi eadem remedia quæ Domino competunt: quia à pari procedunt, cuius rei exempla adduci possent, nisi odiosa essent, vbi Dominus propria autoritate sibi applicauerat feudum.

Realia remedia sunt: ↑ rei vindictio utilis: si Dominus possideat, Gseri. Pilon. in prælud. feud. rubric. de rei vindicta. fol. mihi 122. Duaren. c. 18. num. 1. Schneidewin. part. 1. num. 27. & tunc tenetur utile dominium probare: Ex exemplum est in dicta causa Dieterich Morgen Andes contra Pappenstein / de quo intra. Quamuis & directum dari defenderim in positione 13. de process. feud.

CONTRA extraneum quæ dantur remedia, ea vel in modum officii iudicis, vel actionis expeditur.

IN MODUM officii iudicis, primo, vt ↑ alienatio pronuncietur nulla: de quo num. 23
 28. Secundo, eo casu, quo infra rei vindicationem dedimus, in causa Castrat. ex hoc fundamento, quod illud derur, vbiunque æquitas postulat, l. plane, & l. vlt. de petit. hered. Et ita in simili causa consuluit Natta. conf. 534. num. 6. part. 3.

IN MODUM actionis competentia remedia, sunt vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA omnib. casibus dantur, cū Vassallus ab extraneo in feudo ↑ molestatur, 24
 vel eo priuatur: de quibus Doctores supra dictis locis. Et Interdictio vnde vi vel actione in factum, vel alia agitur: vt late tradidit d. disp. de process. feud. positum. 15.

PETITORIA remedia: sunt vel realia, vel personalia, Arnold. ab Herholt. d. loca. art. 45. tit. 18.

Personalia, primo dantur ex iure retractus: verum hoc non habet locum, cum cō-

II 3 tractus

tractus nullus est: Er ita duo Domini hanc actionem denegant, in causa Gortschalck von Zuelen / contra Herrn Strang Herwegen in Sachsen Lauenburg: quæ actio reuocatoria dicitur: De qua quæ varia sepe mouentur: vt ea facilis à iunioribus percipiantur, exemplum vnum atque alterum subiiciam. Primum extat in causa Warren von Rosenau Appellanten / contra Herrn Friederichen / iugo Herrn Iulium Wischoffen in Wirgburg Appellaten / vbi sic votatum: Intentata videtur conditio ex moribus seu lege non scripta feudali, quæ agnato ad feudi alienati reuocationem competit: quæ tamen ¶ actio hic non mere personalis est, cum nullus contractus vel quali inrer emtorem, vel possessorem Reum, & agnatum reuocantem intercesserit: personalis tamen aliquo modo est: quia ex lege vel consuetudine, conditio oritur, *l. i. & ibi not. ff. de condit. ex lege.* & in rem scripta est ¶; quia rem & tertium possessorum, singularemque successorem emptoris sequitur, *Cepolla consil. ciuili. 43. num. 5. & consil. 65. num. 3.* Tiraquel. late, de vtroque tractu. part. 1. §. 8. gloss. 5. num. 6. & 8. Quamuis & alias velis rei vindicationem, & actio in factum reuocatoria, ad huiusmodi feudi alienati reuocationem dentur; vt per Aluarott. in cap. vnic. §. hac quoque. num. 6. lib. de success. feud. Paris de Puteo de redinteg. feud. cap. 72. num. 17. Post HERN. in consil. Imper. Constitutionem diuæ memorie, super verb. reuocari, in consil. regni Sicilia. Quamuis autem petiuerit ¶ Actor etiam super illa alienatione, vi potest à personis non legitimis, & sine debitis solemnitatibus nulliter facta, narrando factum nullum & iniurum, minus rite recteq; factum, exprimendo causas nullitatis & iniquitatis, simul, vel diuisim declarari assertum contractum esse nullum, & se Actorem non teneri ad obseruantiam illius, ac condemnari illum, qui contraxit, vel alias nulliter bona illa acquisiuit, ad restituendum, & possessionem illorum sibi relaxandam, atque ita solum nullitatem opponeret, & super ea Iudicis officium imploraret, secundum ea quæ post Castrensis consil. 105. §. non interuenisse. nu. 2. volum. 1. pulchre tradit Ioan. Baptist. Plot. in l. si quando §. 5. num. 8. vers. vnum per petuo. C. vnde vi. C. i. l. Cent. in ampliat. num.

39. ad l. vnic. Cod. si de moment. possess. Causalean. in tractat. de tutor. & curator. diu. 150. tamen eum negari non possit, alienationem illam vtcunque initio inualem, per longi temporis præteritionem, & tacitam inde secutam alienationis approbationem, robur aliquod consecutam: & sic nullitatem illam, si non in totum, saltem ex parte sanatam, lege defectus solennitatis supplente, Paris. consil. 49. n. 25. lib. 1. per l. vlt. C. si maior factus alien. sine decreto. Forte autem nullitatem reliquam, imo reuocationem persequi, quam soli nullitati inniti vel incumbere Actor maluit: prout ex articulis libelli appellatorii videre licet, ac in alia causa hac ratione de hoc iudicatum: i teoque actum esse puto actione reuocatoria, quæ posset appellari quasi Fauiana: argumento traditorum à Iason. in §. item si quis. Instit. de actio. Et eam in rem scriptam esse contendit Iason, d. §. item. num. 104. Concordat & hic intentioni agentis, qui possessorem rei alienatæ conuenit, & petit pronunciari contractum nullum, & rem sibi restitui, actio ¶ in factum, iuxta notata in d. §. item si quis, quam si quis dicat competere, non contradico. Alius Dominus putabat actum ¶ ex constitutione ¶ Frederici cap. 1. de prohibita feudi alienat. & eam videri sibi vtilissimam. Tertius Dominus non ex capir. Imperialem, ad conditionem: sed ex §. porro, sit. qualiter olim feud. alien. poterat. quia medium concludendi, dicto capir. Imperialem debet esse, quod alienatio ipso iure nulla sit. Cum autem vivo hic offerebatur pretium, id non est iuxta medium concludendi conueniens, in dicta causa Gortschalck von Zuelen contra Herrn Strangen Herwegen in Sachsen Lauenburg.

Secundo datur conditio ¶ ex lib. v. C. de sacrosanct. Eccles. & ibi Salicet num. 6. cap. sine except. 17. quest. 2. cap. 1. de reb. Eccles. si modo conclusio libelli quadret, alias non acceptatur: Ita obseruatum in dicta causa Gortschalck von Zuelen contra Sachsen Lauenburg.

Realia remedia competunt per iura supra allegata, vbi de rei vindicatione contra Dominum intentata diximus, quo casu vtilem habet actionem Vasillus: vt existimabat Re. ferens in dicta causa Deschandre vinct Capitul.

Declarat.

Beate Mariae Virginis ad gradus in Rens contra Johan Hilgers Ritters nachgelassene Witwe. Et in causa Christian von Brspach contra Friderichen von Eibredt per tractata Petri de Bull. Petica tit. 14. num. 3. vbi dicitur: cum Vassillus agit contra extraneum possessorem, intendit vtilem actionem in rem. Si quidem per concessionem in feudum, & inuestituram efficitur vtiliter Dominus, & ideo vtili actione vendicat. cap. 1. de Vassal. qui contr. constit. Lotbar. cap. 1. in princip. de contr. inter Vassallum. adde pulchre differentem, Guerr. Pilon. in pralud. feud. Rubrica, an Vassallo detur rei vindicatio. fol. mibi 122. Directam tamen etiam ipsi dant Interpretes: quam sententiam & ego defendi, in d. disquis. feudali de process. feudis. sh. 13 vbi & plura allegata, anno 1588. Et in ea opinione fuit Correferens, in dicta causa Rens contra Johan Hilgers: sic inquires; cum Actores petant feuda, tanquam per mortem Ioannis, vt sibi propria iudicari, & Ream ad ea restituenda compelli; existimo, inuestituram rei vindicationem directam: hæc enim ratione directi dominii competit, cap. 1. de controuers. inter Vassal. & alium. Aluar. in cap. vnic. in princip. de inuassit. de re alienat. fol. 6. in §. sed nos alia numero 4. qua fuer. prima causa benef. amitt. Hæc Correferens. Sic & rei vindicatio datur, cum agnati perunt feudum alienatum, l. quoties. Cod. de donationib. que sub modo: quod consideratum in dicta causa Castraw contra Castraw: Idem tamen Dominus in simili occasione, dederat vtile rei vindicationem, in causa Hartsfeldt contra Johan Probst: volebat tamē concedere in dicta causa Castraw, quia conclusio libelli illi aduersabatur.

4. Habet etiam Vassillus petitione hæreditatis in feudum est pure hæreditarium: quod adduxit Referens in dicta causa Castraw. Es

in causa Haben contra Vassal. Vide Wessenebec. consil. 41. num. 11. & 12. P. flor. quest. num. 62. 69. & 92. vel si ita in subsidium peratur feudum, siue possideat, siue dolo deficiat possidere: quod notatum in dicta causa Castraw contra Castraw.

EXTRANEVS similiter agit: idque vel ordinarie, vel extraordinarie.

Extraordinarie: cum petit mandatum sine clausula ratione pensionum debitarum: & cum clausula executiva, obligationi annexa. Ita in decisionib. Camerae sub verb. Mandata de soluendo: vbi sic legitur: Secundo ampha, vt etiam procedat, quando non per modum emptionis & venditionis: aut mutui debitorum contractum: sed etiam quando instar feudi, Cammersehen/aliquot floreni concessi, vñnd die letzten Jährlich auffgelassen: Ita processus decreti in causa Hohenek contra Waden 13. Februarii, anno 92. propter pensiones concessatas, & non præstatas von 2000. fl. Cammersehen.

Similiter citatio ad videndum et immitti in bona feudalia ex l. fin. Cod. de edict. Diui Hadriani tollend. petitur & decernitur: vt N. Baro contra den Teuschmeister obtinuit. Tertio cum hæredes defuncti allodiales & alii prætendunt ius in feudis, & dicunt bona magna ex parte esse allodialia: tunc in Camera potest supplicari pro separatione bonorum contra hæredes, & pro citatione per edictum, contra creditores, ad impositionem perpetui silentii. Ita factum in causa Weylandt Graff Dirich von Monsfort Hinderlassene Güter betreffend.

Ordinaria actione et hypothecaria agitur ratione hypothecæ, vel pignoris in feudo consensu Domini constituitur.

LIBER QVARTVS, DE REMEDIIS QVÆ CIR- CA GENERALES ACQVIREN- DI DOMINII MODOS VER- SANTVR.

CAPVT I.

De possessione: Et primo de acqui-
rendæ possessionis remediis.

SYMMARIA.

1. Omnia Interdicta possessoria ad tres classes referri possunt.
2. Iudicem ex officio Partem cogere, ut titulum possessionis ostendat.
3. Cumulatio diuersorum remedium possessionis quando admittitur.
4. Possessionem adipiscenda sex esse remedia principalia.
5. Quid clausula (ingrediendi propria auctoritate possessionem) operetur.
6. Officium Iudicis implorari clausula dicta adiecta.
7. Alienum proferri uerbo, aliquando cum officio Iudicis concurrere.

RATIONE Possessionis multa remedia competunt, Interdicta scilicet, hodie, quæ omnia ad has classes referri possunt: Quod aut sint adipiscendæ; aut retinendæ; aut recuperandæ possessionis: De singulis ordine, aliqua saltem proponemus: cum plenius ea apud Dd. in comment. ad tit. de acq. poss. & in tract. singularibus, præsertim, Men. Person. Oldendorp. Marant. part. 4. diffinit. 7. Friderum, & alios tractata extant. Prius autem duo hæc explicanda sunt. Primum: quæ omnibus illis remediis sint communia. Secundum: quando cumulari possint. Ad primum quod attinet, sciendum est, in omnibus officium Iudicis militare: nam Iudex et ex officio, etiam non rogatus, cogere potest Partem, ut ostendat titulum suæ possessionis, per l. incivile. & ibi Bald. de furt. post Affl. & pulchre breuibus notauit Afins. de process. exeat. §. 3. l. 93. Idem quoque facit, ut possesorem, de cuius iure ei constet, in possessione sua confirmet, per l. 3. §. missum. ff. de Carb. edict. post Rip. & Castren. Afins. late, d. loc. c. 121. Circa secundum sciendum est, remedia.

illa aliquando sola proponi, aliquando cumulari; cumulationemque sæpe prohiberi, sæpe admitti: † Ita duo hæc iudicia; recuperandæ scilicet & adipiscendæ possessionis possunt cumulari, modo non cumulentur circa idem, vel respectu vnus solius possessionis: tunc enim cumulatio non admittitur: secus est, ubi cumulatio fit diuersis respectibus, vel ad diuersas possessiones diuersarum rerum. Ita cumulatio hæc approbata est in causa Grato A. von Wirmundt/Gräffen zu Waldeck/ contra W. vnd A. gebrüder von Wirmundt/ ubi possessorium intentatum erat ad recuperandam possessionem arcis Norddeck/ eiusque pertinentiarum: Interdictum vero adipiscendæ pro immissione omnium reliquorum bonorum consequenda. Hisce præmissis primo de Remediis adipiscendæ possessionis agemus. † quorū sex præcipue sunt. 1. Quorum bonorum. 2. Quorum Legatorum. 3. Interdict. Saluianum. 4. Condictio ex l. vlt. C. de Edicto D. Hadriani tollendo. 5. Officium Iudicis. 6. Occupatio propria auctoritate, ex pacto. Quo casu licet non opus esse et videatur alio remedio: de quo late Collet. de process. exeat. tamen datur hoc casu in Camera officium Iudicis, nec tunc etiam hæc clausula est sine efficacia: Efficitur enim ex eo ius plenius, præsertim in contractu emtionis & venditionis, quara in hypothecis: vide post Callan. ad consuet. Burgund. rubr. 11. §. 6. Molin. ad consuet. Paris. lib. 1. §. 11. Couar. lib. 3. var. resol. 7. n. 5. & 6. Et sic Correferens in causa Heren Josten Grassen zu Schawenburg vnd Gemê Appellaten/ contra Laurent Schlingell/ & conforres Appellaten/ post multa disputata inquit: cum probata est intentio actorum, opti-

mo ius.

molire, & nobile officium magistratus implorari, & iudex decernere immisionē possit: ac etiam si hoc pactum adiectum non esset; tamen diceretur implorari officium iudicis; quia est mixti imperii: † & ideo in iure, non in iudicio fieri solet; vt pluribus notatum in dicta causa Schawenburg contra Eschlun- gel. Et Agathæ Jorderin contra Swendenac Christinæ & Wetters / contra Commenthur Sancti Johanneſſis Hauß in Straßburg: in quibus ad hoc adducta sunt fundamenta.

Concurrit aliquando cum hoc remedio, actio præscriptis verbis: cum petitur missio † ex instrumento continēte censum, vel pensionem, & pactum de ingrediendo: eamque dedit Referens, in dicta causa Schawenburg contra Eschlun- gel: quam licet Correferens non comprobaret: tamen officium iudicis, q̄ uilius Adori dedit, ei; prætulit. De quibus infra, De primo & secundo decreto latius.

CAPUT II

De remediis possessorii retinendæ.

SYMMARIA.

1. Ne vis fiat in possessorio missio. 2. Vri possidetis.
3. Iudici officium in momentanea possessione, quod exemplo Camerali demonstratur.
4. Affinitas remedia qua.
5. Concurrentia remedia cum Interdictis. Ne vis fiat in possessorio missio.
6. Actio in factum: ne vis fiat ingrediendi.
7. Actio iniuriarum etiam concurrat: non autem alia criminalis. n. l.

Etsi varia sunt huius Interdicti remedia, quæ Menoch. enumerat: tamen principaliora duntaxat, hic recensenda duxi.

1. *Primo* ne vis fiat ei qui in possessionē missus.

2. *Secundo* ut possidetis.

3. *Tertio*, cum metuitur ne partes ad arma veniant, quo casu officium iudicis imploratur: quæ autem fundamentum huius constitutionis, in l. *aquisitum* ff. de *usufr.* §. *vlr.* & c. *cum venissent* per tot. Ext. de *inst.* & ita Dd. Ex appellant hoc remedium, retinend. posses. ex officio iudicis; item possessorium momentaneum, Re- credentiam, casum nouitatis: Interim; item remedium prouisionale, siue Aduciatiā possessionem: nonnulli processum informatiū appellare solent. Men. *vlr. remed. retinend.* Gail. 2. obs. §. m. 3. Manfuer. in *sua præd. lib. 12. de possessor.*

Innoc. in c. *in præsentia*, lib. 2. de *proba.* Plot. in *rep. l. si quando*, C. *unde vi.* §. 3. n. 33. & seqq. Dd. *com. muni.* et in l. *vr.* C. *de mom. poss.* fuerit appell. & l. *monet* ante. C. *unde vi.* & l. *momentanea*, C. *qui leg. standi per*, in *id. hab. Myn. obs.* §. 6. cent. 1. Capit. *decis.* 13. 55 & 189. Ioseph. Ludou. *decis.* 10. Guid. Pap. *decis.* 578. Petr. de Benintend. *decis.* 73. & 79. Couar. *præd. q. c. 17. Spec. tit. de petit. & poss.* 1. m. 3; 8. *idem* de *libell. concep.* §. *nunc duendum* n. 14. & ibi Io. Andr. in *add. Paul. de Cast.* onf. 3. lib. 2. fol. 93. Quo pertinent & constitutio in comitiis Wormariensibus & Augustanis, Anno 12 An. 48. & Anno 55. promulgata, reuſa, & ampliata, de qua etiam in *Ordin. Cam. part. 2. tit. 21.* disponitur. Conclusum autem ex verbis, 1. & 2. §. *illius consuet.* quod & ordinarie & summarie & agi possit ex hac constitutione: ex 1. §. per actionem, seu remedium retinendæ, vt possidetis, quod diffinitiuam in possessorio parit, petitorio saluo reservato. Idque probatur ex verbis: *Es sollen beyde theil biß in entlichem außtrag / etc.* Ex 2. §. si non solum certissimum subſit armorum metus; sed Partes iam in procedu sint: tunc potest agi etiam summarie: id quod fit implorato iudicis officio, per ſuccinctam informationem, ibi, *vnd als bald auch darauß summarie, &c.* reservata hoc casu parti facultate tam possessorii quā petitorii ordinario iudicio psequendi: prout hæc notatur in *symphor. suppl. part. 1. tit. 7. de poss. circ. su.* in 1. *quest. dubia. de consis. litig. poss.* n. 1. licet valde mendose, & imperfecte.

Quarto, reliqua remedia sunt talia: vt affirmatam cum præcedentibus habent: vt potest, 4 De superficie, Vtrubi, De itinere actu; priuato, De aqua quotidiana & æstiuā, De riuis, De fonte.

Cum prima actione concurrunt actiones vel extraordinariæ, vel ordinariæ.

Extraordinariæ: † quando vis fit manu militari, l. *si quis*. 3. in *prin. ff. ne vis fiat qui in poss.* l. *in quo legatariu.* §. 5. *missus ff. vt in poss. legat. seru. caus.* Vel quando possessio litigiola sequestratur, l. *possequam heres.* §. 1. *vers. sed si nec ipsi, & §. fin. ff. vt legatorum seruandor. causa caneatur.*

Ordinariæ, in factum †: si vis facta sit ingrediti, gl. in l. *si quis missus*. 3. §. *cum Prator. vers. si mulier ff. si vis fiat ei qui in poss.*

KK Datur

Datur etiam publiciana actio, si ex causa damni infecti quis possidere iustus est: licet & Inrerdict. Vnde vi, derur, l. damni. 18. §. non solum de damno infecto.

CVM SECUNDA actione concurrir & actio 7 iniuriarum; si quis mari vel alio flumine publico uti prohibeatur, l. iniuriarum 13. §. si quis me. ff. de iniurijs. l. 1. §. si quis in mari. ff. ne quid in lo. co publico fiat. Nulla tamen aut alia criminalis. Petrus Foller. ad Marant. in 7. dist. part. 4. n. 16. Ac alię in super speciem supra membro quarto re-
latę sunt.

CAPVT III.

De recuperandę possessionis reme-
diis.

SYMMARIA.

- 1 Interdictum unde vi directum & vide, n. 1.
- 2 Lex Julia de vi publica.
- 3 Officiu iudicis alijs deficientibus possessorij remedijs.
- 4 Iudex ex officio contra spoliante[m] procedat non roga-
tus: idem q[uod] spoliato restitutionem denegat.
- 5 Actio ad exhibendum.
- 6 Actio in factum aduersus patrem & patronum.
- 7 Conditio ex canone redintegranda. Et quare petiti
Aduocati eo uti debeant.
- 8 Dictum remedium esse duplex: directum & utile. &
competere Clericis pre rebus secularibus, nu. 10. Et
pro restitutione proximi statui. exemplo Camerali
ostenditur. n. 11.
- 9 Conditio ex c. s. p. contingit.
- 10 Conditio ex l. extat.
- 11 Conditio ex Linusfor.
- 12 Conditio ex l. si quis in tantum.
- 13 Conditio ex l. non exre.
- 14 Conditio ex l. vltima. C. unde vi.
- 15 Conditio ex l. 3. C. de acquir. possf.
- 16 Conditio ex l. 1. C. si per vim. aut alia modo.
- 17 Ex l. si coloni. C. de agricolis & censitis.
- 18 Conditio sine causa.
- 19 Conditio hypotecaria.
- 20 Conditio indebiti. 24. Quod metus causa.
- 21 Furis vel vi bonorum raptorum. 26. Rei vindictio.

Affinia huius interdicti remedia sunt va-
ria: Ne ante quis hic aberrer: primo no-
tum habere debet; aut vi armata aliquid fieri,
aut sine armis.

Si VI armata quis deiectus, competit in-
terdictum unde vi, Insist. de Interdict. §. recupe-
randa. & l. si de possessione. 4. C. unde vi. Siue actio
in factum §. recuperanda. §. fin. Insist. de Interdict.

Perr. Jacob. in prax. de actione in factum, ex inter-
dicto unde vi. Si quis tamen vero destituitur iure in-
corporali; tunc vtile interdictum datur asse-
rente & docti id deducente Menoch. remed.
1. quest. 8. num. 81. quod notatum in causa Alsen
Ettesin/ contra Bartholomęum Enacten.

HIS CE affinia sunt: Primo publica; de in-
de priuata iudicia.

PUBLICA tamen; Lex Julia, de vi publica, §
& priuata: qua vincitur, cum non ad possessionem,
sed ad vim coercendam agitur, §. qui au-
tem aliquem. Insist. de Interdict.

PRIVATA iudicia vel officio Iudicis ex-
pediuntur; vel iure actionis.

AD OFFICIUM Iudicis recurritur:
aliis remedijs possessorijs tamen deficientibus, ex-
emplo l. Attilius Regulus. 37. verfic. quod si expul-
sus. ff. de donationib. & l. plane 38. §. sed benignum.
ibi, & id ipsum ff. de petit. heredit. Hinc etiam di-
citur; Iudicem, ex officio non tamen requisitum, §
contra spoliante[m] inquitere posse: ita lucu-
lenter docuit Alin. §. 3. de execut. cap. 14. 2. post
Beroum.

Secundo, ex officio Iudex spoliato restitui-
tionem denegare potest: quando per confes-
sionem constat de dominio aduersarij: ratio,
quia infucata causa restitutionem denegare
potest. arg. c. 1. de conuorsat. coniugat. Et ira post
Beroum & alios, Alin. d. loc. cap. 191.

QVAE iure actionis competunt: sunt aut
preparatoria: vel principalia.

Preparatoria tamen est ad exhibendum actio, in
casu l. 1. §. illud vtrique, & §. si fundus. ff. de vi & vi
armata. Et si qualescunque res mobiles ablata:
quod notatum in causa Verhardi von Eichte-
nate contra M. Adam Gier.

Principalia sunt: vel reales: vel personales ac-
tiones:

Personales actiones: aut ex contractibus, vel
delictis descendunt.

Ex contractibus & quidem innominatis.

Primum actio in factum tamen, aduersus patrem
& patronum propter reuerentiam, d. l. 1. §. in-
terdictum. Similiter hæredem eius, qui vi de-
iecit, d. l. 1. §. fin.

Deinde conditiones: & ex, vel ex lege, vel
alitz.

CAPVT IV.

Quando petitorium & possessorium
cumulari possint.

S Y M M A R I A.

- 1 Exemplum Camerale cumulationis petitorij & possessorij in materia feudali.
- 2 Possidentis conditio in qua causâ melior sit.
- 3 Allediale exemplum dictæ cumulationis.
- 4 Possessorium iurisdictionis dicitur admixtum habere proprietatem.
- 5 Petitorium cum possessorio retinendū, in corporalibus non concurrere.
- 6 Possessorium si conclusio libelli id respiciat, eligendum.
- 7 Exempla alia dictæ cumulationis remissius.

Statim superque iam diximus, quomodo & quando petitoria & possessoria iudicia cōpetant: Quia tamen sæpe, utraq; actio, ut tum monui, concurrit: quid hoc casu factū opus sit, inuestigare summopere necessarium est. Ex his enim veris intellectus præcedentium patebit: quod quia certa regula explicari non potest (cum circumstantiæ variant, vno atque altero Camerali exemplo, tam feudali, quam allodiali demonstrabo.

- 1 FEUDALIA exempla licet passim ↑ supra tacta sint: vñ tamen præcipuum hic atrextendum, quod extat in causâ. Haberi eōtra P̄salsq; vbi hæc res sequentijs verbis deducta: Quamquam possessorio actū principaliter dici poterat, cum de restitutione spolijs potissimum agatur: de qua etiam conclusio libelli, intelligenda: atque ita quæ de inuestiendis actricibus passim habentur, de abusu inuestitura accipienda: sicut abusu quis inuestiendus dicitur, ut Parium iurisdictionis fundetur, si quis de fundo cum Domino contendant: alias vassallus non est, *Zaf. part. 11. in epit. feud. n. 27.* inque eo forte commodius Actrices substituantur: veruntamen, quia postea: (sine vlla protestatione: se solum possessorio vti) toties, tam in præparatorijs, quam in progressu, ad finem vsque, petitorium simul, quasi æque principaliter cumularint, & plane deduxerint Actrices: super quo etiam non modo his contestata: sed Reus multoties id vnum vrgat, & ut omisso possessorio, de proprietate

te & pleno iure pronuntietur, petat, in fine, & passim: nec Actrices vsquam repugnent: quoniam decisionem omnem, ex verborum inuestitura interpretatione, quam inde desumunt, dependere asserant: vbi per totum, non nisi petitorium disputant, & deducunt: quod idem etiam faciunt, *numer. 33.* atque ita utrinque petitorium pleue instructum, & decidendum, iudicis cognitioni commissum: ita, ut quid iure, aut facto addi possit, nihil reliquum appareat: Ideo recte, ac necessario quidam, ad vtriusq; & sic totius negotij decisionem finalem descendendum, putarunt, ut de qua plene constat, & utrique litigantium, vtrid fieri, modis omnibus contendunt, & petunt. Quod enim traditur, iudici licere in hoc cumulationis casu, super possessorio solo pronuntiare, per ea, quæ *Pistor. lib. 1. quæst. 45. num. 12.* id tunc obtinet, cum non æque plane verumque instructum reperitur: sed aliquis in petitorio defectus subito dignoscitur, *d. quæst. 11. seq.* Ceterum vbi de vtroque plene constat: vtrumque vno iudicio terminandum. Quia ratione etiam vbi petitorio conclusum est, in possessorio aditus non patet: nisi alijs ingruentibus causis, quarum hic nulla subest *text. in cap. pastoralis, vers. si vero renuntiatum, & c. cum dilectis, de caus. possessorij.* Quibus sic stantibus supernacuum est de possessione, aut illius restitutione pluribus agere: cum ea, & negotio pleno deinito, & omni iure ad alterutrum pertinerente, nihil in controversia remaneat; sed petitorij absorbeat possessorij. Et licet in possessorio Actor obtineat: id tamen sine effectu: & executio in petitorio solo facienda sit. *text. in d. cap. pastoralis, seq. vbi gloss.* Neque etiam est, quod de medijs temporis possessione, penes quem interim esse debuerat, qui fructus lucratur, quæramus: nam siquidem ad Reum pertinere constitit, eum fructus secundum naturam rei vendicationis restituere tenebatur: atque petenti nunc fructus Actori obijci potest: exceptio doli mali, quod mala fide possederit alienum, & ex illo cupiat lucrari: quod genus replicationum doli, quasi & is dolo fecerit spoliando, non admittitur: & sic in passi causa vel delicto melior est conditio possidentis,

a. dentis, † *cap. cum in pari*, vbi Dyn. *num. 6. de reg. iur. in 6.* In solo igitur petitorio nobis videtur subsistendum, nec possessorii habenda vltima ratio. Actio namque personalis instituta dici poterat, &c. In sequentibus. Referens disputat: an actio personalis, an vero petitio hereditatis instituta: de quo supra de feudis diximus.

ALLODIALE exemplum primum est in cumulatione actionis negotiorum, cum interdicti vti possideris, † quod sequentibus verbis tractatur in causa *Ingelshaimb contra Ehur*, sursitliche Psals. Quod autem quasi negotiorum hic intentatum, vel saltem vtilem dari, adeoque super petitorio pronuntiari posse iustitiam, plures rationes me mouent. Imprimis vero, quod narrata libelli, non solum possessorium, (de quo iam dictum est) sed & petitorium simul respiciunt: dum in *6. art. poss. de concessione quadam rusticorum*, non enim W. oder Gerichtsbuch / *num. 10. art. 6.* locationis, vel emphyteusos titulo, expressa sit mentio: quorum vigore Actores omnes, superioritatem, dominiū & iurisdictionem, ad se pertinere contendunt, & in conclusione denique libelli, res ablatas, realiter, ac liberas sibi restitui, petunt. Quando enim narrata tam petitorium quam possessorium respiciunt, & conclusio sit, rem restitui debere; tunc recte dici potest petitorium intentatum esse: Menoch. *de recup. poss. in pralud. num. 11. & 12.* Iason in *l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 187. de acquir. poss. prolixè Contard. ad l. vnic. C. si de moment. poss. quæst. 13. n. 4. & seqq.* idque præcipue locum habet, quando in narratis ponitur rem iure domini ad se pertinere, vt tradit Corneus, *conf. 23. nu. 13. lib. 1.* Et quando concluditur rem plene restituendam, vel libere relaxandam: nam vtroque casu petitorium intentatum esse, clarum est, vt dicit Menoch. *d. loc. nu. 13. in fin. & num. 14. in princip.* Secundo me mouet clausula salutaris libello, adeoque omnibus productis annexa, qua omni meliori modo (etiam sola rei veritate inspecta) ius & iustitiam Actores, sibi administrari petunt. Quæ clausula ex communi interpretum sententia inter varios effectus, hoc quoque operatur, quod vtrunque iudicium, tam petitorium quam possessorium intentatum censetur: quia

prædicta clausula potest completi vtrunque: præsertim quædo in narratione facta est mentio de vtroque, licet conclusio in solo possessorio sit facta. De qua re late Hugo Cellsius, in *clausula libellorum. verb. petiti ius, & iustitiam. pag. 638.* Bursat. *conf. 17. nu. 1.* Crauet. in *respons. pro genere. num. 215. & 217. de hac clausula.* Contard. *ad l. vnic. C. si de moment. poss. quæst. 13. n. 45. & 46.* Et notauit post alios Menoch. *de recup. in pralud. n. 16. & 17.* Debet enim tali casu iudex potius respicere ad rei veritatem, & ius Partis, quam ad petitionem. Et per plura Mynling. *respons. n. nu. 39. & respons. 18. n. 1.* Et melius Geil. *observat. 61. nu. 8.* vbi addit in Camera, virtute dictæ clausulæ, sæpe super non expresse petitis pronuntiatum esse. Tertio moueor: quod appellantes pluribus in locis, expresse negant, se super solo possessorio in prima instantia egisse, hisce verbis: *Und wird dem gegenstheil gar nicht gestanden/dass in erster instanz super nudo possessione, oder turbate possessionis (prout ex aduerso allegatur) seye gestellt worden.* Quando autem vel in medio litis ex probationibus, vel expressa Actoris declaratione (vt hic) euidenter apparet, quod iudicium possessorium prosequi voluerit, tunc petitorium & non possessorium intentatum censetur, vt not. Specul. *de lit. contest. §. nunc videndum. vers. sed cum ex his.* Et expresse pet. Innocent. in *cap. inter. num. 1. verb. iustitiam. de ord. cogn.* Et terminis Alexand. *conf. 117. n. 2. lib. 1.* Quarto quia nulla reperitur protestatio, de procedendo in solo possessorio, vel de non introittendo se in petitorio. Nam tali casu protestatio, ante litis contestationem in iudicio possessorio non facta, locum præstare debet iudicio super proprietate: ita vt de eo cognosci & iudicari possit, & debeat, vt expresse voluit Abbas in *cap. fin. de ord. cog.* quem refert & sequitur Afflic. *decis. 139. n. 1.* Et notat etiam Menoch. *remed. recap. nu. 161. & 164.* vbi dicit, multa per iudicium concedi, Parte non opponente, quæ alias non cõcederentur: per ibi allegata. Et est pulchrum consil. in terminis nostris. Anchor. *conf. 146. nu. 3. vers. si dicatur.* quem refert & Crau. *conf. 248. n. 3. circa fin.* vbi dicit: quod Parte non opponente, debeat pronuntiari etiam super petitorio, quando de vtroque cognitum est, non

obstante Statuto, vel iure cōmuni, quæ dispo-
nunt: 9. ubi possessōrio agitur, questio perti-
nens ad petitorio debet ad illud iudicium
referri. Idq; præcipue locū habere dicunt,
quando per confessiones, vel instrumenta, ius
in petitorio est liquidū: nam tali casu nequa-
quam erit ferenda sentētia super possessōrio:
vt tenet Anchor. d. conf. 146. nu. 3. & Crauet. d.
conf. 240. nu. 5. ubi omnino videtur.

4. Quinto, q̄ quod possessōriū iurisdictionis
alias dicitur habere admixtā causam p̄prietari-
tis: cum nō soleat siue titulo aut aliis admini-
culis dominij probantib. defendi. Contard.
d. l. vnic. limit. 1. §. 8. n. 21. & Bald. eod. tit. n. 6. vers.
quæro sexto. Quib. omnib. sexto, addi potest, q̄
hæc actio forte vtilior Actorib. futura sit, quā
interdictū vt possidetis: cum ne vnus quidē
actus possessōrius mei Imperij, quod in gla-
dij potestate cōstitit (vt postea in probationi-
bus dicitur) sufficiēter probatus videatur. Vt
sic apud me dubiū non sit, quin vtilis negato-
ria, vel quasi cōmodissime huc dari queat. Pos-
set forte etiā dici, vt quæ ex deductis reme-
diis simul hic intentatum esse. Quamvis enim
regulariter possessōriū retinēdū cum petito-
rio, q̄ in corporalib. concurrere non possit, vt
vult Bart. quem Dd. vbiq; sequitur, in l. na-
turaliter. §. nihil. Zas. in l. 2. §. 2. de acquir. posses.
Et prolixè Contard. in d. l. vnic. limit. 2. §. 9. n. 17. &
segg. Communis tamē est opinio, hæc duo iu-
dicia in iuribus incorporalib. reēte cumulari
posse, vt declarat, in d. §. nihil cōmune. vers. secūdo.
& ibi omnes cum sequitur, secundū Ripam.
sit. de rescript. lib. 2. cap. 2. nu. 2. Refert & sequitur
Contard. d. limit. 1. §. 4. n. 3. Et in specie: quod
actio negatoria, quæ realis est, & petitorium
concernit (vt tradunt Doctores in d. §. æque.)
pro rebus incorporalibus simul cum interdi-
cto retinēdū cumulari possit, plene notatur
per Bart. & alios, in d. §. nihil. comm. Est et bo-
num consiliū de hac re cuiusdam Georgij de
ecclesia (quod est vltimum inter consilia feudalia).
num. 45. Quamobrem concludo negatoriam
vel separatim, vel simul cum vili interdicto,
vti possidetis, intentatam esse.

Secundū allodiale exemplum, huius non
absumile, extat in causa Herin Asmussen De-
shoffen in Strasbourg cont. Bürgermei, &c.

vt dicitur daselbst, hinc verbis. Primo discen-
diendum, an petitorio vel possessōrio tali ē in-
hærendum. Et quidem potior pars libelli cir-
ca possessōnem versatur: sed conclusio ad pos-
sessorium plane dirigitur: ideoq; cognitio in
hoc solum modo posita test. Crauet. conf. 179.
nu. 12. Socin. conf. 26. 2. nu. 1. vol. 2. Dec. conf. 252.
nu. 1. Nam ex cōclusionē libelli actio elicitur,
quoties narrata, tam possessōtio quā petito-
rio commun. Si tamen petitio est de possessō-
rio, iudex non potest eam excedere. Meno-
remed. recup. nu. 250. Bact. in d. §. nihil commune.
Ideo iustum, vt ei inhæreamus, Dec. conf. 252.
Contard. in l. vnica. C. de si de moment. Faciū præ-
iudiciū nouissimū in causa Augsburg cont.
Pfalz Newburg / ubi etiam promissæ erant
prepositæ, sed petitio libelli erat possessōria,
præsertim cum protestatio facta non esset.
Ialon dict. §. nihil commune. Boet. de iur. 238.
num. 5. quam quidem actor hic reiterat
sepius, ideoque tanto magis hic attenden-
da. Non obstant contraria, videlicet: primo,
quod ad probandū admittā: deinde, cum iu-
dex procedit, nil releuare protestationē, Cra-
uet. conf. 1. d. air Prætor. de minor. tertio, adiectam
clausulā salutare. Nam quoad primū: Actor
negat se in petitorio consensum adhibuisse,
quia hoc in vestibulo responsionū expressit,
cui protestationi de nō consentiendo, respo-
sum cum clausula saluo iure. Crauet. conf. 345.
Gail. lib. 1. obs. 81. Eius clausulæ vsus est, quo-
ties causam promouere cupimus. Crauet. dict.
conf. vt excludat tacitū saltem cōsensum, præ-
sertim in re tanti momenti, & ex qua Actor
præiudiciū possit fieri. cap. 1. de rescript. spol. vbi
Abbas, quod expressus consensus debeat exi-
stere. Men. remed. recup. nu. 161. 163. Quoad se-
cundū, respondetur hoc esse, si fiat cum causæ
cognitione, s̄p̄ta protestatione. Bart. La pro-
cedente, de dilat. Felin. cap. suborta de re indicata,
esse communē dicit. Aret. in §. nihil commune.
Vant. de nullis. cap. quib. mod. sententia nulla. nu. 8.
Quoad tertium, cum clausulā in fauorē Actorū
accipiendam. Iaf. d. §. nihil commune. nu. 192.
Gail. lib. 1. obs. 61. Marant. de libel. oblat. part. 6.
Posito tamen intentatam à principio petito-
rium: nihilominus post, ad cōclusionē vsque,
solum licet in possessōrio procedere. Item. vni-
sa, de

ea, de causa proprietatis, ep. pastor. cod. Couar. practica. q. 23. n. 5. vers. sed respice. Capit. de cis. 28. per tot. Et d. clem. etiam extendi ad causas non beneficiales. Couar. d. l. Cast. conf. 27. 2. col. 1. Ripa dicit communem. Men. d. remed. 1. nu. 1. 94. 201. Hisque sic à Referente præmissis, subiungit. Quæ ergo actio? Remedium restitutorium ex petitione libelli, cumulando remedium retinendæ, siue uti possidetis, diuersis respectibus, quia vnum respectu ædium, alterum respectu iudicii. Nam Actor dicit in vno se spoliari, quoad domum. Wesenb. conf. 7. & 21. Iason d. §. nihil commune. Et sic hic inter alia remedia dare vult Condict. ex canon. redintegrandæ. Gail. lib. 2. cap. 79. Lanfr. rubr. de caus. posses. Marant. part. 7. nu. 50. Myns. conf. 20. Alex. conf. 117. lib. 2. conf. 91. nu. 3. vol. 5. Dec. conf. 252. quod procedit etiam in prophanis. Quoad retinendæ, respectu iudicii: dat vile uti possidetis, aut potius actionem in factum vilem, loco interdictorum subrogatam. Myns. conf. 1. Contard. l. l. c. si de moment.

7 SIMILIA textu extant in causa Simm. m. contra dñe Stat. Worms / Garbrius contra Haguenaw / vbi disputatur, an negatoria daretur, vel possessoria.

CAPVT. V.

De vfucapionum remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Cancellatio ex lege. 3. Actio de dolo.
- 4 Actio actus. Et an possit ex iuramento an vero vitium damno præscriptio agatur, luce diffinitur.
- 5 Publiciana.

Licet vfucapionum remedia plerumque in modum exceptionis proponantur: & proinde speciali tractatione de inuestigando genere actionis, non videbatur hic opus: cum non entis nullæ sint qualitates: tamen cum sæpe in modum actionis hæc remedia proponantur, tractatio hæc non erit inutilis.

ACTIONES autem quæ dantur hoc casu, vel sunt præparatoriæ, vel principales.

8 Preparatoria, vt restitutio si in integrum aduersus præscriptionem completam contra minorem, de quo multa Sfortius Oddo, de restit. in integr. vbi in specie multa, non solum quoad minorem, sed etiam furiosum, prodigum, filium familiam, & alios, per. 2. quest. 86. 87. & 88.

Principales actiones: vel personales sunt, vel reales.

Personales, ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu, competit conditio si ex lege: 2 si Statuto aut consuetudine præscriptio introducitur, de qua Io. Bapt. Bouius, de statutaria vbi præscriptio.

Ex delicto: actio de dolo si aduersus eum qui impedit præscriptionis interruptionem, contra alium. §. si te Titio. 40. & ibi Bart. ff. de dolo.

Reales actiones cōpetunt, cum præscribens rem, quam præscripsit, casu amiserit: tunc dantur cōmuniter rei vindicationem, text. est expressus, l. si quis empt. in fin. princ. C. de præscr. 30. vel 40. an.

Datur & si vitilis actio. An autem potius ex iuramento, an vero ex vitili dominio præscripto, egregie discussit Ioan. Igneus, in repetit. l. contract. nu. 136. vers. 2. vbi sic ait: inducunt text. in l. si duo patroni §. Iulianus. ff. de iureiurando. ibi post longi temporis præscriptionem etiam vitilem actionem habere debere, iuncta doctrina Gulde Cun. ibid. Et ita illum textum ponderant Bald. & Modern. in auth. nisi triummale. C. de ben. matern.

Si igitur vitilis actio ex præscriptione: ideo & dominium, quod queritur ex præscriptione, est vitile, & non directum. Ego autem mixto quod tanti patres induxerint illum textum, ad id: quia nihil facit pro eis, imo eis directe contradicit siue suspicione alicuius calumnie: Primo, secundum vnam lectionem positam ad illum textum, non probatur: quod illa actio vitilis, de qua teminit illa littera, non nascatur ex præscriptione: sed ex iuramento. Et plures sunt qui amplexi sunt illam lectionem, quæ forsitan est probabilior, cum dicat: Eum qui iurauit suum fundum esse, quia præscriperat longa præscriptione: quæ est decem vel viginti annorum, vt dixi supra per l. fin. C. de præscript. longi temp. habere etiam vitilem actionem, scil. ex iuramento, quod implicat dictio, etiam, vt dixi infra. Vnde non posset dici, ex præscriptione: & sic essemus lōge à terminis nostris: cum loquamur, quando ex præscriptione nascitur. Sed ego nolo circa id insistere. Venio etiam ad intentum eorū: & cōfiteōdo, quod ex præscriptione pducatur, & non ex iuramento: ego dico illum textum, directe eis aduersari: 4

q. in

quia si dicat ille text. etiam vtilem actionem ex prescriptione competere: confutetur aperte litera quod directa actio competat, si dicat, vtilem etiam competere: imo quod principaliter directa competat: & quia erat dubium, an vtilis actio competere, dixit, etiam vtilem competere. Quia illa dictio, etiam, est implicativa, sed si plures, & finalium glossa in verb. in eum, ubi idem notat Aretin. in l. Gallus. §. forfisan. ff. de liber. & posthum. & alibi saepe. Ideo si ex prescriptione directa actio competat, & directum dominium acquireretur ex ea. Et sic ille text. non merebatur induci pro fundamento, eum eis contradiat.

Secundo, competit etiam Publiciana: eum quis id, quod traditur ex iusta causa, à nō domino, & nondum vſucapum, petit, l. 1. ff. de public. in rem act. quae tamen non datur ei, qui non potuit complere prescriptionem propter malam fidem supervenientem: ut post Bart. & Bald. aserit Berach. in verbo Actio Publiciana.

CAPVT VI.

De consuetudinum remediis.

SYMMARIA.

1. Consuetudinem & statutum quoad genus actionis differre.
2. Officium Iudicis circa iniquam consuetudinem locum habere.
3. Iudicem ex officio stylum curiae perquirere posse.
4. Conditio ex lege. 5. Actio ex stipulatu.
6. De retractu consuetudine. Et an personalis, an realis actio. & num. 7.
7. Actio negatoria. 9. Petitio hereditatis.

Licet statutum & consuetudo paribus passibus ambulent: tamen in investigando genere actionis diuersum est, ut Oñdendorp. recte monet, de formula libelli. tit. de post. fol. 79. hisce verbis. Pari cura providendum est in positionibus, ne consuetudo pro Statuto: vel contra Statutum pro consuetudine allegeretur. Nā ponens consuetudinem esse, & p̄bans Statutū: vel è diuerso, merito succumbit: quandoquidè diuersa sunt ius scriptū, hoc est, Statutum, & consuetudo, l. de quib. ff. de leg. ac inibi tractat Bart. Idcirco de iis quoque separatim agemus.

Et vero quae ratione consuetudinis dantur actiones, vel in modum officii iudicis, vel actionis proponuntur.

2. OFFICIUM IUDICIS, competit. Primo: †

cum petitur iniqua consuetudo, & pernicioſa radicitus euelli, per can. mala auit consuet. 8. distinct. c. non debes. de consang. & affinit. de quolite Petrus Salazar. de consuetud. c. 3. in principio.

Secundo etiam † non rogatus, potest iudex stylum curiae perquirere. Vt inquit Agn. in stylum de exec. tract. §. 5. cap. 115.

ACTIONES quae competunt, vel personales sunt, vel reales.

PERSONALIS vel principalis † actio 4 competens, est Conditio ex lege, quae competit cum consuetudo, vel constitutū informiter deponit, non expressa causa, quae caderet in formam alicuius contractus. Bart. in l. omnes populi. n. 66. de iust. & iur. & in l. 1. de iust. quib. de iure iur. n. 2. post Bald. in Lex placito nu. 7. C. de retr. permutations. Alex. cons. 7. nu. 10. lib. 2. vers. sed dicta Domina: ubi & egregie disputat: An officium Iudicis competat. Quod consideratum in causa Wendel contra Wendel. Et exemplo demonstratum in causa Heyden & Weshen contra Kassefeldt / Ex cuius causae relatione domini Votantis verba ad declarationem huius rei huc referre libet, quae sic habent: Quoad actionē dari posse putat actionē ex stipulatu, † iuxta distinctionem Bart. in l. de quib. ff. de legib. n. 19. ubi dicit, si consuetudine inducatur aliqua actio, illa actione sine dubio agi. Si non: tunc aut consuetudo aliquam legē cōmunem interpretatur: & agitur ex ea, quae locum habet de iure cōmuni: aut de nouo aliquid inducit: & tunc non agitur ex consuetudine, si disponit aliquid formiter, ut si inducit contractū: agitur ex illo. Si ius succedendi: petitione hereditatis. si dominium: rei vñdicatione. Si vero disponit difformiter, ita quod non possit adori actio ex iure cōmuni dari: tunc agitur ex lege, vel consuetudine; Exemplū est ex consuetudine † retrahendi, Tiraqu. 6 de iure retract. lib. 1. §. 8. gloss. §. nu. 8. Quae actio 7 personalis est, & in rem scripta. Marant. part. 8. n. 35. & disput. 9. n. 10. Chassanxus ad rubr. 10. de retract. §. 2. vers. quant. in verbo. le. pen. ubi egregie, an realis, vel personalis sit: actio, differit Tiraqu. d. l. n. 9. Et obseruatū in causa Erster contra Odenheimb. Et diximus aliqua sub tit. de feudi actionib. Et latius dicemus infra: de empti & venditi remediis. nu. 19. & multis seqq.

REAR

8 *Realis actio negatoria* ꝑ cōpetit, pro tuenda libertate, & remouenda ſeruitute, quam quis imponere conatur. *leg. 2. §. vñm. leg. loci corpus. §. 1. ſi ſeruit. vind.* & interdictū vti poſſidetis, vel actio in factū, de quo latiffime, quæ magis conferret, diſputatum in cauſa *Wdenſheim* contra *Briffel*. Adeo vt quidam ex domino, licet prius condiſt. ex lege dandam putaret: auditis tamē aliorum votis, negatoriam daret: vt vota videre licet, in cauſa *Wdenſheim* contra *Briffel*.

9 *ITEM* petitio hæreditatis, ꝑ vt in d. cauſa *Heyden & Dehlen* contra *Kaſſelſdt.*

CAPVT VII. De Statutorum remediis.

SVMARIA.

- 1 Statuti & conſuetudinis remedia valde aſſimila.
- 2 Officium iudicis, vigore ſtatuti, ſape implorari. & n. 3.
- 4 Condiſtio ex ſtatuto. Quia locum etiam habet, cum non dicit actor ſe ex ſtatuto agere. 5. Preſertim ſtatuta clauſula, peto ius & iuſtitiam adimpliri. num. 6.
- 7 Petitio hæreditatis.
- 8 Bonorum poſſeſſio an ſeminis, à ſtatuto excluſi detur.
- 9 Ad actiones ſtatutarias, quare non temere deueniendum.
- 10 Actio ex ſtatuto, an ſtricti iuris?

QUAE de conſuetudine dicta ſunt ea maxima ex parte etiam in Statuto locum ꝑ habetur, *Bart. in l. ſi duo §. ſi qui. nu. 2. de iur. iur.* Nos verò hic de Statutorum remediis ſpecialiter tractabimus. Competit autem ratione ſtatutorum, vel officium iudicis, vel actio.

OFFICIUM iudicis nobile imploratur, ꝑ cum quis petit, vt magiſtratus, ſecundū huius municipale, hypothecam ad ſe recipere, atq; inde ſibi de penſionib. ſauſſucere velit. Et ita domini conſenſerunt, in cauſa *Agathen Jörde*, rita contra *Georg Schweniden* appellanonis.

3 Deinde: quando à Statuto, ꝑ odio perſonæ factio, appellatur de quo *Alber. Brun. in traſt. de p. one quod ſtatut. in cauſa. art. 14. nu. 13.* hiſce verbis: Etiam quæri poſſet: an ſemina à tali Statuto poſſit appellare, ſaltem tanq̃ ab extradiſciali grauiamine: & an proſit ei appellatio. *Bald. in l. iudicibus. C. de appell. l. tenuit* quod nō: & eſt de mente *Bart. in text. l. omnes populi, in vltima queſt. ff. de iuſt. & iur. & Canon. in l. in cap. cum omnes de conſtit. vbi late tangunt: An à Statuto*

liceat appellare: & concludunt, quod nō: niſi quando heret odio eorū perſonæ. Et ſecundum commune ſententiam iſtud ſtatutum dicitur fieri non odio ſeminarum, ſaltem principaliter, ſed fauore maſculorum.

ACTIO competens: vel perſonæ iſt eſt, vel realis.

Perſonalis, eſt conſuetudo ꝑ ex Statuto vel moribus. *Natt. conſ. 148. n. 1. & 7. vbi* textibus iuris id egregie comprobat. Et hoc in Camera obſeruato, in cauſa *Wdenſel* contra *Wdenſel* / appellanonis. Et illa tunc, etiam ꝑ locum habet, ꝑ etiam ſi actor non expreſſe dicat, ſe ex ſtatuto agere: vt egregie determinat *Alber. Brun. in d. traſt. de Statuto. quod extantibus maſculis. art. 15.* hiſce verbis. Et primo quæro: an, ſi quis non intenter beneficium ſtatuti, ſuccum *Bart. breuius* dicendum eſt, quod ſic; vt patet ex notatis per *Bart. in repet. l. omnes populi. vlt. queſt. ff. de iuſt. & iur. & in l. 1. ff. de condi. ex lege. cum concordan.* Quod ſi promiſſio Statuti, à factū apte narretur, & beneficium Statuti, ſeu actio incepte proponatur: tunc ſecundū commune ſententia ſuſtinetur petitio, ſecundū *Bart. Bald. & communiter ſcribentes, in l. 1. in princip. ff. de edm. & in l. edita. C. cod. tit. ac Innoc. Imol. Panormir. & communiter Canon. in l. cap. examina. de ludi. cum concord.* Et niſi, in inepta actione ſeu conſuſione quis ſubiiceret ꝑ clauſulam: ius & iuſtitia miniſtrari: quam cauti ponunt Aduocati: quia operatur, vt remediū de iure incompetens videatur imploratum, ſecundū *Card. Panor. Anton. de Butr. & communiter Doctores, in cap. 1. de ordi. cog. poſt Innoc. ibi & Butr. Imol. Panorm. ac dominum Andr. Siculum, in cap. 1. in notabilibus de offic. deleg. & Butr. in cap. reſol. ſancta Maria it. 1. vt ſit. ſcudent.* Et ſecundum *Panor. in cap. ſin. de iur. iur.* Quando actor ponit iſtam clauſulam, videtur interpellare Iudicē, vt poſſit ſupplere & ſuum officium impartiri, etiam ſi aliter nō petatur, vult *Panotm. in cap. ſin. in fin. comment. de iur. iur.* & *Alex. in conſ. 91. in 5. vol. & dixit Alex. in conſil. 61. incip. viſo proceſſu. 3. col. & 67. incip. viſo themate. col. fin. 2. vol.* quod vbi adeſt talis clauſula, intelligitur conſoluſum, prout ex narratis quoquo modo cōc. ꝑi poteſt. Et quod actio intelligitur propoſita, quæ magis poteſt adpetari,

ILL prout

prout etiam dixit Alexan. *conf. incip. attentu. 5. vol. & Felin. in c. auditu. 2. col. de prescript.* Et ideo dixi, dummodo factū seu beneficium Statuti fuerit apte narratū: quia hæc clausula restringit se ad narrata: vt habetur in locis prædictis: adeo, vt actio contraria narrationi non possit dici intentata: prout declarat Alex. *conf. 3. alias ut. incip. viso processu. 1. vol.* Et secundum Angel. in l. 1. in princip. ff. de edendo, hanc clausula facit, vt procedat libellus generalis. Et idē est de clausula: omni meliore modo: in conclusione libelli appositā: quia operatur, vt libellus sustineatur eo meliore modo, quo favorabilis iuari potest intentio proferentis, per notata Antonii de Butr. in c. litera, de dilat. & in c. examinata, de iudic. iunctis his quæ dixit Felin. in c. cum ex offic. 4. concl. de prescript. Et quæ operatur, vt illam proferens non videatur se alstringisse ad specificata tantum, secundum Bald. in l. vinum. 5. columna ff. si cerz petas. & in c. si cautio, de fide instr. & Lanfranc. in repetit. cap. quoniam contra in verb. confessiones. 5. columna. de probat. & Alexand. *conf. 6. incip. circa processum. 2. colum. & ut. incip. post redditum. 2. vol. cum infinitis concord.*

REALIS actio, est petitio hæreditatis: ¶ de qua infra, de petitione hæreditatis, & in specie in d. causa Wendel contra Wendel: vbi

vtutrumque dedit Referens, & conditionem ex Statuto, & petitionem hæreditaria.

An autem bonorum ¶ possessio detur fœminis à Statuto exclusis late tradidit Albert. Brun. *quæst. 10. num. 1.*

Illud tamen hic colophonis vice addendū. Si actio utilior ¶ Actori inueniri possit ad Statutariā non respiciendū: volunt enim Statuta Marchionum, Ciuitatum, Principum, & aliorum recognoscentium Superiorem, esse annalia, vide Mynsing. *num. 7. & Schneid. in §. sub & ista. nu. 7. & 8. vbi in specie. Infit. de action. secus in aliis vbi durat 30. annis, post Borg. de cis. 16. num. 19. attestatur Horat. Carpan. ad Statuta Mediolanensia in prelud. num. 813.* Adde notata à Bertachin. in verbo Actio ex Statuto, post Bartol. vbi dicit. Si à populo sunt Statuta, sunt perpetua; si à Iudicibus habentibus potestatem, sunt annalia. Itemque in præcedentibus, *sub num. 140. in verbo Actio, post Bartol. Bald. & Alexand. dicit hanc actionem ¶ 10* (quod quoad effectus bene notandum) esse stricti iuris. Quod tamen ego, tunc verum puto, si non conformis iuri, scus si conformis: tunc naturam sequitur eius actus, cui adijcitur, vt capite præcedenti monui.

LIBER QVINTVS. DE REMEDIIS CON- TRACTVVM. Primo qui re contrahuntur.

CAPVT I. De remediis mutui. SVMARIA.

- 1 Restitutio in integrum, quando cetera mutuum petatur.
- 2 Extraordinarie quando ex mutuo agatur.
- 3 Mandata de soluendo in causa mutui, quando decorantur.
- 4 Ad exhibendum. §. l. diffamari.
- 6 Condictio ex stipulatu. §. num. 14.
- 7 Literarum obligatio. §. num. 14.
- 8 Prescriptio verbi. §. num. 10. & 14.

- 9 Conditio speciei sine causa. (comparat.)
11. & 12. Negotiorum gestorum & Actio realis quib. casib.
- 13 Mutui actiones, quando pro diversitate rerum interueniunt in aliam communem actionem.
- 14 Constituta pecunia ac alia ibi enarrata.
- 15 Conditio ex mutui natura describitur.
- 16 Vltra an cum forte vno libello petantur.

QVæ præcedentibus libris tradita sunt, ideo difficultiori habentur, quod in iure communi ita expresse delineata non reperiuntur, licet in Camera quotidie obseruentur. Ideoque

Ideoq; exactiorem tractationem, & illustrationem exemplorum Cameralium requisierunt. Cnm autem sequentia passim in iure & apud Doctores occurrant, & in propatulo extant, ac à quouis ex verbis libelli facile percipi possint: Ea simili ordine, paucis Cameralibus exemplis intermixtis, pertractabo. Inter hæc autem primum locum sibi vendicat Mutuum. Cum autem hac de re sæpe dnbii incidat: An ex mutuo conditio, an alia actiones intentatæ sint: breuiter affinia remedia describenda sunt, & exemplo Camerali, quale eligendum sit, demonstrandū erit. Remedia ergo quæ cum Mutuo affinitatem habent: Sunt primum, *officium Iudicis*, deinde *Actiones*.

1. AD officium Iudicis pertinet. Primo, † Restitutio in integrū habetur, quoties minor mutuando leuius est, vt mutuū recuperare possit, etiā vbi cōdictione certi, vel alia repetere nō posset, & damnū huiusmodi dationis mutuo non sentiat, quod late discussit, Sfort. Odd. *de restit. part. 2. quæst. 51. art. 3.*

2. SECUNDO cū proceditur extraordinarie, in casu, quo filiusfamilias viaticū † mutuo dedit, l. 17. ff. si certū petat. Tercio mādāta de solūdo executiua ēē peti solēt cū clausula guarantee, aut executiua instrumēto obligatoris adiicitur, quorū exempla infra de solutionibus traduntur. Et in declisū præiudic. Cameræ, multa extant, *sub verbo mādāta de solūdo*, hoc enim casu à præcepto incipi potest.

ACTIONES autem, vel sunt nominatæ, vel innominatæ.

NOMINATÆ: vel præparatoriæ, vel principales.

4. Præparatoria, † primo actio ad exhibendum, cum contractus mutui non subsistit. l. rogasti. 21. §. fin. & l. si ego. 18. ff. si cert. petatur.

5. Secundo, actio ex l. diffamari, † si debitori exceptio cōpetat tempore peritura: vt nō numeratæ pecunie exceptio, quæ cōtinuū biennii est opponenda, l. in contractib. C. de nō num. pecun. quia dolo facere non videtur, qui præmature in iudicio experitur, ne ius suum tempore pereat. arg. l. finatur. con. ff. de offic. præsid. Ant. Vili. in §. bona fidei. nu. 33. in fine. de action.

Principales actiones: vel reales sunt, vel personales.

Personales: aut ex contractu, vel quasi.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato: vt puta, si stipulatio de mutuo reddendo interuenit, certi conditio † ex stipulatu competit: cum non duæ sint hoc casu obligationes, sed vna verborū, l. si ita stipulatus. 126. §. Chrysogonus. vers. superest. ff. de verb. obligat. ita quidam ex Assessoribus censebat in causa Stoeckheim cont. Schwargburg. Instituta, inquit, puto condictionem ad sortē & vsuras, addi possit ex stipulatu. Alex. l. in stipulationum. §. qui sortem. de verb. obligat. Quod tamen ita intelligi velim, nisi stipulatio de reddendo mutuo, sit inutilis: tunc enim durat obligatio realis, & eius conditio, ex mutuo. d. vers. superest. & l. certi conditio. 9. §. numeravi cum seq. ff. si cert. petat. l. si cum 3. C. de contrah. stipulat.

Ex literarū obligatione: † si in scriptis mutuum factum: q. mouit Referens in d. causa Stoeckheim cont. Schwargburg/ anno 1561. allegans Bart. in l. vnic. n. 9. de condit. ex lege. Addit tamen, ei videri aduersari: quod hæc competat, si numeratio non interuenierit, Oldendorp. claf. 7. art. 30.

Ex innominato cōtractu agitur: primo si de pecunia mutuo danda, rogatus, cum pecuniā non haberet, aliam rem mutuat dederit roganti, vt eā venderet, ac precio vteretur: tunc re nondum vendita, aut vendita quidem, sed præcio ab emptore nondum recepto, præscriptis verbis actio competit, l. rogasti me. 21. in princip. ff. de præscript. verb.

Secundo, eadem præscriptis verbis actio 8 datur: si pecunia ita credita sit, vt debitor pro creditore tributum ex vsuris penderet, & si quid superesset, creditori solueret, l. Titium. 24. ff. de præscript. verb.

Tercio, datur & conditio, † si mutuū non 9 subsistat, & res data, ab accipiente sit consumpta, l. 18. si ego. §. final. ff. si cert. petat. l. si à furioso. 12. §. fin. l. non omni. 19. §. si pupillus. ff. eod. tit. Quæ autem hoc casu cōdicio competat, gloss. dubitat, in d. l. si à furioso, ac concludit tandem, nō condictionem ex mutuo, sed speciale sine causa competere, Idemq; in d. l. 18. in verbo condicione. l. quia. 6. cum l. seq. ff. de donat. inter vir. & vxor. vbi expresse dicitur condictionem sine causa, aut ex iniusta causa competere.

• dentic, † *cap. cum in pari*, vbi Dyn. *num. 6. de reg. iur. in 6.* In solo igitur petitorio nobis videtur subsistendum, nec possessorii habenda vltima ratio. Actio namq; personalis instituta dici poterat, &c. In sequentib. Referens disputat: an actio personalis, an vero petitio hæreditatis instituta: de quo supra de feudis diximus.

ALLODIALE exemplum primum est in cumulatione actionis negatorie, cum interdict. vti possidetis, † quod sequentib. verbis tractatū in causa Jügelheimb cōtra Thurnfürstliche Pfalz. Quod autem quasi negatoriam hic intentatam, vel saltem vtilem dari, adeoque super petitorio pronuntiari posse existimem, plures rationes me mouent. Imprimis vero, quod narrata libelli, non solum possessorium, (de quo iam dictum est) sed & petitorium simul respiciunt: dum in 6. *art. possit. de concessione quadam rusticorum*, vbi enim W. oder Berichtsbuch / *num. 10. art. 6.* locationis, vel emphyteusos titulo, expressa fit mentio: quorum vigore Actores omnes, superioritatem, dominiū & iurisdictionem, ad se pertinere contendunt, & in conclusione denique libelli, res ablatas, realiter, ac liberas sibi restitui, petunt. Quando enim narrata tam petitorium quam possessorium respiciunt, & conclusio sit, rem restitui debere; tunc recte dici potest petitorium intentatum esse: Menoch. *de recup. possess. in pralud. num. 11. & 12.* Iason in l. *naturaliter. §. nihil commune. nu. 187. de acquir. possess. prolixè Contard. ad l. vnic. C. si de moment. possess. quasi. 13. n. 4. & seqq.* idque præcipue locum habet, quando in narratis ponitur rem iure domini ad se pertinere, vt tradit Corneus, *conf. 13. nu. 13. lib. 1.* Et quando concluditur rem plene restituendam, vel libere relaxandam: nam vtroq; casu petitoriū intentatum esse, clarum est, vt dicit Menoch. *d. loc. nu. 13. in fin. & num. 14. in princip.* Secundo me mouet clausula salutaris libello, adeoque omnibus productis annexa, qua omni meliori modo (etiam sola rei veritate inspecta) ius & iustitiam Actores, sibi administrati petunt. Quæ clausula ex comuni interpretum sententia inter varios effectus, hoc quoq; operatur, quod vtunque Iudicium, tam petitoriū quam possessorium intentatū censetur: quia

prædicta clausula potest completi vtunque: præsertim quādo in narratione facta est mentio de vtroque, licet conclusio in solo possessorio sit facta. De qua re lare Hugo Cellus, in *clausula libellorū. verb. petens ius, & iustitiam. pag. 688.* Bursat. *conf. 17. nu. 2.* Crauet. in *respons. pro genero. num. 215. & 217. de hac clausula.* Contard. ad l. *unic. C. si de moment. possess. qu. 13. n. 43. & 46.* Et notauit post alios Menoch. *de recup. in pralud. n. 16. & 17.* Debet enim tali casu Iudex potius respicere ad rei veritatem, & ius Partis, quam ad petitionem. Et per plura Mynsing. *respons. 11. nu. 39. & respons. 18. n. 1.* Et melius Geil. *1. obseruat. 61. nu. 8.* vbi addit in Camera, virtute dict. clausulæ, sepe super non expresse petitis pronuntiarum esse. Tertio moueor: quod appellantes plurib. in locis, expresse negant, se super solo possessorio in prima instantia egisse, hisce verbis: *Und wird dem gegenheiß gar nicht gestanden, daß in erster instanz super nudo possessorio, oder turbate possessionis (prout ex aduerto allegatur) seye gesagt worden.* Quando autem vel in medio litis ex probationibus, vel expressa Actoris declaratione (vt hic) euidenter apparet, quod iudiciū possessorium prosequi voluerit, tunc petitorium & non possessorium intentatum censetur, vt not. Specul. *de lit. contest. §. nunc videndum. vers. sed cum ex his.* Et expresse per Innocent. in *cap. inter. num. 1. verb. iustitiam de ord. cogn.* Et in terminis Alexand. *conf. 17. n. 2. lib. 2.* Quarto quia nulla reperitur protestatio, de procedendo in solo possessorio, vel de non intromittendo se in petitorio. Nam tali casu protestatio, ante litis contestationē in iudicio possessorio non facta, locum præstare debet iudicio super proprietate: ita vt de eo cognosci & iudicari possit, & debeat, vt expresse voluit Abbas in *cap. fin. de ord. cog.* quem refert & sequitur Afflic. *decis. 139. n. 1.* Et notat etiam Menoch. *remed. recap. nu. 161. & 164.* vbi dicit, multa per iudicē concedi, Parte non opponente, quæ alias non cōcederentur: per ibi allegata. Et est pulchrū consil. in terminis nostris. Anchor. *cons. 146. nu. 3. vers. si dicatur.* quem refert & Crau. *conf. 248. n. 3. circa fin.* vbi dicit: quod Parte non opponente, debeat pronuntiarī etiam super petitorio, quando de vtroq; cognitum est, non

ca. de causa proprietatis. cap. pastor. eod. Conat. praet. q. c. 13. n. 5. vers. sed teste. Capit. decis. 28. per tot. Et d. elem. etiam extendi ad causas non beneficiales. Couar. d. l. Cast. conf. 272. col. 1. Ripa dicit communem. Men. d. remed. 1. nu. 1. 94. 201. Hisque sic à Referente præmissis, subiungit. Quæ ergo actio? Remedium restitutorium ex petitione libelli, cumulando remedium retinendum, siue uti possideris, diuersis respectibus. quia vnum respectu ædium, alterum respectu iudicii. Nam Actor dicit in vno se spoliatum, quoad domum. Wesenb. conf. 7. & 21. lafon d. §. nihil commune. Et sic hic inter alia remedia dare vult Condict. ex canon. reintegranda. Gail. lib. 2. cap. 79. Lanfr. rubr. de caus. posses. Marant. part. 7. nu. 50. Myns. conf. 20. Alex. conf. 117. lib. 2. conf. 91. nu. 3. vol. 5. Dec. conf. 252. quod procedit etiam in prophanis. Quoad retinendæ, respectu iudicii: dat vtile uti possideris, aut potius actionem in factum vilem, loco interdictorum subrogatam. Myns. conf. 1. Contard. l. 1. C. si de momento.

7 SIMILIA tæxempla extant in causâ Simmeri contra die Statt Wormbs à Garbruck contra Haggenaw: vbi disputatum, an negatoria daretur, vel possessoria.

CAPVT V.

De usurpationum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Candidio extor. 3. Actio de dolo.
- 4 Vtilis actio. Et an potius ex iuramento an vero vtilis domino præscripto agatur, l. ius differitur.
- 5 Publicatio.

1 Iacet usurpationum remedia plerumque in modum exceptionis proponantur: & proinde speciali tractatione de inuestigando genere actionis, non videbatur hic opus: cum non entis nullæ sint qualitates: tamen cum sæpe in modum actionis hæc remedia proponantur, tractatio hæc non erit inutilis.

ACTIONES autem quæ dantur hoc casu, vel sunt præparatoriæ, vel principales.

8 Præparatoria, vt restitutio in integrum aduersus præscriptionem completam contra minorem, de quo multa Sfortius Oddo, de restit. in integr. vbi in specie multa, non solum quoad minorem, sed etiam furiosum, pto digu, filium familias, & alios. pars. 2. quæst. 86. 87. & 88.

Principales actiones: vel personales sunt, vel reales.

Personales, ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu, competit conditio in ex lege: 2 si Statuto aut cõuetudine præscriptio introducta, de qua Ioa. Baptist. Bouius, de statutariis vbi præscriptione.

Ex delicto: actio de dolo in aduersus eum qui impedit præscriptionis interruptionem, contra alium. §. si te Titio. 40. & ibi Bart. ff. de dolo.

Reales actiones cõpetunt, cum præscribens rem, quam præscripsit, casu amisit: tunc dant cõmuniter rei vindicationem, text. est expressus, l. si qui empt. in fin. princ. C. de præscr. 30. vel 40. an.

Datur & in vtilis actio. An autem potius ex iuramento, an vero ex vili dominio præscripto, egregie discussit Ioan. Igneus, in repetit. l. contract. nu. 136. vers. 2. vbi sic ait: inducunt text. in l. si duo patroni §. Iulianus. ff. de iur. iur. ibi post longi temporis præscriptionem etiam vtilem actionem habere debere, iuncta doctrina Gul. de Cun. ibid. Et ita illum textum ponderant Bald. & Modern. in auth. nisi trisennale. C. de bon. matern. Si igitur vtilis actio ex præscriptione: ideo & dominium, quod queritur ex præscriptione, est vtile, & non directum. Ego autem miror quod tanti patres induxerint illum textum, ad id: quia nihil facit pro eis, imo eis directe cõtradicit sine suspitione alicuius calumniæ: Primo, secundum vnam lequram positam ad illum textum, nõ probatur: quod illa actio vtilis, de qua meminit illa littera, non nascatur ex præscriptione: sed ex iuramento. Er plures sunt qui amplexi sunt illam lequram, quæ forsitan est probabilius, cum dicat: Eum qui iurauit suum fundum esse, quia præscriperat longa præscriptione: quæ est decem vel viginti annorum, ut dixi supra per l. fin. C. de præscript. longi temp. habere etiam vtilem actionem, scil. ex iuramento, quod implicat dictio, etiam, ut dicam infra. Vnde non posset dici, ex præscriptione: & sic essemus lōge à terminis nostris: cum loquamur, quando ex præscriptione nascitur. Sed ego nolo circa id insistere. Venio etiam ad intentum eorū: & cõsistendo, quod ex præscriptione pducatur, & nõ ex iuramento: ego dico illum textum, directe eis aduersari: q. in

quia si dicat ille text. etiam vtilem actionem ex prescriptione competere: constituitur aperte littera quod directa actio competat, si dicat, vtilem etiam competere: imo quod principaliter directa competat: & quia erat dubium, an utilis actio competere, dixit, etiam vtilem competere. Quia illa dictio, etiam, est implicativa, *l. sed si plures. §. final. cum gloss. in verb. in rem. vbi idem notat Aretin. in l. Gallus. §. forsit. ff. de liber. & posthum. & alibi saepe.* Ideo si ex prescriptione directa actio competat, & directum dominium acquireretur ex ea. Et sic ille text. non merebatur induci pro fundamento, eum eis contradicere.

Secundo, competit etiam Publiciana: eum quis id, quod traditur ex iusta causa, a non domino, & nondum viciatum, petit. *l. ff. de public. in rem act.* quae tamen non datur ei, qui non potuit complere prescriptionem propter malam fidem superuenientem: ut post Bart. & Bald. asserit Bertrach. in verbo *Actio Publiciana.*

CAPVT VI.

De consuetudinum remediis.

SYMMARIA.

1. Consuetudinem & statutum quoad genus actionis differre.
2. Officium Iudicis circa iniquam consuetudinem locum habere.
3. Iudicem ex officio stylum curiae perquirere posse.
4. Conditio ex lege. 5. Actio ex stipulatu.
6. De retractus consuetudine. Et an personalis, an realis actio. & num. 7.
7. Actio negatoria. 9. Petitio hereditatis.

Iacet statutum & consuetudo paribus passibus ambulent: tamen in investigando genere actionis diuersum est, ut Oldendorp. recte monet, *de formula libelli. tit. de posit. fol. 79.* hisce verbis. Pari cura prouidendum est in positionibus, ne consuetudo pro Statuto: vel contra Statutum pro consuetudine allegetur. Nam ponens consuetudinem esse, & probans Statutum: vel e diuerso, merito succumbit: quandoquidem diuersa sunt ius scriptum, hoc est, Statutum, & consuetudo, *l. de quib. ff. de leg. ac inibi tractas Bart.* Idcirco de iis quoque separatim agemus.

Et vero quae ratione consuetudinis dantur actiones, vel in modum officii iudicis, vel actionis proponuntur.

2. OFFICIUM Iudicis competit. Primo: ¶

cum petitur iniqua consuetudo, & perniciosam radicem euelli, per can. mala autem consuet. *8. dist. 3. c. non debet. de consang. & affinis.* de quo late Petrus Salazar. *de consuetud. c. 3. in principio.*

Secundo etiam non rogatus, potest iudex stylum curiae perquirere. Ut inquit Afen. *in sing. de exco. tract. §. 3. cap. 115.*

ACTIONES quae competunt, vel personales sunt, vel reales.

PERSONALIS vel principalis ¶ actio competens, est Conditio ex lege, quae competit eum consuetudo, vel consuetudinem informiter deponit, non expressa causa, quae caderet in formam alicuius contractus. Bart. in *l. omnes populi. n. 66. de iust. & iur. & in l. si duo. §. si quis. de iur. iur. n. 2. post Bald. in Lex placito nu. 7. C. de veris permutatione. Alex. conf. 7. nu. 10. lib. 2. vers. sed dicta Domina:* vbi & egregie disputat: An officium Iudicis competat. Quod consideratum in causa Wendel contra Wendel. Et exemplo demonstratum in causa Heyden & Weylen contra Rassefeldt / Ex cuius causae relatione domini Votantis verba ad declarationem huius rei huc referre libet, quae sic habent: Quoad actionem dari posse putat actionem ex stipulatu, ¶ iuxta distinctionem Bart. in *l. de quib. ff. de legib. n. 19.* vbi dicit, si consuetudine inducatur aliqua actio, illa actione sine dubio agi. Si non: tunc aut consuetudo aliquam legem communem interpretatur: & agitur ex ea, quae locum habet de iure communis: aut de nouo aliquid inducit: & tunc non agitur ex consuetudine, si disponit aliquid formiter, ut si inducit contractum: agitur ex illo. si ius succedendi petitione hereditatis. si dominium: rei vindicatione. Si vero disponit difformiter, ita quod non possit actoria actio ex iure communi dari: tunc agitur ex lege, vel consuetudine; Exemplum est ex consuetudine ¶ tetrahendi, Tiraqu. *de iure retract. lib. 1. §. 8. gloss. §. nu. 8.* Quae actio ¶ personalis est, & in rem scripta. Maran. *part. 3. n. 35. & disput. 9. n. 10.* Chassanæus *ad rubr. 10. de retract. §. 2. vers. quant. in verbo. le. pen. vbi egregie, an realis, vel personalis sit: actio. differat Tiraqu. d. l. m. 9.* Et obseruatur in causa Erffert contra Odenhæim. Et diximus aliqua sub rit. de feudi actionib. Et latius dicemus infra: de empti & venditi remediis. *nu. 19. & multis seqq.*

REA

8. *Realis actio* negatoria ꝑ cōpetit, pro tuenda libertate, & remouenda seruitute, quam quis imponere conatur. *leg. 2. §. vñim. leg. loci corpus. §. 1. si feruit. vñd. & interdictū vñ possidetis*, vel actio in factū, de quo latissime, quæ magis conferret, disputarum in causa *Wdenheim* contra *Wrißel*. Adeo vt quidam ex dominis, licet prius condicō ex lege dandam putaret: auditis tamē aliorum votis, negotiorum daret vt vota videre licet, in causa *Wdenheim* contra *Wrißel*.

9. I T E M petitio hereditatis, ꝑ vt in d. causa *Heyden & Heylen* contra *Rassfeldt*.

CAPVT VII.

De Statutorum remediiis.

S V M M A R I A.

1. Statuti & consuetudinis remedia valde assuina.
2. Officium iudicis, vigore statuti, sapie implorari. & n. 3.
3. Condicio ex statuto. Quia locum etiam habet, cum non dicit actor se ex statuto agere. 5. Praesertim siante clausula, peto ius & iustitiam adimpleri. n. 6.
4. Petitio hereditatis.
5. Bonorum possessio an feminis, à statuto exclusi detur.
6. Ad actionem statuariam, quare non temere deueniendum.
7. Actio ex statuto, an frivillii iuris

QVÆ de consuetudine dicta sunt ea maxime ex parte etiam in Statuto locum ꝑ habent, Bart. in l. si duo §. si quia. n. 2. de iur. iur. Nos vero hic de Statutorum remediis specialiter tractabimus. Competit autem ratione Statutorum, vel officium iudicis, vel actio.

OFFICIUM iudicis nobile imploratur, 1. ꝑ cum quis petit, vt magistratur, secundū ius municipale, hypothecam ad se recipere, atq; inde sibi de pensionib. satisfacere velit. Et ita domini censuerunt, in causa *Agathen Jördes*, sita contra *Georg Schwencken* appellantis. 2. Deinde: quando à Statuto, ꝑ odio personæ factū, appellatur de quo *Alber. Brun. in tract. de statuto quod statuti masculini. art. 14. n. 13.* hisce verbis: Etiam quæri possent an femina à tali Statuto possit appellare, saltem tanq; ab extra-iudiciali grauiamine: & an prosit ei appellatio. *Bald. in l. iudicibus. C. de appellat. tenuit* quod nō: & est de mente *Bart. in text. l. omnes populi, in vltima quest. ff. de iust. & iur.* & *Canonist. in cap. cum omnes de consir.* vbi late tangunt: An à Statuto

liceat appellare: & concludunt, quod nō: nisi quando heret odio certæ personæ. Et secundum communem sententiam istud statutum dicitur fieri non odio foeminarum, saltem principaliter, sed fauore mascululorum.

ACTIO competens: vel persona is est, vel realis.

Personalis, est condicō ꝑ ex Statuto vel moribus. *Natt. consil. 148. m. 1. & 7.* vbi testibus iuris id egregie comprobatur. Et hoc in Camera obseruatur, in causa *Wendel* contra *Wendel* / appellationis. Et illa tunc, etiam ꝑ locum habet, ꝑ etiam si actor non expresse dicat, se ex Statuto agere: vt egregie determinat *Alber. Brun. in d. tract. de Statuto. quod extantibus masculis. art. 15.* hisce verbis. Et primo quæro: an, si quis non intenter beneficium statuti, succumbat brevibus dicendum est, quod sic: vt patet ex notatis per *Bart. in repet. l. omnes populi. vlt. quest. ff. de iust. & iur.* & in l. 1. ff. de condi. ex lege. cum concordant. Quod si promissū Statuti, ac factū apte narratur, & beneficium Statuti, seu actio in preproponatur: tunc secundū communem sententiam suslineatur petitio, secundū *Bart. Bald. & communiter scribentes, in l. 1. in princip. ff. de eden. & in l. edita. C. ad. rit. ac Innoc. in ol. Panormit. & communiter Canonist. in cap. examina. de iudi. cum concord. Et nisi, in inepta actione seu conclusionē quis subiiceret ꝑ clausulam: ius & iustitia ministrari: quam cauti ponunt Aduocati: quia operatur, vt remediū de iure competens videatur imploratum, secundū *Card. Panor. Anton. de Butr. & communiter Doctores, in cap. 2. de ordi. cog. post Innoc. ibi & Butr. in ol. Panorm. ac dominum Andr. Siculum, in cap. 1. in notabilibus de offic. deleg. & Butr. in cap. eccles. sancta Maria ibi. 1. vlt. pudent. Et secundum Panor. in cap. fin. de iur. iur. Quando actor ponit istam clausulam, videtur interpretare iudicē, vt possit supplere & suum officium impartiri, etiam si aliter nō petatur, vult *Panorm. in cap. fin. in fin. comment. de iur. iur. & Alex. in consil. 91. in 5. vol. & dixit Alex. in consil. 61. in ip. viso processu. 3. col. & 67. in ip. viso thematice. col. fin. 2. vol.* quod vbi ad est talis clausula, intelligitur conclusum, prout ex narratis quoquo modo cōcipi potest. Et quod actio intelligitur proposita, quæ magis potest adpetari, prout**

L L

prout etiam dixit Alexan. *conf. incip. attentu. 5. vol. & Felin. in cauditu. 2. col. de prescript.* Et ideo dixi, dummodo factū seu beneficium Statuti fuerit apte narratū: quia hæc clausula restringit se ad narrata: vt habetur in locis prædictis: adeo, vt actio contraria narrationi non possit dici intentata: prout declarat Alex. *conf. 3. alias 111. incip. vis processu. 1. vol.* Et secundum Angel. in l. 1. in princip. ff. de edendo. hæc clausula facit, vt procedat libellus generalis. Et idē est de clausula: omni meliori modo: in conclusione libelli apposita: quia operatur, vt libellus sustineatur eo meliore modo, quo fauorabilius iuari potest intentio proferentis, per notata Antonii de Butr. in c. *litera. de dilat. & in c. examinata. de iudic.* iunctis his quæ dixit Felin. in c. *cum ex offic. 4. conel. de prescript.* Et quæ operatur, vt illam proferens non videatur se attrinxisse ad specificata tantum, secundum Bald. in l. *vinum. 5. columna. ff. si ceteri petas. & in c. si cautio. de fide instr. & Lanfranc. in repetit. cap. quoniam contra in verb. confessiones. 5. columna. de probat. & Alexand. *conf. 6. incip. circa processum. 2. colum. & 113. incip. post redditum. 2. vol. cum infinitis concord.**

REALIS actio, est petitio hæreditaris: † de qua infra, de petitione hæreditaris, & in specie in d. causa Wendel contra Wendel/ vbi

utrumque dedit Referens, & conditionem ex Statuto, & petitionem hæreditaris.

An autem bonorum † possessio detur fœminis à Statuto exclusis late tradidit Albert. Brun. *quest. 10. num. 1.*

Illud tamen hic colophonis vice addendū. Si actio vtilior † Actori inueniri possit ad Statutariā non respiciendū: volunt enim Statuta Marchionum, Ciuitatum, Principum, & aliorum recognoscentium Superiorem, esse annalia, vide Mynsing. *num. 7. & Schneid. in §. sed & ista. nu. 7. & 8. vbi in specie. In fine. de action. secus in aliis vbi durant 30. annis, post Borg. *decis. 16. num. 19.* attestatur Horat. Carpan. ad Statuta Mediolanensia *pralud. num. 823.* Adde notata à Bertachin. in verbo Actio ex Statuto, post Bartol. vbi dicit. Si à populo sunt Statuta, sunt perpetua; si à Iudicibus habentibus potestatem, sunt annalia. Itemque in præcedentibus, *sub num. 140. in verbo Actio*, post Bartol. Bald. & Alexand. dicit hanc actionem † (quod quoad effectus bene notandum) esse stricti iuris. Quod tamen ego, tunc verum puto, si non conformis iuri, secus si conformis: tunc naturam sequitur eius actus, cui adiicitur, vt capite præcedenti monui.*

LIBER QUINTVS. DE REMEDIIS CON- TRACTVVM.

Primo qui re contrahuntur.

CAPVT I.

De remediis mutui.

SVMARIA.

- 1 Restitutio in integrum, quando cetera mutuum petatur.
- 2 Extraordinario quando ex mutuo agatur.
- 3 Mandata de soluendo in causa mutui, quando decernuntur.
- 4 Ad exhibendum. 5. L. diffamari.
- 6 Conditio ex stipulatu. §. num. 14.
- 7 Literarum obligatio. §. num. 14.
- 8 Prescripti verbi. §. num. 10. & 14.

- 9 Conditio specialis sine causa. (compositum.)
11. & 12. Negotiorū gestorū & Actio realis quib. casib.
- 13 Mutui actiones, quando pro diuersitate verborum interueniunt in alios conueniunt.
- 14 Constitutio a pecunia ac alia ibi enarrata.
- 15 Conditio ex mutui natura describitur.
- 16 Vt si an cum sorte vno libello petatur.

QUæ præcedentibus libris tradita sunt, ideo difficiliora habentur, quod iniure communi ita expresse delineata non reperiuntur, licet in Camera quotidie obseruentur. Ideoque

Ideoq; exactiorem tractationem, & illustrationem exemplorum Cameralium requisierunt. Cum autem sequentia passim in iure & apud Doctores occurrant, & in proptulo extant, ac à quouis ex verbis libelli facile percipi possint: Ea simili ordine, paucis Cameralibus exemplis intermixtis, pertractabo. Inter hæc autem primum locum sibi vendicat Mutuum. Cum autem hac de re sæpe dubiū incidat: An ex mutuo conditio, an alia actiones intentatz sint: breuiter affinia remedia describenda sunt, & exemplo Camerali, quale eligendum sit, demonstrandū erit. Remedia ergo quæ cum Mutuo affinitatem habent: Sunt primum, *officium Iudicis*, deinde *Actiones*.

AD officium Iudicis pertinet. Primo, † Restitutio in integrū quæ datur, quoties minor mutuando lesus est, vt mutuū recuperare possit, etiā vbi cōditione certi, vel alia repetere nō possit, & damnū huiusmodi dationis mutuo non sentiat, quod late discussit, Sfort. Odd. de restit. part. 2. quest. 5. art. 3.

SECUNDO cū proceditur extraordinarie, in casu, quo filiusfamilias viaticū mutuo dedit, l. 17. ff. si certū petat. Tertiō mādata de soluedo executiua cō peti solēt cū clausula guarantee, aut executiua instrumēto obligationis adiucitur, quorū exempla infra de solutionibus traduntur. Et in decid. seu præiudic. Cameræ, multa extant, sub verbo mādata de soluendo, hoc enim casu à præcepto incipi potest.

ACTIONES autem, vel sunt nominatz, vel innominatz.

NOMINATÆ: vel præparatoriæ, vel principales.

Præparatoria, † primo actio ad exhibedum, cum contractus mutui non subsistit. l. rogasti. n. §. fin. & l. si ego. 18. ff. si certū petatur.

Secundo, actio ex l. diffamari, † si debitori exceptio cōpetat tempore perituræ: vt nō numeratz pecuniæ exceptio, quæ intra cōtinuū bienniū est opponenda, l. in contrahib. C. de nō num. pecun. quia dolo facere non videtur, qui præmature in iudicio expetitur, ne ius suum tempore peteat. arg. l. fenatus. com. ff. de offic. præsid. Ant. Vbi in §. bona fidei. nu. 33. insit. de action.

Principales actiones: vel reales sunt, vel personales.

Personales: aut ex contractu, vel quasi.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato: vt puta, si stipulatio de mutuo reddendo interuenit, certi conditio † ex stipulatu competit: cum non duz sint hoc casu obligationes, sed vna verborū. l. si ita stipulatus. 126. §. Chrysegonus. vers. superest. ff. de verb. obligat. ita quidam ex Assessoribus censebat in causa Stothheim cont. Schwargburg. Instituta, inquit, puto conditionem ad sortē & vltimas, addi possit ex stipulatu. Alex. l. in stipulationum. §. qui sortem. de verb. obligat. Quod tamen ita intelligi velim, nisi stipulatio de reddendo mutuo, sit inutilis: tunc enim durat obligatio realis, & eius conditio, ex mutuo. d. vers. superest. & l. certi conditio. §. 5. numerari cum seq. ff. si certū petat. l. si cum 3. C. de contrah. stipulat.

Ex literarū obligatione: † si in scriptis mutuum factum: q̄ mouit Referens in d. causa Stothheim cont. Schwargburg/ anno 1561. allegans Barc. in l. vnic. n. 9. de condit. ex lege. Ad id tamen, vbi videri aduersari: quod hæc competat, si numeratio non interuenierit, Oldendorp. claf. 7. art. 30.

Ex innominato contractu agitur: primo si de pecunia mutuo danda, rogatus, cum pecuniā non haberet, aliam rem mutuam dederit roganti, vt eā venderet, ac precio vteretur: tunc re nondum vendita, aut vendita quidem, sed precio ab emptore nondum recepto, præscriptis verbis actio competit, l. rogasti me. 21. in princip. ff. de præscript. verb.

Secundo, † eadem præscriptis verbis actio datur: si pecunia ita credita sit, vt debitor pro creditore tributum ex vlturis penderet, & si quid superesset, creditori solueret, l. Titium. 24. ff. de præscript. verb.

Tertio, datur & conditio, † si mutuū non subsistat, & res data, ab accipiente sit consumpta, l. 18. si ego. §. fin. al. ff. si certū petat. l. si a furioso. 12. §. fin. l. non omnia. 19. §. si pupillus. ff. de ed. lit. Quæ autem hoc casu cōditio competit, gloss. dubitat in d. l. si a furioso, ac concludit tandem nō conditionem ex mutuo, sed speciale line causa competere, Idemq; in d. l. 18. in verbo conditione. l. quia. 6. cum l. seq. ff. de donat. inter vir. & vxor. vbi expresse dicitur conditionem sine causa, aut ex iniusta causa competere.

10 Quidam: ¶ quando in contractu mutui sit
der verschröbung, v. s. r. adiectione ex illo funda-
mento: quod actio praescriptis verbis detur il-
li, cui res certa lege data, & illi non pareat. *L. cum precib. l. r. v. s. r. de ver. permur.* & monit Re-
fectoris; in d. causa Stortheim cont. Schwarz-
burg.

11 Ex quasi contractu, ¶ negotiorum gestorū actio
datur: Primo, si cōtemplatione absentis pro-
curatori eius mutuū datū sit: hoc enim casu,
nō cōditio mutui aduersus procuratorē, sed
negotiorum gestorū actio aduersus absen-
tem competit, *l. si pupilli. 6. §. item si procuratori.*
ff. de negotiis gest.

Secundo: si cum quis mutuū dāns, id alteri
reddi stipulatus sit: & debitor, ratione huius
stipulationis, ei cui stipulatio facta est, mutuū
reddiderit: tunc enim non aduersus debitorē
cōditio ex mutuo: sed eum, cui solutio facta
est, negotiorum gestorū actio competit. *d. l. si*
eum. 3. an fin.

12 REALES actiones dantur, cum contra-
ctus ¶ mutui haud subsistit, *d. l. rogasti & d. l. si*
ego. Antequā autem tractationē de his reme-
diis concludā: illud monendū primo est. Si in-
ter creditorē conuenierit, vt pro re mutuo da-
ta, alia res alterius generis, vel qualitatis red-

13 deretur: hoc casu, in aliū cōtractū rem trans-
ire, ex eoq; aliam atq; aliā, pro diuersitate cō-
tractus, actionē competere, *l. mutui. 2. in prin-*
cip. ff. si cert. petat. Quod ira accipiendū, nisi cō-
uenierit, vt res eiusdē quidem generis, sed me-
lioris aut deterioris qualitatis redderetur. Hic
etenim datur mutuū, nec in alium cōtractū
transit, per ea quae tradit Enniamel Soarez. in
verb. mutuum. n. 270. & 271. Secundo exemplo
Cameralli totum hoc caput illustrandū est, qd
habetur in decif. Meichlin. decis. 12. num. 87. &

14 §. 79. hisce verbis: Dicit ¶ potest actum condi-
tione certi generali. *l. certi conditio. ff. si cert. pe-*
tat. & competit etiam quando nullus prae-
cessit cōtractus, *l. si me & Titium. ff. si cert. pet.*
competit etiā quando numeratio non est ob-
ligatoria, *l. nam et si fur. ff. cod. Roffred. part. 4. de*
libel. sit. de cōdit. certi generali. & habet locū hęc
conditio in pecunia promissa. Vel actū certi
conditioe ex stipulatione. *l. si qui certum. ff. si*
cert. pet. Et huius obligationis causa est ipsa lit-

pulatio, Oldend. *class. 4. ad. 18. vel actione in*
factum: quae oritur ex confessione; quia con-
fessus fuit informiter, id est causa non adiecta:
daretur vtilis certi conditio, sicut daretur di-
recta ex eo cōtractu, *l. de atate §. qui interreg. ff.*
de iur. et. Roffred. de libel. part. 4. de act. in factū
sol. 160. Vel actione ex literarum obligatione,
quae datur ad soluendum mutuū scripto con-
fessum. *Instis. de liter. obligat. & ibi scribentes.*
& repeti potest per conditionē ex lege. *Instis.*
d. lo. Schneidev. in. Instis. de lit. oblig. lib. 3. Vel ex
constituta pecunia. Et autem constituere, se
obligare quod iam debitū est, pro se, vel pro
alio. *§. de constituta. Instis. de actio. ac competit ei,*
cui per nudam conventionē promittitur seu
constituitur aliquid, sibi; vel alii debitum, *l. 1. §.*
eum qui. de consue. pecun. Oldend. class. 4. ad. 8. vel
praescriptis verbis, quae competit, quando pa-
ctum cōtractibus in continentia ante vel post
adiicitur, *l. 2. C. de pact. inter emp. & vendit.* Et
maxime quando dubitatur de contractu cui
accedit, Oldend. *class. 4. ad. 40. n. 1. vel deniq; si*
conclusionē libelli & instrumenta obligatio-
nis intueamur, ¶ conditione speciali ex mu-
tuo, actum esse dicerem, quae datur quando
mutuatur res fungibilis, in pondere, numero,
& mensura consistens, & hæredib. ac contra da-
tur, *l. non aduersus. C. si cert. petatur.* Et nō solum
ad rem mutuo datam: verū etiam ad interesse
post moram. Oldend. *class. 4. ad. 17. num. 6.* Con-
cludo igitur hanc actionē esse intetamam. Sed
¶ cum fors cum vsuris in fine libelli simul pe-
16 tantur: quærit potest: an horum cumulatio de
iure admittatur: & respondeo, quod sic, per
l. 1. & illi DD. C. de iudic. Myn. cent. 1. obseru. 57.
Non obstat, quod dicitur esse præiudiciales
actiones: item sententia lata in vno, exceptio-
nem rei iudicate parere in altero: quia fallit,
quando vnum principaliter petitur, alterum
accessorie. Mynling. *d. loc.*

CAPVT II.

De commodati remedii.

SYMMARIA.

1 Restitutio in integrum. 2. Actio ad Exhibend.

3 Conditio ex mutuo. 4. Actio mandati.

5 Locati. 6. Depositi.

7 Conditio rei fursum. 8. Conditio inerci.

9 Conditio ex iniusta causa. 10. Conditio ex l.

11 Praescriptis verbis. 12. Tutela. 13. L. Aquilia. 14. &
15. Furti.

IN

IN Commodato officium Iudicis aliquando locum habet: Vtrum petitur † Restitutio in integrum, de qua sic ait Sfort. Odd. part. 2. quæst. 53. art. 1. num. 7. Quantum vero attinet ad commodatum: licet non reperiam a Doctore tactum: possumus tamen idem dicere de eo, quod de deposito diximus; per ea quæ scribit idem Rodoa. d. quæst. 4. §. & d. de num. 12. versic. in contractu. & ideo, vel dissipauerit, maleve perdidit, vel deteriorauerit minor rem commodatam: tantum in integrum restituetur, ne reddere teneatur, vel deteriorationem rescire; dummodo absit dolus, & locupletatio, vt dixi in deposito: vel ipsemet commodauerit rem suam alteri, ad certum usum, adeo, vt repetere ad libitum nequeat, & periculum addit, ne ille rem amittat, vel Minoris inter sit rem habere apud se, pro suo usu restituetur in integrum, ad repetendam illam, antequam commodatarius ea utatur.

Ipsa etiam commodati actio habet sua affinia remedia, quæ sunt vel præparatoria, vel principalia.

PRÆPARATORIA: † ad exhibendum, si non vtile fuerit commodatum; seu non obligatorium, exemplo commodati, pupillo, vel furioso dari, l. 1. §. fin. iuncta d. 2. ff. h. sit.

PRINCIPALIA sunt, vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: vel vero, vel quasi.

Ex vero: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato, qui re persequitur, datur conditio ex mutuo; si id quod usu consumitur sit commodatum, vt pecunia, vinum, si uimentum, l. sed mihi videtur. 3. §. fin. cum l. seq. ff. commodati. Hoc tamen non procedet, si ostentandi gratia tale quid commodatum sit, vt non aliud, sed idem restitueretur, d. §. fin. cum l. seq.

Ex contractu qui consensu perficitur primo, † mandati actio competit: si quis rem suam p alio rogante pignori dederit, l. sicut certo. §. §. nunc videndum in quibus. vers. plane si ego. ff. h. sit. Si tamen ipsi roganti dederit, vt eam commodaret, pignori actio est, d. l. §. si vt certo. §. nunc videndum. vers. rem tibi dedi. ff. h. sit. & l. pignori 27. & ibi gl. de pignori. act.

Secundo: † Actio locati, vel conducti: si com-

modatum non sit gratuitum: quo casu & in factum actio competit, d. §. nunc videndum. in ff. quib. mod. re contrah. oblig. §. commodata.

Item de peculio: † si filiofamilias, vel seruo commodatus sit, contra patrem vel dominum, actio datur: licet etiã aduersus filiumfamilias actio commodati detur. l. sed mihi 3. §. si filiofamilias. ff. commodati.

Ex innominato contractu: datur cōditiones.

Primo † rei furtiua: q̄ domino datur. Primo si quis rem meā tibi scienti, nolle me tibi commodari, commodauerit. l. si seruus. 14. ff. commodati. Secundo, si commodatarius rem commodatam furtiuerit, vel aliter ea, quam accepit, utatur, l. si vt certo. §. §. quoniam ff. commodati. l. qui furtum. 16. ff. de condictione furtiua. l. qui seruus. 33. §. si cui ff. de act. & oblig. l. si u. 73. in princ. ff. de furs. Id tamen non procedit, si putauit non inuito domino se realiter uti, l. qui re. 78. in princ. ff. de furs. vel nisi commodati actione sit actum, runc enim conditio furtiua denegabitur, d. l. 73. in princ. & ibi gl.

Secundo †, incerti conditio, quæ datur commodatario, si res ipsi furti ablata, ad exemplum creditoris pignoratitii, cui pignus surripitur, l. & ideo. §. fin. de condictione furtiua.

Quo casu (quod tertium est) † condictionem ex iniusta causa commodatario aduersus furem dat. Vaud. lib. 1. q. 24. sine fin. Licet & eo casu (quod quartum est) conditio † ex l. si coloni. Cod. de agr. & censu. & ibi Bart. competit: sed quia alia sunt ordinaria remedia, huc non est recurrendum, vt etiam opinatur Vaud. d. loc.

Præscripti vt verbis actio datur. Primo, si vice mutua commodatum sit: vel operæ: pro operis præstentur. Inst. de locat. & conduct. §. præterea l. si gratuitam. 17. §. si cum vnum, & l. pen. ff. de præscripti. verb.

Secundo, si re data conuenerit, vt vel eadem res, vel eiusdem ponderis argentum restitueretur, l. vit. ff. de præscripti. verb.

Tercio, si habitatio commodata sit, d. l. si gratuitam. 17. in princ. ff. cod. tit.

Quarto, si commodatari⁹ agat contra tertium: tunc quiddam putant nullā dari de iure ciuili actionem, sed in factū. Alii cōditiones concedunt, ad exemplum creditoris pignoratitii, cui pignus surripitur, vel conditionem ex

LL 3 iniusta

iniusta causa, de quibus disputat Vaud. *quest.* 34. lib. 1.

- 12 *Ex quasi contractu*, † tutelæ actio concurret: si tutor rem sibi à patre pupilli commodatam, non restituit, *l. si tutor §. ff. de tutel. & rationib. distrah.*

Ex delicto: actiones dantur vel proprio, vel quasi.

- 13 *Ex quasi delicto*, *l. Aquilia*, † de damno in re commodata dato, actio concurret, *l. in verbis. 18. §. siue autem. ff. commodati. l. qui seruum. 33. in fin. ff. de act. & obligat.* quod ita accipendum: nisi ante commodati actione sit actum: tunc enim legis Aquiliæ actio denegabitur, *d. §. siue autem.* Quæ tamen eo casu etiam locum sortitur, si commodator actione commodati minus sit consecutus, quam actione legis Aquiliæ ei deberetur, *d. l. 33. in fin. & l. unde queritur. 7. in fin. ff. commodati.*

- 14 *Ex proprio delicto*, affinis est † furti actio, iis casibus in quib. supra conditionem furtiuiam competere diximus. Et tantum de commodati actione directa.

- 15 CONTRARIA habet sibi † actionem furti affinem, quæ pluribus casibus concurret, præsertim quando commodator commodatario rem commodatam subripuerit, *l. creditor. 15. in fin. ff. de furt.* si modo commodatarii inter sit rem subreptam non esse, *d. l. 15. §. dominus, cum seqq. 31. & l. rem mihi. 21. in princip. ff. commodati.*

CAPVT III.

De precarii remediis.

SVMARIA.

1. Restitutio in integrum. 2. *Assessoria Remedia.*
3. *Ex stipulatu.* 4. *Commodati.* 5. *Mandati.*
6. *De peculio.* Et *Rei vindicatio.* n. 1.
7. *Precarium in dubio potius quam seruitus presumitur.*
Et de confessoria & negatoria.

Ratione precarii quæ prodita sunt remedia, competunt vel in modum officii iudicis, vel actionis.

1. IN MODVM officii † Iudicis competit Restitutio in integrum, de qua vide *Font. Odd. quest. 3. §. 6. n. 53. part. 2.*

IN MODVM actionis quæ dantur sunt, vel possessoria, vel petitoria.

2. POSSESSORIA proprietatis locum

sibi vendicant. Nam ratione precarii prodita est petitoria actio, & agitur ex interdicto, vel titulo de precario, *vet. tit. ff. de precario.* Specul. in tit. de precario. Oldendorp. *class. 4. art. 16. nu. 1. & seqq.* vbi docet quomodo ab aliis concurrentibus distinguatur. Adde Rudolph. Tennen. *caus. 205. Menoch. remed. resin. 3. num. 38. Vaud. quest. 15.*

PETITORIA remedia: vel realia: vel personalia sunt.

Personalia, ex contractibus nominatis, vel innominatis descendunt.

Ex contractibus nominatis; qui verbis perficiuntur, competit actio † ex stipulatu, si de precario restituendo cautum sit, *l. & habet. 19. §. cum quis. ff. de precario.*

Ex contractibus † qui consensu perficiuntur, 4 datur.

Mandati, † & in factum actio, aduersus eum, § quo rogante alii precarium datum est, *l. quantum. 8. in princip. versic. an tamen. ff. eod. tit.*

Datur & subsidaria de peculio, † & de rem verso: si filiusfamilias, vel seruus precario rogauerit, *l. si seruus. 33. in fin. ff. eod. tit.*

Ex contractibus innominatis datur actio, præscriptis verbis, *l. ait Prator. 2. §. itaque cum quid. & l. duo. 19. §. fin. ff. de precario.*

Realia remedia sunt, Primo in rem confessoria & negatoria: vbi notandum: quando non constat de iis remediis, tunc inuestigatis semper in dubio ad precarium recurret † relicta seruitute, aut donatione, *per l. si precario, & ibi Florian. de Sancto Petro, n. 2. ff. comm. prad. vbi. l. Lucius. ff. de donationibus allegat. Bald. in c. 1. §. 1. de nat. feud. solut. ult.* Et ita decisum in causa Eschleffert contra Eschingen / vbi Senatus concesserat den Eschtrib subditis Eschingen & postea causa ademerat. Et conclusum est, in dubio precarium esse, ex relatione Domini Referentis: per tradita à Crauet. *cons. 234. n. 4.* vbi disputat: an donatio vel datio in solutum in dubio censenda sit: & declarationi cedentis standum esse, pluribus euincit. Secundo, Rei vindicatio: de qua ita in Decisi. Meichsn. *decis. 6. n. 3.* legitur: Actum dicit rei vindicatione: tum quia Actor se vbiq; declarat, se ea egisse, ideoque eius assertioni standum: tum quia conclusus competit & narra-

ta: quia

et: quia precarium non probatum, ideo inhe-
ret rei vendicationi.

CAPVT IV.

De depositi remedii.

SYM M A R I A.

- 1 Officium iudicis ratione instrumenti depositorum.
- 2 Idem officium iudicis implerari, cum vincens in Ca-
mera pecuniam hoc nomine apud magistratum aut
civitatem aliquam depositam recuperare nō potest.
- 3 Restitutio in integrum. 4. Remedia preparatoria.
- 5 Vitio actio depositi. 6. Rei vendicatio, & n. 20.
- 7 Aduersi, & plenior depositi, n. 8.
- 9 Locati. 10. Ex vendito. 11. Tutela.
- 12 Candidio ratione doli depositarij.
- 13 Actio in factum pratoria.
- 14 Actio praecripti verbis. 15. L. Aquila.
- 16 Furti. 17. Iniuriarum. 18. De dolo. 19. Falsi.

Actio depositi plurima affinia habet re-
media, quae ordine recensenda sunt. Et
vel officio iudicis, vel iure actionis expediun-
tur.

OFFICIO iudicis; Primo si quis instru-
menta habeat, & ea creditoribus omnibus fe-
dere nolit; periculum autem sit ne instrumē-
ta in aliorum manus deueniant, tunc decer-
nitur aduersus eum mandatum: etiam si ha-
bens instrumenta debitum alleget. Exem-
plum extat in symph. supplic. Gilman. tom. 2.
part. 3. tit. 19. fol. 388.

Secundo similiter mandatum decernitur,
si cum Archiepiscopus quidam in Camera
comdemnatus esset in poenam priuationis,
& pecunia apud Civitatem deposita esset,
ea lege, vt si in Camera pronunciaretur, resti-
tueretur Parti, & Camera pronunciaisset, illos
pecuniam depositam posse recipere, Archie-
piscopus autem nollit, vt Civitas eam resti-
tueret, idcirco Civitati iniunctum fuit, vt de-
positam pecuniā Actoribus redderet, & obli-
gationem suam reciperet, & tam Archi-
episcopum, quam Partem aduersam ad hoc cita-
ret. anno 1556. 17. Iun. Mandatum fuit an die
von Hiltshelm in causa executionis Eisten-
hamers Erben contra Drehtien / factum late
ibidem enarratum.

Tertio competit quoq; Restitutio in inte-
grum: tunc quādo pcedat distinctione explicat
Sfort. Odd. de restit. in integ. p. 2. q. 53. n. 2. 3. & 4.

IVRE actionis, quae expediuntur, sunt vel
preparatoria, vel principalia.

PRÆPARATORIA, est actio ad exhibendū: 4
quae datur, Primo si alius sine voluntate do-
mini rem deposuit. *l. si rei. 8. c. ad exhibendum. l.
seruum tuum. 33. ff. depositi.* Si tamē deponens rem
domino reddi, pactus sit, t domino utilis actio
depositi, ex hoc pacto, competit, *d. l. 8. si rei. l. itē
incerti praescriptis verbis actio. d. l. 13.*

Secundo, si depositarius eiusve haeres rem
habere desierit: quo casu etiā rei vendicatio,
aduersus possessorem cōpetit, *l. 1. §. si rem ad seruum.
ff. depositi. l. 1. in §. l. si iniqui depositi. 8. in §. C. ad tit.*

PRINCIPALES actiones: aut sunt reales,
vel personales.

PERSONALES: aut ex contractu, aut ex
delicto descendunt.

Ex contractu rursus: vel nominato: vel inno-
minato.

Ex inominato: vel vero, vel quasi.

Ex vero: primum locum obtinet † mandati 7
actio, q̄ plenior est † q̄ depositi. Caroz. in tract. 8
de depos. Rubr. secundū remedium. n. 5. & 9. fol. 133.

Eaq; datur primo sola: si dominus manda-
uerit rem suam ab alio recipi ac custodiri, *d. l. 1.
§. Pomponius.* Cui similis est casus: cū mando
vasa ad Ioannē deferri, & si Ioannes nolit ac-
cipere, vt tu uisodias, *d. l. 1. §. quod si rem. h. tit.
Zaf. in l. mutuum damn. n. 7. de reb. creditis.*

Secundo, si alius non dominus rem depo-
suerit: tunc enim siquidem dominus manda-
uerit rem suam deponi, etiam mandati actio,
aduersus deponentē datur, *d. l. 1. §. si te rogauero.*

Tertio, si depositurus rem apud aliquem,
inusus sit ab eo, apud alium deponere: eo casu,
si apud alium deposuit, etiam mandati, & si-
deiuissoria actio aduersus iubentem compe-
tit: q̄ intellige iuxta *d. l. 1. §. idem etiā Pomponius.*

Quarto: si dominus apud procuratorem
suum instrumenta causae deposuerit, *l. si pro-
curatorem. §. in princ. ff. mandat.*

Quinto: si depositum alicuius fuisse factū,
Caroz. d. loc. num. 15. ubi tamen hoc quatenus
pcedat, ita explicat: Si posui in depositū apud
Sempromiū, persuasū, vel consilio tuo, compe-
tit mihi contra illum actio depositi, contra
vero te persuadentē, vel consulentem, nec est
mandati competit actio: quia rem meā gessi,
& consiliū nulla est obligatio, *l. consiliū ff. de reg. iur.*

Locati † quoq; & conducti actio competit
primo

primo, si apud nautam res deponatur, data mercede, *l. c. ita de facto. 3. ff. ex hoc edicto. ff. nautae, cauponae, stabularij.* Welsenbec, in *parat. b. a. n. 5.* Secundo generaliter, mercede interveniente, Carozz. *part. 1. Rubr. affinia remedia. fol. 23. n. 1. per l. si vestimenta. ff. b. tit.*

- 10 *Ex vendito actio datur; t cum depositum in venditionem transmutatur, et si saltem breui manu hoc fiat, vt pote re aestimata data. Habetur eius rei exemplum in relatione Actonum, an. 1570. mense Aprilis, in causis Andrici, sen Goldman / nomine vxoris Appellantis / contra Abrahamum Ziden appellatum: vbi tam à Referente & Coterferente, quam aliis Dominis in vtramq; partem, dissentientibus opinio nib. disputatur: An actio depositi, an ex vendito competeret an vero subsidiaria in factum: Et tandem ex vendito actum fuisse conclusum est.*

Secundo: si interuenit merces in deposito.

- 11 *Ex quasi contractibus, tutelae t actio concurrit: si à patre pupilli apud tutorem eius res deposita sit, l. si tutor. 5. ff. de tutel. & rationib. distrahend.*

- 12 *Ex innominatis contractibus datur, t primo conditio: quando ex dolo depositarii agitur, l. si quis. 13. in fin. ff. depositi.*

- 13 *Secundo, actio in factum t pretoria aduersus nautam, cauponero, vel stabularium. doc. 1.*

- 14 *nautae, cauponae, stabuli. Tertia actio praescriptis verbis. Primo, si res apud eum qui emere volebat, deposita sit, l. apud Labrum. 20. 5. fin. ff. de praescriptis verbis. Secundo, si sponsonis causa res deposita sit, vt ea victori restitueretur: hoc n. casu victori ea competit. l. si apud. 18. 5. fin. ff. de praescriptis verbis. Tercio: si aliquid depositi nomine promissum. Hinc Soares in *com. opin. lit. D. n. 59.* dicit leuissimam culpam praestare debere, qui mercede accepta depositum recipit: eamque communem esse.*

Ex delictis actiones competunt, vel ex proprio, vel quasi delicto.

- 15 *Ex quasi delicto, de damno t, legis Aquiliae actio concurrit: si ex eo agatur: quod res deposita dolo, vel culpa depositarii deterior sit facta: vel quod tabulas apud se depositas deleuerit, vel corruerit. l. qui tabulas. 42. ff. ad l. Aquil. l. in rebus. 18. 5. siue autem ff. commodati.*

Ex proprio delicto: vel nominato vel innominato.

Ex nominato: primo furti t actio competit: si res furti sit ablata. Secundo etiam concurrit: cum ex eo agitur, q. depositarius, inuito domino, re deposita sit usus, l. si secutum. 29. ff. de positi. Item conditio furtiua, l. qui furtum. 16. ff. de condit. furtiua.

Iniuriarum actio competit: t si ex eo agatur, quod depositarius tabulas apud se depositas pluribus praesentibus legit, vel aduersario prodidit. *l. c. si quis tabulas ff. depositi. l. si quis. 41. 5. sed & si quis. ff. ad l. Aquilam.*

Ex innominato delicto, de dolo t actio competit in casu, quo legis Aquiliae dedimus, l. 3. si quis tabulas ff. de dolo male.

Falsi t etiam actio competit praedicto scilicet casu, vbi iniuriarum dari diximus, l. 1. 5. in qui deposita. ff. ad l. Corneliam de falsi. eiusque criminis poena capitalis dicitur, l. si quis 38. 5. instrumenta. ff. de panis.

Realis actio quae competit, est rei vindictio: quae datur secundo casu supra dicto in actione ad exhibendum, n. 6.

CAPIT V.

De sequestrationis remediis.

SVMARIA.

- 1 Imploratio officij Iudicis pro sequestro imponendo.
- 2 Requisita ad impetrandum sequestrum, quae in Camera obijciuntur.
- 3 Inhibitiio sepe decernitur sequestratione denegata.
- 4 Mandatum sine clausula, si Partium consensu sequestrum constitutum.
- 5 Sequestrum recusantem ex officio ad id cogi posse.
- 6 Pro salario sequestri quod remedium competat.
- 7 Mandatum de tollendo sequestro, iuncto mandato de soluendo. & n. 8.
- 8 Sequetur an renuntiare possit suo officio ante litem finitum.
- 9 Iudex ob periculum armorum sequestrare potest.
- 10 Sequestrari potest mulier ex officio.
- 11 Ex canone redintegrandi, agi contra deijcientem sequestrum.
- 12 Vile Interdictum ne vis fiat in qui de possessione est.
- 13 Constitutio Imperij de largiendo possessione. Et quae eius requisita, & processus. Et quod respiciat tantum ad futuram violentiam, non ad praesentiam, n. 15. & 16.
- 14 Sequestrum quibus casibus in Camera decretum sit, exemplis remissis demonstratur.
- 15 Actio depositi sequestrum.
- 16 Quid teneat in dicta actio.
- 17 Legati. 21. Act. ex q. contractibus. 22. Ab de dolo.

Ratione

Ratione Sequestrationis varia p̄dita sunt Remedia, quæ vel implorato officio Iudicis, vel per viam actionis expediuntur.

1 OFFICIUM Iudicis, † primo in genere pro sequestratione faciendi imploratur. Card. Zabarell. in *Clement. 1. num. 27. & 28. de sequest. posses. & fructuum. Rebuff. in tit. sequestrationis. in princip. num. 8. & seq. part. 3. in const. regn.* Et eius rei exempla extant in causa Eölsn contra Waldeck. Guden contra Eölsn. Minden contra Braunschweig. Et decernitur mandatum pro sequestro. Formula supplicationis extat in *symphor. supplication. tom. 1. part. 2. titul. 6. supplicat. 3.*

2 Notandum autem, † cum supplicatur pro sequestro, oportet ex narratis constare. Primo iudicium esse in casu, in iure expresso. Secundo fieri debet mentio suspicionis fugæ, & dilapidationis. Tertio debitum esse liquidum. Quarto, quemadmodum debeat, alias non decernuntur processus, vt factum 15. Martii, Anno 65.

3 Similiter † sæpe Inhibitio decernitur, denegata sequestratione, cum de litigiosa possessione agitur: vt notatum 12. Aprilis, Anno 81. in causa Hestien contra Braunschweig.

Pari ratione, cum Partes in sequestrum consenserint, & vna Pars postea detrectat, ac periculum subest, † mandata sine clausula decernuntur: vt in causa Darland vñd Jorch, Heimß contra Meuburg vñd Mörß.

SECUNDO, competit Officium Iudicis contra † eum, qui non vult suscipere sequestrum, causa legitima existente, vt egregie docet Didac. Perez ad lib. 3. tit. 10. leg. 1. col. 114. *versic. quarto quind.* Et Alin. in *egregio execut. strabat. §. 3. cap. 13. 1.*

6 TERTIO, competit, † & pro salario quod petit Sequester, ex Partium conventionne, non à Iudice constituto. Ita latè Didac. Perez, d. loco. quest. 8.

7 QVARTO, † cum Sequester deicitur, vel turbatur in possessione, Godæus de *sequest. cap. 1. num. 175.* Et tunc pro mandato de tollendo sequestro supplicatur: cui sæpe † coniungitur mandatum de soluendo sine clausula: cuius egregium exemplum extat in *symphor. supplicat. tom. 1. part. 1. tit. 6. supplic. 4.*

QVINTO, Magistratus, † apud quem res sequestrata est, officio Iudicis implorando, renuntiat sequestro, vt Baum. de *sequest. c. ult. in fin.* hisce verbis tradidit: Ad extremum quamvis dubitandum non sit, posse Sequestrem, antelitem finitam, officio suo renunciare, illudve iterum deponere, per doctrinam Bald. in d. l. vnica. c. de *prohibita sequestratione pecunie*, ibique Curtius Senior num. 27. Tamen id ita accipiendum omnes fatentur: si subist iusta aliqua renuntiandi causa, & interueniat Iudicis, qui sequestrem decreuit, licentia & auctoritas. Ita Curtius d. num. 27. Hostiensis in *summa, extra de sequestratione possessionis & fructuum. num. 5.* per text. ad hoc singularem, in l. ei apud quem. §. §. in ibi, adire eum prætorem oportere: nam plerumque non est permittendum, officium quod semel suscepit, deponere, nisi iustissima causa interueniente. ff. de *positi.*

SEXTO, si † periculum armorum subsit, Iudex etiam non rogatus officium impartiri potest: quod pluribus enodauit Alin. in *de execut. §. 3. cap. 122.*

SEPTIMO, potest, similiter † non rogatus Iudex ex officio sequestrare mulierem, & interim de vinculo matrimonii cognoscere, de quo pulchre idem Alin. d. §. 3. cap. 127. numer. 1. & 2.

Quæ per viam actionis expediuntur, ea sunt vel Petitoria, vel Possessoria.

POSSESSORIA: Primo, † canon rōdintegranda: si agatur contra illum, qui deiecit Sequestrem; refert Godæus de *sequest. posses. cap. 1. num. 174. & 175.* Quo tamen casu (quod secundum est) vile interdictionem, † ne vis fiat ei, qui in possessione est, datur; quod probat Godæus d. loco. num. 176. Criat autem dentur hæc interdictiones: vide post Menoch. Godæum d. loco. num. 772.

Tertio Remedium Retinende, in causa sequestrationis ex officio, propter litigiosam possessionem, facit, per supra num. 10. notat. 2. & per §. fin. tit. Ordinat. der *streitigen Possession*; tuncque non datur † copia productorum aduersario: 14 quia processum omnino est summarius. Et ita obseruatum in causa sequestrationis Eölsn contra Waldeck / 28. Augusti, Anno 66. Vbi tamen notandum, quod in causa momenta-

M M nec pos

neque possessionis sequestratio non competit
 15 propter præteritam †, sed futuram violentiam compescendam, & scandalum amouendum. Ita denegati processus in causa Stolsberg contra Drauschweig / 16. Ianuar. anno 88. Quia Stolsberg petebat sequestrari arbores iam cæsas, und von Drauschweig hinweg geführt / id est, à Brunsvicensibus auectas. Deuissit ergo peti sequestratio in futurum. Ita
 16 etiam † aliquando processus super d. Constitutione fuerunt denegati, in causa Xident contra Rosenburg / 1. Augusti, anno 89. quod non esset narratum, daß sie die beyde Theil dem
 17 Reich ohne mittel vnderworfen. † Et casus quibus decreta sequestratio 6. Maii, Anno 98. in symphor. supplicat. *tomo 1. part. 2. tit. 6. idemque* 20. Martii, anno 66. fol. 35. & aliud rotum folio 437. habentur.

PETITORIA, vel ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu autem: vel veto, vel quasi.

Ex veto contractu oritur primo actio depositi † sequestraria. Wessenbec. in *paratit. ff. depositi. numer. 6. in fin. l. 12. in Asia. §. 2. ff. Deposit. Alciat. in l. Sequester. 109. numero 3. in fr. de verborum significat. Cludius de sequest. cap. vlt. † quæ vitur victor, qui rescissionem impetrauit aduersus Sequestrem, rei restitutionem detrectantem, quod latissime defendit Gædæ. de sequest. possess. cap. 1. num. 152. & Ioannes Bauman. eodem cap. vltim. hisce verbis: Iacob. de Aret. in supra citato tractatu Sequestrationis, numero 4. censuit actione depositi Sequestrem conueniendum esse, per l. & apud quem. §. §. primo, ibi: in Sequestrem depositi actio competit. ff. depositi, dolumque ipsius in hac actionem veni. per text. in l. si hominem. 7. in principio, ff. eodem tit. l. qui restituit. 68. ff. de rei vindicat.*

20 Locati actio † etiam competit; quæ petit Sequester ex Partium conventionione salarium. Perez † *dist. questione 8.* Quânis hoc casu quidam contrariam depositi sequestrariam actionem dent. Bald. in l. si olenu. ff. de dolo malo. Curtius de sequest. numero 78. verum neutram ex hisce competere, euincunt illa, quæ Brechæus in l. sequest. 110. de verborum obligation. Francisc. Conan. libro 7. com. cap. 4. & Gædæ.

de sequest. possess. num. 171. §. Quid? an hoc contrarium tradidere.

Ex quasi contractu † actio datur eo casu, quo supra depositi dedimus; si partium voluntate mutua facta est relaxatio. Franciscus Curt. post alios, de sequest. numero 58. questione 15. Verum hoc refutat Gædæus d. loc. numero 60. quod & notauit Ioannes Bauman. d. loc. numero 31. hisce verbis: Sane etiam qui existimie contra Sequestrem (vtpote ex quodam quasi contractu obligatum ad restituendum) dari actionem præscriptis verbis: quemadmodum aduerus eum, qui annulos, quos sponsonis causa accepit, reddere recusat. l. si rem. 18. §. fin. D. de præscript. verb. Curtius Senior in l. vnica, Cod. de prohibis a sequestratione pecunie, numero 25. & 26. De quo tamen merito dubitat Alciat in d. l. sequester. numero 3. cum hic sequester non sit, nec de annulo vlla fuerit controuersia. Vide prolixius Bartolum in l. interesse puto. 39. numero 5. ff. de acquirenda possessione. Panormitan. in cap. dilecti filius. 2. num. 28. Extra de sequest. possess. & fructuum.

Ex delicto; vel generalis, vel specialis datur actio.

Generalis, † de dolo actio in subsidium; si Sequester non sit soluendo, contra eum, qui sequestrem fieri obtinuit. Curt. d. loc. quod similiter improbat Gædæus d. loc. num. 160.

Specialis, iniuriarum: nam teste auctore de cision. vel præiudici. Camera, in verbo, Sequestratio. sequestrare bona iniuriosum: quia ex sequestratione surgit præsumptio, quasi iis bonis tanquam bonus paterfamilias superesse non possit, per not. Abb. & aliorum, in c. 1. de sequestrat. possess. & fructuum. Debet enim possessio apud eum manere, apud quem est Bartol. in l. 2. Cod. de iure fisci. lib. 10. Item in l. 1. C. de apoch. lib. 11. Et si enim permissa bonorum descriptio, vbi sequestratio prohibita, vt ibi Bartol. tamen Iudex non facile ad eam accedere debet, nisi graui de causa moueatur, ne diuitum diuitiæ omnibus patefiant, & pauperum vilitas detegatur: sed videre potius, vt sigillentur sua autoritate ostia. Hæc præcipue & alia etiam fundamenta afferbat D. H. in causa Spalteni, contra Francisc. / quod D. B. 13. Septembris, Anno 60. refecit capere, vbi

vbi questionis erat : An curatores dandi hæreditati (an eius sequestratio faciendi , vt illi accipiant verba libelli) possessor ab iis , qui se in solidum hæredes dicebāt , ad petitionem illorum , qui se pro semisse hæredes esse asserabant : In qua iudices priotis instantiæ pronuntiantur , quod sic . Nam ex a²is constabat , dilapidationem , aut eius suspicionem non fuisse probatam , aliquibus dissentientibus : maiora tamen vota cum H. concordarunt . Quare pronuntiatum priores Iudices male iudicasse , appellatis in expensis vtriusque instantiæ condemnatis : Vnd so fern die Partheien einander in der Hauptsache spruch vnd Forderung nicht erlassen wolten / daß sie solches an diesem Keyserlichen Cammergericht thun sollen . id est : Et si Patres impetitionem & actionem in causa principali inuicem remittere nolint , vt eam in hoc Imperiali Cameræ iudicio proponant .

CAPVT VI. De Arresti remedii.

S Y M M A R I A .

- 1 Ex officio ratione conuenienti imponitur arrestum.
- 2 Iudicem s³pe mandare , ne arrestum alicuius rei relaxetur.
- 3 Mandata sine clausula , ne quid alioctur in fraudem creditorum.
- 4 Remedium ex l⁴sen constitit . Imperii de arrestu quando competat . Et quando mandata sine clausula decernantur pro relaxandis arrestis . numer. 5 . 7 . 1 . 9 . 10 . & 11 .
- 6 Iudicem oblata cautione arrestum relaxare.
- 12 Mandata de relaxand. arresti . vigore privilegii Cæsarei.
- 13 Ex stipulatu , vel prescriptis verbis.
- 14 Conditio ex Statuto.
- 15 Iniuriarum.
- 16 L. Aquila.

Ratione Arrestorum secundum varios casus varia remedia dantur : eaque aut in modum actionis , aut officii iudicis .

OFFICIUM Iudicis aut petitur interponi , aut tolli , seu relaxari .

Interponitur primo , si in obligatione clausula ꝛ aliqua executiva addita sit , vt via executionis procedatur . Col. de process. execut. in princip. num. 5 . & latissime numero 19 . Quod ta-

men non procedit promiscue , præsertim si saporem repetitiorum habeat . Et ita processus recte meo tempore denegati S³ig von Oulaw / & Conforten cōtra Anshelm Dels / & alios Antuerpienses Stadæ commorantes .

Secundo , ꝛ Si Iudex mandet Arrestum alicuius rei , ne scilicet debitor creditori soluat : cuiusmodi in mandatis de soluendo multa inuenies , quæ contra Weyns decreta sunt . Ac omnia sunt inhibitoria , & sic prohibitiua , licet affirmatiue concepta sint .

Tertio , si Iudex mandet sine clausula ; vt in causa Baden contra Weyns / wegen etlich Geldes / so sie den Brauen zu Stolberg zuerlegen schuldig gewesen / 30. Maii , Anno 89 . Et Anno 1517 . 26. Octobris iniunctum , daß vidua N. niches vereuern solle . id est , quod vidua N. nihil alienare debeat in fraudem creditorum , ꝛ eiusque nomine cauere debeat , & nisi id fiat . daß den Juden Mandaten die angezogene Güter pro modo debiti zu restituiren hiernit erklandt seyn solten . id est , Iudeis mandata decretum iri , allegata bona pro modo debiti arrestandi . Sic mandatum sine clausula decretum in causa Fleckenstein contra Eurfürsten zu Weyns / von wegen Stolberg / daß ihre Eurfürstliche Gnaden von der Summa , so sie den Brauen ratione Königslein schuldig / so viel in behalten sollen / als ferne sich die Fleckensteinsche Schuld oder Anforderung erstrecken möchte / den 5. Januarii , Anno 92 . id est , ratione Comitum Stolbergenf. Electorem , ex summa Comitibus ratione Königslein debita , tantum retinere debere , In quantum debitum Fleckensteinianum sese extendere . Simile decretum Paulo Graseck datum in causa Eberhardten von Dieß / lite pendente , contra Dominum Marchionem Baden . sem. 2 . Aprilis , Anno 90 . Itemque in causa Elg contra Weyns / vigesimoseptimo Martii , Anno eodem .

TOLLI SEU RELAXARI , cum petitur Arrestum , ꝛ vel agitur contra immediate Imperio subiectum , & supplicatur ex l⁴sen constitution. Imperii , de Arrestis , si vtraque Pars immediate Imperio sublit , pro mandato ad relaxandum arrestum , si requi-

sita infra narrata adsint. Cuius rei exempla plurima in Decision. seu præiudic. Camerae extant in verb. *Mandata pro arrest. relaxand. aue*

5 *tsi requisita nõ adsint, decernuntur Mandata sine clausula auff die vier sãss. Sic in causa Reusschweisers / contra Dettingen / als ein Xung erschossen / & Comes das Pferd vund Witschen eingezogen / id est, cum puer seu famulus iubiarius esset, & Comes equum cum scloperis detineret, petum mandatum de relaxando arresto, 30. Maii, Anno 89, quod denegatum; quia à parte Comitiss allegabatur rem esse suam, vnd gebühr jme / id est, & ipsi competere: Domini tamen omnes dicebant, wann er auff die vier Sãss würde bit, tai/wolten sie es erkennen / id est, quod si super quatuor talibus peteret, se deceruros. Gall. refer. quod & tandem decretum anno 89.*

Vel agitur contra mediatè Imperio subiectum;

6 Et tunc ¶ oblata cautione, imploratur iudicis officium; quemadmodum cum purgatur contumacia ratione secundi decreti: vide Peckiu, cap. 32. Vel si vna Pars est mediate Imperio
7 subiecta, petitur ¶ Mandatum, sine clausula. Ita me supplicante, Mandatũ sine clausula, de restituendo, & non offendendo, &c. decretum Philips Moran / & Consortibus, contra Wilschmeyer von Waldeburg / & Consortes, 19. Februarii Anno 92. Narrabant supplicantes, dasi sie etlich viel Ehenner Ruyffer von Eßln nachtr Nach geschribt/all da sie sub specie einer Diderichsdischen Schuld / nit weit von Neiss / nit affen angehalten vber das versprochen Eßln / sondern auch dasselbe Ruyffer jnen genommen/vnd nach G. geschribt/dasselbst verkaufft / vnd sie darzu rangenire vmb 250. flor. Brandenburgisch/ie. Narrabant supplicantes se aliquot centenas libras cupri Colonia Aquilgranum deportasse, ibidemque sub specie cuiusdam debiti belgici, nõ procul à Reiss non solum contra promissum saluum conditum detentos, verum etiam cuprum ipsis ademptum, & G.auctum, ibidemque alienatum, & se præterea 250. flor. Brabant. pro lyro soluere debuiffe. Cum igitur Representa, & eiusmodi spolia iuri communi aduersentur, & spectent ad pacem publicam turbandam; & casus auff die vier Sãss quadret,

mandatum sine clausula decretum vna cum mandato de non offendendo.

Sic mandatum ¶ de relaxando arresto etiam decretum, vbi arrestum factum, nit auff des Reichs Beden / in causa Hamburg contra Regem Daniz, qui arrestauerat naues in Nortuegia.

Itemque cum contra priuilegium Cæsareum Arrestum imponeretur. Sic Senatus Stettinensis, ¶ vigore priuilegii Cæsarei, Anno 1588. obtinuit mandatũ, de relaxando arresto. Et licet Anno 90. iudicialiter de eo disputaretur: tamen ad extremum partio iniuncta, exceptionibus non obstantibus. 92.

Similiter si ex consuetudine ¶ Arrestum imposuim; & sub cautione non relaxetur, mandatum decernitur. Pone, Statutum esse in loco (vt Coloniz) quod extraneus ibi repertus, cum quo ciuis litem habet, possit cum facere arrestari, & realiter incarcerari, donec fideiussoriam cautionem præstet per ciues Colonienfes, & non alios: queritur, si hypothecarium aut iuratoriam offerat, & Magistratus eum dimittere nolit: an processus hic in Camera contra eum impetrari possint? Respond. quod sic: Ita factum in causa Wilschmeyer contra Eßln / vbi iniuncta partio, 1. Martii, Anno 92. & postea reiterata 2. Iunii, Anno 92. Et rursus iniuncta. V. de Marfil, in tract. de fideiuss. qui edictum est inter tractatum assentationum, Coloniz 1566.

Quid si statutum sit, imo priuilegium, vt Francofurti: quod quilibet ibi repertus, arrestari, ratione debiti, possit, & quod causa principalis ibi ventilari debeat, an scilicet iuste vel iniuste arrestatio facta sit: & an solutionem facere debeat arrestatus? Eo sane casu processus super arrestis contra ciuitatem, vt pote priuilegiatam, ¶ nunquam fuerunt decreti, sed tantum contra eum, qui fecit arrestari; vt is faciat relaxari arrestum.

Sic mandatum ¶ anno 88. de relaxando arresto, vigore priuilegii Cæsarei decreta est Senatus Stettinensis contra Herzog Wuthisloff in Pommer. Et in eo processum, quemadmodum anno 90. darinn in specie Handlung auff Exceptiones aufserlegt. Et tandem anno

anño 92. exceptionibus non obstantibus, paritè iniuncta.

IN MODVM Actionis Remedia competunt: vel ex contractu, vel delicto.}

EX Contractu: vel vero, vel Quasi.

13 *Ex vero:* actio ex stipulatu, † vel præscriptis verbis; si pacto se ad id obligauit, quo casu & Officium Iudicis dabitur.

14 *Ex Quasi contractu:* si Statuto vel consuetudine petatur: Et eo casu dari conditionem † ex Statuto vel consuetudine: Eaqu; conditio dirigitur ad ea, quæ de immissione ex primo & secundo decreto Doctores passim tradunt. Quævis alii hoc casu remedia executiua concedant. Coler. de process. execut. vt supra dictum.

15 *Ex delicto:* iniuriarum actio datur † ratione iniuste impositi arresti, & sublati, Gail. lib. de arrest. cap. 14. Peck. de iuris. sistens. cap. 13. v. & 2.

16 Actio legis † Aquilæ. Dd. d. l. & Gail. cap. 13.

CAP. VII.

De Emptionum & Venditionum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 De non impedienda venditione.
- 2 Mandatum de non impediendo arrestari merces. Et quæ exceptiones pro reuocanti habeantur. num. 3.
- 4 Mandata de non cogendo vendere.
- 5 Remedia ex constitutione pignorationis.
- 6 Index ex officio de vero rei pretio inquirat.
- 7 Restitutio in integrum quibus casibus hic competat.
- 8 Ad exhibendum.
- 9 Exactionis remedia.
- 10 Redhibitoria.
- 11 Ex stipulatu. num. 13. 16.
- 12 Quædam minores.
- 13 Actio ex pacto inter mercatores.
- 15 Conditio ex l. si te fundum. ff. de pactis inter empt. & vend. num. 26.
- 17 Ex literarum obligatione.
- 18 Ex constitutione Imperii ratione pacti retinendum.
- 19 Conditio ratione iuris retractus. Et quomodo in eo libellus concludere debeat.
- 20 Et an personalis, an realis. num. 21. 22. & 23.
- 24 Conditio ex l. 2. C. de rescindenda venditione. Et an hoc casu ex empto detur actio. num. 25.
- 27 Conditio sine causa.
- 28 Conditio causa data, causa non secuta.
- 29 Actio in factum.
- 30 Præscript. verb. 31 Falsi.
- 32 Iniuriarum.
- 33 De dolo. 34 Stellionatus.

35 Venditi. Et ad quid ea competat. num. 36.

37 Et quæ et in quibus ad exhibendum.

Ratione Emptionis & venditionis dux competunt actiones: vna ex empto, altera ex vendito, vtraque; habet suam affinitatem remedia.

EMPTI AFFINITIA vel in modum officii iudicis, vel actionis expediuntur.

IN MODVM Officii, primo competunt Mandata inhibitoria, quæ impetrantur sine clausula, de † non impediendo fieri venditionem; vt meo tempore factum anno 90. 3. Iulii, in causa Klesfeldt vnd Seesfeldt contra Georg vnd Otto Seesfeldt / auch Hansen von Jauren.

Sic cum prohiberetur res vendenda † portari ad vicinos, mandatum sine clausula decretum, auff die vier Jäh / ob denegata victualia, Braunschweig contra Braunschweig / 19. Octobris, anno 90. Nam Dux prohibebat fieri transportationem frumentorum per suam provinciam, à ceteris sibi que non subiectis locis: Similiter ad implorationem dei Statt Augspurg cont. Herzogen in Bayern / ob interclusionem victualium, eiusmodi mandati decretum est. Item ante aliquot annos der Statt Landau contra Ehrst. Pfals, simile mandatum decretum. Et plerunque exceptionibus quibuscunque etiam oppositis iniungitur ratio: nisi forte ex † exceptiones habeantur paritè leuantes, vt cum dicitur: quod proprii subditi indigeant; verum tum replicari potest: primo subditi petmittendum den. Dortauff / id est, ius prothomiseos, & reliqua ad vicinos & externos trasportanda. Exempla extant in symphor. supplic. Cameral. tom. 2. part. 3. tit. 12.

Et vt hæc remedia † prohibitionem venditionis impediunt: ita alia ad venditionem quenquam cogi vetant; sic mandata sine clausula decernuntur, de nō cogendo alienari decimas. Exemplum habetur in tome 2. tit. 12. supplicat. 2.

Aliquando etiam super constitutione † pignorationis agitur. Sic cum quidam haberet hominem proprium emptum, & is ab alio incarcerationetur, quod domino, qui, aut cuius antecessores ipsum emerant, homagium præstitisset, mandatum decretum pro relaxando captiuo, in causa (vbi narrata sunt pulchra)

MM 3 Hmrii

Heinrichen von Frohenhou / contra Herrn
Conraden Grauen in Castell vñnd ihrer S.
Schultheiß daselbst / 1. Iulij, Anno 1556.

6 Secundo, iudex ex officio de ꝑ vero rei pre-
tio inquirere potest: Ita post multos allega-
tos Alin. in *sing. excec. tract. 3. 3. 2. 115.*

7 Tertio, ꝑ restitutionem in integrum competit.
Primo minori aduersus emptionem a se fa-
ctam, l. patri. §. si pecuniam. vers. pradium. & l. ve-
rum. §. si locuplet. de minorib. & late Sfort. Odd.
de restitut. in integrum. quassio. 67. articul. 1. Se-
cundo eadem restitutio competit minori, Ec-
clesiæ, vel Ciuitati contra venditionem. l. 1. §.
fin. C. si aduers. vendit. l. 1. §. ait Prætor. ff. de minorib.
late Sfort. Odd. d. loc. cit. 2. 3. 4. & 5.

IN MODVM actionis. quæ proponun-
tur remedia, vel præparatoria sunt, vel prin-
cipalia.

8 PRÆPARATORIA: Primū ꝑ actio
ad exhibendum, si empta & tradita vinde-
mia, emptor vvas legere, & calcare, aut mu-
stum euehere prohibeatur, l. 25. qui pendem-
tem. ff. de act. emp.

9 Secundo euictionis ꝑ actio: Si res aliena
vendatur, vt infra suo loco.

PRINCIPALIA: vel ex contractu,
vel ex delicto descendunt.

EX Contractu autem, vel vero, vel quasi.

Vero rursus, vel nominato, vel innominato.

10 EX contractu nominato, competit ꝑ actio
redhibitoria, & quanti minoris, cum in ven-
dendo vitium rei venditæ, vel morbus ani-
mantis venditi, non est indicatum, vel aliter
rem se habere, quam dictū promissumve sit,
compertum. l. si quid. 18. in prin. & l. sciendum. 19.
§. dictum. vers. nam & qui. ff. de adul. edit. l. si u. qui.
25 §. 1. ff. de excep. rei iudic. Quod tamen ita acci-
piendum, vt ex quibus causis redhibitoria ac-
tio competit, ex iisdem etiam empti actione
agi potest, tum vt res redhibeatur, l. exemplo.
11 §. redhibitionem. ff. de act. emp. tum ad id quod
Actoris interest, l. 1. §. apud. in fi. & §. fin. l. ob qua.
4 in prin. §. & videtur. ff. de adul. t. edit.

11 Actio ex stipulatu, ꝑ primo concurrat cum di-
ctis actionibus; si ex eo empti, tum ad id quod
dedita aliter se habeat, quam in venditione di-
ctum, promissumve est, d. §. dictum. vers. secun-
dum quod. l. quaro. 58. §. item quaro. ff. eo. tit. l. si ha-

ret. 11. ff. de statuliberis. Et quia præcedentia, vt &
sequentia obscuriora, ad ea illustranda exem-
plū Camerale addere oportet præteritum fuerit,
quod extat in Decret. rer. iud. in Cam. Imperiali
sub nomine Gilmanni edit. decis. 30. p. 2. in pr. n.
segg. verbis: Ex alternatiua petitione Actoris
duæ actiones nascuntur; vna est actio redhibi-
toria vilis, altera actio, quanti minoris. Quæ
tamen actiones in iisdē casibus similiter com-
petunt. l. quod si voluit §. si qui egerit. de adul. edit.
Datur aut redhibitoria actio ementi re vitio-
sam ignoratæ, quod vitii emptor si sciuisset,
eam empturus non fuisset. l. 1. §. sed sciendum. §.
causam. ff. eod. l. 1. C. de adul. edit. Et vt omnia re-
stituatur in integrū, perinde ac si neq; vendi-
tio intercessisset. l. si acta. §. ff. eod. præsertim vt
restituatur impenas necessarias, l. ediles. §. fin. ff.
eod. Wendelin. Schilling. in act. forens. in rubr. de
redhib. actio. fol. 47. Huc facit quod scribit Bald.
in l. si. C. de edit. D. Hadr. 101. & Afflic. decis. 73. n.
7. his verbis: Quando aliquid dictum & prom-
issum est per contrahentes, quod respicit
qualitatē & bonitatē rei, & nō seruatur prom-
issum, habet locū redhibitoria actio. Actio
quanti ꝑ minoris eadē habet requisita, quæ 12
redhibitoria, Rofred. in rubr. de act. quant. min.
& probatur in l. quod si voluit. §. si plures. de adul. act.
& l. ediles. in prin. ff. eod. Odofred. in sum. de libell.
formad. tit. de quati minoris actione. p. 1. Io. Crisp.
in term. action. nu. 16. Vel potest dici actionem
ex emplo institutā, quæ datur, si dolo me in-
ducas ad emendū, vt mihi suppleatur iustum
pretium. Archid. in c. constituit. nu. 3. 20. q. 3. fol.
283. Facit quod scribit Arjoft. in l. 3. de vsur. §. si
intelligantur. cum duobus §§. sequentibus. quod si
licet agi possit ad supplementum iusti pretii,
si fuerit in dolo venditor: vel petitur vt rece-
datur a contractu. Videtur etiam competere
certi conditio ꝑ ex stipulatu. l. sciendum. §. di-
ctum. ff. de adul. edit. Imo in curia Mercato-
rum ꝑ agitur ex nudo pacto, & in omnibus
proceditur secundum æquitatem, per ea quæ
tradit Franciscus Viuius in iur. mun. opinion. in
verbo. pactum: ibi. pactorum tria genera. numero 8.
folio 332. Quia mercatores ex nudo pacto ob-
ligantur secundum Bonium, in tractat. de stat.
vrb. præscript. gloss. 9. nu. 160. Et scribit Iafred.
decis. 105. quod vbi ex inobseruantia pacti nu-
di Pars

di Pars damnificatur, ex pacto nudo agi po-
 15 test. Velagitur conditione †, ex l. cum te fun-
 dum. Cod. de pact. inter empt. & vendit. vbi gloss.
 in verb. Proficiet; dicit conditionem ex d.l. com-
 petere, si non seruetur substantiale pactū, quod
 causam contractui dedit.

Secundo eadem actio, ex stipulatu cū dictis
 16 actionibus concutitur, † si fideiussores accesser-
 unt cōtraclui emptionis: quod consideratū
 in causa Morgen Andes cont. Hoppenstein.

17 Tercio, † ex literarū obligatione agitur, scri-
 ptura accedente, vt in causa Hansi von Pap-
 penheim erstleren & Chers contra die Gemein
 in Elgaw de quo inf. de literarū obligationib.

Ex innominatis contractib. competunt.

Primo conditionis variz, ex lege vel con-
 18 stitutione: Et primo, ex Constit. † Augustana
 anno 48. quæ concutitur cum actione ex em-
 pto: vt consideratū in d. causa Dietrich Wor-
 gen Andes contra Sigfridū Hoppenstein: vbi
 vnus ex Dominis dabat actionem ex empto,
 informatā ex Constitut. Imperii, de quo inf. de
 pigworib. & pactis latim. Secundo, similiter da-
 tur hæc ex l. cōdictio; cum agitur † ex iure re-
 tractus, c. r. scripturos, de in integ. restit. per doctri-
 nam Bart. in l. si duo. §. si quis iurauerit. nu. 2. de iu-
 re iur. Quæ actio personalis, & in rem scripta
 est. Mutant. diffut. 8. num. 35. circa med. & diffut.

19 9. nu. 20. Chaffan. in rubr. 10. de retract. ad verb.
 ou deterieur. vers. sed coactionē Ita notatū in causa
 Philipsen von Bdenheimb contra Peter Er-
 forder; vbi egregie hoc discussum, de quo &
 supra in c. de Statutu. nu. 7. Addatur huic votum
 alierius Domini, quod extat in decif. rer. in
 Cam. Imp. iudicatar. sub nomine Gilmanni.
 lib. 2. dec. 12. n. 12. & seqq. hisce verbis: Principiū
 inspiciendum, quo iure, scriptove, vel nō scri-
 pto, Aq̄or expetitur: Et quia in libello suo
 articulatū art. 9. & libello appellationis, artic.
 21. & 26. concludit ac petit: vt Rei vineam li-
 tigiosam sibi. vt cognato, mediæ prelio re-
 demptionis, relaxare, ac restituere compell-
 antur: idque vigore consuetudinis loci, vbi
 bona sita sunt; colligitur eum ex iure consue-
 tudinatio, ad retrahendā vineā agere. Quod
 autem consuetudo per modum actionis pro-
 bari possit, apud Doctores nullā patitur con-
 trouersiam, & nuncupatur conditio ex con-

suetudine formata. Bart. in l. de quib. nu. 19. de le-
 gib. & l. consuetudinū. n. 7. & 28. C. quæ sit long. cō-
 suetudo. Alber. d. l. de quib. nu. 10. Za. numer. 41.
 Idem Alber. rubr. Cod. qualis sit longa consuetu-
 do. numero 55. vbi & Salyet. numero 21. Et o-
 portet vt libellus † ad consuetudinem expressē
 20 le concludat, secundum Alber. in d. l. de quib. n.
 112. & rubr. C. nu. 56. vbi Salyet. etiam num. 22.
 Chaffan. in term. de hoc, in consuetud. Burgund.
 rubr. der retract. & c. §. 11. lignagier. Qualis vero
 actio sit, † quæ ita ex consuetudine ad retra-
 21 hendam competat; an realis sit, vel persona-
 lis, apud recentiores Commentatores iurium
 ambigitur. Fabr. in §. ex non scripto. inf. de iur. n. a.
 gent. & ciu. vers. circa quartam. num. 8. putat, tali
 casu agnatis proximis defectū iusiurandum, &
 propterea actionē † reali agi posse. Chaffan.
 22 supra citato loc. §. 1. n. 1. & 2. arbitratū esse per-
 sonalem aduersus emptorem: & idem in §. 2.
 23 ibid. lignagier. n. 2. credit aduersus secundū em-
 ptozem cōpetere personalem in rem scriptam,
 rationib. per eum adductis. Tiraq. in tract. de v-
 troq. retract. lignag. §. 8. gl. 5. hæc posteriorem o-
 pin. approbat, nu. 8. nihilominus nu. 11. distin-
 ctione vtitur Chaff. quorum auctoritatem in
 nostro casu: vbi aduersus secundū emptorem
 agitur, secutus, Actoriam actionem personalem
 in rem tribuo.

Tercio conditio ex l. 2. C. de rescind. vendit.
 † cuius exemplū extat in caus. Johan Schelen
 24 contra Ottonē Schendorff; vbi disputabatur,
 an imploratū officiū iudicis. Alii tamen † hoc
 25 casu actiones ex empto dant: quorū opinio-
 nē refert, ac improbat Gourte. ad d. l. 2. §. 1. arg.
 etiam sol. 179. vbi sic ait: Atq; etiam quæri so-
 let, quod remedium in specie huius Consti-
 tutionis proponatur? Alii actionē ex empto
 cōpetere censent, vt Accurs. Bart. & plerique
 alii in hac l. quia in bonæ fidei iudiciis ea etiā
 veniunt, de quib. nō est cogitatū, l. ex empto. ff.
 de act. empt. §. 1. Insist. de obligat. quæ ex consens. &
 dolus purgatur per actionē ex illo contractu
 bonæ fidei resultantem. Hæc tamen sententiā
 mihi videtur aptior, conditionē ex hac lege
 locū habere. Vbi enim quædam facti species
 occurrit, cuius nomine, expressā per l. Cactio,
 proposita non fuerit, ad conditionem ex le-
 gere cutritur. l. 1. C. de cond. ex l.

Heinrichen von Gronhouen / contra Herrn
Conraden Brauen in Castell vnnnd iherer B.
Schlichtheß daselbsten / 2. Julii, Anno 1556.

6 Secundo, iudex ex officio de t̄ vero rei pre-
tio inquirere potest: Ita post multos allega-
tos Alin. in *sing. excent. tract. §. 3. c. 115.*

7 Tertio, t̄ restitutio in integrum competit.
Primo minori aduersus emptionem à se fa-
ctam, l. patri. §. si pecuniam. vers. pradium. & l. ve-
rum. §. si locupleti. de minorib. & late Sfort. Odd.
de restitut. in integrum. questio. 67. articul. 1. Se-
cundo eadem restitutio competit minori, Ec-
clesiæ, vel Ciuitati contra venditionem. l. 1. §.
fin. C. si aduers. vendit. l. 1. §. ait Prator. ff. de minorib.
late Sfort. Odd. d. loc. artic. 2. §. 4. & 5.

IN MODVM actionis quæ proponun-
tur remedia; vel præparatoria sunt, vel prin-
cipalia.

8 PRÆPARATORIA: Primū t̄ actio
ad exhibendum, si empta & tradita vinde-
mia, emptor vvas legere, & calcare, aut mu-
stum euehere prohibetur, l. 25. qui pendem-
tem. ff. de act. empt.

9 Secundo euictionis t̄ actio: Si res aliena
vendatur, vt infra suo loco.

PRINCIPALIA: vel ex contractu,
vel ex delicto descendunt.

EX Contractu autem; vel vero, vel quasi.

10 Vero rursus, vel nominato, vel innominato.

Ex contractu nominato, competunt t̄ actio
redhibitoria, & quanti minoris, cum in ven-
dendo vitium rei vendite, vel morbus ani-
mantis venditi, non est indicatum, vel aliter
rem se habere, quam dictū promissumve sit,
competunt, l. si quid. 18 in prin. & l. sciendum. 19.
§. dictum. vers. nam & qui. ff. de adl. edict. l. si is qui.
25 §. 1. ff. de excep. rei iudic. Quod tamen ita acci-
piendum; vt ex quibus causis redhibitoria ac-
tio competit, ex iisdem etiam empti actione
agi potest; cum vt res redhibetur, l. exemplo.
11. §. redhibitionem. ff. de act. empti. cum ad id quod
Actoris interest, l. 1. §. apud in fi. & §. fin. l. ob qua.
4 in prin. §. & videtur. ff. de adl. t. edict.

11 Actio ex stipulatu, t̄ primo concurret cum di-
ctis actionibus; si ex eo agatur, quod res ven-
ditis aliter se habere, quam in venditione di-
ctum, promissumve est, d. §. dictum. vers. secun-
dum quod. l. quaro. §. 8. §. item quaro. ff. de sit. l. si ha-

res. 11. ff. de statuliberis. Et quia præcedentia, vt &
sequentia obscuriora, ad ea illustranda exem-
plū Camerale addere oportet, prout fuerit,
quod extat in Decis. er. iud. in Cam. Imperiali
sub nomine Gilmanni edit. decif. 30. p. 2. in pr. n.
segg. verbis: Ex alternatiua petitione Actoris
duæ actiones nascuntur, vna est actio redhibi-
toria vtilis, altera actio, quanti minoris. Quæ
tamen actiones in iisdem casibus similiter com-
petunt. l. quod si nolit §. si quis egerit. de adl. edict.
Datur aut redhibitoria actio ementi rē vicio-
sam ignoratæ, quod vitiū emptor si sciuisse,
eam empturus non fuisset. l. 1. §. sed sciendum. §.
causam. ff. eod. l. 1. C. de adl. edict. Ex vt omnia re-
stituatur in integrū, perinde ac si neq; ven-
dicio intercessisset. l. si alia. ff. eod. præsertim vt
restituatur impensas necessarias, Ladiles. §. fin. ff.
eod. Wendelin. Schilling. in act. foren. in rubr. de
redhib. actio. fol. 47. Huc facit quod scribit Bald.
in l. si. C. de edict. D. Hadr. toll. & Affliq. decif. 73. n.
7. his verbis: Quando aliquid dictum & pro-
missum est per contrahentes, quod respicit
qualitatē & bonitatē rei, & nō seruatur pro-
missum, habet locū redhibitoria actio. Actio
quanti t̄ minoris eadē habet requisita, quæ
redhibitoria, Rosfed. in rubr. de act. quant. min.
& probatur in l. quod si nolit. §. si plures de adl. act.
& Ladiles. in prin. ff. eod. Odofred. in sum. de libell.
formad. sit. de quati minoris actione. p. 1. Io. Crisp.
in term. action. nu. 16. Vel potest dici actionem
ex emptio institutā, quæ datur, si dolo me in-
ducas ad emendū, vt mihi suppleatur iustum
pretium. Archid. in c. constituit. nu. 3. 10. q. 3. fol.
183. Facit quod scribit Arioſthā in l. 3. de vfor. §. si
intelligantur. cum duobus §§. sequentib. quod sci-
licet agi possit ad supplementum iusti pretii,
si fuerit in dolo venditor: vel petitur vt re-
cedatur à contractu. Videtur etiam competere
certi conditio t̄ ex stipulatu, l. sciendum. §. di.
ctum. ff. de adl. edict. Imo in curia Mercato-
rum t̄ agitur ex nudo pacto, & in omnibus
proceditur secundum æquitatem, per ea quæ
tradit Franciscus Viuius in commun. opinion. in
verbo. pactum: ibi. pactorum tria genera. numero 8.
folio 332. Quia mercatores ex nudo pacto obli-
gantur secundum Bonium, in tractatu. de stat.
vrb. præscript. gloss. 9. nu. 160. Et scribit Iasred.
decif. 105. quod vbi ex inobseruantia pacti nu-
di Pare

di Pars damnificatur, ex pacto nudo agi potest. Vel agitur conditione ꝑ. ex *l. cum se fundum. Cod. de pact. inter empt. & vendit.* vbi gloss. in verb. *Proficiet*; dicit conditionem ex *d.l. competere*, si non seruetur substantiale pactum, quod causam contractui dedit.

Secundo eadem actio, ex stipulatu cum dictis actionibus concurrat, ꝑ. si fideiussores accesserunt contra actum emptionis; quod consideratur in causa *Morgen Andes* cont. *Hoppenstein*.

Tertio, ꝑ. ex literarum obligatione agitur, scriptura accedente, vt in causa *Hans von Pappensheim* essent *Echters* contra *die Gemein zu Elgaw*; de quo inf. de literarum obligationibus.

EX inominatis contractibus competunt.

Primo conditionis vtiæ, ex lege vel constitutione: Et primo, ex Constit. ꝑ. Augustana anno 48. quæ concurrebat cum actione ex empto: vt consideratur in d. causa *Dietrich Morgen Andes* contra *Sigfrid Hoppenstein*; vbi vnus ex Dominis dabat actionem ex empto, informatam ex Constitut. Imperii, de quo inf. de pignoris. & pactu latius. Secundo, similiter datur hæc ex l. cōditionis; cum agitur ꝑ. ex iure retractus, c. *restituere*, de integ. ressit. per doctrinam Bart. in *l. si duo. §. si quis iurauerit. nu. 2. de iur. iur.* Quæ actio personalis, & in rem scripta est. Marant. *disput. 8. num. 35. circa med. & disput. 9. nu. 20.* Chassan. in *rubr. 10. de retract.* ad verb. *ou deterieur. vers. sed conditione* Ita notatur in causa *Philipsen von Bdenheim* contra *Peter Erfforder*; vbi egregie hoc discussum, de quo & supra in c. de Statutu. nu. 7. Addatur huic votum alterius Domini, quod extat in decis. rer. in Cam. Imp. iudicatur. sub nomine *Gilmanni. lib. 2. dec. 12. n. 12. & seqq.* hisce verbis: Principium inspicendum, quo iure, scriptove, vel nō scripto, Actor experitur: Et quia in libello suo articulat art. 9. & libello appellationis, artic. 21. & 26. concludit ac petit: vt Rei vineam litigiosam sibi, vt cognato, mediante pretio redemptionis, relaxare, ac restituere compellantur: idque vigore consuetudinis loci, vbi bona sita sunt: colligitur eum ex iure consuetudinario, ad retrahendā vineā agere. Quod autem consuetudo per modum actionis probari possit, apud Doctores nullā patitur controuersiam, & nuncupatur conditio ex con-

suetudine formata. Bart. in *l. de quib. nu. 19. de legib. & l. consuetudini. n. 7. & 28. C. que sit long. consuetudo.* Alber. d. l. de quib. num. 10. Za. numer. 41. Idem Albert. rubr. *Cod. qual sit longa consuetudo. numero 55.* vbi & Salycet. numero 21. Et oportet vt libellus ꝑ. ad consuetudinem expresse concludat, secundum Alber. in *d. l. de quib. nu. 112. & rubr. C. nu. 56.* vbi Salycet. etiam num. 22. Chassan. in term. de hoc, in *consuetud. Burgund. rubr. des retract.* & c. §. 11. *lignagier*. Qualis vero actio sit, ꝑ. quæ ita ex consuetudine ad retrahendam competat; an realis sit, vel personalis, apud recentiores Commentatores iurium ambigitur. Fabr. in *§. ex non scripto. Inst. de iur. n. a. gens. & cin. vers. circa quartam. num. 8.* putat, tali casu agnatis proximis deferri ius iurandum, & propterea actione ꝑ. reali agi posse. Chassan. supra citato loc. §. 1. n. 1. & 2. arbitratꝑ. esse personalem aduersus emptorem: & idem in §. 2. ibid. *lignagier. n. 2.* credit aduersus secundum emptorem cōpetere personalem in rem scriptam, rationib. per eum adductis. Tiraq. in *tract. de vtroq. retract. lignag. §. 8. gl. 5.* hæc posteriorem opin. approbat, nu. 8. nihilominus nu. 13. distinctione vtitur Chassan. quorum autoritatem in nostro casu: vbi aduersus secundum emptorem agitur, secutus, Actor actionem personalem in rem tribuo.

Tertio conditio ex l. 2. C. de rescind. vendit. ꝑ. cuius exemplum extat in caus. *Johan Schylen* contra *Ottone Schedorff*; vbi disputabatur, an imploratu officii iudicis. Alii tamen ꝑ. hoc casu actiones ex empto dant: quorū opinio nō refert, ac improbat *Gourte. ad d. l. 2. §. 1. q. 1. etiam. fol. 179.* vbi sic ait: Atq; etiam quæri solet, quod remedium in specie huius Constitutionis proponatur? Alia actione ex empto cōpetere censent, vt Accurs. Bart. & plerique alii in hac l. quia in bonæ fidei iudiciis ea etiam veniunt, de quib. nō est cogitatu, l. ex empto. ff. de act. empt. §. 1. *Instit. de obligat. qua ex consensu.* & dolus purgatur per actionē ex illo contractu bonæ fidei resultantem. Hæc tamen sententia mihi videtur aprior, conditionē ex hac lege locū habere. Vbi enim quædam facti species occurrit, cuius nomine, expressa per l. actio, proposita non fuerit, ad conditionem ex legerecurritur. l. 1. c. de cond. ex l.

6 Quarto, † ex *Leum* *re fundum*. *de pact. inter empt. & vendit. de quo supra, num. 15.*

17 *Conditio sine causa, vel causa finita*: Si perfecta venditione † arrha repetatur, *lex empto. 11. §. ego illud. ff. de actio. empti.*

18 Causa data, causa non † secuta: si rescissa venditione pretium, vel arrha repetatur, *d. l. ex empto. 11. §. si in qui vinum. ff. eodem. Lex arrali. 3. C. de action. empti.* Vt & tunc, si pecunia data, vt mihi Stichum dares, & tu Stichum dare nolis; aut nolis de euictione cauere, aut Stichus mortuus sit, *l. vlt. ff. de condit. caus. dat. causa non secuta.*

19 *Actio in † factum*, eaque sola competit, si re redhibita, ad pretium recuperandum agatur. *l. quod si nolis. 31. §. in factum. ff. de adilitio. edit.* Ea; actio cessat re nondu redhibita, quamuis de ea redhibenda conuenierit. *d. l. 31. §. illud plane. ff. de adilitio. edit.* Concurrit autem, si ex eo agatur, quod locus religiosus pro puro venditus sit, *l. offa. 8. §. 1. ff. de religiosis.*

Quin & tunc hæc actio, vel actio præscriptis verbis competit, si conuenierit, vt si res displicuisset, ea redhiberetur, d. l. 31. §. si quid ita venierit. & l. si conuenit. 6. ff. de rescindenda vendit. l. si prædictum. 4. Cod. de adilitio. action.

30 Darur & præscriptis verbis actio. Primo, in casu *l. l. §. 1. de præscript. verb.* de quo, an illa, an vero ex empto data, propter mercem, quæ non cõsistebat in pecunia, † ita vt permutatio videretur, disputatum in causa *Steffen & Eogen* contra *Hadrian Krachaw* / vbi post longam disputationem, propter pactum adiectum, ex empto actionem dedit Referens, quod & Correferens securus, auctoritate *Bar. ad l. de rerum perm. Secundo*, venditori contra emptorem, re tradita, ad pretii incerti declarationem, & solutionem. *Ivan. de Por. & Dd. in l. sciendum de verbor. oblig. & Bald. post Azon. in l. contractus 3. colum. 2. verb. modo hic quæro. C. de fide instrum. vbi idem dicit, pro pensione incerta, quod notat & Alex. in l. hæc venditio ff. de contrab. empt. & in l. 2. ff. locat. in l. si fundus. §. potest. ff. de pignoribus. Ita ait Bertach. in verb. actio præscriptis verbis. num. 20.*

Ex delicto autem actiones dantur, vel nominato, vel innominato.

Nominato, aut Publico, vel Primato.

Publico: † actio falsi, si quis duobus eandem rem venderit. *l. qui duobus. 21. ff. ad legem Cornet. de fals.*

Primato: actio iniuriarum, † eo casu, quo supra ad exhibendum agi diximus num. 8.

Ex innominato delicto, datur actio de dolo, † si decipiendi emptoris gratia quid aliter dictum sit. *l. quod venditor. 37. ff. de dolo malo.*

Et *Stellion actum* indicium: † si quis statu liberu, dissimulata eius conditione venderit.

ET HÆC sunt empti actionis affinia, quæ licet ex parte etiam venditi actioni applicentur: quia tamen singularia quædam habet vediti actio, † quæ regulariter (vt ex verbis decision. rer. iudicarar. Cam. Imper. decis. 37. part. 2. quæ exempli loco huc referre libet, apparet) agit venditor, † ad cõsequendum pretium, propter vendita vina. Et dicit Reum sibi debere 671. flor. residuos, ratione vini venditi per aliquot annos: quare petit d. pretium, nempe 671. flor. cum expensis & interesse, à tempore moræ. Debet igitur Actor in hac actione probare, venditionem dictam factam esse. Secundo, ex tali venditione, in residuo sibi Reum allegatam adhuc summam debere.

36 Er sic (inquit eadem decis. 21. p. 171. 1.) ex prioris instantiæ libello fol. Actorum 6. satis patet, quod intentata sit actio venditi. Ex vendito enim actio venditori competit ad ea consequenda, quæ ei ab emptore præstari oportet. *l. in lianum. §. ex vendito de action. empti. l. ex mixto. eodem tit. §. pretium. In st. de empt. & vendit.* Quia narrata libelli continet præcipua requirita eius actionis, videlicet olim contractum fuisse inter Adificem, siue eius curatorem, ex vna, & Reum eiusque affinem, ex altera parte: & sic consensu partium adest, *In st. de obligat. qua ex consensu. ibi. sufficit eos, qui negotia gerunt, consentire. l. 1. in fin. l. in venditionibus. in princip. de contrab. empt. cum ibi notati.* Item interuenisse rem venditam. *d. §. pretium. l. nec emptio. de contrab. empt. l. naturalis. in princip. de præscript. verb.* Item & pretium. *d. l. 1. §. penult. l. 1. de rerum perm. Substantia enim rotius emptionis, est pretium, l. pacta conuenta, de contrab. emptio. & venditio. cum pacto tamen speciali, quod tam Reus, quam eius affinis, & sic vterq; emptor ad pretium soluendum in solidum venditori sit*

si obligatus, eandem rem. §. 1. de duobus rei. l. creditor. de duobus rei promittendi & stipulandi. Idq; confirmat conclusio libelli, qua petitur pretii residuum solui, d. l. Iulianus. §. ex vendico. de al. empt. Præcipuum autem remedium præparatorium est actio ad exhibendum: quæ
37 competit, si ruta & cæsa, † specialiter nõ vendita, venditori ab emptore non restituantur, l. Celsus. §. idem Iulianus. ff. ad exhibendum. l. fundi. 17. §. si ruta. vers. quia non si specialiter. ff. de actionibus empti.

CAPVT VIII. De remedijs Locationis & Conductionis.

SVMARIA.

- 1 Restitutio in integrum,
- 2 Interdictum quod vi aut clam.
- 3 Interdictum Saluianum.
- 4 Quid præferendum: petitorium, vel possessorium. Et possessorium prosequi utilius. num. 5.
- 6 Communi diuidendo.
- 7 Empti & venditi.
- 8 Oneris auctoris. Et an hæc propria actio. Item an bona fidei, vel stricti iuris. num. 9. & 23.
- 10 Mandati.
- 11 Condictio generalis.
- 12 Prescriptio verborum pluribus casibus.
- 13 L. Aquilia sola, vel cum actione furti: licet electione tollantur. num. 14.
- 15 Arborum furcis casarum. 16 Furti.
- 17 Condicti affinia.
- 18 Ad exhibendum.
- 19 Extraordinaria remedia.
- 20 Interdictum, si quis loco publico, quem conducit, viti prohibeat.
- 21 De migrando.
- 22 Condictio ex l.
- 23 Condictio indobiti.
- 24 Condictio sine causa.
- 25 Actio ex Testamento. 27 L. Aquilia.
- 28 Actio ex crimine publico. 29 Furti.

Locati & Condicti actio suas quoque habet affines actiones, & remedia.

ET QUIDEM Locati Remedia, aut in imploratione officij Iudicis; aut in actionibus consistunt.

IN OFFICIJ Iudicis imploratione consistit Restitutio † in integrum. Sfort. Odd. de Rest. in integ. q. 56. art. 6. vbi faceret nullã hæc de te in terminis se potuissim inuenire legem: sed tamen ex generalitate textus in l. non omnia. ff. de

minoribus. ita recte concludi posse statuit.

IN ACTIONIBVS consentientia: vel possessoria sunt, vel petitoria.

POSSESSORIA obtinetur: si ob arbores † excisas agatur: tunc enim interdictum quod vi, aut clam, locum habet, l. qui domũ. 59. ff. locati.

Interdictum Saluianum † locum habet, si ex eo agatur, quod conductor rem in fundum illatam, & ob id pignori obligatam, alienauerit. tot. tit. de Saluian. interdicto. Hæc † autem petitoriis præferri, constat ex iis, quæ notata in causa Jacob von Wuel / nomine Agnetis von Zessli vxoris, contra Decanum & Capitulum Sancti Seruarii Cisterte in Mass. tricht / mense Martio, anno 1559. vbi propter finitum locationis tempus agebatur ad possessionis vacuæ traditionē, vbi sic inquit Referens. Accedit, quod hæc actio non tantum libello conueniat; sed etiam actori sit multo aptior, quod attendendum omnino. l. si quis intentione. de iudiciis. Abb. cap. ceterum quia. num. 18. & 20. & c. examinata. num. 18. & 20. de iudic. Est enim remedium possessionis recuperandæ. Marant. 7. distincti. Iudic. num. 41. sed † possessionem prosequi multo vtilius, quam in rem agere, §. commodum. §. retinenda. Instit. de interdict.

PETITORIA Remedia; vel ex contractu, vel ex delicto veniunt.

Ex Contractu autem, vel nominato vel innominato.

Nominato rursus, mixto vel simpliciter.

Emixto, actio communi diuidendo † concurrit, si cum fundum communem haberemus: vel eum quisque proprium fundum haberet, conuenit, ut alter alterius fundo, alterius annis, frueretur. l. & hæc distinctio. 35. §. cum fundum. ff. locati. l. si conueneris. 23. ff. communi diuidendo.

Ex simplici contractu, Primo prouenit actio Empti & venditi, † si venditor in venditione vñum rei venditæ sibi, vel alij exceperit. l. fundi partem. 79. ff. de contrahend. empt. l. Iulianus. 13. §. penult. ff. de actionibus empti.

Secundo, actio oneris auctoris. † An autem propria hæc sit actio, disputat egregie Benineas.

NN. §. actio-

§. actionum. n. 80. de actionib. hisce verbis: Quid dicemus de actione oneris aduersi: nam actio oneris aduersi competit, quando conductor recipit rem suo periculo. *lin. naue Sauphei. Lo. pus quod in auersione. ff. locati. lal. & est text. in l. si quis vina. §. in auersione. ff. de peric. & commod. rei vend.* Beninc. quem alleg. gloss. in d. *lin. naue.* Sed si non dicemus hanc conductionem ac locationem esse, nonne cōpetit actio locati, & conducti, vt supra dictum est? Io. Faber. Quidam dicebāt, quod hodie cessaret hæc actio oneris aduersi, & cōpeteret actio locati, inter quos videtur Accursius in *lin. naue.* & Dd. in effectu postea sequuntur illam gl. & Rosred. in suis libell. lason. Et ita hodie communiter tenetur, vt per Bart. in d. *lin. naue.* Benincal. Idem tenet Bald. in d. *lin. naue.* & Azoi in *sum. C. locati. lason.* Imo dubitatur, an sit proprium nomen actionis istud, vel potius quædam adiectio facta actioni locati, vel vt actio locati, quandoq; appelleretur, cum hac adiectione oneris aduersi. Et certe gloss. & Bartol. in d. *lin. naue.* tenet, quod sit proprium nomen actionis. Beninc. idem voluit Bald. ibi, dicendo, quod ex illa lege apparet: & quod Ioan. in arbore fecit proprium circulum. Idem facit Ioan. Crysp. de Monte, in *arbore actionum, inserta a lectura lasonis in fine.* qui ponit hanc actionem post actionem ex conducto in *cellula 143.* Ioan. Fabr. aliqui adsunt qui tenent, quod hodie hæc actio non cesset, inter quos fuit Ioan. in arbore, dando ei proprium locum. Beninc. Idem facit Ioan. Crysp. in d. *Arbore.* Ioan. Fabr. Sed quicquid sit, nemo negat, quod actio ex locato non extendatur ad hoc: quia actio oneris aduersi non tollit eam, vt d. *lin. naue.* tamen cum hodie non nominetur actio in libello, vel de iure, vel de consuetudine: sed factum recitetur, & concludatur, non est vis faciendi super hoc, sed in hoc: An sit hæc actio stricti iuris? vel bonæ fidei. Ioan. in arbore sua videtur vellet, quod sit stricti iuris, ponendo ei duplicem punctum, super figura e. Beninc. Idem tenet. Ioan. Crysp. in d. *Arbore.* Ioan. Fabr. ideo securius equidem esset dicere, quod competat actio locati, quæ est bonæ fidei. lason. ego non curio vltierius inuestigare, an sit bonæ fidei, vel stricti iuris: cum iam diximus, quod cō-

fectus huius actionis sit hodie sublatus, & sit locus actioni locati, frustrationem est, post ea querere: an illa actio sit bonæ fidei nec ne. Beninc. Immo est inuestigandum; quia si in locum istius actionis esset subrogata actio locati, sapere deberet naturam actionis, in cuius locum esset subrogata. *l. si cum. §. qui iniur. ff. si quis cauit.* & est text. in §. sequenti, vbi actio rei uxoris olim competebat pro dote, & erat bonæ fidei: cum hodie actio ex stipulatu pro dote competat, in locum illius actionis; quamuis sit actio stricti iuris, efficitur bonæ fidei, quoad caput hoc tantum. Cur non dicamus idem in casu nostro accidere posse; quod si esset prius stricti iuris, faciat quod actio locati, quæ in eius locum subrogatur, efficiatur in hoc casu tantum stricti iuris: adeo quod necesse erit scire; an sit bonæ fidei, nec ne: nisi dicamus, quod actio locati, non est subrogata in locum actionis oneris aduersi: Sed quod olim competebat vtraque, & tanquam superuacua hodie abrogata sit actio oneris aduersi; & non quod olim tantum hæc actio sola oneris aduersi competere, & quod postea illa sublata, in locum eius sit subrogata actio locati; sed quia tunc competebat actio locati, semper bonæ fidei: & actio ista oneris aduersi ideo sublata est, nihil mouendo, nihil addendo, vel minuendo actioni locati.

Tertio, Mandati vel commodati, † si gratis sine mercede res data sit, *l. si tibi. 22. ff. de prescript. verbis.*

Ex innominato contractu; Primo datur conditio † certi generalis, si de fructibus, quos colonus post lustrum percepit, restituendis, agatur, *l. si quis. 4. §. res pignori. ff. si cert. pretat.*

Prescripti verbis † actio datur; si quis operas fabriles serui sui vice mutua dederit, vt toridem recipere. *l. penult. ff. de prescript. verbis.* Vel si incertum sit, vtrum dominus mercium nauem conduxit: set, an merces vehendas locauerit, *l. i. §. domine. ff. d. iur.* Vel, si non in pentione numerata, sed in alia re merces, vel pensio sit constituta. *Instit. d. iur. §. praterea. & l. si gratiam. 17. §. si cum vnum. ff. de prescript. verbis.* Et id ponderatum est in causa Jacob noni & aduocatus vobis contra Gualt. deuari

Et si in Rastricht l. vbi ex hoc fundamento locati actionem non dari conclusum.

Vel denique, si nulla mercede ab initio constituta, conuenierit de ea, opere absoluto, constituenda, *l. si tibi. in fine. Instit. de locat. & condict. in princip.*

Ex delicto actiones competunt: vel vero, vel quasi.

- 13 Ex quasi delicto oritur actio legis Aquilæ, in casu quo supra primo membro remedia possessoria competere diximus.

Vt et tunc concurrunt, quando ob damnum in re locata datum agitur. *Item queritur. 13. in princip. l. si merces. 25. § culpa. l. qui in solam. 30. § qui mulas. & l. si vi uerauerit. 43. ff. locati. l. sed etsi. 5. § fin. l. qua actione. 7. § fin. l. si seruus. 27. § Proculus. & § fin. ff. ad legem Aquil.* Si tamen damnum contrigerit propriis ædibus ipsius locatoris ex terra apposita in area locata, non l. Aquilæ, sed locati tantum actio competit. *l. qui domum. 57. ff. locati.*

- 14 Legis Aquilæ & furti actiones, etiam concurrunt; sed electione tolluntur. *l. si locatum. & l. seq. & ibi Bart. ff. locati.*

Ex vero delicto; datur actio arborum fur-
25 tim et cæsarum, in casu supra num. 2. relato.

- 16 Deinde furti quoque actio concurret, si ob rem subreptam agatur. *l. si locatum. 42. ff. locati. l. qui seruus. 33. § si is cui. ff. de action. & obligation. l. idem est. 46. ff. pro socio.* Sed et si ipsi conductori res ablata sit, locator & locati actionem aduersus conductorem, & furti aduersus furem habet. *Item in plures. 60. § vestimenta. ff. locati. adde quod dixi supra num. 14.*

- 17 CONDVCTI Actio et suas habet affines actiones.

Quæ vel sunt preparatoriae, vel principales.

- 18 PRÆPARATORIAE vti actio ad exhibendum; et si agatur de eo, quod locator aditum coangustauerit, ut conductor arcam, quam intulit, efferre non possit, *l. sed adde. 19. § si inquilinus. ff. locati.*

PRINCIPALES actiones vel extraordinariæ, vel ordinariæ sunt.

- 19 Extraordinariæ competunt, si agatur et de salario præceptoribus artium liberalium, & aliis huiusmodi priuilegiatis personis soluendis. *tot. tit. de extraord. cognit.* De quo plura de

mandato, & in parte prima huius Tractatus de Honorariis Commissariorum ac Peritorum, diximus.

Ordinariæ autem, vel possessoriz vel petitoriz sunt.

Possessoriz; vti puta si quis loco publico, quem conduxit, vti prohibeatur, *l. in princip. ff. de loco publico fruend.*

Itæ interdictum de migrando datur; si ex eo agatur, & conductor res pro mercede non obligatas, vel obligatas quidem, sed soluta mercede, auferre prohibeatur. *tot. tit. de migrand.*

Petitoriz actiones vel ex contractu, vel delicto oriuntur.

Ex contractu autem: vel vero vel quasi.

Vero rursus: vel nominato, vel innominato.

Nominato, et vti est contractus emphyteuticus, & inde descendens actio, quo casu etiam datur conditio ex l. de quo infra.

Item oneris auersi, et de quo supra num. 8.

Ex innominato contractu descendunt conditiones.

Primo indebiti; et si de indebita pensione soluta agatur: si tamen eum ante tempus omnem pensionem soluisse, conductionis tempore nondum finito, domus corruerit: ex conducto actio, non indebiti conditio competit. *l. sed adde. 19. § si quis cum. ff. locati.*

Secundo, conditio sine causa, et quæ datur Fulloni sola, si cum ob vestimenta quæ lauanda conduxerat amissa, pretium domino soluisse, dominus postea vestimenta receperit, ad pretium recuperandum, *l. 2. ff. de condit. sine causa.*

Ex quasi contractu, et testamentaria actio datur, si hæres locatoris testamento iussus conductori pensionem remittere, hoc nomine conueniatur. *l. si in. 24. § fin. ff. locati.*

Ex delicto autem vel vero, vel quasi actiones descendunt.

Ex quasi delicto concurret et actio l. Aquilæ: si agatur de damno, quod seruus conductus dedit. *l. si seruus. 27. § penult. in ff. ad l. Aquil.*

Ex vero rursus: vel publico vel priuato.

Ex publico agitur, si nuntius quid literas perferendas suscipiat, tardioque itineris eas abiciat, vel in arenam abscondat: & tamen quasi bene traditis literis mercedem accipiat: hoc

casu datur falsi accusatio: aut quod magis probatur, Siclionatus iudicium, de quo egregie agit Iacob. Toming. *de iur. 34. per tot.*

- Ex priuato delicto, actio furti concurret:
 29 † si agatur de furto, quod seruus conductus conductori fecit. *l. si tibi. 45. §. si hominem. ff. locati:* quo tamen casu cōducti actio non datur: nisi locator sciens seruum furem locauerit. *l. si seruum. 31. ff. de pignor. act. l. penult. ff. commodati.* vel nisi cum conductor in genere seruum locari petisset, & locator seruum furem locauit, *l. cum in plures. 60. §. seruum meum ff. locati.*

CAPVT IX.

De Emphyteuscos remediis.

SVMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Conditio ex l. 2. C. hoc tit. num. 7.
- 3 Actio præscripti verbi.
- 4 An emphyteuscaria a ctio sit singularis actio.
- 5 Conditio ex lege, an stricti iuris.
- 6 Præscripti verbi.
- 7 Actio ex Emphyteusi.
- 8 Formula libellorum ex emphyteusi.
- 9 Verba communis diuisionis actio.
- 10 Ex vendito quanti minoris, vel redhibitoria.
- 11 Actio ex l. 2. C. De rescindend. vendit. Quod contractus nullus est.
- 12 Condiçiones, & inenominatæ actiones.
- 13 Quæst. Aquilia.
- 14 Actio arborum furtim casarum.
- 15 Hypothecaria.
- 16 Petitio hereditatis.
- 17 Actio ex l. diffamari.
- 18 Actio ex conditio. Et ex censuali contract. inenominata. num. 20.
- 19 Conditio ex iure emphyteuscarie.
- 20 Act. præscripti verbi.
- 21 In emphyteusi in hodie agros fructuosissimos sape dari.
- 22 Act. ex contract. in superficiaria.

Ratione Emphyteuscos, quæ competunt remedia, vel imploratione officii Iudicis vel per actionē inuentantur.

Imploratione officii ꝑ Iudicis petitur Restitutio in integrum a minore vel Ecclesia, &c. *Extr. de rest. in integrum. & ibi Dd. Sfort. Odd. de Restit. in integr. q. 56. art. 6. num. 38. & seqq.*

- Inter actiones autem quæ dantur primum
 2 locum obinet conditio ꝑ ex lege, *per l. 2. C. de iure emphyteut. vt consideratum in causa Dinctelspys pro interesse, vñnd das gemein*

Järber Handwerck contra Wolff Ulrich Kündertingen. Et hæc merito omnibus aliis præferretur, de quo late Benincas. *in §. actionum. nu. 73.* sequentibus verbis agit: Sed ab re non esset videre, quæ actio competat, & descendat ex tali contractu; & an sit bonæ fidei, vel stricti iuris. Ioan. de Blanasc. putat, quod pro hoc contractu emphyteutico otiaur actio, quæ appelletur conditio ex l. prima. C. de iure emphyteuti. o, quæ contractum hunc introduxit. Benincas. gloss. *in d. l. 1.* ponit duas opiniones: vna est ista: quod competat conditio ex l. & Ioan. de Blanasc. refert Ioan. Andr. *in addit. ad Speculator. in tit. de emphyteusi. vers. 171. numer. 197. & Bald. in addit. numero 16.* & hanc opinionem tenuit Iacob. de Aret. Bart. Bald. Salyc. *l. in l. 1. C. de iure emphyt. Bart. in l. nu. 12. ff. de publ. iud. & dicit Bart. in l. ff. de condit. ex lege*, quod ista est communis opinio, quam testatur Iason quoque *in l. 1. de iure emphyteut.* Et hanc communem tenet gloss. Nico. de Neap. ibi, quoniam habemus, quod quando ex lege noua obligatio introducta est, nec est cautum quo genere actionis agatur, competit conditio ex lege illa, *vt l. 1. ff. de condit. ex l.* Cum igitur *d. l. 1.* induxerit nouam obligationem, ex contractu emphyteutico, & non sciamus, quo genere actionis experiamur, debemus agere conditione ex illa *l. 1.* Et hanc esse communē opinionem attestatur Ias. *in rub. ff. de cond. ex lege. num. 7. & in Liuris gentium. §. quoniam. nu. 17. ff. de pact.* tamen alteram opinionem refert gloss. *in d. l. 1.* scilicet, quod de iur ꝑ actio præscriptis verbis pro hoc contractu. Et hanc sententiam tenuit Pet. de Bellapert. Cyn. Alb. *in d. l. 1. Bald. in rub. C. de cond. ex lege. num. 6.* quoniam dicunt ipsi, quod ista obligatio contractus, non est inductus a lege noua, sed potius a lege antiqua, *vt l. 1. & l. 2. ff. si ager vectig. & emphyt. petat.* adeo quod cōditio ex lege non potest habere locum: sed habebit locum actio præscriptis verbis, quæ tunc competit, quando lex noua inducit aliquam obligationem, habendo respectum ad initium legis duodecim tab. Et ita dicunt, quod loquitur lex in contractibus inenominatis: tamen Bart. & cum eo Bald. *in l. 1. C. de iure emphyt. & ibi in addit. & in l. 1. ff. de condit. ex lege.* reprobant per ea quæ Vltramaritaner.

tanimet dixerunt sibi contrarii, scil. quod ex contractibus tantum innominatis oriatur actio præscript. verb. sed cōtractus emphyteut. est cōtractus nominatus secundum eos. Ergo non potest talis actio oriri. Item dicit falsum esse, obligationem in contractu isto fuisse inductam antea, & non de nouo à l. 1. C. de in emphyteu. quia non erat potens ille contractus ad producendum obligationem, antequam Zeno veniret: quia non erat locatio, neque conductio: nec poterat oriri obligatio, nec actio efficax, nisi rei interuentu vestiretur. Et istud vestire difficile erat: quia ignorabatur, quanto tēpore dominus deberet pati emphyteotam, & quantum pensionem deberet soluere emphyteuta. Ideo non mirum, si obligationē efficacem inducere non posset talis cōtractus. Et hanc opin. tenuit Spec. in tit. de emphy. vers. 171. & 49. & 168. tamen Bart. in l. 1. ff. de condi. ex l. dicebat, quod nō est verū oriri cōditionem ex lege: sed potius actionē quandā specialem, 4. quæ proprio nomine nuncupatur scil. actio, ex emphyteusi, sicut appellatur actio ex empto, ex locato. Et pro hoc dicit esse text. in l. actionū. §. ex contractu. ff. de act. & obl. Non obstat id quod dicitur, quod datur cōdictio ex lege: quia est verū, quādo aliqua obligatio inducitur à lege immediate, & nō ex alio, sed in casu nostro nō inducitur immediate à lege, sed ex contractu emphyteutico mediante lege: ergo non dicitur cōdictio ex lege. Et hanc opinionē; quod quēdā specialis actio oriatur ex contractu emphyteutico, tenet Io. de Plat. Ang. Ias. & Nica. in §. adeo sup. de locat. & conduct. Sed ego cogitant. si possemus dicere, quod l. 1. ff. de condi. ex l. loquatur in contractu quoque: quoniam ibi text. ponit illū terminum obligat. multum generaliter, & indefinite, non se restringendo, nec ad obligationis aliquam speciem: sed simpliciter dicit: si obligat. &c. Adeo q. nō esset, ponere os in calū dicere, quod ibi obligatio stet, large cōprehendens omnem contractum, l. omnem. ff. de ind. proinde larius diximus alias, adeo quod ille text. posset faceret contra Bart. quia cum ipse cōtractus sit lege noua introductus, & non sit cautū, quo genere actionis experiatur, potest agi cōditione ex lege, & sic cōdictio ex lege etiā, quando obligatio

de nouo datur ex contractu immediate, mediante l. dabitur. Et hanc opinionem sibi ipsi contrarius reprobatur Iason in rubr. ff. de condi. ex lege. nu. 17. Ideo in hac reamus communi opinionioni: & tunc dicamus, quod illa actio, quæ cōdictio ex lege dicitur, † est stricti iuris. Iac. de Are. in l. 1. col. 2. nu. 4. in fi. Bald. nu. 17. col. fin. C. de iur. emphyt. & Spec. in tit. de emphyt. in prin. nu. 3. vers. tertio quaritur. Io. And. in addit. ad Specul. in d. tit. num. 4. vers. 4. in verbo, numerate. Et mouetur Spec. hoc medio: quia nō enumeratur in hoc §. actionum. Idem tenet Bald. in d. l. 1. vbi in addit. col. fin. nu. 17. Ioan. Fab. Hactenus verba Benincasii. Eandem etiam opinionem, regularis & refutatis aliorum sententiis, nouissime tenuit Alua. Vala. de iure emphyt. q. 6. nu. 8. hisce verbis: Ex prædictis consequitur, quia definiendum sit in illa controuersia Doctorum, quæ ratione agatur pro emphyteutico contractu. Sensit enim Accurs. in l. 1. verb. custodiri. C. isto titulo. actione præscriptis verbis agendum: † quatenus hanc opinionem vltimo loco ponit. Idipsum tenet Perr. Bellapert. & Cy. q. 5. Alber. nu. 8. ibid. voluit Tandem (licet dubius) Io. And. ad Spec. §. nōc aliqua. vers. 171. Bald. in rubr. C. de cond. ex l. col. fi. Sed hæc opinio merito explosa est. Nam cum receptissimum sit, emphyteusin contractum esse nominatum; incongruum fuerit, vt ex eo præducatur actio præscriptis verbis, quæ datur pro contractibus innominatis; vt in alleg. l. naturalis. ff. de præscript. verb. Mutauit igitur sententiam Accurs. & in §. adeo. In fin. locati. scriptis pro emphyteusi cōpetere cōditionem ex l. Zenonis. † Quam opinionem probauit Bart. late in l. 1. nu. 11. C. hoc tit. Bald. col. 2. & 3. Salyc. nu. 16. Et est communis opinio secundum Bart. l. vnica. ff. de cond. ex l. col. 4. num. 7. Iason in d. l. 1. nu. 98. probat Iacob. de Nigri. in rubric. de legat. 1. fol. mibi 34. col. 2. Et ita tenendum. Quamuis Bart. d. l. vnica. num. 8. de cond. ex l. contra communem doceat potius dari actionē † ex emphyteusi: sicuti ex locato actio locati; ex emptione actio empti. Et Angel. §. adeo. In fin. locati. num. 5. ac nouissime D. Anton. Menes. in d. l. naturalis, in prin. num. 18. Sed illa opinio non est adeo recepta. & Bart. respondet bene, Iason l. 1. num. 68. sequendo communem, cui ego potius accedo. † Formas 9

aurem libellādi in hoc contractu ponit Plac. in *suaprazi fol. 10. & fol. 64.* Et ea quæ de actionibus iam dicta sunt. etiam probat Koler de emphyteusi c. 24. n. 3.

EA AVTEM; quæ cum hoc remedio concurrunt, aut realia sunt, aut personalia.

PERSONALIA, vel ex contractu, vel delicto veniunt.

Ex CONTRACTU autem, vel nominato, vel innominato.

- 13 *E nominato* datur vtilis communi diuidendo actio, pro diuidendis rebus emphyteuticis, vt & pro feudis hereditariis: licet directa non cōpetat, per *l. communi diuidund. in princ. ff. communi diuid.* Koler de act. emphyt. d. loc. num. 3.

- 11 *Ex vendito*, † quanti minoris vel redhibitoria competat, vt post Bald. innuit Koler de emphyteusi. cap. 24. num. 2.

- 12 *An autem* † Remedium ex *l. 2. Cod. de rescind. vendis.* detur. Negat Koler. d. l. numero 4. vide tamen Dd. ad d. l. 2.

- Ex innominato contractu competent conditiones, vt supra dictum, vbi & ex Benincas. & Valsco de aliis innominatis † actionibus actum.

- Ex Delicto etiam actiones competunt. Eoque vel vero, vel quasi.

- 14 *Ex quasi delicto*, competit actio † legis Aquiliæ directa, quæ datur ipsi emphyteutæ, vt & vassallo, post gloss. in *l. cadere. ff. arbor. furtim casar.* Koler d. l. num. 4.

- 15 Item Actio † arborum furtim cæsarum, post Bart. in *d. l. cadere.* Koler d. loc.

- 16 REALIA, † quæ competunt Remedia, sunt actio Hypothecaria. Nam potest etiam Emphyteuta pro solutione canonis actione hypothecaria conueniri: quia pro eo res emphyteutica domino hypothecata est. Bald. in *authentic. si quas ruinas. colum. 4. in fin. Cod. de sacrosancti. Eccles.*

- 17 *Petitio hereditatis*; † ad exemplum feudi hereditarii, de qua supra sub c. de Feudi remediis dictum est.

EA AVTEM, de quibus hoc capite egimus, exemplo Camerali illustriora redduntur. quod continetur in decisionibus Camer. Imp. sub nomine Gilman. editis. *decis. 17. p. 2. in prin.* hisce verbis: Ad actionem quod attinet,

ex *l. diffamari* † prouocata est ad agendum appellata: quæ lex locum habet in omnibus fere actionibus, tam in rem, quam in personā proditis. Licet autem variaz, diuersorum cōtēmpatione, possint videri competere actiones, & quidem inter externas, actio ex conducto † ad hunc finem directa, vt Rei compellantur stare conductionis pactis: cum non reluctemur conductionis legem ad tempus perpetuum potestatem, cum locationis in perpetuum contractus conferri possit, secundum Fabr. *ad tit. de locatione & conduct. §. adeo autem. nu. 10. Inst. de act.* Vel actio ex censuali † contractu innominato in perpetuū collato, ad hoc, vt is adimpleatur: vel conditio legis, ex iure emphyteuticario, † secundum Dd. in *l. 1. 2. & 3. C. de iur. emphyt.* Tamen mihi, naturam præsentis contractus, atq; etiā petitionem libelli cōsideranti, † apparet intentata actio præscriptis verbis, ex celebrato cōtractu emphyteuticario. Tum quod vsus ædium simpliciter, & ad certum tempus, exclusio omni dominii iure & possessionis, locatus non sit: id quod locationis contractus alias requirit, *lex conducto. §. 1. locati.* Tum quoque quod directum dominium in vtile translatum non sit: cum ex multis causis, in literis expressis, res ad Dominos reuerti possit, sicuti censualis exigit cōtractus propriè acceptus, gloss. in *c. constitutum. de relig. domib.* Imol. in *c. ad audiētiā. nu. 4. de rob. Eccl. non alienan.* Sed ædes quædam, cum suis pertinentiis, in perpetuum, sine personarū distinctione, in emphyteusin, certis tamen conditionibus apposis, concessæ sunt: prout ex litteris dicti contractus perspicitur, quibus tanquam efficacibus, & posteriore tempore confectis, vt Rei stare cogantur, petit Actrix, vel saltem vt ex litteris valiaz & legitime esse pronuntientur. Plane si quis vehementius urgeat domum in emphyteusin hic non concessam videri: sed sub censu perpetuo datam, nō magis oporere refragor. Cum inter hos duos contractus solū, quoad nomen, & non quoad effectū, interesse existimet. Imol. in *c. nulli. nu. 8. de rob. Eccl. non alien.* Magis tamen existimō cōtractum emphyteuticum initum fuisse, propter supradictas rationes. Nec moueor, domū non on. n. 10. ruinolam existisse: quia licet olim

olim agri steriles in emphyteusim dari consueverint, vt redderentur fructuosiores. §. *Ades autem, Insl. de locat. & conduct. vbi tex. & com-*
 23 *muniter* Scribentes. Tamen hodie † etiā fructuosissima dantur, vt in *auth. de non alien. aut permitt. reb. eccl. col. 2. & in auth. de alien. & emphyteus. col. 9. & l. vii. C. de iur. emphyteu.* Neque obstat, quod detrimentum ædium non ipseter vilo modo ad emphyteuticarios, iuxta d. §. & l. i. *C. de iure emphyt.* Quodque ædes pleno quasi iure domini translatæ sint: sique irrequisitis dominis posse videantur alienari, contra l. 3. *C. de iur. emphyt.* Et denique: quod nihil statim dominis pro huiusmodi ædibus datum sit. *d. auth. 32. Hec omnia, firmo manente contractu, per paciscentes fieri potuerunt: siquidem contractus ex pacto propriam commutet naturam, l. naturalis. §. final. de præscript. verb. l. pacta conueniunt. & ibi post Bart. alii, de contrahend. emp.* Concludo igitur actum ex contractu emphyteutico. Et puto ex narratione facti, & conclusionem in libello, satis aperte colligi, actionem personalem, ad seruandam fidem contractus emphyteutici, aduersus dominum directum litigiose domus institutam esse. Et
 24 licet hic contractus † potius superficiesarius, secundum iura ciuilia, l. *superficiaria. de rei vindic. l. 1. §. 1. l. h. de superfic. & ibi Bart. aut censualis, iuxta ius Pontificum; quia* Wodenzins præstatur, censeri posset: tamen, quia in conuentione id pactum adiectum esse dicitur: quod propter non solutam annuam pensionem, vel canonem, res ad directum dominum redire debeat: Item, quia non omne ius translatum, sed directum dominium reseruatum esse, ascriptum in hoc æ censuali, iuxta commune Doctorum traditionem: in illo vero, à superficiesario contractu, qui istud pactum minime exigit, differre. Exinde emphyteuticum contractum esse arbitror, ac concludo, &c.

CAPVT X

De societatis Remediis.

SYMMARIA.

- 1 *Officium Iudicis pro rescindenda liga cum vicino extraneo facta.*

- 2 *Iudex potest adiudicare vni rem integram, si commodè diuidi nequeat.*
 3 *Restitutio in integrum.*
 4 *Inserductum unde vi.*
 5 *Ex stipulatu.*
 6 *Ex empto.*
 7 *Negotiorum gestorum.*
 8 *Communis diuidendo pluribus casibus enarratis.*
 9 *L. Aquila. 10 Forti.*
 11 *Petit. hereditariu.*

Ratione societatis, varia prodita sunt remedia. Nam aut officium Iudicis obtinet; Aut alia actiones proponuntur.

OFFICIUM Iudicis † obtinet: si **Primus** Imperii in detrimentum Imperii, non consulto Imperio, ligam cum aliquo vicino faciat, aut facere tentet: ita Carolus V. Imperator 3. Maii, anno 1521. mandauit Episcopo Lausaniensi sub pœna 200. marcaru auri puri, ne cum aliquo (hæc sunt verba mandati) confœderationem, ligam, associationem, seu ciuilegium, principem, Potestatem, vel Communitatem, sine nostra licentia, audeat, vel præsumat inire.

Secundo etiam † non rogatus Iudex potest 2 adiudicare vni rem communem integram, si res commodè diuidi non possit. *Alin. de process. ex eccl. §. 3. c. 14. num. 8.*

Tertio, † Restitutio in integrum minori; datur aduersus societatem à se contractam. *J. ait prator, in prin. de minorib. Sfort. Odd. de Restit. part. 2. quest. 66. artic. 4.*

Quarto, ius dicendi contractum nullâ locum habet, si † dolus in præcedenti casu interuenit. *l. in causa, in princip. vers. item velat. ff. de minorib. Sfort. Odd. d. loc. num. 28.*

ACTIONES, quæ proponuntur, vel sunt possessoriae, vel petitoria.

DE Possessoris vide Mynsing. *respons. 18.* vbi disputat; an ex l. *si quis in tantam. C. unde vi.* an vero conditione critica actum.

PETITORIAE Actiones; vel Reales, vel Personales sunt.

PERSONALES, vel ex contractu, vel ex delicto oriuntur.

Ex contractu autem, vel vero, vel quasi.

Ex vero, vel qui verbis, vel qui consensu perficitur.

Varii,

5 *Verbis*, stipulatione scilicet sola: si stipulatio in societatis contractu interuenerit, nisi non mouandi animo stipulatio fuerit interposita. *Idem* 71. ff. *hoc titul.* Si tamen pœnalis stipulatio interuenerit, non nouat contractum societatis, *d. l. 71. vers. sed quoniam non.* Quamuis si tantum esset in pœna, quanti Actoris interest: tunc non pro socio, sed ex stipulatio pœnalis actio competeret. *l. si quis. 41. ff. hoc tit.*

6 *Ex contractu*, qui consensu ꝑ perficitur emptione scilicet, ex vendito agi potest: si ad emendum societas contracta sit, & conuenerit, vt vnus reliquis epulas nundinarias præstaret, isque casus ipsis non præstiterit. *l. cum societas. 69. & ibi gloss. ff. d. tit.*

Ex quasi contractu, sequentes emergunt actiones.

7 *Primo*, negotiorum ꝑ gestorum; si vnus ex sociis pecuniam in rem communem mutuo sumptam, in solidum soluerit, eamque repetat pro parte a socio. *l. si in rem. 12. & ibi gloss. C. si certum petatur.*

8 *Secundo*, communi ꝑ diuidendo iudicium recte hoc loco ponitur, cum pluribus casibus concurrat, vt egregie demonstratum, in causa Ioannis Schirer Appellantis cont. Reinboldum Velset, vbi fundamentum ponebatur in *l. 2. C. commun. diuid.* & *l. vt sit. cum sequenti. ff. pro socio.*

Et primo datur; si de expensis in rem communem factis, vel de fructibus ex re communis perceptis agatur. *l. pro socio. 38. §. si tecum. ff. pro socio.*

Secundo sola datur, quando de eo, quod post distractam societatem gestum est, agitur. *l. actio 65. §. si post distractam. ff. pro socio.*

Tertio similiter sola, vel cum familiaræ exerciscundæ actione locum habet, quando res sine societate communis facta, vel non contrahendæ societatis animo quid gestum est. *l. vt sit. 31. & l. seqq. ff. pro socio.* Si tamen ii, quibus res sine societate communis est, in communione diu permanferint, & lucra cõmunicauerint ratione non reddita, societas in ira præsumitur, & pro socio actio datur, vt post Alciat. de præsump. reg. 1. præsump. 25. in princip. communem dicit Villalob. in commun. opin. in vers. societas præsumitur.

Ex delictis quæ competunt, vel ex quasi vel vero delicto oriuntur.

Ex quasi delicto legis Aquiliæ concurrit, ꝑ si de damno in iure communi ab vno sociorum dato agatur. *l. sed si. 47. cum l. seqq. ff. d. sit.*

Ex vero delicto actio ꝑ furti concurret: si ex eo agatur, quod socius rem communem amouerit. *l. rei communi. 45. ff. pro socio.*

REALIS Actio, quæ competit, est Petitiõ ꝑ hæreditatis; quando res communis, vel pretium ex venditione eiusdem redactum, partim penes socium, partim penes extraneum est, & contra eundem extraneum agitur. *l. 62. si Titius. ff. hoc titulo.*

CAPVT XI.

De Mandati remediis.

SVMARIA.

- 1 Mandatum contra delegatum, si nolit suscipere commissionem superioris.
- 2 Salarium sæpe per mandatum extra ordinem petitur.
- 3 Ex præcepto Testatoris officium Iudicis competit.
- 4 Itemque non imploratus ad remouendum procuratorem inhabilem: ac advocatum loquacem. nu. 5. ubi taxatur Aduocatorum verborum sita.
- 6 Ex officio Iudex potest inquirere contra male sese in officio gerentes.
- 7 Procuratorem Iudex miserrabilibus personis adiungit.
- 8 Ex officio Iudex cogit procuratorem, mandatum producere.
- 9 Restitutio in integrum.
- 10 Conditio mutui.
- 11 Depositi.
- 12 Stipulati. 13 Empei.
- 14 Pro socio. 15 Locati.
- 16 Conditio certi.
- 17 Actio in factum.
- 18 Prescriptio verbi.
- 19 Tutela. 20 Negotiorum gestorum.
- 21 Quod iniussu.
- 22 De delo pluribus casibus. Et Furti. num. 24.
- 23 Publica accusatio. ob munus publicum male administratum.

Mandati actio duplex est, directa & contraria, *l. si remunerandi. 6. §. 1. ff. mandati.* Quia autem vix alia est actio, quæ plura affinitia habeat remedia: idcirco diligenter discussione; ne hic aberrerit, opus est. Remedia autem illa vel in modum officii Iudicis, vel actionis intentantur.

IN MODVM officii Iudicis: Primo, si

1 Commissarius, † aut Delegatus nolit suscipere Principis mandatum; tunc sine clausula decernitur, vt late docetur libro 2. cap. 27. *part. 1.*

2 Secundo, si salarium † vel honorarium exigendum sit, non mandati actione contraria, sed extra ordinem petitur (l. salarium. 7. ff. mandati. l. 1. §. in honorarium ff. de extraord. cognit.)

3 Vt & tertio, si quid † fieri à Testatore mandetur: veluti funus deducere, & aliquo accipere, non deduxit. l. etsi quis alias, §. si cui funeris. de religiosis & sumptibus fun.

4 Quarto, † competit etiam officium Iudicis non imploratum pro remouendo Procuratore inhabili. per l. si remouendi. §. Maurus. ff. mandati. l. fin. Cod. de administrat. tut. & aliis iuribus, ac Doctor. auctoritatibus confirmat Alin. in egregio tract. de execut. §. 3. c. 84. per tot.

5 Quinto, † ad remouendum Aduocatum loquacem, multa que verba, potius orandi modo, quam causa patrocinandi proferentem. Idque ideo, ne verbis Ciceroni. libro 1. de Orat. & Boet. 1. de consol. reprehendantur, qui inquit: Miror, quemadmodum religiosæ aures festinent huiusmodi Aduocatorum disputationes pugnasque verborum, quæ magis ad submersionem causarum proficiunt. Et quod tales Aduocati officio priuari possint, egregie post Afflict. & Iason. docet Alin. d. l. c. 86. vbi & hæc verba scite subiungit. Inquit Gellius Noctium Atticarum, libro 1. cap. 22. Memini ego Prætoris docti hominis, tribunali me forte assistere, atque ibi Aduocatum non incelebrem, sic postulare; vt quam causam diceret, remque quæ agebatur, non attingeret: tunc Prætoris ei, cuius res erat, dixisse Aduocatum eum non habere: & cum is, qui verba faciebat, reclamasset: Ego illi, vir clarissime, superfluum; respondisse Prætoris festiuiter: tu plane superes; non ades, vt voluit Cicero in libro, qui inscriptus est de iure ciuili in artem redigendo.

6 Et in genere contra alias male sese gerentes potest Iudex ex officio inquirere, & eos deponere. per l. 1. §. fin. ff. de offic. præf. verb. & l. mori. in princip. §. 1. ff. de pen. post Marant. Alin. d. loc. c. 121.

Sexto, competit officium Iudicis † pro minoribus & pauperibus ad Aduocatos & Procuratores ex officio propriis constituendos si non habeant: Idque fit in Camera quotidie; & in Iure docetur, in l. ne quicquam. §. Aduocatos. de offi. proconsul. Egregie hoc post Roma. profequitur Alin. d. loc. cap. 91.

Septimo, cogitur † hoc remedio edere ac producere Procurator mandatum procuratorium, aut de eo docere. late Alin. d. loc. cap. 29. per discursum & cap. 316.

Ostauo, Restitutio in integrum petitur, quod luculenter deducit Sfort. Odd. de restit. in integrum. art. 1. & seq. q. 6.

IN MODVM Actionis quæ intentantur, ea vel ex contractu, vel ex delicto nascuntur.

EX CONTRACTV autem vel vero, vel quasi.

EX VERO rursus, vel nominato, vel innominato.

Ex nominato: vel qui re; vel verbis; vel consensu perficitur.

Ex contractu, qui re perficitur, datur condicio mutui; si in re vendita pretium mandataris percepit. l. rogasti. in princip. ff. si ceruium petas. l. si pro eo. S. C. cod. tit.

Depositi, † concurrat, si quis mandauerit rem suam apud Titium deponendam. l. 1. §. si teroganero. ff. de positi.

Qui verbis perficitur; actio ex stipulatu: † si salarium petatur. Gail. lib. 1. obseruat. 44. num. 3. §. item monitoria.

Ex Contractu qui consensu constat: empti † actio concurrat; si is qui rem suam sciens vendi mandauit, postea emptori hæres extiterit. l. seruum Titii. 49. in fin. ff. mandati.

Actio pro socio, † concurrat, si res æstimata vendenda data sit ita, vt si pluri vendidisset, mandatarius hoc quod excederet, sibi retineret: nisi forte non animo contrahendæ societatis, hoc sit adiectum, tunc enim præscriptis verbis actio datur. l. si margaritam. 4. §. pro socio. Et l. si tibi rem. 13. ff. de præscriptis verbis.

Locati & cōducti: † si merces mandato interuenit, Insistit de mand. §. in summ. c. 1. l. 1. §.

l.1. §. fin. ff. mandati. Pfeil consilio 50. numero 7. si tamen remunerandi causa honorarium datum sit, mandati actio competit, l. si remunerandi 6. in princip. & §. final. ff. eod. tit. & l. 2. versic. idem dico. ff. de proxenetis. l. 1. §. final. Cod. mandati.

Ex innominatis contractibus: conditio terti, sola eo casu, quo ex stipulatione dari diximus.

17 Item in factum t. actio, primo, si cum filiofamilias mandatum esset, is postea emancipatus mandatum fuerit executus, l. si vero 12. §. si filiofamilias ff. mandati.

Secundo, si non domini, sed alterius mandato negotia domini gesserit, vel inter negotia mandatarii etiam alterius negotia gesserit. l. si mandauero. 22. §. si curator. ff. mandati.

Item actio praescriptis verbis: si cum t. à me pecuniam rogares, eamque non haberem, ego tibi rem vendendam dederim, ut pretio videris? l. rogasti. 19. in princip. ff. de praescript. verb. Vt & eo casu, quo pro socio actionem dari indicauimus. Similiter & tunc, quando res aestimata alicui vendenda data; tunc aestimatoria praescriptis verbis actio competit. l. 2. cum l. seq. ff. de aestimatoria. l. si gratuitam. 17. in fin. ff. de praescript. verb.

Quemadmodum & si de mutuo officio inuicem prestando conuenierit. l. naturalis. 7. §. sed si facio. ff. de praescript. verb. Vt & eo casu ubi supra actionem locati dedimus: quando merces incerta constituta, Pfeil d. loc. & num. 13. §. Wo aber ihm dem Zuhymann.

Ex quasi contractu actiones sunt, 19 primo Tutela t. quae concurrat, si Tutor contutori suo pupilli negotium mandauerit, si id necessarium non superuacuum fuit pupillo, l. si procuratorem. 8. §. si tutores. ff. mandati.

Secundo, negotiorum gestorum actio variis 20 t. casibus competit.

Primo, eo casu quo supra actionem in factum dari diximus, concurrat.

Secundo, sola: si quis libero homini, quem bona fide possider, mandauerit. l. as qui natura. 19. §. si libero. ff. de neg. gest.

Tertio, sola: si mandatum non fuerit obligatorium, vel quis sine mandato alicuius negotia gesserit, l. ex mandato. 20. in fin. & l. si praecedente. 8. in princip. ff. mandati. l. si quis cum. 31. in princip. vers. si non sit. ff. de procurator.

Hicce addi potest actio, quod iussu, t. quam concurrere post glo. tradit Bart. in l. si mandator. 8. nu. 2. C. quod cum eo qui in alium potest.

Ex delicto affinia remedia; vel sunt generalia, vel specialia.

Generalia; vt actio de dolo; sola: t. si proxeneta quid dolo fecisse dicatur, l. in fin. ff. de proxen. Vt & tunc, si quis quali idoneus cui crederetur, commendatus sit: qui tamen postea minus idoneus apparet. l. & eleganter. 7. §. fin. sum l. seq. ff. de dolo malo. Vel hoc etiā casu: cum quis in fraudem mandatoris cum mandatario collusisset, & mandatarius non sit soluendo. l. si procuratorem. 8. §. sed & si per collusionem. l. idemque. 10. §. si qui ea. ff. eod. tit. & d. l. & eleganter. 7. §. si dolo. Ac contra illum, qui sine causa Procuratorem constitutum reuocat. Bart. in l. quidam debitor. de dolo.

Et denique ex mandato testatoris. l. vt si qui. §. si cui. & ibi Bart. de religio. Vide Bald. in l. mandatum. C. mandati.

Specialia; vel publica sunt, vel priuata.

Publica; si munus t. publicum iniunctum male se administratum, de quo est titulus 8. lib. 50. ff.

Prinata; vt furti, t. quae concurrat: si ex eo, quod mandatarius acceptam pecuniam consumpserit, agatur. l. si mandauero. 22. §. si tibi centum. ff. mandati. nisi forte ita pecunia data sit, vt cui uellet mandatarius dare posset: tunc mandatarius tantum, non etiam furri actio competit. d. §. si tibi centum. vers. as si ea dederim.

CAPVT XII.

De donationis Remediis.

SVMARIA.

1. Ex donatione duplex actio
2. Condictio ex l. si quis argentum.
3. Rei vindicatio.
4. Donatori ad perficiendam donationem, quae competant.

- 9 Officium iudicis pro confirmatione vel infirmatione donationis.
- 6 Restitutio in integrum aduersus donationem.
- 7 Interdictum unde vi. Et an hic exceptio domini obijci.
- 8 Interdictum Quorum bonorum.
- 9 Ex stipula. u. & num. 13. & an benefidei, num. 16. latissime.
- 10 Conditio ex l.
- 11 Actio ob beneficium.
- 12 Ex Testamento, eaq. uiliu, num. 15.
- 17 Actio ex Testamento cur contra heredes detur.
- 18 Act. de dolo. Et petit. hereditatu, num. 22.
- 19 Rei vindicatio, qua ex mortis causa donatione competit, num. 21.
- 20 Donato instrumenta, omnia contenta videntur donata.

Donatori ad repetendum competentia.

- 23 Ex stipulatu.
- 24 Conditio ad reuocationem donationis.
- 25 Conditio ex l. si inquam.
- 26 Actio qua donator ad obsequium placitorum agit.
- 27 Querela pro reuocanda donatione a Tuncore facta.
- 28 De reuocatione donationis inter virum & uxorem.
- 29 De reuocatione donationis ob ingratit uoluntatem.
- 30 Rei vindicatio.

EX donatione, † duplex oritur actio: una Donatorio ad rem donatam tradendam; altera Donatori, ad donationem reuocandam.

Priori casu competit conditio † ex l. si quis argenti. 35. §. si sit siquidem. C. de donationib. posteriori ram conditio, quam vendicatio † rei donatæ, l. si sponsus. §. in fi. & l. seq. ff. de donat. int. vir. & uxor. l. 1. C. de donat. que sub modo. Viuius lib. 1. vers. donatio facta priuato. nu. 1. libi. amplia. Vtriusque igitur affinia sigillatim tradenda, & postea quæ communia subiiciendum.

PRIORIS generis affinia velia modum officii iudicis, vel actionis proponuntur.

IN MODVM officii iudicis; cum † petuntur confirmari donationes, vel infirmari, de quibus egregie Anton. Sola ad const. Sabaud. tit. de donat. fol. 108. & seq. Eriu Camera id in vfu est frequenti. Sic donatio, seu sponsalitia largitas approbata in causa Arbogast ven Schellenberg contra Sabmann von Freyberg, item confirmata donatio, in causa Hans vnd Caspars ven Stein vor sich vñ al. Vor münder jrer jungen Bettern weislaude Phippsen von Stein hindersassen vñ mündigen

Schnehen/26. Martii, anno 82. Item, Donatio clerici, seu equitis Melirensis, aut Ordinis Teutonici: in causa infirmationis donationis Herrn N. Slachen von Schwarzenberg contra Johans Ordensmeister in Teutschland. den/ in qua infirmatio quidem donationis acceptata: sed confirmatio eius denegata.

Secundo, cum petitur Restitutio in integrum, † à minore aduersus donationem à se factam; quod pulchre deduxit Sfort. Odd. de Rest. in integr. part. 2. q. 38 per tot. tam de donatione in re viuis, quam mortis causa agens.

IN MODVM Actionis proponuntur vel Petitoria, vel possessoria.

POSSÉSSORIA; † Primo, cum ab eorum rerum, quas vir uxori, aut uxor marito donauit, & pro possessore possidet, alter possessio vi deictus est. Nec hic exceptio domini obijci potest; † ita iudicatum in causa Wigel contra Wigel. Secundo, Interdictum. Quorum bonorum † competens donatorio omnium bonorum; de quo sic disputat Peregr. de fideicommiss. art. 45. n. 6. Sed utrum donatarius omnium, vel quorū bonorum exercere possit hoc remedium, non inutilis est inuestigatio. Nam legatario omnium bonorum, aut quorū bonorum, item filio instituto in legitima, quæ quidem quota bonorum est, iam competere diximus. Sed contra facit. Nam donatarius nō est successor iuris passui: ideoq; creditores non aduersus donatariū, sed aduersus donatoris hæredem iura sua experiuntur pro creditis suis. l. de reb. C. de don. ante nup. l. 2. C. de reuocand. his que in fraud. cred. l. aris alieni. & l. si patri. C. de donat. Alex. conf. 7. in 1. dub. vol. 6. Sed hæc prima ratio tota non est. Nam idem est in legatario bonorum, sicuti notatur in l. si quis seruum. §. fin. ff. de legat. 3. Et in filio successore in legitima. Quare alia videtur ob stare consideratio. Nam interdictū hoc fuit successoribus vniuersalibus, ex lege, aut ex Testamento: de contradicibus aut non loquitur: & materia est diuersa, l. verba contraxerunt. ff. de verb. sig. Et ex diuersis non fit illatio. l. Papinianus exuli. ff. de minor. Et cui edicti verba non continentur, non etiam dispositio conuenit. l. 4. §. toties. ff. de damn. infect. Præterea: aut donator in vita eius possidere desit, & alius occupauit, & hoc casu cessat Interdictum

hoc, vt infra dicam *num. 7.* aut possessio post eius mortem vacans, ab alio occupata fuit : & tunc donatarius non aduersus tertium possessorem : sed aduersus hæredem actiones suas dirigit, pro rerum traditione. *l. si ex stipulatione ff. de acquir. poss. ff.* Nam personalis actio non exercetur aduersus tertium possessorem, vti plene scribitur, in *l. 1. §. si hæres ff. ad Trebell.* Hæres autem possessionem ab illo auocabit, per Interdictum hoc : aut actiones suas donatario cedit. Hactenus Peregrinus.

PETITORIA sunt vel in rem, vel in personam.

IN PERSONAM; vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu autem vel vero, vel quasi.

Vero, vel nominato, vel innominato.

E nominato; actio ex stipulatu :
 9 si inter vivos donatio facta, Wesenbec. *de donation. num. 7.* Et hæc data in causa Wistterwisch contra Weyer / vt cap. sequenti latius dicitur.

10 Ex innominato; † conditio ex lege; si nudo pacto donatio facta, Wesenbec.

11 *d. loc. vt & si ob benemerita † facta. Ruin. cons. 54. num. 4. vol. 1.* Ratio, quia non est mera donatio.

12 Ex quasi contractu: ratione † fideicommissi, ex testamento, *l. 1. C. de test.* quæ actione etiã agitur ratione donationis causa mortis. Quod quia luculenter explicauit Benineas. in *§. aditionum. num. 12.* eius verba, quæ sic sonant, addenda : Sed quæ est actio. quæ oritur ex donatione causa mortis; quia disputamus de ea, & nescimus quæ sit, contra vulgare dictum Ciceronis, libro primo *Offic.* Et ex hoc postea melius patebit veritas præsentis indagationis, videlicet an sit stricti iuris, an sapiat naturam bonæ fidei. Et reperio, quod glossa in *d. l. Scia. §. bonæ fidei.* dicit: quod aliqui dicunt, quod hoc iudicium, quo petitur id, quod est donatum causa mortis, appellatur petitio hæreditatis; adeo quod non esset postea mirum, si esset bonæ fidei, vel saperet naturam bonæ fidei. Et alias dum Perusius leges Titulum *de Donat.* recordor me dixisse,

actionem, quæ ex donatione hac nasceretur, esse actionem ex Testamento, *per tex. in l. 1. vbi bona glossa. C. de donat. caus. mort.* Tamen hodie reperio, quod Bartol. intelligit illum text. in si fideicommissi, scilicet quod per fideicommissum erat grauatus quilibet donatarius restituere partem suam superuienti: ideo ille tex. dicit: quod superuientibus competit actio ex fideicommissio ad perendam partem aliam præmorientis, quæ de re Bartol. postea in *l. 1. ff. de donat. caus. mort.* cõcludit, quod si donatio fiat à præsentē præsentī causā mortis; quod si interuenit stipulatio, † oritur actio ex stipulatione: si interuenit pactum, nascitur †
 13 cõditio ex l. si quis fideicommissi. Sin autem fiat absenti, ab eo qui potest testari; quia non est proprie causa mortis donatio, ratione absentis. *l. inter mortu. ff. de donat. caus. mort.* tunc valet in vim fideicommissi: ad quod aderit actio ex testamento † utilis. Sin autem fiat talis donatio in testamento: tunc competit actio ex testamento; sed directa, vt est glossa in *d. l. 1. Cod. de donat. caus. mort.* Et ita tenet Bald. ibi. & Imol. in *l. 1. ff. de don. caus. mort.* dicit communem opinionem esse cum Bart. Ac idem sentit Alciat. in *l. 1. nu. 27. ff. de leg. 1.* Bald. Imol. & Iac. in *l. 2. ff. de legat. 1.* & Aret. & Rip. ibi. Jacob. de Aret. in *l. 2. ff. de don. caus. mort.* Bald. in *l. si mortu. C. ad l. Falcid.* Sic igitur esset opus, vt isti Doctores dicerent; an de qualibet intelligerent, vel magis de vna, quam de alia ex istis actionib. competentibus pro donatione causa mortis. Et quoad quando actio competit ex stipulatione, scilicet eeri conditio, si certa est res: ex stipulatu, si res sit incerta: ego nescio, quomodo possimus dicere, † quod sapiat naturam bonæ fidei, cum regulariter sit stricti iuris: & non reperiat bonæ fidei, nisi in casu quo cõpetit pro dote, vt in *§. seq. quod est propter magnum & amplum fauorem dotis; qui fauor non potest excogitari in hoc casu: non tantum vt sit bonæ fidei: sed etiam, vt non sapiat naturam bonæ fidei, cum sit in donatione, quæ est odiosa, l. cum de indebito. ff. de probat. & latius diximus supra in *§. 1. in glo. in verb. de quacunque gl. in l. si maritus. l. 2. C. de donat. inter vir. & vxor.* In quo casu non poterit talis donatio causa mortis reuocari, sicut donatio inter vi-*

ter viuos; quoniam stipulatio, vel pactum adstringit ad obseruantiam, vt inquit Iacob. de Ater. Birt. Alex. in addit. in *l. si alienam. §. Marcellus. ff. de donat. caus. mort.* Idem quoque dicam in donatione causa mortis pacto nudo firmata: pro qua competit conditio ex lege, *si quis argentum. §. fin. C. de donat.* Quæ cum non sit enumerata in hoc tex. nostro, certe nõ erit bonæ fidei, nec sapiet naturam bonæ fidei, cum magis adsit odium, quam fauor: non potest dici, quod donatio causa mortis probetur esse bonæ fidei, in *d. l. Scia.* quia hoc non probatur ibi, vt optime deducit Rubens in *l. vinum. num. 234. ff. si cert. per.* Nec possumus dicere sapere naturam bonæ fidei hanc actionem, ex eo quod donatio causa mortis sit vltima voluntas, quæ sicut testamentum causat actionem sapiet naturam bonæ fidei; cum clarum sit, magis accedere donationi inter viuos, quam vltimæ voluntati, vt per Doct. in *l. 2. ff. de leg. 1.* adeo quod non possumus dicere actionem stricti iuris orientem ex donatione causa mortis, ratione suæ causæ, sapere naturam bonæ fidei: vel si non magis accedat contractui, satis est, quod non est vltima voluntas, vt per Dd. ibi, & alias diximus. Si nos loquimur de actione ex testamento: tunc credo quod non adsit difficultas: quia cum donatio causa mortis tunc sit impropria, sed quasi quoddam fideicommissum. Sed actio ex testamento, de qua fuimus locuti, non est alia, quam illa actio, quæ oritur ex quasi contractu, ꝑ se scilicet ex actione hæreditatis. Nam hæres adeundo hæreditatem, quasi contrahit cum legatariis, & fideicommissariis, id est, se obligat eis, *l. apud Iulianum. §. fin. ff. Ex quib. cau. in poss. eat. §. heres. sup. de oblig. que ex quasi contr. nascuntur.* Et late diximus supra in *§. omnium.* Ex hac igitur obligatione (sicut ex matre oritur filia) nascitur actio ex testamento, ipsis legatariis & fideicommissariis contra hæredem, vt optime declarat Ioan. de Plat. in *fra in actione ex testamento.* & Alciat. in *l. num. 21. ff. de leg. 1.* siue testamentum sit factum, siue non: quia quando est factum; tunc hæc oritur in hæredem institutum; & si actio proprie ex testamento, quando non adest testamentum, in hæredem ab intestato datur, qui ad hoc tenetur, *l.*

consciuntur. ff. de iur. cod. Et late sumpto vocabulo, *Testamentum*, veniunt etiam aliz vltimæ voluntates, vt legata, fideicommissa, codicilli, & similia; vt per Scribentes in *rubr. ff. de legat. 1.* Et in casu nostro ista donatio, magis est fideicommissum, quam donatio caus. mort. non immerito poterit habere actio locum ex testamento, large sumendo testamentum. Sed hæc inuestigatio ad quid nobis profuit. Gom. nihil. vt *l. Aurel. m. §. fin. vbi not. Alexand. ff. de liber. leg.* Sed in contrarium facit glossa in *l. si cui. §. si Titio. ff. de legat. 1.* Ioan. Fab. in *§. ex contrario. supra de legat.* Et tex. in *d. §. fin.* non clare probat. i deo debet intelligi secundum causam iura, quæ apertam faciunt differentiam, iuxta *l. videamus. §. actioem. ff. de vfuri.* Tamen his non obstantibus tene opinionem primam; quod nulla vtilitas sit, an bonæ fidei, vel stricti iuris sit: quæ tenet ac firmat Bart. & alii in *l. si creditori. ff. de legat. 1.* Mode. Repeten. in *l. 1. ff. de legat. 1.* tamen intellige eam procedere, quoad commodum legatorum, pro quibus competit actio ex testamento. Sed bene in alia materia consideratur talis differentia *d. l. minorum.* Ben. Hæc omnia ponit, de verb. ad verb. Iason in *d. l. rectori.*

Ex delicto; actio ꝑ de dolo, si ex eo, 18: agatur, quod res donata donataria sit euicta, argum. eorum, quæ infra de dote traduntur.

REALIA Remedia; vt rei vindicatio, 19: quæ primo Domino cõpetit, si nõ nudo consensu, sed traditione interueniente, facta sit donatio: de quo capite sequenti præiudicium Camerale recitatur in causa *Bluttwisch* contra Weyer: & vt hoc rectius intelligatur, alio etiam exemplo illustrabo, quod in decis. rerum iudicatarum Camere, sub nomine *Gilmann. lib. 1. decis. 16.* sequentibus verbis proponitur. Quod ad actionem attinet, puto intentam rei vendicationem, quam etiam actores aiunt se intentasse in der *Schrifft/ den 9. Nouemb. anno 71. & 22. Martii, anno 76.* Vult enim actor dominium probare, ex facta sibi donatione, qua rerum dominia transferuntur. *§. alia autem. Insitut. de donat.* Doct. in *l. traditionibus. Cod. de pass.* & Reos esse in rerum donatarum possessione, quam Rei quoque non negant; & ex propria Reorũ confessione constat.

constat. Nam possessionem relictorū bonorum à N. allegat in defensionalibus, præsertim *art. 26.* quamvis fuerant quoque duo testamentarij, uti quoque *art. 27. 28. 29. & ex part. 30.* Nec negunt Rei in illis articulis detentionē; sed quod bona fide per manus Executorū, bona, partim titulo institutionis, partim titulo legati possideant; ut & in productis: ita ut de possessione nullū dubium supersit. Omnis igitur quæstio in eo consistit: Num alterum requisitum actionis, nempe dominium ab emptore probatum sit. Et an de iure valeat atque defendi possit prætenso donatio, quæ à N. eiusdem filia, A. & ori anno 49. 19. Iunii facta est: qua in te diligenter dicta testium singula perpendenda.

Secundo, locum etiam habet, rei vindicatio, si instrumenta sint tradita, l. 1. *C. de donat. l. siue possideris. C. de probat.* Nam instrumento ꝑ donato & tradito, censetur res in eo cōtēta etiam tradita. *Gail. lib. 2. observat. 37. numero 10. Hotom. quest. illustr. 15. vide Coler. de process. execut. part. 2. cap. 2. num. 59. Strach. de adiect. pag. 741. Couert. lib. 3. variarum resolution. cap. 16. numero 12.*

Terio, etiam tunc locum habet, ꝑ cum quid mortis causa donatum est, l. si mort. cau. 29. vers. mortuo eo. & vers. inserim autem. ff. de mort. caus. donation. *Vaud. lib. 2. q. 13.*

Petio etiam hereditatis ꝑ sæpe competit ratione donationis nominum: cuius exemplum est in causa *Chilian Strobs* contra *Johan Jaußen* anno 1584. mense Iunio.

SECVNDA generis adfines Actiones, sunt aut reales, aut personales.

PERSONALES; vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu: vel nominato vel innominato.

Ex nominato; ꝑ datur ex stipulato actio, si (in casu, qui infra refertur 3. loco sub cōditione ex l. proposita) stipulatio intercesserit, l. cum quis decedens. 37. §. pater de legat. 3.

Ut & generaliter tunc, quotiescunq; ea interuenit, *Wesenbec. in paratit. de donat. nu. 7.*

Ex innominato, cōditiones oriuntur.

Primo, quæ donatori datur, ꝑ ad reuocationem donationis immodicæ, actis non

insinuat *l. vi mibi. 21. vers. sed ego. ff. de donat. Ad. de Vaud. lib. 2. var. quest. q. 24.*

Secundo, cōdictio ex ꝑ l. si vnquam. 8. Cod. de reuocand. donat. l. l. Clar. in §. donatio. quest. 24. vers. si re debet.

Terio, actio; ꝑ qua donator donatarium ob obsequium placitorum cōpellit, l. cum res. 22. Cod. de donat. l. hereditatem. 28. ff. cod. tit. l. si donationis. 3. in fin. Cod. de contrahend. empt.

Quarto, actio, ꝑ querela, de reuocando à tutore inofficiosam donationem. *l. vnia. C. de inoffic. donat.*

Quinto, reuocatio rei inter virū & uxorem donatæ. l. mortis causa 18. §. si donatur. in fin. & l. qui mortui. 30. item l. Senatus. 35. §. si dubitaueris. ff. de mortui causa donat. Quo casu & in factum actio datur. d. §. si donaturus. in fine.

Ex delicto, actio ꝑ datur donatori ad repetendam rem donatam propter ingratitudinem donatarii. Illa enim dicitur competere ad vindictam, & nō rem familiarem, post *Rip. in reperit. l. fin. num. 205. C. de reuocand. donat. Schrad. de feud. 2. par. princ. sect. 6. num. 19.*

RELIQS Actio, quæ cōpetit, est rei vindicatio: ꝑ si reuocetur res mortui causa donata, l. si mortui causa. 29. cum l. seq. ff. de donation. causa mortui.

CAPVT XIII.

De Dotibus.

S Y M M A R I A.

- 1 *Re stipulatu.*
- 2 *Officium iudici pro mittendo in possessionem.*
- 3 *Officium iudici contra mulierem renuntiantem.*
- 4 *Restitutio in integrum.*
- 5 *Donatitium conformari petetur in Camera.*
- 6 *Iudex ex officio, vergens viro ad inopiam, restitutionem doti iniungit.*
- 7 *Ex stipulatu. 8 Actio empti.*
- 9 *Rationes iure retractus.*
- 10 *Depositi.*
- 11 *De pecunia.*
- 12 *Negotiorum gestorum.*
- 13 *Tutela. 14 Condictio generalis.*
- 15 *Condictio sine causa. 16 Praescriptio verbis.*
- 17 *Actio pecuniaria: si maritus dolo, vel culpa circa dotem versetur.*
- 18 *L. disfamari.*
- 19 *Rei vindicatio.*
- 20 *Hypothecaria. & num. 22.*

Ratione

1. **R** Actioe doris datur regulariter actio ꝑ ex stipulari. l. vnic. C. de rei vx. al. Quia autem ea duplex est, & vna marito, altera vxori competit; de vtriusque. affinis ordine dicendum.

ET CVM illa actio, quæ vxori competit, plures habeat comites; de iis prior loquo. Proponuntur autem vel in modum officii Iudicis, vel actionis.

2. **I**N MODVM officii Iudicis; cum imploratur eius officium, pro mittendo in possessionem: ꝑ cuius exempla extant in causa tantæ gawer contra Wngelber/ & in causa Christian Werrers contra Commenshur des Johans, hauss in Graßburg/ & in causa Agathæ, Förrerin contra Schwenden.

3. **S**ecundo: si mulier dotem ꝑ accepit, & cum iuramento renuntiet hereditariæ curatoribus, nomine fratris minoræntis; si postea, dote non cõtenta, cum marito bona paterna occupet, mandata cum clausula aduersus eã decernuntur. Exemplum luculentissimum extat in causa Goldinghansische Vormünder/ contra Margarethen W. geborne von Hols, haussen/ 20. Iulii, anno 1531.

4. **T**ertio, Restitutio in integrum ꝑ aduersus dotes à minoribus constitutas variis casibus, qui recensentur à Sfort. Odd. de Restit. in integ. part. 2. q. 69. art. 1. 2. 3. 4. & 5.

5. **Q**uarto, dotalitium à viro vxori cõstitutum, confirmari ꝑ in Camera petitur, de quo sic habetur in decis. seu prejudic. Camer. in verb. dos, dotalitium, anno 96. 12. Ianuar. ist. H. Vorcken in Pansin Haussstraven W. Kamelium vernachtes Leibgeding in Camera, pro insinuato attingen/ & da doch gemeinklich Nobilibus, & præsertim mediatis solches denegirt. Credo propterea, daß es vñ beyden Herrgogen in Pals Lehenherrn/ wie auch Kayf. Mayest. confirmirt. Forma decreti fuit: In Sachen bezogter Insinuation Leibgedings Verschreibung wegen H. Vorcken 26. Septemb. jñ. jst durch D. N. Gerichtlich beschehen/ ist dasselb nach gelegenheit dieser Wort werden nicht allzeit gelassen/ dieser Sachen/ Doch vorbehaltlich des H. Reichs Ober vñd Verrechtigter/ auch menniglichen Interelle, vñd Ernrde/ dargegen jederzeit vorzubringen/ so viel recht/ schienit an-

genommen/ darüber auch dergestalt Befunde erstand.

Quinto, etiam non frogatum impartiri potest officii Iud. vt vergente viro ad inopiam, dos restituatur, auctorior. à S. Blas. de priuile. doct. alcent. 3. nu. 4. quia est causa pia. l. 3. l. cum in §. mulier. de cond. indeb. In quibus causis Iudex ex officio procedit, per Cy. in l. mulierem. C. si mancip. ita veniet. vt eman. Alin. de execut. §. 3. c. 112.

IN MODVM Actionis, quæ proponuntur, Remedia: vel sunt personalia vel realia.

Personalia; vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu; vel vero, vel quasi.

Ex vero rursus vel uominato, vel in nominato.

Ex contractu nominato; ꝑ quibus perficitur ex stipulari actio cõpetit: Ita enim aliquando notatũ est, quod p. horto donationis propter nuptias causa dato, agatur ex stipulari, l. legem. C. de donat. d. l. vnic. C. de rei vx. al. Zaf. in §. fuerat. Inst. de actionib. in causa Gedhardt von Witterwisch contra Adelheit Weyers.

Secundo, ex contractu, qui consensu ꝑ perficitur, empta actio datur; si res æstimata in dotem data sit. l. quonies. C. de iur. dot. late Viuius decis. 261. num. 1.

Tertio, ex eodem cõtractu actio promanat, quæ datur mulieri, si pretium doris æstimatũ, est iniustũ, per l. si rei. §. si mulier. ff. de iur. dotium. post Castr. tradit Viuius. d. loc. nu. 4.

Quarto, ꝑ actio ex iure retractus, eo casu, cũ dos æstimata datur, Viuius d. loc. nu. 4.

Ex contractu, qui re perficitur, datur depositi actio; qua dos quæ sub titulo depositi data est, matrimonio non subsistente, repeti potest. l. Lucius Titium. 27. ff. de depositi.

Ex quasi contractu, competit primo actio de peculio ꝑ in rem verso, & quod iussu, si filiofamilias dos data sit, l. si cum dotem. 22. §. 17. gradiamur. vers. sed si filiusfamilias. C. si filiusfamilias. 53. ff. soluto matrimonio.

Secundo, Negotiorũ gestorum; ꝑ si diuortio facto, negotia vxoris maritus gessit. l. diuortio. 36. in princip. ff. de negot. gestu.

Tertio, Tutelæ: si tutor neglexerit petere dotem, aut donationẽ propter nuptias. Cuius exemplũ extat in causa Werr. cõ. Werr. de quo infr. in inuestiganda actione tutelæ tractabitur.

Ex

Ex innominato contractu, competunt conditiones.

14 Primo, generalis; quæ datur, etiam cum agitur pro lucro donationis propter nuptias, per l. certi conditio. ff. si certum petatur. Ita consideratum in d. causa Godhardi von Witterwisch contra Alshey Beyers genanne Delschlägers / ubi tamen huic actioni prælata est conditio ex stipulatu, pro lucro donationis propter nuptias, per d. l. vnicam.

15 Secundo, conditio sine causa, si dote data, postea conuenit, ut alia res in dotem esset, priore recepta; tunc enim prior res in dotem data, constante matrimonio, conditione sine causa repetenda est. l. qua fundum. 50. ff. de iure dot.

16 Præscriptis verbis actio competit, si petantur acquisita ex pactis dotalibus, per Lquities. de præscript. verb. l. si in l. bonæ fidei. numer. 2. C. de pact. conuent. & cumulari eam posse cum actione ex stipulatu: in d. causa appellationis Langauer notatum à Referente, per doctrinam Gail. l. obfer. 63.

Item si ex arbitramento, seu transactione dos sit constituta: quod luculenter deducitur, in decis. seu Relat. sub nomine Benign. edit. syntag. 3. decad. 2. vot. 7. quod omnino vide, ut & quæ infra de transactionum remediis tractantur.

17 Ex delicto dantur: primo pecuniaria actio: si maritus dolo vel culpa propter dotem versatus sit. l. in rebus. 17. de iure dotium. l. 25. si filiofamilias. §. maritum. l. 66. in bu. & l. vltim. solut. matrim.

18 Deinde, agit filia pro ex l. diffamari; si dicatur hæres ex eo, quod dotem acceperit. Nam inde debitoribus non est obnoxia; quod luculenter disputatum in causa Hassell contra Dähmen von Gahlen.

REALES Actiones competunt: primo rei vindicatio; quæ datur propter uxori aduersus quemlibet possessorem, l. in rebus. 30. C. de iure dot. late Bald. hæc deducit, cons. 60. per tot. vol. 2. Quod & in donatione propter nuptias obtinet. Permissa enim est & in rem actio pro tali donatione propter nuptias aduersus omnes possessores: Ea tamen reiecta, conclusit Referens, actum ex stipulatu, in causa Godhardi

von Witterwisch contra Alshey Beyers / genanne Delschlägers / cuius causæ meminere etiam Gail. obferuas. 78. num. 5. lib. 2. Deinde; Hypothecaria, pro qua vult vxor præferri aliis creditoribus. Exemplum est in dicta causa Agathe Zoderlin / contra Georg Schwinden / de quo infra: Quæ & marito datur. Nam quemadmodum res mariti uxori tacite pignori pro dote sunt obligatæ: ita vice versa vxoris testatæ marito pignori obstrictæ sunt. d. l. vnic. §. & vt plenius.

Tertio, eadem hypothecaria propter competit, si tamen privilegio prælationis, ratione donationis propter nuptias; pro qua mulier mariti bona tacite habet obligata. l. in rebus. C. de iure dot. l. si constante. Cod. de donat. ante nuptias. de quo plura Ruin. in l. 1. numer. 38. solut. matrim.

CAPVT XIV.

De innominatorum contractuum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Quæ differentia inter actionem præscripti verbis, & actionem in factum.
- 2 Actio in factum, sit ne directa, vel utilis?
- 3 Officium Iudicis ad annullandam permutationem.
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Conditio causa data, causa non secuta.
- 6 Conditio indebiti. Conditio ob causam. nu. 9.
- 7 Solutio ex promissio paria sunt.
- 8 Conditio indebiti an detur, ubi conditio sine causa competit.
- 10 De differentia inter conditionem ob causam & actionem præscripti verbis.
- 11 Conditio ex lege.
- 12 Conditio incerti tam in supplementum, quam ad rescindendam permutationem.
- 13 Quando conuentio inest bonæ fidei contractui, tunc an illi agitur.
- 14 Ex stipulatu. §. 21.
- 15 Ex literarum obligatione.
- 16 Ex mutuo.
- 17 Pro socio.
- 18 Commodati. & an actio præscripti verbis cum ea concurreat.
- 19 Præscripti verbis actio non habet locum in contractibus nominatiis.
- 20 Ex emptio.
- 21 Ex pacto de retro vendendo.
- 23 De dolo.
- 24 Quomodo ex permutatione præscripti verbis agitur.

De actionibus nominatorum contractuum supra satis diximus; vbi & in pluribus locis actionum in factum, & præscriptis verbis meminimus, ac quam sæpe cum nominatis concurrant demonstrauimus: maxime vero vbi de possessorii remediis, & actione ex vendito, dictum est; quæ omnia exempli loco hic repetita volumus. Illud saltem præterea monentes: texiguam inter actionem præscriptis verbis esse differentiam, si Bartolo credimus, qui sic ait: Quæ est differentia inter actionem præscriptis verbis, & in factum actionem? Dicit glo. quod actio in factum magis generaliter lumitur. Istud expediri plene, in l. 1. sup. de cond. ex l. tamen quantum pertinet ad præsentem titulum, declaro: Actio præscriptis verbis ideo appellata est, quia datur secundum verba præscriptis, & nõ habet certum nomen: Et ista eadem potest dici in factum, quasi habeat actionem secundum factum propositum. Vnde vbiq; habet locum actio præscriptis verbis, habet locum in factum. Quandoque tamen ex aliquo facto æque est actionem dari, vbi nulla verba interueniunt. Et tunc non potest dici præscriptis verbis, quia verba non fuerunt; sed vocatur actio in factum. De qua videbitis in l. quoties. inf. eo. Et per multas leges huius tituli declarauimus plene, in l. 1. supra de cond. ex l. & C. in rubr. de præscript. verb. vbi Alexand. addere iubet Bald. gloss. Dyn. & alios Dd.

Hic se fit, necessario cognitis (quia sæpe actionem in factum & præscriptis verbis in vno quasi membro, seiungo, magis, verba Doctorum, quam diuersitatem rei spectans.) Nunc in specie quæstionem þ hanc, quam omnino scire expedit, non meis, sed alterius verbis explicabo: An scilicet actio in factum, oriens ex contrahibus innominatis, sit directa, vel vtilis? In qua licet, de mente Dd. sit, quod sit directa & natua, per text. in l. iurisg. §. 1. de pass. tamen contraria opinio est verior, & probatur, in l. 1. 2. & 3. de præscript. verb. quare nus ibi dicitur: quod tunc experitur actione in factum: cum deficiunt vulgaria, atque vilitata actionum nomina. Ex quo colligitur, quod actio in factum sit vtilis: cum detur solum in defectum directarum actionum. Et

ratio præsupponitur, in d. l. 1. & 3. quia nullum est nomen actionis, per quod possit denotari causa huius contractus innominati: & ideo necesse est vt agatur vtili, & explicite narretur factum, & præscripta verba. Quod vero huiusmodi actiones in factum sunt datine, satis ex hoc patet, quia sunt vtilis, vt dixi supra. in 8. quæst. ad text. in d. l. iurisg. §. 1. Et patet solutio ex his, quæ circa d. §. dixi in 8. quæst. Ita Hieron. Tornell. in tract. de vtili & directa actione. quæst. 11. num. 35.

Remedia autem: quæ ex innominatis contrahibus competunt: sunt vel officium Iudicis, vel alie actiones.

OFFICIUM Iudicis imploratur, cum petitur þ annullari permutatio: quod sæpe fit in Camera, impetrata ad hoc cutione: cuius exempla extant, in tom. 1. symphor. supplicat. Cam. part. 2. tit. 3. fol. 21 inter 1. & 3. supplicationem. Secundo cum petitur Restitutio in integrum, quæ datur minori, l. Titia. ff. de iur. det. Short. Odd. de Restit. quæst. § 6. art. 5. n. 30.

ACTIONES, vel ipsiis contrahibus innominatis inter sese communes sunt: vel nominatis.

Innominati, inter se communes sunt conditiones.

Primo: causa data þ causa non secuta: si non ad id quod interest, sed ad rem datam restituendam agatur, l. naturalis. §. §. & si quidem. vers. vel si meum. §. 1. cum do. & l. si tibi decem. 7 in fin. ff. de præscript. verb. Quod consideratum in causa Agimus des. Drensefener Nahst. contra Etatth. alter vnd Dibat in Wiffholg / appellationis, vide l. iur. infra n. 14.

Secundo, þ conditio indebiti vel sine causa, 6 quæ valde est affinis, de quo sic ait Iacob. Ayer. in repet. l. vnica de error. cal. ul. num. 212. & seqq. Quando indebitum sine causa solutum, vel promissum est: tunc per conditionem sine causa liberatio est obli gatione, vel repetitio soluti sine causa condici potest. per text. in l. qui sine. 3. ff. de condit. sine causa. Dixi solutum, þ pro promissum: þ quia promissio, & solutio paria sunt, & æquiparantur. Zafim l. Iulianus. nu. §. ff. de deli. mali. extept. l. fin. ibi: si soluerit, aut promiserit, C. ad l. Falid. Et quamuis etiam conditio sine causa competere videatur, þ. b. i. c. 7. PP dictio

Actio indebiti datur, l. 1. ff. de condit. sine causa: attamen nullum dubium est, quin conditio indebiti in hoc a conditione sine causa differat: quod ubi indebitum solutum repetitur, per indebiti conditionem cōdici solet: hac autem sine causa conditione, ipsa condicitur obligatio, vt ab illa per acceptilationem liberationem promittens consequatur, *l. 1. in prin. ff. de cond. sine causa.* vbi dicit Vlpian. qui promissit sine causa, condicere quantitatē nō potest, quam nō dedit; sed ipsam obligationem. Similis text. est in *l. 3. in prin. ff. eod. tit.* vbi Iulianus inquit: qui sine causa obligatur, incerti conditione consequi possunt, vt liberentur: facit ad idem text. in *l. i. qui. 31. ff. de condit. indebit.* Iason in *l. 1. n. 3. ff. de condit. sine causa*, & ibidem Wesenbec. n. 2.

9 *Tertio conditio* † ob causam, de qua sic Barr. in *l. 1. n. 7. ff. de donatio.* Ad quid datur actio præscriptis verbis? Et potest dari ad id quod conuenit, vt impleatur, *l. hereditat. 1. ff. eod. & l. natural. 5. 1. & 5. seq. supra de præscript. verb.* Item potest dari ad rem repetendam, si de re reddenda conuenit: quia semper ad implendum quod cōuenit, datur actio præscriptis verbis. † Et ista est differentia inter præscriptis verbis actionem, & conditionem ob causam, *l. si in qui. in fin. supra commodati.* Et quia conditio nascitur extra id quod agitur. Sed quomodo potest habere locum conditio ob causam, & præscriptis *l. quoties. supra. de præscript. verb.* Dic, quod potest concurrere præscriptis verbis, cum conditione ob causam, quæ sumpsit originem ex alio fonte: vt dicitur in *l. in bonafidei. C. de pactu.*

11 *Quarto datur* & conditio † ex lege, si contractus innominatus, aliqua lege adiuuerit.

12 *Quinto, competit* & † incerti actio ciuilis, tam ad supplementum, quam ad rescindendam permutationem, ab aliquo facto. Ita notatam in dicta causa Xsimis vbi petebatur rescindi permutatio, ab Abbate Marbacensi, facta.

Ex vere nominatis quoq; contra lib. cōcurrunt actiones, vel in genere, vel in specie, 13 *In genere:* bonæ fidei contractus, cui inest nominata conuentio. † Hoc enim casu ex eo contractu non præscriptis verbis datur actio,

d. l. inringentium. 7. §. quoniam ff. de pact. can. contractus. 85. de reg. iur. in 6. Gabriel. lib. 1. de præsumpt. concl. 13. n. 30. cum seq. & n. 24.

In specie vel bonæ fidei, vel stricti iuris.

Stricti iuris, ex stipulatu †, concurrunt, primo, 14 si stipulatio interuenit, *d. l. inringent. 7. §. quod fere. l. petens. 27. cum l. seq. in fin. C. de pact. l. cum mot. a. 6. in fin. C. de transact. l. nuda. 5. cum l. seq. C. de contrab. & committ. stipul. l. 3. C. de ver. permutat. Rip. in rubr. C. de pact. n. 7. de quo subtiliter, sed intricate, multa Carol. Ruin. omnino videndus, in rubr. de verb. oblig. nu. 34. & seqq. Secundo eo casu, qui infra n. 12. recensetur.*

Ex literarum obligatione †: in casu qui supra de literarum obligationibus tractatus.

Ex mutuo †: in casu qui supra, vbi de mutuo actum, enumeratus, in causa Strothheim contra Strothheim.

Bonæ fidei actio pro socio † si res data pretiosior efficienda, & postea vendenda, *l. si tibi area. 14. ff. de præscript. verb.*

Commodati: Si dedi alicui rem † vt pignori 18 creditori suo daret, & ipse non oppignoraret, vt domino reddat, *l. 5. si incerto. §. nunc videndum. ff. commodati.* Et de hac, in alio casu, ita ait Barr. in *l. 1. §. huius edicti. nu. 3. ff. commodati.* Oppon. de *l. si gratuitam. infra de præscript. verb.* dicit gloss. fateor, quod competit actio commodati, & etiam actio præscriptis verbis: *l. contraria.* Hoc nō videtur verum: quia actio præscriptis verbis non concurrat cum alia. *Infra de præscript. verb. l. quoties.* Nec habet locum † in contractibus nominatis, *l. 3. eod. tit.* Ideo dicit Gul. quod hic loquitur, quando commodatur ad certum, & determinatum vsum: tunc enim est proprie commodatum: secus si ad incertum: vt *infra. eo l. in commodato. §. sicut.* & ibi videbitis: & tunc haberet locum actio præscriptis verbis, vt in contrario.

Ex empto: in casu permutationis †, de quo 20 supra: vbi de emptione & conditione pluribus actum. Et ex pacto de retrouendendo: 21 quod cōsideratum in causa Georg. Stendlein & Consorti/ contra Mathiam Hoffmann/ & consortes. Vbi, quamuis Referens vellet dare actionē præscriptis verbis, per *l. rebus daret. permut.* tamen rebus dicebat actū ex contractu, per pactum informato, & actione ex vendito,

aito, per l. si sterili. §. si tibi, de acq. empt. l. qui sunt. dam. de vi & vi arm. Schurz conf. §. cent. 2. nu. 1.

21 Et in alia causa dicebatur ab eodem, si ex intervallo adiectum sit pactum, putare se actum esse ex stipulatu, in causa Doretthea laugen contra Matthæij Mellichy & consortes.

22 DATVR & ex delicto, de dolo actio, † si dolus interuenerit: quod tamen ad vnam tantum speciem innominatorum contractuum referunt: facio vt des. Bart. in l. naturalis. §. quod si faciam de prescript. verb. Et ibi las. per l. cum proponas. C. de dolo, de quo theoricis in diuersas sectas diuisi altercantur. Pro supplemento huius capitis: quia valde intricatum est: exempli verba Benincasi in §. actionum. nu. §. 61. de action.

24 hic inferere operæ precium esse dux: quæ sic habent. Vellem scire quomodo ex permutatione competat, & nascatur illa actio præscriptis verbis Accursi. hoc modo scilicet. re demum ab altera parte secuta: & tunc non ex rei traditione, sed ex pacto dudum apposito sc. nascitur, l. ex placito. C. de rer. perm. l. o. de Bla. verum dicit Dy. vere. Nico. dicas vt per eum, & sicut dixit in d. l. ex placito. l. o. Fabr. concurreo cum hac glossa. l. o. de Pla. & ego Rimini. & bene Nic. ad idem Baldouin. & ipse Be. vide per Pet. de Bel. Petr. & Bart. & id quod eleganter ponit Bal. in d. l. ex placito. C. de rer. perm. Sed ad quid competit ista actio præscriptis verbis ex permutatione descendens, l. o. de Bla. ad interesse: sed si rem, quam tu tradis velles tibi restituere, agis conditione ob causam, vt l. naturalis. §. si autem. ff. de prescript. verb. Dy. ad idem.

Io. Fab. & ego: Imo si vult, potest agere vt res ab altera parte detur, & sic impleatur contractus. l. o. de Plat. ad idem. Iason. & ipse dico, quod agitur vt Pars aduersa rem det, & ex parte sua adimpleat contractum; vel quod præstet interesse: vel si velit restituere sibi rem suam, agat conditione ob causam. Tamen de hoc me remitto ad Bart. in l. i. ff. de rer. perm. cum fin. Rim. constanter teneo. Mynsing. & ego. Ben. idem sentit Bart. in l. naturalis. §. & si quidem ff. de prescript. verb. & firmiter tenet las. in l. n. 4. ff. de rer. perm. vbi Paul. de Castr. n. 7. & in l. naturalis. §. & si quidem. ff. de prescript. verb. Bart. in d. l. ex placito. C. de rer. perm. Bald. Dico esse vera ista, quod actio præscriptis verbis

competit aduersus eum qui non impleuit vt adimplere: vel ad interesse, vel vt rem restituat. Henin. sed certe in hoc vltimo competit conditio ob causam, vt omnes supra dixerunt, & non actio præscriptis verbis. las. Certe competit conditio ob causam, si est quid reperiibile, l. annu. pro penas. C. de dolo. Rim. Idem dico. Be. idem tenet Corn. in l. fin. ff. de condit. caus. da. & ibi las. & in l. si pecuniam. n. 2. ff. de condit. caus. da. Imo in l. Anstio. in princip. ff. de donat. Item limitat Bart. in l. i. ad fin. ff. de rer. perm. ut. vt non competat hæc conditio, ad restituendum id, quod datum est: quando iste, qui dedit rem, exposuerit eam venalem, quam si mihi dedisset vt alteram rem ei darem, si non dedi ex parte mea: meam: non potest conditio ob causam illam repetere: sed tantum agere ad interesse, vt l. 1. C. de rer. perm. & ibi tenet Bart. Bald. Salycet. Paul. & las. in d. l. i. ff. de rer. perm. Angel. in l. sciendum. §. deinde. ff. de adit. edict. Et ratio est, secundum las. sibi: quia cum quis exposuerit rem venalem, videtur habere animum faciendi emptionem: & licet faciat permutationem, tamen in ea indicatur perinde ac si esset emptio, vel dicas in secundum Paul. ibi & Dd. in l. 1. C. de rer. perm. quod ideo hic non est locus conditioni, & indicatur sicut in emptione: quia iste contractus permutationis, cum re exposita ad vendendum celebratus magis assimilatur emptioni, quam alius contractus: & ideo nimirum idem debet esse iudicium. Nam in contractu venditionis, licet ab vna parte non sit impletum quod est promissum: nihilominus non potest discendi a contractu, & peti restitutio soluti, vt eleganter tradit Matth. de Affl. & decis. Neapolit. 280. in ip. quondam Ioan. Et hanc limitationem sequitur Corn. in l. fin. ff. de acqu. doli. caus. dat.

CAPVT XV.

De quasi contractuum & negotiorum gestorum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum, 2. Communi diuisione,
- 3 Mandati, 4. Actio in factum,
- 5 Tutela, 6. Deposculi, 7. Ex edicto.

Cum negotiorum gestorum actione varia concurrunt remedia: Nam aut officium iudicis imploratur; aut ex contractu vel delicto agitur.

1 **Officio iudicis petitur** Restitutio in integrum à minore aduersus negotia ab eo pro alius gesta. Sfor. Odd. de restitut. quest. 61.

Ex contractu vel vero: vel Quasi.

Ex vero contractu rursus, vel mixto vel simpliciter.

2 **Ex mixto** agitur, & communi diuidendo, familiariter ciscuntur; si commune negotium gestum sit, vt & pluribus in possessionem missis, l. 15 si finita. §. cum res. ff. de damn. infecti.

Ex simpliciter contractu: vel nominato: vel innominato.

3 **Ex nominato**, agitur: Primo, actione mandati: si ex mandato res administrata sit, l. 6. si remunerandi §. i. ff. mandati.

4 **Ex innominato** contractibus: agitur actione in factum; Primo, si in possessionem rei seruanda causa missus, negotia debitoris creditore gesserit, l. Prator ait. 9. in princip. & §. generaliter ff. de rebus auct. iud. possidend. Secundo, si curator bonis datus aliquid gesserit, d. l. Prator ait. 9. §. est praterita in fin.

EX QVASI contractu datur tutelæ iudicium; si tutor pupilli negotium gerat, l. cum pater. 28. ff. de negot. gestis. Huius rei exemplum propositum est infra in titulo de tutela.

6 **Secundo** actio de fidei iussu, si filius familias negotium gesserit, l. mandati. 4. 6. vers. si vero praterita. ff. de negot. gestis.

7 **Tertio** ex delicto f actio datur; si negotiorum gestor re domini amouerit, l. idem. 4. 6. ff. pro socio.

CAPVT XVI

De tutelæ remediis.

SVMARIA.

- 1 **Tutela actio duplex est.**
- 2 **Iudicem ex officio pupillo pauperi tutorem datur.**
- 3 **Tutores de educando disputantibus, Iudex ordinat apud quem pupillus educari debeat.**
- 4 **Iudex ex officio contra suspectum tutorem inquirit.**
- 5 **Tutorem à matre date de utilitate Iudex cognoscit.**
- 6 **Ad confirmandum tutorem decreto opus esse.**
- 7 **Tutorem antea patens Scito Velliano, & secundum nuptus renuntiare debet.**
- 8 **Cum petitur confirmatio Tutorum copia testamenti qua in Camera exhibenda.**

9 **Tutor in Camera patens confirmationem sponte nulli datum mistere cogitur.**

10 **Si aliqui ex pupillis puberes, ad consensum praestandum tenentur debent.**

11 **Excusatio à tutela, quomodo proponatur.**

12 **Contra confirmationem tutorem excusationem suscipere tutorem, quomodo procedatur.**

13 **Excusatio à tutela, quomodo petatur.**

14 **De mandato ad reddendam rationem. Et quid aliquando citatio petatur. n. 11.**

15 **Cum rationes reddenda, Commissarij sibi deputantur.**

16 **Refusatio in integrum.**

17 **Ex stipulatu. 19. Actio in factum.**

18 **Subsidiaria aduersus magistratum.**

19 **Negotiorum gestorum actio: Et utilis contra curatorem. n. 22. Et an actio tutela cum hac comprehendatur. n. 23.**

20 **Actio ex testamento.**

21 **Extraordinaria ob delictum.**

22 **Susceptio accepta. 29. De dolo.**

23 **Furti vel expulsi a hereditatu: Et conditio furti. n. 29.**

24 **Rei vindictio. 31. Hypothecaria.**

Tutelæ actio, quæ duplex est; et directæ scilicet, & contrariæ, multa habet vicina remedia; nempe implorationem officii iudicis: Et alias actiones.

Officium iudicis, vel proprio motu, vel ad instantiam Partis impartiri solet.

Proprio motu, Primo cum tutor est dandus pupillo pauperi. Affin. late post alios, in execut. tract. §. 3. 4. 15. & 1. 16.

Secundo, cum plures tutores pupillum educare volunt, inquirere potest de moribus & apud quem educandus iudicare. Affin. d. l. c. cap. 118.

Tertio, Iudex etiam ex officio contra suspectum tutorem, inquirat, & eum ab officio remonet, per l. 3. §. praterita. & ibidem Bart. de suspect. tutor. Affin. de execut. d. §. 3. cap. 300.

Quarto, si cum petitur tutor à matre, de utilitate eius cognoscit. Affin. d. l. c. 301.

Ad instantiam Partis, impetitur Iudex officium, vel in iniuriam tutorem, vel volentem.

In volentem: si parat est suscipere tutelam, & petitio exhibeat ad confirmandum, & in reponendum decretum. Quod in Camera fit, cum inter immediate imperio subiectos, siue nobiles, siue alios petitur decretum: Quo casu iuramentum præstatur per procuratorem: Et si mulier est, qd se confirmari potuit,

7 tit. Senatusconsulto ꝑ Velleiano, & secundū nuptiis renuntiator. Exempla extant in symphor. supplic. titul. 19. supplic. 20. 21. 22. Quo tamen casu vna copia testamenti ꝑ exhibenda est, in quo nominati sunt tutores: alioqui confirmatio denegatur. Ita factum in causa der Windischen Vormünder/ 22. Aprilis, anno 89. Et decretum, Wosern die Supplicanten glaubwürdige Copey des Windischen Testaments beylegen/ vnnnd sich zur Vormündtschafft bey verspendung ihrer eigenen Haab/ vnd Güter/ vnd nicht ihrer pupillen verbunden werden / so solle darauff geschēhen was recht ist. Ita factum in causa Windentium Tutorum, 22. Aprilis, Anno 1589. Et decretum: quod si supplicantes verā copiam testamenti Windensis exhibuerint: Et ad tutelam sub hypothecatione suorum, non vero pupillorum bonorum sese obtulerint, tunc fiet quod iuris est. Decis. seu præiud. Camera, 9 in verbo curator: & speciale ad ꝑ iurandum requiritur mandatum, quo i debet sigillo ptoprio, aut manu tutoris esse subscriptum, & sigillatum. Et ideo eum in causa tutelari Pfalsgraff W. H. liberorum, Dux Wurteub. Et Marchio. B. & G. G. filius P. I. G. quilibet pro se darei Geraidt/ qui esset tantum sigillo cancellariæ, & manu quorundam consiliarium Ducis Wurtemberg. subscriptus, & sigillatus, fuit d. petita ordinatio denegata, 7. Decemb. anno 92. Et censēbant

10 Domini: ꝑ quia quidam ex pupillis essent puberes, quod ij etiam essent citandi ad præstandum consensum, vel quod consensus eorum deberet heysgelegt werden / id est, in inscriptis adiungi: cum inuito curator non datur, per iur. vulgaria.

IN inuitum impertitur Iudex officium: vel in initio, vel in medio, vel in fine.

In initio: si quis à tutela se ex-
11 cuset, & ꝑ exonerationem petat. Quod sæpe fieri solet. Er extat ea de re exemplum Camerale, in symphor. supplic. Cam. d. loc. tit. 19. suppl. 18.

12 Sic cum contumax sit tutor, ꝑ & nolit suscipere tutelam: si inmediate est Imperio subiectus, citatio contra eum petitur, & postea summaria petitio exhibetur: Cuius rei pro-

cessus egregius extat, in causa Georg Rhslein, grauen als ein verordneter Curator ad litem, contra Gerharden Grauen zu Wanderscheidt & consortes.

In medio: cum tutor susceptā tutelam deponere & ꝑ rationes reddere, ac 13 alium nominare vult: vt factum in cau. 2. E. wenslein contra Jalschenslein / 23. Octobris, anno 81. vbi pupillus propria autoritate volebat repudiare tutorem. Et ideo simul supplicabatur pro mandato pœnali Inhibitorio, & restituendo, nec non citatione ad docendum, de paritione.

In fine: cum mandata ad reddendam rationem contra tutores, ꝑ in Ca- 14 mera decernuntur: cuius exempla extant, in symphor. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 19. supplic. vbi mandatum sine clausula ad inendum computum & restituendū decretum, 11. Nouemb. anno 98. Et supplic. 25. & 16. April. anno 1594. post suppl. 21. tit. 18. cum clausula, 16. Febr. anno 1600. supplic. 6. tit. 18. Licet ordinariæ ꝑ citatione 15 supplicari debeat vt videre licet supplic. 26. & 27. Et hoc casu cum reddenda est ratio, sæpe Commissarii à Camera ordinantur, ꝑ qui ra- 16 tiones illas auscultent, de quo d. tit. 19. post suppl. 32. egregium extat exemplum.

Ad extremum datur etiā restitutio ꝑ in integrum. Primo minori, si vel sus- 17 ceperit tutelam, vel si susceptam non bene administrarit, de quo pulchre Sfort. O. 3d. de Restit. in integr. quæst. 61. art. 4. part. 2. Secundo, si dolo vel culpa tutoris lætus est pupillus. Tercio, si tutor alienauerit res pupilli, l. si res. 49. ff. de minorib. l. 3. & l. 5. C. si tutor vel curator interuenit.

ACTIONES, quæ competunt, vel sunt reales vel personales.

PERSONALES, vel ex contractu, vel delicto proueniunt.

Ex contractu autem: vel vero, vel quasi.

Ex vero rursus: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato, ꝑ stipulati actio: si tutor rem pupilli saluam fore promisit.

Ex innominato ꝑ contractibus: actio in t. 1.

PP 3 Qum:

Actum: Si pupillus ex transacione laesus sit, l. si *superfuisse*, §. in fin. *Cod. de dolo malo*. Item actio
 10 subsidiaaria, aduersus magistratrum, qui tutorem dedit. *Instit. de sed. tut. §. sciendum*. l. i. C. de magistrat. conueniend.

Ex quasi contractu, competit actio negotiorum gestorum, §. directi, vel uilis. Directa pluribus casibus: si uiliter tutor datus administret: si posthumo datus, nondum nato posthumo, negotia gubernet, l. 15. si quis quasi §. de eo qui pro tut. Si finita tutela quid agat, d. l. §. si quis quasi. & l. 13. si tutor. ff. de tut. act.
 21 Uilis datur contra curatorem, §. l. air Praetor. §. hanc actionem. & ibi Bartolus de negot. gest. Speculat. in tit. de iudijs §. 2. numero 6. Koffied. in rubr. de uili actio. negot. gestor. parte 1. ubi et requisita notat numero 1. Ecce consideratum in causa Reutshach contra Reutshach ubi tamen conclusum, dari actionem tutelae, quod illam uiliorem actoribus Domini censerent. Idemque consideratum in
 23 causa Moer contra Moer / ubi utramque posse cumulari putarunt: quia non reperitur prohibitum, per tradita Socin. in d. dilecti. n. 17. de libell. oblat.

Ex testamento quoque datur, fideicommissaria §. actio: si is qui testamento tutor datus, fideicommissum ex testamento accepit, & postmodum administrationem renuat, Lauia. 11. in princip. ff. de confirmand. tut.

Ex delicto; vel ordinarie, vel extra ordinem agitur.

25 Extra ordinem in casu §. l. 49. obferuam. ff. de administ. tut.

Ordinarie: vel nominata vel in nominata transacione agitur.

26 Innominata, suspecta accusatione: §. si pendente tutela Tutor delinquit. de quo *Instit. de suspect. tut.*

27 Datur & de dolo §. actio, si enormiter laesus sit pupillus, per transacionem cum pupillo initam, d. l. si *superfuisse*. §. infra de dolo malo.

Ex nominato delicto agitur furti, vel expilatae §. haereditatis, de eo, quod admixta rebus pupillaribus, antequam tutor esset.

29 Datur §. & condictio furtiua, si in ipsa tute-

la quid abstulerit, l. 1. in tutela. & l. 2. in princip. de action. tutel.

REI VINDICATIO §. 36 etiam datur, contra possessores, si pupilli rem Tutor alienauerit, de quo & supra actum, l. Tit. num. 47. §. a matre ff. de administrat. tut. l. magis puto §. 5. penultim. ff. de rebus eorum qui sub tutela. l. cum emancipatus. 3. C. ad. tit. l. 2. cum l. seq. *Cod. si quis ignorans rem minoris*. Villalob. in commun. opin. lit. F. num. 58. ubi post Ripam hanc communem dicit.

Hypothecaria §. datur pupillo, ex eo, quod bona Tutoris pupillo tacite sunt obligata, l. 20. pro officio. C. de administ. tut. Nouell. 118. §. sed si multi.

CAPVT XVII

De communi diuidundo remedijs. §.

S Y M M A R I A.

- 1 Ex officio Iudex diuisionem instituit, si controuersiam oriri posse uideat.
- 2 Lites ualde dubiae, an Iudex diuidere possit rem controuersam.
- 3 Possessoria remedia.
- 4 Familiae exercitum de actio. Et uiliu, n. 12.
- 5 Actio pro socio.
- 6 Actio in factum.
- 7 Interdicta civilia, praescriptis uerbis.
- 8 Negotiorum gestorum.
- 9 Ex delicto: actio de alienatione iudicij mutandi confessa.
- 10 Reale actio.

Comuni diuidundo actio, regulariter datur cum res aliqua sine societate est communis: cuius egregium exemplum extat in causa Ioannis Echerer contra Dincibeldt *Delictet per l. 2. Cod. commun. diuidundo*, & l. 17 §. cum l. seq. ff. pro socio. Concurrentia autem cum hac actione remedia sunt, vel officium Iudicis, vel aliae actiones.

E X O F F I C I O Iudex diuisionem instituere potest etiam Parte non petente: primo, si uideat oriri posse controuersias: §. quod adeo uerum est, ut non faciens puniatur: post Ioan. Baptistam. de Sancto Blasio *conf. 66. num. 31. inter feudalia*, refert Alin. in singul. *execut. tit. all. §. 3. cap. 130.*

Secunda

Secundo: si lis est valde controuersa. Quod quia dubitatione non caret, de eo, verba Agniti ex *de iur. Tract. de Execut. cap. 137.* adiciam, quæ sic habent. Iudex in causa valde dubia ex officio rem diuidendâ esse, pronuntiare potest, prout pronuntiariunt, Anton. à Burr. & Petr. Ancho. qui in causa illis commissa communicato inter se colloquio, & sæpe causa discussa, rem esse diuidendam, & dimidium vniqueui Parti assignandum esse dixerunt, & pronuntiarunt: vt refert, & attestatur ipse Anchor. in *consil. 210. inter contraria, & varia consilia.* Et id more Imperatoris, qui ita iudicauit, in *lego. Et has Tiberius. ff. de hered. institut.* & ad id adducunt text. in *capit. afferte. Extr. de presumpt. & in dist. consil. 210.* vbi concludunt, quæ iura Partium sunt dubia, quamlibet Partem ad lucrum aspirare, & ideo æquitati & iustitiae conuenit, vt inter Partes litigantes, res æqualiter diuidatur. Et ideo Iureconsultus hanc viam mediam in dubiis casibus elegit, in *lego. sed & si lege. §. adeo autem, in fin. ff. de petis. hered. & in leg. Titius. ff. ad Trebellianum.* vbi Alexand. in 3. notab. pariter concludit: quod vbi iuraciones alterius Partis non prævalent, via media eligenda est. Et per illum textum idem voluit Baldus in *leg. paterfamilias, in secund. notab. ff. de heredit. institut.* Et ad idem facit text. in *lego. si filius. ff. vt in posses. legat.* Et in *lego. non sinit Cod. de bon. qua lib.* Et in simili notab. Bartol. in *lego. si duo. in princip. ff. vti possidetis.* Et dixit Decius in *capit. prim. colum. 5. in vltim. notab. Extra de probat. & in consil. 176. vltim. themate. colum. 1. & in consil. 445. numer. 1. part. 4.* Et rursus Decius in *consil. 228. numer. 5. part. secunda.* Et Alexand. in *L. Titius. colum. prima in fin. ff. ad Trebellianum.* Et Felin. in *capit. primo numer. 105. Extra, de consil. & Boer. in decis. 42. numer. 39. vltim. prim.* Et est textus, in *lego. antiqui, ibi: medietatem quandam, quem not. Angel. ibi. ff. si pars hered. petas. & Bartol. in lego. si duo. colum. vltim. ante fin. versicul. & sic mihi videtur. ff. vti possidetis. & in leg. prima colum. fin. Cod. eodem titul.* Et Dynaus in *lego. Titia testores. in princip. ff. de leg. primo.* Et Baldus in *leg. prim. si pater. secund. de. notab. ff. de heredib. institut.* Canonistatum

autem hanc conclusionem primus sequutus est Vincentius, quem refert & sequitur Abb. in *cap. licet causam, colum. penult. versic. extra gloss. ponit Vincentium. Extra de probat. & Io. han. Balb. ac Socin. in eorum consilio posito in lecturis Socini. post titul. de except. rei indicata colum. fin. versic. possunt igitur colligere.* dum inquit, quod quando aliqua de re variæ sunt opiniones, Partes inter se concordiam facere debent, prout inuitantur à text. in *lego. non sine. Cod. de bon. qua lib. & illud consilium reperitur etiam inter consil. Socin. consil. 150. volum. 1. & voluit Boer. in quest. 111. An rex Franciæ dominus noster, colum. vltim. & in quest. 115. colum. fin.*

ACTIONES, quæ competunt, vel sunt petitoria, vel possessoria.

POSSESSORIAE, concurrunt, si de eo, quod † socius socium parietem communem reficere, demoliri, & insimulare quid prohibeat, agatur, l. si ades. ff. comuni diuidendo.

PETITORIAE, aut sunt reales aut personales.

Personales, vel ex contractu vel ex delicto descendunt.

EX CONTRACTU, autem vel vero vel quasi.

Ex vero rursus, vel nominato, vel innominato.

Nominato: vel mixto vel simplici.

E mixto, concurrunt † actio familiaris etcif. 4 cundæ, si res hæreditario iure communis sit, leg. per hoc iudicium. 14. in princip. ff. comuni diuidendo.

E simplici: actio pro socio, † si res ex societate communis sit, leg. sed & eo nomine. 10. in fin. ff. de noxal. action. leg. 2. in princip. versic. cum societate. ff. comuni diuidendo.

Ex innominato contractu: actio in factum † sola, si de eo, quod socius in locum communem mortuum intrulerit, agatur, l. si quis. 6. §. si quis in. ff. d. tit.

Item incerti, ciuilis † præscriptis verbis, 7 cum inter socios conuenisset, vt alternis annis eömuni fundo quisque solus frueretur, & alter alteri non patitur suui, vel immisso pecore fructus corruptat, l. si conuenerit. 23. ff. d. tit.

Ex quasi

Ex quasi contractu competit actio negotiorum gestorum § iola. Primo, cum socius in rem communem impendisset, postea suam partem alienauerit, *in hoc iudicium*. 14. §. diuersum. ff. communi diuidendo.

Secundo, si actor qui commune gessit negotium, sine socii parte suam commodum administrare potuit. *l. si quis*. 6. §. ceterum ff. communi diuidendo. *l. si communes*. 40. ff. de negotiis gestis.

Tertio, si quis in viam communem quid impenderit, *l. arbor*. 19. §. si per eundem. ff. d. iur.

9 Ex delicto § potest dici affinis, actio praetoria de alienatione iudicii mutandi causa facta: si is qui communi diuidendo actione conueniri poterat, suam partem iudicii mutandi causa alienauerit. *l. communis*. 24. in fin. ff. d. iur.

10 Realis § actio sola datur. Primo, si non idem, sed diuersum ius in eadem re plures habeant, *l. communis*. 7. §. sed et si de usufructu. versic. plane si causa. ff. communi diuidendo. Retamen legata, si incertum sit, quantum legati nomine debeatur, inter haeredem & legatarium, quamuis diuerso iure succedant, communi diuidendo actio datur, aut saltem incerti & partis vindicatio. *l. et si*. 8. §. 1. ff. d. iur. Similiter, si ex alio haeres institutus, rogatus sit partem hereditatis alteri restituere, § inter haeredem & fideicommissarium vtile familiae eriscundae vel communi diuidendo iudicium datur. *l. si ex asse*. 40. ff. familiae eriscundae.

Secundo, si res communis non sit, vel esse desierit, vt puta per diuisionem vni addita, *l. 1. in fin. ff. d. iur. l. si diuisionem*. 15. C. familiae eriscundae Marant. part. 4. dist. 20. num. 10. vbi dicit probandum primo dominium, & postea procedi super iudicio communi diuidendo.

CAPVT XVIII.

De finium regundorum remediis.

SVMARIA.

- 1 Remedium ex constitutione pignorationis.
- 2 Vt possidetur. Et quando cum finium regundorum concurrat. num. 3.
- 4 De termino moto.
- 5 Exemplum Camerale de hoc concursu agentis.

Finium regundorum actio, de cuius natura copiose disserit Hieron. de Monte cap. 38. per totum. datur, cum de finibus agitur: Eiusque affinia remedia sunt officium iudicis, & aliae actiones.

OFFICIUM iudicis competit, cum possunt noui termini poni, § de quibus supra de lapidibus, part. 2. lib. vlt. dictum. & ex constitutione pignorationis agi demonstratum. Idem officium competit cum veteres termini inspicere peruntur, de quo d. lib. vlt. per totum late egimus.

ACTIONES autem, quae competunt, vel possessoriae sunt, vel petitoriae.

POSSESSORIAE, § interdici. vti possidetis, praetertim vtile, quod datur ei, qui turbatur in possessione vel quasi iuris, vel seruitutis Marant. part. 4. in sept. distinct. num. 27. Oldend. lib. 2. ad. 4. Et hoc datum in causa Burgermeister vnd Kasten der Stadt Kottweil contra Bolognen vnd Weitingen. Licet § adionem finium regundorum ad colotandam suam possessionem admixta esse, idque fieri posse diceret Roesch, per notata Hieron. de Mont. de finib. dist. cap. 38.

PETITORIAE actiones, vel ex contractu vel delicto sunt.

Ex contractu: cum quasi finium ex inuestitura descendit: tunc putant agi ex contractu feudali, de quo egregie Rosenthal. de feud. cap. 12. concl. 12. num. 112.

Ex delicto, § de termino moto agit, de quo integer titulus in ff. extat.

DE concursu autem huius cum aliis actionibus sic disseritur in decisi. Meichsn. decis. 12. num. 10. Plures possent actiones competere, & primo, confessoria. Sed si recte considerentur eius requisita, quae recenset Rostred. part. 4. Rubr. de confessioni in rem act. num. 5. certe illa non competit: nam quam diu sum in possessione vel quasi seruitutis, ac ad alium non perueniret, ei, quoad exercitium, locus non est, si cur nec rei vindicationi, *l. nam alias*. ff. de iudiciis. §. l. vnica. C. de alien. iudic. mut. caus. salt. Rostred. d. part. §. rubr. 4. num. 41. sit. G. Deinde necesse est, vt seruitus sit debita, & constituta per patientiam vel alio modo. Rostred. d. l. m. 1. §. 2.

pet multa iura. Quorum neutrum probatum. Vel actio finium regund. quæ datur ei, qui directum vel utile dominium habet, vel quasi, in re. l. 1. § *sed & loci ff. fin. regund.* Sed petitio nostri libelli non quadrat huic actioni, in qua peti solet, ut fines distinguantur, vel appoliti melius discernantur, Rofred. *part. 2. rubric. de act. fin. regund. num. 10.* Hieron. de Monte in *tract. fin. regund. cap. 40. in fin. & nu. 43. num. 5. 6. & 7.*

Vel Interdictum unde vi, prout hoc innuit scriptum in Martio, Anno 70. &c. in Canie-ra productum, ubi conqueruntur de vi i. l. i. l. i. l. i. & spolio, & competit etiam pro iuribus spoliatis: cum inter immobilia competunt, leg. iubemus. *Cod. de sacrosanct. Ecclæs. Rofred. part. 2. rubric. unde vi. numer. 24. liter. K.*

Vel cumulatæ petitionum cum peflefforio.

LIBER SEXTVS. DE VLTIMARVM VOLVN- TATVM REMEDIIS.

CAPVT I.

De petitionis hæreditatis remediis.

SVMARIA.

- 1 *Petitio hæreditatis pro vniuersitate bonorum competit.*
- 2 *Etiã pro parte.*
- 3 *Pro fideicommissis. Et an pro vniuersali. n. 4. Et an sit actio in rem. num. 5. & quæ huius requisita. num. 6.*
- 7 *Publicatio testamenti quomodo petatur. Et qualis hic sit processus. 8.*
- 9 *Compulsorietas ad edendum Testamentum. Et quæ illa petatur: ut etiam in iudicio. num. 10.*
- 11 *Testamentum debet edi illis, quorum interest.*
- 12 *Mandata sine clausula decernantur, vel monitorialia ratione subfcriptionis.*
- 13 *Confirmatio Testamenti quomodo petatur.*
- 14 *De mandato penali ad exequendum Testamentum.*
- 15 *Mandatum, ad reddendam rationem.*
- 16 *Executivæ procedi quando nullus contradicitor ad sit.*
- 17 *Contra filiam renuntiantem mandatum penale decernitur.*
- 18 *Rescriptio in integrum. & num. 19.*
- 20 *Interdictum querum bonorum. Et sibi in Camera disputari, utrum competat. num. 21.*
- 22 *Conditio ex l. vltima. De Edict. D. Hadri. tollendo.*
- 23 *Carbonianum edictum. 24. Ad. Empti.*
- 25 *Mandati. 26. Condict. ex l.*
- 27 *Condictio ex l. i. C. unde vir & uxore.*
- 28 *Ad. præscriptis verbis.*
- 29 *Ex stipulatu ratione unionis prolium, l. i. n. l. præscriptis verbis.*
- 30 *Conditio causa data, &c. Et indebiti.*

31 *Quomodo dictæ conditiones petitioni hæreditatis opponantur.*

- 32 *Unio prolium quomodo tollatur, remissive.*
- 33 *Negotiorum gestorum. 34. Ex l. Aquil.*
- 35 *Querela inofficiosa. 36. Expilata hereditata.*
- 37 *Actio in factum loco actionis de dolo.*
- 38 *Actio de dolo. 39. Conditio ex consuetud.*
- 40 *Confessoria & negatoria.*
- 41 *Calumniana. 42. Publiciana.*
- 43 *Hypothecaria. 44. Famil. excusanda.*

Hactenus de contrahibus egimus: Nunc ad ultimarum voluntatum actiones, & affinia remedia perueniemus, eaque ordine pertractabimus, à petitione hæreditatis initio factæ: quæ competit pro vniuersitate, & quæ res hæreditariæ petuntur, quam ab intestato, & quæ res hæreditariæ petuntur, l. i. in princip. & ibi gloss. ff. de rei vindic. l. item videndum. 18. §. fin. cum l. seq. ff. d. i. r. siue tota hæreditas, siue pars eius (quod fideicommissaria petatur ex subfcriptione hæreditas, datur actio ex testamento, l. 1. & ibi gloss. verb. personalis. Cod. communis de legatis. Ferr. in form. libel. quomod. petat. hered. ex test. Oldendorp. class. 5. act. 4. §. Nam competit et pro fideicommissis vniuersali, Couarr. in capis. Raynuitur. §. 10. numer. 4. de Testament. Gomez. var. resol. cap. 5. numer. 7. 9. 14. ubi & de offi-

KeInburgenſis pro concluſa accepta: Er de ſuper decretum, dictum Kirtwang / ante nomina um Teſtamentum ſpatio quatuor meſium habere, & præterea quod ad exceptiones contra deſenſionales cuſa annexis reſponſionibus 11. Iunii proxime prodictas agere. conueniens eſt. tempus ad primam ante ferias ubique ex officio præfixum, ſub hac comminatione, niſi ei reſpectu parcat, viam ad id, ei hoc decreto præcluſam, & cauſam in puncto reſponſionum pro concluſa acceptam eſſe debere.

- 11 Ratio, ꝛ quia edi debet teſtamentum iis quorum intereſt. *ſor. titul. de tabul. teſtament. exhib.* Quinimò aperiendæ etiam ſunt petentibus iis quorum res eſt, vt iis inſpiciendi deſcribendique poteſtas ſiat. *l. 1. & l. 2. Quemadmodum teſtament. aperiunt.* Huius rei exemplum extat Marculphi Monachi *lib. de formul. publicorum primatorumque negotiorum*, quod reſert Cuias, ad Paul. *libro quarto ſenten. titul. 2. in princip.* Elegans quoque locus hac de re apud Auguſtinum *ad Pſalm. 21.* Tandiū inquit, contenditur de hæreditate mortuorum, quoad teſtamentum proferatur in publicum.

- 12 Tertiò, ꝛ mādaturum ſine clauſula decerni poteſt, ſeu potius monitoriale, *ex authent. hoc amplius. C. de fideicommiſ.* quando ſcilicet perſona cohæredi ſubſtituta eſt ſub conditione, & in defectum illius conditionis, alius hæres ei ſubſtitutus ſit; ſi conditio, ad implendam voluntatem teſtatoris, ſit in arbitrio cohæredis inſtitutis, tum inſtitutus, vel ſubſtitutus contra talem renuntiantem monitoriale petere poteſt. Ita factum in cauſa *Rechſelſtein / contra Schwärzenburg / & eius filiam Mariam*, 17. Ianuarii, anno 1588.

- 13 Quartò, ꝛ aliquando ſupplacatur vt confirmetur teſtamentum, in quo vxor virum hæredem inſtituerat, quod frater vxoris D. D. impugnare nitebatur, quaſi illud contra pacta dotalia quibus prouiſum, vt ſi vxor V. ſine liberis decederet, bona vxoris poſt mortem mariti redirent ad hæredes vxoris: eſſet conditum. Petebat vxor teſta-

mentum confirmari, & D. D. perpetuum ſilencium imponi. proceſſus decreti, ex *l. ſm. C. de ſil. Div. Adrian. licet & ſilencium impoſitum.*

Quintò ꝛ ſupplicatur etiam 14. pro mandato pœnali ad exequendum teſtamentum; licet hoc ſi non rectè petatur, denegetur, vt factum 2. Maii, anno 1599. cuius veſtigia exant in ſymphor. *ſuppl. tom. 2. par. 3. tit. 33. ſuppl. 6.*

Sextò, vt rationes ꝛ reddantur, quod conſideratum in cauſa *Joachim Eickmans contra Bartholden Gaſtan / & conſortes*: vbi licet Reſerens daret petitionem hæreditatis, ided quod expreſſe in grauaminibus illam ſe intentare velle appellans. diceret: quia tamen in priori inſtantia implorauerat officium Iudicis, non licere in cauſa appellationis petitione hæreditatis agere voluit Correſerens, per diſpoſit. *Ordin. part. 3. tit. 33. §. vnd ſoll.* Et ided de actione prioris inſtantie videndum eſſe exiſtimauit.

Septimo, executiue, etiam ꝛ ex 16. teſtamento agitur, quando nullus adeſt contradiſtor; Ita poſt Bart. Bald. Caſtrenſ. Alex. laſon, Dec. Zuechar. tradit Ioseph. Ludouici *de iſ. 23 num. 6.*

Octauo filiam ꝛ renūntiantem 17. iuramento bonis paternis & fraternis, ſeque volentem poſtea inmiſcere hæreditati, mandato pœnali coërcitum in Camera. conſtat ex præiudicio in cauſa *Holdingſhauiſen / contra Holdingſhauiſen / 28. Iunii, anno 91.*

Nono etiam petitur reſtitutio in integrum.

Primo ꝛ ab herede minoris contra teſtamentum, ſi minor blanditiis inductus teſtamentum fecerit Ita pet *l. Luci. §. Sempronius de legat. 2. poſt alios cõmu. dicit Sfort. Odd. p. 2. de Reſp. q. 58. art. 3. n. 43.* q. notandum, quia quotidie has, minoribus in fraudem legitimorum hæredum ſtui videmus technas.

Secundo minor reſtituitur ꝛ adnerſus in conſulto adi hæreditatē; etiam ſi inuenarium fecerit de quo vt l. te, ita poſte & elegantè. diſſerit Sfort. Odd. l. tra. 3. quaſt. 6.

QQ. ACTIO.

ACTIONES quæ proponuntur, vel sunt petitoriaræ, vel possessoriæ.

- POSSessoriæ. Interdictum Quo-
 10 **rum** bonorū, quod datur, tam pro re feudali quam allodiali. Decius *consil.* 24. An autem
 11 hoc, an vero petitio hæreditatis et compete-
 ret, disputatum late in causa Hans Lutgen/
 & consorten, contra Herman Holsander / vbi
 conclusum quia non peteretur: vniuersitas,
 sed quædam tantum bona. vtile Interdictum
 dari promissione in possessionem, *ex l. vlt. de*
 12 *edict. et Diui Hadrian. tollend.*

- 13 Carbonaria bonorum possessio et datur,
 vt venter in possess. bonorum mittatur, post-
 humo delata hæreditate. Quia autem de his
 prioribus duobus remediis supra in materia
 possessoria actum est: Posteriora vero cap. se-
 quenti latius examinabuntur: non est diutius
 hic inhærendum, sed ad petitorias actiones
 transeundum.

SUNT autem hæ vel personales, vel rea-
 les, vel mixtæ.

Personales, ex contractu, vel delicto descen-
dunt.

Ex contractu autem, vel vero, vel quasi.

Ex vero rursus, vel nominato
 vel innominato.

- 24 *E nominato*, et empti actione agitur, ratio-
 ne hæreditatis emptæ, de quo sic ait Carol.
 Ruin. in rubric. *solutio matrimon. numer.* 124. Ac-
 tio ex empto, quæ datur emptori hæredita-
 ris, est vniuersalis, sicut petitio hæreditatis,
 secundum gloss. in l. 2. §. *peruenisse. de heredit.*
vel act. vendit. Et sic procedit libellus genera-
 lis: & tamen singula res emptæ sunt in obli-
 gatione, vt probatur in d. §. *peruenisse, & clarum*
in l. qui filii. §. fin. eod. tit.

- 25 Item actione mandati, et si possessor hære-
 ditatis, rogatu auctoris, hæredem se institui
 passus sit, ita vt aliquando hæreditatem ei re-
 stitueret, *Liquidam. 46. ff. de heredit. instit.*

- 26 *Ex innominato contractu*, petio eoditione
 ex lege agitur, in casu infra et de rei vindica-
 tione relatæ. Et consideratum id in causa
 Caspar Schwartzenfassen / & consorten,
 contra Balisfarn Baumgarten / vbi de

consuetudine Iuliacensi disputatum: & ta-
 men petitio hæreditatis data. Ac in causa
 Conradt Ziem / contra fratres von Wdram.

Item et conditionem *ex leg. 1. Cod. vnde vir* 27
& vxor. Nouell. 118. col. 1. dedit Correfcens in
 causa Mary Müller / contra Jacob Sorgen/
 quamuis Referens simpliciter petitionem
 hæreditatis dari posse, assereret.

Secundo, et præscriptis verbis, vel ex con- 28
 stituto: cum conuenient est de hæreditate
 diuidenda. Sic luculenter disputatum in
 causa Niclaus Schmidt contra Burgermei-
 ster vnd Rahr der Statt Friedlands / vbi tes-
 tamentum productum, & Referens dabit
 rei vindicationem, vt et alii Domini: Correfc-
 ens vero, vt & nonnulli alii, præscriptis ver-
 bis vel ex constituto, alii actionem ex testa-
 mento.

Sic cum de et vniione prolium ageretur, 29
 dicebatur ex hac ratione, inter referendum
 actum esse ex stipulatu: Et præscriptis verbis
 ex contractu, & conuentione vnionis pro-
 lium, actionem institutam esse ad scimis-
 sem hæreditatis Augustini auunculi adopti-
 ui: Petitio enim hæreditatis eo casu locum
 habere non poterat, quia Reus non posside-
 bat bona Augustini pro hærede, vel propo-
 sessore, sed donationis titulo. At iuris est
 contra iurlo possidentem petitionem hære-
 ditatis institui non posse. *leg. regulariter. ff. de*
petit. hered. leg. hereditas. Cod. eod. titul. Et vtro-
 bique Dd. Quamuis et rei vindicatio locum
 habere possit. Et cum auctores solo vnionis
 contractu niterentur, qui ex instrumento
 publico desuper confecto, plenissime probat-
 ur, *leg. cum precibus. Cod. de fide instrument. leg.*
optima. Cod. de contrab. & comm. stipular. cum
 qua conditiones concurrunt. Quod et ad 30
 conditionem causa data, & c. & conditionem
 indebiti, attinet, æquum est; dicebat
 Referens; vt hoc reddatur, quod Augusti-
 nus prætextu vnionis prolium ex hæreditate
 Annæ Ammelix accepit, quamquam de eo
 nulla in libello specialis sit petitio: sed tan-
 tum protestatio & actionis reservatio. Ta-
 men cum in sexto artic. auctor ponat, quan-
 tum Augustinus ex dict. hereditate prætex-
 tu vno-

- tu vnionis acceperit, scilicet 90. floren. & testes desuper producantur, & deponant, atque alias, vigore clausulæ salutaris, omnis actio, & omne remedium competens, & resultans ex narratis, in iudicium deductum esse videatur; ita vt Iudex possit supplere & impartiri officium; etiam si ab altera parte non petatur, vt declarat Panormit. *cap. cum dilectus. n. 52.* & ibi communiter Canonist. *de ord. cogn. Idem cap. 1. n. 2. de offic. deleg. Iason. §. omnium. nu. 147. Instit. de aut. puto eius ratione esse habendam.* Sæpissime autem hæc actio, seu vnio prolium opponitur petitioni hæreditatis, ad eam elidendam: vt egregie disputatum inuenio in causa Wendel von Mattin / contra des Jungen Jacobs Heiss Vormunder, vbi Referens dabat petitionem hæreditatis: Correferens in vtramque partem disputabat. Et in causa Georg Fischer vnus Caspar Arnbruster / contra Paulum Kell & consortes. Et in causa Con Conradt contra Theis Silberberner / vbi late de validitate disputatum, ann. 1549. mense Ianuar. Idemque exceptiue disputatum in causa Hieronymi Staehel / contra Michael Schæpper. Quomodo autem petatur callati hæc vnio prolium, infra de querela in officio si latius diceretur.

- 33 Ex quasi † contractu, vel negotiorum gestorum actione agitur: si possessor hæredis nomine, hæreditaria negotia gesserit, *l. vlt. §. negotiorum. ff. si pars hæreditatu petatur.*

EX DELICTO agitur, vel vero, vel quasi.

Ex quasi delicto agitur actio-

- 34 ne legis † Aquiliæ, quæ competit, si ex eo, quod possessor seruum hæreditarium occiderit, agatur, *l. si à domino 36. §. si possessor. ff. h. tit.*
- 35 Item querela † inofficioli, quæ sæpe cum petitione hæreditatis cumulat. *Conan. lib. 9. comment. c. 8.* Ita obseruatum in causa Melchior Wylter contra Catharinam Caspar Wylter Wirtib. anno 78. mense Aprilii.
- 36 Ex vero † delicto agitur, ratione expilatæ hæreditatis, & si quis in testamento quid se leuerit, ascripterit, &c.
- 37 Sic, & actio † in factum, loco

actionis de dolo, datur. Ita in causa Hieronymi Staehel als Eſſeeger Margaretha seuer Hausſtraßen / contra Michael Schæpper nomine vxoris; vbi cum libellus non vno vicio laboraret, tamen Referens concludebat actum petitione hæreditatis: Correferens vero dicebat; quia non petunt se declarari hæredes, videtur informis, quoad petitionem hæreditatis: Igitur dat actionem in factum, quæ succedit loco actionis de dolo, *l. non debet, de dolo. ex Roffred. de actione in factum surrogata loco actionis de dolo.* Sic & Ioan. Igneus, in *l. si exheredatus. n. 37. ad Syllavian.* ait: Et sic propter res subtrahatas actio ex vendito competit: non propter id quod dixerat, minime hæreditatem valere. Nam si propter persuasionem illam, quia res minime valere dixisset, agi deberet, de dolo competere actio, ad id quod plures hæreditas valeret: quatenus propter persuasionem dolose factam minus fuisset consecutus, *l. si quis affirmaverit. secundo responso. ff. de dolo. ibi:* si autem mihi persuaserit, vt repudiem hæreditatem, quasi minus soluendo sit, vel vt optem seruum quasi melior eo in familia non sit: † dico de dolo dandā actionē, 33 si callide hoc fecerit. Sed in §. per contrarium. actio tantū datur ex vedito: tamē quanti pluris hæreditas valeret, si subtraheretur non fuisset: quemadmodū in *l. tres frat. in fi. ff. de pat. dicitur:* actionē communi diuidundo cōpetere aduersus fratrem, pro rebus ab eo subtrahatis tantum: non autem actionem de dolo. Quoniam in istis contractibus bonæ fidei, lex curam tantum habet, indemnem eum seruare, cui aliquid subtrahum est, & hac ratione actionem ex eo contractu concedit: non autem actionē de dolo, *l. cum à te. ff. de dolo.* Neque dici potest dolum incidisse in contractum, sed vere contractui causam dedisse: quoniam nisi dolum causam contractui dedisset, venditor non erat sic contracturus: vt plane illius legis verba ostendunt, quæ repetere non expedit; cum plus satis explicata sint. Et per integrum dilucidum, quomodo potius alia, quam doli actione agendum, demonstrat.

RE ALI S actio: est rei vindictio, qua agitur.

QQ 3 Primo:

33 *Primo*: si ratione consuetudinis quædam bona petantur (utpote ex consuetudine terræ Iuliacensis dicitur Stodgüter) tunc non potest dari petitio hæreditatis: præsertim si non petat se declarari heredem, vel suam quotam hæreditatis. Quod consideratum in causa Bætt contra Brögen / ubi licet Referens hæreditatis petitionem daret: quia tamen Correferens videbatur nec posse dari, nec utilem esse: cum eo casu debuisset seruare pacta dotalia de functi, per l. ex qua persona, de reg. iur. dedit rei vindicationem ex huiusmodi consuetudine, per doctrin. Ba. t. in l. omnes populi, & l. de quibus, n. 13, de legib. lason in l. vn. de condit. ex l. Alii tamen Domini, ex illa consuetudine, petitione hæreditatis actum putabant.

Secundo: si Reus non pro hærede, neque possessore, sed titulo rem hæreditariam possideat, l. hæreditarij, 7. in fin. l. quod si, 16. §. fin. ff. h. tit. cuius exemplum extat in causa quadam ardua: ubi de filia exclusa à statuto disputatum, & in causa Wolff von Brücksel / contra Petern Kofeler.

Tertio: si grex, armentum, vel equitum petatur: hoc enim casu, quamuis non singulari, sed vniuersæ res petantur, rei vindicatio competit, l. ff. de rei vindicat.

Quarto: si ea res petatur, calus vsucapione defunctus inchoauit, hæres impleuit, l. & nō tantum 19. §. quod si pro emptore, h. tit.

40 *Quinto*: si agitur etiam cōfessoria, & negotioria: si seruitus quæ pro petitio hæreditatis debetur, petatur: tunc propria seruitutis actio competit, d. l. & non tantum, 19. §. fin.

41 *Sexto*: Caluissiana: si si libertus defunctus in fraudem patroni Actoris bona sua alienasse dicatur, d. l. quod si, 16. §. idem scribit.

42 *Septimo*: Publiciana: si si ea res petatur, quæ defunctus à non domino comparauerat, d. l. & non tantum, §. & quidem, versic. sicut illa.

43 *Octauo*: hypothecaria: si si res defuncto pignori obligata petatur, d. §. & quidem.

44 *MIXTA* 7 *FAMILIÆ* erciscundæ actio intentata censetur: si non ad restitutionem, sed ad diuidendam hæreditatem agatur, l. c. §. proinde est, in fin. & l. non possumus, 7. ff. si pater hæreditas petatur. Quod tamen hære-

us procedit, si non actor hæres negetur & c. proinde.

CAPVT II

De bonorum possessionis remedijs.

S Y M M A R I A :

1. An bonorū possessio sit actio stricti iuris, vel bona fidei.
2. Bonorum possessori dari etiam actiones ciuiles. Et exemplum Cameralis, de hac actione, Galus affinit. remedijs.
3. Varia esse remedia bon. possessionis, secundum varias species.
4. Restitutio in integrum.
5. Condicio ad supplementum ratione legitima.
6. Querela inoffensioi Testamenti.
7. An viuescit libellus, si petatur possessio bonorum: Non vero bonorum possessio.

L I C E T videbatur hic frustra de genere actionis disputari, cum eadem videatur cō petitione hæreditatis: tamē cum nomen, ius leuiungat, & res diuersas statuamus necesse est, ac in eo videtur pondus, quoad efficaciam consistere: quod eam esse bonæ fidei volunt, & de quo in vtramque partem Benincas, de act. §. actionum, nu. 684. Quamuis autem bonorum possessori: etiam actiones ciuiles competat; non tamen propterea desunt esse ciuiles, nec sunt prætoriar. Benincas, d. §. actionum, nu. 583. Et ne hic tanquā de reabolita disputari quis existimet: exempli Cameralis loco verba Meichsfneri, ex decis. 9. m. 15. præmittimus; quæ sic habent: Videtur intentata petitio hæreditatis, l. si quis seruum, §. vlt. de petit. hered. quæ siue quis totum, siue partē petat, competit contra eum, qui se pro heredē gessit, l. nec illam, §. non solū, & l. qui se liti, ff. de petit. hered. Oldend. ad §. clas. §. num. 4. versic. aduersus eum. Et requiritur, vt delata sit. Schurff, consil. 96. num. 24. cent. 1. Et eo ipso videtur adiūse, quod intentauit petitionem hæreditatis. Pet. Iacob. i. lna præct. in rubr. de petit. hered. Interdictū Quorū bonorū posset ipsi dari; quia bonorum possessionem agnouit apud Iudicem, Oldend. ad l. clas. 2. num. 5. in clas. Tertio bonorum po. restitoria hæreditatis petitio: quæ datur ei, cui delatum est ius succedendi ex bono & æquo, qui tamē iure ciuili summo non admittitur.

Old. *act. 1. class. 2. num. 13.* utpote qui venit vigore statuti vel pacti alicuius. Tamen bonorum possessio hereditatis petitio rectius datur; præsertim cum sit mixta, tam in rem, quam in personam. *leg. item veniunt. in fin. de petit. hered.* Et hæc quidem actio, est eiusdem effectus & potestatis, cuius petitio hereditatis similis reputata, *vt in l. 1. & 2. ff. de bonor. possess. hered. petit.* Oldend. *act. 6. class. 5.* Et possessor, per sequestrationem, non semper priuatur possessione. *Ferr. in ser. sequestr. versic. audiat, vel preiudicat. num. 2. per text. in l. 3. §. genera ff. de acquir. possess.* Concludo igitur bonorum possessionem hereditas, potest. institutam esse.

3 Sunt autem remedia ꝑ eius varia, quæ reuocentur in his *bonor. possessionib.* & ibidem ad Dd. quos omnes, meo iudicio, doctrina, & subtilitate, Ronchegall. superat. Verum ea missa faciamus, & dicamus, duo esse affinia, præ reliquis scilicet officium iudicis, & conditio ad supplementum legitimæ.

4 OFFICIO iudicis datur ꝑ Restitutio in integrum aduersus repudiatam bonorū possessionem. *per leg. 1. §. 1. de collat. bonor. Stort. Odd. de restit. in integ. art. 1. quasi. 63.*

5 Conditio ꝑ ad supplementum legitimæ, contra testamentum datur, de qua vide l. 21. *fin. patronur. §. 1. ff. de iure patron.*

6 Possit huic annuerari, ꝑ querela inofficiosa; Actio ex testamēto; Petitio hereditatis ab intestato; verum cū de ijs capere pcedenti diu sit, non diutius insto: sed ad Codicillos me confero; si hoc saltem, libellum super hac actione formantem, monuero: vt omnis dubii tollendi gratia, bonorum possessionem, non possessionem bonorum petat; propter illa quæ notat Ronchegall. in rubric. num. 26. hisce verbis: prædicta inuestigatio dedit Doctorib. ansam ad querendum, tum hic, tum

7 alibi, in l. 1. C. eodem. de vno; Pone, ꝑ tum Caius apud ius dicentem vellet eam bonor. possessionem, quæ ius successionis est, agnosce-
re, l. fin. C. eod. & §. fin. infr. in sua intentione, dixit petere se posses. bonorum. Vcl finge; eum desiderasse, auctore iudice, poni in re-
rum posses. corporali, & subinde facti, quo iuste possideret; l. infra. vbi not. ff. de acquir. pos-

sess. Expressit tamen ille bonorum possessionem: non quid huiusmodi petitiones, vti legitime, sustineantur? Et decidunt illi, eas sustineri, eo potissimum argumento; quia magis inspicienda est subiecta materia, quam verborum ordo, quem in proposito patu-
faciunt, quo salua sit petentis intentio, *argu-
ment. leg. sed et si possess. §. item si. vbi Bart. & alii
ff. de iure iur. Bart. in l. 1. C. de usufruct. quæ fuit
sententia Baldi dict. leg. 1. C. eodem. vbi & Dec.* Et indubitata illa quidem in secunda specie; quando scilicet petitur possessio facti; quam recte dici etiam bonorum possessionem su-
pra admonuimus. Prior casus est magis dubius, quoniam, vt ex prædictis patet, verba repugnant. Nam ius illud prætorium, nunc
quam dicitur possessio bonorum. Verum & in hoc, ipse aliorum sententiæ subscribo; si modo ex ijs, quæ narrantur, deprehenda-
mus talem esse petitoris mentem; vt attingit Ioann. Fabri, hoc l. 1. secundo, quam verba adaptantur; ne aliqui actus Agentis pereat,
l. si quis intentio, vbi not. ff. de iud. Cui opi-
nioni præterea opitulatur id, quod superius
affirmaui, Bonorum possessionem iuris effe-
ctu inspecto, dirigi ad eandem ipsam possi-
den-
den si, & vtriusque verbi eandem esse origi-
nem. Postremo non nihil facit præterea ad
rem nostram; quoniam si petat aliquis sim-
pliciter possessionem, eam velut hanc agnos-
cere, obtinebit. Nam tunc vox bonorum,
pro expressa habetur, aut subaudiatur Dec.
in leg. 1. in princip. C. vnde legit. Et tantum de
possessione bonorum.

CAPVT III.

De Codicillorum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Officio iudicis petitur fideicommissum in codicillis re-
lictum.
- 2 An cum officio iudicis actio conueniat.
- 3 Conditio ex lege.
- 4 Actio directa ex Testamento, cum codicillis Testa-
mento confirmari suus.
- 5 Veritas ex Testamento committitur. Et in specie pro lo-
gato in codicillis relicto. num. 6.

RATIONE codicillorum seu rerum codicillis relictarum: vel officium iudicis implorari; vel aliarum actiones intentari solent.

OFFL

OFFICIUM iudicis imploratur in casu *l. pecunia. §. profectio. de verb. signif.* ubi pro fideicommissio, et quod in Codicillis relinquatur, competit officium iudicis, refert gl. in l. 2. C. commun. de legat. in verb. personalis, et in l. fin. in verb. acquisitionis, C. de codicill. et notat gl. fin. in l. 1. de Testament. volens competere actionem; nisi dicas hodie cessare officium iudicis; cum prodita sit actio, et remedium ordinarium, faciens cessare istud extraordinarium, l. in provinciali. §. 1. de oper. nou. nunt. nisi replicando dicat ista remedia esse compatibilia, et vnum esse plenius altero; consequenterque ambo posse competere, per text. in l. quoties, de actionib. et obligat. et vt tradunt Bart. et alii in d. §. 1.

Nec poterit et competere conditio ex lege, vt dicunt hic moderni post gl. in l. 2. C. commun. de legat. quia non dicitur actio utilis: verba sunt Parisii in l. per omnia. n. 70. de legat. 1.

ACTIONES quae intentantur: vel sunt directae: vel utiles.

DIRECTA personalis intentatur: cum legatum est in Testamento, et in quo sunt Codicilli confirmati, l. 3. de testam. iurcl. Quod licet quidam impugnent: tamē ipsorum repugnatio ruit: quia quando Codicilli confirmantur, sequuntur ius Testamenti, l. ab intestato. 16. ff. hoc titul. Et sicut ex testamento competit directae: ita etiam ex Codicillis confirmatis. Non obstat, Codicillos assumpsisse originem et auctoritatem à Diuo Augusto: quia illam non assumpserunt simpliciter, sed secundum ius testamentorum, d. l. ab intestato. Et quando adest confirmatio, debet competere directae: eo quod videntur relictæ in ipso testamento confirmante. Quando vero relinquuntur ab intestato, et in Codicillis simpliciter, illi habent vim testamenti: et competit utilis: cum testamentum vere non adit, sed solum Codicilli habentes vim illius: et cessabunt dicta lason. de contrah. emphyteutico. Nam ibi datur actio, et non simpliciter, disponitur. Quod ego puto verissimum, et confirmat Paris. d. loc. n. 71.

UTILIS et actiones intentantur: Primo in genere, quae ex testamento competunt: Ex enim si directae, id est, verbis legis conceduntur, ex Codicillis vtiliter concedi solent: per

iam dicta Parisii. Adde gloss. in §. codicill. in fine. de codicill. Quod notatur in symphor. supplic. sub nomine Gilman. edit. tom. 1. part. 3. rot. 6. num. 109.

Secundo proponuntur in specie, et pro legato in Codicillis relicto, de quo infra, de legat. et per l. filiusfamil. ff. ad l. Falcid. notat Paris. d. l. num. 71.

CAPVT IV.

De fideicommissorum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Petitiō hereditatis.
- 2 Aditio, et restitutio hereditatis, quoad officium, comparantur.
- 3 Pro fideicommissis et petitoria et possessoria remedia competunt.
- 4 Quam hac actione probanda sint.
- 5 An hac actio fideicommissaria particularibus detur.
- 6 Restitutio in integrum duobus casibus competit.
- 7 Quorum bonorum. 8. Quorum legatorum.
- 9 Remedium l. finalis. C. de editio D. Hadriani tollend. Et quod illud non competat legatariis: et fideicommissariis particularibus, n. 10.
- 11 Mandati. 12. Actiones ex quasi contractu.
- 13 Officium Iudicis post aditam hereditatem.
- 14 L. Aquilia actio.
- 15 Ex SC. Trebelliano et Pegasiano.
- 16 Rei vindictio. 17. Publiciana.
- 18 Hypothecaria actio, et eius utilitas, n. 19.

Generale fideicommissum hereditati comparatur: Competit autem pro eiusmodi generalibus fideicommissis, fideicommissaria et hereditatis petitiō: vt supra de petitione hereditatis explicatum est. Et pulchre tradidit Peregrini de fideicom. art. 4. §. n. 18. hisce verbis: Competit praeterea fideicommissario vniuersali reales actiones hereditarias, et rerū persecutoriae: sed haec non competunt, nisi facta ab herede grauato restitutione verbalis, vel nisi ex auctoritate legis inducta sit restitutio, de qua materia restitutionis verbalis, et legalis, plene dixi in art. 2. n. 53. Et est ratio, vt ibidem declaravi, n. 50. quia quod et operatur aditio hereditatis in persona heredis: idem operatur restitutio hereditatis verbalis, aut legalis in persona fideicommissarii vniuersalis. Ideoque, sicut per hereditatis aditionem acquiruntur heredi iuxta omnia hereditaria, et rerum dominia, cum heredes. ff. de acquir. possess. l. 1. §. Scia.

uola.

Nota ff. si quis test. lib. & ex tunc agere potest Remediis petitoris, & possessoris, & non ante, l. si scripti. C. de iur. hered. Sic quoque fideicommissarius vniuersalis, & qui loco heredis subrogatur, postulat, l. postulat, §. sed & in huiusmodi, ff. ad Trebell. l. si scilicet, §. quod cum eo. Et qui heredem adire non potest direcio, sed per heredem adire potest, per restitutionem hereditatis consequitur omnia iura hereditaria actiua, & passiva, ac rerum & minia pro ea quota qua sibi sit restitutio, l. facta, l. restitui, l. ita tamen, §. qui in Trebelliano, l. quantitas, & d. l. postulate, §. sed & in huiusmodi, ff. eod. Vnde ante restitutionem agere nequit, & actiones hereditarias proponere, vt est text. in l. i. ff. de fideicommiss. hered. petit. vbi Bart. notauit. & postea Bal. Angel. & Alber. Boer. decis. 36. n. 8. Paul. Cast. in d. restit. in prin. Nat. conf. 200. col. 1. Apud nos autem praticatur, vt iudicis auctoritate pronuntietur casum fideicommissi in personam fideicommissarii, & ex tunc fideicommissarius actiones proponit petitorias, aut possessoria exercet remedia. Placuit autem prius compediose de petitoriis actionibus agere, deinde de remediis possessoris. Quamvis ordo postulet, vt prius intententur possessoria, deinde petitoria, ad l. ordinarii. C. de rei vindicat. cum similib. Facta itaque restitutione verbalis, aut legali, competit fideicommissario vniuersali petitio hereditatis fideicommissaria, de qua in d. l. i. & per tot ff. de fideicommiss. hered. petit. Et sicut petitio hereditatis datur vero heredi aduersus possessorē, vel aduersus putatum heredem: sic & fideicommissaria petitio hereditatis, facta restitutione, datur pro consequenda hereditate, & rebus hereditariis, aduersus putatum heredem, aut aduersus possesorem; non aut aduersus verum heredem grauatum, l. fin. §. i. ff. ad tit. Corn. conf. 18. col. 4. in prin. lib. 3. sed & aduersus verum heredem pro singulis rebus non restituitis, vel non plene, hæc competit actio: quia quoad fideicommissarium titulus heredis habetur pro non titulo, gloss. magna in d. l. si. quam sequuntur Dd. ibi gloss. in d. l. ita tamen. §. ex Trebelliano, in verb. actiones. Alex. in l. fin. n. 8. C. de edict. D. Andr. voll. sequitur Menoch. in 4. remed. adipiscend. nu. 122. Et hæc actione hac conuenitur, tenetur

pro neglectis & consumptis, sicut possessor hereditatis: per text. in leg. si possessor. & l. item vniuers. §. 1. in l. in affirmatiu. ff. de petit. hered. Et in hoc iudicio: quia vniuersale est, veniunt etiam res, quæ lite pendente ad heredem superuenissent, l. 4. l. si que tempore, ff. de petit. hered. etiam quod possessor pro vna re singulari ab eo possessa, tempore moti iudicii, conuersus fuisset, sicut in l. edita. C. de edend. tradidere Fulgos. Rimin. Aretin. Socin. Deci. Alciat. & Curt. iun. & communem dixit Didac. in pract. cap. 12. nu. 6. Menoch. in 1. remed. adipiscend. nu. 71. Et in hac actione sufficit probare restitutionem verbalem, aut legalem, seu id quod loco restitutionis habetur. Itē de possessione, seu detentione testatoris fideicommittentis, prout in petitione hereditatis, ad l. item vidend. nu. §. fin. & l. & non tantum ff. de petit. hered. sic pulchre Corn. d. consil. 18. in 2. & conf. 207. col. 2. in 1. Aret. conf. 104. col. 4. vers. 3. ad 3. vbi inquit: Quod probata possessione vel detentione in vita defuncti, præsumatur continuata vsque ad eius mortem, ex notatis in l. siue possideris, C. de probat. Et sic quoque scriptis Ruin. conf. 52. ante nu. 7. in 4. sequuntur Nat. conf. 400. Rimin. ad l. iun. conf. 618. n. 41. Hæc tamen actio non competit legatariis, & fideicommissariis particularibus, pro singulis rebus relictis: prout nec est petitio hereditatis.

Huius autem actionis affinitas: vel in modum actionis, vel officii iudicis competunt.

OFFICIUM Iudicis: Primo, restitutio in integrum aduersus repudiationem fideicommissi, l. 3. §. si quis minor ff. de minorib. lare Sfort. Odd. de restit. part. 2. quæst. 85. art. 4.

Secundo in casu supra nu. 3. relato.

IN MODUM actionis competetia: vel petitoria sunt, vel possessoria.

POSSESSORIA in Remedia sunt interdicta. Quorum honorum, quod competit etiam fideicommissario vniuersali, post tamen restitutionem verbalem, aut legalem: quia heredis locum obtinet, l. postulate, §. sed & in huiusmodi, ff. ad Trebellian. l. si filius, §. si quis omis. causa test. Nam & idem beneficium d. l. fin. conuenit: vt in eadem lege Bart. scriptis sub n. 9. Nec mirum: Nam huiusmodi interdictum ad vniuersitatem pertinet, & est restitutorium

R R vniuers-

vniversorum bonorum, vt Vlpian. inquit, *in d. l. 1. ff. cod. & in l. 1. §. hoc interdictum. ff. quor. leg.* vbi ad litteram legitur, Interdictum illud habere hæredem, & hæredis hæredem, bonorum possesores, nec non ceteros quoque successores: quæ sane verba fideicommissarium quoque vniuersalem continere, notauit Ripa ibi, sub num. 4. per text. in l. ficut. §. 1. ff. quib. mod. pig. & per gloss. in l. quædam ff. de iudic. sequitur Menoch. in 2. remed. adipif. num. 18.

8 Quorum legatorum: † quod competit etiam fideicommissariis vniuersalibus, post restitutionem hæreditatem, re. verbo, aut iure ipsi sic notauit Ripa in d. l. §. num. 4. ponderando textum illum, ibi: ceterisque successoribus: Et quia fideicommissarius vniuersalis hæres esse dicitur, l. ficut. §. 1. ff. quib. mod. pig. gloss. in l. quædam ff. de iud. Nam hæredis locum subit, l. postulante. §. 1. ff. ad Trebellian. l. si sit ius. ff. quod cum eo. Ideoque ad legatorum præstationem teneatur, ab eo relictorum: vel etiam ab hærede, si ab eo soluta non fuerint. l. 1. §. fin. cū l. seq. ff. ad Treb. & l. 1. & l. penult. C. cod. sequitur Menoch. d. loc. quasi. §. Particularibus autem successoribus, legatariis scilicet & fideicommissariis certarum rerum, Interdictum hoc non competit: quia de his prætoris edictum non loquitur, ad l. 4. §. roties. ff. de damn. infect. & in l. si seruum, §. non dixit prætor. ff. de acquir. hæredit. Peregrin. d. loc.

9 Remedium † l. final. C. de edict. Diu. Hadriani tollend. Quod quomodo procedat late explicauit Peregr. d. lart. 48. quo quia (nimis hic Tractatus exerceceret, si singula recenserem) lectorem remitto: hæc pauca tantum hic adiciens: legatariis scilicet & fideicommissariis particularibus non competere remedium illius legis: quia de his lex non loquitur, & pro his non tantus debetur fauor. Bald. in ea l. auct. te num. 19. Menoch. num. 132. Ideoque † his non conceduntur litteræ executionis missionis in possessionem, nisi à supremis prætoribus, vt ait Guid. Pap. q. 483. per text. in l. 1. C. com. de legat. Fideicommissario autem vniuersali, an remedium hoc competat, plures sunt casus considerandi ex Bart. Theor. n. 9. communiter recepta. Primus casus est, ante aliquam restitutionem ab hærede factam: veluti, quia hæres

fuit pure per fideicommissum vniuersale grauatus, vel sub conditione post eius mortem, & hæreditas ab hærede fuit adita: hoc enim necessarium est, vt per additionem fideicommissum vniuersale confirmetur: vt plene exposui in secundo art. Hoc itaque casu fideicommissario vniuersali non competere Remedium hoc, post Bart. d. loc. & in cons. 91. profertur communiter DD. Bald. n. 36. Alber. Alex. Ias. Corn. Dec. Curt. Jun. & reliqui, relati à Menoch. n. 166. & nonnulli alii relati à me in art. præced. n. 2. Et consulendo Curt. lun. cons. 284. in 3. per text. in l. si. C. de condit. circa quod late inlittit post Zuechard. n. 199. nec quicquam probare vult pro, aut contra: communem denique concludit. Secundus casus est, vbi restitutio fuit facta re: Et hoc casu non competere Remedium hoc, asserunt, Bart. ipse n. 9. Alber. n. 10. Dec. n. 26. Mant. & Zuechard. quos secutus fuit Menoch. n. 178. Et est ratio: quia Remedium hoc adipiscendū est, ideoque semel adepta possessione, cessat, §. sequitur, vers. pro hæred. Inlittit de interdict. Tertius casus est, vbi restitutio fuit facta verbo: Et hoc casu, quia iura domini, & actiones ab hærede in fideicommissariū trāsierunt, facta de his fide, remedium hoc fideicommissario vniuersali competere, post Bart. in d. loc. profecti sunt communiter DD. Bald. n. 30. Alex. n. 7. Zaf. n. 8. Dec. sub n. 25. Zuechard. n. 165. 172 & 374 Mantua n. 96. cum aliis commutatis à Menoch. n. 181. & 199. Et consulendo sic tradidere Socin. lun. cons. 92. n. 8. lib. 1. Rimin. lun. cons. 625. nu. 38. Bertazol. cons. 43. n. 18. Bero. cons. 58. in 2. Et de ratione, post alios, perquirat Menoch. n. 182. Mihi potissima & vera huius rei ratio videtur, quam supra ex Bart. dixi: quia facta restitutione ipso iure actiones omnes in fideicommissarium transeunt, l. 1. facta & l. restitutio. ff. ad Trebell. Ideo petitores & possessores remedia omnia saltem vtiliter exercere potest, quæ poterat hæres, iuxta cuius locum subiungitur: vt plene declarauimus in secundo articulo. Et tantum de possessoribus.

PETITORIA Remedia: vel Realia sunt, vel personalia,

PERSONALIA: vel ex contractu, vel ex delicto.

EX CONTRACTU autem vero, vel quasi.

¶ Ex vero contractu mandati \dagger actio competit, cum filius familias heres instituitur, rogauit alium, vt se heredem institui pateretur, sibi que patris familias facta, hereditatem restitueret, ilque heres institutus, postea ex fideicommissio non restituat, *l. quidam 46. §. fin. ff. de hered. instit.*

¶ Ex quasi \dagger contractu etiam actiones competunt: quia post hereditatem aditam cessat iudicis officium, & contrahitur per heredem quidam quasi contractus de praestando fideicommissa, & alia relicta, siue ex testamento vel etiam ab intestato, *per text. in l. ex maleficiis. §. heres. ff. de actionib. & obligat. & in §. heres. Instit. de oblig. qua ex quasi. contr. ex quo oritur obligatio, que parit actionem ex testamento: per quam agit fideicommissarius vniuersalis aduersus heredem. vt restituat hereditatem, gloss. in l. 2. in verbo personaliter. C. commun. de leg. gloss. & Paul. in l. penult. §. cum autem. C. de Trebell. gloss. Bart. Salye. & alii in d. l. & sine. Bart. in l. si legatus. & in l. Papinianus. ff. cod. 121. in rubr. eiusdem tit. in prima littera, in vltim. verbis. Nat. consil. 400. num. 2. & 4. Et hæc competit etiam post restitutionem verbaalem, Bald. in d. l. ex sine. num. 4. Et datur aduersus heredem, nedum ad vniuersitatem restituendam: sed etiam pro rebus singulis non restitutis, vt restituat. gloss. notabilis, in d. l. fin. ff. de fideicommiss. hered. petiti. quam non improbarunt, Bartol. & Angel. sequitur Alexand. consil. 186. colum. vltim. in §. Nat. dist. consil. 400. gloss. itidem communiter recepta in leg. instituta, in princip. ff. cod. & sunt text. satis aperti in cod. tit. in l. i. i. i. a. men, §. si ex Trebelliano, in l. debitor. & in leg. Lucius. §. fin. ff. cod. A deo vt non parum admiratus sum, quod Petr. Placent. in sua tractat. de fideicommiss. prohib. quæst. 10. num. 20. dixerit, fideicommissatio vniuersali non competere actionem ex testamento. Etenim datur actio hæc aduersus heredis heredem: qui eius personam repræsentat, leg. seruo inuito. §. si quis. & l. quatuor. ff. cod. Et in hac materia reperi Rimi. Iun. consilio 361. num. 24. & seq. quem secutus fuit Onded. in consil. 16.*

ad fin. probantes formam hanc libelli, quod fideicommissarius petat verbo sibi fideicommissum restitui, & facta restitutione condemnari aduersarium ad dimittendam possessionem bonorum, ac se in eam immitti. Ego autem satis arbitror fideicommissarium ex testamento agere aduersus grauatum, pro restitutione hereditatis, & rerum hereditariarum. Imo etiam fideicommissarius particularis: quia ex quasi contractu habet heredem obligatum: agere poterit personaliter ex testamento, aduersus heredem vt retrahat, omisso tertio possessore rei: quamuis ab eo rem vindicare possit, ex Bart. doctrina communiter recepta, in l. si sum seruum, in fin. ff. si cert. pet. & per Paul. de Cast. in l. mater, colum. 2. C. de rei vindic. Peregr. d. loc. numer. 13. vbi subiungit, num. 17. Ex premissis autem infero, non bene sensisse Thom. Doccium in suo consil. 181. ante num. 13. dum inquit \dagger post aditam hereditatem fideicommissarium implorare debere officium iudicis, & auxilium Senatuseonsulti Trebell. aduersus heredem, vt hereditatem restituat. Nam remedia hæc competunt ante aditam hereditatem, vbi supra dixi: post vero competunt remedia ordinaria.

EX DELICTO vel quasi agitur.

14

Primo ad. legis Aquiliæ: \dagger si hæres rem per fideicommissum relictam ruperit, fregerit, vilerit, post hereditatem restitutam, *l. si heres. 70. §. 1. ff. ad S. C. Trebell.*

Si autem nolit heres adire hereditatem: \dagger tunc, quia eo non aduente, fideicommissam penitus deficeret, *l. quia poterat l. ille à quo. §. si de testamento ff. ad Trebell. l. si nemo. ff. de reg. iur. & l. eam quam. C. de fideicommiss. proinde ne fideicommissa subuerrantur: ex Senatuseonsulti Trebelliani, seu Pegasianii autoritate prouisum fuit, vt fideicommissarius vniuersalis, iudicis officio, compellere possit heredem, periculo ipsius fideicommissarii adire, & restituere hereditatem, *d. l. quia poterat. & l. si legatus. & l. omnes. ff. eodem. & ibi not. it. & §. sed quia. Instit. de fideicommiss. hered. Quocumque modo fideicommissum vniuersale sit relictum, ex testamento, aut ab intestato.**

RR 2 cum

pro fideicommissis competit, per text. in l. 1. C. com. de leg. & in §. sed nostra. Instit. cod. quia ex illarum legum traditione restricta est ad propria testatoris bona; parum prodesse videtur fideicommissario vniuersali. Hanc tamen etiam pro fideicommissis vniuersalibus comperere scripsit Baldus in d. l. 1. in 1. oppos. sequitur Ias. in rubr. ff. ad Trebell. num. 10. Et datur secundum eundem Baldum post restitutionem verbalem, non post realem restitutionem. Negulan. in tractat. de pignor. in tertio memor. 8. partis, numero quarto. Et inuar fideicommissario vniuersali pro re ipsa fideicommissa, aut legata, auocanda à tertio possessore, vel etiam ab hærede: † Et est utile remedium: quia in hypothecharia non oportet probare de dominio, vel quasi ipsius defuncti, sed sufficit probare de possessione. Et licet Bartolus & Baldus in d. l. 1. post gloss. in d. l. sed nostra. tenuerint pro re ipsa legata, non comperere hypothechariam: attamen idem Bartolus in l. 1. ff. de legat. 1. & communiter Doctores relati à Ripa numero 63. contra renuerunt, & est receptior sententia, Bolognet. ibi. numero 138. Deci. & Cagnol. in l. neque pignus. ff. de regul. iur. De qua re sunt text. fatis aperti in l. 1. C. commu. de leg. in authent. contra rogatus. C. ad Trebellian. & in l. fin. C. de sacrosancti. Eccles. & sic quoque probauit Ricciard. Pistoriens. in §. sed olim. numero 34. Institut. de legat. Nec obstat text. in l. neque pignus. Nam locum habet in eo, qui iure communi per rei traditionem factus fuit dominus: non in eo, in quem iure speciali, pro facilliori rei assecutione, lex transfert rei dominium, & hypothechariam in rem; ita vt pro rei ademptione agere possit rei vindicatione, & hypothecharia. Nam concursus iure speciali conceditur; ad hoc text. in l. in reb. C. de iur. dot. Re autem redempta, & possessione illius à fideicommissario & legatario adepta, ius domini in eius persona confirmatur; ius autem hypothece ex tunc soluitur, per regulam.

d. l. neque pignus. & sic senserunt Baldus & Negulan. supra citati, Peregrin d. loc. numero 2049.

CAPVT V.

De legatorum remediis.

S I M M A R I A.

- 1 Actio ex testamento, qua duplex est, & num. 2.
- 3 Legatus petitur ex testamento.
- 4 Legatarius tria habet remedia.
- De actionis directæ affinibus.
- 5 Condicio ex l. nulli. C. de episcop. & clericis.
- 6 Actio in factum. 7. Restitut. in integrum.
- 8 Ad exhibendum. 9. Ex stipularum.
- 10 Ex empto. 11. Ex conducto. 12. Mandati.
- 13 Conditiones variae. 14. Actio in factum.
- 15 Communi diuidenda. 16. Famil. eriscund.
- 17 Actio ex testamento directa & utilis. num. 18.
- 19 Incerti actio. 20. De dolo. 21. L. Aquilia.
- 22 Actio penalis duobus casibus.
- 23 Rei vindictio, qua & datur fideicommissario. nu. 24.
- Et quatenus num. 25. & 26.
- 27 Hypothecharia. Et quomodo. num. 28. & 29.

De contraria Actione & primi generis affinibus.

- 30 Actio ad repetendam quartam, legatus in solidum solutus.
- 31 Interdictum Quorum bonorum.
- 32 Ex stipulatu.
- 33 Condicio indebiti vel sine causa. & num. 34.
- 35 De dolo. 36. Rei vindictio.

De secundi generis actionibus, & affinibus.

- 37 Officium iudicis ratione Falcidia. Et an Falcidia & Trebellianica simul de decantent. n. 38. & 39.
- 40 Condicio incerti aduersus legatarium.
- 41 Act. ex quasi contractu. 42. Rei vindictio.

De tertij generis.

- 43 Incerti condicio.

De quarti generis actionibus.

- 44 Interdictum Quorum legatorum, vel incerti actio. numero 45.

De quinti generis actionibus.

- 45 Condicio sine causa. 47. Compensatio.
- 48 Extra oronem cogit possit legatarius, vt parent modo legati.
- 49 Fideicommissi actio.
- 50 Remedia iam enarrata quatenus concurrant late ex sententia Ruini & Parisii ostenduntur.
- 51 Dominum acquiritur iure speciali, directum, non utilis est.

NUNC ad specialia faciendus est progressus; ad legata scilicet; pro quibus proprie competit actio \dagger ex testamento in personam, *Institut. de legat. §. nostra autem. Institut. de obligat. qua ex quasi contractu. §. hæres quoque. l. ex malicio. 4. ff. de ali. & obligat.* De quo latius infra, *num. 17. & 18.*

2 QVIA autem hæc actio est \dagger duplex; una quæ legatario, altera quæ hæredi competit; de utraque hoc loco videndum est.

AD PRIMAM quod attinet, illa inter eas merito refertur, quæ varia habet affinitia Remedia. Eaque vel in imploratione officii iudicis; vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis imploratur; primo, cum via executionis \dagger petitur legatum, *Mynsinger. centur. 5. observat. 61. Alciatus respons. 68. in princip. libro 6. Nat. consilio 626. numero ultimo, libro 5. Joseph. Ludovic. decis. 23. part. 1. numero 9.* Vide tamen Coler. de process. execut. part. 3. caput. 2. numero 29. & Facchin. libro 5. caput. 37. Id autem quando procedat, egregie docet Cæuallos *questio. 103. numero 39. & seq. in quest. comm. cont. comm.*

Secundo: si contra executorem testamenti agatur, quod in relat. sub nomine Benig. editis, *synag. 3. decad. 1. vot. 1.* hisce verbis explicatum est: Noti iuris est; legatariis contra hæredes \dagger tribus actionibus prospectum esse; videlicet rei vindicatione, hypothecaria, & personali actione ex testamento, *§. nostra autem. Institut. de legat. l. 1. §. 1. C. commun. de legat.* Sed in præsent. Actricesson videntur egisse contra Reum, tanquam hæredem Cæharinæ; sed tanquam Executorem Testamenti eiusdem; vt ex libello & toto processu colligere est. Vnde videtur officium Iudicis pro executione implorasse. Executor enim testamenti officio Iudicis compellitur ad exequendum. *l. Firmio. §. finali. vbi Bartolus. ff. Quando dies leg. ced. Dicit potest* 5 \dagger actum conditione ex l. nulli. C. de Episcop. & cleric. vel \dagger actione in factum: prout de genere actionum late disputat Specular. de instrumentor. editione. *§. nunc vero aliqua.* Sed vtra harum instituta sit, parum quoad hunc nostrum casum referre puto Conclu-

do imploratum officium Iudicis, vel actum ex conditione d. l. nulli.

Tertio, cum petitur Restitutio in integrum \dagger aduersus legari onerosi acceptationem. *l. si minor 25. annu. servum, ff. de minoribus, quod assentit Sfort. Odd. de restit. in integr. quasi. 61. artic. 3.*

ACTIONES quæ proponuntur, sunt vel præparatoriæ, vel principales.

PRÆPARATORIÆ; \dagger vt actio ad exhibendum. *l. quod legatur. 38. §. fin. ff. de iudiciis. l. Julianus. 9. §. Marcellus. 3. ff. ad exhibendum. l. si eib. 8. §. fin. ff. de electione legatæ.*

PRINCIPALES; vel reales sunt; vel personales. Et hæ, vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

EX contractu vero, ac nominato, qui verbis perficitur, actio ex stipulatu, \dagger competit: primo, si rogatus stipulanti defuncto promissit, se legatum soluturum, *l. cum quis. 37. §. pater. ff. de legat. 3.*

Secundò, si dote prælegata, minus mulier ex testamento consequatur, quam dotis actione ex stipulatu: hac ratione ad residuum dotis agit. *l. alius. l. 1. §. Celsus. l. si socer. 2. §. idem Iulianus querit. ff. de dote prælegatæ.*

EX contractu, qui consensu perficitur, actio ex empto \dagger concurret, si hæres testamentum vendere iussus, vendiderit. *l. si hæres. ff. de action. empt.*

EX conducto, \dagger agit, si conductori liberatio sit legata, & petat ab hærede testatoris conductor, quæ iure conductionis ei debetur. *l. si ei cui. 16. cum l. seq. ff. de liberat. legatæ.* Mandati actio concurret; \dagger cum filiusfamilias hæres institutus rogasset alium, vt se hæredem institui pateretur, sibi que patrisfamilias hæreditatem restitueret; isq; hæres institutus, hæreditatem postea ex fideicommissis non restituit. *l. qui am. 46. §. fin. ff. de hered. inst.*

EX innominatis contractibus. Primo \dagger concurret conditiones generales certæ; si restator sciens rem aliam legauerit, vel non speciem, sed quantitatem certam. *l. certam. dictio. 9. §. competit. & ibi gl. ff. si cert. petatur.*

Secundo; si res legata vendita, & postea perempta sit, venditori pretium condici potest,

testi, certi conditione proposita, *l. si cum seruum. 23. ff. si cert. petatur.*

Tertio: cum quis vnam rem ex duabus alternative stipulatus esset, electione promissori reſeruata; pura, Stichum, aut decem legauerit; tunc certi actio aduersus hæredem datur, vt aduersus debitorem agat, & experietur vtrum Stichum, an decem solvere velit, *l. si sic legatum. 75. §. fin. ff. de legat. 1.*

24 In factum ꝛ actio primo concurret: Si legato Reipublice sub cautione relicto, si qui Rempublicam administrant, cautionem, legari conditione existente, soluendi, non exegerant. *l. vltim. cum sua gloss. C. vt in poss. legatorum.*

Secundo, si hæres sine dolo malo legatum alienauerit, *l. si hæres. 63. ff. de legat. 2. l. in liam. 9. §. Marcellus scribit si tibi. versic. si tamen ignarus. ff. ad exhibendum.*

Tertio, aduersus hæredem; si seruus hæresis ignorante domino legatum subtraxerit, vel vendiderit. *l. si hæredum. 48. in princip. ff. de legat. 1.*

Quarto, legato in diem vel sub conditione relicto: Er datur ad cautionem interponendam, die veniente, vel conditione existente, solum iri. Villalob. in commun. opinio. in litera L. numero 47. communem dicens. & voto titulo de cautione legatorum seruandorum nomine. Quo casu & missus si non admittatur, habet interdictum ne vis fiat ei, qui in possessionem missus est, *l. in cui legatorum. 5. §. minus. ff. vt in poss. legator.*

Ex quasi contractu, competit actio:

25 Communi ꝛ diuidido; si ob legem Falcidiam incertum sit, quantum legati nomine sit petendum: Quo casu etiam incertæ partis vendicatio datur. *l. test. 8. ff. communi diuidendo.*

26 Familia ꝛ eriscunda: Primo, si vni ex hæredibus sit praelegatum, ei hoc remedio subuenitur, *l. qui filiam. 17. §. fin. ff. de legat. 1. l. si que fideicommissorum. 7. C. familia eriscunda.*

Secundo; si ex assc hæres institutus, ro-

gatus sit partem hereditatis alicui restitueret: tunc inter hæredem & fideicommissarium hoc iudicium datur, *l. si ex assc. 40. ff. familia eriscunda.*

27 Actio ex testamento ꝛ directio: qua petuntur legata, rupto testamento ex causa præteritionis, vel ex hæredationis, quoad institutionem; quæ est communis opinio, vt post alios asscitur Gail. libro secundo, obseruat. 123. in fine.

Vitiu actio ꝛ ex testamento: pro legato relicto in codicillis, gloss. in l. 2. & ibi Bartolus numero 5. Castrensi. numero 4. Salicetus numero 6. C. communia de legat. gloss. §. vltim. Instituitur de codicillis. & dictum est supra, de codicillis.

Inerti actio; ꝛ quæ datur si vsus, vel vsufuctus, vel alterius seruitutis sit legatus, ad patientiam præstandam, *l. i. ff. de vsufuctu legator.*

Ex delicto, de dolo actione agitur; ꝛ cum hæres seruum quem velle, dare iussus esset, furem seruum dederit, qui legatario furtum fecit, hæres generaliter. *l. 10. ff. de legat. 1.*

Ex quasi delicto; lege Aquilia, ꝛ agitur; si res legata dolo, vel culpa hæredis perierit; quod ita demum procedit, nisi ante aditam hæreditatem, dolo, vel culpa hæredis, res legata perierit tunc enim neque de dolo, neque etiam legis Aquiliæ, sed ex testamento actio competit, *l. & eleganter 7. §. si seruum. versic. item si seruum. ff. de dolo malo.*

Penalis in actione duplum ꝛ agitur; Primo, si legitima liberis relicta non soluitur, *l. si quæ. 33. in princ. C. de inoffic. testam.*

Secundo, si relicta venerabilibus locis non præstentur. *Instit. de actio. §. vt autem bonorum, in fin. & §. duplum.*

REALIS ACTIO, quæ agi potest, est rei vendicatio, *l. l. & l. 2. §. 1. versic. & sit omnibus. 15. l. si duobus 1. §. sed quia. C. communia de legat. Dauth. de naturalib. & actionib. testamentorum. numero 472. quia dominium rei legatæ statim in legatarium transit si de, per l. à Titio. 64. de furtu. l. 80. legatum de leg. 2. Schutff. consilio 31. n. 12. cent. 1. Couar. in c. Raymutius. n. 1. de testam. Nam si haberet rem dominium, nõ posset agere*

imploratum interponit. Quandoquidem Iudex ut in vna & eadem re detrahatur, præcipere & mandare potest, *l. ad officium. C. commun. diuidendo.* Debet autem Iudex in vna hæredum quartam non absolute ad iudicare: sed tunc cum commodum diuisioni fieri non potest, ut puta, quia res indiuisibilibus sit, *l. lege Falcid. & l. sed si non seruus. ff. ad legem Falcid.* Vel quia patrimonium nimium dissoluatur, si qualibet de re quarta detraheretur, *l. 2. C. quando & quibus quarta pars:* Vel fortasse, quia res commodam diuisionem non patitur, ut habetur *Institut. de offic. iud.* Vel fortasse sit talis res, quam hæres sine industria, cultura, & diligentia fertiliorum & vberiorum reddiderit: tunc enim Iudex ex suo officio eam hæredi, ne suos labores frustra adhibuerit, adiudicare debet, *l. fin. C. de aliu. & palud. & c. si. Extra de pecul. clericor. & facit illud, quod dixit Bart. in *Liquicunque de certum. C. de omn. agr. desert. lib. 11. & tradit Rip. in tractat. de peste, in 3. part. versic. item licet emphyteusis. & in d. fin. quartam. num. 9. 4. & 95. ff. ad leg. Falcid.**

IN ACTIONIBUS CONSISTENTIA REMEDIA, vel PERSONALIA SUNT, vel REALIA.

PERSONALIA ex contractu, vel quasi descendunt.

Ex contractu (si ita dicere liceat) agitur Conditione I incerti aduersus legatarium, ad cautionem præstandam. *l. hoc Senatusconsult. 5. §. in pecunia. ff. de usufructu eorum rerum que vsu consumuntur.*

ACTIONIO in factum ad ipsam rem restituendam; *l. §. si pecunia. versic. sed finit. l. partu. tertia. 10. ff. de præscript. verb. l. Iulianus. 9. §. si tibi decem. ff. ad exhibendum.*

EX QUASI CONTRACTU agitur I, tutelæ actione aduersus tutorem, si hæredi pupillo cautum non sit. *l. 1. §. 1. ff. si is cui plus quam. l. si is. 80. in fin. princip. ff. ad l. Falcid.*

REALE Remedium, I est Rei vindictio. *Novell. 22. §. annuero quem deinde. versic. de fideiuss. ad cautionem.*

TERTIA ACTIONIO contraria est, I si rem legatam hæres soluerit, non deductis impensibus, quas in eam fecit; tunc incerti conditione utitur, *l. domus. §. 8. cum seqq. ff. de legat. 1.*

QUARTA ACTIONIO contraria est, si legatarius rem legatam, ante diem legati venientem, & conditionem existentem, propria auctoritate occupauit; tunc hæredi vel Interdictio, I Quorum legatorum, de quo est integer titulus, vel rei vindictio, per *Lomnias. 32. §. fundum. ff. de legat. 2.* succurritur. Vel denique, si incertum I est, utrum legatarius pro legato, an pro hærede, vel pro possessore, rem possideat, cum Interdictio Quorum legatorum petitione hæreditatis cumulat, *l. 1. §. qui autem. ff. quorum legat.*

QUINTA hæredis ACTIONIO est, si legatarius modo legato adiecto, non paruierit; tunc hæredi ad legatum repetendum datur I conditio sine causa, vel ob causam, *l. liberto. 21. §. Lucius Titius. & ibi gloss. in verbo, vtili repetitione. ff. de annui legat. l. si heres. 11. ff. de conditione causæ data, causa non secuta. l. quidam. 17. ff. de usufructu legat. Obicitur & hic I com pensatio, non solutorum legatorum. *d. l. 17.* Potest quoque extra ordinem legatarius cogi I ad parendum modo legari. *l. si cui. 50. ff. de condit. & demonstr. Competit inde I hæredi commissi ACTIONIO ei, in cuius personam conditio vel modus est collatus. *l. 2. C. de his que sub modo.***

Hæc sic expeditis: illud hic I duorum præclarissimorum Iurifconsultorum, Caroli licet Ruini & Parisii verbis decidendum; An & quando hæ actiones concurrent? Carolus Ruin. in *l. 1. nam. 11. de legat. primo.* sic inquit: Imol. hic dicit, quod est speciale in vltimis voluntatibus, quod dictæ actiones possint simul concurrere: sicut etiam concurrent contra furem, *Instit. de actionib. §. sic itaque.* Ex istud etiam prius voluit Speculator in *tit. de alio. §. sequitur versic. illud re. o. & c.* quem etiam ad hoc allegat Aret. hic. Ex istud mihi placet, quia; ut dicit tex. in *d. §. sic itaque.* illud est introductum odio furum. Quod autem pro legatis plures actiones dentur, est introductum in fauorem legatariorum, *l. cum filius. §. varius. ff. de legat. 2.* quod ergo operatur odium contra furem, debet etiam fauor operari ad commodum legatariorum: quia quod operatur propositum in proposito, operatur oppositum in opposito. *l. si ut proponis. C. de nupt. & l. fin. §. si. ff. de legat. 3.* hæc Ruinus. Audiamus nunc copiosius idem disser-

minium traditione, & illud transfert in alium sine traditione; tale dominiū, quod in alium transfertur, erit vtile, vt dicit hic Aretin. citans gloss. in *authent. donationem. Cod. de iure dotium*. Secus tamen est, quando dominiū alicui simpliciter acquiritur de iure speciali, quod nunquam fuit acquisitum per traditionem; tunc enim transfertur directum. Et diuersificatur ratio est: quoniam dominiū mihi acquisitum traditione, non possum in alium transferre, nisi mediante alia traditione: & sic quod sine traditione transferatur, erit vtile, secundum gloss. in *l. 1. C. de inoffic. donat.* Et secus erit in alio casu, vt dictum est supra. Ex quibus sequitur, opinionem Bartoli esse dubitabilem, istis consideratis. Quarta fuit opinio Imol. hic, volentis has duas actiones concurrere, fauore vltimæ voluntatis, vt prosequuntur Alex. & Aret. quæ etiam opinio cæteris aliis videtur verior: nam in simili contra furem istud in ducitur, §. *sic in aque. Inst. de action.* & sic odium furis id operatur. Pariter etiam fauor vltimæ voluntatis debet istud operari, vt tantum operetur propositum in proposito, quantum operatur oppositum in opposito, *l. fin. ff. de legat. 3.* cum aliis citatis per Scribent. in rubric. de *acquir. possess.* Et quia fauore vltimæ voluntatis multa conceduntur, quæ alias non concederentur secundum iura vulgaria & communia.

CAPVT VI.

De familiæ erciscundæ
Remedii.

SYMMARIA.

- 1 Actio ex stipulatu.
- 2 Mandati.
- 3 Præscriptis verbis, multis casibus.
- 4 Vtilis familiæ erciscundæ.
- 5 Communis diuidendo.
- 6 Petitio hereditariæ, & quibus casibus cumuletur.
- 7 Negotorum gestorum.
- 8 L. Aquilia.
- 9 Rei vindicta.

ET tantum de legatis. Quia autem in omnibus fere prædictis casibus etiam familiæ erciscundæ iudicium locum sibi vendicat, de eo etiam quædam tractanda sunt.

QVÆ autem in hoc iudicio concurrunt, Remedia; aut personalia sunt; aut realia.

PERSONALIA autem vel ex contractu vel delicto descendunt.

Ex contractu vero ac nominato,

Qui verbis perficitur, ex stipulatu agitur, & si cum conuenissent, vt vnus hæredum creditoribus hæreditatis in solidum satisfaceret, & is placitis fidem non præstet. *l. licet. 23. C. eodem titul.*

Ex contractu, qui consensu constat, mandati & actione agitur: Si vnus hæredum mandato cæterorum quid in re hæreditaria gesserit, *l. in familia. 20. C. hoc tit. & l. si quis. 31. in princ. ff. de procuratoribus.*

Ex innominato & contractu agitur præscriptis verbis, de quo sic ait Dauid. de *naturalib. & ad. test. nu. 470.* Ex testamento, quatenus illud quasi contractus est, inter hæredes, testatorem repræsentantes, oriuntur actiones præscriptis verbis, cū actione familiæ ercisc. quæ ex quasi contractu cōmunionis est concurrens. *d. §. sed & cum monumentum. & l. si filia. 20. §. si pater. iunda gloss. verb. diuisa ff. famil. erciscund.*

Primo autē agitur tali actione, eo casu, quo supra num. 1. actionem ex stipulatu competere diximus.

Secundo, si res per diuisionem vni addicta, euidet sit, *l. si familia. 14. C. eod. titul. l. si fratres. 7. C. communia vtriusque iudicii.*

Tertio, si de eo, quod vnus hæredū contra voluntatem defuncti fecerit, agitur, *l. his consequenter. 18. §. sed & c. in l. si filia. 20. §. si pater. ff. b. t.*

Ex quasi contractu agitur: vel ratione vltimæ voluntatis, vel actus inter viuos.

Ratione vltimæ voluntatis.

Primo, & vtili familiæ erciscundæ, si videlicet, de eo agatur, quod hæres, antequam adiret hæreditarem, vel hæredem se esse sciret, gesserit, *l. qui erat. 49. vers. nam vt familia erciscundæ. & ibi gloss. ff. famil. erciscundæ.*

Secundo, & actione cōmuni diuidendo; si semel familiæ erciscundæ iudicium actum sit, de cæteris quæ supersunt diuidendis, *d. l. si filia. 20. §. familia.* Vide luculenter hac de re differrentem Wesenbec. *cons. 38. nu. 1. & 3.*

Tertio, petitione & hæreditatisque læpe cumulat cum hac nostra famil. ercisc. actione: vt notatum in causa Valen. cont. Strengh. per l. l.

ff. si pars hereditatis petatur & ibi Bart. nu. 1. W. c. scilicet. *consil. 3. num. 12. & seqq.* Primo, si is qui familiariter erescundæ actioni agit, hæres esse negeretur, l. 1. §. sed si iussu. *cod. tit. l. in familia. 20. in fin. C. hoc tit.* Secundo, si id petatur, quod in familiariter erescundæ actionem venire non potest, veluti quod reus defuncto debuit, l. si fundus. §. 1. §. si ego æte ff. *hoc tit.* Tercio, si diuerso iure duo agant; Ita in causa Martini viduæ Simonis Ioannis actricis, contra Hubertum le Grant, & Henricum filium Ioannis Linenæ, dominus Correferens dicebat actum, quoad personam Henrici, familiariter erescundæ iudicio: quia non negabatur esse coheres: quantum ad Hubertum actum peririone hereditatis; quamuis, inquit, contra utrumque competere possit rei vindicatio.

Ratione actus inter viuos agitur actione negotiorum ꝑ gestorum; si de eo, quod vnus hæredum commune negotium gesserit, agatur, l. filia. 18 §. fin. C. hoc tit. l. fine. 3. *cod. de negot. gest. l. si quis. 31. in princ. ff. de procuratoribus.* Si tamen id gestum sit, sine quo suam partem, qui gesserit, administrare non potuit, hæc actio nõ datur, l. hæres. 25 §. non tantum. *versic. & ideo. ff. hoc tit. & ibi gloss.*

Ex delicto, vel potius quasi delicto concurrat actio legis Aquiliæ: si de damno in re hereditaria agatur, l. & pñs. 16 §. denique ait. *ff. hoc tit.*

REALE Remedium, est rei ꝑ vendicatio: si res diuise petantur: si autem nondum sunt traditæ, sed nudo pacto de diuisione cõuenerit, familiariter erescundæ iudicium competit, l. si diuisionem. 15. C. famil. erescunda. Adde quæ supra num. 6. in fin. continentur.

CAPVT VII.

De Querelæ inofficiosi remediis.

SYMMARIA.

- 1 Præteritionis ratio, querela inofficiosi datur.
- 2 Testamentum nullum potest declarari, ratione legitimæ non relicte. Et ratione exheredationis. numero 3.
- 3 Absensio hereditatis.
- 4 Restitutio in integrum duobus casibus.
- 5 Petito pro tollenda vniõne prolum.

- 7 Exheredari non nisi in testamento licet.
- 8 De actiõne ingrati.
- 9 Conditio ex l. ad supplementum legitimæ.
- 10 Velut conditio indebiti.
- 11 Querela falsi.
- 12 Petitiõ hereditatis. 13 Hypothecaria.

Ratione Præteritionis datur primo Querela inofficiosi, ꝑ l. non putauit. 8. in princ. & l. si post. 10. §. 1. ff. de bonor. possess. contra tabul. Huic affinia remedia vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis imploratur.

Primo, cum petitur nullum pronuntiari testamentum, ratione legitimæ ꝑ non relicte.

Secundo, ꝑ ratione exheredationis petitur testamentum ipso iure nullum dici, & ab intestato hereditas flagitatur; puta si sine causa exheredario sit facta. Villalob. in commun. opin. in lit. Q. num. 4. & lul. Clar. in §. testamentum. *quest. 43. vers. successine. & vers. vltimo.* Huic vicinus ꝑ actus est abstentio hereditatis, quod cum sit, & creditores adfunt, solent supplicare in Camera pro curatore hereditati repudiatæ a fratre dando, cuius vestigium extat in symphor. *supplicat. tom. 2. part. 3. titul. 3. supplicat. 2.*

Tercio ꝑ pro restitutione in integrum.

Primo, aduersus omisam vel repudiatam hereditatem, l. sed si sine. §. quod Papinianus. in princip. l. si minor. §. Scauola. ff. de minor. l. 1. & 2. C. si vt omis. hered. de quo late Sfort. Odd. de restit. in integrum. part. 2. *quest. 63. artic. 1. & quest. 85. artic. 3. vbi text. in l. 3. §. si quid minori. de minor. allegat.*

Secundo, aduersus renuntiationem querelæ inofficiosi. l. 1. & ibi Doct. C. de restit. in integ. Sfort. Odd. d. *quest. 85. artic. 5.*

Quarto, ꝑ si pater petat tolli vniõnem prolum ex causa; vt factum in caus. Michael Bro. cheser Appellanten, contra Antonium Bârb. Appellatum, vbi perebat Actor, filiam, ratione bonorum, omnino esse exheredaram: quæ petitiõ licet à Dominis pro inepta haberetur: ꝑ quia non nisi in testamento exheredare licet. *gloss. & Dd. communiter in l. non co-*

dicilli.

diuili. ff. de testam. & l. 2. eodem. Quia tamen videbatur exheredationem vel callationem vniionis, decreto magistratus petere: ita de actione votatum fuit. Imploratum puto ab Actore officium Iudicis, ad similitudinem *l. vnic. C. de ingrat. liber.* vt enim ex *d. l. liberi emancipati*, qui parentes suos acerbitate conuicti vel cuiuscunque atrocis iniuriæ dolore pulsarunt, emancipatione rescissa, damno liberatis, id est (emancipationis) mulctabantur: sic hic petit parens, ob conuicta filiæ sibi patris vniionis illata, eandem vniionem à se cassatam & annullatam, decreto Iudicis rescindi. Et hanc abdicationem & exheredationem filiæ suæ ingratæ, à qua atrocibus iniuriis sit affectus, ab eodem Iudice confirmari. Quo autem iure id fiat, *d. gloss. in verbo, rescissa*, explicat, scilicet officio Iudicis: quod vt confirmet, citat *l. C. de libert. & eorum liberu.* vbi Imperator ad accusandā ingratitudinem liberti patrono, qui sua voluntate ei libertatem præstitit, iudicium extra ordinem præberiat: quod iudicium glossa *d. l. 1. in verb. extra ordinem.* interpretatur de officio Iudicis, argum. *l. bodie. ff. de pœni.* Itaque cum *Impp. in l. 3. C. de libert. & eorum liberu.* actionem ingrati, non ipsius modo patronis: sed & eorum hæredibus deferri tradant, si liberti, datæ sibi libertatis immemores, nequitiam receperint seuilis ingenii, eadem glossa *in verb. ingrati.* licet secundum quosdam, dicat proprium actionis nomen esse, qua fiat reuocatio; alios autem intelligere de vili rei vindicatione, quæ propter ingratitudinem appellatur ingrati actio, ¶ argum. *l. his. foli. C. de reuoc. donation.* Tamen ipsa in tertia sententia, quæ incip. Tu dic accipit de officio Iudicis; idque ait, dici actionem ingrati, propter ingratitudinem; eoque allegat *l. qui manumittuntur. C. de oper. liber. & l. quique. & l. si liberu. ff. de in ius vocando.* Sed reuera quicquid in *d. gl. in verb. ingrati.* Accursi dicat: Ego statuo ingrati actionem esse proprium actionis nomen, de qua procul dubio agunt Rosfed. & Odofred. quos vide: Ex historiis quoque tam Græcis, quam Latinis patet, propriam Athenis actionem aduersus ingratos constitutam: qui etiam apud Persas, auctore Xenophonte, libro primo Cyropæ-

dias, grauissime puniebantur.

IN ACTIONIBVS quæ consistunt Remedia, vel Personalia sunt, vel Realia.

PERSONALIA vel ex contractu, vel ex delicto; proueniunt.

Ex contractu, ¶ condictio ex lege, ad legitimam vel legitimæ supplementum. Villalob. *in commun. opin. lit. E. num. 103.* Secundo ¶ utilis condictio indebiti, quæ non solum ei competit, qui alieno nomine soluerit, illo non habente ratum; sed etiam alii, quam ei, qui soluerit: puta, si scriptus hæres soluerit, testamento rupto, legitimus utiliter condicit, *Lidem. cum l. seq. & l. nec nouum. ff. de condit. indeb.* Iacob. Ayer. *in l. vnic. C. de error. calculi. num. 158.*

Ex delicto; Querela de falso testamento. ¶ Hæc tamen cum querela inofficiosi testamenti concurrere non potest, quia sunt contrariæ origine: hæc enim præsupponit testamentum validum, *l. 2. de inoffic. testam.* illa nullum, *l. 1. 21. Paulus. ff. de verbis. significat.* Decian. *constit. 13. num. 9. vol. 2.*

Reale ¶ remedium est, petitio hæreditatis, quæ concurrere capite præcedenti demonstrauit. Datur & alio hypothecariæ; ¶ de quo tamen inter Doctores, nondum conuenit. Gabriel *lib. 6. de legit. conclus. 5.*

CAPVT VIII.

De inuentarii Remediis.

SVMARIA.

1. Restitutio in integrum.
2. Ex officio curat Iudex, ne bona distrabantur.
3. Citatio ad videndum fieri inuentarium contra creditores.
4. An bona plura sint, quam in Inuentario descripta, Iudex inquiri.
5. Alitio ad exhibendum.
6. De tabulis exhibendis. 7. Compulsorietas.
8. Mandatum sine clausula de non impediendo fieri inuentarium.
9. Falsi accusatio.

Inuentarii ratione varia cōpetunt remedia. Nam aut agitur ciuilititer, aut criminaliter.

CIVILITER, aut pro confectioe, aut pro editione.

PRo confectioe inuentarii.

Primo ¶ imploratur officium Iudicis pro

SS 3 restituc-

restitutione in integrum, si forte tutor Inventarium non cōfecerit, & sic hæreditatem damnosam adierit; Eaque impetrata, pupillus de nouo inventarium conficit, si fieri potest: citari tamen debent hoc casui, quorum interest, quod in ardua causa, in factis occurrisset scio. Et hanc communem esse opinionem post multos allegatos dicit Sfort. Odd. de Restit. in integ. q. 89. art. 7. Eadem minori datur, si inconsulto etiam cum inventario adiit hæreditatem, de quo supra de testamentis, post Sfort. Odd. part. 2. q. 62. art. 2.

Secundo, etiam non rogatus Iudex ex officio, postquam concessit in integrum restitutionem, hæreditasque repudiata est, ne bona hæreditaria dissipentur, providere potest, & debet, ea porissimum ratione: quod hæreditatem iacere illi, ut Iudici constar: & ideo de facto curatorem bonis dando supplere possit, Inventarium apud acta fieri mandando, ac iubendo. Verba sunt Afín. de execut. §. 3. c. 103. in fi.

Terrio, etiam maior petit Restit. in integrum: cuius rei exemplum extat in decis. Camera, huius verbi: Supplicavit Marchio E. pro citatione ad videndum fieri Inventarium contra creditores Marchionis B. filii sui, in modum edicti affigendi & proclamatis, item pro ordinatione Commissarii. Nonnulli Domini putabant decernendam, præsertim si petisset vna citationem ad docendum de creditis suis. Sed quia l. scimus. C. de in delib. formã dat, quæ admodum hæres per Notarium ipse hoc faciat: existimata est illa solennitas pro superuacanea, nec ad Iudicem pertinere. Et sic denegata est, abgeschlagen / vnd läßt man es bey der Gült / die Supplicavit von den gemeinen Rethen hat / verbleiben / 30. Ianuarii, anno 53.

Quarto, Iudex ex suo officio inquit, tunc, quando hæres facit Inventarium, creditores autem dicunt plus esse in bonis, quam in Inventario descriptum sit: Nam in eo casu creditoribus instantibus, potest Iudex ex suo officio inquirere, & probationes de domo hæredis accipere, torquendo seruos hæredis, est text. & ibi tradunt Doct. in l. fin. §. licentia, il secundo. C. de iur. deliber. Hæc tamen inquisitio, ut inquit Marant. in suo speculo aureo, in 6. & ult. part. nu. 117. vers. duodecimo. non est ex mero of-

ficio, cum fiat ad instantiam & petitionem creditorum, ut ibi latius ipse dicit: verba sunt Afínii d. l. cap. 166.

PRO EDITIONE Inventarii agitur actione ad exhibendum, † vel ex edicto de edendo.

Cui affinia sunt remedia; primo † Interdictum de tabulis exhibendis.

Secundo, in Camera † Imperiali compulsorales sæpe ad edendum Inventarium, inter Partes immediate Imperio subiectas, decernuntur: cuius rei exemplum extat in causa Selsus contra Manderscheidt / vbi anno 87. 23. Octobr. Supplicatio exhibita pro compulsoribus ad exhibendum plenarium Inventarium super bonis occupatis, & reddendum integras rationes, & edendos libros rationum, & pro deputatione Commissariorum & Calculatorum. Sed de eo late vtrinq; disputatum ibidem.

CRIMINALITER agitur, vel ex vero delicto, vel quasi.

Ex quasi delicto; si prohibeatur fieri Inventarium, † tunc mandatum sine clausula decernitur de non impediendo fieri Inventarium, ut factum 3. & 17. Ianuarii, anno 99. Extat in symphor. supplic. tom. 2. part. 1. tit. 13. supplic. 3. & 4. Formaliter tamen supplicandum, alias denegatur, ut videre ibidem supplic. 7. licet.

Ex vero delicto; si in conscribendo, aut iuramento præstando quædam celata sint, † falsi accusatio locum habet, per doctrinam Bart. in l. Paul. num. 1. ad l. Cornel. de Fals. vbi Alexander in additione allegat cap. olim, de Rescriptis.

CAPVT IX.

De Legitimæ Remedii.

S Y M M A R I A.

1. Condictio ex lege.
2. Interdictum Quorum bonorum.
3. Condictio ex Lamimodo.
4. Condictio ex stante.
5. Familia eriscunda.
6. Petitio hereditatis. & num. 7.
8. Actio hypothecaria.

Pro

PRO legitima consequenda datur regulariter conditio ex lege, † vt pluribus demonstrat Claud. Chiffet. in tractat. de port. omib. cap. 15. versic. cum vero supplementum. Viuius decif. 212. num. 1. Flam. Rubeus conf. 56 num. 1.

CVIVS AFFINES Actiones sunt vel possessoriz, vel petitoriz.

POSSESSORIÆ, interdictum Quorum bonorum, † vt author est Peregrin. de fideicommiss. artic. 45. num. 3. hisce verbis: Porro cum vniuersali successori competat, & pro bonorum vniuersitate, proinde dabitur successori in quota bonorum, consequenter filio instructo in sua legitima, quæ absque dubio successione in quota bonorum tribuit, sicuti & recte placuit Ripæ in d. l. 1. numero 17. per illum text. etiam si filius institutus fuisset in re certa, pro sua legitima; nam in tota censetur institutus, sicuti post Baldum in l. 1. m. 4. quæstion. Cod. de inoffic. testam. & in l. hac editat. colum. 3. C. de secund. nups. consultuit Ioan. Anan. consilio 67. viso puncto. Sequitur D. Menoch. in remed. num. 39. & latius in 4. num. 158.

PETITORIÆ sunt vel personales, vel reales.

PERSONALES ex contractibus, iisque vel veris, vel quasi.

EX VERIS, innominatis competunt conditiones.

Primo, ex lege, de quo supra.

Secundo, ex † l. omnimodo. Cod. de inoffic. testam. quando agitur ad supplementum legitimæ, late Emanuel à Costa in cap. si pater. part. 1. verb. in re certa. num. 31. Quamuis hoc casu quidam actionem ex testamento; alii officium Iudicis: nonnulli petitionem hereditatis (vilem Co. d. loc. num. 33. vbi hoc late defendit contra alios) intentari velint, quos partim refert

& refutat Gail. obseruat. 120. num. 1. lib. 2. vt & Chiffet. de portionibus. in fine. c. 15. vbi Fulgosium improbat, ac d. cit. olim quidem dari potuisse ex testamento, hodie non item. Vide Decian. consi. 32. volum. 2.

Tertio etiam datur (quamuis vt plurimum † in modum exceptionis) conditio ex lege seu statuto minuent legitimum; de quo late actum in Camera, & à Dominis Ailefforibus variè adducti in causa quadam Aquiligranensi, Theiss Maberian/ contra Josuan Stortmen/ & litis Consortes.

Ex *QVASI* contractu agitur, Familie heriscunda † actione, quæ datur matri, Burlat. consil. 9. numero 13. lib. 1. aduersus alios coheredes: Et filio, Chiffet. d. loc. fol. 194. & latius confirmat in vers. quod vero dixi. fol. 195.

REALI ACTIONI vicina est.

Primo petitio hereditatis, † quæ non solum matri datur, Burlat. d. consilio 9. numero 13. libro 1. sed etiam filius. Crauett. consilio 312. numero 4. Quod tamen non semper in filiabus admittit Viuius decif. 212. num. 2.

Secundo, petitio hereditatis † aduersus possesores, ex tit. si pars heredis. peratur. Claudius Chiffet. d. loc. vbi hoc latissime discutit, & aliorum opinionem neruose refutat.

Hypothecaria, quæ similiter datur † parentibus & filiis, Bald. in l. filium. Cod. familia eriscunda. quem allegat & sequitur Chiffet. d. loc. in fin. addita ratione: si legatarii hanc habent, l. 1. C. commun. de legat. multo magis liberi habebunt, qui in legitima legatariis præferuntur; à quo similiter excluditur filia,

Vi. d. l. vbi rationem reddit, quare Hypothecaria agere non possit.

LIBER SEPTIMVS. DE REMEDIIS FIRMAN- TIBVS RES ACQVI- SITAS.

CAPVT I.

De Stipulationum Remediis.

S V M M A R I A.

1. *Ex stipulatu actio. Et quomodo cum ea omnium con-*
tradiuum actiones concurrant. no. 3. & 4.
 2. *Restitutio in integrum. § Ex mutuo.*
 6. *Ex empto. 7. Litcrarum obligatio.*
 8. *Ex sinuato.*
 9. *Conditio certi generalis.*
 10. *Ex quasi delicto. 11. Actio de dolo.*

Ratio stipulationis, datur regulariter
 Ratio ex stipulatu, † si incerta res est de-
 ducta. §. 1. *In st. de verbor. obligat. Borcholt. de ver-*
borum obligation. c. vlt. Oldendorp. class. 4. actio.
 29. An autem recte sic dicatur, hinc verbis
 declarat Paul. Paris. *in l. stipulatio dnm 25. de ver-*
borum obligat. Vltimo ex text. ibi, stipulatu; eo-
ligi potest, actionem orientem ex stipulatio-
ne, appellari ex stipulatu; quod Alexand. in se-
ptimo notab. colum. 4. num. 30. declarat, vno mo-
do, vt per eum: contra quam declarationem
opponit, & oppositionem soluit, Galliau. nu.
7. in 7. notab. Buttice. in vlt. opposit. num. 54. A-
lio modo text. declarat, vt ibi verbum, ex sti-
pulatu, non significet nomen actionis; sed
sentus literæ sit; quod actio, quæ competit,
oritur ex stipulatu, hoc est, ex stipulatione, vt
in simili probatur in iurib. allegatis per eum.
 Et secundum hanc intelligentiam text. pro-
 cedat generaliter, & sine restrictione, & diui-
 natione, siue stipularum sit certum, siue in-
 certum, & cessabunt adducta Galliau. & cum
 text. nostro concordat text. in *l. vnica. in princip.*
ibi, per ex stipulatu actionem. C. de rei vxor. act. qui
opponendus venit eodem modo, quo supe-
rius fuit dictum.

Cum hac autem actione concurrunt & a-
 ctiones ex aliis contractibus fere omnibus:
 quod quia in specie Rostr. in tract. libell. per-

sequitur, hic superuacuis lectorem non one-
 rabimus; sed eo renittendo, hic saltem quæ-
 dam exempli loco allegabimus.

Est autem actiones, seu remedia concus-
 rentia vel officio Iudicis, vel via actionis ex-
 pediuntur.

OFFICIO Iudicis datur † Restitutio in
 integrum, aduersus stipulationem, ex ratio-
 nibus allegatis à Sfort. Odd. §. 4. art. 11.

PER VIAM actionis, quæ expediuntur,
 vel ex contractibus, vel delictis descendunt.

Ex Contractibus autem, vel omnibus, vel
 certis duntaxat.

EX omnibus Contractibus;

Primo in genere; si stipulatio alicui contra-
 ctui inutiliter interposita sit, non ex stipula-
 tu, sed ex contractu, † cui stipulatio inutilis;
 interuenit, actio datur.

Secundo, si interrogatione † non præceden-
 te, promissum sit: si contractus sit innomina-
 tus, vel pactum contractui nominato inter-
 uenit, ex contractu, ratione venditi, locati,
 conducti vel similis. *In iur. gentium. 7. §. quimimo.*
ff. de pact. & Lex conuentione. 11. in fine. C. eod. titul.
 vel si pollicitatio alicuius operis Reipublicæ
 facta sit, ex ista pollicitatione: vel denique si
 quis debitum se soluturum constituerit, de
 constituta pecunia, actiones dantur. *In st. de act.*
§. de constituta.

EX CERTO contractu, & quidem nomi-
 nato, qui re perficitur, ex mutuo actionem †
 concurrere, tam à Referente, quam à Corre-
 ferente in ardua causâ mercatorum Franco-
 furtensiu admissum est, in puncto Westf.
 selbrieff.

Ex contractu †, qui consensu perficitur, 6
 emptione videlicet, empti actio conuenit, vt
 in dicta causâ.

SVM MARIA.

- 1 *Actio chirographaria, cuius usus frequens apud mercatores, datur, cum mutuum ob usuras non possit habere locum. num. 2.*
- 2 *Restitutio in integrum.*
- 3 *Conditio ex mutuo.*
- 4 *Ex empto.*
- 5 *Præscriptio verbis, maxime ratione literarum Cambii.*
- 6 *Ex quasi contractu, vel Constituta pecunia, aut Negotiorum gestorum.*
- 7 *Actio penalis ad duplum, si Rem neget chirographum.*

Quia stipulationi cognata est literarum obligatio, † ex qua competit actio chirographaria, *instit. hoc tit.* Eaque in Germania hodie est † frequentissima, præsertim apud mercatores: Ideo quæ actiones cum hac concurrant, inuestigandum est. Datur autem. tunc maxime ea actio, cum mutui actio, propter pactum usurarum adiectum, locum habere non potest. Ita notatum in causa Hansi Volsgeren contra Schmarsburg per Bart. in l. vni. ca. num. 9. de condit. ex leg. Quamvis illa in dicta causa non competeret; cum numeratio non interuenisset. Oldend. class. 4. ad 30. m. 3.

QUÆ autem eum ea concurrunt; vel in modum Officii Iudicis, vel actionis proponuntur.

IN MODVM officii † Iudicis competit Restitutio in integrum minori aduersus literarum obligationem: Quod quando necessarium, vel consultum exceptionem non numeratæ pecuniæ obilcere, eleganter deduxit Sfort. Odd. de Restit. in integr. part. 2. quest. 54. artic. 12. per tot.

IN MODVM Actionis, quæ proponuntur: vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

EX CONTRACTV vel vero, vel quasi. **V**ERO: vel Nominato vel Innominato.

Nominato: vel re, vel consensu perficitur.

Qui re: Mutui † concurrere, tam à Referente, quam Correferente in ardua quadam causa mercatorum Francofurtensium decisum in puncto Wechselftreiff. Et eius rei exemplum propositum est supra de Mutuo in fine capituli.

Qui consensu: Ex empto, † ut in d. causa: ubi ramen, cum in obligatione diceretur: den verth haben

TT

haben

7 **Ex literis** agitur, cum scriptura interuenit, maxime in causis mercatorum, de quibus tribus actionibus cap. seq. latius.

EX Innominato contractu descendunt conditiones. Et quidem Generales; vt pote † primo conditio ex statuto, de quo in causa Dehlen contra Rassefeldt.

9 Deinde, certi generalis, † si res certa in stipulationem sit deducta. l. si quis 24. in princip. ff. si certum petat. *Instit. de verborum obligat. in princ.* Et actio incerti: si aliquid certi petatur ex omni obligatione, & causa, omnique contractu, siue certo, siue incerto, l. certi conditio. §. competit. ff. si certum petat. & ibi Doctor. Olofred. in 4. part. sum. de cert. cond. Rosced. in 4. part. de iudi. de condit. generali, in prin. ip. numer. 1. Quod ita coniunctum cum literarum obligatione allegatum à Referente in d. causa inter duos mercatores Francofurtenses: Adde etiam quæ supra de mutuo dixi.

EX DELICTIS quoque accedunt actiones, exque vel ex veris, vel quasi delictis.

Ex quasi delicto, cum contra pactum vel stipulationem quid actum, † & id tolli petitur, exemplum extat in lymphorem. supplic. tom. 1. p. tit. 2. inf. ubi sic dicitur: videtur actum ex pacto seu stipulatione Consiliariorum, den Strichpfenning abusu, vel officium Iudicis imploratum, amissis singulis iuramentis / vt æqualitatem seruaret officiales.

Ex vero delicto agitur, si dolo actum, † & si res promissa dolo alterius perierit, aduersus eum, cuius dolo res perierit, de dolo malo actus competit, l. arbitro. §. §. fin. cum l. seq. ff. de dolo malo. Si tamen post moram dolo fideiussoris res perierit, aduersus fideiussorem ex stipulatu est actio, l. si fideiussor. 19. ff. d. sit. & l. mora. §. §. in fin. ff. de verborum oblig. Et hæc de actionibus affinis. Quia autem hac de re infra, ubi de transactionibus & fideiussoribus agitur, exempla Cameralia proponenda erunt, hic diutius immorari haud expedit.

CAPVT II.

De literarum obligationum Remedis.

haben sic empfangen/ quod vocabulū *Verth/* tam ad mercem, quam ad pretium refertur: acita plane non constaret, an emptio, vel mutuum esset: conclusit Correfertens, tutius esse Añori conditionem certi ex literarum obligatione vel contragraphe dari.

Ex innominato contractu: actio præscriptis vel bis: vt in d. causa *Hansß Völs/* Item/ vbi cum actum esset ex illis literis, quas vulgo *Verßchreibung* vocamus: volebat dari actionem præscriptis verbis: quæ competit illi, cuius res certa lege data est, si ille non pateat. *Item præcibus l. rebus. C. de ritum p. rmut.*

Et sic quoque actio præscriptis verbis datur ratione *Verßchreibriß* / hoc est, literarum Cambii, vt inquit doctissimus vir P. Correfertens, in quadam causa addens, vel ex contractu innominato do vt des, iuxta ea quæ tradidit Baldus in cap. 3. §. cum autem. num. 1. de inuest. controu. inter. vbi tamen etiam admittit litterarum obligationem, per notata Barr. in l. unica numero 9. de condit. ex l. et in l. in contradi. lib. 2. C. de noua numerata pecunia. Simili modo præscriptis verbis actio admissa, in causa *Pappenß eimb.*

7 EX QUASI contractu; ratione literarum Cambii, is qui se accepit, agit vel constituitur pecunie, vel negotiorum gestorum, de c. l. Genæns. 70 num. 3.

8 EX DELICTO; Actio poenalis: quæ si Reus neget chitographum, deinde fuerit conuictus, et in duplicem condemnatur, Nouell. 28 §. studium vere.

CAPVT III.

De Pactis.

SYMMARIA:

1 Ex pacto iure ciuili nisi datur alio: nisi inter mercatores. num. 2. Et quid de iure Canonico. nu. 3.

4 Officium Iudicis, cum Partes sponte se petunt condemnari.

5 Mandata decernuntur contra Magistratum volentem eicere Iudicem, quem pacto recepit.

6 Adtelis alio.

7 Ex stipulatu.

8 Ex pacto inter emptorem & venditorem.

9 De quæ.

10 Pacta an fini contractus nominati.

11 Præscriptis verbis. Et eius exemplum Cameralis. numero 12.

13 De dolo.

14 Pecunia hereditaria.

15 Vitula res vindictæ.

16 Hypothecaria.

Quamuis ex pacto de iure ciuili nulla datur actio, l. 7. ius gentium. §. sed cum nulla. ff. & l. 10. Cod. de pactis. l. §. nuda. C. de contrahend. stipulat. nisi forte in curia mercatorum agatur, Alexander consil. 41. nu. 3. libro 3. de quo supra de empt. vbi de rehibitoria, & quanti minoris actum est, ac plura ad hoc caput spectantia proposita. Tamen de iure Canonico data actionem per plurimi existimant: de quo vide, præter alios infinitos ab illis allegatos, Caxuallos. in quæst. commun. cons. commun. quæst. 242. & Portium consil. 103. num. 3.

Huius autem actionis affinitas, vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis imploratur,

Primo: si partes sponte petant se condemnari ad seruanda pacta: Sic 24. Maii, anno 44. in Camera Ioannes Palatius Dux à Summern, & N. Comes de Egmond, petierunt, vt super pactis dotibus inter sese initis pronuntiaretur, seque condemnari ad ea pacta seruanda, *Wie sic dann auch darzu / auff ihr bewilligen vñnd begeren dieselbe nemlich vñnd verbrüchlich zu halten / condemnirt, vñnd darüber notürfftige Proceß erkandt worden seyn.* Et sic notandus varius iste, & mirabilis Processus, in quo voluntarii & vltro neci condemnantur, sua pacta conuenta in halten / nimirum ad maiorem fidem rei extraiudicialiter gestæ, & sicut iudicialiter roboratæ ex Edicto scilicet prætorio de pactis, quod est: pacta (quæ non sunt absona) seruabo. Vnde est condemnatio voluntariorū: cum alioqui inuiti soleant condemnari: & inuitus iudicium patitur. Huiusmodi voluntariæ condemnationes sunt quidem iuris, licet earum stylus non sit adeo frequens. Fiunt autem huiusmodi condemnationes solummodo ad effectum executionis; vt si forte contingeret,

ingerer, alteram Partium non stare velle patens; ea statim conuinci & compelli possit ex sententia, tanquam ex re iudicata, sicque executio sit in promptu. Et huiusmodi condemnatio habet paratam executionem. In Brabantia, italium voluntariam condemnationum communem aiunt esse practicam.

Secundo: † si Magistratus illum, quem suscepit in protectionem, contra pacta & privilegia eicere velit: Ita mandatum cum clausula decretum Joachim Järber Jüden zu Northausen/ contra Bürgermeister vnd Räte der Statt Northausen/ 28. Septembr. anno 1571. cum Senatus iussisset, vt civitate exiret. Item in causa Simon vnd Schmal die Juden / contra Herrn Hansen von Reckberg zu hohen Reckberg/ Dittern/ 16. Martii, anno 51. Is ludæos ad certum tempus receperat, & cum discedere vellent, vxorem & liberos captiuos derinuit. Mandatum itaque cum clausula contra eum decretum.

IN ACTIONIBVS consentientia: vel personalia sunt, vel realia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel delicto.

Ex CONTRACTV: vel nominato, vel innominato.

Ex vtroque, actio ex pacto incontinenti contractui † adiecto. Hoc enim casu, ratione illius pacti, actio ex illo contractu descendens; ex nominato, nominata, d.l. *iurisgentium*. §. *quinimo ff. de pactu. can. 85. pactum. de regul. iur. Gabriel libro 1. de presumpt. conclus. 13. numero 2. & sequentiis. Ex innominato; præscriptis verbis actio competit, d.l. 7. late Mathematic. de via & ratione iuru. lib. 1. c. 6. num. 41. & seqq. & cap. 7. num. 19. Videtamen ad horum explicationem, quæ prodidit Benincas. in §. *actionum*. num. 589. de action. vbi sic ait: Circa vnum tamen volo vos animaduertentes reddere. quod dixit multum elegenter Ias. quod ita demum actio præscriptis verbis oritur ex pacto incontinenti appposito, si habita relatione ad contractum, resultat contractus innominatus: quod quam falsum sit, patet ex his quæ dicit Bartolus, Baldus, Alexander, Iason, Socin. Corn. Riminal. & alii in l. *bonæ fidei. Cod. de pact. Bartol. in l. ex placito. Cod. de re-**

rum permutat. idem Bartol. in rubric. ff. de præscript. verbis. vbi dicunt, hanc esse opinionem Ultramontanorum. Sed omnino falsam esse: quia etiam quod non resultat contractus innominatus, oritur hæc actio: quia non ex contractu innominato resultante oritur, sed ex pacto, vt ex illo text. in l. *bonæ fidei.* probatur: vbi dicitur oriri ex pacto; ponderando dictionem *Ex*, quæ denotat causam immediatam, iuxta notat. per Bartolum in l. *prima, §. ex incendio. ff. de incen. ruin. & nauis, & in l. non dubium. C. de legib.*

Ex nominato: vel qui verbis, vel qui consensu perficitur.

Qui verbis, Actio ex stipulatu, † *l. petens. 2. 7. & 28. si certis annis. Cod. hoc tituli.* Vide Villalob. lit. O. 2. De cuius natura cum supra egerimus, ea hic repetere non est necesse.

Qui consensu: primo † empti ex pacto inter emptorē & venditorē: quod vulgo de retrouendendo dicitur: quo nihil frequentius. Exempla supra relata sunt de emtione & venditione, quibus vnum atque alterum hic adiiciemus.

Primum, quod reperitur in decisionibus Cameræ Imperialis sub nomine Gilmanni, *part. 1. decis. 20. num. 41.* vbi dicitur: Aperti iuris est, ex pacto de retrouendendo, personalem actionem competere ex empto, vel præscriptis verbis: sed non contra tertium, qui cum venditore non contraxit, notatur in l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit. l. 1. §. si baret. ibi g'o. ad Trebellian.

Secundum in decis. Meichsneti *decisione 47. numero vigesimo primo.* vbi ita legitur: Obseruandum hic venditorem recte conuenire emptorem, ratione pacti de retrouendendo, & non tertium possessorem: cum secundum magis communem opinionem, ex tali pacto non nascatur actio realis, sed tantum personalis. *Gail. obseruation. 16. libro secundo, Ruin. consilio 32. volumine tertio. Petr. Ioan. Anchar. famul. quæst. 13. num. 1. 2. 3. & 4. part. prima.* Ex vendito autem vel præscriptis verbis actionem in factum competere, testatur idem *Gail. obseruation. 16. nu. 3. & 4. libro secundo, per text. in l. 2. C. de pact. inter empt. & vend. Quamuis*

Alciat. puter, quando contractus in certum nomen transit, tunc actionem præscriptis verbis locum non habere. Alciat. *peradox. sap. 1. lib. 5.* Donellus tamen propter *d. l. 2. hunc casum* specialiter esse exceptum dicit, Donellus *de præscrip. verb. tit. 1.* Wesenbec. utramque actionem coniungi posse putat, in *parat. tit. de præscript. verb.* Vnde facile colligi potest, non ressete, utram harum actionum intentatam dicamus. Interim negari non potest, Aduocatum Actoris nostri pignoraticium potius instituisse.

Tertium exemplum prioribus illustratum habetur in eisdem decisionibus, *de iur. vlt. lib. 2.* Sed quia de illo supra *lib. 2. c. vit. in fine*, actum, & nimis prolixum est, eò lectorem remitto. Euincitur autem ibi latissime, pactum de retinendo esse personalem obligationem: licet alii hoc casu rei vindicationem dari dicant, ut infra.

- 9 Deinde, de dote † etiam ex pactis dotalibus competit.

Ex innominato cōtractu dantur etiam sæpe actiones, licet pacta non sint
10 contractus † innominati, ut late discussit Angel. *Matheo. lib. 1. de via & ratione iuru. c. 5. num. 29. & sequentibus.*

- 11 Primo præscriptis † verbis, ut supra *num. 6.* attingi, per *d. l. 7.* Et exemplum eius rei illustre,
12 de quo in Cane'ta actum, † hanc rem alias satis intricatam, explicabit. Nam ita votabatur in causa *Iuring contra Wereslein* anno 1589. mense Septembri. Actum ex contractu remunerationis limitatæ, ac conditionatæ, ex clausula videlicet resolutiua & reseruatotia regressus. Quanquam autem duas ex huiusmodi conventionibus actiones existere proditum sit; scilicet primam illam ex contractu præambulo informatam, ex eo quod in pactum deducitur; & pecuniariam ex pacto, seu coherencia contractus insurgentē, quæ præscriptis verbis appellatur. *Tiraquel. de retract. conuen. §. 3. gloss. 1. num. 2. & 3. Myndling observat. 69. cens. 6.* Tamen cum primus ille contractus noster nomen peculiare non habeat, nec certam pariat nominatam actionem: ideo non aliam, quam præscriptis verbis compe-

tere dicendū videtur; cum vnus omnino contractus sit; do ut facias. Quanquam enim pecunia interueniat quasi loco pretii, ut pretium tamen non interuenit, sed dotis nomine, & fauore familiaris, quod ipsum etiam ostendit verbum *Überthwung* / pretium rerum non esse, neque consequenter venditionem. Neque etiam primæua actione experti Actores dici possunt, petitione videlicet hæreditatis, quam nec verbis libelli, & eiusdem conclusioni cōgruere Reimet contendunt, neque ea facile comperet; siue enim de delata iam hæreditate paterna, vel materna. eaque, accepta pecunia certa, vel per repudiationem, vel per cessionem in alium translata, agatur, nō potest facile redintegrati hæreditatis petitio, quæ semel competit, & extincta est, & res ad alium ex contracta peruenit; prout de hæreditate vendita dicitur: sine de futura, & deinceps deferenda hæreditate agatur; quamuis, pecunia data, per alium iam occupata est: eadem, ut ibi dictum est, ratio obtinet. Quatenus vero (ut in Christophori bonis) nondum data illa est pecunia, alius iam extitit hæres *Stegfried* / cuius patrimonium incepit esse hæreditas illa; & ita iure viuo vniuersali peti non potest, prout inferius dicitur: Quare præscriptis verbis actioni inhæret, per ea quæ notat *Oldendorp. class. 4. actio. 40. numero 1.*

EX DELICTO: Actio † de dolo; alia deficiente, §. 1. *Instit. de except. l. 5. dolo. C. de inutilib. stipul. Alex. cons. 41. nu. 2. vol. 3.*

REALIA Remedia: Vel ex vltima voluntate, vel ex actibus inter viuos descendunt.

Ex vltima voluntate: † petitio hæreditatis, cuius exemplum ex *symphor. supplic. part. 3. vol. 6. num. 141.* huc transferre oportet peritum esse duxi: Vbi sic legitur. Actum puto petitione hæreditatis, in pactis allegatis fundata, & actio præscriptis verbis ex pacto dari potest. *Ioan. Maria. Rimin. in l. bonæ fidei. num. 3. c. de pact.* Et hoc respectu clausulam salutare parum operari: sed ex vi verbi & interpretatione pactorum dependere totam causam, puta, &c. Alia etiam quæ *num. 12. de innomi-*

innominatis contrahibus dicta, hac referri possunt.

¹⁵ **EX** actibus intervius:† vtilis rei vindicator, ex pacto de retrouendendo, per text. in l. si cum venderet. & ibi Castrenf. nu. 5. de pign. action. Menoch. post alios consil. 63. nu. 14. Crauet. consil. 261. num. 1. Quam tamen opinionem Camera non servat, ut supra hoc loco num. 8. dictum, & Mynsing. cent. 6. d. observ. 69. Gail. lib. 2. observ. 16. num. 4. Adde Hieron. Cagn. in l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit. pr. numero 32. Et notatum in causa Arnolt Kellerschmidt / contra Annen Desling; Et in causa Bernharde von Dhr contra Eberhard von D. Licet certis calibus hoc pactum rem sequi non negent, quos refert Crauet. consil. 261. Item Cephal. consil. 40. num. 41. lib. 1. Competit autem hæc Actio: Primo, si in subsidium contra possessorem, emptore facultatibus lapsa, agatur. Menoch. d. consil. 63. num. 21. 22. 23. Secundo, si pactum factum sub hypothecatione rei venditæ. Menoch. ibidem. num. 17. & 18. quem omnino vide. Tertio, si sit illicitum. Quarto, si statuto introductum. Quinto, si pactum sit iuratum. Cephal. d. consil. 41. Menoch. d. loc. num. 21.

¹⁶ **Possit** † quoque di. i, hypothecariam hic locum sibi vindicare, cum videatur esse hypotheca constituta, vide Mynsing. observ. ut. 70. cent. 6. Cum tamen Camera hunc contractum emptionis, non pignorationem statuatur, ut notatum anno 1580. in caus. Wilsow contra Bülrow / das Hans Nidum betreffend: Ideo id hic non arctius virgemus.

CAPVT I V. De transactionum Remediis,

S Y M M A R I A.

1. Officium Iudicis quos modis hic competat.
2. Executivæ procedi exemplo Camerali demonstratur.
3. Iudex ex causis cogere potest Partes ad transactionem.
4. Constitutio pignorationis.
5. Restitutio in integrum.
6. Ex stipulatu, quod exemplo Camerali edocetur.
7. Quasi negotiorum.
8. Causidici moduli.

9. Causidici ob causam.
10. Prescriptio verbi.
11. Sententia Iudicis facta de albo nigro.
12. Sententia & iuramentum quatenus aequiparentur.
13. Ex quasi contractu.
14. Confessoria & negatoria.

EX transactione quæ proueniunt Remedia sunt multa: Enque vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis † consistentia; 1 vel ad ipsam Transactionem, vel eius inuolutionem pertinent.

AD IPSAM Transactionem, eiusque observantiam.

Primo executivæ † proceditur, Alciat. in l. 2. fratru. 10. C. de transact. Hinc & mandata executoria ad servandam transactionem, impetrantur; ut factum in causa Kiencken contra Braunshweig. Quamvis hoc non semper obtineat, prout multoties mihi hoc nomine supplicanti denegati sunt processus. Conueniunt notata in Decis. sen. præiudic. Camera, in verbo Mandata, de non turbando. hisce verbis: 13. Ianuar. i. anno 92. exhibita sup. licatio pro mandato de non turbando contra laudum homologatum, & decretum; Isti mandatum de non contrahendo transactioni cum clausul. erkandt das vbrige begeren abgeschlagen. 10. Ianuarii, anno 92. in causa Rutenburg contra Brandenburg. Sed in causa der Stadt Münster / contra den Bischoff / vnd dessen Statthalter / vnd Nâhr daselbst / quia d. transactionis, remittendo causas transactionis ad Camera, erat Camera in sinuata, & quasi notoria, contra quam fecit Episcopus, nolens eam servare, & sic altiotem indaginé res non requireret; mandatum sine clausula fuit decretum 15. Septemb. anno 92. Et in verb. Executoriales, hisce verbis: Quid si transactio interuenit: An sicut super re iudicata: sic etiam super transactione Mandata executoria decetni possunt? iterum exceptio transactionis in Camera, sicut & iuramenti, semper habita est pro tali, quæ altiotem indaginem requirit; & ideo executionem pararam non habet. Vide votum in causa B. contra B. S. Egidii Wesfâl betreffend. Et ibi D. C. benedict. Et cum in causa Leyen contra die Herren von

Alciat. puter, quando contractus in certum nomen transiit, tunc actionem præscriptis verbis locum non habere. Alciat. *peradox. cap. 1. lib. 5.* Donellus tamen propter d. l. 2. hunc casum specialiter esse exceptum dicit, Donell. *de præscrip. verb. tit. 1.* Wesenbec. utramque actionem coniungi posse putat, in *paratit. tit. de præscrip. verb.* Vnde facile colligi potest, non referre, utram harum actionum intentatam dicamus. Interim negari non potest, Adupcatum Actoris nostri pignoratitiam potius instituisse.

Tertium exemplum prioribus illustratum habetur in eisdem decisionibus, *decis. ult. lib. 2.* Sed quia de illo supra *lib. 2. c. 1. in fine*, actum, & nimis prolium est, eò lectorem remitto. Euiacitur autem ibi latissime, pactum de retrouendendo esse personalem obligationem: licet alii hoc casu rei vindicationem dari dicant, vt infra.

- 9 Deinde, de dote ¶ etiam ex pactis dotalibus competit.

Ex innominato contractu dantur etiam sæpe actiones, licet pacta non sint
10 contractus ¶ innominati, vt late discussit Angel. *Matheo. lib. 1. de via & ratione iuris. c. 5. num. 29. & sequentibus.*

- 11 Primo præscriptis ¶ verbis, vt supra num. 6. attigi, per d. l. 7. Et exemplum eius rei illustre,

12 de quo in Camera actum, ¶ hanc rem alias satis intricatam, explicabit. Nam ita vocabatur in causa Siring contra Meyerslein / anno 1589. mense Septembri. Actum ex contractu remunerationis limitatæ, ac conditionatæ, ex clausula videlicet resolutiua & reseruatoria regressus. Quanquam autem duas ex huiusmodi conventionibus actiones existere proditum sit; scilicet primam illam ex contractu præambulo informatam, ex eo quod in pactum deducitur; & peculiarem ex pacto, seu coherentia contractus insurgentē, quæ præscriptis verbis appellatur. Tiraquel. *de retract. conuent. §. 2. gloss. 1. num. 2. & 3.* Myning. *obseruat. 69. cent. 6.* Tamen cum primus ille contractus noster nomen peculiare non habeat, nec certam pariat nominatam actionem: ideo non aliam, quam præscriptis verbis compe-

tere dicendū videtur; cum vnus omnino contractus sit; do vt facias. Quanquam enim pecunia interueniat quasi loco pretii, vt pretium tamen non interuenit, sed dotis nomine, & fauore familie, quod ipsum etiam ostendit verbum *Überthwuring* / pretium verum non esse, neque consequenter venditionem. Neque etiam primæua actione experti Actores dici possunt, petitione videlicet hæreditatis, quam nec verbis libelli, & eiusdem conclusioni cōgruere Reimet contendunt, neque ea facile competet; siue enim de delata iam hæreditate paterna, vel materna, eaque, accepta pecunia certa, vel per repudiationem, vel per cessionem in aliū translata, agatur, nō potest facile redintegrati hæreditatis petitorio, quæ semel competit, & extincta est, & res ad aliū ex contractu peruenit; prout de hæreditate vendita dicitur: sine de futura, & deinceps deferenda hæreditate agatur: quamuis, pecunia data, per aliū iam occupata est: eadem, vt ibi dictum est, ratio obtinet. Quatenus vero (vt in Christophori bonis) nondum data illa est pecunia, aliū iam extitit hæres Siegfried / cuius patrimonium incepit esse hæreditas illa; & ita iure vltio vniuersali peti non potest, prout inferius dicitur: Quare præscriptis verbis actioni inhæret, per ea quæ notat Oldendorp. *class. 4. actio. 40. numero 1.*

EX DELICTO: Actio ¶ de dolo; alia deficiente, §. 1. *Instit. de except. l. 5. dolo. C. de inutilib. stipul. Alex. cons. 41. nu. 2. vol. 3.*

REALIA Remedia: Vel ex vltima voluntate, vel ex actibus inter viuos descendunt.

Ex vltima voluntate: ¶ peti- 14
tio hæreditatis, cuius exemplum ex symphor. supplic. *part. 3. vol. 6. num. 141.* huc transferre oportet: pretium esse duxi: Vbi sic legitur. Actum puto petitione hæreditatis, in pactis allegatis fundata, & actio præscriptis verbis ex pacto dari potest. Ioan. Maria. *Rimin. in l. bonef. l. 1. num. 3. C. de pass.* Et hoc respectu clausulam salutarem parum operari: sed ex vi verbi & interpretatione pictorum dependete totam causam, puta, &c. Alia etiam quæ *num. 12. de innomi-*

innominatis contractibus dicta, huc referri possunt.

15 Ex actibus intervius:† vtilis

rei vindicatio, ex pacto de reitrouendendo, per text. in l. si cum venderet. & ibi Castrenf. nu. 5. de pign. action. Menoch. post alios consil. 63. nu. 14. Crauer. consil. 283. num. 1. Quam tamen opinionem Camera non servat, ut supra hoc loco num. 8. dictum, & Mynsing. cent. 6. d. obseru. 69. Gail. lib. 2. obseru. 16. num. 4. Adde Hieron. Cagn. in l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit. §. numero 32. Et notatum in causa Arnoldi Kellerschmidt / contra Annen Desingen: Et in causa Bernharde von Dhr contra Eberhard von D. Licet certis casibus hoc pactum rem sequi non negent, quos refert Crauer. consil. 201. Item Cephal. consil. 40. num. 41. lib. 1. Competit autem hæc Actio: Primo, si in subsidium contra possitorem, emptore facultatibus lapsa, agatur. Menoch. d. consil. 63. num. 21. 22. 23. Secundo, si pactum factum sub hypothecatione rei venditæ. Menoch. ibidem. num. 17. & 18. quem omnino vide. Tertio, si sit illicitum. Quarto, si statuto introductum. Quinto, si pactum siriuratum. Cephal. d. consil. 41. Menoch. d. loc. num. 21.

16 Posset et quoque dici, hypothecariam hic locum sibi vindicare, cum videatur esse hypotheca constituta, vide Mynsing. obseruat. 70. cent. 6. Cum tamen Camera hunc contractum emptionis, non pignorationem statuatur, ut notatum anno 1580. in caus. Wulsey contra Dillone / das Haus Nidum betreffend: Ideo id hic non atque vgemus.

CAPVT IV.

De transactionum Remediis.

S Y M M A R I A.

1. Officium Iudicis quæ modis hic competat.
2. Executivæ præcedi exemplo Cameralis demonstratur.
3. Index ex causis cogere potest Partes ad transactionem.
4. Constitutio pignorationis.
5. Restitutio in integrum.
6. Ex stipulatu, quod exemplo Camerali edocetur.
7. Quasi negatorius.
8. Causæ hic indubii.

9. Causæ ob causam.
10. Prescriptio verbum.
11. Sententia Iudicis facit de albo nigrum.
12. Sententia & iuramentum quatenus equiparentur.
13. Ex quasi contractu.
14. Confessoria & negatoria.

EX transactione quæ proveniunt Remedia sunt multa: Eaque vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis † consentientia; vel ad ipsam Transactionem, vel eius inquisitionem pertinent.

AD IPSAM Transactionem, eiusque observantiam.

Primo executivæ † proceditur, Aciat. in l. 2. fratru. 10. C. de transact. Hinc & mandata executoria ad servandam transactionem, impetrantur, ut factum in causa Kienchen contra Traumschweig. Quamvis hoc non semper obtineat, prout multoties mihi hoc nomine supplicanti denegati sunt processus. Conveniunt notata in Decis. seu præiudic. Camera; in verbo Mandata, de non turbando. hisce verbis: 13. Ianuar. i. anno 92. exhibita supplicatio pro mandato de non turbando contra laudem homologatum, & decretum; Ipsi mandatum de non contraveniendo transactioni cum clausul. certandi / das vbrige begeren abgeschlagen. 10. Ianuarii, anno 92. in causa Rothenburg contra Brandenburg. Sed in caus. der Statt Münster / contra den Bischoff / vnd dessen Statthalter / vnd Nächst daselbst / quia d. transactio, remittendo causas transactionis ad Camera, erat Camera; infinuata, & quasi notoria, contra quam fecit Episcopus, nolens eam servare, & sic altiore indagare res non requireret; mandatum sine clausula suis decretum 15. Septemb. anno 92. Et in verb. Executoriales, hisce verbis: Quid si transactio interuenit: An sicut super re iudicata: sic etiam super transactione Mandata executoria decerni possunt? iterum exceptio transactionis in Camera, sicut & iuramenti, semper habita est pro tali, quæ altiore indagare requirit: & ideo executionem pararam non habet. Vide vorum in causa B. contra B. S. Eyddii Wesfali betreffend. Et ibi D. C. bedeneffen. Et cum in causa Eegen contra die Herren von

TT 3 Elq/

magnæ differentie ratio hic apparet. Negatur enimius esse Reis turbandi, aut impedendi iurisdictionem, in territorio Archiepiscopi.

Ex innominato: conditiones variz.

8 Vtputa; *Conditio indebiti.* † Alciat. in l. 14. Cod. hoc titul. si Actor fidem fallat, nec Reus transactionis exceptione amplius uti possit, ad repetendum id, quod transactionis nomine dedit, *l. eleganter. 23. §. si qui post. ff. de condictione indebiti.* Et si quis extraneus, transactione post rem iudicatam initam, soluerit, per d. *allegat. §. si post rem. & §. seq. de cond. indebiti.*

9 *Conditio † ob causam.* Alciat. d. loco.

10 *Prescriptio † verbis actio;* si interuentu rei vestiatur, Meischner. *decision. 18. numero 12. & numero 22. versic. actum putat.* Quæ, an bonæ fidei vel stricti iuris sit, dissertit ibidem numero 15. Hæcque utilis, vel civilis in factum dicitur; quod egregie multis adductis rationibus & argumentis demonstratum in causa Bartholomæi Weir contra Franz Herper. Item; si stipulatio transactioni non interuenit, d. l. cum mota. 6. & l. cum proponas. 17. in fine. & l. si pro fundo. 33. §. ex stipulatione. *Caodem tit. Decil. re: cum iudicaturum Camera sub nomine Gilmanii, libro 2. decision 5. vbi Schurff. consil. 59. numero 3. cent. 1. allegatur.* Et usque egregium exemplum in *rom. symphorem. suppluat. part. 3. ver. 16. his verbis* sextat: Actor solum innuitur transactioni; constituit autem, ex nuda transactione non dari regulariter actionem, sed tantum exceptionem apud act. 1. l. siue. & ibi gloss. verbo, *exceptio. Cod. de transaction. l. vna. d. l. cum mota. Cod. eodem titul. Azoin summa, eodem tit. numero 12.* Ratio, quia Actori superest vetus actio, ad quam redire potest: quia primæ uæ actio per transactionem non est sublata, neque extincta. Illud tamen non obtinet, si stipulatio conuentioni, siue transactioni adiecta sit, vel aliis pactum nudum vestitum firmiter contenta contractus. Primo namque casu ex stipulatione actio competit, d. l. cum mota. l. si pro fundo. *C. de transact. Azoin supra. num. 2. altero datur præscriptis verbis, alleg. iuribus.* In nostro casu quidem a nulla interuenit stipulatio: sed cum Actor ex sua parte adimpleuerit

transactionem, tradendo domum: Imo sola oblatio vim traditionis in transactione obtineat. Bart. l. sub prætextu. *C. de transact. nu. 5. cum seq. puto actum præscriptis verbis, ad obseruandam transactionem. d. l. cum mota. d. l. si pro fundo. & pulchre Gilm. lib. 1. decis. 20. n. 30. hisce verbis: Deinde dubitari potest ex eo, quod dicitur gl. & Dd. in l. siue apud acta. & l. si proponas. & l. si pro fundo. l. cum mota. & l. siquidem. C. de transact. vbi habetur, quod regulariter ex nuda transactione non agatur, sed solum excipiat. Sed hic responderetur, quod transactio, quatenus est nudum pactum, quatuor modis vestitur, hoc est, redditur efficax, ad producendam actionem: videlicet stipulatione, iuramento, traditione, & acceptatione, d. l. cum mota: l. cum proponas. l. siue apud acta. & l. vi responsum. l. si qui maior. *Ceo. tit. Ferrar. in præf. de form. libel. vi pacta seruuntur.* Cum vero hoc casu, actores ex parte sua, contractum suum perfecte impleuerint, & singulis punctis transactionis satisfecerint; ita ut per Reos solummodo hætenus, & quidem multis annis steterit, quo minus ab ipsis promissa effectum sortita fuerint; puto non in terminis nudæ transactionis hic nos versari, & sic præscriptis verbis actionem locum habere, per textum d. l. cum mota. ibi Bart. in l. 1. & 2. l. cit. in §. Cast. & Alex. & alii, & in d. l. siue apud acta. vbi Cast. dicit n. 7. si implementum procedit ab Actore, ut in d. l. cum mota. tunc datur actio præscriptis verbis directæ, si stipulatio non interuenit, vel utilis datiuæ, si processit a casu fortuito, post B. r. in iam cit. loc. & in d. l. si pro fundo. n. 2. *cod. tit.* Deinde videtur transactionem nostram esse vestitam, & confirmatam per sententiam & rem iudicatam: Sententia enim, & res iudicata, pro veritate habentur. *res iudicata. de reg. iur. & (prout etiam supra memotatorem) tribuunt ius habenti, l. Iulianus verum de iur. rem. de cond. indebit. vbi Ias. dicit col. 2. n. 2. quod iudex facit de albo nigrum, & de nigro album, post Bal. in c. nostri. de elect. H. ber enim sententia præsumptionem, quoad rectitudinem processus, & etiam quoad iustitiam. Alexan. consil. 22. per tot. & consil. 123. col. 2. & consil. 136. n. 13. lib. 2. Et retrorahit effectum suum, facitque omnia esse rata inter litigantes, l. 3. §. in pueris ff. de iur. et iur. l. co. tempore. §. de pecul. Bald. in c. nihil est in 4. co. iur. numer. 9: de elec.**

de elect. etiam in his quæ sunt iuris naturalis. Sententia enim, & res iudicata comparantur naturæ, l. in fin. de liber. agnoscend. quia ius facit, & originem erexit. Bald. in iam citato loco. per d. l. i. & in repet. l. placet colum. 7. Cod. de sacrosanct. Eccles. facit text. in l. quotiescumque. C. de decurionib. lib. 10. ubi textus comparat duo illa, videlicet, naturam, & originem, cum iudicio & sententia inter partes lata. His accedit, quod
 12 sententia & iuramentum æquiparantur, l. sed etsi possessori. §. fin. de iureiur. l. post rem. de rei iudic. In eo maior em habet effectum res iudicata, quam iuramentum etiam iudiciale. Calstr. Alex. Iafon, & alii in l. cum qui §. si iuramento. de iureiur. Cum itaque promissorium iuramentum intensius operetur, & sic promissio, quæ fit iuramento, augeat, fulciet, & firmiter reddat contractum, nudumque pactum vestiat, & ad agendum habiliter, per supra allegata iura; non minus certè sententiæ, rei quæ iudicatæ tribuendum erit: cum & hæc vim habeat transferendi dominium, l. sunt & alia. in fin. & l. sed etsi res iudicata. 2. de publ. in rem action. Bart. & Doctor. in l. hoc iure. circa princip. de iustit. & iur. Eamque communem opinionem esse dicit Iaf. ibidem num. 45. in fine.

13 Ex QUASI contractu: rei iudicatæ Remedium competet, si arbitri pronuntient; de quo infra de arbitris latius.

REALIA Remedia sunt: Actio confessoria, vel negatoria, cum quis negat vel confitetur, ratione transactionis ius vel servitium competere: ut observatum in d. causa Speir contra Hermerstheim: & Mergus contra Ersfurt. Exemplum huius rei proponitur in decis. rerum iudicat. Camer. sub nomine Gilman. decis. 10. part. 2. ubi sic legitur: Quemadmodum ex libello & articulis Actorum positionalibus colligitur, cõqueruntur Actores, quod Reus contra antiquum usum, & transactionem, ac præsertim rem iudicaram, conetur nova & insolita ab ipsis extorquere onera: videlicet dationem vel tributum, scilicet, das Ungelst vom Wein / wrenslg Jar lang / von jeder Ohmen / so vom Zapfen verschendt wirdt / acht Maß / mderländischer Wehrung / jährlich in jeder Frentasten zu reichen. Ideo mihi videtur, si cui in præcedenti causa dixi: die recht arttett,

sirre Klag / Schagung / vnd Frondienst belatt, gendt / imploratum ab ipsis esse officium iudicis, per iura ibidem remissive allegata, vel: ut ibi quoque admonui: iudicati actionem instituerunt, similiter per iura ibi deducta: Et incidenter, ultra rem iudicatam, rursus multum vrgere videntur transactionem, quam se cum Reo fecisse asserunt: quod scilicet Reo dederint 600. floren. ut perpetuo ab illa exactione des. Ungelst vom Wein / immunes & liberi essent. Non tamen principaliter agunt ex illa transactione: quemadmodum etiam ex nudo pacto transactionis agi non potest, secundum Bartol. in l. siue apud. num. 2. C. de transact. tamen etiam tacite inculcant negatoriam actionem, per iura in dicta causa allegata. Ad quæ omnia, breuiter gratia, me remitto. Et conueniunt supra, de actionibus ex stipulatu, hoc capite allata.

CAPVT V.

De fideiussionum Remediis.

SUMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Ex stipulatu. 3 Mandati.
- 4 Empti. 5 In iudicio.
- 6 In iuramento. 7 Penale iudicium.
- 8 Ratione exactionis perne quomodo procedatur.
- 9 Contractus in iudicio saluus habet vim confessionis.
- 10 Officium Iudici nascitur ex contractu iudiciali.
- 11 In criminalibus ad iudicium iniquam habet effectum.
- 12 Hypothecaria an concurrat, & qua preferatur.
- 13 Exquisitissimi tam quoad praxin, quam Theoriam, de fideiussoribus Tractatus Ant. Mering. L. qui breui in lucem proditurus figurat, commendatio.

Ratione fideiussionis, vel officii Iudicis imploratur, vel actiones intentantur.

OFFICIUM Iudicis imploratur;

Primo, cum petitur Restitutio in integrum, de quo Sfort. Odd. part. 2. quest. 54. artic. 1. ubi dissert; An minor restituatur aduersus fideiussionem sibi factam. Secundo, an minor restituatur aduersus fideiussionem a se pro alio factam & respondetur, quod sic. Tercio, quid iuris, si læsus a minore non probetur, & restitui velit ex eo tantum, quia fideiussor.

instit. Quarto, quid; si pro patre fideiussit. Quinto, quid; si principalis debitor est solvendo. Sexto, quid; si minor successerit ipsi principali. Septimo, quid; si minor fideiussit in rem suam. Octavo, quid iuris sit; si iuramento firmata sit fideiussio.

Secundo, competit officium Iudicis, in casu, supra num. 8. relato.

ACTIONES; quæ intentantur; vel personales sunt, vel reales.

PERSONALES veniunt ex contractu, vel delicto.

EX CONTRACTU autem vel vero, vel quasi.

Ex vero contractu,

1. Actio ex stipulatu: † Instit. de fideiuss. Roff. de actionibus ex stipulat. num. 11. part. 4. Et consideratum in causa Johan Eschelet contra Ottonem Endorff; & in quadam alia ardua causa, in qua anno 68. 13. Septemb. pronuntiatum.
3. Item: † Actio mandati (vt consideratum in d. causa Johan Eschelet contra Ottonem Endorff.)

Primo, si creditor mandato fideiussoris, cum debitor principali, vel alio, experitur, nec solidum ab eo consequi possit, hac actione residuum à fideiussore petere potest. l. si mandauero. 22. §. interduum. & l. si mandatum. 45. §. fin. ff. mandati.

Secundo, cum alicui, vt alii crederet ab alio est mandatum, de qua itidem in iam dictis locis specialiter agitur.

Tertio, si diu steterit in obligatione fideiussor, & ideo ad liberationem agere velit, Gail. lib. 2. obseruat. 29. Quod pulchre notatur in decisio. Meich. in lib. 1. decis. 21. num. 15. & 16. his verbis: Constat ex contractu fideiussionis duas oriri actiones, seu obligationes: vna videlicet, quæ contrahitur inter fideiussorem & creditorem, quæ est ex stipulatu, l. blanditus. C. de fideiuss. Altera, quæ contrahitur inter fideiussorem & reum principalem, quæ est obligatio & actio mādātī, ita scilicet reo principali mandante, vel pariente, vel ratum habente, fideiussor se obligauit, l. rogatus, l. qui fidem. l. si remunerandi. §. si passus. ff. mandati & l. mādātī. & ibi gloss. C. de fideiuss. & §. si quid autem. ff. de fideiussor. Matant. disput. 6. num. 2. Alias enim, si quis pro absente

fideiuberet, tunc non mandati, sed negotiorum gestorum actio contra principalem competere, l. ex mandato. ff. mandati. cum similib. Libelli igitur nostri tam narratis, quam conclusionem attentis, vbi Actores petunt se à fideiussione liberari, vel ratione damnorum, & interesse, quingētos thaleros sibi persolui: breuiter puto actionem mandati contraria ciuili actū esse, quæ datur fideiussori aduersus reum principalem, pro cōsequenda liberatione, indemnitate & interesse, vt per Rostred. Rubr. de actione mandati contraria. part. 4. Ioan. Crisp. à Monte, in tract. suo de terminis actionum, nu. 151. Oldend. class. 4. act. 24. de actionibus mandati directa & contraria. Tenetur namque Reus fideiussorem, qui fidem suam pro eo interposuit, indemnem seruare, tam de debito vel factio principali, quam de accessionibus, expensis, & interesse, cap. 2. & 3. Extra de fideiussor. Et plene de hac re Hyppol. de Marfil. in rubric. ff. de fideiussor. num. 213. & numer. 221. Concludo igitur dicta actionem mandati contraria ciuili actum esse.

Item: Actio ex empto, † quæ datur fideiussori soluenti contra creditorem, cui soluit, vt is sibi soluenti cedat actiones, tam contra confideiussores, quam contra debito rem principalem: quod egregie declarat Valentin. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. numer. 484. & 485.

Datur & eadem empti actio, in casu, qui supra, de emptione relatus est.

Ex quasi contractu, institoria actio competit, si quis pro eo quem negotiorum gestioni proposuit, fideiussit, l. penult. §. taberna. ff. de institoria actione.

EX DELICTO, iniuriarum actio datur: 6 quæ competit ob reiectos idoneos fideiussores, l. §. si vero. §. 1. & ibi Bart. lason num. 4. & Doct. ff. qui statuta. Gomez. tom. 3. variat. resolut. cap. 9. num. 8.

Huius affine est aliud pœnale iudicium, † quod 7 imponit pœnam quinquaginta aureorum ei, qui necessariā personam fideiussorem sciens non accipit. l. 2. ff. in ius vocati vt eant.

Tertio, † quoad actionem pœnæ, contra 8 fideiussorem, de præsentando proceditur executiue,

Directæ actionis affinitas.

- 3 Officium Iudicis, quo compellitur creditor ad pignoris
restitutionem.
4 Extraordinarie quomodo procedatur.
5 Interdicta varia.
6 Commodati.
7 Mandati. 8 Venditi.
9 Conditio certi generalis.
10 Prescriptis verbis. 11 In factum.
12 Negotorum gestorum.
13 L. Aquilia. 14 Furti.
15 Vitæ pignoratitia.
16 Actio in rem tribus casibus.

Contrariæ actionis affinitas.

- 17 Officium Iudicis pro adiudicatione pignoris.
18 Mandata, siue clausula.
19 Immissio in bona hypothecata.
20 Restitutio in integrum.
21 Ad exhibendum.
22 L. Aquilia. 23 Furti.
24 Stellionatus. & 25.
26 Hypothecaria.
27 De actione Hypothecaria in rem.
28 Interdictum Salvianum.
29 Vitæ Salvianum.
30 Conditio ex l. si. C. de acquir. possessione.
31 Interdictum ne vi fiat possessio.
32 Quando ex pacto sine actione pignus liceat prosequi.
33 In arbitrio est creditoris personalis vel hypothecaria
agere.
34 Vitæ in personam actio. & num. 35.
36 Conditio incerti.
37 Actio in factum. 38 Furti.

Licet inter pignus & hypothecam nulla sit differentia; quoad actionem tamen differunt: Nam pignoratitia, personalis; hypothecaria autem, realis esse contrahibetur, l. pignoris. Cod. de pignor. darique contra possessorem. l. si fundus. §. in vendic. de pignor. Quod notatum in investiganda genere actionis, in causa Erbach contra Doctor Michael von Eaden.

EA AVTEM, quæ ex contractu pignoratitio competit actio, et duplex est; directa, & contraria: quarum hæc quidem creditori, illa vero debitori datur. De utraque videntur.

DIRECTAM itaque quod attinet, illa plura habet affinita Remedia: Quæ vel per explorationem officii Iudicis; vel actionis iure expediuntur.

OFFICIUM Iudicis imploratur; (quod Iudex etiam non petentibus impartitur) cum creditor, soluto credito, pignus restituere recusat. post Bart. & Afflic. decisio. 32. numero 3. Alin. in singul. tractat. de execut. c. 243.

ACTIONIS iure quæ expediuntur, vel ordinaria sunt, vel extraordinaria.

EXTRAORDINARIA et Remedia intentantur; cum inquilinus, soluta pensione, indulta illata auferre prohibetur, l. 1. §. 1. ff. de migrando.

ORDINARIA autem, vel petitoria sunt, vel possessoria.

POSSESSORIA et Interdicta varia.

Primo, si inquilinus soluta pensione indulta illata auferre prohibetur: Huic enim Interdictum de migrando competit, de quo est integer titulus in ff.

Secundo, si is, qui legatorum servandorum causa in possessionem missus est, legatis solutis, vel cautione præstita, de cautione non recedat, tunc enim per Interdictum deicitur, l. si pecunia. 6. in ff. ff. in poss. leg. et servand. causa. l. si pro me. 40. §. in ff. de solutionibus.

Tertio, si ex eo agatur, quod dolo vel culpa creditoris in possessionem rei servandæ causa missi, possessionis causa deterior sit facta. Hoc enim casu peculiaris actio datur.

Quarto, si ex eo agatur, quod creditor rei servandæ causa in possessionem missus, fructus, vel alias res ex bonis debitoris perceperit, competit in factum actio. l. prætor. ait. 9. in princip. versic. iudicium in factum dabo. ff. de rebus aut. iud. possidendo.

PETITORIA, sunt aut realia, aut personalia.

Personalia, vel ex contractu, vel ex delicto veniunt.

Ex contractu; vel vero, vel quasi.

Ex vero: vel nominato, vel innominato.

E nominato: vel qui re, vel qui consensu perficitur.

Quæ commodati, et si non pignoris iure res creditor à debitor data sit, sed cum creditor indigeret pecunia, & debitor illam in promptu non haberet, speciem creditor dederit, vel eam apud alium creditorem pignori obligaret. l. petenti. 27. & ibi gloss. ff. de pignor. acti.

7 *Qui consensu: † mandati;* Primo, si aduersus fideiussorem, qui pignus, soluto debito à creditore recepit, agatur. l. 2. ff. *de pignor. & hypothecis*. Secundo, similiter eadem actio competit: si quis rem suam pro alio eius voluntate pignori dederit, aduersus eum, pro quo rem pignori dedit, ut eam redimat. l. si ut certo. §. nunc videndum in quib. vers. plane si ego. ff. *commodati. c. ex presentium. 3. Extr. de pignorib.* Tertio, ad pecuniam solutā mandatario, & ad pignora prosequenda. l. 2. C. *mandati*. vbi pulchre hoc Bald. in l. opposit. distinguendo declarat: & docet quando hypothecaria, vel hæc competat. Eadem datur, cū alius pro alio rem oppignorat, ut eam luat, si pro præsentī factum, per l. semper qui non prohibet. de reg. iur. not. Bald. in l. 3. de restituendū. num. 2. C. *commodati*.

8 *Venditi, † si ex reuersione pignoris agatur,* prout consideratum, & omniū Dominorum calculo approbatum in causa Cronberg contra Schawenberg / & in causa Agathen Forderin contra Schwinden. de quo supra de emptione dictum.

9 *Ex innominato contractu: † Condictio certi generalis, debito soluto debitori, ad pignus recuperandum, l. si quis. 4. §. res pignori. ff. si cert. petatur.*

10 *Prescripti † verbi, eo casu quo supra commodati actionem competere diximus.*

11 *In factum † actio, eo casu quo infra rei vendicationem tertio casu dari diximus.*

12 *Ex quasi contractu: † Negotiorum gestorum actio: si aduersus alium quam fideiussorem, qui soluto debito, pignus recepit, agatur, l. fideiussor. 32. in princip. ff. de negot. gest. Vt & tunc, si quis alterius absentis rem pignori dederit. de quo Bald. d. l. 3. num. 2.*

Ex delicto competentia Remedia: vel ex veris, vel quasi delictis oriuntur.

13 *Ex quasi: l. Aquilæ actio † concurret, si ex eo agatur, quod pignus apud creditorem deterior factum sit, vel perierit. l. in rebus commodatis. 18. §. siue autem. ff. commodati. l. sed & in qui. 18. ff. ad l. Aquil.*

14 *Ex vero delicto: † Furti actio concurret: si ex eo, quod creditor pignus contra pactum distraheret, agatur. l. si conuenerit. 4. §. fin. cum l. seq. ff. de pign. action.*

REALIA Remedia sunt: primo vtiles pignoratiua: † quæ datur Vassallo, vel Domino, ratione vtis domini, quod in castro feudali se habere contendit, per l. rem alienam, de pignoratiua actione. Ita obseruatum in causa Magdeburg contra Darby. l. diffamari.

Secundo, Actio † in rem: Si is agat, cui debitor rem, aliis pignori obligatam, veditit, agat, l. si dominium. 9. C. de pignorib. & hypothec.

Tertio, eadem Actio competit: Si creditor pignus alienauerit, l. serui. 2. & l. u. contra. 4. C. si vendito pignore agatur. l. vltima. §. 1. in ff. ad Senatusconsult. Velleian. & l. si cum venderet. 13. ff. de pignorat. actione.

Quarto, de pignore dato, si pecunia debitori numerata non sit; tunc & hoc remedio pignus repetitur, l. 1. C. si pignori conuentionem numeratio pecunie secuta non sit. & l. 1. Cod. de non numerata pecunia.

CONTRARIÆ Actionis affinita Remedia, vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis implorat:

Primo, quando petitur fieri † adiudicatio pignoris. l. vlt. C. de iur. dom. impetr. Tunc enim citatio decernitur, ut factum in causa Hansen Rem. cont. Hansen Zitzler / ann. 1540. 4. Febr.

Secundo, Mandatum † quoque sine clausula sepe decernitur; si quis permittat in casu non factæ solutionis, pignora propria autoritate occupare, ut dimittat dominus hypothecam, vigore talis pacti seu permissionis. Exemplum quod anno 9. 4. 16. Nouemb. contigit, extat in symphor. suppl. tom. 2. part. 3. tit. 2. suppl. 17. & in Mandato proxime præcedenti; Et sic quoque Mandatum executoriale ad soluendum, aut ut hypothecam tradat, decretum contra tertium, ut in causa Wörder cont. Gref. & Wörder cont. Gortwaldt. Itē / Wörder cont. Kospach / alles 8. Nouemb. an. 1590. anno 1589. 22. Febr. petitum Mandatum sine clausula, pro assertionem assistentia, ut creditor possit ingredi possessionem armata manu, ex pacto l. 3. C. de pigno. & hypothec. In causa Rünlichhausen contra Comitum Ostfriesia: sed mandatum tantū cum clausula decretum. Vide Menoch. de adipiscend. poss. remed. §. nu. 150. 154. quod altiorē indaginem res requireret.

Et

Et Comes obliuisceret exceptionem diuisionis; quod uidelicet, vellet pro rata soluere. Ideo d. pactū, contra volentem soluere, locum non habebat. Nota autem hoc Mandatum non fuisse, decretum; quia Pars nō supplicabat vterius. At decretū: *Wit gebet/abgeschlagē.*

Ac multoties petitur immisio in bona hypothecaria. † Exempla extant in *tom. 2. part. 2. symphorem. supplia. 18.* vbi citatio talis decreta, cum annexo mandato cum clausula, de liberandis bonis aliis hypothecatis, 4. Iulii, anno 1597.

Tertio, Restitutio in integrum, quæ minori datur contra distractionem sui pignoris, de quo Sfort. Odd. *part. 2. q. 53. art. 3.* idque etiam competit contra emptorē sui pignoris, quando pignus fuit contractum ab ipso minore: & si est pignus iudiciale, vel pretorium; & si damnum pupilli est magnum. Sfort. Odd. *de Restit. in integ. q. 53. art. 4.* Idem quoque de cōventionali dicendum: quamuis id dubio non careat. *artic. 5.*

IN ACTIONIBVS consilientia Remedia: vel preparatoria sunt, vel principalia.

PRÆPARATORIA: † Ad exhibendum.

Primo, si ex eo agatur; quod debitor quasi soluturus debitū, pignus recepit, nec postea soluit. *l. si quasi recepturus. 3. ff. de pign. act.*

Secundo, si ex eo agatur, quod debitor rem pignori obligatam extinxit. *l. seruum quem. 27. ff. de pignor.*

PRINCIPALIA sunt, vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA; si creditor in possessionem bonorum rei seruandæ causa missus de expensis in res debitoris factis agat. Hoc enim casu peculiaris actio in factum datur. *l. Prator ait. 9. in prin. ff. de reb. auct. iudic. possidendu.*

PETITORIA; vel in rem, vel in personam sunt.

IN PERSONAM: ex delicto nominato, vel innominato.

Nominato: proprio vel improprio.

Improprio; † L. Aquiliæ actio: quando debitor rem pignori obligatam deteriorcem fecit. *l. 27. seruum. ff. de pignoris.*

Proprio; † furti actio. **Primo**, eo casu, quod supra ad exhibendum agi cuiusvis.

Secundo, si ex eo agatur, quod debitor ere pignori dato affirmauit, id aurum esse; aut aurum pignori dato, et in traditione subiecit. *l. si qui in pignore. 36. ff. de pignorat. act.*

Ex innominato delicto: stellionatus † iudicium datur: **Primo** eo casu, quo secundo loco furti actionem de dimis.

Secundo: † si ex eo agatur, quod debitor eandem rem pluribus, dissimulata priore obligatione pignori obligauerit. *l. 1. & l. 4. C. de crimine stellionatus.*

IN REM; Actio hypothecaria, † quæ ex nudo consensu, re non interueniente, datur creditoribus ad pignus persequendum; *l. contrahebitur. 4. & l. si fundus. 16. §. in vendicatione. ff. de pignoris. & hypoth. l. 2. C. si vnus ex pluribus heredit.*

NVNC etiam, propter vicinitatē, quædam de hypothecatione adiiciemus: cuius † ratione hypothecaria in rem actio cōpetit. *l. contrahebitur. 4. & l. si fundus. 16. §. in vendicatione. ff. de pignoris. & hypoth. l. 2. C. si vnus ex pluribus heredit.* Affinia autem eius Remedia; sunt vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA.

Primo, Interdictum Saluianum: † Si dominus persequatur res coloni in fundum inductas, sibi tacite pro mercede pignori obligatas, de quo integri tituli in *ff. & C.* extant. Datur † & vtile Saluianū, de quo egregie sequentibus verbis disputatum in Camera, mense Iunio, anno 1518. in causa Job Weinslein contra Wendell Burellaw. **Primo** actum videlicet vili hypothecaria. *l. 1. & 2. C. de pratorio pignore*, quæ in speciebus pignorum, & cōtra quemcunque locum habet, *hitem Seruiana. Instit. de actionibus. §. Interdictum quoque Saluianum. Instit. de Interdictis.* Competere etiam putat in præsentī casu creditori B. vtile Saluianum, ad saluandum ius suum, quod dicit sibi competere in bonis, cum consensu Sculteti in Zimmern/ à Wolscher defuncto sibi obligatis: dicit enim in iis sibi esse ius, quod habuit Wolscher/ interueniente decreto Sculteti constitutum, donec sibi satisfiat de debito: ita quod debeat esse bejahlet seyn. Et datur hoc Interdictum contra quemcunque possessorem. *l. 1. C. de Saluiano Interdictis.* Agi enim ita posse contra tertium possessorem rei sibi obligatæ tra-

VV 3 dit gloss.

dit Joff. & Bart. *Auth. hoc si debitor. C. de pignor. l. si fundus. §. venditione. ff. eodem.* quia personalis alias nulla contra tertium competit. Capic. *decif. 182. num. 7.* ubi sufficit probare debitorem fuisse possessorem. Zal. §. *item Seruiana. vers. non principaliter. Instit. de actionibus.* Cum in hypothecaria alia sint requisita. Ferrar. in tit. *de action. hypothec. verb. super eadem obligation. numero 18.* & in verb. *ex memoratu. num. 2. & 5.* Potest etiam dici actum ex conditione † *l. fin. Cod. de acquir. possess.* cum etiam detur contra tertium possessorem, nec praescribatur contra eundem 10. annis; sicuti in hypothecaria, vel Seruiana, *l. 1. Cod. si aduers. credit.* Sed requiruntur 30. anni. Marant. *part. 4. distict. 7. numero 59.* Veruntamen magis crederem competere vile Interdictum Saluianum; quia quis minus tenetur in eo probare. Haec tenus Referens. Quod etiam Correferens multis argumentis, quae hic recensere nimis longum foret, luculentissime confirmauit.

Secundo, si creditor missus in possessionem pignoris praetorii, vim patiatur, & deiectus sit; tunc concurret Interdictum, † ne vis fiat possidenti creditoris. *l. si u. qui. 1. l. §. 1. & ibi gl. ff. si tutul.*

Tertio, si conuenerit, ut non soluto debito, creditori liceat propria autoritate pignus occupare. Tunc sine actione potest pignus propria autoritate ex pacto capere. *l. 3. C. de pignorib.*

PETITORIA Remedia, vel personalia sunt, vel Realia.

PERSONALIA, ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu: vel nominato vel innominato.

Nominato, directae, vel contrariae, vel vitales.

Directae, † actiones videlicet personales: Nam est in arbitrio creditoris, utrum personalia actione debitum, an hypothecaria pignus persequi malit. *l. distractu. 14. & l. persecutione. 24. C. de pignor. & hypothec. l. vltim. Cod. de obligationib. & actionib.*

Contrariae: si nomen pignori sit obligatum: hoc enim casu † utilis in personam actio creditori aduersus nomen pignori obligatum

competit. *l. cum conuenit. 20. in fin. & l. grege. 13. §. cum pignori. ff. eod. lit.*

Vitales † dantur aduersus inquilinos, de pensionibus soluendis, cum in refectionem redditici creditum est, & inter creditorem & debitorem conuenit, ut creditor de pensionibus, iure pignoris, ipse creditum recipiat. *l. cum conuenit. 20. ff. de pignorib. & hypothec.*

Ex innominatis † contractibus: competit conditio incerti, *l. & ideo. 1. §. final. ff. de condit. furtiu.*

Actio in factum, eo casu quo supra num. 31. Interdictum ne vis fiat, competere diximus.

EX DELICTO † furti Actio concurret, si creditori pignus factum sit ablatum. *l. itaque. 12. §. sed si res. ff. de furt. Instit. de obligation. quae ex delicto nascuntur. §. furti autem. l. si tibi. 26. Cod. de pignor. & hypothec.*

REALE Remedium quod competit, est reuindicatio, de quo luculenter agit in definitione. Meisn. *decif. 47. numero 1. & seqq.* hisce verbis: Ex articulis, & annexa petitione Actoris apparet, nos hic versari in contractu pignoratitio seu hypothecario: & ideo quasi Seruianam institutam esse, eam, quam hypothecariam vocant. Haec enim competit contra quemcumque etiam tertium possessorem, vel qui dolo de sit possidere. *l. si fundus. §. in venditione. ff. de pignorib. & hypothec.* Doctor. in *l. cum res. Cod. si res alien. pign.* Natt. *consil. 531. numero 12. lason in §. item Seruiana. de act.* Non obstat, quod antequam deueniatur per hypothecariam ad tertium possidentem, necessaria sit excussio bonorum principalis debitoris, & fideiussorum, *ut in antient. hoc si debitor. Cod. de pignor. Gail. obseruat. 27. numero 7. lib. 2.* Quia illa regula procedit, quando hypotheca contracta est per solam conuentionem, absque traditione: secus in pignore tradito. *l. 1. Cod. de prat. pign. Negul. part. 1. memb. 1. num. 8. de pignor.* Villalob. *concl. vltim. in litera H.* Accedit quod controuerfa praedia passim in actis vocantur ein Pfandgut / & in Instrumento de dato 1507. expresse ponitur, das Pfloctt versetzt hab. Iam vero à mente verbis expressa non est recedendum. Angel. *conf. 2. num. 9.* Quare recte dici posse videtur, hypothecariam

theccariam actionē hic intentatam esse. Verū rem altius pendens, non incommode etiam rei vendicationem tribui posse existimo. Nam licet contractus hic in actis sæpius nominetur ab Aduocatis pignoratitius: tamen natura negotii hoc videtur admittere; cum pignus sit accessorium quidpiam, nec constituitur, nisi præcedat contractus, ex quo principalis oritur obligatio, *l. contrahitur. ff. de pign. Bart. ibid. num. 1. Natt. conf. 426. num. 3. Negul. part. 3. memb. 1. num. 9. & 12.* Sicut etiam fideiussoria obligatio non potest stare sine principali. *l. fideiussor oblig. de fideiuss.* Sed in nostro casu non constat de contractu, qui præcellerit Ergo, &c. Deinde hypotheca non transfert dominium in creditorem: sed ei tantum ius aliquod destinendi concedit, *l. sciendum. §. creditor. qui satisf. da. cog.* Vnde res oppignorata in dominio & bonis debitoris dicitur permanere, *l. pignus in bonis. C. de pign. act. gloss. in l. vlt. vers. vel hypoth.* *Cod. de reb. alien. non alienan.* Item precepti fructus ex re pignorata per creditorem, veniunt imputandi in sortem, iuxta *l. i. & 2. Cod. de pign. act.* In nostro vero contractu expresse dicitur, *dass Rostes das Gut mit allen Augungengar verlassen / vnd ihmne daran nichts behalten habe / dann allein den Widerauff.* Ex quibus verbis non pignorationem, sed potius alienationem & venditionem contractam ostenditur, qua res tradita omni iure sit emptoris, *§. vendita. In si. de rerum diuis. l. cum res. C. de probat.* Nec domini translatio impeditur per pactum adiectum de retrovendendo, *l. 2. Cod. de pact. inter empt. & vendit.* Tiraquel. *de reuoc. lignagier. §. 2. gloss. 1. num. 34.* Accedit, quod si pignoratitius esset contractus, superflue fuisset adiectum pactum de retrovendendo; cum id ipsum natura inest pignori, *l. nec creditores. C. de pign. act.* Nec refert, quod bona controueria Mansdugit geminetur: verbi: Et in nouissimo Instrument. verbum (verfegert) contineatur. Nam id ex communi errore factū eorum, qui propter appositionem pactū redimendi imperfectam esse venditionem: nec dominium ad emptorē transferri existimant; quod tamen falsum esse iam antea ostensum. Quia igitur potius natura & effectus actus, quam nomen ab agentibus ipsi attributum inspicere

debet. *l. insulam. de præscript. verb. Bald. in l. 1. n. 5. de res. permitt.* quia non attenditur nomen contractus, sed substantia, & secundum eam iudicatur. Oldrad. *conf. 139. num. 4. Boer. decis. 144. Dec. conf. 164. num. 3.* Itaque mallem asserere, nos hic in contractu empt. & vendit. versari, & ex illo titulo, per actores rei vendicationem intentatam esse; maxime cum ipsæ Partes satis ineonstanter, nunc pignorationem, nunc venditionem vocent: & antiquum Instrumentum expresse de venditione, & nulla oppignoratione loquatur, ad quod posterius documentū se refert, & merito ex precedenti contractu declarationem recipit, quia relatum inest referenti, Angel. in *l. si quis cum aliter. de verborum obligat.* Alexand. *conf. 52. num. 24. libro 4.* Imo vtrumque Instrumentum Actoris, mentionem facit des. Widerauffes, qui sine præcedenti venditione esse non potest, ex Etymologia vocabuli. Concludo itaque actum rei vendicatione.

CAP. VII.

De Euiditionum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Officium Iudicis.
- 2 Actio ex contractu in genere.
- 3 Ex empto.
- 4 Communi diuidendo.
- 5 Prescriptio verborum, vel in factum & num. 7.
- 6 Ex stipulatu.
- 7 Falsis.
- 8 De dolo.
- 9 Stulcius natus.
- 10 Hypothecarius.

Ratione euiditionis, vel imploratur officium Iudicis, vel actio instituitur.

OFFICIUM † Iudicis imploratur pro Restitutione in integrum, quam contra euiditionem minor petit, per *l. i. Cod. de fideiuss. minor. late Sfort. Odd. de restitut. in integrum. quæst. 58. artic. 6.* vbi disputat, quando hoc non procedat.

ACTIO † AVTEM, Primo com. 2 petit ex contractu, ex quo res data est, veluti si ex empto, empti actio, † *l. i. hoc tit. & 3. l. ad res. 62. in ff. de adit. edicto. Myndling. cap. 1. observat.*

- 4 *obseruat.* 54. Ratione diuisionis: † actio communi diuidendo, *l. si fratres.* 7. *Cod. communia vtriusque iudicii.* *l. si familia.* 14. *C. famil. excusand.*
 5 Ratione † permutationis: prescriptis verbis, vel in factum actio. *l. 1. §. vnde si eae.* ff. de rerum permutas. Idemque dicendum, si Titio dato, ut Caius manumitteretur; Caio manumisso, Titius fuerit euictus, *l. iuris gentium.* 7. §. 2. ff. de pact. *l. naturalis.* §. sed si dedi tibi. ff. de prescripti verbis. Hisce affines sunt aliz actiones, quæ vel reales sunt, vel personales.

PERSONALES, vel ex contractu, vel delicto proueniunt.

EX CONTRACTU autem vel nominato, vel innominato.

- Ex contractu nominato est Actio
 6 ex stipulatu, † si stipulatio in promissione euictionis interuenit, *d. l. 1. & d. l. ad res.* Et generaliter cautione præstita. Nam tunc hac, non prima actione agitur. Ita ex Batt. in *l. cum quis.* §. si hominem, & in *l. si alium.* de solutionibus. notatum in decisionib. Camer. sub nomine Gilman. *decif. 29. num. 1. lib. 1.*

- 7 Ex innominato † contractu competit primo in factum actio aduersus emptorem, si liber homo pro seruo se venire paratur, adde num. 5. supra.

Secundo, in eo casu, quo infra de dolo actionem dari dicemus, & ibi notabitur, num. 9.

EX DELICTO: vel nominato, vel innominato.

- 8 *Enominato;* falsi † accusatio competit ex l. Cornelia, tum in casu iam dicto; tum etiam si quis eandem rem duobus diuersis temporibus, in solidum vendiderit, *l. qui duobus.* ff. ad l. Cornel. de falsi.

Ex innominato, generalissima, vel generalis actio competit.

- 9 Generalissima, de dolo, † si dolo malo à sciente res aliena donata, vel in dotem data sit. *d. l. 1. & l. ad res.* 62. in fine. ff. de edil. edicto. Si tamen ab vxore dolo adhibitus sit, in fauorem matrimonii: non de dolo, sed in factum actio datur, *d. l. 1. in fine.*

- 10 *Generalis:* Stellionarus; † si quis statu liberum sciens, dissimulata eius conditione, ven-

diderit, *l. statuliberum.* 9. §. 1. in fi. ff. de statuliberis. Idemque obtinet, si res pignori obligata, vendita sit, *l. 3. §. vbiunque.* ff. Stellationat.

REALIS; † est hypothecaria, si videlicet pignoribus de euictione sit cautum. *l. si non in iuria.* C. de euictionibus.

CAPVT VIII.

De decretorum, in alienationibus bonorum confirmandis, vel annullandis interponendorum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Officium Iudicis. & num. 2.
- 2 Pro confirmatione contractus, vel transactionis non est supplicandum extrajudicialiter.
- 3 Mandatum de non alienando.
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Remedium pro annullatione alienationis. Quo casu & mandata sine clausula decernuntur. numero 7.
- 6 Tutela.

Ratione Decreti in alienatione bonorum minorum requisiti Remedia vel in modum officii Iudicis, vel actionis competunt.

OFFICIUM Iudicis competit primo † pro interponendo decreto, formul. supplicat. habetur in *roma secundo symphorem supplicat. part. 3. titul. 8. supplicat. 8.* 4. Mail, anno 1569. Exemplum extat in decision. Cameræ, sub nomine Benign. *decif. 2. vot. 3. syntagm. 2.* † Sic die 16. Aprilis, anno 39. petierunt nobiles, viri & mulieres de familia Nechberg / confirmationem, & decreti interpositionem, & Vrfindt eis decerni, & interponi, super contractu transactionis, per eos Wlmæ antea perfectæ & iuratæ, super bonis relictis per Vitum à Nechberg: & fuit confirmatio his verbis facta: Ist auff beyder Theil Gerichtlich che Bewilligung vnnnd Vtr/uber den vorgebrachten Vertrag / Gerichtlich Decret/vnnnd authoritet interponirt, vnd die gebettene Vrfindt erkandt. Hoc est: Ad vtriusque Partis iudicalem consensum & petitionem, super contractu exhibitò iudiciale decretum, & authoritas interposita, petitorium documentum decretum est. Et hoc per notata Innocent. in capitul. secundo, de confirmatione ritul & in iusli. Bartolus & Ioannes de Plat.

Plat. l. si quis spontaneos. C. de decurion. lib. 10. per eosd. in l. 1. C. d. prad. curial. lib. 10. & Io. de Plat. in l. fin. d. tit. & lib. Vbi tamen notandū: quod si quis velit supplicare pro cōfirmatione tñsactionis, vel alterius contractus: id nō debeat facere extraiudicialiter: alioquin videt̃r ab̃geschlagen: sed iudicialiter: quia h̃c cōfirmationes cum causę cognitione fieri solent. Et ita decretum, &c.

Secundo similis imploratio facta pro mandato de non t̃ alienando: Et Mandatum de non alienando, sine clausula decretum in causa Freyberg contra Württemberg vñ Freyberg. Item pro mandato auff die vier Säl de non alienando supplicarunt Pfalsgrafen J. C. D. E. & I. & C. contra Pfalsgrafen O. H. wegen seiner vorhabender alienation der Pfals Altväterlicher vñ Reichsgüter in fremde händ/ als er dann allbereits ein verstandt mit außsändischen Fürsten gemacht haben solte. Ist̃t erstandt den 28. Martii. Anno 90. Hoc est: Item pro mandato super quatuor casibus de non alienando supplicarunt Comites Palatini I. C. B. L. Et I. & C. contra Comitem Palatinum G. H. ratione propositę alienationis Palatinorum auctorum & Imperii bonorum, vt pot̃e qui cum aliis extraneis Principibus de ea iam tractare cōperit. Decretū 28. Martii, Anno 90.

Tertio t̃ Restitutio in integrum facta alienatione.

Quarto cum petitur annullari alienatio: t̃ Interest autem: an alienatio prädiorum, vel rerum immobilium pupilli, sit ipso iure nulla: an veniat annullanda officio Iudicis. Si est ipso iure nulla: tūc venit iure actionis reuocāda. Ratio: quia Iudex ex officio proprio si se viderit deceptū in interpositione decreti potest reuocare: ita post Innoc. Abb. Aretin. Bald. reffert & sequitur Io. Bapt. Asti. in singul. de execut. tract. §. 3. cap. 149. Et annullare, si pars est decepta, post Ioan. Andr. Bald. & Hyppolit. de Marfil. Duenn. Afm. d. §. 3. cap. 142. Quo casu sepe mandatum t̃ sine clausula petitur: cuius vestigia extant in Decis. seu praiud. Camer. verb. alienatio: vbi sic disponitur: Cum aliquando Lic. S. nomine vxoris, & reliquorum pupillorum pro mandato sine clausula

auff die vier Säl supplicasset, contra N. Eilgeln Apotecar vñ des Rathes in Speyer vñ eintraumung eines vñb 400. Gulden von D. Godswalden erkaufften Gartens: Hoc est: Cum Lic. S. super quatuor casibus supplicasset contra N. Engeln Pharmacopolam & Senatorem Spirensem, ratione tradendi cuiusdam pro 400. flor. à D. Godvvaldo empti horti: ex capite: quia iure prohibitum, pupillorum immobilia, sine decreto, distrahere: noluerunt tamē Domini dictum mandatum decernere, cum haberet rei vindicationem, nec videretur casus auff die vier Säl qualificatus. Ego tamen hoc in casu puto distinguendum: An alienatio sit ipso iure nulla: an vero veniat annullanda officio Iudicis. Si enim ipso iure nulla: tum bene potuisset mandari: si veniat annullanda loco exceptionis, tum ordinarius processus requiritur. Et quia, vt videtur, ipso iure est nulla, bene potuisset mandari: quia quod est contra legem prohibitum: est ipso iure nullum, vide l. si minor. & tot. tit. de prad. minor. non alien. l. ob az alienum. & l. minoris. C. ad. tit. vbi dicitur: alienationem ipso iure nullam esse, ita vt restitutione in integrum opus non habeat: & datur ei rei vindicatio, per l. non solam. & l. pradium. C. de prad. minor. non alien.

IN MODVM ACTIONIS, competit ex quasi contractu, actio tutelę, t̃ contra tutorem, si soluendo est. De qua re cum supra de Tutela, & infra de Restitutionibus in integrum plurima tradita sint, hic diutius non immorabor.

CAPVT IX.

De iuramentorum Remediiis.

SYMMARIA.

- 1 Ex iuramento an nascatur actio.
- 2 Mandat a sine clausula decerni cum Instrumētis iuramentum, & clausulam guardemig; attēta habent.
- 3 Actio resscriptoria.
- 4 Absolutio à iuramento.
- 5 Cum iuramentum iustis est nullum: an pro informatione ad Magistratum scribend. m. & n. 6.
- 7 Quomodo in puncto relaxationis à iuramento procedatur.
- 8 Restitutio in integrum

- 9 Remedium pro annullatione iuramenti, dolo, & metu
 10 Vnde actio ex contractu quando datur. (extorci.)
 11 Pignoratitia. 12 Actio in factum.
 13 Condictio indebiti. 14 Condictio ex lege.
 15 Vtilis iudicati. 16 Publiciana.

ICET videbatur dicendum, in materia iuramenti frustra de actione inquiri: ideo quod ex præstatione iuramenti non oriatur actio efficax ad agendum: ut tenet Innocent. & Cardinalis in c. i. venisset, de Restit. Et est communis secundum Corral. in l. admon. in prælud. 17 ff. de iureiur. Et dicit eam communem Fortun. arsi. in c. 1. de pact. n. 27. Et plures allegat pro hac sententia, dicens communem, Couarr. in c. quamvis pactu. 1. part. §. 2. n. 30. de pact. qui etiam refert duas communes. Quia tamē contrariam opinionem multi tenuerunt, Ioan. de Selu. de iureiur. 3. part. n. 4. & dicit communem Corfet. in rubr. de iureiur. q. 11. & Alciat. in cap. cum contingat. nu. 24 §. de iureiur. Et dixit communem Bernar. Diaz. reg. 387. vbi Salzedo refert duas communes (nullam refutans.) Et pro hac sententia & opinione est gloss. verb. imposita, in l. 1. C. de oper. libert. Bart. in l. iur. gentium. §. quinimo. n. 16. ff. de pact. & in l. iniurandum. quod ex conventionione. n. 2. ff. de iurcir. vbi las. n. 7. dicit communem, & Orosc. in d. l. iur. gentium. §. igitur nuda. n. 5. Et magis commune in & receptam dicit Menchaca de successione creatio. ne, §. 28. n. 3. Couarr. in cap. Reynald. §. 3. n. 10. & d. cap. quamvis pact. 2. part. §. 4. n. 15. Padill. in l. si quis maior. n. 74. C. de transactionib. Et ita esse tenendum in iudicando & consulendo, tenet Gutierrez. de iuram. confirm. 1. part. c. 24. n. 3. & pro hac sententia est text. in d. l. quamvis pactu. & in cap. cum contingat, de iurcir. & in cap. de vires. cod. Vbi iuramentum præstitum de vsuris soluendis, acquirit vsuratio obligationem, & actionem, ad præstandas vsuras. & Gratian. reg. 13. n. 13. vbi assignat concordiam. Cauall. in quæst. communib. contra communes, q. 84. nu. 1. Adde Meierl'ner. de iur. 18. nu. 17. Idcirco eam recte hoc loco firmamus.

Remedia autem quæ dantur, ratione iuramenti, vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis consistunt vel ad implendum, vel ad non tenendum iuramentum.

AD MANUTINENDVM, peti & decerni solet, Mandata sine clausula: † ex fundamento q. Instrumēta iurata paratam executionem habeant, si sit iuramentū decisiuū: In promissoriis enim secus est. las. in §. item si qui postulante. n. 87. Inst. de act. & in l. 2. n. 20. lim. 4. de iureiur. **A**D TOLLENDVM, vel infirmandum imploratur officium Iudicis.

Primo cum petitur relaxatio iuramenti, ad effectum agēdi (quod t actione rescissoria fieri putat Alc. in c. cū contingat. n. 13. de iureiur. Eamq; relaxationē solum † ad Cameram, non ad alios etiā Principes spectare, videtur innuere text. Ordin. part. 2. tit. 24. Gail. lib. 1. obseru. 2.6. n. 2.) Et ita per implorationem officii Iudicis processum in causa Span. & Ehrhardt contra Schwarzenburg An. 1576. & Anna Schreiberin contra Dnsabrück anno 1586 Maximeque darus, si t notorie cōstet, nullum esse iuramentū, Gail. lib. 1. obseru. 12. n. 3. Ita et sine informatione Magistratus, sub quo iuramentū relaxationē petens captus fuit, processus decreti: in causa Neiters contra Eroncken genant Klingelberg 2. Martii an. 1569. Priori autem casu debet Magistratus, qui imposuit t iuramentū certiorari seu facti species ad eū perferribi, & accepto responso, eius copia petenti citationē super relaxatione iuramenti, communicari: & siquidē probabiliter eam confutare possit, aut si notorie sit irrelevans, citatio decernitur, Gail. lib. 1. obs. 22. n. 4. Ita factū in causa Ernsten vō Erälshcim contra Marggraf Georg Friederichen ju Dnalsbach/anno 1589. mēse Nouemb.

An autem impetrata t relaxatione iuramēti vltetius vigore eiusdem citationis, procedi possit, quæritur? Et id fieri non posse, sed via ordinaria, puta noua citatione super iniuria vel damno impetrata pcedi debere, arbitrat Gail. obs. 24. n. 3. lib. 1. Verū id non obseruatur. Et sic in causa Annen & Scheiberinnen contra die Statt Dnsabrück citatio iur. petita, sed denegata: das begeren als vnnötig abgeschlagen/17. Augusti, Anno 1586.

Secundo t competit Restitutio in integrum.

Primo, aduersus t iniurandum à se delatū Bull. ad effect. post Spec. Bart. Castr. Alder.

Tul.

Zaf. Mauri. & alios, docet Sfort. Odd. de test. in integ. q. 66. art. 1. part. 2. vbi tamen hoc egregie, ampliando & limitando, declarat.

Secundo, aduersus iuramentū minori delatū & ab ipso susceptū: quod diuersis casibus, quando pcedat, deducit Sfort. Od. d. loc. art. 3.

Tertio, si minor ignorans in contractu iurato leſus: de quo tamen vide quæ vtrinq; pulchre differt Gail. lib. 2. obseru. 41.

Tertio imploratur † quoc; officiū Iudicis ad pronuntiandum ipso iure nullum iuramentum dolo extortum, vt est communis opinio Alciar. in c. cum comingat. n. 12. & sequentiis de iur. in metu vero tantum distinguit, simulq; explicat quando dolo, quando vero metu extortum videatur.

IN ACTIONIBVS consistentia Remedia, vel personalia sunt: vel realia.

PERSONALIA ex contractu vel quasi.

Ex contractu autem: vel nominato, vel innominato: vel ex vtroq;.

10 Ex † vtroq; si extra iudicium iuramentum sit: tunc enim vetus actio datur, l. adori. 8. C. de iur. iur. l. si duo §. si quis iurauerit. l. cum. vers. cum missa. h. tit.

11 Ex nominato: pignoratitia, † quæ concurret cum exceptione iurisiurandi: veluti si quis iurauit nihil se debere, is hanc actionem ad pignus repetendum habet. L. iur. iur. 4. o. ff. eod. tit.

Ex innominato contractu.

12 Primo, in factum actio † datur, vt late post alios docet Beust in l. iur. iur. 1. de iur. iur. d. n. 18. (vbi rationes eius rei plures adducit) si videlicet quis delato iur. iurando affirmatiue rem suam esse iurauit. Sic etiā amissa possessione, contra deferentē competit, si is possessionem nactus sit, l. sed si. 11. §. proinde si cum. ff. de iur. iur. si vero negatiue possidens iurauit se petitoris non esse, amissa possessione, actio iam dicta ei denegabitur. d. l. sed si in princ. & l. sed & si 7. §. si petenti. vers. sed si possessori. ff. de Publiciana in rem actione.

13 Secundo, dantur † cōditiones. Et primo indebiti in casu, quo n. 11. pignoratitia dedimus.

14 Secundo, † cōdictio ex l. quæ est actio ad purgandū, vel iuramentū purgationis præstādū, de quo Beust. in rubr. de iur. iur. n. 103. & seq.

15 Ex quasi cōtractu: contra † iuran-

tem datur similiter actio in factum, vtilis iudicari: si in iudicio ratione iuramenti necessarii pronuntiatur sit d. l. 8. adori. C. de iur. iur. Borcholt. de iur. iur. c. 8. Cuius tamen contrarium tenet Couarr. cap. quatuor. 1. part. Reliqui §. 2. de pact. in 6.

REALE Remediū est Publiciana: † Quæ actori quoq; qui iurauit rem suam esse, aduersus eum, qui detulit iusiurandum, competit, d. §. si petenti.

CAPVT X.

De vsuris.

SYMMARIA.

- 1 Vsurarum variæ, an datur actio.
- 2 Officium Iudicis, ratione vsurarum, in bonæ fidei iudiciis, ex mora debitum, competit.
- 3 Iudex ex officio hortatur Partes, vt ab vsuris desistat.
- 4 Processus executiuus in Camera sepe decernitur quoad principalem summam, denegantur vero quoad vsuras.
- 5 Vsurus à testatore receptus an restituere teneatur bonæ fidei.
- 6 Iudex ex officio agit contra vsurarios.
- 7 Ex pacto in continenti adiecto.
- 8 Ex nudo pacto. 9 Ex stipulatum.
- 10 Ex constitutionibus Imperii, ratione reddituum.
- 11 Cōdictio ex Reſſu depurationis anno 1600.
- 12 Cōdictio ex l. 2. C. de vsur. rei iudicatæ.
- 13 Cōditionem ex lege esse actionem.
- 14 Actio iudicati.

EST si ratione vsurarum nulla videbatur † danda actio, vt late deduxit Referens in causa Woldern cōtra Schwarzenburg. Cum tamen is in mutuo loquatur, ideo id huc trāferendum non est. Cum enim certis casibus concessæ sint, earundem nomine etiam nunquā dantur actiones: Et ex vel implorādo officium Iudicis, vel iure actionis proponunt, Borcholt. de vsuris. cap. vlt. n. 27.

OFFICIUM Iudicis imploratur.

Primo, † quoties in bonæ fidei contractibus ex mora debentur; quo casu: vt mox notabitur: datur & actio ex contractu.

Secundo, etiam non imploratum, potest Iudex impartiri suum officium contra creditorem, vt desistat † ab actione vsurarum: hanc debitor soluere vsuras iurauerit, cap. 18. art. 1. ut. de vsur. Nat. consil. 497. nam §. vlt. a. referente & erudite deducente Alia. in vltimo execution. Tract. §. 3. c. 96. Hinc † etiam videmus 4 in Came. decerni processus sepe, quoad summam capitalem, & denegari quoad vsuras.

Et etiam tunc impartitur officium Iudex, cum debitor soluit vsuras, ad repetendū eas: etiam si iurauerit se non repetiturū, Afm. d. l.

7 *Tertio, locū habere* voluit officii Iudicis ratione vsurarij, quas Testator se recepisse confessus est, vt ex restituatur: q. tamē dubio nō caret, vt apposite Afm. d. §. 3. cap. 151. notauit.

6 *Quarto, † in genere* non rogatus Iudex officium suum impartiri potest agendo contra vsurarios, Afm. d. loc. cap. 153. adde & cap. 208.

IVRE ACTIONIS competētia Remedia: vel ex contractu nominato, vel innominato proueniunt.

EX NOMINATIS contractibus generaliter omnibus Actiones competunt: siue bonæ fidei sint, siue stricti iuris.

7 Et quidem † ex bonæ fidei contractibus: si pactum in continenti cōtraui adiectum sit, late Borcholt. de vsur. cap. ult. num.

8 24. Datur etiam ex nudo pacto actio, † l. frumentii. C. de vsuris. Borcholt. d. l. num. 24.

Ex stricti iuris contractibus, competit † Actio ex stipulatu, si vsuræ in stipulationem deductæ, & Certe conditio, Borch. d. loc. num. 24. Et sic quidam ex dominis in d. causa Hansen Wölschen contra Herrn Friederichen Greghern zu Schwarzenburg dicebat, institutam certi condictionem ad sortem & vsuras: Addi posset, (inquit:) ex stipulatu. Alexand. in l. stipulationum. §. qui sortem. de verb. o. sig. vbi petebantur vsuræ à tempore mortis.

EX INNOMINATIS: cōditiones ex lege.

10 Primo † generaliter, ex Constitutionibus Impetii, quatenus pactum de reuocando non est: apud creditorem: quo tamen casu videret ex empto competere, vii supra deductum.

11 Secundo, † ex Recessu deputationis anni 1600. in quo vsuras ex mora in mutuo peti posse petuissim est, ad quinque in centum quorannis.

12 Tertio, conditio † ex l. 2. C. de vsuris rei iudicata, quod sic expressit Vincent. de Frisch. d. l. 1. §. 1. n. 1. & seq. Ex iuris dispositione, lata sententia, R. 109: cōdemnato nō soluēte, error vsuræ rei iudicæ, quas statuit Impetior, d. l. 2. C. de vsur. rei iud. esse cōtēctas,

easq; deberi dicit Bal. in d. l. 2. virtute sentētiæ late à lege, nō ab homine: et si nō sint in cōdēnationē deductæ, tanq̃ consecutivæ ipsius sentētiæ: iuxta l. si longi. C. de execut. rei iud. & ibi Bald. deberiq; et cōdictione ex l. 2. sup. alleg. dicit Mattheus. in l. 1. sol. vers. si quāvis. C. de sentent. quæ sine cert. quant. quam legit post eius singularia: & consequenter iure actionis: † postquā conditio ex l. actio est §. in personam. Inst. de act. vel actione iudicati, † vt dicit Spec. in tit. de execut. sentent. §. breuiter. 1. sol. vers. sed dicit: ad quid ergo allegando. d. l. 2. C. de vsur. rei iud.

CAPVT XI.

De Fructibus.

SVMARIA.

- 1 *Fructus officio Iudicis quomodo petantur. C. n. 4. 7. 8.*
9. *Et an in executione possint ad iudicium. n. 10.*
- 2 *Quando eadem actio qua fors petantur. C. n. 15.*
- 3 *Conditio ex l. vel incerti.*
- 4 *Ex constitutione pignoratitia.*
- 5 *In mandato executionis.*
- 6 *Fructus in sententia omitti, an in executione postposit.*
- 7 *Substitutes Et apices iuri in consistorio Principis not.*
- 8 *Restituere verbis, quid comprehendat. (eliguntur.)*
- 9 *Distinct. quoad hac Remedia inter bona & mala fidei*
- 10 *Quod non petatur, amissum censetur. (possessor.)*
- 11 *Actio ex stipulatu. 17 Ex pacto.*
- 12 *Pignoratitia. 19 Conditio. ex lege.*

FRUCTVM nomine quando officium Iudicis implorandum: quando autem actio instituenda sit, breuiter, sed neruose explicat Robert. lib. 2. sentent. c. 15. hisce verbis: In huius quæstionis definitione & explanatione: quando fructus iure actionis peti possint: † quando vero officio Iudicis, & in rei vindicatione, & quacunque alia actione: in varias sententias distrahuntur Interpretes, intricatissimis confusissimisque distinctionibus id inuoluentes, in quo hæc certissima à Paulo in l. neque eorum ff. de vsuris. nominatim tradita est distinctio: Nemp̃ eos omnes fructus, quos ante litem contestatam perceptos, Actori restitui oportet, iure actionis peti posse, & in actionem deduci, vel simul cum sorte. l. Iulianus. §. si fructib. ff. de act. empt. † vel 2 separatim, eadem actione, si id patiat̃ur actionis, quæ pro sorte competit, natura. l. 2. C. de act. empt. l. si stipulatus. in fin. ff. de vsur. Quod si id non patiat̃ur, vt in rei vindicatione: consumpti fructus minime vendicantur, † sed 3 condici.

condici possunt conditione ex lege, vel incerti. l. 3. *C. de condici. ex lege. l. qui se debere. ff. de condici. conf. dat.* Illos autem solos fructus, qui à tempore litis contestationis percepti fuerint, ꝑ Iudicis officio petimus: Quod expresse his verbis à Paulo traditum, hæcenus minime animaduersum hac in re fuisse conperimus. Neq; eorum, (inquit d. l. neque eorum.) fructum, qui post litem contestatam officio Iudicis restituendi sunt, vsuras præstari oportere; neque eorum, qui prius percepti, quasi à malæ fidei possessore condicuntur. Quo nihil expressius tradi potuisse videtur; Quod ipsum aliis insuper argumentis firmat ibidem Robertus.

Hinc igitur apparet, ratione fructuum vel officium Iudicis implorari, vel actiones institui posse.

OFFICIUM Iudicis imploratur: Primo, ex constitutione ꝑ pignorationis, cum de fructibus pignoris restituendis agitur.

Secundo, in genere: cum in ꝑ puncto mandati executorialis petuntur, quod exemplo iam subiiciendo illustrius reddetur.

Tertio, quia ambigitur: An Iudex, vt & in multis aliis casibus, superioribus capitibus notatis, fructus non petitos, ꝑ ex officio ad iudicare possit: nos illud exemplo Camerali subiecto declarabimus. Nam cum hæc quaestio aliquando in controuersiam in Camera venisset, varie de ea disceptatum est, in causa Hansen Spans/icho desselben Erben/ contra Georg Abt zu Urßbach / Mandati executorialis in puncto liquidationis; vbi ex prioribus dominis Assessoris vnus actionem plane denegabat, quod non essent petiti fructus, dicens Actorem sibi debere imputare, quod non petiisset: Tamē annuebat, ex mercenario Iudicis officio adiudicari posse perceptos post litem contestatam, vel sententiam; sed dubitabat: quod post sententiam extincta sit actio, cui deferuire debebat officium Iudicis. Nam licet Iudex possit Reum in fructus non petitos condemnare; omisos tamen in condemnatione, in ꝑ executionem non venire. Boër. *decis. 18. part. 1. num. 1. & 2. Conar. variat. resol. libro 1. cap. 3. numero 1. & 2.* Alius ex Dominis, volebat simpliciter ad-

mittere fructus, post emanatum Mandatum executoriale, per implorationem officii Iudicis petitos: Ita namq; dicebat: Ius quod non impugnatur sententiam, sed anget vel luitur executionem, potest opponi post sententiam, non solum per viam exceptionis, sed & per viam petitionis, lason in l. ea denum. numero 8. *C. de collat.* Bald. autem in l. si seret. in fine. *C. eod.* sic distinguit inter aduersarium, extraneum, & supplicium ipsius sententiae: in duobus prioribus non potest: in supplicio autem potest Iudex ex nobili officio, non ex mercenario. Bartol. in l. iubere, numero 3. *versiculo, sicuti cum petitur, de iurisd.* vbi dicit executionem rei iudicatæ ꝑ competere nobili officio Iudicis. & Oldendorp numero 7. *de offi. iudic.* Hic in executione petuntur nobili Iudicis officio: Ergo possunt adiudicari; quod ꝑ tamen non possunt Iudices inferiores, Bart. d. loc. Nos autem qui sumus in Consistorio Principis, non debemus iudicare secundum apices ꝑ & subtilitates iuris; sed secundum æquitatem, ex conscientia, Zac. in l. cum quaeretur. *de re iudic.* Mynsing. *obserrat. 55. cent. 4.* Alius ex Dominis, ex vi verbi restitueret, ꝑ quod in sententia adiectum, & omnia completitur, post Francisc. Arias in libro *de bello & bellatore, numero 175.* volebat venire vigore actionis restitutionem etiam fructuum: maxime quia interesse petitem fuerat. Sed hoc prior Dominus cum subtiliter examinasset, non approbavit. Quartus Dominus distinguebat inter bonæ fidei & stricti iuris iudicia: ꝑ Et dicebat in stricti iuris, vt pote stipulatione, si de fructibus nihil actum esset, non venire. l. 3. §. 1. *de act. empt. l. filium/ similis. §. 1. de verborum oblig.* quia ꝑ quod non positum, 1. 4. omissum esse intelligitur. §. 9. *quicquid de verborum obligat.* In bonæ fidei secus; verbi gratia: si ex empto agatur, fructus veniunt, d. l. 3. l. Iulianus. §. si fructus. *de action. emp.* Quia in bonæ fidei iudiciis Iudici potestas data est, ex bono & æquo fructus adiudicandi; quamuis neque Actor, neque Reus nominatim expectierit: In strictis autem nihil adiudicare potest, nisi quod expresse deductum est: cuius rei elegans exemplum est, in l. 7. & eleganter. §. 1. *ff. de dolo.*

Item: vt egregie supplicat à Ciuitate Erfurti / contra Electorem Mauritium, & Ioannem Ducem Saxoniz an. 1551. 12. Decemb. vbi tale decretum interpositum: Ist von Ampten wegen Mandatum an den Churfürsten zu Sachsen / die seine abzusfordern / dem Kayserlichen Fiscal erkende, Hoc est: Ex officio mandatum ad Electorem Saxoniz, vt suos auocet, Fiscali Cæsario decretum est.

¶ *Et tamen* † Mandata nō decernuntur, cum nondum est in procinctu cum exercitu: Sic cum quidam minaretur Ciuitati, nisi transigeret, bellum moturum, in causa Bürgermeister vñnd Nacht zu Wernigeroda / contra Franzen von Rheden Mandatum auocatorium denegatur, & citatio decet, cum adiuncta clausula: vñd so fern der supplicant angehen wirdt / an welchem ende die Execution geschehen / solle gehört werden / das vñrg begeren noch juro seit abgeschlagen. 13. Februarii, anno 1556. Hoc est: Et si supplicans indicauerit, quo in loco executio facta, id auditum iri, reliqua petitio adhuc dum denegata.

AFFIRMATIVA, vel cū, vel sine clausula decernuntur.

Cum clausula. †

¶ *Primo*, de restituendo, & relaxādo. Nam illa nō decernuntur sine clausula super hac cōstitutione, ex rationibus quas neruose deducit Gail. lib. 1. de pac. publ. c. 5. nu. 19. & seqq. Quibus & alia sæpe coniunguntur. Sic de restituendo Mādatur decretum latine in causa Eudichin nomine Consulm & Ciuitatis Leodienfis, contra Georgium ab Austria, Episcopum Leodiensem. 29. Maii, anno 56.

De restituendo, † & relaxando, cum citatione ad videndum; vt in causa Eibels / contra Gerhard Kettler / Meister Teufschobens in Eießland / citatio simplex decreta, auff den Landfrieden / Stollberg contra Henneberg. 2. Iunii, anno 57.

Secundo, † decernuntur Mandata contra Status Imperii, vt bannum exequantur: quod nemo recusare potest, per tradita, libro 2. part. 1. vbi docui, quod inuitis quis hic cogi possit; & in specie Gail. notauit, obseruat. 17. libro 2. num. 24. & seqq.

Tertio; contra † tertium possessorem 12 rem ad restituendam rem banniti possessam; etiam si possessor immediate Cameræ non subit: idque propter continentiam causæ. Quare autē cū clausula decernatur, rationē reddit Gail. quia sine causa possessione nemo est priuandus, libro 1. d. obseruat. 17. numero 13. Quod tamen non procedit, si bona illa sint sub aliquo extra Imperium constituto: tunc enim per literas mutui compallus ad magistratum, petitur executio, Gail. d. obseruat. 17. num. 32. vbi eius rei rationem reddit: quibus coniungi possunt, quæ supra de literis mutui compallus, part. 1. libro 5. notata sunt.

Sine † clausula.

Primo, si iudicialiter reproductum Mandatum cum clausula, & Iudex de innocentia capitiui cognouerit, arctiora sine clausula decernit, Gail. d. loc. num. 24.

Secundo, si narratio oblatæ supplicationis talis sit, vt super facta omni iure prohibito concludat; & persona contra quam petitur Mandatum, immediate imperio subiecta sit, potest licite Mandatū petitum decerni: quia tali casu, fundatur iuridictio Cameræ, ex Ordinatione, p. 2. tit. 23. & iura etiam communia tali casu vt Iudex à præcepto incipiat, admittunt; vt initio dictum est, Gail. d. loc. nu. 27. Illa tamen Mandata hoc casu, non sub pœna banni, sed pecuniaria decernuntur, vt notatum in causa Nacht contra Gilsch / anno 1583.

A CITATIONE cum incipitur; actiones quæ proponuntur, sunt vel possessoriz, vel petitoriz,

POSSESSORIZÆ: *Primo*; retinendæ possessionis; † quo casu concutitur constitutio pignorationis.

Secundo, spoli; † quod est viciatissimum: vnde in Camera nihil in omnium ore frequentius; quam narrata magis simplex spoliū, quam fractam pacem inducere.

Tertio, de vi publica, vel priuata; ex quo Interdictum vnde vi, competit.

PETITORIZÆ sunt: vel ex contractu intercedente, vel ex delicto, prouenientes actiones, vel variæ ex legibus seu consuetudinibus constitutiones.

16 Ex contractu, † transactione, scilicet, actio instituitur, cum transactio; quæ in fractæ pacis materia licita est, intercessit. *Ordinat. Camera part. 2. tit. 18. Gail. lib. 1. de pac. public. cap. 11. num. 16. & cap. 18. numero 1.* Quæ autem actiones ex transactionibus competant; supra de actionibus transactionum dictum est.

Conditiones, vel ex sola constitutione Imperii: vel simul ex aliis iuris civilis legibus mixtim intentantur.

17 Ex sola † constitutione Imperij super fracta pace, conditiones dantur cum factum super d. constitutione qualificatum est: ut notatum in causa Wolshardi pœm contra die Statt Wolheim. Ex autem conditiones, vel ad pœnam constitutionis ac restitutionis rei solum; vel simul ad damnorum, & interesse præstationem tendunt, *Reichsabschied/ anno 21. & 44. Ordin. Camer. tit. 9. §. Wir wollen auch. Mynling. observat. 34. centur. 4. Gail. libro*
18 *observat. 5. 6. & 7.* Et hoc † casu, licet propter non probata fractæ pacis requisita seu qualitates, in puncto citationis absolutio à citatione per decretum decernatur; tamen in puncto Mandati, restituti ad iudicari potest; de quo in causa Brandenburg contra Dettin gen/ prolixè disputatum, & hoc tandem conclusum est.

19 Similiter quoque e conditione † ex d. constitutione agitur, cum petitur citatio ad purgandum.

20 Ut † & tunc: cum absolutio à banno petitur, *Gail. lib. 2. observat. 6. & 8.* ubi dicitur causæ cognitionem hic exigi.

21 Similiter, † si agatur contra receptatorem banniti.

Sæpe etiam coniunguntur alia, vtpote citatio † ad videndum, & Mandatum de nō offendendo. Ita factum in causa Georg Pan, graß Offsen: contra Caspar von Bergen vnd seinen Knecht/ anno 1550. 1. Aprilis. Similia sunt in causa Engel contra Mandelsloe.

23 Mixtim † competit conductio ex l. dissimari. C. de Ingen. Si circumstantiæ statim pacem redoleant, & de dissimulatione statim docetur. *Gail. lib. 1. observat. 9. & 10.*

24 Ex delicto † agitur vi bonorum ra-

ptorum de quo in decis. Meisneri, decis. 33. n. 8. sic differitur: *Fun latur nostra iurisdictio/ ex contentia causæ, & putat in prima parte actum ex l. 1. si quis iuri dicenti non obtemperaverit, in altera parte putat actum ex constitutione fractæ pacis, ad pœnas ibi expressas, vel vi bonorum raptorum, vel conducti ex L. nempe ex cap. 1. §. si quis vero ibi/ & damnum passio/ de paco tenenda. videatur Mar. Socin. Iuni. in consil. 68. num. 154. vel. 3.*

CAPVT II.

De pignorationis Remedii.

S Y M M A R I A.

- 1 Ex officio taxantur res pignoratæ.
- 2 Ex constitutione Religione.
- 3 Prælati pacis.
- 4 Sequstrationis.
- 5 Constitutio anaglorum.
- 6 Mandata super quatuor casibus.
- 7 Nullitas iuris stricti iuris & odiosa.
- 8 Pignorationis remedium, tanquam vtilius aliis omnibus, quæ simul competere possint, præferendum.
- 9 Mandatum inhibitorium ne ius per sententiam finium pignorando resciscatur.
- 10 An in causa primi mandati in puncto partitionis, ratione ruitur & pignorationis procedi possit.
- 11 Factum non dicitur quod factum non durat.
- 12 Vti possidetis.
- 13 Interdictum de glande legenda.
- 14 Vti interdictum vti possidetis.
- 15 Conditiones variae.
- 16 De vi priuata. 17 L. Aquilia.
- 18 Confessoria & negatoria. Et an ha Remedia possessorie præferenda. n. 19.
- 20 Quæ sine requisitis interdicti. Et num. 23.
- 21 Extremis iudicibus probatus interdictio tempora præsumuntur.
- 22 Possessio retinetur animo.

RATIONES pignorationis datur, conductio ex Constitutione Imperij de pignorationibus; cum qua non solum officium Iudicis: sed alia quoque constitutiones, partim nominatæ, partim innominatæ: & variz actiones concurrunt.

OFFICIUM Iudicis: quod etiam non imploratum sæpe hic impartitur; locum habet, si res pignoratæ † ab ipso taxandæ sunt. 1
Sic

Sic in causa Ellerbach contra Zagger/in puncto 4: mandati 17. Februarii, anno 71. ex officio, non praecedente oblatione iuramenti, taxatus est virulus, ein Kälblein/6. florenis, 15. cruciferis. Et in causa Freyburg contra Zagger 18. Aprilis, anno 172. ex officio aestimati sunt duo Kälß vnd ein jung Kälblein auff 13. Gilden.

Ex CONSTITUTIONIBVS nominatis primo, valde affinis est constitutio Religionis, † adeo vt saepe dubitetur ex quo debeant processus decerni. Sic decreta Mandata auff die Constitution der Pfandung / ex capite Religionis, in causa Wormbs/ contra Pfals/ in Septembri, anno 88. Et in causa Wormbs contra Pfals/ des von Effern Verstrickung betreffend/ anno 81. Et in causa Münster / contra Würzburg / anno 89. 5. Martii: Item Wormbs/ contra Chur, fürstliche Pfals/ den abgeschafften Pfarrherrn zu Ladenberg/ betreffend/ vnd die Verspernung der Kirchen / vbi super constitutione arrestu processus decreti, anno 91.

Secundo, † constitutio fraatz pacis: sic enim ingenio sensisse antiquos Assessores, quod super pignoratione possit etiam decerni Mandatum de non offendendo, sunt enim compatibilia, & ad diversa tendunt: Potest enim impetrari Mandatum super Pfandung/ & citatio ad videndum se incidisse, & super fraatz pace: Et Mandata de non offendendo decreta sunt Wormbs/ contra Johann Casimirus Palatinum: Item Stettinberg/ contra Brendell. Et adiungitur hisce saepe citatio ad purgandum, vt in causa Triet/ contra Stollberg.

Tertio: Sequestratio † etiam est affinis: Si enim de possessione duos cōtendant, & ludez veretur, ne ad arma deveniās, potest possessionem sequestrare, donec super momentaneo possessorio cognoscatur; differunt tamen iudicii pignorationis & sequestrationis; vt egregie notatur in decision. Cameræ sub nomine Gilmanni, Deis/ 13. 10. hisce verbis: Præmitto igitur primum, pignorationis iudicium esse summarium, vt ex verbis constitutionis in fine colligitur, ideoque celeriter in ea procedendum. ibi; auff das allerstreichigst

mit Rechte entscheiden werde. Non tamen est momentaneum, seu fiduciarium; quia Interdictum retinenda possessionis plenissime in eo disputari & decidi potest, Gail. observ. 3. m. 3. de pignor. & observat. 21. m. 2. Ex quo infero in hoc processu, litis cōtestationem omitti posse. Gail. d. observ. 21. numero 10 de pignor. Iūque ita Cameram observare tradidit, ideo, ne Partes more petreæ, ad arma veniant; & suo periculum est in mora, propter quod alias solet à regulis iuris communis recedi, text. in Lde pupillo. 5. §. si qui riuus. ff. de oper. novi nuntiat. Alexan. ibi. num. 1.

Quarto: affinis etiam est constitutio arrestorum: † Si ratione obligationis personalis, † propria autoritate quid fiat, de quo supra latius, & exemplum, num. 1. indicat.

Alia non nominata mandata ex constitutionibus sine clausula peti & decerni possunt.

Primo: super quatuor † casibus; Nam in † facto omni iure prohibito, non facile videtur admitti, vt super constitutione pignorationis Mandatum sine clausula petatur; cum fiat in fraudem Austregarū primæ instantiæ. Quin tamen hoc liberum sit auctori non dubito. Primus; quia Aufstragß sunt stricti iuris & odiosi. 7 Secundo; quia cum plura remedia cōpetunt in electione auctoris est, quo uti velit. Et hinc videmus, Aduocatos peritos semper Constitutionem pignorationum; quia † à prima instantia liberalitatis omnibus reuocandis præferre; quod bene notandum iunioribus.

Secundo: † si per sententiam silentium impositum sit, emanare solet Mandatum inhibitorium sine clausula, etiam contra successorum, ne ius illud, super quo per sententiam fuerat impositum silentium, denovo petendas aut viurpet: vt factum in causa Diphols contra Minden: Et in causa A. Eatenfels contra Nassau/ abgepfändte Pfand beiliegend.

Tertio: super attentatis; † cum post factam primam pignorationem, & desuper impetratum Mandatum impetrans rursus pignoretur, ratione eiusdem iuris. Licei enim in Camera plerūq; soleant de nouo peti processus: quia quot pignorationes, tot mandata; cum tamē in eodem puncto petitur, nonnunquam

Y Y folkt

folet attendi; vt in causa Comitissæ Albrechtinæ von Schwarzenburg / contra Stollberg: vbi cum reittrato pignoretur, in causa primi mādari, in puncto partitionis, etiam actū ratione secundæ subsecutæ pignorationis, vbi & partitiō iniuncta: ex hac ratione, ꝛ quod non dicatur factum, q̄ factum nō durat: nec qui de nouo, durante puncto partitionis, turbat, videatur paruissē aut parere voluissē. Quod similiter bene notandum: Sæpe enim perplexum me, cum in Franconia à nobilibus cōsulerer, reddidit. Aquisissima enim hæc mihi videntur, Quamuis difficultate non carere sciam.

ACTIONES quæ proponuntur, sunt vel possessoria, vel petitoria.

- 22** **POSSESSORIA:** ꝛ vt possidetis. Non enim aliter locum habet, quam in materia Interdicti vt possidetis: Non autem in factum datur ex pignoratione, cū de turbatione magis agatur, per tradita Dec. in cap. licet causam. de probat. num. 29. Mynsing. obseruat. 6. cent. 2. & respons. 25. nu. 2. Gail. libro 2. obseruat. 22. nu. 2. Gilman. decis. 13. num. 12. par. 1. Menoch. remed. 3. retinendæ. n. 103. Ita Referens in causa Schirach / bischen Gmündt / contra Hans von Dicksberg / vbi tamē (quod secundo loco ponitur) ꝛ dicit: quamuis si exactius excutere velimus, recurrendum ad Interdictum glandis legendæ, Menoch. d. remed. 3. retin. num. 109. Tamen vtilius putat, in vtili Interdicto vt possidetis subsistendum; quod & vasallo ꝛ immediate Imperio subiecto vigore huius Constitutionis datur, contra Dominum. Nam vasallus dicitur realiter possidere, Menoch. d. remed. 3. retin. numero 82. Et ita conclusum in causa Stilling / contra Eisenburg / cuius sententia lata 29. Augusti, anno 1585.
- 24**

PETITORIA: vel personales sunt; vel reales.

Personales vel ex ciuili, vel criminali causa.

Ex causa ciuili: conditiones variaz.

- 25** **Primo:** conditio ꝛ ex lege ratione privilegii cum; cum privilegia allegantur, vt factum in causa Granchfurt / contra Hanau / vbi d. spuatium ratione turbationis.

Secundo: etiam conditio data ab vno ex Dominis in d. causa Dicksberg.

Tertio, alia conditio: nec ex Constitutionibus Imperii, de quibus in princip. n. 1. & seqq. Ex criminali causa: vel vera vel quali.

Vera: ꝛ de vi priuata.

Quali: legis Aquiliz; ꝛ qua incidenter petitur damnum, etiam tunc, cum principaliter non conceditur. Cum multa in consequentiam veniant, quæ principaliter non venirent. Ita in causa desß Herrn Grauen zu Schwarzenburg / contra den Bischoffen zu Bamberg / vbi damnum, ratione mulieris, rustico inflicto adiudicatum, anno 1588.

REALIS, confessoria vel ꝛ negatoria, de quo agitur d. decis. 13. Gilman. nu. 14. par. 1. hisce verbis; quæ totum hoc caput illustrabunt. De actione superius dictum est, processum pignorationis ad Interdictum retinendæ possessionis pertinere, per ea quæ traduntur à Mynsing. respons. 25. dec. 3. Quamuis autem in nostro casu dubium videri possit: cum agatur de seruicute discontinuam causam habente, pro cuius quali possessione Interdictum retinendæ non datur, nec directum, nec vile; cum p̄iis peculiares actiones sint pro dictæ, nempe confessoria & negatoria, per ea quæ tradit Menoch. de retinendæ possess. remed. 3. nu. 109. q. 13. Tamen etiam hoc in casu, quando quis turbatur in quasi possessione iuris, discontinuam causam habentis, hoc Interdictum concedi, extra dubium est: quemadmodum faretur Fab. in §. hodie, insin. de Interdict. numero 22. Ferrar. in form. libelli pro turbata possess. numero 3. Mynsing. respons. 25. dec. 3. num. 2. Idq; etiam in Camera Imperiali seruari sine distinctione iuris, continuam vel discontinuam causam habentis, tradit Gail. lib. de pignor. obseruat. vlti. num. 8. & lib. 2. obseruat. 22. num. 2. vbi in specie etiam pro iure venandi hoc Interdictum comperere ait: quia lex non distinguit, sed generaliter loquitur, proq; iuribus incorporalibus Interdictum vile dari ait. l. 1. c. vti possidetis. capis. licet causam. de probat. Schurf. d. conf. 78. cent. 1. n. 5. Quamuis autem etiam confessoria & negatoria competant: tamen hoc ꝛ nostrum remedium esse generalius & plenius auctor; cum auctor non reuocatur probatur, quod

se, quod iure seruitutis possideat, & sic dominium rei astrictuere; sed saltem se possidere, per tex. in l. 2. *Et si quis diuturno. §. fin. ff. si seruit. rind.* Ideoq; etiam in nostro casu hoc Interdictum esse intentatū retinendū, idq; re & arbitror: quod apparet tam ex narratis, quā libelli conclusionē: Ex narratis quidem, quia actor allegerit, prædecessores suos castri V. possessores, seque adhuc esse & fuisse in possessione, vel quāsi, iuris venandi, in articulis locis, apud

2. & 3. defensional. & quod Reus eum hoc nō obstante, turbet & molestat. *¶* Quæ duo requisita narranda sunt in hoc Interdicto, d. l. 1. *§. hoc Interdictū. ff. vii. possid. facit. §. sed interdictio. Instit. de interdictis.* Ferrar. in form. libell. pro turbata possessione, gl. in verb. hodie tenet & possidet. n. 1. Et sic articulanda & narranda sunt possessio ex parte actoris, & turbatio, ex parte Rei: Possessio quidem tempore turbationis, & tempore litis contestatæ, & quod adhuc hodie possideat. *¶* Et ex istis extremitatib. intermedii temporis possessio præsumitur; per ea quæ tradit Gail. lib. de pignor. obseru. 22. n. 13. ubi plures leges & auctoritates Doctorū allegat:

22. & ante eū Mynd. riss. 25. n. 10. n. & seq. *¶* Quia possessio animo retinetur, quæ in hoc iudicio sufficit. Ita tradit Menoch. de retin. poss. remedi. 3. q. 2. n. 22. Ex cōclusionē etiam libelli patet hoc Interdictū intentatū, quia actor proponit, & petit pñitiari, q. Reo taliter actorē in possessione sua venādi turbare nō liceat; multo mi nō eundē pignolare, ablaris cassib. venatoriis, & arrestariis subditis; & ideo retia & casses, cū subditis, restituere rursus Reo, & eosdē sistere demō nō teneri. Secundo petit, Reum cōdemnari, vt Inposterum a tali turbatione desistat, & quiete Actorē suo iure vti permittat. Tercio, vt eius rei nomine caueat. Hęc autem frequiri in libello retinendæ, & ita petitionem formandam, tradit Bart. in l. 1. *§. hoc interdictū. ff. vii. possid. l. pen. ff. de aqu. quodid. & afflu.* Ferrar. in form. lib. pro turbat. poss. verb. cassendū & ressuendū. Gail. lib. de pignor. obser. 23. Ex quib. omnib. patet, recte ab actorē vtile Interdictū retinendū intentatū esse, vna cum suis qualitatibus. Et hęc de pignorationib. De arrestis cum supra in contradi. qui re peticiuntur, dictū sit, hic non repeto, sed eo me remitto.

CAPV. III. Delegis Aquiliz remedii.

S V M M A R I A.

- 1 Remedia, quæ ratione damni competunt, non sunt minus generalia.
- 2 Vtilis l. Aquiliz. & numer. 3. 4. 5. 6.
- 3 Publicanus si damnum det singulari alio competit.
- 4 Alio si quadrupes pauperiem. & numer. 9.
- 10 De adulterio edictio. 11. De passu petita.
- 12 Serui corrupti. 13. Arbor. furtum casus.
- 14 Via recte. 15. Aqua pluvia.
- 16 De deictis. 17. Effusio.
- 17 Nautæ, caupones, stabularij.
- 18 De incendio, ruina & naufragio.
- 19 De damno familia.
- 20 Ex pignoratione tribus casibus.
- 21 Ex officio Iudex de damno & interesse iudicat.
- 22 Extraordinaria cognitio.
- 23 Ad exhibendum. 24. Damni infecti.
- 25 Quod vi aut clam, tribus casibus. (cin. nu. 27.)
- 26 Depositi & commodati concurritur, vt & pignorat.
- 28 Ex stipulatu. 29. Locati.
- 30 In factum, quinque casibus.
- 31 Ex testamento. 32. Famil. erciscunde.
- 33 De dolo. 34. Furti aliquot casibus.
- 35 In iniuriarum. 36. Vi bonorum raptorum.
- 37 De vi publica.
- 38 Ex l. Enia, de plagariis.

Cum nulla fere materia in iure occurrat, in qua nō vel principaliter, vel incidenter de damno agatur; proindeq; plurima remedia hic adsint: de iis diligens inquisitio, ne in multitudine erretur, habenda. *¶* Sunt autem illa ita comparata, vt vel sola, ratione damni, propriam actionem fortiantur; vel vt cum damno, etiam alia contineant.

ET QVIA remedia seu Actiones, quæ prioris generis sunt, proxime ad ipsam legis Aquiliz actionem accedunt; Ex prioribus Reliquæ posteriori loco recensendæ erunt.

INTER priores Actiones principem locum sibi sumit, utilis legis Aquiliz actio; quæ datur.

Primo; cessantibus *¶* verbis legis Aquiliz, l. 2. si seruum. 31. *§. fin. Ad l. Aquil. l. quia actionum. 11. ff. de præscript. verb.*

Secundo; *¶* Si quis nō corpore suo, sed alio modo dānū dederit, *Instit. de l. Aquil. §. ceterū placuit.*

Tercio; *¶* Si non corpore rei, sed alio modo datum damnum sit; hoc enim casu in factum actio competit, *Instit. de lege Aquiliz. §. fin. l. 1. de leg. 1. ter. 7. §. idem Labo ff. de dolo malo.*

- 5 *Quarto*: † Si in libero corpore damnū datum sit, *Liber homo in princip. ff. Ad l. Aquiliam.*
- 6 *Quinto*: si † non occiderit Reus, sed mortis vel damni causam tantū præbuit, *l. qua actione. 7. §. sed et si quis. litem si obsterit. 9. in prin. l. si quis. 49. in prin. ff. Ad l. Aquil.* Et sic hæc actio à Refectē data est an. 1544. 4. Aprilin causa Eibert contra Ham: vbi sic relatum: Videtur ad æstimationem & valorem damni dati, ex tertio capite, legis Aquiliæ actum, *l. si servus servum. §. tertio autem capite. ff. h. tit. de* quia hic agitur cōtra Senatū, eo quod occasionem maioris damni dederit, ut patet ex captivitate; puto proprie hanc actioem esse vtili actione. *l. Aquila.* Nam qui occasionem damni dat, damnum dedisse videtur, *l. qui occidit. §. in hac. Ad l. Aquil. not. Roffred. in libell. de act. in factum subsidiaria l. Aquil. & de vtil. actione l. Aquila.* Et tantum de vtili.

- 7 *SECUNDA actio* † est; si publicanus vel eius familia alicui damnum dedecit, quo casu peculiaris actio datur.
- 8 *Tertia*; † si animal brutū damnum dederit, tunc datur actio ex lege XII. Tabularum, si quadrupes pauperiem fecisse dicatur; de qua re integri tituli in iure extant.
- 9 *Quarta est Actio de pauperie* † quadrupedis, *Instit. d. sit. si quadrupes, &c. §. fin.*
- 10 *Quinta*: † Ex ædilitio edicto, ne quis canem, verrem, &c. *Instit. si quadrupes pauperiem, &c. §. ceterum. l. hi enim 40. cum duabus ll. seqq. ff. de ædilitio edict.* quæ tamen cessat, si fera bestia dum aufugit, nocuit; nam quia se in naturalem libertatem recepit, antiquus eius dominus damnum præstare non tenetur, per ea quæ habentur, *§. fin. Instit. & l. 1. §. in bestia. d. sit.*

- 11 *Sexta*: † Actio legis XII. Tabularum, de pastu pecoris, *l. qui servandorum. 14. §. fin. ff. de præscriptio verbis.*
- 12 *Septima*, servi † corrupti: si servus animo deterior factus sit, *l. si qui vxori. 51. §. si qui servus. ff. de furt. l. aduersus. 4. C. eodem titu.* De quo de iniuriis capite sequenti latius.

- 13 *Octava*, † de arboribus furtim cæsis, etiam criminaliter agi potest, ac latrocinii

pœna hoc delictum punitur, *l. 1. ff. arb. furtim cæsarum.*

Nonā, † si in agrum vicini publica via reiecta sit; hoc enim casu, viz reiectæ actio competit, *l. si agrum. 3. in prin. ff. de via publica.*

Decima, † si aliquid factum sit, ex quo aqua pluvia noceat; tunc datur aquæ pluviæ actio.

Vndecima, † si ex ædibus quid deiectum vel effusum sit, quod alicui nocivum est, vel quid positum vel suspensum, cuius casus alicui noceat; tunc peculiares competunt actiones, de quibus speciales tituli extant.

Duodecima, † si in naue, caupona, vel stabulo damnum datum sit, peculiaris actio datur, de quo singularis est titulus.

Decimatertia, † si in incendio, ruina, naufragio, rate, naue expugnata, damnum datum sit, similiter peculiaris actio competit, quæ etiam singularem habet titulum.

Decimaquarta, † si familia alicuius damnum dederit, idem peculiaris actio prodita, *l. 1. §. pen. ff. si familia furtum fecisse dic.* Et hæc sunt speciales actiones ad damnum saltem comparatæ.

ALIÆ actiones, quæ concurrunt, vel in modum officij iudicis, vel actionis, proponuntur.

OFFICIUM iudicis, primo ex constitutio, & ne pignorationis.

Primo, si frumenta conculcentur, vasa vinorepleta frangantur, &c. tunc quia in fraudem constitutionis pignorationis sit; ex hac constitutione agitur, de quo infra de interrogat. cap. de pignorat. plura dicemus.

Secundo, si alicuius insignia deiciantur, de quo similiter infra.

Tertio, si quis pulsus sit: tunc in consequentiam damnū venit; vbi in causa Schwarzenburg/contradicti Bischoffen in Wamberg de quo de pignorationibus supra.

SECUNDO, Iudex † ex officio de damno & interesse potest iudicare, & ex circumstantiis colligere, ut pulchre deducit post Bartol. Bald. Speculat. & Grammar. Alius in perusili Tractatu de excus. §. 3. cap. 156.

Quæ in modum actionis proponuntur:
sunt vel extraordinariæ, vel ordinariæ.

- 21 EXTRAORDINARIÆ † si alicui ob merum seipentum, quos circulatorum circumferunt & proponit, damnum datum sit, l. ult. de extraord. crimin.

ORDINARIÆ, vel sunt præparatoriæ, vel principales.

PRÆPARATORIÆ, vel ad exhibendum, vel damni infecti.

- 22 Ad † exhibendum.

Primo, si dominus propria in re damnum dederit, & usufructuarius agat. l. & eleganter. 7. §. si servum. ff. de dolo.

Secundo, si depositarius, vel commodatarius in re deposita vel commodata damnum dederit. l. in rebus. 18. §. siue autem ff. commodati. l. qui tabular. 42. ad l. Aquiliam.

Tertio, si arbores cælas lucti faciendi causa contractauerit, l. furtim. 7. in princ. ff. arb. furt. cas. si servum. 27. §. si olium. in fin. ff. ad l. Aquil.

- 24 Damni † infecti actio.

Primo, si damnum nec dum datum sit, sed metuetur, l. si servum. 27. §. si servum. ff. ad l. Aquil.

Secundo, si alicui aqua ex urbano prædio noceat, l. si fistula. 18. ff. de seruit. urban. præd.

PRINCIPALES: sunt, aut possessoriaræ, aut petitoriaræ.

POSSESSORIÆ: Interdicta.

- 25 Quod † vi vel clam.

Primo, de arboribus furtim cæsis, l. sed si. 11. ff. arb. furtim casarum. l. 25. merces. §. culpa autem. ff. locati.

Secundo, si quis lolum vel auenam in segetem alienam iniecerit, quo eam inquinaret, d. l. si servus. 27. §. inquit lex. ff. ad l. Aquil.

Tertio, si alius non dominus opus fecit, l. quanquam. 4. §. idem Iulianus. ver. colonum autem item. §. fin. ver. ipse autem procurator. & l. si colonus §. in princip. l. si venditor. 13. & l. Anteus 24. in princip. ff. de aqu. pluui. arrend. quod remedium etiam competit, si non dominus, sed fructuarius agat. l. usufructum. 22. in princip. ff. eod. rit. Similiterque de damno præterito, d. l. Anteus. 14. §. de eo quod.

PETITORIÆ actiones sunt aut personales, aut reales.

PERSONALES vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

Ex CONTRACTU vero, vel quasi.

Vero, nominato, vel innominato.

Nominato, vel quire, vel verbis, vel consensu.

Quire, concurret † depositi, & commodati, si depositarius in re deposita vel commodatarius in re commodata damnum dederit. d. l. in rebus. 18. §. siue autem. ff. commodati. l. qui tabular. 42. ff. ad l. Aquil. Ac pignoratitia † directæ concurret, si creditor in pignore damnum dederit. d. l. 18. in rebus. §. siue autem ff. commodati.

Verbis, ex stipulatu concurret, † si usufructuarius in re, cuius usufructum habet, damnum dederit, vt caueatur boni viri arbitratu se usurum fructurum, l. si usufructum. 13. §. de præteritis. ff. de usufructu. & quemadmodum.

Qui consensu: locati † concurret: primo si servus conductor in re conductæ damnum dederit, l. si servus. 27. §. si fornicarius. & §. Proculus. ff. ad l. Aquil. Secundo, si conductor in re conductæ damnum dederit, hæc concurret. l. sed etsi. §. fin. & ibi gloss. l. qua actione. 7. §. fin. ff. ad l. Aquil. l. item queritur. 13. in princ. & §. item Iulianus, & l. si vulneraverit. 43. ff. locati. Tertio, si colonus arbores cecidit, d. l. merces. 25. §. culpa. locati. & l. si colonus. 10. ff. arb. furt. casarum. Quarto, conducti concurret, si servus conductus conductori damnum dederit, d. l. 27. §. penult.

Ex innominato contractu: Actio in factum. 30

Primo, si dominus in re sua damnum dederit: hic enim bonæ fidei possessori creditori, cui res pignori obligata est, & usufructuario, hac actione tenetur, l. sed etsi. 12. l. si dominus. ff. ad l. Aquil. quo etiam casu supra ad exhibendum agi posse diximus.

Secundo; si quis equum vel asinum alienum in equas suas coegerit, vel immiserit, nō furandi animo, l. si quis uxori. 52. §. si quis asinum. ff. de furt.

Tertio, eo casu quo supra secundo casu interdictum competere diximus, n. 25.

Quarto, si urbano prædio noceat: quo casu supra, etiam damni infecti actionem secundo loco, num. 24. dari diximus: & infra

5 *Quarto*: † Si in libero corpore damnū datum sit, *Liber homo in princip. ff. Ad l. Aquiliam.*

6 *Quinto*: si † non occiderit Reus, sed mortis vel damni causam tantū præbuit. *L. quia actione. 7. §. sed et si qui. litem si obstrict. 9. in prin. l. si qui. 49. in prin. ff. ad l. Aquil. Et sic hæc actio à Refectēte data est an. 1544. 4. April. in causa Sibert contra Nam: ubi sic relictum: Videtur ad æstimationem & valorem damni dati, ex tertio capite, legis Aquiliz actum, l. si servus servum. §. tertio autem capite. ff. h. tit. Et quia hic agit cōtra Senatū, eo quod occasionem maioris damni dederit, vt patet ex captiuitate; puto proprie hic actum esse viliā actione. l. Aquila. Nam qui occasionem damni dat, damnum dedisse videtur, *L. qui occidit. §. in hac. Ad l. Aquil. not. Rossed. in libell. de act. in factum subsidiaria l. Aquil. & de vil. actione l. Aquila.* Et tantum de vili.*

7 *Secunda actio* † est; si publicanus vel eius familia alicui damnum dede. it, quo casu peculiaris actio datur.

8 *Tertia*; † si animal brutū damnum dederit, tunc datur actio ex lege XII. Tabularum, si quadrupes pauperiem fecisse dicatur; de qua re integri tituli in iure extant.

9 *Quarta est Actio de pauperie* † quadrupedis, *Instit. d. tit. si quadrupes, &c. §. fin.*

10 *Quinta*: † Ex ædilitio edicto, ne quis canem, verrem, &c. *Instit. si quadrupes pauperiem, &c. §. ceterum. l. hi enim 40. cum duabus ll. seqq. ff. de ædilitio edict. quæ tamen cessat, si fera bestia dum aufugit, nocuit; nam quia se in naturalem libertatem recepit, antiquus eius dominus damnum præstare non tenetur, per ea quæ habentur, §. fin. Instit. & l. 1. §. in bestia. d. tit.*

11 *Sexta*: † Actio legis XII. Tabularum, de pascu pecoris, *l. qui seruandorum. 14. §. fin. ff. de præscriptis verbis.*

12 *Septima*, serui † corrupti: si seruus animo deterior factus sit, *l. si qui vxori. 51. §. si qui seruo. ff. de furt. l. aduersus. 4. C. eodem ritu.* De quo de iniuriis capite sequenti latius.

13 *Octaua*, † de arboribus furtim cæsis, etiam criminaliter agi potest, ac latrocinii

pœna hoc delictum punitur, *l. 2. ff. arb. furtim cæsarum.*

Nona, † si in agrum vicini publica; via reiecta sit; hoc enim casu, viz reiectæ actio competit, *l. si agrum. 3. in prin. ff. de via publica.*

Decima, † si aliquid factum sit, ex quo aqua pluuia noceat; tunc datur aquæ pluuiæ actio.

Vndecima, † si ex ædibus quid deiectum vel effusum sit, quod alicui nociuum est, vel quid positum vel suspensum, cuius casus alicui noceat; tunc peculiares competunt actiones, de quibus speciales tituli extant.

Duodecima, † si in naue, caupona, vel stabulo damnum datum sit, peculiaris actio datur, de quo singularis est titulus.

Decimatertia, † si in incendio, ruina, naufragio, rate, naue expugnata, damnum datum sit; similiter peculiaris actio competit, quæ etiam singularem habet titulum.

Decimaquarta, † si familia alicuius damnum dederit, iidem peculiaris actio prodita, *l. 1. §. pen. ff. si familia furtum fecisse dic. Et hæc sunt speciales actiones ad damnum saltem comparatæ.*

ALLIÆ actiones, quæ concurrunt, vel in modum officij iudicis, vel actionis, proponuntur.

OFFICIUM iudicis, primo ex constitutione, deinde pignorationis.

Primo, si frumenta conculcentur, vasa vino repleta frangantur, &c, tunc quia in fraudem constitutionis pignorationis sit; ex hac constitutione agitur, de quo infra de interrogat. cap. de pignorat. plura dicemus.

Secundo, si alicuius insignia deiiciantur, de quo similiter infra.

Tertio, si quis pulsus sit: tunc in consequentiam damnū venit; vt in causa Schwarzenburg/ contra den Bischoffen zu Bamberg/ de quo de pignorationibus supra.

Secundo, Iudex † ex officio de damno & interesse potest iudicare, & ex circumstantiis colligere, vt pulchre deducit post Bartol. Bald. Speculat. & Grammat. Alius. in perulis *Tractatus de excus. §. 3. cap. 156.*

Quæ in modum actionis proponuntur: sunt vel extraordinariæ, vel ordinariæ.

- 21 **EXTRAORDINARIÆ** † si alicui ob metum serpentum, quos circulatorum circumferunt & proponit, damnum datum sit, l. ult. de extraordin. crimin.

ORDINARIÆ, vel sunt præparatoriæ, vel principales.

PRÆPARATORIÆ, vel ad exhibendum, vel damni infecti.

- 23 **Ad † exhibendum.**

Primo, si dominus propria in te damnum dederit, & usufructuarius agat. l. & eleganter. 7. §. si servum. ff. de dolo.

Secundo, si depositarius, vel commodatarius in te deposita vel commodata damnum dederit. l. in rebus. 18. §. siue autem ff. commodati. l. qui tabulat. 42. ad l. Aquiliam.

Tertio, si arbores cæsas lucti faciendi causa contactauerit, l. furtim. 7. in princ. ff. arb. furt. cas. si servus. 27. §. si oliuam. in fin. ff. ad l. Aquil.

- 24 **Damni † infecti actio.**

Primo, si damnum nec dum datum sit, sed metuatur, l. si servus. 27. §. si servum. ff. ad l. Aquil.

Secundo, si alicui aqua ex urbano prædio noceat, l. si fistula. 18. ff. de servit. urban. præd.

PRINCIPALES: sunt aut possessoriaræ, aut petitoriaræ.

POSSESSORIÆ: Interdicta.

- 25 **Quod † vi vel clam.**

Primo, de arboribus furtim cæsis, l. sed si. 12. ff. arb. furtim. casarum. l. 25. merces. §. culpa autem. ff. locati.

Secundo, si quis lolium vel auenam in segetem alienam iniecerit, quo eam inquinaret. d. l. si servus. 27. §. inquis lex. ff. ad l. Aquil.

Tertio, si alius non dominus opus fecit, l. quamquam. 4. §. idem Iulianus. vers. colonum autem item. §. fin. vers. ipse autem procurator. & l. si colonus §. in princip. l. si venditor. 13. & l. Anteus. 14. in princip. ff. de aqu. pluui. arrend. quod remedium etiam competit, si non dominus, sed fructuarius agat. l. usufructus. 22. in princip. ff. eod. tit. Similiterque de damno præterito, d. l. Anteus. 14. §. de eo quod.

PETITORIÆ actiones sunt aut personales, aut reales.

PERSONALES vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

EX CONTRACTU veto, vel quasi.

Vero, nominato, vel innominato.

Nominato, vel quire, vel verbiu, vel consensu.

Quire, concurret † depositi, & commodati, si depositarius in te deposita vel commodatarius in te commodata damnum dederit. d. l. in rebus. 18. §. siue autem. ff. commodati. l. qui tabulat. 42. ff. ad l. Aquil. Ac pignoratitia † dicta concurret, si creditor in pignore damnum dederit. d. l. 18. in rebus. §. siue autem ff. commodati.

Verbiu, ex stipulatu concurret, † si usufructuarius in te, cuius usumfructum habet, damnum dederit, ut caueatur boni viri arbitratu se usurum fructurum, l. si usufructus. 13. §. de præteritis. ff. de usufructu. & quemadmodum.

Qui consensu: locati † concurret: primo si servus conductoris in te conducta damnum dederit, l. si servus. 27. §. si furnicarium. & §. Proculus. ff. ad l. Aquil. Secundo, si conductor in te conducta damnum dederit, hæc concurret. l. sed et si. §. fin. & ibi gloss. l. qua actione. 7. §. fin. ff. ad l. Aquil. l. item queritur. 13. in princ. & §. item Iulianus, & l. si vulneraverit. 43. ff. locati. Tertio, si colonus arbores ceciderit, d. l. merces. 25. §. culpa. locati. & l. si colonus. 10. ff. arb. furt. casarum. Quarto, conducti concurret, si servus conductus conductori damnum dederit, d. l. 27. §. penult.

Ex innominato contractu: Actio in factum. 30.

Primo, si dominus in te sua damnum dederit: hic enim bonæ fidei possessori creditori, cui res pignori obligata est, & usufructuario, hac actione tnetur, l. sed et si. 12. l. si dominus. ff. ad l. Aquil. quo etiam casu supra ad exhibendum agi posse diximus.

Secundo, si quis eorum vel alium alium in equas suas coegerit, vel immiserit, non furandi animo, l. si quis uxori. 52. §. si quis affinum. de furt.

Tertio, eo casu quo supra secundo casu interdictum competere diximus, n. 25.

Quarto, si urbano prædio noceat: quo casu supra, etiam damni infecti actionem secundo loco, num. 24. dari diximus: & infra.

libus negatorium competere dicemus infra
num. 41.

Quinto, si in turba damnum datum sit, l.
prætor sit. 4. in princ. ff. vi bon. raptor.

Ex quasi contractu est:

1. Primo, actio ex t. testamento, si hæres rem
legatam fecerit deterius, l. si heres. 70. §. 1.
ff. ad Senat. Conf. Trebellianum.

2. Secundo, t. familiaris circundæ concurrir,
si vnus hæredum in re hæreditaria damnum
dederit: hoc enim casu etis familiaris circun-
dæ tenetur, l. et puto. 16. §. deniq. ait. ff. familia
circundæ.

EX DELICTO: generalis vel specialis oc-
tatur actio.

3. Generalis: de dolo t:

Primo, si ex eo agatur, quod quis tabulas
alienas d. leuiri vel de scriptis. l. si quis uxori. 52.
§. si quis seruo. ff. de furt.

Secundo, si is qui opus fecit, id potentiori
alienauit, d. l. Antium. 14. in princ. ff. de aqua
pluv. atz.

Specialis actio: vel publico, vel
priuato delicto nascitur.

4. Ex priuato: t. Actio furti concur-
rit:

Primo, si Reus post damnum datum etiam
lacrificandi causa contrectauerit. l. faciunda
8. §. furtim. ff. arbor. furtim. casar.

Secundo, eo casu quo primo loco de dolo
dedimus, l. qui tabulas. 27. §. fin. l. qui tabula-
rum. 32. ff. de furt. & l. si quis testamentum. 41. §.
fin. ff. ad l. Aquil.

Tertio: in casu vbi supra secundo loco in
factum dedimus, numer. 19. si furandi animo
fiat.

Quarto, si seruo persusum, vt nomen
suum ex instrumento tolleretur, d. §. si quis ser-
uus. Vel eum instigauit, vt alicui furtum fa-
ceret. Nam & hic furti actione tenetur, &
condictione furtiua, l. Nativus 11. §. quamuis,
& l. dominus. 16. in fin. ff. de seruo corrupto. l. si
quis. 20. C. de furt. Instis. de oblig. que ex delicto
nascuntur. §. unde illud quasitum.

Quinto si seruum ad fugam sollicitatum,
etiam occultauit, l. 2. §. penult. ff. de priuat. delictis.
l. qui seruo. 36. §. si duo. ff. de furt. Quamuis eo

nomine solo, quod seruum ad fugam sollici-
tauit furti actione non tenetur, sed serui cor-
rupti actione tantum. d. l. 36. in princ. nisi fu-
gitivus fur esse cœperit, d. l. 36. in princ. versic.
plus Pomponius. & §. idem Pomponius. vel compe-
ditum seruum soluit, vt fugeret, Instis. de
leg. Aquil. §. fin. & l. eleganter. 7. §. item La-
beo. ff. de dolo nullo.

Sexto, concurrir: si in re furtiua damnum
datum sit. l. si serui. 27. in princ. & §. si quis
de manu. ff. ad l. Aquil. l. 1. in princ. & §. fin. ff. de
priuat. delictis.

Actio iniuriarum t. primo concurrir, vt ob-
seruatum in d. causa Sinert contra Hanti per
l. item apud. §. si quis seruo verberato. ff. de iniuriis.
& l. cum usufructuario. 66. ff. de usufr. & quoad-
modum. l. qui seruum. de oblig. & act. Gail. lib. 1.
obseruat. 63. numer. 9. de citiones Cameræ, in
verbo actio. Gilhausen de iniuriis. §. 9, numer.
10. Si iniuriandi animo damnum datum sit,
l. sed est. §. §. iniuriam, & l. si quis. 4. §. penult.
ff. ad l. Aquil. Secundo, si res non sit facta de-
terior, sola datur hæc actio, d. l. si seruo. 27.
§. rupisse, versic. ceterum, & §. si oliuam. c. est
puerum. vbi additur etiam ex edicto ædiliū,
item in quadruplum l. 12. Tabular. actio-
nem hoc casu competere: quoad sumptus
tamen in reicienda re factos, etiam legis A-
quilæ actio competit, licet res non sit facta
deterior. d. §. rupisse. vers. ergo est.

Vi bonorum t. raptorū actio primo concu-
rit: si coactis hominibus alicui damnum da-
tum sit, l. 2. in princ. & §. damni prætor. item
§. rerum raptatum ff. de vi bonorum raptorum. Se-
cundo, si in turba damnum datum sit. l. 4. §.
loquitur. ff. vi bon. r. raptorum, quo casu, supra
etiam in factum prætoriam quieto loco dati
tradidimus. num. 30.

Ex Publico delicto agitur.

Primo, t. de vi: si quis per vim arbores cœ-
cidit: tunc enim a borum furtim cæsarum
actio non competit. d. l. 9. in fin.

Secundo, t. ex lege Fani. de plagiaris: cum
quis seruum occultauit, l. 2. C. ad l. Favianam
de plagiaris.

REALES actiones sunt:

Primo Rei vindicatio, t. quæ con-
currit,

currit, *l. quod si malis. 14. ff. de rei vindic.* Si possessor in re quæ vendicatur, damnum dederit, *l. non solum. 13. ff. de rei vindic.* Si tamen res petita sine culpa possessoris petierit, legis tantum Aquilæ actio de damno competit, *l. fin. autem. 17. §. si homo. ff. eod. tit.* Idem, si non caueat actor Reo lege Aquilæ se non acturum, *d. l. 13. versic. unde queritur.* Vel si possessor, cuius culpa res deterior facta est, infans sit vel furiosus, *leg. quod infans. 60. ff. d. titul.*

40 Secundo ꝑ petito hæreditatis cõcurrit: Si vel possessor hæreditatis in re hæreditaria damnum dederit, *l. si à domino. 36. §. si possessor. ff. de petit. heredit.* Vel si quis hereditarium seruum corripuit, *l. hac actio. 13. §. fin. cum l. seq. ff. de seruis corruptis.*

41 Tercio actio negatoriæ: ꝑ si non rustico, sed urbano, vel ex urbano, prædio aqua noceat. *l. 1. §. item sciendum. versic. agi autem ita poterit. & versic. & ideo Labeo & Cassellius. ff. de aqua pluui. arcend. l. fistulas. 13. ff. si seruum vendicetur.*

CAPVT IV.

De iniuriarum remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Ex officio Iudex punit iniuriam coram se commissam.
- 2 Excommunicato inferens iniuriam punitur à Iudice. *Vi & scholari. num. 3.*
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Iuramentum ex officio deferit Iudex.
- 6 Mandatum cum clausula pro restitutione ad pristinum honorem.
- 7 Transactionis super iniuriis confirmatio.
- 8 Ad exhibendum.
- 9 Interdicta prohibitionis.
- 10 Spolia.
- 11 Interdictum uti possideris, & unde vi.
- 12 Ab officio remotus, an reali vel personali iniuria affectus censetur.
- 13 Super iniuriis civiliter & criminaliter agitur. Et an civiliter & criminaliter simul liceat. *num. 14. & 15.*
- 16 Libellus inpropriari debet, ut conferretur.
- 17 An actio ad reclamationem cum alia possit cumulari.

- 18 Loculi.
- 19 Extrajudicium.
- 20 Ex stipulatu.
- 21 Actio in factum de demolendo.
- 22 Ex constitutionibus Principum.
- 23 Conductio ex l. ratione privilegii. Et quando bis scus interueniat. *num. 24.*
- 25 Familia erigenda & communi diuidenda.
- 26 Vitæ communis diuidendo.
- 27 L. diffamari.
- 28 Ex alij delictis relatiua.
- 29 L. Aquilæ.
- 30 Arborum furum casarum.
- 31 Serui corrupti. Et an id ad reuocet extendatur. *num. 32.*
- 32 Actio de dolo.
- 34 Actio in factum.
- 35 De damno quando incidit in causa iniuriarum agitur.
- 36 Extraordinaria.
- 37 Quod metus causa.
- 38 Ad reuocationem, & an civilis vel criminalis.
- 39 Furti. 40. Ex lege Cornelia.

PRO INIURIA iure civili prodita est actio singularis ex delicto priuato. Cum qua quæ concurrunt, partim in modum actionis; partim ex officio Iudicis competunt.

OFFICIUM Iudicis competit:

Primo cum (quod sæpe fit) Iudex ex officio punit ꝑ iniuriam in scriptis coram se commissam: quod consideratum in causa Eger contra D. Bollant & in causa Sachsen contra Mansfeldt.

Secundo, contra eum, qui excommunicato iniuriam infert. ꝑ Nam licet excommunicatus agere non possit, Iudex tamen ex officio eiusmodi iniuriam punit, post Anch. Old. Bald. Barb. consil. 7. num. 29. vol. 2. notat Baptist. Asin. in sing. tract. execut. §. 3. cap. 82.

Tercio ꝑ idem obtinet, si scholari iniuria inferatur: post Bald. Asin. d. §. 3. cap. 276.

Quarto, restitutio ꝑ in integrum, officio Iudicis conceditur: si minor iniuriam remisit, & resulset inde damnum vel infamia ei, aut familiæ, arg. l. miles. §. fecer. ff. de adult. pulchre hoc explicat Sfort. Odd. de restit. part. 2. quæst. 85. num. 50.

Quinto ꝑ similiter Iudex ex officio, sæpe

ſæpe iuramentum, ratione iniuriæ prætenſæ imponit; vt factum in cauſa duorum leſtorum Eſſenſenſis & Theobaldi M̃ nhardt / contra Eadipſato Graſen ju Hageti: Faciunt huc nota Gail. lib. 2. obſer. 102. & Gilhauſen de iniuriis §. 9. num. 38. & dicitur de eo infra, de interrogatoriis, hoc tit.

- 6 Sexto, mandatum ꝑ cum clauſula, de reſtituendo ad priſtinos honores; peti & decerni poteſt: vt factum in cauſa. J. O. W. contra dñs Erſtiſſi Magdeburg. Dicitur tamen in Decif. Cameræ ſub verbo, *Iniuria*: id factum fuiſſe ratione continentiz, de quo plura infra num. 10.

Septimo: peti etiam aliquando ſoꝛter cõfirmatio ꝑ tranſactionis ſuper iniuriis factæ: vt notatũ in Dec. Cam. d. loc. §. tranſactio. hiſce verbis. Tranſactio ſuper iniuriis an infamet, & an confirmetur in Camera? Gail. 2. obſer. 102. n. 16. vbi præiudicia allegat, quod denegata ſit confirmatio. Vide Sailerum, qui adfert præiudicium de Anno 1526. 2. Nouemb. ibi tranſactio iniuriarum in Camera obſeruata, & confirmata.

IN M Q D V M actionis quæ proponuntur Remedia, ſunt vel præparatoria, vel principalia.

- PRÆPARATORIA ſunt, primo actio ad exhibendum: ꝑ ſi quis fructus ex ſuo agro in vicinum cadentes legere, & auferre prohibeatur l. *Julianus*. 9. §. *glans*. ad exhibendũ.

PRINCIPALIA, vel Petitoria ſunt: vel poſſeſſoria.

POſſeſſORIA.

- 9 Primo, ꝑ interdicta omnia prohibitiua, ne quid fiat, &c. quorum magnus eſt numerus.
10 Secundo, ſpolii: ꝑ ſi quis ab officio dignitatis remoueatur: de quo quia duobus in locis egregie tractatur in decif. Cameræ in verb. *Iniuria*: Earum verba hic inferenda duxi, quæ ſic ſonant: Quamuis remotio à ſtatu & dignitate, aliſ uerum ciner ſeiner Ehren entſeg / non ſpectet ad tria capita actionis iniuriarum, ex lege Cornelia, quæ 30. annos durat; tamẽ ſi agitur actione ſpolii: tum adhuc durat 30. annos, & poteſt iniuriarum actio cumulari, modo intra annum intenteur: Ita intra terminum anni vterque proceſſus decreti, ratio-

ne ſpolii, & iniuriarum, in cauſa Jmſin contra Heilbrum / 21. Aprilis. anno 91. Et paulo poſt: Quando aliquis deponitur ab officio vel dignitate, tunc competit ei actio iniuriarum. Bald. in l. obſeruare §. *antequam*. ff. de obſer. pro onſ. Alioquin etiam imploratur officium Iudicis. Fab. in §. *aliena*. Inſt. de bon. poſſeſſ. Quin etiam competunt Remedia poſſeſſoria: ꝑ ſcil. In erdictum vti poſſidetis: Item, vnde vi: ſi eſſet in quali poſſeſſione honoris: pulchre Rebuff. in repetit. l. 1. c. de ſent. qua pro eo quod intereſt. gl. 1. n. 171. Ita factum in Camera in d. cauſa Jmſin contra Heilbrum / 20. April. anno 91. Vide abſolutiorum in caſu de gradatio- nis conſularis dignitatis, 5. Iunij, anno 1522. apud Sailer. Et plerumque tales cauſæ intulantur, ſpolii & iniuriarum. An vero taliter remotus ab officio, reali ꝑ vel verbali ſaltem tã dicatur iniuria affectus: Et ſane videtur eſſe realis iniuria: quia habet actum permanentem, & ideo dicitur perpetua: aut ſaltem durat ad minimum per quadriennium, per l. *ſicnt exceptione*. §. 2. ff. quod met. cauſ. quia facta eſt per vim, & metum compulſiuum. Vid. Myſling. §. obſer. 7. W ormb. de iniuriis obſ. Hartman. præſic. obſeru. lib. 2. obſeru. 2. tit. de iniur. Verum, ſi penitus rem inſpiciamus: videtur, eam tantum annum durare. Etenim tantum 4. ſpecies iniuriarum realium reuſcentur, inter quas hæc ſpecies non reperitur. Quod videtur eſſe fragile argumentũ: alias iniuria in ſcriptis facta non eſſet perpetua, ſi ergo iniuria in ſcriptis eſt perpetua. Ergo, &c. Eamque opinionẽ domini Camerales ſæpe ſecuti ſunt. Sed ita ſolet res temperari, vt ſcil. quoad actionem iniuriarum, actio illa tantũ annum duret: ſed quoad ſpolium, habet 30. annos: Idq; in Camera obſeruatur. Vide pulchrum exemplum eiuſmodi illatæ iniuriæ apud Paris. Conſ. 149. n. 13. cum ſeq. per tot. vbi dicit, iniuriarum agi poſſe, ſi alicui ſcamnum ſublimius in Eccleſia remoueatur. Vide Hartm. præſic. obſeru. lib. 4. tit. de iniur. obſer. 4.

PETITORIA aut ſunt Realia, aut Perſonalia.

PERSONALIA, aut ex contractu, vel delicto deſcendunt: Nam ꝑ agitur pro iniuria ciuilitè & criminaliter. l. conſtitutionibus. §. ſis.

vic. l. 7. c. eod. §. in summa. Inst. eod. c. cum te. 23. de re iudicata. Roman. conf. 97. Simul autem ci-
 14 *uili ter & criminaliter ¶ agere nō licet. l. 2. c. quando ciuili actio. & ibi Bart. Marant. part. 4. An iudiciū ciuile vel criminale. n. 18. nisi agatur prin-*
 15 *cipaliter ¶ ad pœnā, & incidenter ad rei resti-*
tuē. sic Bart. in Linterdū. §. qui furem de furt. quē sequitur Ferrar. in form. inquisit. n. 10. vbi
ait Bart. sententiā non de iure, sed de æquita-
 16 *te procedere, & allegat Marant. regulā vulga-*
rē: verba libelli ¶ impropriari, vt seruetur, n.
31. Bald. in l. 3. n. 2. C. de re iudicata. Hancq; sen-
tentiā secuti sunt Domini in causa Tassin contra
A. Serber. Horric contra Wimysen. E-
guinar. Baro in d. §. in summa. Inst. de iniur. ait sty-
li esse & cōsuetudinis vt ita cumulētur. Quod
consideratū in causa Maior B. contra Domi-
 17 *niciū Gulielmi anno 1570. eū à ciuitate Me-*
rensi appellatū: vbi & additū, ¶ actionē recla-
matoriā & æstimatoriā posse cumulari in eo-
dē libello, per Bart. in l. sed et si. de iniur. Spec. §.
sed ea. de accusat. Bal. in l. quous de re iudicata (q;
& post Gail. lib. 1. obs. 60. n. 5. Volteū in §. pœna
Inst. de ac. Benign. obs. 77. notat & confirmat
Gilhaus. de iniur. §. 9. n. 17. & seqq.) sed hōc de
æquitate non de iure: Licet autē ibi conclu-
sio formata esset, & ad reuocationē, & ad æsti-
mationem, & ad pœnam: tamen Domini
saltem dabant actionem ciuilem prætoriam.
Correterens actionem libellum, per tradita
Mynsing. in d. §. summa. & cent. 4. obs. 8. Boer.
de i. s. Hennig. conf. 43. Ciuilem tamē & cri-
minale aliud ex Domini admittebat, ex no-
tatis Foller. in §. postquā. n. 23. addit & ibi Ia-
cob. Nouell. Reliqui omnes volebant ciuili-
ter in certam summā condemnare: reuoca-
tionē, tanquam nimis dura, omisā.

EX CONTRACTU: vel vero, vel quasi.

Ex vero vel nominato, vel innom-

nato.

18 *Ex nominato, vel bonæ fidei, vel stricti iuris.*
Bonæ fidei: locatū quoq; actio locū habet, in ca-
sū qui n. 29. refertur, si cōducior fecerit ver. 2.

19 *Stricti iuris: transactione vel pacto, ius actio-*
nibus ¶ quibus agi supra diximus, de quibus
et infra de Interrogatoriis iniuriarū memb. ult.
agemus, & Gail. lib. 2. obs. 102. n. 13. & seq. quē se-
quūtur Gilhaus. de iniur. §. 11. n. 12. 13. 14. 15. 16. 17.

Ex stipulatu: ¶ si is, cui nouum opus nunti-
 20 *atum est, cauit de opere demoliendo, seu resti-*
tuedo: si apparuerit iniuste opus factū esse.

Ex innominato contractu.

21 *Primo, actio in factū ¶ de opere post nun-*
tiationem factū demoliendo, l. prætor ait. 20.
§. nonnulli. ff. de oper. non nuntiat. quæ datur et-
iam aduersus ipsos opifices, vt post Dec. in l.
vello. n. 5. ff. de reg. iur. Villalob. in commun. opi-
nion. in verb. laboratores.

Secundo, conditiones.

22 *Primo, ex constitutionibus ¶ Principum: si*
Astrologus, vel alius similis aliquē furē di-
ixerit, l. item apud. 15. §. si quis Astrologus ff. de iniur.

Secundo, si in monumento publico quid
 infamandi alicuius causā positum, & positum
 petatur tolli, l. constitution. 37. in prin. ff. d. iur.

23 *Tertio, ¶ eod. actio ex l. ratione Privilegii,*
cuius exemplum recensetur in decif. Came-
re, verbo: Privilegium. sub verb. de personis privi-
legiatis. §. Quomodo. hinc verbis: Quidam cum
haberet ab imperatore Carolo V. cin Wapē
briefi / cui inserta erat pœna 20. marearum au-
ri, lis infligenda, qui contra tale privilegium
attentassent. Contigit, vt aliquando eius insi-
gnia, in fenestra quadā auiſtæ de Zunft subre-
ptis, cū iniuria deiicerentur: admonēbat
Fiscalem Imperatoris, vt contra talem ad pœ-
nā cōmissā, privilegio insertā, procederet.
Fiscalis respondit: hoc ita fieri nō posse: sed si
ad vindictā agere vellet, posse eū extrahere in
Camera citationē ad videndū se incidisse, &c.
 24 *& postea ordine procedere: ¶ Et tū demū so-*
lere ipsū ex officio, p. iure & interesse fisci, o-
mnēs recessus, acta, & ad iurata repetere & iu-
dicis cognitiōni cōmissū facinus cōmittere.

Ex quasi contractibus.

25 *Primo, ¶ familiæ exercundæ & cōmuni di-*
uidendo: si cohæres vel socius in locū alienū
mortuū intulerit, l. 2. §. an & socius ff. de religioſis.

26 *Vtile communi diuidendo: ¶ si ratione a-*
quæ inter corruales sit contentio, l. Lucio Ti-
tio. 4. in fin. ff. de aqu. quodit. & asina.

Ex delicto: vel proprio, vel quasi.

27 *Ex quasi delicto, primo, legis ¶ d. f.*
famari. C. de ingen. & manumiss. Et ita ratiōne il-
latarum iniuriarū citatio hæc decreta in cau-
sa Craſſiſſim contra Tūngen / 7. Iau. an. 1580.

ZZ Secundo.

28 *Secundo*, ijs casibus ꝑ qui supra relati.

29 *Tertio*, legis ꝑ Aquilz.

Primo, si ꝑter iniuriam etiam damnum datum sit, l. *sed et si*. §. 5. *iniuriam autem*. ad l. *Aquil.* veluti si seruum alienum quis iniuriöse verberauerit, l. *qui seruum*. 33. in *prin. ff. de act. & oblig.* vel si seruum alienum iniuria occiderit, l. *prator edixit*. 7. §. 1. *vers. quid ergo de lege. ff. de iniur.* Aut si virginem immatratam stuprauerit, l. *si stuprum*. 25. in *fin. ff. cod. tit.*

Secundo concurrit: si arbores furtim cœse, l. *si alius* 7. §. *notamus. vers. at qui arbores*. l. *denig.* 13. in *prin. ff. quod vi aut clā. l. si merces* 25. §. *culpa ff. locati & conducti*. Quando autem vtroq; remedio agatur, infra de seruo corrupto enarrabitur, & supra dictum.

30 *Quarto*, ꝑ arborum furtim casarum, casu ꝑcedenti n. 19. tradito.

31 *Quinto*, serui ꝑ corrupti iudicium: si malum consilium seruo alieno, circa iniuriandi animum, datum sit, l. *si quis*. 26. in *fin. ff. de in-*

32 *iur.* quod & ad vxorem extenditur, ꝑ cuius exemplum extat apud Tileman. de Benig. *Syn- tax.* 3. *de iur.* 2. *ver* 4. n. 4. & *seqq.* hisce (quæ ad interpretationem mulatorum locorum huius

33 capitis faciunt) vct bis: Quoad actionem, ꝑ videri posset de dolo actio intentata propter fraudulenta consilia: quæ competit ei, qui damnū accipit dolo malo alicuius: Vt si quis aduersus aliquem dolose verferetur, fraudulenter consulendo. Mont. Crisp. *de term. alt. nu.* 30. *per l. quod si cum suis. & l. si quis affirmauerit, de dolo. text. & Dec. l. consilii. de reg. iur.* Idq; videtur ostendi posse ex definitione doli. Verū,

quia negari nō potest, quin aliæ actiones quoque prodite sint, hoc casu non putat de dolo dandum: cum subsidiaria sit, & cum deumum competat, cum nulla alia prodita est, *leg. 1. in prin. ibi: si de his reb. alia act. non erit. l. ideoque ff. de dolo. l. de dolo. C. cod.* Vnde vtiles proposita videtur de seruo corrupto. Rot. *part. 1. de act. seru. corrup. vers. si autem aliquis.* & Crisp. *vbi supra, de ter. alt. per l. vs tantū. §. de filio.* & ibi Bart. *de ier. corrupt.* Et quauis modo dictis locis tantum mentio fiat filii vel filiz familias: tamen per interpretationem idem dicendum de vxore: cum & in vxore militet ratio, quam exprimit Iurisconsultus in d. l. *vs tantum. §. de*

filio. Interest enim mariti non parum, vxoris animum non corrupti. Vnde eadem debet esse iuris determinatio, l. 1. §. 1. *de sentent.* Facitq; quod Rot. ibid. notat: si quis forte causariam, vel locum alicuius corrumperet. ꝑ Vel dicamus actionem in factum institutā ad interesse & sic ad persecutionem rei familiaris: quæ datur ex omni delicto, vnde eriminalis oritur accusatio ad poenam, per text. & Bart. l. *qui nomine, de falsis. l. bodie. §. 1. cod. l. fin. & ibi not. de prius. delict.* l. *ne quisquam. pro socio*. Accusationi autem locum fore in proposito: si falsa non sunt, quæ ab actore allegantur: putat dubium non esse, per text. l. *qui demum. & l. essi amicio. l. mater autem. cum ibi not. de adult.* aut ex alio capite possit oriri accusatio, per text. *interdum quog.* *Inst. de oblig. que ex q. delict. nascuntur l. si seruus seruū. §. si quis de manu d. l. Aquil. cū seq.* Vel dicamus actum subsidiaria in factū, vel l. Aquil. vtli actione q̄ competit, quotiescūq; nō corpore in non eorum dānum mihi euenit, & sic occasione iniuriæ, vel dāni, dolo vel culpa alicuius euenientis, *Inst. de l. Aquil. §. vlt. Rot. part. 1. l. si seruū §. si ad l. Aquil. Videtur. n. damnum dare, qui causam damni dat. l. item si obseru. ad l. Aquil. vel etiā iniuriarum permixtim, & l. Aquil. vtli in factum subsidiaria actione: q̄ cumlatio in praxi quotidiana est, & de iure tolerabilis: ex quo in regulas cumulationum actio nō incidit. Lanfrāc. in *rubr. de caus. possess. & propr. vers. secundo. premitta.* Vel dicamus ꝑncipaliter iniuriarum actum: secundarie autē, ꝑ incidenter & consequenter, 35 ad damna & interesse, quod fieri potest, per gloss. l. *qui seru. in verb. exercere possit. de act. & oblig. text. & ibi Bald. n. 1. in l. dominū. C. de iniur.* Salyc. d. l. n. 2. l. *sed et si quem adm.* vbi Alb. ad l. Aquil. Putat autem magis vtramq; actionem simul propositam, æque ꝑncipaliter, iniuriarum scilicet & in factum, propter expressam actōis declarationē in aliquot productis: seque ꝑncipaliter ad vtrūq; agere.*

36 *Sexto*, ꝑ extraordinarie, contra eum, qui in locum publicis vsibus destinatum mortuum iactur rit, l. 8. *offa §. si in locum. ff. de religiof.*

37 *Septimo*: ꝑ quod metus causa: si per metum iniuria facta, l. *si in exception. in §. post annū. vers. & sene. ff. q̄ met. caus. de quo ꝑ met. caus. Latine:*

Ex

Ex proprie delicto: vel publico, vel priuato.

38 *Priuato*, † iniuriarum ad recantationem, Marant. part. 4. diffin. 1. n. 17. quod tamen ciuile quidam rectius arbitrantur, My. sing. respos. 7. n. 10. Et nouissime Gilhausen de iniuriis d. loc. n. 17.

39 *Turri*: priuio concurre, si præter iniuriam etiam furtum factū sit, d. l. si supru. 25. in prin. Secundo si quis id quod destruxit, et auferat, l. si alius 7. §. notauimus vers. caterū qui fructū. & l. u qui in puteū. 11. §. 1. vers. municipi aut. §. quod vi aut clā.

40 *Publico*: ex L. Cornelia, † in fl. de iniur. §. in summa l. prator. 7. §. posse. & l. constitutionib. 37. in fl. vob. tit. Cuius rei exemplū in voto extat, in causa Gilgē Spectē contra Tubus Neufflein.

CAP V T V.

De operis noui nūriationis remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Protestatio.
- 2 Mandatum de non impediendo edificari. Et an illa cōcedatur contra dominum. 3.
- 4 Mandatum de non turbando sine clausula. Et quid ad impetrationem illius requiratur. n. 5.
- 6 Varie exple Censual. Mandatorū prohibitiuorum.
- 7 Mandata sine claus. de edificando domū demolitum.
- 8 De Mandatorū prohibitiu. Et quatenus decernantur.
- 10 Demolitoria cui; vel sine clausula. n. 11. (n. 9.)
- 12 Exemplum monitionum sine clausula.
- 13 Confusio religionis.
- 14 Minor propositio si fundetur super noui operis nuntiatione, hoc Edictum præ aliis eligitur.
- 15 Damni infelli.
- 16 Interdictum de in pristinum statum restitumdo.
- 17 Quod vi aut clau.
- 18 Ex stipulatu. 19 In saltum.
- 20 Comuni diuidendo. 21 De dolo.
- 22 Iniuriarum. 23 L. Aquilia.
- 24 Damnum sua culpa sentiens sibi ascribitur.
- 25 Damni occasionem danti, damnum dedisse videtur.
- 26 Confessoria & negatoria.

SINGULARIS prodita est actio in factum inhibitoria, qua vetatur fieri nouum opus, quæ Nuntiatio noui operis dicitur.

Huius autem Actionis affinia Remedia, sunt partim extrajudicialia: partim iudicialia.

EXTRAJUDICIALIA: † protestatio, quæ fit, si edificanti nouū opus his moueri nō possit, Villalob. in comm. opin. in lit. N. n. 4. o.

IUDICIALIA vel in modum officii Iudicis: vel actionis proponuntur.

IN MODVM officii Iudicis Mandata:

Eaq; vel ad promouendum, vel impediendum tendunt.

AD PROMOVENDVM: Mandatū † de a non impediendo edificari: quale decretum in causa Pappenheim cont. Bamberg. 11. Iun. an. 18. Et in causa Kempfen cont. Abt daseiffen: Et decernitur tunc: cum edificans paratus est prestare cautionē, & nuntians nō vult acceptare: Ita decretum in caus. Kottstein in Kolsläger in Pommern contra Bugela in Herzogen in Pommern 20. Iun. an. 92. Wolfart cont. Brandenburg 15. Ian. an. 92. Quod hac ratione exprimitur in dec. Cam. iu verb. Mandata de demolitio. Cautione autem prestata, si vltieris eum tueri denuntiās, nec pati velit, vt edificet: tunc æque Mandata inhibitoria eo casu decernuntur, etiā subditō contra magistratum Ira factum in causa Altenstättin cont. Pommern / vbi mandatum inhibitorium contra ducem P. decretum: ne scilicet illos post præstata cautionē amplius molester. An. 92. Et talia Mandata pertinent ad summarissimū processum. Mandatum de non impediendo in structura vnd bau / auff geleiste Caution de demoliendo & iudicatum soluendo decretum, in causa Eshhart Wolffsen / cont. Brandenburg & consorten, 5. Ian. an. 92. Narrabatur, cuiq; in suo edificare licere: seq. emisse ein Kellergut vnd Haus in Echtingen / illamque domum extruxisse, also daß er gang aufgebawet / vnd schon mit Ziegeln gedecket gewesen: Eo non attento, hab Comes iu deswegen angefallen / vnd 4. Wochen su W. S. verstricken lassen. Item Marchio per suos officiales habet die Mäurer gezwungen / alle Ziegel wider ab dem Dach zu thun / vnd vber einen rag de Deller / so auß dem Keller geht hart am Haus abgeschlage. Item Comes habet alle Latzen herab reissen lassen / also daß der Bau von Wetter grossen schaden genomen / se obtrulite cautionem, ober nichts versangē mögen / sondern seye im geantworet / es were kein nouum opus nuntiert worden / derwegē solche Caution nicht statt / funden auch solche nicht annehmen / vermög in sinuiren vnd exequiren Instrumens cautionis. Diuereil dann supplicās in eher vergewaltigens rädlich sich zubefahren / auch des b. arrens halben periculum in mo-

ra: Auch niemand von seinem Bau/præstita cautione de demoliendo, abjshalten. Quare petit illis mandari, dass sie in auff vorgehende caution, iudicatum solui, & de demoliendo, nit weiter turbiren / oder an dem Bau verhin- dern/sub pœna, & sine clausula. Hoc est mandatum de non impediendo in structura præstita cautione de demoliendo & iudicatum soluedo decretum in causa Eberhardi Wolsen, contra Brandenburg & consortes f. Ian. an. 92. Narrabatur cuiq; in suo ædificare licere: seque emisse prædium cum ædibus in L. illamq; domum extruxisse, & iam laterib. te-ctam fuisse. Eo non attento Comitum eum comprehendisse, & per quatuor septimanas in W. S. captivū detinuisse. Item Marchionē per suos officiales, operarios eo adegisse, vt omnes lateres de tecto tollerent, & altero die signū ex cella prominens prope edes cōfregisse. Itemq; Comitum omnia sigilla tollere præcepisse; ita vt ædificiū a tempestate magnum damnum cepisset: se obtulisse cautionē, sed nihil profecisse, sibi autem responsum esse: novum opus nuntiatum non esse, ideoq; cautionē locū non habere, eandemq; acceptari non posse, prout ex insinuato & executo Instrumento cautionis patet. Cū itaq; supplicans indies æteriorē molestationē timeat, & ædificii ratione peticulū in mora sit; & nemo in cæpto opere, p̄stita cautione de demoliendo, impediendus sit. Ideo petit illis mandari, ne eum, procedente cautione iudicatum solui, & de demoliendo, amplius turbent, aut ædificio damnum inferant, sub pœna & sine clausula. Et paulo post: sic Mandatum de non impediendo decretum in causa Decentini zu Kolsheim in Pommern contra B. H. P. 20. Iunii, an. 92. narratum, suum molendinum exstium, & cum id reedificare vellet, novum opus ipsi fuisse nuntiatum: se autem vicissim cautionem obtulisse sufficientem: illos tamen nolle in impediendo desistere. Sic & 9. Augusti. anno. 91. supplicavit Würzburg/ratione Camberg contra Retenburg / wegen eines neuen Gebäus vmb einen Garten zu Gebfattel/narrado, se in quasi possessione illius iuris esse, & se cautionē obtulisse de demoliendo: nihilominus Senatū Ro-

tenburgens. diruisse ædificiū: petit ergo mandatum sine clausula, de non impediendo ædificare: sed D. D. noluit decernere: quia dubiū sit, quisnā possideat: Item iure permisiū esse, in suo solo ædificiū de facto diruere. Et decernendo mandatum adimeretur Senatui possessio atq; ius: vt tradit Bart. & Alc. in L. 1. §. nuntiatio. ff. de oper. nou. nuntiat. Quod si non sumus in terminis noui operis nūtiationis, ad cautionē oblata non teneatur quis pati ædificari, & sic suā petitionē dimittere: nihilominus tamen per maiora d. mandatū fuit decretum. Referens DD. assidentibus D. A. R. & A.

Hoc autem maxime ꝑ locum habet: si post tres menses, oblata idonea satisfactione, contra denuntiantem (qui interim de suo iure nō docuit) proce latur, quo casu Mandatum de non turbando, neq; molestando sine clausula, cum annexa citatione, impetratur, modo documētum præstita cautionis ꝑhibeatur. ꝑ vt notatum in causa Philipp Petrich von Stochheim/ contra Albrecht von Rintz. 9. Maii, Anno 1591.

Exempla ꝑ huius rei variis formulis proponuntur in Symphor. supplic. tom. 2. part. 3. §. 9. vtpote primo generale Mandatum de non impediendo suppl. 4. quod decretū 13. Iun. an. 1593. & suppl. 12. vbi & Mandatū annexum. & suppl. 14. cum vot. Pro mandato pœnali sine clausula, de non impediendo ædificare, & ædificiū in eo statu restituendo, in quo post oblata cautionem fuit: quod decretum 2. Aug. an. 1598. per rationes ibi additas. Tercio, pro mandato pœnali sine clausula, de non impediendo cæptum opus, & extractionē aggeris prosequi, vbi, vt iudicialiter petere iur, iniunctum. Quarto huic ꝑ vicinū est cū supplicatur pro Mandato sine, vel cum clausula de ædificando domū demoliam cum annexa citatione: quod decretum cum clausula 17. Nov. anno 15. Symph. d. loc. post suppl. 15.

IMPEDIENTIA: sunt vel prohibitoria, vel demolitoria.

Prohibitoria, ꝑ ne post nūciationē factam nuntiatu ædificet: quo casu mandata sine clausula decernuntur, Gal. lib. 1. obf. 16. an. 12. vbi licet dicat tum obtinere, si ædificans post nūtiationem factam, ædificare pergat.

9 pergat; † tamen idem obinet, si non pergat, sed sola nuntiatio interueniat. Sic decretum Mandatum de non ædificando M^{ns} contra H^{ndam} 3. 1. Maii, anno 97. cum annexa citatione, ad videndum deduci causas.

10 DEMOLITORIA † sunt, quæ opus post nuntiatione factâ destruere volunt; vi in causa Abt. in Weyslingen / cõtra Bism. & in causa Tenschmeister cõtra Eichstätt / vnd Weissenburg am Nordgau / cõtra Marggraffen C. J. in Brandenburg / den Baro in Wilsberg belangent / etiam 26. Oct. an. 88 Licetian. Netherhart cõtra Stadt Speyr / den neuen schiefstein belangent / 5. Maii an. 90. D. I. Wolff causæ ob causam 7. Maii an. 70. Item Mandatũ tale decretũ in causa C. B. in Bamberg / vñ J. F. C. Unterhanen in Berbersdorff / cõtra Ertin. ger vñ Pappenheim / das erbarre Wühlverck auß Schnoogbacher vnd Berbersdorffer mar. tũß belangent / an. 88. Ac exemplũ est in tom. 2. symphor. suppl. p. 3. tit. 1. o. suppl. 9. Etq; vel cum, vel sine clausula: Cum † clausula, Gail. lib. 4. obs. 16. n. 25. vbi exemplum refert; Et sic sine clausula petitum in cõmuni forma, refert 3. Mar. anno 99. Symph. suppl. tom. 2. part. 3. tit. 9. suppli. 11. & refert in decis. Camera in verbo. Mandatum, 20. Octob. anno 90. in causa Salmannstetler / contra Walburg / ist est mandatum cum clausula etiam / in causa noui operis nuntiationis, vñ darauff che libellus eingegeben / paritio iniungit vñ dicitur: Idque ea de causa, das Walburg non oblara cautione fort gebauwet. Et nihil eum releuauit, das er post tempus cautionem offerit.

12 Sine clausula, † Gail. d. loc. ex ep̃la refert, & in causa Ertin contra Pommern / anno 92. Saltem contra Draunshweig / Barmheimb contra Bamberg / idq; cum non cauit, decis. Camera verb. Mandata de demolendo, vers. Mandata sine clausula. Et cum factũ omni iure prohibitum & super quatuor casibus fundatur; vñ in causa Augustiner ordent contra Colmar / de quo egregium vorũ in symphor. suppl. tom. 2. p. 3. tit. 9. suppl. 3. vbi & similia decreta data, 29. Oct. an. 1580. similiter 9. Iulii, anno 93. de quo d. loc. suppl. 8. & 13. Iunii, anno 93. suppli. 9. Idque adeo verum esse volunt, vt etiam si denuntians de iure suo non docuerit; nihilo-

minus si elapso etiam mensium vel vltioris temporis spatio, cautio à denuntiantē prætira non sit, contra eum d. Mandatum de demolendo impetrari possit; vt decretum in causa Veltburg / contra Phil. ps. Ludwig / Walsgrauen / 1. Maii, anno 1582. & in causa Steffen Ruden / contra Dieterich Ruden / 13. Septemb. anno 1589.

PRÆTER prædicta mandata concurrunt etiam Constitutio † pacis Religionis; vt in d. 18. causa contra Colmar notatum.

Et hæc mandata ratione noui operis decretum etiam eo casu, quo ex † maiori propositione constat alia Remedia misceris; modo minor super noui operis nuntiatione fundatur. Quia in re Domino Netuio in ardua quadam causa alii Affectores astipulantur.

IN MODVM actionis, competentia: vel præparatoria sunt; vel principalia.

PRÆPARATORIA: † damni infecti: si † ob damnum, quod metuitur, nuntiatio fiat. I. feruu. 3. § si qui riuum. in fin. ff. de iuri. l. 2. § si qui purgant. ff. de locat.

PRINCIPALIA: vel petitoria sunt: vel possessoria.

POSSESSORIA sunt, primo interdictũ: † si facta operis nuntiatione, nihilominus sit † ædificatum; hoc enim casu etiam penultimus Interdictum competit, de eo quod factum est, in pristinum statum restituendo, l. si alium. 7. §. ait Iulien. ff. Quod vi aut clam. quod cognitionem cum Mandato de demolendo haber.

Secundo, si quis aliquod opus per iniuriam, seu nõ iure fecerit, aut destruxerit; hoc enim casu Interdictum, quod vi aut t. clam com- 17 petit, l. 1. in princip. & l. 1. qui. 11. §. & hoc Interdictum ff. Quod vi aut clam. l. 1. §. 1. & l. de pupillo. §. 5. meminisse in fin. ff. de operũ noui nuntiatione. Welenbec. conf. 34. m. 3. de quo tractatur lib. 43. ff. tit. 24. Quatenus autem cum aliis concurrant, intra num. 23. dicetur.

PETITORIA: vel personalia, vel realia.

PERSONALIA: ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: vero, vel quasi.

Vero, nominato, vel innominato.

ZZ 3. Nomi-

- 11 Mandati. 12 Ex stipulatu.
 13 Conditio ex l. 2. C. de rescind. vendit.
 14 Conditio ad liberationem.
 15 Conditio ratione falsorum ponderum.
 16 Conditio indebiti concurrat.
 17 Actio in factum. 18. Alii de dolo.
 19 Communi diuidenda.
 20 Furti, duobus casibus.
 21 In iuramentum.
 22 Iuratur in litem ratione doli.

VARIÆ sunt coniunctæ actiones cum Actione de dolo; Ex autem vel in modum officii Iudicis, vel actionis proponuntur.

I **IN MODUM** † officii Iudicis, Restitutio in integrum, ex capite minoris ætatis, l. *quidam*. 39. ff. de dolo. Et exemplum eius reillustre habetur in causa Adam von Bärken contra Johan von Katen / ubi & ab uno ex Dominis disputabatur : an actus ipso iure nullus, vel actione de dolo agi deberet.

Secundo: Actio, Quod metus causa, † concurrat, l. *si cum exceptione*. Quod metus causa. Quod quomodo accipiendum, & quando procedat, pulchre explicat Bart. in l. 2. nu. 1. C. de dolo malo.

Tertio, † si minor dolo quid egerit, aliquando contra illum dolum restituitur, quod eleganter explicauit Sfort. Odd. de Res. sit. in integr. quest. 83. per tot.

Quarto, Iudex † etiam non rogatus, potest machinationibus resistere & obuiam ire, per l. *sum pater*. §. Titio. in fin. ff. de leg. 2. post gloss. Alexan. Barb. Vitall. lafon. Corlet. Dec. & Ioan. Lecirier in tract. primogenit. libro 3. quest. 8. egregie deduxit Alin. de exco. 5. 3. cap. 18.

Vt & quinto, dolose à partibus gesta † corrigere, post Alex. Bald. Andr. Innoc. Marfil. Alin. d. loc. cap. 253.

IN MODUM actionis, sunt vel possessoris, vel petitoris.

Possessoria: unde vi, † de quo sic ait Bart. in l. 1. §. ait prater. num. 3. ff. de dolo. Quarto utrum ista actio concurrat cum Interdicto unde vi? Glo. hic dicit, quod non in l. 2. autem Cod. sed. videtur dicere quod sic, pro qua facit, quod omnis vis præiudicat dolum. Et sic videtur, quod Interdictum habeat se vi species, quoad dolum: unde possit concurrere, sicut actio, Quod metus causa.

Item non solum Interdictum: Unde vi; Sed & Quod vi † aut clam; quod tamen non concurrat cum actione de dolo, post gl. Bar. in l. 2. num. 7. c. si a medium. C. de dolo.

PETITORIA: vel ex contractu, vel delicto descendunt. (fi.)

EX CONTRACTU vel vero vel quævero: nominato, vel innominato.

Nominato; vel stricti iuris, vel bonæ fidei.

Bonæ fidei, † primo in genere quotiescunque; interuenit dolus in bonæ fidei contractibus, tunc ex illo contractu agitur. l. *c. eleganter*. §. 1. vers. si in hac ipse. ff. h. sit.

Secundo, ex vendito † in specie, sola: si quis per suaserit minimam esse hæreditatem; & ita ab hærede minoris emerit, l. *si quis affirmauerit*. 9. in prin. ff. de dolo malo. sic venditi actum, cum dolus interuenisset: vt consideratum est in causa quadam Eslingensi, in qua anno 1568. 13. Septemb. pronuntiatum est.

Exempto: si quis alicui falsa pondera ac commodauerit, & iis minus appensum, l. 18. arbitrio. §. de eo. ff. de dolo malo.

Tertio, Mandati, † primo in casu num. 8. 11 enumerato. l. *si mandauero*. ff. mandati.

Secundo, si quis iussus excutere vires alterius, cui creditum erat; is eum satis idoneum esse falso reculeat, d. l. *si mandauero*. 4. 2. ff. mandati.

Stricti iuris: † stipulatione, si doli in clausula in contractu addita, l. 1. §. ait prater. vers. vt puta. d. l. *c. eleganter*. §. sed est verum. ff. h. sit. l. 4. apud Cels. §. in stipulatione. ff. de doli mali exceptione.

Ex innominato contractu:

Primo, si magis ex re, † quam consilio: dolus proueniat: conditio ex l. 2. C. de rescind. vendit.

Secundo, si si nondum perfectum, quod dolo gestum, condici potest, vt liberemus, l. *Iulianum*. 7. cum l. *si q. ff. de doli mali except.*

Tertio, cum quis falsa pondeta venditori commodauit, conditio datur eius ratione, quod falso appensus est, d. l. *arbitrio*. 18. §. de eo. ff. de dolo.

Quarto, conditio indebiti † cõcurrit, l. *si legatarium*. ff. c. l. 2. C. de dolo. p. quæ iura hoc notat Bar. in l. 1. §. hoc autem. ff. de noni oper. num. 12.

Quæ-

- 17 Interdictum quod vi aut clam.
 18 Vri possidetis. 19. Viri de concup.
 20 Noxalis actio. 21. De dolo.
 22 Ex l. Iulia de vi publica.
 23 Ex l. Iulia de adulteriis.
 24 Interdictum de alcatoribus.
 25 Rei vindictio.
 26 Petus hereditatis.

RATIONE metus illati datur proprie actio \dagger quod metus causa. l. ex ea stipulatio. ne. 7. ff. de condit. ob turpem causam. Gilman. decis. 4. par. 3. nu. 2. de cuius requisitis sic habetur in Meisneri decis. decis. 15. n. 3. Probare autem debet duo; metum factum esse, & ad Reum commodum ex hoc metu pervenisse. tex. in l. si cum exceptione. §. in hac actione. & ibi Bart. in princip. Raph. Fulgos Angel. n. 1. ff. quod metu causa. Et metus non levis debet probari, sed maioris mali, & qui in constantem vitum cadere possit. l. nec timere. ff. quod met. caus. l. si per vim. l. metum. C. de his qui vi metu sue causa.

Cum hac actione concurrunt actiones \dagger extraordinarie, non ordinarie, Bar. in l. si per vim. n. 8. Quod metu causa. Quæ autem affinitia sunt; Ea vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt. De quo seditur in d. decis. Meisneri n. 13. Dubitari possit, an officium Iudicis cõperat; videatur Roßed. sub rubric. lib. 1. de virili in rem actione ob metum. Malin Linterpositas. n. 5. C. de transact. Natt. consil. 30. n. 10. Bertram. consil. 1. lib. 1. n. 11. Concludit actionem, quod metu causa, intentatam. Schurrff. consil. 86. n. 4. cent. 2. latissime Lofred. com. 17.

Officium Iudicis implorat.

Primo, \dagger in metu recundia; vt decis. Gilman. par. 1. n. 3. & sequentib. reuerentia; vel cruciatus corporis: quia tunc datur officium Iudicis, l. fin. §. 1. & 2. & ibi Bart. quod metu causa. Schenck in viridario. consil. 103. Ita Schilling in actionib. forensib. scribit, pro metu, qui debetur parentibus, vel magistratibus, actione quod metus causa non dari, sed officium Iudicis, & datur siue imploratur ad rescindendum, quod per metum factum est, item aduersus metum inferetem, prout in allegatis iuribus probatur. Huic implorationi officii cumulatam quoq; videtur Interdictum, \dagger vt possidetis, siue possessorium retinendæ viile, dum narratur turbatio, & petitur vt Iudex decess.

nat, ne Reus actores per tale ius metum turber. \dagger Possunt enim subditi iniuste molestari à domino, agere interdici. l. vt possidetis. Bald. in l. 1. C. communia de manumij. Bart. & Alexan. in l. 1. §. 1. ff. vt possidetis. vel etiam dici potest, & magis puto imploratum etiam Iudicis officium, quoad hanc patrem. Nam qui timet sibi inferri metum, potest officium Iudicis implorare, \dagger ne inferatur, l. fin. in princip. & ibi Bart. ff. quod met. causa. & l. si super possessione. & ibi Bald. C. de transacionib.

Secundo, cum petiur rescindi \dagger transactio per metum inita, ita post Bartol. & Bald. in l. interpositas. nu. 5. C. de transact. vbi pulchre deducit tam agendo quam excipiendo proponi posse. & Canonist. in capis. cum dilectus. extra de his qui vi vel metu. notatam in causa Mentis contra Ersf. furt. super libello clericorum.

Tertio, \dagger Iudex ex officio agens potest repellere, vbiunque contractus est metu factus: ita post Bartol. & Fortun. Garzi in l. si vnu. §. pactum ne peteret. ff. de pact. Alin. in Tractat. de exort. §. 3. cap. 31. per rationes ibi adductas: si modo pars fatetur.

Quarto, petitur etiam absolutio à \dagger iuramento, cum iurata Drpheid exhibitæ est, similiter agitur ad rescindendum iuramentum in contractu \dagger per metum celebrato, additum; Et hæc sæpe coniunguntur, de quo vide causam Tüßinger contra Abt vnu Conuent des Klosters Stoltenbruch / vbi & rescillus contractus per metum initus: quamvis ibidem causæ allegabantur, quod absq; absolutectione posset contrahere. Extat & huius rei illustre exemplum in causa Antonii Eibermans Klägern cins/wider die Freyherrn zu Watt/ vbi egregie notatur à Referente ratione petitionis relaxationis à iuramento, actum siue imploratum officium Iudicis, vt patet ex Ordin. titul. 24. par. 2. Et alius concludebat cum Referente, \dagger actum condicione ex lege, vel ex imploratione, in qua actio metus causa inest. Alius vero putabat actum condicione ex constitutione, quæ desumpta est ex Edicto Prætoris, de eo quod metus causa.

Quinto, petitur & pronuntiari, \dagger si pro iure nullum contractum, Corneus consil. 2. §. 1. nu. 10.

A A a

55. 10.

55. volum. 2. Grass. libro 1. capis. 6. q. 23. in casu dotis loquens distinguendo ex comuni contra Bart. Idque non solum in principali, sed & de fideiussoe procedit, per tradita Bart. in l. si quis pro 57. in princ. num. 1. de fideiussoe. Ita consideratur in d. causa Rüßinger/ vbi dicebatur à sententia superflue appellatum.

24 Sexto, magnam habet cognationem constitutio pignorationis, adeo vt dubitetur sepe quæ danda; quod ex iis colligitur, quæ in decis. Cameræ in verb. Mandatum. vers. casus speciales quibus Mandata pignorationum decernantur. Quando in pignoratione nihil aufertur aut pignoratur, sed homines vi & metu adiunguntur, vt aliquid faciant; tunc processus non decernuntur. Ita in causa Speyr contra Speyr / den Zoll zu Reinhausen betreffend/ Mandatum cassatum; quia oues non pignorant, sed opiliones metu adacti, dast sic den Zoll bejahlet. Ita processus denegati in causa Westerstetten / contra Pfalzgraff P. 5. vbi subditicoacti dic veniunt Steuri zu seligen.

25 Septimo, Mandata de non offendendo, quæ maxime tunc decernuntur, cum narrata super facta pace qualificata de quo post G. il. & Mynsing. plura in decis. Cameræ. verb. Mandatum de non offendendo.

26 Octavo, mandata de decernuntur de non alienando, seu potius ad se vi & metum trahendo subditos: Ita Mandatum cum clausula decretum 5. Iunii, anno 1589. cuius formulam vide in symphor. supplication. tom. 2. part. 3. tit. 12. suppl. 3.

ACTIONES vel sunt possessoria, vel petitoria.

POSSessoria, primo, Interdictum 27 quod vi aut etiam quod concutit, si quis per vim in alieno solo edificauerit, l. 9. metum. §. item ait, h. tit.

28 Secundo, vi possidetis, de quo supra numero 3.

PETITORIA, vel personales, vel reales. Personales solæ vel ex contractu, vel delicto.

EX CONTRACTU utilis de metu com-

currit, si actio per aliquam per metum sit remissa, d. l. metum. §. 9. volenti. Et l. si mulier 21. §. fin. ff. eod. tit. l. si vi. 3. vers. postquam placuit. C. de his qui vi metu sue causa. quod ita procedit demum, nisi actor actione Quod metus causa quadruplum sit consecutus, d. l. 9. §. licet.

EX DELICTO vel suo, vel alieno.

EX alieno, et notalis actio, concurrit adversus dominum, si servus metum intulit, l. 16. quod diximus. §. 1. ff. h. tit.

EX suo, generalis, vel specialis.

Generalis, et vt de dolo, l. si cum exceptione. 14. 23 §. cum qui ff. quod metus causa.

Specialis, lex Iulia, quæ primo et competit ex vi illata, l. qui §. in princip. vers. quæ per vim et l. qui dolo. 10. in princip. vers. qui ludos. ff. ad leg. Iul. de vi publica. Deinde, si quis debitori suo quod debet, per vim extorserit, agitur ad crediti amissionem, l. sed et partum. 12. §. fin. cum l. seq. ff. quod metus causa.

De adulterio, et si in adulterio deprehensus 28 quid dede titne proderetur, l. isti quidem. 8. in princip. ff. quod metus causa.

Ex edicto et de aleatoribus, si quis per vim 24 ad ludendum sit coactus, l. 1. §. fin. l. seq. ff. de aleatoribus.

REALES Actiones primo, et rei vindicatio, de quo pulchre sic ait Ioann. Ign. in repetit. l. in cognitione. numero 146. ff. ad 3 C. Syll. licet iudicium rescindens debeat intra tempus à iure limitatum impetrari; non tamen actio rei vindicationis tollitur: quoniam ad vindicationem rei per metum distractæ competit duplex actio; videlicet actio in rem, et actio quod metus causa: ita probatur text. l. 4. C. quod metus causa. vbi pulchre idem notat Baldus & bene post gloss. per illum textum in verb. perpetui edicti. Et notatur in l. metum. §. sed licet. ff. quod metus causa. vnde licet vna actio tollatur, alia tamen salua manet, per illos textus.

Secundo, petitio hereditatis, si hæres eius qui vim passus est, agat, d. l. si cum exceptione. 14. §. post annum. vers. alia autem hoc sit.

DE RE-

DE REMEDIIS REI CONSERVATORIIIS, AD PROCESSVM IUDICIALEM EIVSQUE PARTES PERTINENTIBVS.

CAPVT I.

De generalibus Remedijs processum iudicalem concernentibus.

SYMMARIA.

1. Ex omni contractu iudiciali executione proceditur.
2. Index ex officio potest tollere rixas. Etiam a voluntate reparatorum recedendo. *num. 3.*
3. Index prohibet et causa accedere locum controuersum.
4. Mandata de non alienandis bonis litigiosis.
5. Mandata de non litigando quid fiant.
6. Mandata de non impediendo personarum litium.
7. Index ex officio non ante, quam post conclusionem. Etiam antea consultationem procedere potest. Et late. *num. 9.*
8. Ex quasi contractu.
9. Condicio ex locum. *Cap. de litigiosis.*

ICT hic non videtur, opus de actionis genere in specie inquirere; cum in ipso processu non solet de eo à Cameralibus inquiri. Necesse est tamen esse vel ex eo patere; quod ubique, an in modum officij iudicis, vel iure actionis procedatur, demonstrabitur. Hoc autem capite, vt & in alijs generaliter notandum, ex actibus iudicialibus, duplici via agi, vel per implorationem officij iudicis vel per viam actionis.

OFFICIUM Iudicis impetire.

Primo, ex quoniam contractus iudiciali, in quo executione, & nemine petente, procedi potest. *l. fin. c. de iur. rei iud. l. si vero. §. Manus ff. mandati. Item pro quo ff. de iur. vocando. l. si quis §. si qui fugitiuum. ff. de iur. auth. generaliter. c. de Episcopo & clericis.* per quos iura hoc statuit *Farinac. q. viii. in. 24. nu. 10.*

Secundo, si idem officium suum iudex etiam non rogatus potest adhibere, vt rixas quolibet modo tollat. post *Rip. & Beroum, consil. 116. q. 1. vol. 1.* docuit & rationibus illustravit *Ioann. Baptista. Alin. de execut. §. 3. cap. 12. per tot. maxime si pauper cū diuine litiget, post Card. Bar. Ab. & Medic. Ferr. de Ferr. & iudic. n. 4.*

Alin. d. loc. c. 187. Quod adeo verum dicit *Natter. consil. 425. per tot. vol. 2.* vt ad evitandas controuersias iudex à voluntate reparatoris recedere possit, sequitur *Alin. d. loc. c. 129.*

Tertio, officium suum iudex non rogatus impartiri potest, prohibendo ne ꝑ accedatur ad locum controuersum, cum de possessione dubitatur, eam quasi sequestrando, vt post *Rip. Bald. Curt. seniores Alin. d. loc. cap. 124.*

Quarto, Mandata de non alienandis bonis litigiosis decernuntur; quod sic habetur in *decis. Camera in verbis; Mandata inibitoria. vt in causa Buseck contra Wilschlingen & co. sortis decretum 29. Maii, anno 70.* Item *Struberg contra Breitberg und Württemberg* anno 90. Item *Howerbe/cont. Officiisland/ 9. Febr. an. 80.* Item *Ernst von Schum/ contra Würtberg/ 28. Iun. anno 80.* vbi casus valde notabilis.

Quinto, iudex appellanti ꝑ supplicanti Mandatum contra iudicem, à quo prouocauit, decernere potest, *das er vñ genommener Appellation halb geg den Appellanten nicht schädlich verurtheilt/ oder in seiner psecution der Appellation verhindere in praiudicium appellationis, lire pendente.* iudicis enim est, defendere suam iurisdictionem, pendente appellatione, & crimine concussionis prohibere.

Sexto, Mandata de non impediendo processu sequilitem, cuius rei exemplum extat in *symphor. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 10. suppl. 13. 19. Decemb. anno 3588. & sit. 38. post suppl. 17. de anno 84. 3. Augusti.*

Sepimo, si potest peti, vt iudex, quādo cupit, que videbitur, de veritate indaget, tam ante quam post conclusionem. *Ioann. de Arnen. singul. 36. post Cardin. Zabarell. Beroum ac alios, Alin. d. loc. cap. 130.*

Octauo, ꝑ in iuramentum in omnibus sex rebus non solum ante, sed & post hanc contestationem

officium Iudicis locum sibi vendicat, per l. *adiles*. §. *item sciendū de adil. edit.* post Rip. A fin. d. loc. c. 178. & idem c. 237. sic hanc rem explicat: Iudex ex suo officio, videret de iis, quæ ante litem contestatam, vel post accidunt cognoscere posse. vt inquit Cæpoll. in l. *adiles*. §. *item sciendū. n. 14. ff. de adil. edit.* distinguendo hūc in modum, duos casus. Aut enim querimus de iis quæ accidunt ante litē contestatam, aut vero de iis quæ post litem cōtestatam. Primo casu, quando tractatur de his, quæ ante litem contestatā accidunt: & tunc subdistinguit, Quia aut accidunt extra iudicium, aut in iudicio. Si igitur casus: quādo extra iudicium accidunt, & tunc aut sunt damna, & ad Iudicem spectare dicite, etiam quod in libello petita non sint. Nā si exceptio proponatur satis est. *L. cum autem. in prin. & §. Iulian. in 2. respō. ff. de adil. edit.* Et hoc si redhibitorio fiat in iudicio: si vero extra iudicium, & tunc pro damno etiam ex vendito actio competit, d. *l. cum autem. in prin.* & tradidit Cæpoll. in eadē l. in 1. notab. & 4. in fin. & in prima oppositiōe. Et hoc casu, vt in libello petantur necesse est. Aut vero sunt accessiones, vel fructus, aut similia; & tūc ad Iudicem nō spectant; & ideo vt in libello comprehendantur & petantur necesse est. Et ita loquitur ibi ille text. & declarat gl. in verb. *præstare*. Hoc tamē limitatur, si sint iudicia iniuncta nominatim à lege, vt inquit ibidem esse casum Cæpoll. iuxta intellectum Guidon. de Suza. & dixit supra in 4. notab. Hæc autem procedūt in iis quæ ex parte actoris sunt: at secus est ex parte Rei. l. *sumptus ff. de rei vind.* Præterea hæc quoque, inquit, pcedere & locū habere in inferiorib. à Principe, vel Papa: scō in Pontifice vel Principe, vt dixit in primo notabili ad eandem legem. Secundo vero casu cum in iudicio contingunt: & tunc aut loquimur de Iudicis officio generali: quod iurisdictionem respicit, vel libelli ineptitudinem: & tunc ad Iudicem spectant, l. 2. §. *post originem*, & l. *quos prohibet ff. de postulan. cum si a lib. supra relatis* & Cæpoll. in eadē loc. in 6. & 8. oppositiōe. Aut vero loquimur de officio Iudicis speciali, quod dms. Partis respicit: & tunc aut funeralia, quæ possunt sub petitione facta ab actore cōprehendi: & tunc ad Iudicem spectant. l. *solemus ff. de*

iudic. & inquit ibidem dixisse in 4. oppositiōe. Aut elaudi nō possunt, & tunc nō spectent, vt ibi in princip. intelligēdo illum textū. in his quæ cōtingunt in iudicio ante litem cōtestationem; nisi nominatim à Parte iniuncta nō essent; vt habetur in d. l. *sancimus. C. de iudic.* & volui Cyn. ibi in 8. q. Secūdo vero casu principali; quando de his querimus, quæ accidunt post litē contestatam: & tunc aut possunt peti alia principali actione: & ad Iudicē non spectant, nec veniunt in eo iudicio: sed vt in alio iudicio petantur, necesse est, l. i. C. de iudic. & tradit Bar. & sequuntur Doct. ibi. Aut nō poterant peti alia actione: & tunc aut loquimur in actionibus bonæ fidei, aut stricti iuris; si actionibus stricti iuris; & regulariter nō pertinet, vt inquit dixisse supra, & in 7. oppositiōe. si vero in bonæ fidei actionibus: & tunc aut loquimur de his quæ principaliter veniunt, & tunc ad Iudicē non pertinent, nisi petant l. *non potest ff. de iudic.* Aut de his, quæ accessorie veniunt, & tunc inquit spectare, vt ibi, & inquit dixisse ibidem, in quinta oppositiōe. Hæc tenus Alsius.

IN MODUM actionis ex quasi contracta
† (quia Partes in iudicio videntur quasi contrahere, vt de litem contestatione, ostenditur) competit.

Cōstitutio ex lege: Ita citatio in causa Grumbach contra Grumbach / anno 89. 6. Octob. decreta, ad videndum, se incidisse in penam. l. *conferemus. C. de litigios.*

CAPVT II. De fori Remediis.

SYMMARIA.

1. Mandata sine clausula contra officiales.
2. Mandata sine clausula ad cassandos processus Legum Pontificum in causis secularibus.
3. Restitutio in integrum tribus casibus.
4. Mandatum, si alio in potestatem transferantur.
5. Vei possidetur.
6. Ex stipulatu. Et quid si ex pacto. n. 7.
7. De venientiam: seu officia. Et quomodo procedat.
8. Conditio ratione ad integrum. Et quando non habeat locum. num. 10.
9. De requisitione Principi facienda antequam conueniatur coram Iudice dig. [impeditur]
10. Ex delicto, si quis per vim ad Iudicem ero aliquando.
11. Quod vi volentem.

Licet

Primo, Mandatum inhibitoriū decerni etiam solet sine clausula, contra Iudices Ecclesiasticos, qui in negotiis secularibus, & inter laicos iurisdictionē exercent. Sic cū ad instantiā *desi* *Christi* *Wischen* Cardinalis Constantiensis contra subditos D. Gregorii Comitis Montfortensis ad bannū vlg; processisset, d. Comiti Mādatum sine clausula decretū fuit: nō tantum in futurū, sed etiam quoad prætērita, videlicet ad cassandum, & amplius non procedendū. Quod factū 20. Oct. anno 82. Refer. D. ad Gail. 1. ob/ 15. nu. 2.

6 Tercio ꝑ restitutio in integrum cōpetit minori.

Primo, aduersus omīssas exceptiones declinatorias, Sfort. Odd. *de restit. in integrum*. q. 64. art. 5. part. 2.

Secundo, aduersus non allegatū Iudicem suspectum tempestiue, Odd. *d. loc. art. 6.*

Tercio, aduersus interlocutoriā, qua se Iudicem pronuntiat competentem Odd. ibid. art. 7. accipit tamen illud cum mica salis.

4 Idemꝑ ꝑ officium Iudicis locum habet, si actio potēriori vel in fraudem creditorum cedatur: tunc decernitur Mandatum: cuius exemplum extat, in *Symphor. suppl. tom. 2. part. 3. tit. 12. suppl. 4.*

IN MODUM actionis competētia Remedia: vel possessoria sunt, vel petitoria.

9 POSSESSORIA ꝑ: vti possidetis, cum duo de foro competentii disputant.

PETITORIA: vel ex contractu vel delicto: Ex Contractu nominato vel innominato.

6 Nominato: primo ꝑ stipulatione: si per stipulationem facta sit prorogatio, vt ei *Remur*, de quo Herm. Vulcius amicus meus colēdus in *prin. iūmunt. de iurisdic. n. 141.* Et hoc ꝑ ad pactū ꝑ quidam extendendū arbitrantur, de quo *de Vulci* *iud. loc. n. 150.* sic dissert: Ex iure canonico est: vt si conventio de proroganda iurisdictione, iuramento esset confirmata, omnino seruanda sit: quod in d. l. si *conuenit* egregie disputat *l. n. 2. & seq. & Alex. n. 2.* *Zal. n. 20.* idq; iuris esse clari, & à Doctorib; cōmuniter receptū, testatur *Sehrad. in dement. de feud. part. 10. sect. 1. n. 3. vers. iū quia iudicatus fuit*. Iure enim ciuili hæc vis iuramentū in cognita est. Quiimo de pacto nudo etiā,

non confirmato iuramento, idem ex iure canonico nonnulli tentarunt: eo quod hoc iure inducitur obligatio: quod merito improbauit *l. in d. l. si conuenit. n. 28.* cum ne stipulatio quidē, quæ omni iure obligationem parit, prorogationem inducat, nisi ad consuetudinem etiā accedat traditio. Prorogationem autem hanc seu renuntiationem fori magnū esse efficaciz, notatur in *decis. Camerę, in verbo Renuntiatio* hūic verbis: ꝑ Renuntiatio fori bene fieri potest in sui fauorē: Sed illa renuntiatio debet esse specialis, vt in specie suo foro renuntiet, vel exprimat, vbi conueniri velit: alias si diceret, *desi* *et iuxta* *vor* *allen* *Gerichte* *vornehmen* *michte*: id tantum intelligeretur de competentibus, & Camerę iurisdicctio per hoc non esset fundata. Ita obseruatū in causa *Christoff von Koringen* contra *Danib. Zuden* & in causa *Trier* contra *Schertlin* ante multos annos: prout habetur in *Ord. Camerę. lib. 2. tit. 1. §. es solle auch.*

Innominatione ꝑ condicctio ex L. seu Ordinatione Camerę ratione Aufstretarum: qua nihil in Camera frequentius: de quo videantur quæ supra de Remediis privilegiorū dicta sunt. ꝑ Quod tamen in causis feudalibus & non in causis innocationis, vt nec in mandatis sine clausula habere locum, hinc inde per dictum docetur, & latius deducitur in *decis. Camerę in verbo aufstret* ꝑ vbi plurimi casus huc pertinentes deceduntur.

Huc ad fine Remedium præambulum est: cum scilicet ꝑ Princeps primo requiritur. Sed hic non immerito queritur quid faciendū, si Notarius requisitionē illā, cuius executionē nolit suscipere: quod sæpe factum scio: vt in causis *Nassau* contra *Greynbrunten*. Certe cogi potest, per ea quæ supra *lib. 1. dicta* sunt. Quid si autem Partes nolint hos sumptus impendere, vt Notarius cogat: Possent ne per literas Principis requirere: & si in Responsis, seu Receptis denegaretur, Ex capite denegationis Camerę accedere. Ex processibus aliquādo sic decreti sunt: Si tamen promotoriales requisitionē præcedant, non opus est documentis requisitionis: sed copulorales cū supplicatione reproducantur. Ita factū 17. Nov. an. 85. in factis *Strasburg* cont. *Strasburg.*

Ex

12 Ex delicto: primo ex edicto prætoris agitur: si quis per vim, eum q ad iudicium tendit, impedit.

13 Secundo: si quis vi vel metu iurisdictione prorogare coactus fuerit, de quo in l. 2. de iud. ibi: aut si eum restitisset, quiuis ex litigatoribus viribus prætere compulsus esset iurisdictione est, quod recte scilicet sententia reprehendens notauit Vulteius d. loc. n. 181.

CAPVT III.

De compromissi Remedii.

SYMMARIA.

1 Ex officio Iudex compromissum vigore statuti intelligit.

2 Compromissum ad Camerae quomodo deducatur.

3 Mandata contra compromissarios in causa præ-

4 Inuocatio brachii secularis. (codar.)

5 An actio indicati. Item Appellatio loci habeat. n. 7.

6 Reductio ad arbitrium boni viri.

7 Attentatorum reuocationes. 10 Actio ex stipulatu.

11 De clausula (ratio manente pacto.)

12 Versimile quod non est, non est firmiter considerabile.

13 Prescriptio verborum act. (C. n. 15.)

14 Transactio est arbitramentum ad paria indicantur.

15 An ex transactioe, si non vestiat, detur actio.

17 An ex stipulatu. 18 Arbitramentum quid.

19 Ex contractu factio ut des: an actio de dolo nascatur.

20 Transactio in quolibet speciem remissionis contrahit cadere potest.

21 Verbum (colo, in corporalib. quasi traditione denotat.

22 Quando facti in pro datione intelligendum.

23 Conditio ex l. 2. 24 Conditio ex Statuto.

25 Non recte inferri: oritur actio. Ergo potest appellari.

26 Effectus Statuti circa laudem dispositionem.

27 Ab arbitro non appellatur.

28 Actio L. Aquilia valeat.

RATIONE compromissi: vel officium Iudicis, vel actio competit.

OFFICIUM Iudicis vel ante actum, vel in ipso actu, vel post actum.

ANTE actum.

1 Primo, vt vigore Statuti, ad compromittendum quis cogatur, de quo Af. in egregio suo de executionibus Tractatu Francofurti non ita pridem excuso. §. 3. cap. 1. n. 2.

2 Secundo, cū t in Camera supplicatur recipiendo compromisso inter Status immediate vtrunque Imperio subiectos: si modo acta iudicialia à quodam Principe subscripta, itque processus ad Camera remissus sit.

IN IPso actu.

1 Primo, Mandata t contra compromissarios

vt in causa procedant, discerni possunt.

Secundo, t inuocatio brachii Iudicis ordinarii, ad cogendos testes à se examinandos: quia ipsi ob defectum iurisdictionis hanc potestatem non habent.

POST actum, aut promotuentia compromissu, aut impediencia Remedia competunt.

Promotuentia: vt actio t iudicati ex compromisso, vigore statuti necessarii impositi, si ordine iuris processum, Bertach. in verb. actio. adde Gothofr. in l. 2. ff. de recept. arbit.

Impediencia t: primo appellationes: si eis non renuntiatum: & arbitri iuris, vel poena adiecta, & ea soluat. Et ita cum ex ratione l. 2. C. de res. vend. appellaretur, per Dec. conf. 39 n. 6. qui de enormissima laesione, & magna iniquitate loquitur, quidam admiserunt appellationem, in causa Dehmen contra Appellm.

Secundo, t si appellatio non possit habere locum, nullitas deditur, & recipitur etiam, renuntiata appellatione: quia appellatione remota, non censetur remota nullitas: vt notatum in d. causa Dehmen contra Appellm.

Tertio, t reductio ad arbitrium boni viri: quæ competit etiam si appellatio denegetur: ita appellationis ratione processus denegati Wilhelm von Densberg contra Johan Schwicharden von Holstein 5. Sept. anno 94. & citatio ratione reductionis decreta. & consideratur in d. causa Appellm.

Quarto, t pro reuocatione attentatorum, pendente appellatione, vel reductione ad arbitrium boni viri, quod quia apud me expediri non est, legendus hac de re omnino Lancellor. in perfectissimo de attratibus Tractatu part. 2. cap. 16. per tot. vbi distinguendo hanc rem pulchre persequitur.

ACTIONES vel ex contractu sunt: vel ex quasi delicto.

EX CONTRACTU, vel nominato, vel innominato.

Et nominato contractu, ex t stipulatu agitur, ex compromisso ad poenam & interesse: quia prouiso hominum facit cessare prouisionem legis, post Panorm. in l. 2. per tot. n. 10. de arbit. Marant. part. 6. tit. de appellation. n. 268.

ne, si ea non sit vestita, detur actio in factum, ut notat pulchre Mynsing. *off. 45. per tot.* tamē in nostro casu non puto esse dubium, cum sit transactio iurata, bey adelichen Ehren vnd bey handgegebener Treu / hinc inde versprochen /

17 ita ut sit stipulatione vallata, & iuramento, & erit ex stipulatu actio cōpetat, Mynsing. *d. loc. Bald. in l. 1. n. 1. & 3. C. de oper. liberr.* ita ut sit trāfactio vestita, ideoque detur ex ea actio. Etiam Syntag. relat. Tilman. de Benig. *syntag. 3. dec. 2.*

18 *rot. 7. vbi sic post alia ait:* Ceterū ꝑ cū arbitramētū in iure nihil aliud esse dicatur, q̄ conuentio Partiu siue trāfactio, licet improprie, *gl. 5. si vero contingit, auct. ut differunt. iudic. audir. interpellant post prin. tal. in §. omniū. Inst. de action. n. 18.* cū ꝑ tale arbitramētum recedatur à lite & actione, sicut per transactionē, sentētiā, vel aliā remunerationē, not. Dd. *l. 2. & ibi gl. 1. C. de transact.* Et Partesmet vtantur in actis, verbis Abscheid vnd Vertrag. Deinde iure dispositum: ꝑ ex arbitramento eadē actio & exceptio dari debeat, que ex vera, & magis ꝑpria trāfectione cōpetit, *l. cū mot. l. si profundo. C. de transactionib.* Verū ex transactione regulariter actionē ꝑscriptis verbis dandā putat.

19 *per d. l. si profundo.* Ne cuius obici potest ꝑ in contrariū ex cōtractu nominatio: factio vt des: de dolo potius, quā ꝑscriptis verbis actionē competere, *l. natural. §. quod si faciū. vbi Bart. de ꝑscript. verb. l. cū proponat. C. de dolo.* Remittere autē, vel cedere, iure perinde sit, ac facere, *l. in actione. C. de transact.* Respondet, cum istud factū cessionis vel remissionis tale sit, quod per actōrē ꝑstari potest: similiter arbitramētū vel transactionē per talia verba factum, quæ implementū respiciunt ex parte actōris, quo implementū factū vel secuto, Reus aliquid adesse possit. Re & quidē hęc verba, cedere, remittere, & facere, ꝑto dare sumēda erūt, atq; ꝑscriptis verbis actio, non autē de dolo relictū cōpetere poterit. Ita quod idē sit, ac si ex cōtractu, do vt des, vel do vt facias, resultaret:

20 ꝑ cum alias transactio in quālibet specie contractus innominati cadere possit. Bart. *l. siue apud aut. C. de transact. l. solent. de ꝑscript. verb.* Quod

21 ꝑ insuper verbum cedo in corporalibus quasi traditionē debet, probatur *l. fin. C. quando fsc. vel ꝑ. item quod actionem cedens rem ꝑ-*

sim dare dicatur. tenet Bal. *l. 2. de legib. n. 1. & seq.* Et ꝑ hac sentētia pulchrā doctrinā dat Bart. *d. l. cū proponat in add.* iniquens, ꝑ quando factū principaliter refertur ad dationem, tunc factū intelligendū ꝑ datione, & nō ꝑ factō: E cōtra quādo datio ad factū tendit principaliter, tunc factū & non dationē censendū. Cū igitur cessio actionis seu iuriū nihil aliud quā factū contineat, ꝑ datione estimanda erit Concordant notata à Rober. Lancelott. in *exquisitissimo de assent. tract. 2. part. cap. 17. num. 134. & seqq.*

Secundo conditiones.

Primo, si enormissima ꝑstatio ad sit, tūc competit conditio ex *l. 2. C. de rescind. vend. Mynsing. cent. 1. off. 33. Marant. part. 4. in 14. distict. iudic. num. 2.*

Secundo conditio ꝑ ex statuto, de quo sic ait Ruin. *d. loc. nu. 67.* subdit etiam Bart. hic: quod si ex laudo lato super compromissio factū cum pœna, oriatur actio ex forma statuti quod poterit appellari per *d. l. 1. C. de arbit. & ibi etiam Balidē sentit & hoc etiam tenet Anton. de Butt. & Imol. in c. quint. aud. de iur. iur. & Imol. in cap. cū dilectus de arb. Quamuis Sal. in d. l. 1. de hoc dubitet. & contrariū etiam tenet Fulgos. in *l. arbit. Qui fatiū. cog.* quia nō sequitur, ex aliquo actu oritur actio ꝑ: ergo potest appellari, & probatur in *l. unica. C. ne lice. ter. pronoc.* Sed Alex. in *d. l. arbit.* tenet opin. Bart. quia statutū recipit interpretationem ꝑssuam à iure communi *l. 1. §. lex Falidia. Ad l. Falid.* Sed ista ratio videtur facere in cōtrarium: quia quando compromissum est cum pœna, standum est sententiæ arbitri, quæ æqua sit, siue iniqua, *l. diem ꝑferre. §. si. de arbit.* Ergo istud debet extendi ad Statutum inducens de nouo, quod ex laudo d. casu oriatur actio, *d. §. lex Falid.* & satis operatur statutū, quia poterit agi ad illud ꝑ quod continetur in laudo, ad quod iure communi non potuisset agi: tamen videtur quod isto casu minus possit appellari à laudo, ex quo est magis efficax & validum, q̄ sit quando ex illo non oritur actio, & quo casu non admittitur appellatio, alias inducās ad augmentū ipsius laudi operarentur diminutionē, cont. *l. legata in iustit. de l. g. 1.* Nec obstat *d. l. 1. C. de arb.* sed potius facit ꝑ: quia vt ibi*

16

BBB dicitur

27 dicitur: à sententia arbitri ¶ non appellatur: quia inde actio iudicati non oritur, quæ ratio etiã isto casu locū habet: quia stante d. statuto ex laudo oritur conditio *ex lege l. 1. de condit. ex lege.* non autē actio iudicati, quia arbitet etiam d. casu non habet iurisdictionē: sed notationem tantum d. l. *ait prator. in prin. de re iud.* Quamvis enim propter Statutum ex laudo oriatur actio: non tamen propter hoc statutū tribuit iurisdictionem arbitro, neq; concedit, quod pacto priuatoꝝ tribuatur; & quæ à priuatis de iure tribui non potest. l. *priuatoꝝ. C. de iur. iud. omni. iudic.*

28 Ex quasi delicto, ¶ vtilis legis Aquiliæ actio: sic nuper vidimus quendā Christianū Scopff contra Gyllissen de Grene (locorum meū charissimum) & consortes, cōpromissarios, rogatu Partium aditos, & à magistratu constitutos, prolatum contra se laudum: cum omnia media, appellationis, nullitatis & reductionis in Camera, proposuisset, nec obtinere processus posset, tandem citationem impetrasse: & vtili legis Aquiliæ actione agere velle in Camera, (cuius iurisdictionē mirabiliter ex capite ne cōtinentia casus diuidatur, fundauit, coniungendo huic causæ magistratum & senatum Hamburgensem, tanquam comprobantem sententiam arbitrorum) rationē damni ex laudi, p̄mulatione sibi illati. Quā bene autem tempus, & finalis Dominorum Cameralium sententia edocet.

CAPVT IV.

De citationis remediis.

SYMMARIA.

- 1 Literæ mutui compassus.
- 2 Promotoriales. Et quid effectum deuolutiuum habere debeant. num. 3.
- 4 Mandata sine clausula pro administranda iustitia.
- 5 Saluus conductus.
- 6 Citatio per edictum. Et an consilium hac in Camera vi vel coram Auctoritate agere. num. 7. & 8.
- 9 Mandata pro cassanda citatione.
- 10 Absolutio à citatione. Et quid differant cassatio, & absolutio.
- 11 Mandata cum clausula.
- 12 Mandata sine clausula. Eaꝝ regulariter non annexā habere citationē, maxime si negatiua n. 13. & 14.

PRO CITATIONE principaliter imploratur officij iudicis. Eius assinia, vel ad pro-

mouendā, vel impediendā citationē tendunt.

AD PROMOVENDAM facietia: vel cū ipsa citatione locum habent, vel sunt præludia, aut sequentia citationis.

PRÆLYDIA sunt. Primo, cum Iudex qui nō est competens literas mutui ¶ compassus, iurisq; subsidiales decernit. De quib. cum factis dictum, *supra lib. 5. part. 1.* hic non inhzreo.

Secundo, cum Iudex non administrat iustitiam: tum enim citationem præcedere solēt Promotoriales ¶ contra Inicem non Partem, si effectum deuolutiuum habeat: ¶ alias denegantur, vt in causā Hosswart contra Brandenburg 27. Ian. an. 92. & in causā Antonii Salsgerii contra Eßlingen/18. Iunii, an. 1588. de quo late, aliis exemplis propoſitis, decisiones Camer. in verbo *Promotoriales per tot.*

Tertio, hisce mandata ¶ sine clausula annumerantur, pro administranda iustitia, qualia de. reta 12. Maii, anno 1598. de quo in *Symphor. supplic. part. 3. tom. 2. tit. 15. supplic. 1. 3. & 4.* Et latius de iis dicemus, infra cap. 14. de *sententia. hoc lib.*

SVBSEQUENTIA locū habent: cum citatus veretur, ¶ ne tuto comparere possit: tūc enim saluum conductum petit. Et ita decreuit, 15. Nouemb. anno 1596. Quod laiciliter deducitur, *rum. 2. symph. suppl. part. 3. tit. 15. supplic. 3. in voto.* eidem annexo. & *suppl. 4. vbi 10.* Dec. anno 78. & *suppl. 6. vbi anno 96. 23. Iun.* ad narrata ibidem proposita decretus dicitur.

CUM IPSA citatione locum habent citationes edictales, quæ extraordinarie petuntur, ac decernuntur, & affigi publice solent, si incerti ¶ sunt creditores, de quibus Gail. lib. 6. 1. obser. 57. n. 7. & obseruatum in causā Philippi vnd Albrecht von Verslingen contra Balentin von Verslingen/ires Batteris Creditores, an. 75. & Christoff Rudhes contra Carlin Erdruchessen Creditores, 7. Aug. an. 94. & Graf Christoff in Königstein, cont. Graf Ludwig in Königstein Creditore, & Graf Heinrich in Neansfeldt/ vnd seines Herrn Batter Christoff Creditore. Licet in aliis causis simili. ¶ vigore astragari à creditorib. p̄cessum: vt in causā Herzog Wolffaangen vnd Herzog Philippi in Drammshweig ¶ gebür.

Dir:

der / Item Marggraf Eduardus Fortunatus zu Baden / Ac Graf Philip zu Eberstein. Prior
 8 tamen via tutor eit. & multis amptibus, ac molestis facile peritur.

AD IMPEDIENDAM citationem tendentia, vel ad cassandam citationem, vel ad absolvendum ab ea: & aut iudicialiter, aut extraiudicialiter proponuntur.

9 Extraiudicialiter, pro cassanda citatione, Mandata sine clausula decernuntur: ut factum 14. Martii, anno 1594. de quo agitur tit. 14. *Symbor. suppl. tom. 2. pars. 3. suppl. 1.*

10 Iudicialiter petitur vel cassatio citationis, vel absolutio ab ea, dico: vel: quia in Camera differunt. Nam sententia à citatione absolutotia præsupponit, quod citatio legitime quodammodo decreta: sed propter defectum superuenientem citatus ab ea liberatus fuerit. Cassatio autem citationis locum habet, cum ea ab initio, propter defectum iurisdictionis nulliter fuit decreta.

11 **AD EXTRAXIMUM**, & affinia quoque Remedia citationis sunt Mandata cum clausula, quæ per compositionem resolvuntur in simplicem citationem.

12 *Ac mandata sine clausula*: & in quibus tamē citatio nō alio sine fit, quam vt citatus causas, ob quas se in pœnā non incidisse putat, alleget, non autem causas, quare parere non te-

13 neatur: quæ & nota est specifica huius Mandati. Idque & intelligendum de Mandatis affirmatiuis: negatiua enim regulariter citationem annexam non habent: sed si contrarium sit, vterius proceditur cōtra violentiam.

CAPVT V.

De exceptionum remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Exceptio est vel actionis vel intentionis.
- 2 Exceptio, versatur sam circa realem, quam personalem actionem.
- 3 Officium Iudicis, ad iniungendum perpetuum silentium.
- 4 Petitio vt pronuntietur Appellationem esse desertam.
- 5 Imperatio officii Iudicis super nullitate.
- 6 Item super L. diffamari.
- 7 Exceptiones calumniosas Iudex: etiam non rogatus reuocat. Licet nondum sit inuasi de calumnia, n. 2.
- 9 Inhabilitatem personarū Iudex ex officio considerat.

10 Iudex cogere potest Partem ad declarandam exceptionem ambiguum.

11 Restitutio in integrum.

12 Anomala actio de non numerata pecunia.

13 Conditio causa data, causa non secuta.

14 Conditio in lege.

15 Actio de dolo.

LIcet videatur hic frustra disputari de actione: nam exceptio præsupponat actionem. Tamen & cum ea varias actiones concurrere certum est. & inter exceptiones actionis, & exceptiones intentionis & facti distinguitur. De quo latissime Pacian. de probat. lib. 1. cap. 68. Et versantur & tam super personali, quam reali actione, Perez. ad tit. 8. ord. in princip. lib. 3. fol. 92 S. Rebuff. de lit. oblig. art. 1. gloss. 9. num. 55.

AFFINIA ergo Remedia: vel in imploratione officii Iudicis consistunt: vel in modum actionis proponuntur.

OFFICIUM Iudicis, primo in genere, & sæpe imploratur: vt pronuntiet implorantem tutum, imponatq; aduersario perpetuum silentium, sext. est in l. si pater C. qui bon. cred. poss. l. 3. §. missum. de Carbon. edit. cap. 1. & 2. de confirm. vtili & inutili, ibi: *utius ex ept. petit.* Et est communis opinio Rebuff. de lit. oblig. d. art. 1. gloss. 9. num. 55. tom. 1. pest. gloss. & Barr. Sociu. causil. 94. num. 1.

Secundo, & exempla sunt in eo. si petatur & appellatio pronuntiari deserta, vid. Ro. it. Soarez. alleg. 14. col. 1.

Tertio, & & cum de nullitate imploratur officium Iudicis.

Quarto, item in l. diffamati, & Boer. decis. 625. n. 7. Gomez. in §. praiudicialis. n. 7. de actio. Lupus. de donat. inter vir. & vxor. §. 1. Rota antiq. decis. 304.

Quinto, etiam & non petitum impartitur Iudex officium in reuocandis exceptionibus calumniosis, per l. satis aperte. C. de falsis. Post Roman. Innoc. & Ripam. pulchre deducit Af. in vtilissimo Tractatu de execut. §. 3. cap. 19. vel si ratione careant. Idem c. 65. Etiam runc & cum nōdum iuratum de calumnia post Aff. d. d. l. ec. cap. 20. Et sequentibus capitibus, pluribus ostendit quomodo hac procedat, vel in quibus casibus cesset. Et cap. 59. extendit, etiam ad pretemptoriam exceptionem.

Bbb. 1. Sexto,

9 Sexto, † id maxime procedit, si de inhabilitate personarum confiter, aliquem videlicet esse excommunicatum, Afm. d. loc. cap. 68. vel Bannitum, cap. 69. vel Decoretorem vi statuti, cap. 71. vel alio vicio affectum.

10 Septimo Iudex ex officio † cogit Partem ad declarandam exceptionem ambiguum, post Bald. Salicet. & Berou egregie Bapt. Afm. d. d. cap. 99.

11 Octauo, † Restitutio in integrum peti potest, ob omillas exceptiones fori declinatorias, de quibus ex Sfort. Odd. supra de foro competentis dictum.

IN MODVM actionis quæ proponuntur, aut ex contractu vel quasi: aut ex delicto nascuntur.

EX CONTRACTV, primo in modum anomalæ actionis de non numerata † pecunia agitur, vt & in modum querelæ in iudicio factæ, vel denuntiationibus scripto missis. l. 5. C. de non numerata pecunia. & ibi Sichard. in Rubrica l. 3. C. de postul. vbi conditio datur.

13 Secundo, condicione † causa data, causa nō secuta: vt si quis non accepta pecunia, quam velut mutuo acceptam in cautione scripsit,

14 cautionē datam repetat: quo casu alii † condicione ex leg. dant. l. vlt. de condit. ex l. Hinc Castr. hanc doctrinam dat: vt si creditor ex chirographo nō agat intra biennium, Debitor querelam de non secuta numeratione, intra biennium proponat, aut cautionē repetat: & ita præscriptio duorum annorum interrumpatur. Sichard. d. loc. n. 5. qui & hoc casu dat cōdicionē sine causa, vel ob turpem causam. in l. 3. n. 13. & officium Iudicis ex iure canonico. in l. 14. in contrahib. n. 6.

15 Ex delicto, concurrat etiam cū his actio † de dolo. l. 2. §. circa. & l. 4. §. aduersus de dol. excepte. Wefenb. cons. 31. n. 4. de quo infra in materia interrogatoriorum hoc tit. latius.

CAPVT VI.

De cautionum remediis.

S Y M M A R I A.

1. Actio ex stipulatu.
2. Petio pro custodia Rei.
3. Actio iudicari.
4. Officium Iudicis ad prestandam iuratoriū cautionem, maxime si alius cautionem se prestare

non possit dicat. n. 5.

6 Conditio actio, ex cautione iudicio suffi.

DATV regulariter harū cautionum nomine actio ex stipulatu † iudicio sisti. ff. l. lib. 2. §. 1. & vide infra n. 6. & actio iudicatum solui, lib. 46. tit. 7.

Prioris actionis affine remediū est, petitiō, vt Reus † custodiatur, Nouell. 53. §. 5. a vero.

Secundæ, affinis est † actio iudicialis, si Stichum. 8. §. idem Celsus. de nouation.

Affine autem vtrique remedium est imploratio officii Iudicis: & actio conditicia.

IMPLORATIO officii Iudicis: † quod etiam non imploratus impartitur: † competit primo contra contumacem, ad prestandum iuratoriū cautionem, de stando iudicio, & Iudici parendo, & in penam contumaciæ inducitur est, vt est text. in cap. prout. Extra de dolo & contumacia. Et tradit August. Berou in cap. 1. n. 61. in vlt. verb. extra de iudic. sequitur Afm. in singul. de execut. trad. §. 3. cap. 33.

Deinde: vt præter † iuramentū, si bona immobilia non possideat, nec fideiussorem inuenire possit, de quo infra in materia Interrogatoriorum hoc tit.

ACTIO conditicia competit ex cautione iudicio sisti, ei, qui stipulatus est iudicio sisti aduersus Reum ipsum, vel fideiussorē eius, qui promissit, l. 2. Qui satudar. cog. Dober. in Repert. verb. Cautio.

CAPVT VII.

De contumaciæ remediis.

S Y M M A R I A.

1. In contumaciam Iudex non procedit nisi rogatus.
2. Actio ex titulo si quis ius dicenti non obtemperat.
3. Imploratio pro declaratione in penam mandatorum.
4. Petitiones in causis fiscalibus.
5. Ut articuli pro confessione acceptentur.
6. Ex omnibus punctis circa qua contumacia committitur.
7. Contumacem Iudex aliquot dies expellere potest.
8. Pro contumacia absente in quibus casibus Iudex supplere possit.
9. Restitutio in integrum.

REMEDIA quæ ratione contumaciæ competunt, vel ad penam tendunt, vel ad tollendam contumaciam.

AD

AD POENAM, imploratur officium Iudicis regulariter. Nam Iudex ꝑ non potest ex officio procedere, nisi pte petente, post Aretin. & Bald. Alin. in singul. tractat. de execut. §. 3. cap. 15.

Affinia autem Remedia sunt:

¹ *Primo*: Actio in factum ex Edicto aduersus eum qui ius dicenti ꝑ non obtemperat, de quo singularis extat titulus in Digestis.

² *Secundo*, implorationes ꝑ pro declaratione in poenam Mādatōrum sine clausula: de quibus sic legitur in *decis. 17. Misfneri nume. 1.* Solent Domini dare actionem in factum, ex Edicto; si quis ius dicenti non obtemperauerit. Rostr. part. 3. fol. 133. Duaren. cap. 50. annuens. libro 2. *Zal. lib. 3. singul. intell. & num. tom. 4. §. Secunda est contronesia.* Sed quia eo iis. Bartol. §. hoc iudicium. numero 4. tenet: quod ex eo Edicto duplex oriatur actio; tam scilicet quā Parti (quam sententiam dicit mitiorem) ideo puto defendi posse, si hæc quoque detur; maxime cum hoc Mandato insertum sit, vt dimidia Parti applicetur, & reliqua dimidia scilicet Jacob. de S. Georg. eodem titul. numero 19. & Alciat. ibidem numero 11. Et de hac re Oldendorp. *claf. 1. ad. 2. sub fin.* dicens, propter varietatem opinionum hoc receptum. Et Carreterens sic ait: Actum ꝑto actione in factum ex Edicto, si quis ius dicenti non obtemperat. saltem vtili, quia dubium non est, quando dimidia pars applicatur Parti; quod Pars possit agere ad poenam. Potest etiam dari actio in factum subsiditaria. Angel. in *L. de di. §. fin. ff. de cendi. causa data, causa non secuta.*

³ *Tertio*, petitiones ꝑ in causis fiscalibus pro poena dupli, vel banni.

⁴ *Quarto*, petitio ꝑ vt articuli pro confessariis acceptentur. Itemque via ꝑcludendi defensionales, &c.

⁵ *Et generaliter*, omnes poenæ ꝑ imploratione officii Iudicis proponuntur, quæ cuiq; poenæ sunt propria.

AD REMOVENDAM poenā tendentia Remedia; vel ante, vel post declaratam contumaciam, ꝑponi solent.

Ante declaratam contumaciam ex officio ꝑ potest Iudex citatum contumacem

per aliquot dies expectare, antequam in contumaciam procedat. per l. & si post tres. ff. si quis eam. Egrigie Alin. in sing. de execut. tracta. §. 3. cap. 17. 2.

Secundo, (vt inquit ꝑ Alexand. in consil. 116. §. numero 15. vol. 2.) vbicumque lis contestanda non est, Iudex ex suo officio pro contumace absente supplere potest. vt inquit Bart. in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de damn. infecto. Quia quod dicitur sententiam in fauorem absentis latam nō valere; quia Iudex pro absente, contumace ante litem contestatam supplere non potest: vt notat Bartol. in l. fin. C. de appellat. tunc verum est, & procedi, vbi lis contestari debet: At vbi lis non contestatur, secus per ꝑ dicta, dicendum est; vt inquit Curt. in l. & post editū. n. 3. ff. de iudic. dum inquit: Iudicē nō semper absenti iuxta merita causæ condēnare debere: sed etiam si iustitia suadeat, absolute: vt ait etiam Castrensis in consil. 8. num. 36. in 1. vol. consil. crim. diuers. Præterea Rip. etiam in d. l. 4. §. hoc autem. inquit: Hoc autem iudicium, iudicem casib. in quibus ad sententiam definitiuam perueniri potest, si pro Reo absente supplere potest, pro accusatore multo magis vt possit, dicendum est, vt ipsa delicta puniantur, l. congruit. ff. de offic. ꝑsid. Et ideo cōtra Barto. tenere videtur, qui Iudicem ꝑ actore supplere posse, non concedit. Et ideo subdit, contra Bart. esse casum in capis. 1. & 2. Extra de collis. detegen. vbi inquit esse text. Iudicem causam ꝑsequi posse. & ad sententiam definitiuam procedere, in l. penul. in principio vnum intell. ff. de pub. iudic. quæ ꝑ approbat idem Bartolus in l. libellorum §. fin. ff. de accus. & in l. inter accusatorem, in fin. ff. de pub. iudic. Et indistincte quod Iudex possit sustinere vices accusatoris absētis, tenet Bart. sibi contrarius, in extrinsec. ad reprimendum. in ver. h. neglexerit, per text. in d. l. penultim. & in l. 2. C. de abolis. & sequitur Imol. in d. l. pen. Hæc Alin. d. loc. cap. 147.

Post declaratam contumaciam, cum videlicet aliquis pronunciatus est contumax; si confessio, lata ꝑ sententia, veniat ad Iudicem, sedentem adhuc ꝑ tribunali, ꝑtere potest Restitutionem in integrum; & audiri per Petr. Jacob. in ꝑact. num. 23. fol. 59.

BBb 3 Zaf

*Zach. in l. contumax. numero 28. de re iudicata. per l. diu. de Restitut. in integ. Quod considera-
tum in causa Johann. Dehmie contra Antoni-
um ven. Afflein.*

CAPVT VIII.

De decretorum, quibus immissiones
in bona decernuntur, remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Officium Iudicis. num. 12. & 17. Et quod mixtiss
impetij. Et an inter premium, & secundum decre-
tum hic distinguendum. n. 2. & 3.
- 4 Non faciem esse debere iudicem in interponendo de-
creto. Et quis Iudex competens, ex consilio Camera-
le demonstratur.
- 5 Mandata cum clausula.
- 6 Si Camera Commissarius immissionem concedat: an
ab eo agi, electus, vel mandatum impetitur, nu-
mero 7.
- 7 Ex l. de. de Edicto Diui Hadriani.
- 9 In bonorum possessionem immissio.
- 10 Expulsio de iure vendendo.
- 11 L. de in factum. 12. officium Iudicis.
- 13 Causatio ex statuto. Et quando eodem casu executi-
us procedatur. num. 14.
- 15 Conditio ex Constitutione fratris p. etia.
- 16 Hypothecaria. Et quando ea excludatur. n. 17.
- 19 Appellatio. Et quando à primo & secundo decreto
appellare liceat. n. 20. & 22.
- 21 Forma procedendi circa decretum.
- 23 Spolii. 24. Fido vi. & n. 28.
- 25 Duobus modis fit immissio in possessionem.
- 26 Index sine ordine procedendi. spoliare dicitur.
- 27 Iuste possidet, qui a iure hereditate possidet.

CIRCA decretum quæ versantur reme-
dia, ¶ vt plurimum Iudicis officio expen-
diuntur: vt consideratum in causa Zenderin/
contra Schwenben/ & Anna Kneblein/ con-
tra Daem. Kneblein/ Mattheis Schmidt/ con-
tra Commenchur / S. Johannes zu Straß-
burg/ Est enim mixti impetii, & ideo nobilis
Iudicis officii esse dicitur, non mercenarii.
Nam non venit iure actionis; sed officio Iu-
dicis. l. 3. C. de pignoribus. l. penultim. C. de pignor.
ad. Et licet processu non habet opus. Ita in
d. causa Kneblein/ contra Kneblein notatum,
& in d. causa Zenderin / per l. qui in iud. 10. de
iur. iudic. omn. iud. l. in priuatis, de Iudicij Quam-
uis multi inter primum & secundum decre-
tum ¶ distinguant, gloss. in l. 4. in heret. De iu-

risdic. omn. iud. quæ etiam latius extendit-
tur à Bartol. las. Castrensi. Alexandro, quod
tamen improbitum in d. causa Zenderin /
Quia omnes missionis species, mixti sunt
impetii.

Ea autem, Remedia vel ad impetrandum,
vel ad tollendum, aut impediendum decre-
tum spectant. In interponendo decreto non
faciles solent esse Iudices, ¶ ne quidem Ca-
meralis. Hinc legitur in decis. Camer. in
verb. Immissio: Cum aliquando supplicatio
porrigeretur pro Mandato immissoriali, in
causa Drafeldt / contra Edlin & Hossen / de-
negati sunt processus: quia tam iura ciuilia,
quam ipsa Ordinatio prohibet, ne à Mandat-
tis, nisi in certis casibus expressis, incipia-
tur. Deinde videbatur: quod missio in bo-
na defuncti; non peti potuerit in Camera,
sed à Iudice loci, vbi maior pars hæret editaris
fuit erat, per notat. Baldi in l. fin. numero 41.
C. de edict. Diui Hadriani tollend. & l. 1. C. vbi de
heredit. agi oportet. Cynus numero 6. Ioanna.
Fabr. numero 2. & alii Dd. in d. l. fin. & quo-
que ibi Petrus de Bellapertica, in suo Re-
pert. numero 22. & 24. Sebastian. à Sap. nu-
mero 61. Sic & denegata immissio 3. Iunii,
anno 1596. in casu qui prelixe recensetur,
in Symphorem. supplic. Gilmanni. supplic.
5. tom. 2. part. 3. tit. 17.

(CONSISTVNT autem illa Remedia vel in
imploratione officij Iudicis; vel in actionib.

OFFICIO Iudicis decernuntur, man-
data cum, vel sine clausula.

Cum clausula facilius. Formula
huius rei extat ¶ in symphorem. supplicat. ¶
Gilman tom. 2. part. 1. tit. 1. suppl. 18. vbi
cum supplicaretur pro citatione ad viden-
dum se immitti, nec non mandato sine clau-
sula, de liberandis bonis aliis hypothecatis, 4.
Iulian. 97. tale datum est decretum: ¶ Ibi gebet,
tene Citatio vnd Mandatum, sed doch cum clau-
sula triffend. Et licet Mandatum immissorialis,
cum Mandato & decretum: cum in obligatio-
ne dictum, quod creditor propria authorita-
te bona debitoris occupare posset, cuius for-
mula extat d. loc. apud Gilman. supplic. 22. & de-
creuerunt id Domini, anno 1599. 23. Februa-
rii.

6 *Sine* † *clausula*: si confessionem debitorum, ut patet ex Mandato, quod anno 97. 19. Iulii decretum, quod habetur in *lymphor. tom. 2. part. 3. tit. 1. post suppl. 13.*

Ne autem hic aberretur, notandum vel ratione actus intervius, vel ultimæ voluntatis eiusmodi decreta peti.

De decretis inter vivos, infra de actionibus quædam dicentur, & supra de Mandato cum clausula dictum. In specie autem inter vivos Mandata in Camera decernuntur; † si Commissarius ius Camere in continuationem inmissionem faciendam declarat: & cessat Mandatum executoriale impetratum, ut factum in causa *Anhalt* contra *Sachsen*.

8 In ultima voluntate, † decernuntur, ex l. *ultim. C. de Edict. Divi Hadriani*, quo casu citatio decernitur; ut factum 19. Iulii anno 1596. cuius formula extat in *symphor. supplicat. Gilman. part. 3. tom. 2. tit. 12. suppl. 1.* & cum testamentum clausulam: *propterea* autoritate: annexum habet, inmissio pure decernitur: ut factum 30. Octob. eodem anno, de quo d. *part. 3. tit. 1. suppl. 19.* egregium exemplum extat.

9 Petitur quoque † sæpe inmissio in bonorum possessionem, secundum tabulas: sed si non appositæ, narratur, solet petitio denegari: ut factum 16. Iunii, anno 93. cuius rei iudicium extat d. *tit. 1. symphorem. suppl. cat. 21.*

IN ACTIONIBUS consentientia: vel realia sunt, vel personalia.

Personalia: cū ex contractu vel nominato, vel innominato agitur.

10 *Enominato*: † ex pacto agitur: si pactum de ingredienda possess. adiectum sit, quod informatur ex contractu, cui adiectum est quale in emptionis contractum adiecerat, in d. causa *Kneblein* contra *Kneblein*. Et valde multum hoc pactum operatur.

Ex innominato contractu: primo actio in factum † proponi solet, de quo tamen audi *Speculat. de secundo decreto. §. penultim. in op. Restat. numero quarto*, hisce verbis: Sed

quo iure possit actor interponi secundum decretum? Respondetur, per actionem in factum, arguente *§. de damn. inf. l. inquit l. 1.* quia non est expressam de nomine actionis: ut *§. de de prescriptis verbis. l. quoniam*. At dicunt, † quod iudicis officio: quod datur loco actionis deficientis; quod tutius est. *3. quest. 1. c. redintegranda: & argum. §. de in iudic. omni. ind. l. 1. & exponit in præd. l. inquit l. 1.* actio. id est, ins, quo cautio petitur. Simile. *§. de act. & obligat. l. actionis verb. & argum. §. de success. Edict. l. 1. §. de re velu.*

Secunda, conditio ex statuto: † si statuto ita disponente, quis immitatur: Ita quidam Dominorum volebāt in causa *Jordern* contra *Schwendem*. † Quo tamē ealu datur etiam remedia executionis: quando pactum de ingrediendo importat executionem. Ita alius ex Dominis dicebat in dicta causa *Jordern* ubi tamen magis dabat officium Iudicis: quia in hypothecaria Pars ad se recipit: in alio iudex distribuit.

Conditio ex constitutione fratrum pacis: † si eum in bona banniti petitur fieri inmissio: ita tamen, ut iudicialiter petatur: cuius forma extat in *symphor. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 1. suppl. cat. 20.* mensis Martii anno 96.

Reale Remedium, est actio hypothecaria: † si pacto de ingrediendo etiam pignus adiectum sit: ut in d. causa *Kneblein* contra *Kneblein* / notatum, quo casu datur pignoratitia: Si tamē ex more regionis à minoribus fiat inmissio; dicitur ex officio Iudicis fieri. Et † ita expresse actio hypothecaria excludatur, in d. causa *Jordern* / contra *Schwendem* / per Molineum, *tit. 2. gloss. l. in verb. Arrest. numero 13. in consuetud. Paris. ns.* ubi docet multa de effectu inmissionis.

IMPEDIENTIA inmissionem Remedia; similiter, vel in modum officii Iudicis; vel actionis competunt.

IN MODUM officii Iudicis competentia: vel via nullitatis, vel appellationis proponuntur.

Via † nullitatis: cum petitur decretum tanquā nulliter impositum, tolli: de quo in *symp. suppl. d. loc. tom. 1. part. 1. num. 18* Et sic: Domi-

Domini Assessores hasce immisiones tanquam nulliter factas, etiam in causa principali pronuntiavit, & priorem sententiam confirmavit, ante omnia cassant, ut factum in causa *Peng / contra Hosslein* / in qua tamen simpliciter pronuntiatum bene iudicatum, male appellatum.

- Via appellationis: cum appellatur
 19 à secundo, et non autem à primo decreto, de quo sic discessit compilator decis. Cameral. in *verb. Decretum*. An in primo decreto appellari possit, in causa *Wiedigen von der Ost* / contra seine Creditores & fideiussores, auch d. *Hoffgericht des Herzogen zu P.* supplicatio portecta, pro Citatione, Inhibitione, & compulsiuibus fuit decretum, abgesehlagene, id est petitio denegata. 9. Mart. an. 85. Quoniam à primo decreto appellatum erat: quod modicum parit prejudicium. Nam Reus intra tres menses, quādoque: recuperare potest tenutam, iuxta *Auth. ei qui iurat. C. de bon. ausb. Ind. possid. Marent. part. 5. de contumacia, numero 12*. Quando à primo decreto appellari possit, late Ang. in l. *ante sententiam. de appellat.* Vbi etiam tradit: non etiam à sententia super secundo decreto lata, quæ dicitur interlocutoria, appellari possit: vbi vide. In causa tamen *Petri de Lesuifwillz* cont. Hieronymū Caron, vbi appellatum à sententia lata super apprehensione, quæ vim primi decreti habebat, citatio quidē decreta; inhibitiō autē denegata, 10. Octob. an. 70. Tu distingue in hoc casu. Nam licet à primo decreto non appelletur: tamē quando per immisionem acquireretur ius querendi iudicis, et tum appellari potest, iuxta *text. in l. Fulcivi. §. fin. Ex quib. causis in poss. est*. Nō temere enim, ac sine ordine mittēdus est actor in bonorū possessionē Rei: sed iudiciaria cognitione mediante; quā primū decretū vocat; quasi primū iudicis iussu, quo mādāt bona alicuius propter cōtumaciam possideri, siue reali, siue personali actione agatur. et Forma autē processus est in hac specie: ut Actor Rei cōtumaciā arcuset, & iudicem cōtumaciam pronuntiet. Dein de actione petere se immitti in possessionē bonorū Rei; Index negotiū summariū examinet, receptoq; ab actore iuramento calānie, immisionē decernet: quæ quidē imi-

tatur formam, de qua agit *tit. ff. Quibus ex caus. in possessionem eatur*. Et hæ appellationes: in 2 Camera recipiuntur & Inhibitiō decernitur: Ita citatio, & Inhibitiō decreta 3. Febr. anno 90. vbi sic dicebatur. Quamvis regulariter hoc fieri non debeat: *Wietzel aber sothe* immisiones zu gemein werden, placuit huic malo prædicto modo obuiare in causa *Casspar von Hardenberg* / contra Veronicam vbi eum. *harst.* vbi cum Iudex incompetens, quia non paritum mandato immisionem, decreuisset; hi processus decreti.

In modum actionis: et spoliū Remedium competit. Si enim magistratus sine causæ cognitione immisionem decernat, spoliare dicitur; Et ex spolio conuenitur, si extrajudicialiter procedat. *Zaf. l. naturaliter, §. nihil commune, n. 67. de acquir. posses.* Et confirmatur in quæ habentur in *lymphor. supplic. Gilman. part. 1. tom. 1. tit. 7. var. 4.* vbi sic hoc deciditur. Debet enim immissio cum causæ cognitione fieri, alias non valet adeo ut inuadens possessionē superioris autoritate temere impetrata incidat in Cōstitutionem in *l. mmerint. C. vnde vi. et* Ita vt ab omni suo iure cadat, *l. fin. C. si per vim, vel alio modo. Bar. in l. c. communicat. Epist. program. aut. rei iud. non hab. Rip. d. l. naturaliter, §. nihil commune. num. 59. cum sequ. de acquir. posses.* *Zaf. l. Pomponius, §. si iussu, numero 9. eodam titul. Baldus l. fin. numero 11. C. de edit. D. Hadrian. tollend.* vbi dicit, quod missio in possessionem inordinate fieri dicatur: de duobus modis et 1. Possessore nō citato: & tunc debet reuocari possessio conditione *ext. l. mmerint. C. vnde vi. 2.* Non facta discussione iurium contradictoria; & tunc reuocatur, siue aliqua probatione. *Baldus l. si pado, nume. 1. de pact. vbi dicit quod tali casu reuocari debeat, etiam siue Partis aduersæ citatione. 3.* Prætermitto; quod Iudex, qui sine causæ cognitione procedit, nullo iuris ordine seruato, spoliare dicitur; ita quod eo modo spoliatus, ante omnia sit restituendus, *text. in cap. conueniente. de ressit. spoli.* Et ibi *Panorm. numero 3. Boer. decis. 138. numero 4. cum sequ. part. 2. Rip. d. l. naturaliter, §. nihil commune. num. 58. cum sequ. Mar. in 1. d. spoli. nu. 30. facis d. l. fin. C. si per vim vel alio modo.* Nec obstat quod regulariter spoliatus à Iudice,

non possit petere restitutionem, eo, quod pro Iudicis processu presumatur, *can. praesentiam.*
 7. *quest. 1.* Et iuste possidere dicatur, qui prout auctore possidet. *l. i. i. de acquir. possess. l. qui auctore. ff. de reg. iur.* Quia illud non obtinet: quando extrajudicialiter de facto, sine causa cognitione processit: quia tunc loco priuati est, & spoliare dicitur, Panorm. *d. d. conquerente.* Nam Iudici extra officium iubenti impune non pareretur, *Zaf. d. l. natura. iter. §. nihil commune.* Itemque datur hoc casu contra possidentem conditio ex *l. mementum. C. vnde vi. l. quod notatum in causa Hockischer Kinder Dormünde contra Speyr.*

CAPVT IX.

De feriarum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Officium Iudicis.
- 2 Vt concedat diebus feriatis quid ferri.
- 3 Vt consentiat renuntiationis feriarum.
- 4 Vt incidentes feriae à tempore dilationum excludantur.
- 5 Index ex officio non rogatus ferias opponit.

Ratione feriarum officium Iudicis competit: Idque vel sponte, vel ad instantiam Partis impertitur.

2 Ad instantiam Iudicis.

Primo, vt concedat diebus feriatis quid ferri.

3 *Secundo*, vt Iudex consentiat renuntiationi feriarum à parte factae.

4 *Tertio*, vt incidentes feriae à temporibus dilationum excludantur.

5 *Sponte* I; Quando ex suo officio ferias opponit, ita post Bart. & Barbat. notauit *Asin. execut. sing. tract. cap. 308.*

CAPVT X.

De Libelli & petitionis Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Tempus ad libellandum peti potest tergiversanti praefigi.
- 2 Index sine libello agentem ex officio repellit.
- 3 Restitutio in integrum.
- 4 De clausula libello annexa; qua nobile Iudicis officium imploratur.

5 *Libelli obsecrati declaratio peti potest.*

6 *Index super causa petendi pronuntiare potest.*

7 *An possit Index supplere, quod petitum non fuit.*

8 *An arbitri super non petitu in compromisso, pronuntiare possint.*

9 *Sine actione agens Index ex officio repellit. Etiam Parte non opponente. num. 10. Et tunc officium Iudicis fundatur in aequitate. num. 11.*

12 *Libellum generalem recipiens Index stultus est.*

13 *Libellum inoptam causam continentem Index lacere potest. Vt & calumniosum. num. 14. Item, contrarium. num. 15. Et cetera Stylum & consuetudinem formatum. num. 16. Ac obscurum. num. 17.*

Cum libelli oblatio proprie actiones spectet: si quidem ubi officio Iudicis agitur raro libellus exigitur: circiter saltem de iis, quae ad officium Iudicis spectant, dicendum. Competit autem hoc casu duplici modo: vel ad constitmandum, vel ad infirmandum libellum.

AD CONFIRMANDUM:

Primo, cum petitur vt tempus ad libellandum, I sub certa poena tergiversanti praescribatur.

Secundo, Index sine libello I agentem in illis casibus, ubi libellus est necessarius, potest reicere, per *c. 1. Extr. de libell. oblat. & Panormir. Rip. ac rationes ibi allegatas. Asin. de execution. §. 3. cap. 60.*

Tertio, Restitutio in integrum I peti potest à minore contra libellum male conceptum: ad hoc, vt mutare liceat, ubi alias plane non liceret, vel non absque refusione expensarum: quod quia in Camera saepissime contingit, bene notandum, & ad hoc legendus Sfort. Odd. *de Rest. in integr. quest. 64. artic. 4. part. 2.* ubi pulchre deducit.

Quarto, libello exhibendo clausula salutaris I annexitur, de qua supra libro praecedenti, vt & haec: nobile Iudicis officium desuper implorando: quae valde iuuat officium Iudicis, ne obici possit, illum non imploratum impetuisse. Sed quia de huius supra lib. 2. multa diximus, merito hic praetereuntur.

Quinto, potest quoque hoc modo Pars cogi ad declarandum I obscurum libellum, *Asin. d. loc. §. 3. c. 100.*

Sexto, Iudex non solum super I petitis: sed etiam super causa petendi, pronuntiare potest: Ita post alios *Asin. d. loc. c. 115.*

Septimo, potest supplere, I quod petitum 7

CCc

non

non fuit. Id autem quia difficultate & dubio non caret, addam verba Afm. *ex d. loc. §. 3. cap. 226.* quæ sic habent: Iudex appellacionis ex officio suo potest in sua sententia illud supplere, quod expresse in libello peritū nō fuit, si ex facti narratione, & iuris expressa & notoria dispositione colligi & inferri possit: ob id quod tunc primi sententiam corrigere non dicatur, sed illi addere, vt habetur in *cap. Raymutius in versic. legitima*, in qua filia adiecta à patre grauati non potuit, licet petita non esset, vt ibi in fine expresse tradit Innocentius. Et id non solum Iudex appellacionis: sed quilibet etiam alius facere potest, vt puta primus. Nam legis authoritas id ei permittentis suffragatur, dum vult, quod illud, quod suppleendum cognoscit, supplere possit, vt est text. in *l. vnica. Cod. vs. que defuncti Aduos.* & etiam habetur in *tubri illius tituli, & in d. c. iudicet. §. questum. 6. & in cap. bona, l. 1. Extra de postul. praelar. & in cap. cum dilectis. Extra de consuetud. & facit in argumento text. in *can. iudicantem. 30. quest. fin. & idem notatur in cap. ex tenore, & præsertim ab Imol. in fin. Extr. de rescript. & Angel. in consil. 123. viso libello.* Quemadmodum etiam dicitur de arbitris: quod etiam super non deductis in compromisso, § pronuntiare possit: vt notat Imol. in *cap. Quintanallu. in 21. differentis iuramenti, Extr. de iureiur. per ea, quæ habentur in cap. nisi essent. Extra de prabend.* In sequentibus neruose refutat opinionem contrariam, quæ omnia nimis longum foret hic recensere.*

AD INFIRMANDVM † libellum officium Iudicis locum habet.

Primo, si Partem videat agere sine actione, tunc enim ex officio etiam non rogatus, eam potest repellere, post Ruin. Afm. in *singul. de execut. tract. cap. 5. §. num. 1.* Et si imploretur officium eius omnino tenetur: post multa Afm. *d. loc.* Etiam in eo casu quando † Pars non potest opponere, repugnante statuto. Afm. *d. loc. cap. 55.* vbi recte dicit officium Iudicis hoc casu in æquitate fundari. An autem hoc eo casu procedat; vt Pars cogi possit actionis † non enim exprimere, apud me expeditum non est. De eo autem Afm. *d. loco. cap. 229. numero 2.* sic inquit: Iudex ex suo officio libellum autem ad

exprimendam actionem, seu agendi causam, ex qua modus agendi colligi possit, compellere potest; vt inquit Abb. in *c. dilecti filii. num. 17. Extra de iudic.* Et tradit Lafon in *l. 1. in secund. notabili. Cod. de success. edict. & faciunt ea, quæ notat Felin. in *cap. pastoralu. colum. 5. Extr. de except.* vbi tradit an admittatur exceptio generalis. † Et ideo dicunt Iudicem stultum esse, qui libellum ita generalem recipit, ex quo varii agendi modi competere possunt: cum aliter quis in vna, & aliter in alia condemnari debeat: & prout diuersi sunt modi, ita & diuersæ quoque condemnationes fieri debeant. & tradit Alexand. in *consil. 101. colum. 3. volum. 5.* Et declarat Felin. in *cap. 3. colum. 3. Extr. de litis contestat. & Andreas Barbat. in consil. 58. sapiens. volum. penult. volum. 2.**

Secundo: † libellum, inepiam causam continentem, lacerare potest, late Afm. *d. loc. c. 66.*

Vt & calumniosum, § pulchre Afm. *d. loco. num. 3.* per plura ibi allegata.

Aut contrarium † *cap. 6. libid.* 15

Prout & contra † stylum & consuetudinem formatum, *cap. 6. libid.* 16

Nec non obsecrum, † *cap. 64. eod. loco.* 17

CAPVT XI.

De litis contestationis Remediis..

S V M M A R I A.

1 Imploratio officii Iudicis.

2 Restitutio in integrum.

3 Ex quasi contractu.

Implorari † potest officium Iudicis, vt litis † contestationem iniungat, vel litem pro contestata acceperet.

Restitutio in integrum, † etiam peti potest aduersus omissam litis contestationem, de quo post Maurit. Sfort. Odd. *de restit. in integr. quest. 65. art. 1. part. 2.*

Agitur etiam vigore litis contestationis ranquam ex quasi contractu. † Est enim litis contestatio quasi contractus, *l. 1. §. idem dis. ff. de peculio.* de quo & Gentil. *de iurisdict. c. 9.* Et infra latius de executionibus dicetur.

CAPVT

CAPVT XII

De Confessione Re-
mediis.

SVMARIA.

- 1 Officium Iudicis ad annullandam confessionem.
- 2 Restitutio in integrum. Et in specie contra confessionem delictuam.
- 3 Confessio ex quasi contractu. Et utilis confessio.
- 4 Actio in factum.
- 5 Actio iudicialis.

Ratione confessionis; vel officium Iudicis, vel actio competit.

OFFICIUM IUDICIS.

- 1 PRIMO, ad ꝑ dicendam ipso iure nullam confessionem, de quo sic Air Sfort. Odd. *de restitut. in integr. quest. 65. art. 6. numer. 13. part. 2.* quando confessio non per errorem facti vel iuris: sed scienter, vel negligentem, & per imprudenciam emanauit aut iam in maiore 25. annis, & non succurritur ei alio quo iure, vel communi, vel speciali restitutione in integrum. *l. non enim. ff. Ex quib. caus. maior. Aut sumus in minore 25. annis:* Et tunc aut est minor septennio, & sic infans, & confessio eius ipso iure non tenet: Ita post Cyn. & Bartol. concludit Abb. *in cap. fin. num. 6. de confess. ea ratione:* quia iudicium cum huiusmodi personis nullum est; quatenus pender ab eorum affirmatione, vel negatione, cum fati nequeant. Si vero tutor pro eo fateatur: dic, ut dicam proxime de maiore septennio. Aut est maior septennio, sed minor 25. annis; & tunc aut habet tutorem aut curatorem, & tunc aut ipse tutor vel curator confessi sunt: & siquidem per modum voluntarie iurisdictionis confessi sunt, eorum confessio ipso iure non tenet, nec obest pupillo, vel adulto: Si vero per modum contentioſe iurisdictionis, tunc tenet confessio: sed ope restitutionis succurritur ipsis pupillis vel adultis; Franc. Marc. *de iur. §. 16. sub nu. 1. & 2. vbi plene.* Aut vero ipse pupillus vel adultus cōfessi sunt, autore tutore, vel curatore: & tunc tenet quidem cōfessio ipso iure: sed ope restitutionis ipsis succurritur, *l. apud. ff. de manus. §. vind. gloss. l. fin. §. penult. ff. de confess. Petr. in l. vniū. num. 2. C. de com-*

sess. Abb. in cap. audiu. in fin. de restitut. in integr. & alii statim allegandi: Aut vero habet tutorem, vel curatorem: sed sine illorum autoritate confessi sunt: & tunc confessio est nulla ipso iure, *l. 4. & l. si minorem. C. de restit. in integrum. Azo C. de restit. in integr. nu. 11. Menoch. de arbit. iud. cent. 3. cas. 268. num. 2. cum concord.* Et ampliatur; vt hoc ius dicendi nullam confessionem, à Statuto sit limitatum intra aliqua tempora, cum currat ipsi minori hoc tempus. Quod tamen hæc cōmunis practica nõ seruetur Venetiis, & Mediolani in hoc. testantur Clar. lib. 5. sent. §. fin. quest. 50. in princip. & quest. 55. vers. vlt. & Menoch. de arbit. casu 267. nu. 2.

SECUNDO, ꝑ ad petendam restitutionem in integrum,

Primo, aduersus propriam confessionem, per l. certum. §. si pupillus, de condit. indeb. cap. fin. de confess. in sext. quod tamen varie distinguendo declarat Sfort. Odd. *loc. art. 7. & 8.*

Secundo, aduersus ꝑ confessionem delicti; de quo, quia criminalia à nostro tractatu exulate volumus, non ago latius, & videri potest Sfort. Odd. *loc. art. 9.*

TERTIO, via etiam executiua procedi potest: quia confessio habet paratam executionem, si sit accepta: post Bartol. & Fulgof. Beust in l. admonendi. num. 910.

ACTIO competit: si aduersarius debitum in iudicio sit confessus; vel interrogatus non responderit, vel obscure responderit: tunc enim sic tenetur ꝑ quasi ex contractu obligatus, pro quo pulsabitur, *l. si qui interrogatus. 8. & l. de etate. n. §. qui interrogatus. 9. ff. de interrogationibus in iure faciendu. l. certū. 6. §. sed res si sunt. dum. ff. de confess. de quo supra, cap. de iur. iur. ultimo, actum.*

Quædam huc quæ notat Bertachin. in verbo, *Actio sub num. 13.* hisce verbis: Actio ꝑ confessione iudiciali appellatur utilis confessoria, glossa est in l. provide. la. 2. §. si procurator. in verbo consentur. ff. ad leg. Aquil. vel appellatur ꝑ actio in factum, glossa 2. Doct. in l. 1. C. de confess. & Ludo. Pont. in singul. verb. ex confessione extra iudiciali. vide in Spec. de confess. & idem Bertachin. n. 30. in verb. *Actio in factum*. sicut: Actio in factum oritur ex confessione iudiciali, facta absente parte, & recepta per Iudicem, Ccc 2 l. eum

leum pro quo ff. de in iur. vocand. Cyn. in l. i. Cod. de confess. Et quando furrogatur loco actionis de dolo. in Spec. de dolo. in princ. versic. et alio in factum.

- 7 DATVR † & actio iudicati: quia confessus, pro iudicato habetur, l. i. & l. iulianus. 3. in fin. & l. eorum. 6. § si alia ff. de confessu. l. vnica. C. eodem tit.

CAPVT XIII.

De conclusionis Remediis.

SVMARIA.

- 1) Officiū Iudiciū, quo iniungit vt concludatur in causa.
- 2) Causa sepe ex officio pro conclusa acceptatur.
- 3) De rescissione conclusionis: & quando petatur.
- 4) Iudex officium impartitur, ad interrogandum ex Partibus, vel Testibus. Item ad repetendos Testes, vel alios producentes. nu. 5.

Ratione conclusionis in causa, competit officiū Iudicis duplici modo: aut ad promouendam, aut rescindendam cōclusionem:

AD PROMOVENDAM imploratur:

- 1) *Primo*, vt in causa † concludatur: quod in Camera oretenus expetitur, Parte altera contumace, vt supra de contumacia dictum.
- 2) *Secundo*, Domini Assessores † causam sepius in pro conclusa ex officio acceptant.

AD RESCINDENDAM itidem vel sponte Iudex officium impartitur, vel ad instantiam Partis.

- 3) *tur conclusio rescindi*: tunc enim datur supplicatio, pro rescissione conclusionis, & admissione vltioris productionis Instrumentorum cum obiectis edebit: ad iuramentum. quod iussu est, cum oblatione ad iuramentum: prout eius res exemplum extat in causa Teutschmister contra Brandenburg/ 27. Ianuarii, anno 1589. quæ cum infra sit de Interrogatoriis, ac supra part. 1. & 2. fusius sint tractata; hic non insisto: videatur tamen Sfort. Odd. de restitu. in integrum. quest. 65. artic. 12. par. 2. per totum.

Sponte Iudex officium impartitur:

- 4) *Primo*, † ad interrogandum ex Partibus vel testibus per l. vbiunque de interrog. act. latissime

hæc persequitur Alin. d. sing. tract. de execut. §. 3. cap. 4. 4. per tot.

Secundo, ad repetendos testes, † vel alios suscipiendos: de quo de repetit. test. supra, præcedentibus partibus satis dicta. & neruose discutit Alin. d. loc. c. 45.

CAPVT XIII.

De sententiarum Remediis.

SVMARIA.

- 1) Iudex sententiam non tenetur proferre, nisi rogatus.
- 2) Ex officio Iudex, ne instantia pereat, definitiue pronuntiare potest.
- 3) In causis fiscalibus ex officio Iudex pronuntiat.
- 4) In Camera Partes ad audiendam sententiam non citantur.
- 5) Promotoriales quomodo decernantur.
- 6) Mandata cum, & sine clausula, vt Indices inferiores intra certum tempus procedant. §. nu. 7.
- 8) Mandatum de publicanda sententia. Eiusque rei varia exempla adduntur. Et quod hoc Mandatum utilius sit, quam Promotoriales. num. 9.
- 10) Documentum lata sententia: quod vulgo *Ortheillo* brevis vocatur. Et de eius renouatione, nu. 11.
- 12) De declaratione sententia.
- 13) Appellatio. 14) Nullitas. 15) Reuocatio.
- 16) Restitutio in integrum.
- 17) Reuocatio.
- 18) Reuocatio sententiæ interlocutoria. Et an post 10. dies liceat. num. 19.
- 20) Mandatum contra magistratum aliquid illiciti mandantem.
- 21) Remedia executorialia.

Sententiæ nomine competentia Remedia ad tria competunt: vel ad promouendam sententiam: vel ad promotam impediendam, vel exequendam.

AD PROMOVENDAM officium Iudicis competit, vel spontaneum, vel imploratum.

SPONTANEVM regulariter † non habet locum. Nam non tenetur Iudex sententiam ferre; nisi petatur etiam cōtra contumacem. l. properandum. §. si quidem. vbi dicit text. & Bar. & alii. C. de iudic. & l. ad peremptoriam: vbi et etiam text. & tradit Bart. eod. tit. & iterum idem voluit Bart. in l. si finita. §. l. iulian. colum. 5. ff. de damno infecto. & in l. consentaneum. C. quom. & quando Iudic. & Burr. & Panorm. in c. 1. Extr. de iudici. & Bertrand. integerrimus Iureconsultus, in doct. ill.

doctiss. suis consiliis, *conf. 279. num. 1. vol. 1. A. fin. de execut. §. 3. cap. 161. num. 2.* Quia tamen sunt duo casus, quibus officium Iudicis non imploratum locum habet, eos subiectam.

1 *Primo* tenim ex suo officio, ne instantia pereat, ad sententiam definitivam devenire potest, ut inquit Socin. Senior in *conf. 77. num. 3. vol. 3.* per ea quæ voluit Bart. in *l. Seim & Angerium. ff. ad leg. Falcid.* Alin. *d. loc. nu. 1. ac nu. 3.* pluribus id illustrat.

3 *Secundo*, † Roman. in *singul. 570. num. 1. voluit*, quod in causa fiscali, vel Reipublicæ Iudex, nemine postulatæ, sententiam ferre possit, per text. in *l. 2. §. Senatus. ff. de iure fisci.* & voluit etiam Bart. post alios in *l. 4. §. hoc autem iudicium. num. 25. ff. de damno infecto.* & in *l. prope. randum. §. & siquidem. in princip. vbi lafon num. 8. C. de iudicio.* Et sic patet, Iudicem in casibus fiscalibus officium suum impartiri debere. *l. si vacantia.* & ibi Bart. *C. de bon. vac. lib. 10. & in l. si quis intra. Cod. de bon. proscriptor.* & Bald. in *l. 1. C. de hered. vel action. vendit.* vbi ponit privilegia fisci. Alin. *d. execut. §. 3. cap. 161. num. 5.*

4 *Tertio*, in Camera † semper sententia, sine imploratione, & citatione singulari, fertur.

IMPLORATVM officium Iudex impartitur:

5 *Primo*, † cum promotoriales decernit, de quibus supra de citatione dictum.

6 *Secundo*, † Mandata cum, & sine clausula imploratus decernit:

Cum clausula, contra Iudicem negligentem decernuntur, ut intra tempus iustitiam administret, quo elapso, ad pœnam, Mandato insertam, in Camera proceditur. Gail. *lib. 1. obser. 28 num. 3.*

7 *Ita* Mandatum sine clausula † de administranda iustitia decretum Margar. D. N. K. Hansßtraten / & Consorten, contra H. V. Administratorem der C. S. 14. Martii, anno 94. Et paritio iniuncta 11. April. anno 95.

8 Et in specie † 10. Nouembris, anno 90. supplicavit A. Spangenberg contra H. I. Wilschöffen zu Halberstadt pro Mandato ad publicandam sententiam. Nam ante Promotoriales in Camera decretæ, & desuper illi responsum: Et solle anhalten / wirde ihm ein Urtheil erfolgen: sed iudex id non fecit; sed citavit eum ad vid. n. d. rotulati acta, & trans-

mitti ad Cameram: sed Spangenberg instituit pro sententiæ publicatione. Quod cum recusasset Iudex; supplicavit pro Mandato cum clausula, quod decretum, eo quod monitus non esset, inferior Iudex, daß er die Acta Camera vbersehen sollte: sed magis daß supplicanti in fünf Jahren zu seinem Recht kommen können. Et exempla extant in *symphorem. supplicat. part. 3. titul. 18. supplic. 5.* vbi decretum Mandatū pœnale, ut Iudex sententiam conceptam ferre non differret, mense April. anno 1600.

Sic & formula supplicationis ibidem, *titul. 17. suppl. 11.* habetur pro Mandato ad publicandam sententiam: vbi sic: 21. Nouembr. anno 1600. decretum: Ist gebetten Mandatum / die Urtheil in angeregter Sachen innerhalb 6. Monaten zu publiciren, cū clausula erseht: d est, Petitum mandatum ad publicandam in dicta causa sententiam intra sex menses cum clausula decretum. Item in causa Wroberg contra Georg Marschalck anno 1598.

Est autē cuiusmodi Mandatū † multo utilius, 9 Promotorialibus: Nā promotorialiū effectus est (vtr supra de citatione docui) ut denegata iustitia, causa ad Cameram deouoluatur: Hæc autem Mandata hunc habent effectum; ut Iudices, ad quos diriguntur, præcise teneantur pronuntiare, vel pœnam Mandato insertam pendere, ac insuper Mandatum attēti, sub pœna banni, expectate.

10 *Tertio*, † post latam sententiam, Documentum in Camera latæ sententiæ, sub sigillo Imperatoris peti potest. Et si illud Documentū semel concessum †, & vetustate corruptum, 11 renouari & confirmari rogatur. Aliquando petitur declaratio sententiæ, † quæ & in Camera 12 admittitur. Exemplum eius extat in *tom. 1 symphor. supplic. 2. tit. 14. vot. 2.*

AD IMPEDIENDAM sententiam eiusve executionem.

13 *Primo*, † competit appellatio, de qua paulo post cap. 16. agemus.

14 *Secundo*, † nullitatis accusatio, de qua c. 17.

15 *Tertio*, † Reuissio, de qua infra c. 18.

16 *Quarto*, † Restitutio in integrum, de qua sequenti capite agemus.

17 *Quinto*, Leuteratio, † de iure Saxonico.

Sexto, Reuifio actorum ex Receff. deputat. anno 1600. si summa non fit conformis privilegio.

- 18 *Septimo*: Reuocatio † sententiæ interlocutoriæ; si intra decendiū petatur. Nam si post, non auditur, cum quoad Partem in rem iudicatam transeat. Iason *l. quod iussit*, numero 37. *de re iudicat.* Idque saltem in simplici interlocutoria, vim definitiuæ non habente locum habet. Iason *d. loco*, numero 10. vt & in executiuis. Tiraquel *in l. si vnquam. Cod. de reuocan. donation. verb. reuertatur*, numero 309. Et hoc consideratū, in causa Eölln contra Eölln / Mandati de relaxando arresto, anno 1588. In quo tamen multum versatur Iudicis arbitrium; adeo, vt ei in Cameraliberum sit vsque ad definitiuum ex officio id facere, Ias. *in l. quod iussit*, num. 27. *de re iudic.* Philipp. Frahe. *in cap. cum cessante*, num. 5. & 7. *de appellat.* Egrege hæc deducit Afm. *in fertilissimo de execut. tractat. §. 3. cap. 150. per totum*, per Alexand. Bald. & Nicom. *in cap. quoniam contra falsam*, in glossa numero 116. *Extra de probat.* Quinimo à Parte etiam,
- 19 si post decem dies petatur, † sæpe in Camera Iudex admittitur, vt in causa Grass Wistlysen von Nassau contra den Grauen von Salm / Et in causa Pfalsgraff Georg Hansß contra Wilhelm Münich von Wilsberg. 66. abgenommene Schwein belangend / Eölln Bischoffen contra Eölln.

- 20 Mandata autem † sine clausula decerni solent, qua reuocantur decreta magistratuum, quibus quid mandant iure prohibitum: vt bigra: vt quisque sepes & alia remoueat, quod ferè agros libere ingredi possint, sub pœna aliquot florenor. ni intra certum tempus remoueantur: Exemplum extat *in symphorem. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 8. supplic. 7.*

- 21 AD † EFFECTV I dandam sententiam competunt varia remedia: de quibus infra cap. vltim. hoc libro.

CAPVT XV.

De restitutionis in integrum Remediis.

SVMARIA.

- 1 *Restitutio conceditur, vbi Appellatio locum non ha-*

bet. Et eam utiliore esse Appellatione. num. 2.

- 2 *Officium Iudicis tam ante, quam post litu contestationem pro Restitutione impleratur. Item cum inforsit actioni. 4.*

- 3 *Non rogatus Iudex officium impartitur, si sententia contra Ecclesiam, vel minorem latā sit. numero 6.*

- 7 *Nullitas Remedii tribus casibus competit. Et quod hoc casu etiam petatur citius, ad videndum se restitui. num. 8.*

- 9 *Executio.*

- 10 *Renovatio Interlocutoria.*

- 11 *Mandati alia.*

- 12 *Conditio indobiti.*

- 13 *Actio tutela.*

- 14 *Quod metus causa.*

- 15 *Res vindicatio.*

- 17 *Restitutio in integrum locum habet, vbi magistratus decretum interuenit.*

14 *De dolo.*

OPTIMUM Remedium contra sententiam est Restitutio in integrum: quod ideo Appellationi in hac tractatione præfero.

Primo, quia † totum pene ius diffusum est; adeo vt concedatur, vbi Appellatio non obtinet.

Secundo, quia: vt supra dixi: ea methodo hic procedendū, vt ferè semper primo loco tractentur ea, quæ vel à Iudice, aut Commisario, vel à Parte, tanquam magis proficua eligenda sunt. † Utilius autem esse hoc beneficium Appellatione, verbis Sfortiz Odd. *de restitut. in integr. part. 2. quest. 72. nu. 7.* comprobare libet. Qui sic inquit: potest quidem minor appellare, si vult, ad hoc vt alius Iudex ex iisdem actis sententiam fecit in sui fauorem, prout iustitia patitur, & expedit. Sed potest etiam petere se restitui in integrum aduersus dictam sententiam, ad hoc vt ex iisdem actis iudicetur, secundum iustitiam, ac si prima sententia nunquam lata fuisset, vt dicit Narra *in cons. 525. num. 1.* Post Bart. *in l. 1. C. si aduers. rem iud.* Ex quo habes, quomodo hoc casu etiam Restitutionis remedium sit plenius, quam remedium Appellationis: & consequenter etiam datur Restitutio, etiam si cōpetat Appellatio. Nam si pronuntietur super Appellatione bene fuisse appellatū, & male iudicatum: nih. lominus temanet prima sententia: ita vt quælibet pars dicatur habere vnā sententiam pro se. Si vero tollatur prima sententia per restitutionem in integrū, & reponatur in pristina

num

num statum minor, ac si nunquam sententia illa lata fuisset; si postea superisdem actis iudicetur in favorem minoris; minor solus habere dicitur sententiam pro se.

Quia autem in vnoquoque fere capite huius remedii meminimus, generaliora saltem hic, vt & ea, quæ ad sententiam spectant, attingemus.

REMEDIA autem hæc vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionib. consistunt.

3 OFFICIUM Iudicis imploratur, vel principaliter, vel incidenter, vel ante vel post litis contestationem, cap. 2. de offic. Iud. l. quod si minor. de minorib. Vbi in praxi, de restit. in integr. lib. 8. c. 3. nu. 3. & 4. Innoc. in cap. cum ex literis. numer. 2. & 6. de Restitut. in integr. Ita notatum in causa Annen Buchelbergeri contra Eudwig Eudwitsfingern / vbi Correferens late deducit, quare sæpe expediat hoc Remedio uti; præsertim si non in iure petatur.

4 Similiter dicebatur simpli. etiam officium Iudicis, inseruiens actioni institutæ, in causa Easlin contra Johan von Naq / genannt Fremg.

In specie autem Index officium impartitur vel sponte, vel ad petitionem Partis.

5 SPONTE: si contra I. minorem vel Ecclesiam sententiatum sit, late Alin. in singul. execut. tract. §. 3. cap. 190.

6 AD INSTANTIAM I. Partis; in specie in casu prædicto: quotiescunque per sententiam ita læduntur personæ privilegiatæ, vel alit. vt iustam restitutionis causam habeant: quod variis modis contingit, de quo consulatur egregie docens Sfort. Odd. d. loco. quæst. 72. 73. & 74. Hæc autem remedia affinia sunt.

7 Primo nullitatis. Nam I. implorari officium Iudicis solet.

Primo, si contractus sit ipso iure nullus: vel ipso iure quod gestum est, non valeat. Hoc enim casu in integrum restitutione opus non est, Lin. causa. 16. in princip. versic. nam si communis. & §. Pomponius. in fine. ff. & l. si curatorem. 3. Cod. de in integrum restitut. minor. l. cum & minor. 4. Cod. si adversus rem indicatam. l. quos retractari. in princip. Cod. si adversus libertatem. l. 1. cum se-

quentibus. Cod. in quibus causis in integr. restit. non est necessaria.

Secundo, Si cum curatore minoris principaliter, non intuitu minoris est contractum, tunc iure tutus est minor, nec opus habet in integrum restitutione, l. si creditor. 4. C. si tutor vel curator intervenit.

Tertio, ratione nullitatis processus. Petitur enim sæpe I. in Camera Citatio ad videndum si se restitui, vel in eventum processus super nullitate, vt factum est in causa David Hoenig nomine vxoris, contra Episcopum, Civitatem, & Confortes in Dnabrug.

Secundo; petitio I. Executionis; de quo sic habetur in decisio. Camera in verbo, Error: Non impeditur executio, prælitata cautione de restituendo in casu retractationis, cap. suscitati. & ibi Innocent. Abb. & alii de restitut. in integrum. l. si in l. 4. §. condemnatum. nu. 22. & 25. de re iudic. Ita factum in causa Wendel contra Wendel 5. Maii, anno 65. Nota: contrarium tenet Gail. 1. observat. 190. secundum cuius sententiam, etiam in causa reuisionis Dürnberg contra Brandenburg / anno 84. pronuntiatum.

Tertio, Reuocatio I. interlocutoriarie sententia per errorem lata: de quo supra de sententiis dictum est.

IN ACTIONIBUS consistentia Remedia, vel realia sunt, vel personalia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu autem, vel vero, vel quasi.

Vero: rursus vel nominato, vel innominato.

E nominato, I. mandati actio contra Procuratorem, qui sua negligentia terminum labi passus est, de quo sic loquuntur decis. Camera in verbo. termini circumducti. Quando terminus error, vel negligentia Procuratoris purificatur: & sic Principalis, ex culpa, & negligentia sui Procuratoris læditur: contra eundem habet regressum pro indemnitate cõsequenda, maxime si sit soluendo. Itaq; tali casu restitutio petita denegatur. vide Mynsinger. respon.

non possit petere restitutionē, eo, quod pro Iudicis processu præsumatur, *can. presentiam. 7. quæst. 1.* Et iuste possidere dicatur, qui prætorē autore possidet. *† l. iuste de acquir. possess. l. qui autore. ff. de reg. iur.* Quia illud nō obtinet: quando extrajudicialiter de facto, sine causę cognitione processit: quia tunc loco privati est, & spoliare dicitur, *Panotm. d. c. conquerente.* Nam Iudici extra officium iubenti impune non pareretur, *Zaf. d. l. natura iter. §. nihil commune.* Itemque datur hoc casu contra possidentem condictio ex *l. meminere. C. vnde vi. †* quod notatum in causa Hofschfer Kinder Dormünde contra Speyr.

CAPVT IX. De feriarum Remediis.

SVMARIA.

- 1 Officium Iudicis.
- 2 Vt concedat diebus feriatis quid fieri.
- 3 Vt consentiat renuntiationi feriarum.
- 4 Vt incidentes ferie à tempore dilationum excludantur.
- 5 Iudex ex officio non rogatus ferias opponit.
- 1 Ratione feriarum officium Iudicis competit: Idque vel sponte, vel ad instantiam Partis imperitur.
- 2 Ad instantiam † Partis.
- Primo, vt concedat diebus feriatis quid fieri.
- 3 Secundo, vt † cōsentiat renuntiationi feriarum à parte factę.
- 4 Tercio, vt incidentes ferias à temporibus dilationum excludat.
- 5 Sponte †; Quando ex suo officio ferias opponit, ita post Bart. & Barbat. notauit *Asin. execut. sing. tract. cap. 308.*

CAPVT X. De Libelli & petitionis. Remediis.

SVMARIA.

- 1 Tempus ad libellandum peti potest tergiversanti præfigi.
- 2 Iudex sine libello agentem ex officio repellit.
- 3 Restitutio in integrum.
- 4 De clausula libello annexa, qua nobile Iudicis officium imploratur.

- 5 Libelli obscuri declaratio peti potest.
- 6 Iudex super causā petendi pronuntiare potest.
- 7 An possit Iudex supplere quod petitum non fuit.
- 8 An arbitri super non petitu in compromisso, pronuntiare possint.
- 9 Sine actione agentem Iudex ex officio repellit. Etiam Parte non opponente. num. 10. Et tunc officium Iudicis fundatur in equitate. num. 11.
- 12 Libellum generalem recipiens Iudex stultus est.
- 13 Libellum ineptam causam continentem Iudex lacerare potest. Vt & calumniosum. num. 14. Item, contrarium. num. 15. Et cōtra stylum & consuetudinem formatum. num. 16. At obscurum. num. 17.

Cum libelli oblatio proprię actiones spectet: si quidem vbi officio Iudicis agitur raro libellus exigitur: iccirco saltem de iis, quę ad officium Iudicis spectāt, dicendum. Competit autē hoc casu duplici modo: vel ad confirmandum, vel ad infirmandum libellum.

AD CONFIRMANDUM:

Primo, cum petitur vt tempus ad libellandum, † sub certa pœna tergiversanti præscribatur.

Secundo, Iudex sine libello † agentem in illis casibus, vbi libellus est necessarius, potest reiciere, *per c. 1. Extr. de libell. oblat. & Panormir. Rip. ac rationes ibi allegatas. Asin. de execution. §. 3. cap. 60.*

Tercio, Restitutio in integrum † peti potest à minore contra libellum male conceptum: ad hoc, vt mutare liceat, vbi alias plane non liceret, vel non absque refusione expensarum: quod quia in Camera sæpissime cōtingit, bene notandum, & ad hoc legendus Sfort. Odd. *de Rest. in integr. quæst. 64. artic. 4. part. 2.* vbi pulchre deducit.

Quarto, libello exhibendo clausula salutaris † annexitur, de qua supra libro præcedenti, vt & hæc: nobile Iudicis officium desuper implorando: quę valde iuuat officium Iudicis, ne obici possit, illum nō imploratum impartiuisse. Sed quia de hisce supra lib. 2. multa diximus, merito hic prætereuntur.

Quinto, potest quoque hoc modo Pars cogi ad declarandum † obscurum libellum, *Asin. d. loc. §. 3. c. 100.*

Sexto, Iudex non solum super † petitis: sed etiam super causā petendi, pronuntiare potest: Ita post alios *Asin. d. loc. c. 225.*

Septimo, potest supplere, † quod petitum 7

CCc

non

non fuit. Id autem quia difficultate & dubio non caret, addam verba Afm. *ex d. loc. §. 3. cap. 126.* quæ sic habent: Iudex appellariis ex officio suo potest in sua sententia illud sup-
plere, quod expresse in libello petitum non fuit, si ex facti narratione, & iuris expressa & noto-
ria dispositione colligi & inferri possit: ob id
quod tunc primi sententiam corrigere non
dicatur, sed illi addere, vt habetur in *cap. Ray-
mutius. in versic. legitima*, in qua filia adiecta à pa-
tre grauari non potuit, licet petita non ef-
set, vt ibi in fine expresse tradit Innocentius.
Et id non solum Iudex appellariis: sed qui-
libet etiam alius facere potest, vt puta pri-
mus. Nam legis authoritas id ei permitten-
tis suffragatur, dum vult, quod illud, quod
supplendum cognoscit, supplere possit, vt est
text in *l. vnica. Cod. vs. que de sunt Aduos.* & etiam
habetur in rubricis tituli, & in *d. c. iudicet. 3.*
question. 6. & in *cap. bono. id. i. Extra de postul. pra-
lar. & in cap. cum dilectus. Extra de consuetud. &*
fieri in argumento text. in can. iudicantem. 30.
quest. fin. & idem notatur in *cap. ex tenore*, &
præsertim ab Imol. in *fin. Extr. de scriptis.* & An-
gel. in *consil. 123. vis libella.* Quemadmodum
etiam dicitur de arbitris: quod etiam super
non deductis in compromisso, & pronuntia-
re possint: vt notat Imol. in *cap. Quantuallu. in*
21. differentiis iuramenti, *Extr. de iureiur. per eo*,
quæ habentur in *cap. nisi essent. Extra de proband.*
In sequentibus neruose refutat opinionem
contrariam, quæ omnia nimis longum foret
hic recensere.

AD INFIRMANDVM & libellum
officium Iudicis locum habet.

Primo, si Partem videat agere sine actione;
tunc enim ex officio etiam non rogatus, eam
potest repellere, post Ruin. Afm. in *singul. de*
execut. tract. cap. 3. num. 1. Et si implore-
tur officium eius omnino tenetur: post multa Afm.
10 *d. loc.* Etiam in eo casu quando & Pars non pos-
set opponere, repugnante statuto. Afm. *d. lo-
co cap. 55.* vbi recedit officium Iudicis hoc
casu in æquitate fundari. An autem hoc eo
11 casu procedat: vt Pars cogi possit actionis &
nomen exprimere, apud me expeditum non
est. De eo antea Afm. *d. loco cap. 129. numero 1.*
sic inquit: Iudex ex suo officio libellum ad

exprimendam actionem, seu agendi causam;
ex qua modus agendi colligi possit, com-
pelle potest; vt inquit Abb. in *c. dilecti filii. num.*
17. Extra de iudic. Et tradit Lafon in *l. 1. in secund*
notabili. Cod. de success. edit. & faciunt ea, quæ
notat Felin. in *cap. pastor aliu. solum. 5. Extr. de ex-
ceptis.* vbi tradit an admittatur exceptio gene-
ralis. & Et ideo dicunt Iudicem stultum ef-
12 se, qui libellum ita generalem recipit, ex quo
varii agendi modi competere possunt: cum
aliter quis in vna, & aliter in alia condemna-
ri debeat: & prout diuersi sunt modi, ita &
diuersæ quoque condemnationes fieri de-
beant. & tradit Alexand. in *consil. 101. solum. 1.*
vol. 5. Et declarat Felin. in *cap. 1. solum. 3. Extr.*
de litis contestat. & Andreas Barbat. in *consil. 58.*
sapienter solum. penult. vol. 2.

Secundo: & libellum, ineptam causam con-
13 tinentem, lacerare potest, late Afm. *d. loc. c. 66.*

Vt & calumniosum, & pulchre Afm. *d. loca. 14*
num. 3. per plura ibi allegata.

Aut contrarium & *cap. 62. ibid.* 15

Prout & contra & stylum & consuetudi-
nem formatum, *cap. 61. ibid.* 16

Nec non obsecutum, & *cap. 64. eod. loco.* 17

CAPVT. XI.

De litis contestationis Remediis.

S V M M A R I A.

1 Imploratio officii Iudicis.

2 Restitutio in integrum.

3 Ex quasi contractu.

Implorari & potest officium Iudicis, vt litis
1 contestationem iniungat, vel litem pro con-
testata accipiat.

Restitutio in integrum, & etiam peti potest ad
2 uersus omniã litis contestationem, de quo
post Mauric. Sfort. Odd. de restit. in integr. quest.
65. art. 1. part. 1.

Agitur etiam vigore litis contesta-
tionis tanquam ex quasi contractu. & Est e-
3 nim litis contestatio quasi contractus, *l. 1. §.*
idem ait. ff. de peculio. de quo & Gentil. de lu-
risdict. c. 9. Et infra latius de execy-
tionibus dicetur.

CAPVT

CAPVT XII.

De Confessionis Remediis:

SVMARIA.

- 1 Officium iudicis ad annullandam confessionem.
- 2 Restitutio in integrum. Et in specie contra confessionem delictum.
- 4 Confessoria ex quasi contractu. Et utilis confessoria.
- 6 Actio in factum.
- 7 Actio indicata.

Ratione confessionis; vel officium Iudicis, vel actio competit.

OFFICIUM IUDICIS.

- 1 **PRIMO**, ad ꝑ dicendam ipso iure nullam confessionem. de quo sic ait Sfort. Odd. *de restitut. in integr. quasi. 65. art. 6. numer. 13. part. 2.* quando confessio non per errorem facti vel iuris: sed scienter, vel negligenter, & per imprudentiam emanauit: aut iuratus in maiore 25. annis, & non succurritur ei alio quo iure, vel communi, vel speciali restitutione in integrum. *l. non enim. ff. Ex quib. caus. maior. Aut iuratus in minore 25. annis: Et tunc aut est minor septennio, & sic infans, & confessio eius ipso iure non tenet: Ita post Cyn. & Bartol. concludit Abb. in cap. fin. num. 6. de confess. ea ratione: quia iudicium cum huiusmodi personis nullum est; quatenus pender ab eorum affirmatione, vel negatione, cum fari nequeant. Si vero roror pro eo fateatur: dic, vt dicam proxime de maiore septennio. Aut est maior septennio, sed minor 25. annis; & tunc aut habet tutorem aut curatorem, & tunc aut ipse tutor vel curator confessi sunt: & siquidem per modum voluntarie iurisdictionis confessi sunt, eorum confessio ipso iure non tenet, nec obest pupillo, vel adulto: Si vero per modum contentioſe iurisdictionis, tunc tenet confessio: sed ope restitutionis succurritur ipsis pupillis vel adultis; Franc. Marc. *de iur. g. 16. sub nu. 1. & 2. vbi plene.* Aut vero ipse pupillus vel adultus confessi sunt, autore tutore, vel curatore: & tunc tenet quidem confessio ipso iure: sed ope restitutionis ipsis succurritur. *l. apud. ff. de manumiss. vind. gloss. l. fin. §. penult. ff. de confess. Petr. in l. vniū. num. 2. c. de com-**

fess. Abb. in cap. auditiū. in fin. de restitut. in integr. & alii statim allegandi: Aut vero habet tutorem, vel curatorem: sed sine illorum autoritate confessi sunt: & tunc confessio est nulla ipso iure. l. 4. & l. si minorem. C. de restitut. in integrum. Azo C. de restitut. in integr. nu. 11. Menoch. de arbitr. ind. cent. 3. cas. 268. num. 2. cum concord. Et ampliat; vt hoc ius dicendi nullam confessionem, à Statuto sit limitatum intra aliqua tempora, cum currat ipsi minori hoc tempus. Quod tamen hæc cōmunis practica nō seruetur Venetiis, & Mediolani in hoc. testantur Clar. lib. 5. sent. §. fin. quasi 50. in princip. & quasi 55. vers. vlt. & Menoch. de arbitr. casu 267. nu. 2.

SECVNDO, ꝑ ad petendam restitutionem in integrum,

PRIMO, aduersus ptopriam confessionem, per l. certum. §. si pupillus, de condit. indeb. cap. fin. de confess. in sext. quod tamen varie distinguendo declarat Sfort. Odd. d. loc. art. 7. & 8.

Secundo, aduersus ꝑ confessionem delicti; de quo, quia criminalia à nostro tractatu exulare volumus, non ago latius, & videri potest Sfort. Odd. d. loc. art. 9.

TERTIO, via etiam executiua procedi potest: quia confessio habet paratam executionem, si sit acceptata: post Bartol. & Fulgof. Beust in l. admonendi. num. 910.

ACTIO competit: si aduersarius debitum in iudicio sit confessus; vel interrogatus non responderit, vel obſcure responderit: tunc enim sic tenetur ꝑ quasi ex contractu obligatus, pro quo pulsabitur, *l. si quis interrogatus. 8. & l. de etate. 11. §. qui interrogatus. 9. ff. de interrogationibus in iure faciendu. l. certū. 6. §. si de res sum. dum. ff. de confess. de quo supra, cap. de mutuo mut. ultimo, actum.*

Quadrant huc quæ notat Bertachin. in verbo, *Actio, sub num. 130.* hisce verbis: Actio ꝑ confessione iudiciali appellatur utilis confessoria, gloss. est in l. proinde. la. 2. §. si procurator, in verbo *confiteatur. ff. ad leg. Aquil.* vel appellatur ꝑ actio in factum, gloss. 2. Doctin. la. C. de confess. & Ludo. Pont. in singul. verb. ex confessione extrajudiciali. vide in Spec. de confess. & idem Bertachin. n. 30. in verbo *Actio in factum*, sic ait: Actio in factum oritur ex confessione iudiciali, facta absente parte, & recepta per Iudicem,

leum pro quo ff. de in iur. vocand. Cyn. in l. 1. Cod. de confess. Et quando surrogatur loco actionis de dolo. in Spec. de dolo. in princ. versic. est & actio in factum.

- 7 D A T V R † & actio iudicati: quia confessus, pro iudicato habetur, l. 1. & l. Iulianus. 3. in fin. & l. certum. 6. § si alia. ff. de confessu. l. vnica. C. eodem tit.

CAPVT XIII.

De conclusionis Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1) Officium Iudicis, quo iniungit ut concludatur in causa.
- 2) Causa sapie ex officio pro conclusa acceptatur.
- 3) De rescissione conclusionis: & quando petatur.
- 4) Iudex officium impartitur, ad interrogandum ex Partibus, vel Testibus. Item ad repetendos Testes, vel alios producendos. nu. 5.

R Atione conclusionis in causa, competit officium Iudicis duplici modo: aut ad promouendam, aut rescindendam conclusionem:

AD PROMOVENDAM imploratur:

- 1 Primo, vt in causa † concludatur: quod in Camera ore tenus expetitur, Parte altera contumace, vt supra de contumacia dictum.
- 2 Secundo, Domini Assesores † causam sapissime pro conclusa ex officio acceptant.

AD RESCINDENDAM itidem vel sponte Iudex officium impartitur, vel ad instantiam Partis.

- 3 tunc conclusio rescindi: tunc enim datur supplicatio, pro rescissione conclusionis, & admissione vterioris productionis Instrumentorum cum eribitumq; oder bitt: ad iuramentum. *in iussu*: id est, cum oblatione ad iuramentum: prout eius rei exemplum extat in causa Teutschmeisters contra Brandenburg/ 27. Ianuarii, anno 1589. quæ eum infra tit. de Interrogatoriis, ac supra part. 1. & 2. fusius sint tractata; hic non inuito: videatur tamen Sfort. Odd. de restitut. in integrum. quest. 65. artic. 12. par. 2. per totum.

Sponte Iudex officium impartitur:

- 4 Primo, † ad interrogandum ex Partibus vel testibus per l. vbiunque de interrog. act. latissime

hæc persequitur Alin. d. sing. tract. de execut. §. 3. cap. 4. 4. per tot.

Secundo, ad repetendos testes, † vel alios suscipiendos; de quo de repetit. rest. supra, præcedentibus partibus satis dicta. & neruose discutit Alin. d. loc. c. 45.

CAPVT XIII.

De sententiarum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Iudex sententiam non tenetur proferre, nisi rogatus.
- 2 Ex officio Iudex, ne instantia pereat, definitiue pronuntiare potest.
- 3 In causis fiscalibus ex officio Iudex pronuntiat.
- 4 In Camera Partes ad audiendam sententiam non citantur.
- 5 Promotoriales quomodo decernantur.
- 6 Mandata cum, & sine clausula, vt Iudices inferiores intra certum tempus procedant. & nu. 7.
- 7 Mandatum de publicanda sententia. Eiusque rei varia exempla adduntur. Et quod hoc Mandatum vtilius sit, quam Promotoriales. num. 9.
- 10 Documentum lata sententia: quod vulgo Vertheilsbrief vocant. Et de eius renouatione, nu. 11.
- 12 De declarationis sententia.
- 13 Appellatio. 14 Nullitas. 15 Reuocatio.
- 16 Restitutio in integrum.
- 17 Leuatio.
- 18 Renouatio sententia interlocutoria. Et an post 10. dies liceat. num. 19.
- 20 Mandatum contra magistratum aliquid illiciti mandatum.
- 21 Remedia executorialia.

S ententiæ nomine competentia Remedia ad tria competunt: vel ad promouendam sententiam: vel ad promotam impediendam, vel exequendam.

AD PROMOVENDAM officium Iudicis competit, vel spontaneum, vel imploratum.

S P O N T A N E U M regulariter † non habet locum. Nam non tenetur Iudex sententiam ferre; nisi petatur etiam eotra contumacem. l. properandum. §. si quidem. vbi dicit text. & Bar. & alii. C. de iudic. & l. ad peremptoriam: vbi est etiam text. & tradit Bart. eod. tit. & iterum idem voluit Bart. in l. si finit a. §. Iulian. colum. 5. ff. de damno infecto. & in l. consens. anem. C. quom. & quando iudic. & Burr. & Panorm. in c. 1. Extr. de iudici, & Bertrand. integerrimus Iureconsultus, in doct. ill.

do diff. suis consiliis, *conf. 279. num. 2. vol. 1. Asin. de execut. §. 3. cap. 161. nu. 2.* Quia tamen sunt duo casus, quibus officium Iudicis non imploratum locum habet, eos subnectam.

1 *Primo* tenim ex suo officio, ne instantia pereat, ad sententiam definitivam devenire potest, ut inquit Socin. Senior in *conf. 77. num. 3. vol. 3.* per ea quæ voluit Bart. in l. *Seim & Augerius. ff. ad leg. Falcid. Asin. d. loc. nu. 2. ac nu. 3.* pluribus id illustrat.

3 *Secundo*, † Roman. in *singul. 570. num. 1.* voluit, quod in causa fiscali, vel Reipublicæ Iudex, nemine postulatæ, sententiam ferre possit, per text. in l. 2. §. *Senatus. ff. de iure fisci.* & voluit etiam Bart. post alios in l. 4. §. *hoc autem iudicium. num. 25. ff. de damno infecto.* & in l. *prope- randum. §. & siquidem. in princip. vbi Iason num. 8. C. de iudiciis.* Et sic patet, Iudicem in calibus fiscalibus officium suum impartiri debere. *l. si vacantis.* & ibi Bart. *C. de bon. vac. lib. 10. & in l. si quis intra. Cod. de bon. proscriptor. & Bald. in l. C. de hered. vel action. vendit.* vbi ponit privilegia fisci. *Asin. de execut. §. 3. c. 161. num. 5.*

4 *Tertio*, in Camera † semper sententia, sine imploratione, & citatione singulari, fertur.

IMPLORATVM officium Iudex impartitur:

5 *Primo*, † cum promotoriales decernit, de quibus supra de citatione dictum.

6 *Secundo*, † Mandata cum, & sine clausula imploratus decernit:

Cum clausula, contra Iudicem negligentem decernuntur, ut intra tempus iustitiam administret, quo elapso, ad pœnam, Mandato infertur, in Camera proceditur. *Gail. lib. 1. obfer.*

7 28 *num. 3.* Ita Mandatum sine clausula † de administrandâ iustitia decretum Margar. D. N. K. Hausstraten / & Conforten, contra H. V. Administratorem der E. S. 14. Martii, anno 94. Et paritè iniuncta 11. April. anno 95.

8 Et in specie † 10. Novembris, anno 90. supplicavit A. Spangenberg contra H. I. Wilschöffen in Halberstadt pro Mandato ad publicandam sententiam. Nam ante Promotoriales in Camera decretæ, & desuper illi responsum: Et solle anhalten / wûrde ihm ein Urtheil erfolgen: sed index id non fecit; sed evasit cum ad vici nûm rotulari acta, & trans-

mitti ad Cameram: sed Spangenberg institit pro sententiæ publicatione. Quod cum recusasset Iudex; supplicavit pro Mandato cum clausula, quod decretum, eo quod monitus non esset, inferior Iudex, dâß er die Acta Cameræ vbersehen solte: sed magis dâß supplicanti in fünf Jahren zu seinem Urtheil kommen können. Et exempla extant in *sympborem. supplicat. part. 3. tit. 18. suppl. §. vbi* decretum Mandatū pœnale, ut Iudex sententiam conceptam ferre non differret, mense April. anno 1600.

Sic & formula supplicationis ibidem, *tit. 17. suppl. 11.* habetur pro Mandato ad publicandam sententiam: vbi sic: 21. Nouembr. anno 1600. decretum: Ist gebetten Mandatum / die Urtheil in angeregter Sachen innerhalb 6. Monaten zu publiciren, cû clausula crescend: d est, Petitur mandatum ad publicandam in dicta causa sententiam intra sex menses cum clausula decretum. Item in causa Broberg contra Georg Marschalck anno 1598.

Est autem eiusmodi Mandatū † multo vtilius 9 Promotorialibus: Nā promotorialius effectus est (vti supra de citatione docui) ut denegata iustitia, causa ad Cameram deuoletur: Hæc autem Mandata hunc habent effectum; ut Iudices, ad quos diriguntur, præcise teneantur pronuntiare, vel pœnam Mandato insertam pendere, ac insuper Mandatum artatius, sub pœna banni, expectare.

Tertio, † post latam sententiam, Documentum in Camera latæ sententiæ, sub sigillo Imperatoris peti potest. Et si illud Documentū semel concessum †, & vetustate corruptum, 11 renouari & confirmari rogarur. Aliquando petitur declaratio sententiæ, † quæ & in Camera admittitur. Exemplum eius extat in *tom. 1. symphor. suppl. 2. tit. 14. vol. 2.*

AD IMPEDIENDAM sententiam eiusve executionem.

Primo, † competit appellatio, de qua paulo 13 post cap. 16. agemus.

Secundo, † nullitatis accusatio, de qua c. 17. 14

Tertio, † Reuissio, de qua infra c. 18. 15

Quarto, † Restitutio in integrum, de qua c. 16 16 quænti capite agemus.

Quinto, † Leuteratio, † de iure Saxónico. 17

Sexto, Reuifio auctorum ex Receff. deputat. anno 1600. si summa non fit conformis privilegio.

- 18 Septimo: Reuocatio † sententiæ interlocutoriæ: si intra decennium petatur. Nam si post, non auditur, cum quoad Partem in rem iudicatam transeat. Iason l. quod iussit. numero 37. de re iudicat. Idque saltem in simplici interlocutoria, vim definitiæ non habente locum habet. Iason d. loco, numero 10. vt & in executiuis. Tiraquel. in l. si yuquam. Cod. de reuocac. denunc. verb. reuocatur. numero 309. Et hoc consideratū, in causa Eölin contra Eölin / Mandati de relaxando arresto, anno 1588. In quo tamen multum versatur Iudicis arbitrium; adeo, vt ei in Camera liberum sit vsque ad definitiuum ex officio id facere, Ias. in l. quod iussit. num. 27. de re iudic. Philipp. Franc. in cap. cum cessante. num. 5. & 7. de appellat. Egregie hæc deducit Alin. in fertilissimo de execut. tractat. 5. 3. cap. 150. per totum. per Alexand. Bald. & Nicom. in cap. quoniam contra falsam. in glossa numero 116. Extra de probat. Quinimo à Parte etiam, si post decem dies petatur, † sæpe in Camera Iudex admittitur, vt in causa Graff Wistisen von Nassau contra den Brauen von Ealm / Et in causa Walsgraff Georg Hans contra Wilhelm Münch von Wilsberg. 66. abgenommene Schrein belangend / Eölin Wilschoffen contra Eölin.
- 20 Mandata autem † sine clausula decerni solent, qua reuocantur decreta magistratuum, quibus quid mandant iure prohibitum: verbi gratia: vt quisque sepes & alia remoueat, quod ferè agros libere ingredi possint, sub pœna aliquot florenor. ni intra certum tempus remoueantur: Exemplum extat in symphorem. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 8. suppl. 7.

- 21 AD † EFFECTUM dandam sententiam competunt varia remedia; de quibus infra cap. vltim. hoc libro.

CAPVT XV.

De restitutionis in integrum Remediis.

SVMARIA.

- 1 Restitutio conceditur, ubi Appellatio locum non ha-

- bet. Et eam utiliore esse Appellationem. num. 5.
- 2 Officium Iudicis tam ante, quam post litu contestationem pro Restitutione imploretur. Item cum inforsus actio. 2.
- 3 Non rogatus Iudex officium impartitur, si sententia contra Ecclesiam, vel minorem lata sit. numero 6.
- 7 Nullitas Remedium tribus casibus competit. Et quod hoc casu etiam patitur citatio, ad videndum se restitui. num. 8.
- 9 Executio.
- 10 Remedio Interlocutoria.
- 11 Mandati actio.
- 12 Conditio indebiti.
- 13 Actio tutela. 14 De dolo.
- 15 Quod metus causa.
- 16 Rei vindicatio.
- 17 Restitutio in integrum locum habet, ubi magistratus decretum interuenit.

OPTIMUM Remedium contra sententiam est Restitutio in integrum: quod ideo Appellationi in hac tractatione præfero.

Primo, quia † totum pene ius diffusum est: adeo vt concedatur, ubi Appellatio non obtinet.

Secundo, quia: vt supra dixi: ea methodo hic procedendū, vt ferè semper primo loco tractenturea, quæ vel à Iudice, aut Commissario, vel à Parte, tanquam magis proficua eligenda sunt. † Vtilius autem esse hoc beneficium Appellatione, verbis Sfortis Odd. de restitut. in integr. part. 2. quest. 72. num. 7. comprobare libet. Qui sic inquit: potest quidem minor appellare, si vult, ad hoc vt alius Iudex ex iussu actus sententiam ferat in sui fauorem, prout iustitia patitur, & expedit. Sed potest etiam petere se restitui in integrum aduersus dictam sententiam, ad hoc vt ex iussu actus iudicetur, secundum iustitiam, ac si prima sententia nunquam lata fuisset, vt dicit Nata in cons. 525. num. 1. Post Bart. in l. 1. c. si aduers. rem iud. Ex quo habes, quomodo hoc casu etiam Restitutionis remedium sit plenius, quam remedium Appellationis: & consequenter etiam datur Restitutio, etiam si cōpetat Appellatio. Nam si pronuntietur super Appellatione bene fuisse appellatū, & male iudicatum: nih. lominus remanet prima sententia: ita vt quælibet pars dicatur habere vnā sententiam pro se Si vero tollatur prima sententia per restitutionem in integrū, & reponatur in pristinum

num

num statum minor, ac si nunquam sententia illa lata fuisset; si postea super iisdem actis iudicaretur in fauorem minoris; minor solus habere dicitur sententiam pro se.

Quia autem in vnoquoque fere capite huius remedium meminimus, generaliora saltem hic, vt & ea, quæ ad sententiam spectant, attingemus.

REMEDIA autem hæc vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionib. consistunt.

3 OFFICIUM Iudicis imploratur, vel principaliter, vel incidenter, vel ante vel post litis contestationem, *cap. 2. de offic. Iud. l. quod si minor. de minorib. Vlt. in praxi, de restit. in integ. lib. 8. c. 3. nu. 3. & 4. Innoc. in cap. cum ex lite: i. numer. 2. & 6. de Restitut. in integ.* Ita notatum in causa Annen Buchelbergerin contra Endwig Euchtelsingem / vbi Correferens late deducit, quare sæpe expediat hoc Remedio vt; præsertim si non in iure petatur.

4 Similiter dicitur imploratum officium Iudicis, inseruiens actioni institutæ, in causa Gashin contra Johan von Naq / genant Stenq.

In specie autem Iudex officium impartitur vel sponte, vel ad petitionem Partis.

5 SPONTE: si contra I. minorem vel Ecclesiam sententiam sit, late Alin. in singul. exco. tract. 9. c. 3. cap. 190.

6 AD INSTANTIAM I. Partis: in specie in casu prædicto: quotiescunque per sententiam ita læduntur personæ privilegiatæ, vel aliæ, vt iustam restitutionis causam habeant: quod variis modis contingit, de quo consulatur egregie docens Sfori. Odd. d. loco. quest. 72. 73. & 74. Huic autem remedia affinia sunt.

7 Primo nullitatis. Nam I. implorari officium Iudicis solet.

Primo, si contractus sit ipso iure nullus: vel ipso iure quod gestum est, non valeat. Hoc enim casu in integrum restitutione opus non est, *lin. causa. 16. in princip. versic. nam si communi. & 5. Pomponium. in fine. ff. & l. si curatorem. 3. Cod. de in integrum restitut. minor. l. cum & minor. 4. Cod. si aduersus rem iudicatam. l. quos retrahit. in princip. Cod. si aduersus libertatem. l. cum se-*

quentibus. Cod. in quibus causis in integ. restit. non est necessaria.

Secundo, Si cum curatore minoris est contractum, tunc iure tutus est minor, nec opus habet in integrum restitutione, *l. si creditor. 4. C. si tutor vel curator interuenit.*

Tertio, ratione nullitatis processus. Petitur enim sæpe I. in Camera Citatio ad videndum se restitui, vel in euentum processus super nullitate, vt factum est in causa David Hoenig nomine vxoris, contra Episcopum, Ciuitatem, & Confortes in Dsnabrug.

Secundo; petitio I. Executionis; de quo sic habetur in decisio. Cameræ in verbo, Error: Non impeditur executio, præstita cautione de restituendo in casu retradationis, *cap. suscitati. & ibi Innocent. Abb. & alii de restitut. in integrum. l. al. in l. 4. §. condemnatum. nu. 22. & 25. de iudic.* Ita factum in causa Wendel contra Wendel 5. Maii, anno 65. Nota: contrarium tenet Gail. 1. obseruat. 190. secundum cuius sententiam, etiam in causa teuisionis Murnberg contra Qraudenburg / anno 84. pronuntiatum.

Tertio, Reuocatio I. interlocutoria sententiæ per errorem latæ: de quo supra de sententiis dictum est.

IN ACTIONIBUS consistentia Remedia, vel realia sunt, vel personalia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu autem; vel vero, vel quasi.

Vero: rursus vel nominato, vel innominato.

E nominato, I. mandatio actio contra Procuratorem, qui sua negligentia terminum labi passus est, de quo sic loquuntur decis. Camer. in verb. termini circumductio. Quando terminus error, vel negligentia Procuratoris purificatur: & sic Principalis, ex culpa, & negligentia sui Procuratoris læditur: contra eundem habet regressum pro indemnitate consequenda, maxime si sit soluendo. Itaq; tali casu restitutio petita denegatur. vide Mynsinger.

respon.

respon. 86. n. 7. Et Craue. conf. 225. n. 7. vol. 2. Et ita denegata Restitutio in causa Jofan & Hec. reuocet contra Weichster Hofen & Consorten appellationis, anno 77. 29. Octobr. Quo tamen casu, si non sit soluendum, laesus Restitutionem in integrum petere potest, vt notatum in causa Herrn Ernst Ludwig in Wem. mern contra Straßind. Sunt autem qui electionem tribuant laeso: au contra Procuratorem agere: an restitutionem in integrum petere velit.

12 Ex innotato contractu: † Condictio indebiti sola: si de indebito minor cauit: hoc enim casu condictio indebiti ei succurritur; vt in integrum restitutione opus non habeat, d. l. 16. §. Pomponius. Quamquam gloss. hoc casu vtrumque remedium competere dicat.

13 Ex quasi † contractu: Actio tutelae concurret: si culpa tutoris vel curatoris ius minoris laesum sit: Datur etiam eo casu actio negotiorum gestorum aduersus curatorem l. in fine. l. vltim. C. si tutor vel curator interuenit. l. vlt. C. si aduersus venditionem pignori l. 1. in fin. C. si aduersus libert.

Ex delicto competit;

14 Primo, de dolo actio, † de cuius affinisibus supra dictum.

15 Secundo; † actio quod metus causa, de cuius affinisibus similiter supra plurima tradidi, quae huc resecti possunt.

16 REALI Remedio agitur: si res † minoris sine decreto alienata sit: Hoc enim casu res potest vendicari. Si tamen alienatio iure non possit infirmari, & magnum minoris versetur incommodum: in integrum restitutio est necessaria. l. si res. 49. ff. de minoribus 25. annis. l. 1. & 2. l. 1. C. de praedictis minorum. Hinc traditur, Restitutionem in integrum locum etiam habere, vbi magistratus † decretum interuenit, vt late demonstrat Sfort. Odd. de Restit. in integrum. part. 1. quaest. 22. artic. 9. per totum.

CAPVT XVI

De Appellationis remediis.

SUMMARIA.

- 1 Officium Iudicis sine litiu constitutione procedit usque ad conclusionem. & num. 2.

3 Restitutio in integrum propter omissionem Appellationis. Et contra lapsum Iudicium, num. 4.

5 Actio in secunda instantia infirma censetur, quae in prima fuit interitata.

6 Actio in factum, si Iudex litem suam faciat.

7 Inhibicio & reuocatio attestatorum.

Interposita Appellatione; dicitur imploratum officium Iudicis, ad reformandam sententiam, à qua. Idque vel principaliter sit, ratione appellationis, vel incidenter.

PRINCIPALITER † Officium Iudicis locum habet:

Primo, † cum Iudex ex officio, sine litiu constitutione in causa procedit ad conclusionem, egregie Alin. sing. tract. exec. §. 3. c. 246.

Contra † omissionem Appellationem: petitur Restitutio in integrum, quae superflua non est, sed usum suum habet: vt pulchre hinc verbis docet Sfort. Odd. de restit. in integrum, quaest. 69. num. 4. Praemittendum est secundo, quod haec quaestio non est superflua, vel indubitabilis. Cum enim certum sit, minorem posse restitui aduersus ipsam sententiam diffinitiuam, & rem iudicatam: Scilla Restitutio sit plenior, atque utilior, quam haec restitutio ad appellandum tantum, videtur frustra quaeri: an detur restitutio aduersus Appellationem omissionem, & sic ad appellandum. Sed breuiter veritas est: hanc restitutionem vtilem, & necessariam esse in suis casibus. Nam multoties accidit, quod sententia laedi minore praeextu iniquitatis Iudicis non ex defectu ipsius minoris: vnde magis interest ipsius minoris, vel etiam maioris laedi, posse appellare, & per appellationem posse non solum suspendere sententiam & eius effectum: prout operatur quocumque ipsa Restitutio aduersus sententiam, ac si illa lata non esset: sed etiam ad condemnandum ei aduersarium; prout fieri potest per viam appellationis; non autem potest per viam restitutionis in integrum: vt dicam infra quaest. 72. artic. 1. Quemadmodum igitur magis interest, in aliquibus casibus, posse appellare, quam restitui in integrum aduersus ipsam sententiam: ita defendi potest euidenter, quod ista restitutio ad appellandum, & utilis, & necessaria sit, in casibus, in quibus magis utile est appellare, quam in integrum restitui.

Huic

4 Huic autem Restitutioni affinis est † & illa, quæ datur contra lapsum fatalium, quo nihil in Camera frequentius; & docet Stort. Odd. d. loc. quest. 70.

5 ACTIO etiam quæ in † priori instantia instituta fuit, attenditur in appellationis instantia. Ita factum in causa Herrn Caspari Abt S. Blasii im Schwarzwaldt Appellanten, contra Herrn Johan Joachim vnd Eitel Friederichen Grauen zu der Epyffen.

6 Actio in factum, etiam locum habet, † si Iudex litem suam fecisse dicatur, l. vltim. de extra ordin. cognit.

7 INCIDENTER † cum Inhibitione & reuocatio attentatorum petitur, vel decernitur: de quibus infra de Executionibus diceretur.

CAPVT XVII.

De nullitatis Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Iudex defectum ordinis iudiciarii ex officio ratum habere potest.
- 2 Iudex reuocet agentem ex capite nullitatis contrarias conformes sententias.
- 3 Iudex etiam Partibus non opponentibus processum nullum declarare potest.
- 4 Officium nobile Iudicis competit pro cassanda sententia.
- 5 Nullitas quando sola deducatur in iudicio.
- 6 Incidenter cum actione deducitur.
- 7 Restitutio in integrum concurrens.
- 8 Protestatio.

Ratione nullitatis competit officium Iudicis: idque vel sponte, vel ad instantiam Partis.

SPONTE: vel in tollendis; vel tolerandis nullitatibus.

In tolerandis nullitatibus; primo potest Iudex defectum ordinis † iudiciarii ratum habere. Alin. in praxi iudiciaria, §. 5. c. 5. numero 7. & hoc quotidie sic in Camera Imperiali obseruatur, maxime si nullitates non sint excessiue: de quo infra de Interrogatoriis latius.

3 Secundo reuocet † agentem ex capite nullitatis, contra tres conformes sententias: Ita post Zabarel. argumentis illustrat Alin. singul. tractat. de execution. §. 3. c. 80. num. 1.

In tollendis autem nullitatibus:

† cum Iudex Partibus etiam non opponentibus, processum nullum declarat. Alin. in d. sing. tract. execut. §. 3. c. 228. & luculentius cap. 259. num. 1. hisce verbis: vbi exceptio nullitatis est euident, & ex actis constat: si actor petat executionem: victus autem nullam exceptionem opponat: Iudex ex suo officio nullitatis exceptionem opponere potest, & victorem ab executione reuocare: vt inquit Bald. in l. vni. ca. C. de li. e. vni. ius sibi dicere, vt habetur in l. vbi palium. C. de transact. & tradit Lanfranc. ab Orriano. in tract. de inseruic. & appellat. in vers. vndeamus de aliquibus. num. 71. vbi inquit: Illius dicitur rationem esse, licet Bald. non alleget: quia quando nullitatis exceptio est euident, id ex actis Iudici notorium esse; & ideo ipse de facto supplere potest: cum in iis, quæ Iudici ex actis constunt, ei notoria dicantur; & ideo de facto supplere possit: vt notat Innocent. & supra sæpe diximus in cap. per tuas, Extra de testib. & in cap. ex insinuatione. Extra de appellat. & Angel. in l. si quis. ff. de inoffic. testam. & in l. plane. ff. de petit. heredit.

AD INSTANTIAM Partis competit officium Iudicis nobile † pro cassanda sententia: Ita per Bart. in l. 1. num. 14. C. quando promouere non est necesse. Franc. in cap. dicti. num. 7. de appellat. notatur in synrag. Tilm. de Benigni. decad. 3. rot. 5. Mynsing. cons. 17. num. 4.

ET VEL SOLVM imploratur, vel cum Appellatione, vel Restitutione coniungitur.

Solum: † cum tantum nullitatis fit mentio; Et sic, in causa Astmussen Meegers Appellant. contra S. Michel appellatum, ita vocatæ mense Aprili, anno 75. Actor Meeger debebat super nullitate, loco actionis, Iudicis officium implorare, cum sit principaliter intentata, Mynsinget. d. resp. 17. num. 3. & 4. pronuntiabatur tamen in ea causa non fuisse nulliter processum.

Cum Appellatione coniungitur: cum nullitas cum Appellatione † in vno eodemque libello deducitur.

Cum restitutione † in integrum, & nullitatis quærela coniungitur: de quo egregie disputatum in causa theysande Adelsbeiten

non fuit. Id autem quia difficultate & dubio non caret, addam verba Afín. *ex d. loc. §. 3. cap. 226.* quæ sic habent: Iudex appellacionis ex officio suo potest in sua sententia illud sup-
plere, quod expresse in libello petitum non fuit, si ex facti narratione, & iuris expressa & notoria dispositione colligi & inferri possit: ob id quod tunc primi sententiam corrigere non datur, sed illi addere, vt habetur in *cap. Remittimus. in versic. legitima*, in qua filia adiecta à patre grauari non potuit, licet petita non esset, vt ibi in fine expresse tradit Innocentius. Et id non solum Iudex appellacionis: sed quilibet etiam alius facere potest, vt puta primus. Nam legis autoritas id ei permittentis suffragatur, dum vult, quod illud, quod supplicandum cognoscit, supplere possit, vt est text in *l. vnica. Cod. vt qua de sunt Adhuc.* & etiam habetur in rubric illius tituli, & in *d. c. iudicet. 3. questiom. 6. & in cap. bona, il. t. Extra de postul. pralar. & in cap. cum dilectus. Extra de consuetud. & facit in argumento text. in can. iudicantem. 30. quest. fin. & idem notatur in *cap. ex renore*, & præsertim ab Imol. in *fin. Extr. de rescript. & Angel. in consil. 123. viso libello*. Quemadmodum etiam dicitur de arbitris: quod etiam super non deductis in compromisso, & pronuntiare possunt: vt notat Imol. in *cap. Quintanallus. in 21. differentiis iuramenti*, Extr. de iurciur. per c. 3. quæ habentur in *cap. nisi essent. Extra de proband.* In sequentibus neruose refutat opinionem contrariam, quæ omnia nimis longum foret hic recensere.*

AD INFIRM ANDVM ¶ libellum officium Iudicis locum habet.

Primo, si Partem videat agere sine actione; tunc enim ex officio etiam non rogatus, eam potest repellere, post Ruin. Afín. in *singul. de execut. 170. cap. §. 4. num. 1.* Et si imploratur officium eius omnino tenetur: post multa Afín. *10. d. loc.* Etiam in eo casu quando ¶ Pars non potest opponere, repugnante statuto. Afín. *d. loc. cap. §. 5.* vbi recte dicit officium Iudicis hoc casu in equitate fundari. An autem hoc eo casu procedat; vt Pars cogi possit actionis ¶ nomen exprimere, apud me expeditum non est. De eo autem Afín. *d. loc. cap. 229. numero 1.* licet inquit Iudex ex suo officio libellum autem ad

exprimendam actionem, seu agendi causam, ex qua modus agendi colligi possit, compellere potest; vt inquit Abb. in *c. dilecti filii. num. 17. Extra de iudic.* Et tradit Iason in *l. 1. in secund. notabili. Cod. de success. edict.* & faciunt ea, quæ notat Felin. in *cap. pastoralis. colum. 5. Extr. de excep.* vbi tradit an admittatur exceptio generalis. ¶ Et ideo dicunt Iudicem stultum esse, qui libellum ita generalem recipit, ex quo varii agendi modi competere possunt: cum aliter quis in vna, & aliter in alia condemnari debeat: & prout diuersi sunt modi, ita & diuersæ quoque condemnationes fieri debeant. & tradit Alexand. in *consil. 101. colum. 1. volum. 5.* Et declarat Felin. in *cap. 1. colum. 3. Extr. de litis contestat. & Andreas Barbat. in consil. 58. sapienter solum penult. volum. 2.*

Secundo: ¶ libellum, ineptam causam continentem, lacerare potest, late Afín. *d. loc. c. 66.*

Vt & calumniosum, ¶ pulchre Afín. *d. loc. 14. num. 3.* per plura ibi allegata.

Aut contrarium ¶ *cap. 62. ibid.*

Prout & contra ¶ stylum & consuetudinem formatum, *cap. 61. ibid.*

Nec non obsecrum, ¶ *cap. 64. eod. loco.*

CAPVT. XI.

De litis contestationis Remedii.

S V M M A R I A.

1 Imploratio officii Iudicis.

2 Restitutio in integrum.

3 Ex quasi contractu.

Implorari ¶ potest officium Iudicis, vt litis contestationem iniungat, vel litens pro contestata accipiat.

Restitutio in integrum, ¶ etiam peti potest aduersus omissam litis contestationem, de quo post Mauris. Sfort. Odd. de *restit. in integr. quest. 65. art. 1. part. 2.*

Agitur etiam vigore litis contestationis tanquam ex quasi contractu. ¶ Est enim litis contestatio quasi contractus, *l. 1. §. idem ait. ff. de peculio. de quo & Gentil. de iurisdic. l. 9.* Et infra latius de executionibus dicetur.

CAPVT

leum pro quo ff. de in ius vocand. Cyn. in l. i. Cod. de confess. Et quando surrogatur loco actionis de dolo. in Spec. de dolo. in princ. versic. est & actio in factum.

- 7 DATVR † & actio iudicari: quia confessus, pro iudicato habetur, l. i. & l. iulianus. 3. in fin. & l. certum. 6. § si alia ff. de confes. l. ymica. C. eodem tit.

CAPVT XIII.

De conclusionis Remediis.

SVMARIA.

- 1] Officiū Iudicis, quo iniungit ut concludatur in causa.
- 2] Causa, sepe ex officio pro conclusa acceptatur.
- 3] Derescissione conclusionis: & quando potatur.
- 4] Iudex officium impartitur, ad interrogandum ex Partibus, vel Testibus. Item ad repetendos Testes, vel alios producendos. nu. 5.

Ratione conclusionis in causa, competit officii Iudicis duplici modo: aut ad promouendam, aut rescindendam conclusionem:

AD PROMOVENDAM imploratur:

- 1] Primo, vt in causa † concludatur: quod in Camera oretenus expectitur, Parte altera contumace, vt supra de contumacia dictum.
- 2] Secundo, Domini Assessores † causam sapissime pro conclusa ex officio acceptant.

AD RESCINDENDAM itidem vel sponte Iudex officium impartitur, vel ad instantiam Partis.

- 3] Ad instantiam Partis: Cum petitur conclusio rescindi: tunc enim datur supplicatio, pro rescissione conclusionis, & admissione vltioris productionis Instrumentorum cum exhibitum ederit: ad iuramentum. iū iussu: id est, cum oblatione ad iuramentum: prout eius rei exemplum extat in causa Teuschmeisters contra Brandenburg/ 27. Ianuarii, anno 1589. quæ cum infra tit. de Interrogatoriis, ac supra part. i. & 2. fusius sint tractata: hic non in iusto: videatur tamen Sfort. Odd. de resitut. in integrum. quest. 65. artic. 12. par. 2. per totum.

Sponte Iudex officium impartitur:

- 4] Primo, † ad interrogandum ex Partibus vel testibus per l. vbiunque. de interrog. act. latissime

hæc persequitur Alin. d. sing. tract. de execut. §. 3. cap. 4. per tot.

Secundo, ad repetendos testes, † vel alios suscipiendos: de quo de repetit. test. supra, præcedentibus partibus satis dicta. & neruole discutit Alin. d. loc. c. 45.

CAPVT XIII.

De sententiarum Remediis.

SVMARIA.

- 1] Iudex sententiam non tenetur proferre, nisi rogatus.
- 2] Ex officio Iudex, ne instantia pereat, definitiue pronuntiare potest.
- 3] In causis fiscalibus ex officio Iudex pronuntiat.
- 4] In Camera Partes ad audiendam sententiam non citantur.
- 5] Promotoriales quomodo decernantur.
- 6] Mandata cum, & sine clausula, vt Iudices inferiores intra certum tempus procedant. & nu. 7.
- 7] Mandatum de publicanda sententia. Eiusque rei varia exempla addantur. Et quod hoc Mandatum utilius sit, quam Promotoriales. num. 9.
- 8] Documentum lata sententia: quod vulgo Dretheile breiff vocant. Et de eius renouatione, nu. 11.
- 9] De declaratione sententia.
- 10] Appellatio. 14 Nullitas. 15 Remissio.
- 11] Restitutio in integrum.
- 12] Reuerentia.
- 13] Renouatio sententia interlocutoria. Et an post 10. dies liceat. num. 19.
- 14] Mandatum contra magistratum aliquid illiciti mandantem.
- 15] Remedia executorialia.

Sententiæ nomine competentia Remedia ad tria competunt: vel ad promouendam sententiam: vel ad promotam impediendam, vel exequendam.

AD PROMOVENDAM officium Iudicis competit, vel spontaneum, vel imploratum.

SPONTANEVM regulariter † non habet locum. Nam non tenetur Iudex sententiam ferre: nisi petatur etiam cōtra contumacem. l. propterandum. §. si quidem. vbi dicit text. & Bar. & alii. C. de iudic. & l. ad preceptoriam: vbi etiam text. & tradit Bart. eod. tit. & iterum ideam voluit Bart. in l. si finita. §. Iulian. colum. §. ff. de damno infecto. & in l. contentaneum. C. quom. & quando Iudic. & Butt. & Panorm. in c. 1. Extr. de iudici. & Bertrand. integerrimus Iureconsultus, in doctiss.

doctiss. suis consiliis, *conf.* 279. num. 2. vol. 1. *Asin. de execut.* §. 3. cap. 161. nu. 2. Quia tamen sunt duo casus, quibus officium Iudicis non imploratum locum habet, eos subnectam.

1 *Primo* tenim ex suo officio, ne instantia pereat, ad sententiam definitivam devenire potest, ut inquit Socin. Senior in *conf.* 77. num. 3. vol. 3. per ea quæ voluit Bart. in l. *Seim & Augerius. ff. ad leg. Falcid.* *Asin. d. loc. nu. 1. ac nu. 3.* pluribus id illustrat.

3 *Secundo*, † Roman. in *singul.* §. 70. num. 1. voluit, quod in causa fiscali, vel Reipublicæ Iudex, nemine postulare, sententiam ferre possit, per text. in l. 2. §. *Senatus. ff. de iure fisci.* & voluit etiam Bart. post alios in l. 4. §. *hoc autem iudicium.* num. 25. ff. *de damno infecto.* & in l. *prope- randum.* §. *& siquidem.* in princip. vbi Iason num. 8. C. *de iudiciis.* Et sic patet, Iudicem in casibus fiscalibus officium suum impartiri debere. *Lfi vacantis.* & ibi Bart. C. *de bon. vac. lib. 10.* & in l. *si quis intra. Cod. de bon. proscriptor.* & Bald. in l. 1. C. *de hered. vel action. vendit.* vbi ponit privilegia fiscali. *Asin. de execut.* §. 3. c. 161. num. 5.

4 *Tertio*, in Camera † semper sententia, sine imploratione, & citatione singulari, fertur.

IMPLORATVM officium Iudex impartitur:

5 *Primo*, † cum promotoriales decernit, de quibus supra de citatione dictum.

6 *Secundo*, † Mandata cum, & sine clausula imploratus decernit:

Cum clausula, contra Iudicem negligentem decernuntur, ut intra tempus iustitiam administret, quo elapso, ad pœnam, Mandato infertam, in Camera proceditur. *Gail. lib. 1. obfer.*

7 28 num. 3. Ita Mandatum sine clausula † de administrandâ iustitia decretum Margar. D. N. K. Hauffstraten / & Conforten, contra H. V. Administratorem der E. S. 14. Martii, anno 94. Et partitio iniuncta 11. April. anno 95.

8 Et in specie † 10. Nouembris, anno 90. supplicavit A. Spangenberg contra H. I. W. Schoffen in Halberstadt pro Mandato ad publicandam sententiam. Nam ante Promotoriales in Camera decretæ, & desuper illi responsum: Et solum anhalten / würde ihm ein Urtheil erfolgen: sed Iudex id non fecit; sed citavit cum ad videndū rotulari acta, & trans-

mitti ad Cameram: sed Spangenberg instituit pro sententiæ publicatione. Quod cum recusasset Iudex; supplicavit pro Mandato cum clausula, quod decretum, eo quod monitus non esset inferior Iudex, dāſſ er die Acta Camera vberſchicken solte: sed magis dāſſ supplicanti in fünfzig Jahren zu seinem Recht kommen können. Et exempla extant in *symphorem. supplicat. part. 3. tit. 18. suppl. 5.* vbi decretum Mandatū pœnale, ut Iudex sententiam conceptam ferre non differret, mense April. anno 1600.

Sic & formula supplicationis ibidem, *titul. 17. suppl. 11.* habetur pro Mandato ad publicandam sententiam: vbi sic: 21. Nouembr. anno 1600. decretum: Ist gebetten Mandatum / die Urtheil in angereger Sachen innerhalb 6. Monaten zu publiciren, cū clausula crescendi: d est, Petitum mandatum ad publicandam in dicta causa sententiam intra sex menses cum clausula decretum. Item in causa Broberg contra Georg Marschall anno 1598.

Est autem eiusmodi Mandatū † multo vtilius 9 Promotorialibus: Nā promotorialiū effectus est (vbi supra de citatione docui) ut denegata iustitia, causa ad Cameram deuoluatur: Hæc autem Mandata hunc habent effectum; ut Iudices, ad quos diriguntur, præcise teneantur pronuntiare, vel pœnam Mandato infertam pendere, ac insuper Mandatum articulus, sub pœna banni, expectare.

Tertio, † post latam sententiam, Documentum in Camera latæ sententiæ, sub sigillo Imperatoris peti potest. Et si illud Documentū semel concessum †, & vetustate corruptum, 11 renouari & confirmari rogatur. Aliquando petitur declaratio sententiæ, † quæ & in Camera admittitur. Exemplum eius extat in *tom. 1. symphor. suppl. 2. tit. 14. vot. 2.*

AD IMPEDIENDAM sententiam eiusve executionem.

Primo, † competit appellatio, de qua paulo 13 post cap. 16. agemus.

Secundo, † nullitatis accusatio, de qua c. 17. 14

Tertio, † Renisio, de qua infra c. 18. 15

Quarto, † Restitutio in integrum, de qua se 16 quænti capite agemus.

Quinto, Leuteratio, † de iure Saxonico. 17
CCc 3 Sexto,

num statum minor, ac si nunquam sententia illa lata fuisset; si postea super iisdem actis iudicetur in fauorem minoris; minor solus habere dicitur sententiam pro se.

Quia autem in vnoquoque fere capite huius remedii meminimus, generaliora saltem hic, vt & ea, quæ ad sententiam spectant, attingemus.

REMEDIA autem hæc vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionib. consistunt.

3 OFFICIUM Iudicis imploratur, vel principaliter, vel incidenter, vel ante vel post litis contestationem, *cap. 2. de offic. Iud. l. quod si minor. de minorib. Vlt. in praxi, de restit. in integr. lib. 8. c. 3. nu. 3. & 4. Innoc. in cap. cum ex lite. in numer. 2. & 6. de Restitut. in integr.* Ita notatum in causa Annen Buchelbergerin contra Eudwig Eudwiesingeri / vbi Correferens late deducit, quare sæpe expediat hoc Remedio vti; præsertim si non in iure petatur.

4 Similiter dicebatur imploratum officium Iudicis, inferuiens actioni institutæ, in causa Gassit contra Johan von Naß / genant Fremg.

In specie autem Iudex officium impartitur vel sponte, vel ad petitionem Partis.

5 SPONTE: si contra I. minorem vel Ecclesiæ sententiatum sit, late Asin. in singul. exec. tract. 5. c. 190.

6 AD INSTANTIAM I. Partis: in specie in casu prædicto: quotiescunque per sententiam ita læduntur personæ privilegiatæ, vel aliæ, vt iustam restitutionis causam habeant: quod variis modis contingit, de quo consulatur egregie docens Sfori. Odd. d. loco. quest. 72. 73. & 74. Huic autem remedio affinia sunt.

7 Primo nullitatis. Nam I. implorari officium Iudicis solet.

Primo, si contractus sit ipso iure nullus: vel ipso iure quod gestum est, non valeat. Hoc enim casu in integrum restitutione opus non est, *l. in causa. 16. in princip. versic. nam si commun. & 9. Pomponius. in fine. ff. & l. si curatorem. 3. Cod. de in integrum restitut. minor. l. cum & minor. 4. Cod. si aduersus rem iudicatam. l. quos retrahit. in princip. Cod. si aduersus libertatem. l. cum se-*

quentibus. Cod. in quibus causis in integr. restit. non est necessaria.

Secundo, Si cum curatore minoris principaliter, non intuitu minoris est contractum, tunc iure tutus est minor, nec opus habet in integrum restitutione, *l. si creditor. 4. C. si tutor vel curator interuenit.*

Tertio, ratione nullitatis processus. Petitur enim sæpe I. in Camera Citatio ad videndum se restitui, vel in euentum processus super nullitate, vt factum est in causa Dautid Hoenig nomine vxoris, contra Episcopum, Civitatem, & Consortes in Ostiastrug.

Secundo; petitio I. Executionis; de quo sic habetur in decisio. Cameræ in verbo, Error: Non impeditur executio, præstita cautione de restituendo in casu retractationis, *cap. suscitati. & ibi Innocent. Abb. & alii de restitut. in integrum. l. al. in l. 4. §. condemnatum. inu. 22. & 25. de re iudic.* Ita factum in causa Wendel contra Wendel 5. Maii, anno 65. Nota: contrarium tenet Gail. 1. obseruat. 190. secundum cuius sententiam, etiam in causa reuisionis Nürnberg contra Brandenburg / anno 84. pronuntiatum.

Tertio, Reuocatio I. interlocutorie sententiæ per errorem latæ: de quo supra de sententiis dictum est.

IN ACTIONIBVS consistentia Remedia, vel realia sunt, vel personalia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu autem; vel vero, vel quasi.

Vero: rursus vel nominato, vel innominato.

E nominato, I. mandati actio contra Procuratorem, qui sua negligentia terminum labi passus est, de quo sic loquuntur decis. Camer. in verbo termini circumductio. Quando terminus error, vel negligentia Procuratoris purificatur: & sic Principalis, ex culpa, & negligentia sui Procuratoris læditur: contra eundem habet regressum pro indemnitate consequenda, maxime si sit soluendo. Itaq; tali casu restitutio petita denegatur. vide Myusinger.

respon.

4. Huic autem Restitutioni affinis est † & illa, quæ datur contra lapsum fatalium. quo nihil in Camera frequentius; & docet Sfort. Odd. d. loc. quæst. 70.

5. ACTIO etiam quæ in † priori instantia instituta fuit, attenditur in appellationis instantia. Ita factum in causa Herrn Caspari Abt. S. Blasii im Schwarzwaldt Appellanten, contra Herrn Johan Joachim vnd Eitel Friederichen Brauen in der Epyffen.

6. Actio in factum, etiam locum habet, † si Iudex litem suam fecisse dicatur, l. vltim. de extra. ordin. cognit.

7. INCIDENTER † cum Inhibitione & reuocatio attentatorum petitur, vel decernitur: de quibus infra de Executionibus dicitur.

CAPVT XVII.

De nullitatis Remediis.

S V M M A R I A.

1. Iudex defectum ordinis iudiciarii ex officio ratum habere potest.
2. Iudex reuocat agentem ex capite nullitatis contrates conformes sententias.
3. Iudex etiam Partibus non opponentibus processum nullum declarare potest.
4. Officium nobis Iudicis competis pro cassanda sententia.
5. Nullitas quando sola deducatur in iudicio.
6. Incidenter cum actione deducitur.
7. Restitutio in integrum concurrit.
8. Protestatio.

Ratione nullitatis competit officium Iudicis: idque vel sponte, vel ad instantiam Partis.

SPONTE: vel in tollendis; vel tolerandis nullitatibus.

In tolerandis nullitatibus; primo potest Iudex defectum ordinis † iudiciarii ratum habere. Afm. in praxi iudiciaria, §. 3. c. 5. numero 7. & hoc quotidie sic in Camera Imperiali obseruatur, maxime si nullitates non sint excessiue: de quo infra de Interrogatoriis latius.

2. Secundo reuocat † agentem ex capite nullitatis, contra tres conformes sententias: Ita post Zabarel. argumentis illustrat Afm. singul. maist. de execution. §. 3. c. 80. num. 1.

In tollendis autem nullitatibus:

† cum Iudex Partibus etiam non opponentibus, processum nullum declarat. Afm. in d. sing. tract. execut. §. 3. c. 128. & luculentius cap. 259. num. 1. hinc vel bis: vbi exceptio nullitatis est euident, & ex actis constat: si actor petat executionem: victus autem nullam exceptionem opponat: Iudex ex suo officio nullitatis exceptionem opponere potest, & victorem ab executione recedere: vt inquit Bald. in l. vnic. ca. C. mel. c. vni. ius sibi dicere, vt habetur in l. vbi passum. C. de transf. & tradit Lanfranc. ab Orriano. in tract. de interloc. & appellat. in vers. videamus de aliquibus. num. 71. vbi inquit: Illius dicitur rationem esse, licet Bald. non alleget: quia quando nullitatis exceptio est euident, id ex actis Iudici notorium esse; & ideo ipse de facto supplere potest: cum in iis, quæ Iudici ex actis constant, ei notoria dicantur; & ideo de facto supplere possit: vt notat Innocent. & supra sæpe diximus in cap. per tuas, Extra de testib. & in cap. ex insinuatione. Extra de appellat. & Angel. in l. si quis. ff. de inoffic. testam. & in l. plane. ff. de petit. heredit.

AD INSTANTIAM Partis competit officium Iudicis nobile † pro cassanda sententia: Ita per Bart. in l. 1. num. 14. C. quando promouere non est necesse. Franc. in cap. dilecti. num. 7. de appellat. notatur in syntag. Tilm. de Benigni. dec. 3. vot. 5. Mynsinger. cons. 17. num. 4.

ET VEL SOLVM imploratur, vel cum Appellatione, vel Restitutione coniungitur.

Solum: † cum tantum nullitatis fit mentio; Et sic, in causa Xstmußen Mergers Appellant. contra S. Michel appellatum, ita votat mensis Aprilis, anno 75. Actor Mergers debebat super nullitate, loco actionis, Iudicis officium implorare, cum sit principaliter intentata, Mynsinger. d. resp. 17. num. 3. & 4. pronuntiabatur tamen in ea causa non fuisse nulliter processum.

Cum Appellatione coniungitur: cum nullitas cum Appellatione † in vno eodemque libello deducitur.

Cum restitutione † in integrum, & nullitatis querela coniungitur: de quo egregie disputatum in causa Weylsand Adelheiten

Depens jetzt dessen Erbē/ wider Jacob Söns, & adnulla talis coniunctio per doctrinam Bart.in *si quis expresse. numero 9. de Appellat.* decretum enim: Acta, reservatis probatoriis, nulla esse, & permillum, vt de nouo in Camera procederetur, hoc modo: Ist erkendt/ daß die Acta voriger Instanz / als mangelt/ haßt vnd nichtig / Doch die Probatoria ver- behaltendt / zu cassiren, auch gedachte Par- theyen von neuem in der Hauptsachen / an diesem hochstblichen Kayserlichen Cammer- gerichte zuzulagen / vnd zu zulassen seyn / als wir diesfblige auch respectiue hienit restituiren, cassiren, vnd zulassen/ compensatis expensis, hoc est: Decenimus acta prioris instantiæ, tanquam defectuosa & nulla (probatoriis tamen reservatis) cassanda, & dictas Partes de nouo in causa principali in hoc augustissimo Imperiali iudicio ad agendum admittendas; sicut & eas hoc decreto respectiue restituimus, cassamus, & admittimus; compensatis expensis. Et aliud præiudicium allegatum in causa Galschenburg contra Galschenburg/ anno 1553. Mynsing cent. 2. obser. 25.

- 8 Illud finaliter notandū ꝛ protestationem esse præseruatiuum nullitatis; idque operari, ne nullitatem tacite approballe quis videatur.

CAPVT XVIII.

De Reuisionis remedii.

S Y M M A R I A.

- 1 Supplicationis remedium.
- 2 Conditio ex constitutione Imperii de Reuisionibus.
- 3 Conditio ex recessu Deputationis. anno 1600.
- 4 Appellatio. Et in specie de Iudice male informato, ad melius informandum. num. 5.
- 6 An appellatur à Reuisione inferiore: Et quid in Reuisione Camera. num. 7.
- 8 Reuisionis remedium non est perpetuum.
- 9 Damnum sua culpa sentiens sibi imputare debet.
- 10 Appellatio ab eodem ad eundem non valet.
- 11 Reuisionis in integrum, & an ea petita locus sit Reuisioni.
- 12 Reuisioni an magis Reuisioni, quam supplicationi equiparetur.
- 13 Reuisionum nomen, quemodo petatur, vt contra eos excipi possit.
- 14 Reuisioni ob lapsum temporis nulla pronuntiari possit.

Petitur Reuissio, remedio supplicatorio, ꝛ vt communiter proditum est. Cum hoc, autem Remedio affinitatem habent.

Primo, Conditiones ex constitutionibus Imperii, duobus casibus.

Quorum prior est: ꝛ cum Reuisiones petuntur ab iis, qui per sententias in Camera latis se grauatos putat: quibus certa forma in constitutione de Reuisionibus præscripta est.

Alter: cum Reuisiones in causis, in quibus, obstante priuilegio, appellare ad superiorem non licet, petuntur ex Reuissio ꝛ Deputationis anno 1600. vbi præscribitur, quomodo Iudices in causis eiusmodi, in quibus appellare non licet, acta de nouo inspicere debeant.

Secundo, Appellatio, de qua supra, in cap. de appellat. dictum: ꝛ quia magnam cognitionem habent. Bender. de Reuiss. in proem. num. 2. tractat. de reuiss.

Duplici autem modo, maxime hoc Remedio vitimur.

Primo, ꝛ cum à Iudice male informato ad melius informandum appellamus, l. 1. §. quaesitum. ff. de appellat. l. 3. Cod. de Relat. Reuiss. de supplic. in præfat. quest. 9. numero 49. & seq. post Baldum Laudens. doctiss. Grammat. decis. 34. num. 2. & 3. Boxdorf. ad gloss. Sandtrecht/ libro 3. artic. 26. num. 5. Vide tamen Gaul. lib. 1. obseruat. 155. num. 7.

Secundo, cum à Reuisione inferiore appellamus ad Camera, de quo sic in decisionibus. Camera in verb. Reuissio: disseritur; A Iudice reuisionis appellatur ad Camera, secundo opinionem Bartol. in l. 1. ff. de legat. 2. Pannotit. consil. 28. colum. 1. Rom. consil. 261. Ita iudicatum in causa Harbart contra Margaretham Weyermans/ & Consorten.

An autem hoc ꝛ in Camera Reuisionibus locum habeat, egregie discutitur in symphor. part. 2. tom. 1. titul. 14. vol. 4. hisce verbis: Quoniam Dux B. M. à sententiis quibusdam interlocutoriis in Camera, in Executionis processu latis, ad Reuisionem prouocauit: videndum erit de duobus potissimum. Primo, An Camera, non obstante Marchionis prætena appellatione, ad executionem sententiæ definitur.

tuur

tunc procedere poterit. Alterum : Si potuit : An recte processum sit. Quoad primum : notorie constat, iure positum in causa principali Revisionis, culpa Marchionis extincta, plane conspiciam & desertam esse, cum per ipsum steterit, quo minus ea debito & praefinito ex Ordinatione tempore, effectum suum acceperit : & nullo modo per D. Assessores, qui ad evitandam omnem detractionis suspicionem, sine omni exceptione temporis, & personarum, ultro se Revisorum cognitioni subiecerunt, uti ex actis Revisionis plenissime videre est : ad quae brevitatis gratia Assessores se referunt. Plane non dubito, etiam Caesari & Statibus fidelissimam quoque eorum omnium relationem esse factam. † Non enim Revisionis beneficium & remedium perpetuum est, sed suos certos in Ordinatione limites & fines habet, quos ad vnguem servare necesse est : Sicut etiam supplicandi licentia biennii metas in iure habet, ultra quas non extenditur, *Audent. quae supplicatio, & ubi communiter Dd. C. de precib. Imper. offer.* Damnum igitur quod sua culpa Marchio sentit, † sibi & non aliis imputare debet. *c. damnatum. de reg. iur. in 6.* Atque hanc desertionem culpa Marchionis commissam, praetensa Appellatio a decreto Revisorum interposita, nulla ratione excusare poterit. Primo, quia nihil facilius esset, quam in processu Revisionis, ad differendam executionem (quae tamen de iure communi pendente Revisione, non suspenditur, *d. ausb. quae supplicatio.*) quæsito aliquo fucato grauvaminis colore, appellationem interponere : & hoc pacto summi Consistorii sententias earumque executionem illudere : adeoque licet in infinitum contra ius, Ordinationem, omnemque aequitatem protrahere. Res profecto exemplo perniciosam, & a Statibus diligenter ad animum retinenda : quorum maxime omnium interesse debet, ne huiusmodi inaudita exempla, ab inferioribus etiam plebeis, & infimae conditionis hominibus in frequentiam, magno Reipublicae malo, trahantur. Quae esset tandem rerum iudicarum auctoritas, si talis appellandi licentia & remeritas in Imperio, in summo tribunali Caesaris & omnium Statuum iudicio tolerari deberet. Quibus accedit, quod Assessores quoque, per-

tiniam absentibus, Assessorum officio cum laude defunctis, graue admodum esset, si ad arbitrium cuiuslibet, sine discrimine temporis & loci, contra ius commune, contra dispositionem Ordinationis, & omnem denique rationem, huic reuocandi necessitati in perpetuum & infinitum subiacere deberent. Et ut propius ad rem accedamus : deinde non excusatur desertionem interposita Marchionis appellatio à dicta sententia interlocutoria Revisorum. Nam licet ex sententia Philip. Franci in *c. pastoralium. num. 22. de Appell.* & Decii l. pen. nu. 36. *C. de pat. ab Interlocutoriis*, in processu Revisionis latius appellare liceat, ut Marchio in suis grauaminibus deducit : tamen illam doctrinam in Revisionibus Camerae locum habere non existimo. Ratio : quia Revisores Celsatissimi & omnium Statuum, quorum nomine nituntur, personas repraesentant, & unam operam naturant, text. *not. ab. in l. 1. in fi. C. de off. Vicarii.* & ibidem Alber. in *fin. l. 2. C. de off. eius qui vicem alius. l. ad.* Et sic ordinariam à lege iurisdictionem habent, non delegatam *d. l. 2. iuncta gloss. verbo, Reitor. in fin. Alex. ad rubric. de off. eius cui mand. est iurisd. num. 16. Mar. part. 4. distinct. 5. num. 5. cum multis seqq. Ferrar. in form. alt. realis. verb. nec non vicario.* Quemadmodum igitur à decreto Caesaris, & Statuum, si personaliter praesentes essent, in causa Revisionis, circa processum non posset appellari : ita nec à Vicariis, per rationem praedictam : cum ab eodem ad eundem non valeat appellatio, † *c. Romana. de appell. in 6. & ubi gloss. Ferrar. ubi supra.* Et tale argumentum in iure, à maiore ad minus negative firmissimum est. Euerhard. in *loc. à maior. per tot.* De quib. cum latus infra de interrogatoriis dicendum sit, hic integrum votum recensere non est opus.

Tertio, Restitutio in integrum, etiam hic locum habet : ubi tamen illud notandum, † petita restitutione in integrum, eaque non obtenta, non facile esse locum Revisioni : nec Restitutionem alteri, quam cum renuntiatione Revisionis fieri posse. Quod bene notandum : quia de eo non semel à Dominis Cameralibus in utramque partem disputatum est : & haud scio, an ab hac opinione maior pars fuerit aliena. Hinc autem rem alter decidit, & iuris rationibus inspectis, forte rectius,

Gama *de off. no. num. 12.* hisce verbis: Nec obstat, quod allegari potest in contrarium; semel iam fuisse supplicatum, ut processus reuideretur, & succubuisse minore: ergo non debet iterum per viam Restitutionis admitti: quia semel tantummodo licet supplicare, ut concludit Spec. in *tit. de supplicat. §. 1. in princ. & in §. differt autem in fine.* & tradunt Doct. in *Authent. quia supplicatio. Cod. de prec. Imperat. offer.*

- 12 Cum vero † Restitutio in integrum magis æquiparetur Supplicationi, quam Appellationi, ut constare potest ex dictis Specul. *loc. præallegato, & per gloss. in verbo, supplicauit. cap. ex litteris. de in integrum restitutione.* ubi notant Innocent. & alii omnes; videtur in effectu, quod petendo nunc Restitutionem, bis supplicetur, non obstat (inquam) hoc argumentum: quia text. in l. *fin. Cod. si sapius in integr. restituit. postul.* exprimit eum licite in vna eademque causa iterum restitutionem postulare, quando novas defensiones præterit minor habere, ut in præfenti. Igitur non est dubitandum, quod Anton. Sineragd. minor, post denegatam processus reuisionem, possit in integrum restitutionem postulare, maxime quod in casu prædicto non supplicatur bis: sed cum semel supplicatum fuerit ad processus Reuisionem, in quo contra minorem pronuntiatum fuit; nunc petit per viam restitutionis in integrum admitti, ad allegandum ea, quæ ommissa sunt, & quæ si allegata fuissent, in fauorem minoris iudicatum fuisset pro ipso minore. Item & non obstante iuris communis remedio, quo hactenus isti minores vsi sunt, possunt nunc restitutionem aduersus sententiam petere, ea ratione: quia remedium istud restitutionis in integrum, cum sit extraordinarium, non debet intentari, nisi cessante omni iuris ordinarii remedio, ut in *lin. cause, in princip. ff. de minor. declarat in specie Bartol. in l. fin. Cod. si aduers. rem iudic.* tradit latius in *lin. pronuntialis. ff. de noui oper. nuntiat.* Et conclusio petitionis erit, ut restitatur aduersus dictam sententiam, & reponatur in eo statu, in quo ipse erat, quando poterat allegationes omittas allegare: & ut visis iustis, & de nouo oblati iuribus, & rationibus, rescindatur sententia prædicta, & iterum super illa causa pro-

nunzieretur. Ista est Bartoli doctrina in l. *diuinculum. fin. ff. de minorib. & in l. 1. ad fin. Cod. si aduersus rem iudicatum, per text. in l. 1. Cod. si aduers. lib. ibi. aras sua iustificationem liris admittit: declarat Abb. in allegato cap. ex. inter. de in integrum restitut. ea ratione; quia Restitutio nihil aliud est, quam in pristinum statum repositio, *l. quod si minor. §. restitutio. ff. de minorib. Bart. in l. ab hostib. §. sed quod simpliciter. ff. Ex quibus causis maior.* Possit autem restitutione in integrum à minore peti, ob omittas iuris ac legum allegationes, etiam post latam sententiam, nulli dubium esse debet, per text. in *l. 1. gloss. in l. minor 25. annor. omittas. ff. de minor. probatur in text. ubi notant Doctores in l. 1. Cod. de sentent. & re iudic. & in l. penult. in verb. prætermiserunt. C. de in integrum restitut. minor. & tenet Speculat. in *tit. de allegatione, vers. quid si omittas.* idem Speculat. in *tit. de in integrum restit. §. 2. in princ.* Allegationes autem, quas de nouo pro minore allegabam, colligi possant ex conclusionibus sequentibus. Addatur Petz l. 8. *tit. 4. colum. 389. & seq. lib. 1. Ord. Rebuffi. Menoch. & alii, quos allegat Azeued. lib. 4. recep. in rubr. tit. 19.***

Quarto: officio Iudicis, ad exemplum eorum, quæ supra de nominibus testium, & Instrumentorum editione dicta sunt, petuntur communicari nomina Reuiforum, † ut possit contra eos expici: Sic notatum in causa Virmunt contra Virmunt. 13 Item in der Pfalz Wormundsfache / anno 1588. Et notatum in *de off. Cam. et. verb. Reuifis.*

Quinto † ex officio quoque peti-
tur, Reuifionem, quæ per lapsum temporis expirauit, nullam pronuntari, de quo d. *ver. 4. num. 14. & 25.*

CAPVT XIX.

De Executionis remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Si dua sine sententia, confirmans, & confirmata, ad quam agatur.
- 2 Magna esse efficacia, an in modum actionis, vel executionis, Executio petatur. & num. 38. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. ubi variis effectibus recensentur. Et quod quidam patens non differre, num. 49. Et de scriptis triungue. nu. 52.
- 3 Executio sine clausula.

4 EXECU-

- 4 *Executorialia mandatum cum clausula.*
 5 *Alitis in factum: Et quod sit duplex in factum. nu. 51.*
 6 *ubi de alitione, qua alitis deficientibus datur contra*
 7 *tertium qui non vult exequi. Et quotiens mutare*
 8 *hic licet actionem. num. 6.*
 9 *Executio: cum summa est.*
 10 *Mandata cum clausula quomodo resoluantur in sim-*
 11 *plici Citationem. num. 9. & 10.*
 12 *Mandatum executorialia sine clausula.*
 13 *Compulsoria pro editione Instrumentorum.*
 14 *Promotoriales.*
 15 *Brachium seculare implatur: Etiam in Camera, in*
 16 *causis matrimonialibus. num. 15. Maxime contra*
 17 *contumacem executionem: non tamen aliter,*
 18 *quam si sententia ab Ecclesiastico lata in rem iudi-*
 19 *catam transierit. num. 16. & 17.*
 20 *Prole pacis.*
 21 *Mandata de non grauando, nec molestando.*
 22 *Mandatum sine clausula cum inferior executus sen-*
 23 *tentiam, quod Camera facere debebat.*
 24 *Inhibitiones contra Magistratum.*
 25 *Mandata inhibitoria.*
 26 *Iudex ex officio non rogatus attentata reuocat.*
 27 *Attentata reuocantur officio Iudicis. & nu. 25.*
 28 *Mandata de relaxando captiuo, si pendente.*
 29 *Mandata de soluendo excoisoriale.*
 30 *Misio in possessionem.*
 31 *Mandata pro sequestratione.*
 32 *Actio in factum. & num. 32. 33. & 34. ubi diffinitur,*
 33 *an propria hac sit actio.*
 34 *Ex sententia interlocutoria nascitur exceptio.*
 35 *Ex Arbitri sententia quare non nascitur alio.*
 36 *An actio hac beneficii, vel fructu iuri sit.*
 37 *Confessio, transactio, & insinuandum quotiens acqui-*
 38 *parentur.*
 39 *An promissus actio in factum & alia iudiciali acci-*
 40 *pianur.*
 41 *Officium Iudicis regulariter paratam habet execu-*
 42 *tionem.*
 43 *Quatenus officium Iudicis cum actione concurrat.*
 44 *Officium Iudicis datur contra tertium possiderem. &*
 45 *omni actione deficiente, euerit tertium, cui sine*
 46 *pœna inuocatum, re exequatur. nu. 33.*
 47 *Actio confessoria.*

EX sententia, quæ ante & in promulgatione actionis temedia dentur, h: ænus dī-
 ſum: Nunc de remediis, sententiam conſe-
 quentibus, dicendum: Vbi ante omnia mo-
 niendum: Si duæ ſint ſententiæ, conſiſtans,
 & confirmata: † tunc ex confirmante agi de-
 bere, per l. tale pactum. §. qui promouit, & ibi not.
 ff. de pact. l. fur. §. 1. & ibi not. ff. de hi qui notant.
 infam. not. gloſſ. & Doct. in l. ff. de re iudic. & in
 d. l. eos in princip. & in ſchreographia. in gloſſ. penult.
 per illum text. ff. de adminiſtr. sub gloſſ. in l. ſi quis

prior per illum text. ff. ad Trebellian. & in §. ſi quis
 prior. Inſtit. Quibus mod. ſeſtam infirm. & gloſſ. &
 Doct. in cap. paſſoralis. §. præterea. in verb. diſ-
 cuſſa, & in cap. coram dilecto, in gloſſ. fin. ff. de offic.
 deleg. Specul. in tit. de execut. ſentent. §. 2. verſ. ſed
 pone. & Iacob. Butt. in l. 1. Cod. quando promou. Ex
 quibus concludo, vt dixi, ſecundam ſenten-
 tiam mereri executionem, circa contenta in
 prima ſententia. Et in contrarium non poſſet
 adduci nullitas primæ ſententiæ. verba ſunt
 Alexand. conſ. 11. num. 7. Actio namque, ſub-
 ſecuta ſententia, ex ſecunda ſententia confir-
 mata oritur, non ex prima confirmante, vt no-
 tatur in Leo. C. de appellat. Alin. in ſing. execut. tract.
 §. 6. 3. num. 50.

R E M E D I A autem, quæ hic compe-
 tunt, vel in imploratione officiū Iudicis, vel in
 actionibus conſiſtunt. Quod bene notandum:
 Eſt enim interea magna differentia. † Nam ſi
 in actione conſiſtant, habet inſtantiam; ſecus
 ſi in imploratione officiū Iudicis. Ita relatum
 in cauſa Johan. Eberhardi Proſſi qu. S. Pe-
 ter contra Schopper.

O F F I C I V M Iudicis imploratur: vel ex
 actu iudiciali, vel extraiudiciali.

Ex actu iudiciali autem: vel ad pro-
 mouendam vel impediendam executionem.

Ad promouendam executionem;

Primo, † cum Executoriales à Camera, ad
 exequendam Cameræ ſententiam petuntur,
 quæ & ſine clauſula decernuntur. formulam
 vide tom. 2. ſymphorem. part. 3. tit. 11. ſupplis. 6.

Secundo, ad magiſtratus inferioris ſenten-
 tiam executioni mandandam: & decernun-
 tur cum clauſula: † cui etiam citatio an-
 nexa: ac dicitur officium Iudicis imploratum.
 Quæ autem hinc vtilitas reſeucat, ex vo-
 to in cauſa Sparr contra Abbatem Vrsber-
 genſem, huc reſerre libet: vbi diſquiſitio
 ſequentibus verbis inſtituta fuit: Mandatum
 executorialia cum clauſula emanatum, vt in
 relatione dictum, quo inianctum Abbati N.
 vrintra quatuor meſes ſub pœna decē mar-
 carum, ſententiæ, ad requiſitionem Aſtoris,
 executioni mandaret, vel ſi grauaretur, &c.
 Cum igitur petat, ob non paritionem, eum
 condemnari, vel ſaltem paritionem injungi:

puto Iudicis officium implorari; per not. Bartol. in l. *Instrumenta*. nu. 1. Et Alex. num. 6. de re iudic. l. 4. §. *ait Prator d. tit.* Bald. in l. 2. num. 2. C. de exco. rei iudicate. cum hoc casu sententia liquida sit, Alex. d. l. *Instrumenta*. num. 7. non moror, quod, attenta positionibus annexa petitione, videatur iniuncta et actio iudicati in factum, quæ & pro executione sententiæ competit, Bart. & Alexan. in d. l. *Instrumenta*: quia lis contestata est super et petitione pænæ: & sic non licuit Actori postea in positionibus actionem mutare. Et sic forte non opus fuisset solennem processum instituere, per libelli oblationem, litis contest. &c. cum executionis causa summaria sit. Bald. in l. 1. no. 9. C. de senten. 7
8 *que sine cert. quantis.* Sed cum et Mandatum sit cum clausula, & per comparisonem omnino in simplicem citationem resolutum videtur, & amplius ad pœnam procedi non posset: Breuiter concludo, pœnam recte petitam: Et præmitto, à præcepto cum clausula iustificatione hic Iudicem incipere, gloss. Bartol. Alexand. l. de pupillo. §. *meminisse. de noui operis nuntiatione.* & ex stylo Camera pœnam recte peti posse. Nec verum est, quod mandata hæc
9 executioni iura simpliciter resoluantur: et quia duo alternativè præcipiuntur: ut pareat, de que partitione doceat, vel compareat ad videndum se declarari, &c. Secundo, et ut alleget iustas causas, cur non teneatur parere. Ergo in effectu tenetur parere, vel causas, cur non teneatur, allegare. Cum igitur non paruit: videndum an iustas causas allegarit; alias enim poterit in pœnâ declarari, si Actor narrata Mandati iustificari: et tum non resolutum Mandatum, quoad Iudicem in simplicem citationem: quo casu, si patet præceptum esse iustum, debet confirmari, Bald. in l. *nec quicquam.* §. *vbi decretum. numero 5. de officio procen. sili.* Alexand. in l. *si finis.* numero 8. de damno infect. Et fertur sententia, ut pareat intra tempus Mandati, sub pœna eiusdem: nec opus est Parti victrici hoc casu executorialibus. Sic quotidie in Camera observatur. Et sic factum in causa Dachstein contra Hoffwart. Hæc in d. clausula relecta. Formulam vero supplicationis, pro Mandati executorialibus, vide in symphor. supplie. tom. 2. part. 3. tit. 17. per

tot. vbi refertur exemplum reces de anno 93. 13. Iunii. Nonnunquam decernitur tale Mandatum sine clausula: et de quo ita legitur in decision. Camera, in verb. *Mandatum sine clausula*: Mandatum executoriale sine clausula decernitur, in debitis: vbi Reus renuntiauit foro, & elegit Camera in executione: et in causa Wittor contra Baumgarten. & in causa Welslinghausen Grav Wittib von Zimen / contra Wewenar / den 12. Decembris, anno 65. Echter contra Garbach.

Tertio, cum dictis processibus petuntur aliquando et Cõpulsoriales, pro editione Instrumentorũ, ad docendam quantitatem, quæ petitur: Ita in causa Birnmunt contra Birnmunt. multi Domini decernunt eos, reliqui adhuc differendos putabant: quod etiam obtinuit.

Quarto, dantur etiam sepe Promotoriales ad magistratum, et ut executionum maxime si documentũ non extet: quod quidam ex Dominis in quadã causa anno 1581. 13. Ianuar. voluit. vbi tamen alii Mandata executoriale decreuerunt.

Quinto, brachiũ et seculare imploratur: Ita factum in causa Enden cont. Dersingen: vbi implorabatur brachiũ seculare, ratione latarũ trium sententiarũ à Legato Põtificis. Formula extat in causa Vniuersitatis Colonien. cont. die Statt Lemgaw: vbi tamen recte denegata petitiõ; vt constat ex symph. suppl. p. 2. tom. 1. tit. 5. suppl. 1. Rectius autũ supplicatũ. suppl. 3. 18. Augusti, ann. 1591. & de ci. Camera hoc innuunt, in verb. *Brachiũ seculare.* et Aliquando etiam Mandata executorialia sine clausula decreta, etiam in causa matrimonii, à Iudice & officiali Monasteriensis, tenentia lata 17. Augusti ann. 91. in causa Anne von der Auer contra Wittelsfeld von Thinnen zum Bensfeld. Gail. 1. 1. 15. Et lib. 2. de pac. publ. c. 2. c. 13. et 17. nu. 34. Itẽ in causa Vici di Weisen Caplan S. Catharinæ Altars zu Speyr / in S. Peters Kirchen contra Rudolph von Zwislen / &c. cont. orten 5. Septemb. ann. 73. brachiũ seculare inuocari, & desuper Mandata executorialia decreta cõ clausula in causa Wormbs cont. Staden / 5. Febr. ann. 91. Itẽ Tinnen cont. Auer / 15. August. ann. 91. Et Mandatũ executoriale sine clausula decretum in causa Lucie Bucher in causa Adã Recken / Aporettern zu 319. April. ann. 92. Contra cont. re. neutem

16 remnentem ꝑ excommunicationis sententiam, brachiū seculare inuocari pōt, addit Oldrad. ad conf. 89. Inuocatio brachii secularis non habet locū, nisi sententia ecclesiastica ꝑ lata trāscierit in re iudicata, etiam si Reus, cōtra quem Mandatū pōnale petitur, sit excommunicatus, aggrauatus, reaggrauat⁹, & interdictus. Quid iudex secularis requisitus à Iudice ecclesiastico, pro executione sententiæ eiusdē Iudicis ecclesiastici, nō vult impartiri brachiū seculare, re & tali casu ad Camerā peruenitur. Et ad talē Iudicis ecclesiastici requisitionem decernuntur processus, per *Auth. & differētē Iudices, in pr. Auth. statumini. C. de Epis. & cler. Bart. in l. de pupillo. §. neminis se. n. 5. Alex. ibid. n. 12. de nomi. op. nunt. Ordin. p. 2. tit. 26.* Plura qui de hac re indagare vult, legat tract. quē conscripsit hac de re, ann. 1599. F. Michael Agia Hispan. de exhibend. auxil. sine de inuocatione vniūsq; brachii, vbi pag. 1. multos Iuriconsultos, qui de hac materia commentati sunt, recenset.

17
18 Sexto, super fracta ꝑ pace: cum quis ob latam sententiā alicui bellū inferre tentat, & literas dissidationis, vulgō V�schreibsch. scribit, & Braydtſchaz indicit. Sicut eiꝯmodi Mandatum decretū ad instantiam Herm. Dürgermeister vñ Vñar der Statt Nordthausen/cōt. Kerſten Heynen/vñ Hansen Montag. 5. Maii, anno 1559. cuius narrata notari digna sunt.

19 Septimo, Mandatū ꝑ de non grauando, moleſtando, vel turbando contra latam sententiam in Camera quotidie decernuntur; quod & attestatur decii. Cameræ, in verb. Mandatum sine clausula. §. si. & in d. verb. fol. 191. sic ait: Mandatum sine clausula extādet cōtra illos, ꝑ et vāꝑ contra rem iudicatam geſthan / vt in causa der vñr Dörſter in Hatgaw contra Hanaw/ann. 79. & 1. Iulii, anno 88. Item der Statt Tull/ contra Episcopum jñ Tull. Wimpffen contra Wimpffen/anno 88. quamuis potius religionis causa: Exemplū talis mandati extat in lymphor. suppl. tom. 2. p. 3. tit. 10. suppl. 12. de anno 1593. 4. Septembris.

Ad impediendam seu tollendam iniuste factam executionem.

20 Primo, Mandatum sine ꝑ clausula decernitur, cum Ciuitas sententiā in Camera confirmatā executā est, cum non ad illā, sed Came-

ram spectaret: Ita decretum tale Mandatum contra Senatum der Statt Landaw / ad restituendum omnia in pristinum statum.

Inhibitiones, ꝑ contra magistratum, petuntur, quæ etiam decernuntur, si sententia sit definitiua, vel definitiua vim habens. de quo nihil atinet dicere, cum obuia cuiq; & videri possunt in decif. Camera. verbo, Inhibitio.

Secundo, ꝑ decerni etiam possunt Mandata inhibitoria: Differunt autē, vt habetur in decif. Cameræ, in verb. Mandata inhibitoria, quod plus est Mandatū, quam Inhibitio ꝑ decernere: In illo enim proceditur, vt in Mādaris sine clausula: in hac vero vide formam procedendi in vot. D. S. Brandenburg cōtra Vñsalzgraff Casimirum: In illo citatio; in hac vero nulla annexitur; Et si contradiciatur, tum demum petitur archio Inhibitio, & Citatio ad videndum se incidisse in penam simplicium.

Tertio, ratione attentatorum lite pendēte factorum Iudicis officium locum habet: idq; vel sponte, vel ad instantiam Partis.

Sponte Iudex ex officio ꝑ reuocat attentata sine libello, per cap. non solum, & ibi Canonista, de appellat. late per rationes Alin. singul. tractat. de processib. execut. §. 3. c. 181.

Ad instantiam Partis, de quo sic disseritur in decifion. 39. Camer. sub nomine Gilmanni. numero 7. ꝑ Puto autem in nostra causa extra ordinem Iudicis officium imploratum esse; cum in supplicatione ante omnia attentata reuocati petum sit, quam Hercul. cap. 13. numer. 2. dicit bonam practicam esse: Si peto simpliciter reuocari attentata; quia hoc modo veniet reuocanda ante omnia, si sit de iure: vel in fine litis, ideo perperam facere illos, qui petunt causam attentatorum reuocari, per modum attentati: quia si euenierit, quod non per modum attentati, sed per viam iniustitiæ, finita lite primum sint reuocanda: tunc non bene agi. Quod & Vestr. lib. 8. indicat. Et licet distinguendum sit, nempe, quod vbi agitur ad instantiam Partis, propter illius interesse, sit officium Iudicis mercenarium: quando vero agatur propter cōtemptrum Iudicis, ꝑ sit officii Iudicis nobile: tamen quicquid sit, Herculan. num. 3. dicit non multum interesse. Quia licet Iudicis officium nullam

præsupponat obligationem, vt in l. qui per colluſionem. §. 1. ff. de obligat. l. Quintus Mutius. ff. de annui legat. Tamen ex quo officium iſtud, ex iure Partibus competenti inſurgit, tanquam auxilium legale, & proprium iſporum litigatorum, in iudicio actionis loco proponitur, quod Iudex illud impertiatur, & illi deſeruiat neceſſe eſt. Hercul. d. loco. allegans Spec. plura de hiſce non reſero: cum hæc à Lancelotto in tractat. de Arbitr. (nuper in Germania excuſo) egregie pertractata ſint, vt late-rem lauare videret, ſi quid hic addere tenta-rem.

16 *Quarto*, huic ſimilia ſunt mandata ꝓ de relaxando captiuo, licet pendente ſub cautione; Quale decretum 17. Martii, anno 57. cuius formula habetur in ſymphorem. ſupplicat. part. 3. tom. 2. tit. 5. ſupplicat. 19.

17 *EX ACTV* ꝓ extraiudiciali mandata de ſoluendo executoria petuntur & decernuntur, vigore obligationis; cuius formulæ variæ, tam eum, quam ſine clauſula extant in ſymphorem. ſupplicat. d. loc. de quo etiam aliqua ſupra; num. 11. relata ſunt. Et dicuntur plura de ſolutionibus infra. Et de hiſce clauſulis executiis obligationibus annexis, varii tractatus Pandi, ac aliorum Venetiis coniunctim excuſi extant, ac Coler multa in ſuo executionum tractatu tradidit. & Aſin. in ſingul. excuſat. tractat. luculenter. §. 1. per tot. maxime cap. 53. & ſequentibus.

IN ACTIONIBVS conſiſtentia Remedia; vel ſunt petitoria, vel poſſeſſoria.

POſſeſſORIA: primo miſſio in poſſeſſionem ꝓ rei ſeruandæ cauſa. de qua tractatur lib. 4. 2. ff. tit. 4. cum ſeq. lib. 7.

19 *Secundo*, petuntur ꝓ etiam aliquando in Camera Mandata pro ſequeſtratione; vt factum in cauſa Margarethen von Rnerringen contra fratres von Eiben / vbi petebatur Mandatum generale: ſiue per Edictum pro ſequeſtratione, ad omnes magiſtratus Cameræ ſubiectos: quod denegatum tanquam extraordinarium, eum executoriales petere poſſent.

PETITORIA: vel realia ſunt, ver perſonalia.

10 *Perſonalia*: ꝓ actio in factum, gloſſ. in l. 1. verb. actio. C. de arbit. & l. ſi fundus. §. credi-

tor. in verb. adiudicatum. ff. de pignor. Et hæc Camera in conſideratione habita, vt infra ex deciſione Gilman. dicetur. An autem eadem in factum actione ex interlocutoria agatur, Bertachin. in verb. actio in factum. §. 3. per Bartol. & Doctores. in l. 2. D. ino Pio. §. 1. in l. 1. colum. ff. de re iudic. & in l. ſi poſtulatuerit. in §. ſi liber homo. in fin. ff. de adult. & in l. ſicer. §. idem. in penult. col. in fin. verſ. quæ an ex ſententia. ff. de peculio. dicit quod ſic. & per Bald. in addit. Specul. de execut. ſentem. verſ. an ex interlocutoria, & Bart. in l. fin. §. neceſſitatem. in 4. colum. in fin. verſ. nota tamen ex iſta gloſſa. C. de bin. qua liber. gloſſ. 2. Card. in clem. fin. de appellat. dicit, non naſci actionem, ꝓ ſed exce-ptionem ex ſententia ſuper interlocutoria. Alexan. de Imo. in l. 1. §. hoc iudicium. ff. ſi qui ius dicenti non obtemper. per d. gloſſ. ſingul. dicit, quod non. vide ibi omnino. ꝓ Quod tamen de actione in factum danda dictum, non probatur. Vaud. quaſt. 23. lib. 1. vbi ſic inquit: Ego, vt fere actionibus eſt commune, vnde originem & cauſam, inde & formulam, & appellationem ducere, l. 1. §. item emptio. ff. de rerum permu. & actionum. Inſtit. de action. iudicand. agendum ex iudicato, non in factum exiſtimo; ve eſt ſæpiſſime relatum. l. 4. §. tutor. & §. ſeq. & vit. l. miles. §. Et vltimo. & l. ſeq. & tot. tit. D. de re iudic. l. Grege. §. ſi cum deſenſore. in ſi de pignor. l. cum quæ. §. de peculio. & l. ſi hominem in quo. de ſolut. & paſſim in iure ciuili. Sobrie magis hanc rem ita pertractat Scipio Gentil. lib. 1. de iuriſdictione. c. 9. Vnde, inquit, fere conſtare ꝓ inter doctores, hanc actionem, ex contractu oriſi: iudicio enim velut contrahitur, inquit Vlpian. in l. 3. §. idem ſcribit. ff. de pecul. Quod ſi verum eſt: ꝓ cur non ex arbitri potius ſententia actio naſcatur? quæ naſci negatur, in d. l. 1. C. de recept. Nam arbitriū ſuſcipitur omnino à volentibus & conſentientibus: iudiciū redditur in inuitum, l. continnum. §. 1. ff. de verb. obl. Dicendum eſt partim ex contractu, partim ex lege oriſi hanc actionem, vel vno verbo, ex quaſi contractu. Nam qui iudicium accipiunt, de re iudicata conſentire videntur, vt ei ſtetur: & rei iudicatæ, atque huic litigatorum conſenſui eam vim lex tribuit, vt actionem pariat. Sicut tutelæ actio quæ eſt ex quaſi contractu, non tam naſcitur ex conuentione, quam ex lege: ſic & actio, qua

hæres tenetur defuncti creditoribus, pariter ex quasi cōtractu esse dicitur: quia aditio nos obligat, ita volente lege, *l. morte nostra ciuitatu. ff. de aq. hered. more*, id est, lege tabularum, vltimas sæpe. Denique in omni obligatione, quæ ex quali cōtractu oritur, non tam voluntas, cum sæpe inuiti obligentur, vt tutores, quam lex & ius ciuile spectatur. Et paulo post (de ex. veterum, quæ post 30. dies fiebant obducta & vincta persona) sic subiungit: sed & ex alijs rebus probari potest, hanc actionem
 35 ciuilem esse, ¶ non prætoriam, vt doctissimi quidam contendunt male: neq; enim id probatur ex *d. l. actio. 8. Cod. de reb. credit. vbi* ex iureiurando actionem in factum ad similitudinem iudicati dari scriptum est: neque enim omnis actio in factum, vel innominata prætorica est, sed plurimæ ciuiles, *l. 7 § 1 de pact. & passim. & tot. tit. de præscript. verb.* neque actio iudicati in factum est. ¶ Non enim ipse hoc illa similitudo, sed eo, quia vt confessio & translatio & iusurandum comparantur rei iudicatæ, quod ad vim & effectum. Neque verum est, innominatam hanc actionem esse: est enim proprium & elegans nomen iudicati, & vt innominata sit, nõ tamen, vt dixi, continuè prætorica. Et ea opinio etiam approbatur in *decis. Gilman. decis. 29. part. 2. nu. 60. vbi* sic ex Zaslo in *l. intra. nu. 60. de re iudicata*, dicitur: Non referre, dicere actionem iudicati, aut actionem in factum diuersa esse nomina: sed eandem rem,
 37 hæc promiscue Interpretes actionem iudicati, & actionem in factum vocat, non satis quidem commode; vt Bart. in *l. miles. §. vlt. nu. 10.* cum iuris nostri autores eam actionem, quæ ex sententia Iudicis datur, vnde & dicta est, quæ in rem iudicatam transiit, tantum actionem iudicati, non etiam in factum vocauerint, vt Vipian. *d. §. vlt. & l. si quis. 31. de procur. & litem si. 14. §. quod si homo. quod metus causa.* Paulus in *l. in duobus. §. igitur de iureiur. l. hoc iure. 86. de solut. & l. qui id. 34. de donat.* Sed tamen id ita apud Interpretes receptum est; vt hanc actionem frequentius in factum, quam iudicati nominet. Vnde illi duobus modis rei iudicatæ executionem peti tradunt, vel actione in factum, vel iudicati, vel officio iudicis. Bart. Ang. Alexan. & Io. de Imo. Paul. de Castr. Raphael Cu-

man. *l. al. & Z. l. ad d. l. intra. & ad d. l. a diuo Pio. §. 1. Specul. de ex. sententia. d. §. breuiter, nu. 1. & 2. Abbas & alii in c. postulasti. nu. 8. de for. comp. Socin. d. nu. 4. Jacob. de S. Georg. d. l. argentearium. §. vlt. nu. 1. Roder. Suarez d. l. post rem sol. 481. & seq. nu. 9. & 10. & fol. 545. coll. 1. vbi & differetias inter actionem in factum ¶ & implorationem officii Iudicis pro impetranda executione, ponunt. Ac de prima differentia; quod in actione in factum ordo iudicarius ex Bartoli, cumq; sequentium Interpretum doctrina requiratur: nõ autem in imploratione officii Iudicis, satis copiose antea egi. Generaliter enim officii Iudicis ¶ executionem
 39 paratam habere dicitur, *l. 4. Ne vñ fiat ei, qui in possessionem missus est. in princ. d. l. a diuo Pio. §. firum. litem veniunt. §. idem rest. de petis. heredit.* Bald. in *l. 1. nu. 9. C. de ex. rei iud. Roder. Suarez d. l. post rem. nu. 9. coll. 1. & nu. 13. fol. 505. col. 2.* Secunda differentia est, quod si agitur officio ¶ Iudicis, exceptio nullitatis, si exigat aliter
 40 indaginem, nõ admittitur: secus, si ¶ actio iudicati instituat. Cuman. *d. l. intra, num. 2. v. f. 3. d. d. communiter in d. l. 4. §. 104. d. d. innotum.* Tertia est, ¶ quod cum agatur in factum, semper sit opus citatione, quod Zas. *d. l. intra, num. 7. 10.* ius locum habere putat, si agatur coram alio Iudice ordinario, quam qui dixit sententiam: tum enim citandum esse aduersarium, vt sua audiat defensio: at non semper, cum Iudicis officium imploratur. Cuman. *d. nu. 2. d. d. a diuo Pio. §. in venditione.* Quarta differentia est, quod si agatur iudicati, quilibet Iudex est ordinarius, vt ait Zas. *d. l. intra, nu. 7.* vnde & hanc præcipuam differentiam inter actionem & officium Iudicis constituit. ¶ Quintam differentiam idem Cuman. *nu. 3. ex Bald. ad l. 1. C. de sent. qua sine cert. quant. nu. 4. & ex l. 1. n. 2. C. de ex. rei iudicata:* ponit, quod vbi est contradicitor, cesset officium Iudicis; non autem actio in factum. ¶ Sextam, ex eodem Bald. loco citato refert: quod cum agitur officio Iudicis, non sit limitata instantia: Secus si in factum vel iudicati agatur. Septimam differentiam tradit Specul. *d. §. breuiter. num. 3. & Oldendorp. class. 1. ad. 12. pag. 163.* quod videlicet latius pateat actio in factum, quam Iudicis officium; quod
 45 illa petatur damna, & vñ ex cum sorte, *arg. l.**

vlr. C. de vsur. rei iud. & l. i. C. si plures vna sententia. Index aut officio suo inuocatus, exequatur tantum sententia, nec vlla estimatione moræ commisse admittat, *arg. l. si postulat sent. in pr. de dam. in secl.* Atque ob eandē causam hanc actionē iudicari iidem à Prætorē introductā statuunt.

- Octauam differentiam ibidem Spec. *nu. 5.*
 46 refert; quod actio iudicari sit ordinariū; officium vero Iudicis extraordinarium auxilium: sed hoc ita verū esse in additione. b. sub lit. M. notatur, cum imploratur per beneficiū Restitutionis, ab Ecclesia, vel minore: nō quatenus hæc remedia in fauorē rei iudicatz duplicantur: quod verissimum est. Alia plura huc spectantia subneſcuntur, quæ ibi videri possunt. Ex quibus cōstat, supradictā pugnam, cum ad prætaxatū deueniunt, facile Iudices decernere. Vnu. n. adhuc exemplū nobile extat in *decis. rer. iudic.* Gilm. p. 2. dec. 36. vbi hæc res dilucide
 47 hac ratione petraſtatur. n. 36. † Pro executione sententiæ duo dantur remedia iuris; actio scilicet in factum, ex re iudicata, de qua text. in *l. aſtori. C. de iur. iur. & l. miles. §. fin. de re iud. & officii Iudicis.* Bald. in *pract. sua in q. 69. circa sentent. am. q. vlt.* Zaſim. l. i. n. 8. 9. & 10. C. de iud. l. cribit, quod in tali casu possim agere actione noua, ex sententia, quam gl. nominat actionem in factum. Bart. & Id. in *l. miles. §. qui iudicaz. de re iudic.* nominant actionem iudicari. *l. aſtori. de iur. iur.* Nec refert, siue dicatur in factum, siue iudicati, immo constet certam actionem esse existit sententia, quæ prius non erat: Potest tamen actor veteri experiri, quæ adhuc durat: quod tamen tutum non est, quia possit forte opponi exceptiones, quæ in primo iudicio essent omiſſæ, & sic forte possit repelli. Sed in incidenti actione nulla potest opponi exceptio, nisi nullitas; id eo tutum. Hæc ille.
 48 Idem in *d. l. i. n. 19.* dicit, † quod officium Iudicis possit concurrere cum actione rei iudicatz. Chil. Rittig. in *pract. Saxon. c. 103. & seqq.* Alii medium dant inter officium Iudicis, & actionem in factum, ex re iudicata, id est, actionem iudicati ad executionem summariam, in qua dicit, nec opus esse libello, nec litis contestatione, led sufficere, summaria propositione, & qualiqua actione executionem petere. In hac opinionem contra Bart. & Io. de Imol.

qui dicit esse communem, sunt Aug. Raph. Alexand. Ias. quos citat Zaſim. *l. intra. num. 10. de re iudicata.* Ego tamen hanc actionem nihil differre puto ab officio Iudicis, † & solum esse
 49 verborum digladiationem. Et quia officium Iudicis expeditionem habet viam, & ne vna actio ex alia oriatur, nosterque hic processus à nullitate defendatur, teneo pro executione officium Iudicis imploratū esse; prout etiam verba libelli, siue implorationis, & qualis qualis petitionis, id clare demonstrant: & ipse etiam Actor libellum suum declarat, vt facere potest, & dicit, se officium Iudicis implorasse. † Quod officium etiam datur contra singularem successorem (qualem se modo Reus esse contendit) qui successit in possessione occupata, lite vel appellatione pendente, etiā nō probata scientia vitii successoris, per ea, quæ tradit Men. in *remed. 27. resup. possess. n. 26. & seq. l. i. ibid. n. 6. & 7.* Nec refert secundum eundem: an sit possessor cum titulo lucrativo, vel oneroso. Quod hoc officium possit implorari contra tertium, iniuste possidentem rem meam. scribit Io. Anton. de S. Georgio. in *extractione. nu. 18. de Appellat. fol. 51.* Adde Alex. in *l. intra. n. 6. de re iud.* Petr. Jacob. in *act. in factum ex re iud. num. 3.*

Datur & actio in factum † generalissima prædictis remediis seu officio Iudicis deficiente: de qua luculenter differitur in vot. Meisneri *de iur. 28. nu. 27.* hisce verbis: Nullam sane inter omnes, quorūque de iure, tam prætorio, quam ciuili actiones sunt pro ditz, specialem inuenio, quæ ad præsentem nostram causam recte, vel proprie accommodari queat, nisi vel actionem in factum generalissimam, ac subsidiariam, vel Iudicis officium, quod actionis loco proponitur, intentatum seu imploratū esse dicamus. † Est enim de iure
 50 duo remedia pro executione sententiæ competant, quorum primum est: Actio in factum iudicati, vel, vt alii loquuntur, actio iudicati executoria, de qua loquitur *l. ordo rei. C. de execut. rei iudic. l. aſtori. C. de iur. iur. & l. miles. §. fin. ff. de re iudicata.* Alterum vero merum officium Iudicis nobile, quod nulli actioni principaliter intentatz deseruit. Ias. in *l. intra dies. num. 4. de re iudic.* cum, mox à fronte & recta via petitur,

tur executio: de quibus remediis tractat Ioan. Baptista. A fin. §. 31. c. 2. nu. 3. 4. & 5. Ferrar. in form. executionis sentent. definitiua, verb. sapiens & egregius. num. 3. Mynsing. respons. 6. num. 7. decad. 1. Petr. Vander. in suo Enchiridio iudic. lib. 4. tit. de execut. sententia. cap. 2. verb. qua sit natura & substantia executionis, &c. Vix tamen vna ex iis ad nostram hypothefin apte accommodari poterit, attento, quod eorum requisita à nostra facti specie plane sint diuersa. Actio enim iudicati executoria, seu in factum iudicati datur illi, qui habuit sententiam pro se in iudicio, contra eum aduersus quem est lata, vt ipse soluat, in quo per sententiam fuit condemnatus. Et proprie requiritur, quod ille, contra quem hæc actio intentatur, fuerit reus & condemnatus: Sicque contra alium recte intentari nõ poterit, vt inter alia requisita hoc ponit expresse Rosfred. p. 4. rub. de actione in factum qua datur ex re iudicata. Ioan. Crisp. à Monte in tract. determinat. action. nu. 159. de act. in factum ex re iudic. & Odofred. in summa sub ead. rub. & A. fin. in d. c. 2. §. 3. vbi de modo inrentandi actionem ex re iudicata tractans, dicit. Plane cum quis sententiam habet, ad iudicē accedit, petitque Partem (Reum scilicet condemnatum) citari, ac iudicatis satisfacere cōpelli: Et hæc iudicatis executoria actio appellatur, in qua Iudex nil innouat, nihilve aliud facit: sed iuris tantum remediis censuratur metu cōlemnatum, vt iudicatis satisfaciatur, compellitur, &c. Sic alterum quoque remedium, merum scilicet officium Iudicis nobile: (neque enim de eo, quod iure actionis proponitur, hic loquor) æque tantummodo contra reum condemnatum, super eo, quod iam in iudicio deductum est, & per sententiam liquidatum, cōpetit, vt not. lat. in d. l. intra dies. n. 4. & 5. ff. de re iud. Bart. in l. iudicare cauere. ff. de iurisdi. omn. iud. nu. 3. Nec opus est nouum iudicium inceptare, ex quo per definitiuam causā iam est decisa. Vander. d. c. 2. de execut. sent. lib. 4. Ideo statim à fronte, & recta via executio petitur. Myns. d. resp. 6. decad. 1. n. 7. Longe autem diuersum est in nostra facti specie. Neque enim executio sententiæ aduersus reum aliquid condemnatum, vt is iudicatis satisfaceret, hic petitur est: prout etiā, cum reus nullus in lire fuerit, peti nõ potuit:

sed contra appellantes vti tertios, qui demandatam sibi executionem & immisionem facere recusarunt, noua actione processū, quo emanatis Executorialibus, denuo satisfacerent, sicque super eo, quod nunquam antea fuit deductū in iudicio, multo minus per sententiā definitiuam (scilicet an exequi teneantur, nec ne) decisum: vt per lat. in d. l. intra dies. n. 5. de re iudic. Ex quibus satis constare puto; supradicta duo remedia ad terminos nostri casus (vt pote requisitis eorum deficientibus) commode referri & applicari non posse. Eadē etiam ratione actio ex edicto pratoris: Si quis ius dicenti non obtemperauerit, &c. de qua Rosfred. in 3. p. rubric. Si quis ius dicenti non obtemperauerit, &c. vix locum habere poterit: cum huius actionis requisita hic deficere videantur. Siue enim cum Bart. in l. vnica. §. hoc iudicium. num. 4. & cum gl. ibid. ff. si quis ius dicenti. statimam ex hoc edicto duplicem actionem nasci, vnam rei persecutoriam, quæ datur Parti ad interesse: alteram mere pœnalem, quæ competat Fisco ad consequendam pœnam, siue cum recentioribus dicamus, vnam tantum ex hoc edicto pœnalem scilicet, non etiam rei persecutoriam actionem otiri; prout sentit Franciscus Duarenus libro 1. annu. s. ar. disput. cap. 50. & Oldendorp. class. 1. act. 2. in quass. Cui & aduersum quem competat. numer. 5. & 8. (qui tamen in hoc inuicem dissentiunt, vt hic Fisco seu Magistratui; alter vero litigatori eam dari existimet): Vtroque tamen casu actionem aliquam ex hoc Edicto, in nostra hypothefi intentatam dici posse, non crediderim: ex quo nec pœna aliqua, nec damnum, nec interestes; sed solummodo ac simpliciter vt executorialibus emissis: quæ similiter nullam pœnam continent; satisfiat, sit petitum, & &c. Ex quo igitur (vt mihi videtur) nulla specialis actio hic commode dari potest: reliquum erit, vt vel actionem in factum generalissimam, ac subsidiariam, de qua Angel. in l. d. di. §. final. ff. de condit. causa data, causa non facta. Odofred. in summa Rubric. de action. in factum generalissim. & subsidiaria, & Rosfred. in eadem rubric. part. quarta, vel certe Iudicis officium, quod actionis loco proponitur, de

quo Rostred. rubr. de offic. iudic. intentatum esse dicamus: quod & m. hi pro qualitate huius causæ comod. sibi num. esse videtur. Officium enim Iudicis potest & debet implorari, ubi-
cunq; specialis actio deficit: si tamen æquitas inde resultet, ut est text. singul. in l. si me & Ti-
rium ff. si cert. petatur. & in l. hereditas in fi. & in l. plane. & in l. si in ff. de petit. hered. ad idem est text.
in l. Quintus de ann. legat. ubi ille qui agere pro-
hibetur, potest implorare officium Iudicis. Idē
etiam voluit Curt. Sennot. conf. 325. nu. 14. &
15. Quod quamvis aliqua constitutio tollat, &
excludat quodcunque remedium; nunquam
tamen intelligitur excludere implorationem
officii superioris. qui cōsiderata æquitate, eius
officium & auxilium debet annuere; quē se-
quitur Marfil. in singul. suo 72. Præterea etiā vi-
deamus, quod exceptio nō numeratæ pecuniæ
nō potest opponi post biennium, l. in contractib.
§. illo. C. de non num. pecun. Et tamen potest debi-
tor post biennium implorare officium Iudicis,
secundum Bald. in l. licet in prin. ff. de off. presi-
di, quod dicitur repetit singulariter Roland. à
Vall. conf. 1. nu. 18. v. l. 1. & Hippol. de Mat. sin-
gul. suo 277. ubi assignat rationem, quia prohibi-
tus excipere, nō prohibetur implorare of-
ficium Iudicis, secundum Bart. in l. 1. §. & parui.
ff. quod vi aut clam. Cum igitur in subsidium de-
ficiens actionis detur officium Iudicis: cōclu-
do, & in nostro casu Iudicis officium loco spe-
cialis actionis imploratum esse.

Reale Remedium quod competit,
52 est Actio negatoria; † de qua sic in decis. Gil-
man. decis. 9. p. 2. num. 1. Quandoquidem tam in
narratis, quam petitione libelli, tum etiam in
articulis per Adversarios deductū est, sententiam
in Camera diffinitivam, olim octava die Mar-
tij, anno 1553, contra Reum latam, eius tenor-
is, quod imposterum dictus Reus ab ipsis Ad-
versariis gratuitas operas, scilicet Trenchenst
& positiones. Videtur itaque, quod implora-
rit Iudicis officium, per iura, quæ habentur in
voto, quod aliquando confecti in alia quadam
causa in et has Partes Mandati, die Xtermes-
sing oder Weidgang betreffend / Bart. in l. 1. d.

no Pio. §. 1. nu. 2. ff. de re iudi. & post eundē Bart. &
Zal. in l. intra. & in l. indicati ff. de re iudicat. Spec.
de sent. execut. §. breuiter. in pr. Vel dici potest, in-
stitutā esse iudicati, aut in facti actionē; quia
regulariter ex qualibet sententia solet oriri ac-
tio iudicati, vel actio in factum, l. actori, C. de
reb. cred. l. miles. §. qui iudicati. ff. de re iud. vbi Dd.
& lat. in l. num. in repet. n. 6. §. ff. de legat. Quinimo
in effectua actionem negotiā, quam prius in
alia causa instituerunt, virgere rursus viden-
tur, quæ datur contra illos, qui non saltem re-
bus, sed etiam personis, ut hic, servitutē im-
ponere, vel aliquid contra nostra privilegia,
aut libertatem antiquam exigere, aut nos gra-
vare conantur; per iura, quæ in causa dtr drito
ten Klag allegavi, scilicet text. in l. 2. ff. si serv. vend.
in prin. & l. si iur. §. Aristo. & ibi Caste. cod. tit. qui-
bus addo Petr. Jac. in terminis in actione negoti-
ria, & ibid. in addis. in verb. periculatoribus. in fin. ubi
etiam dixi, quod hæc actio non solum datur pro
servitutibus, sed etiam pro omnibus aliis iu-
ribus incorporalibus, iuxta Fab. lason. Zal. &
communiter Dd. in §. æque. Inst. de action. & per
alia iura ibidem per me allegata.

CAPVT XX.

De Expensarum remediis.

SVMARIA.

- 1 Expensa mercenario Iudicis officio adiudicantur.
- 2 Ad expensas iudicialibus non vero conventionalibus
iussa procedendi causa accusat.
- 3 Index sponte sepe in expensas condemnat ante litem
contestationem factas.
- 4 Admonitio. Et qualis in iis processibus, etiam cetera con-
tumacem clericum. nu. 5. 6. & 7.
- 5 Expensas contra clericum Index seculari taxat.
- 6 Cum petitione pro monitorio, litere promissoria sala-
rii exhibenda.
- 7 Index inferior alterum taxationem indicare recu-
sant, Admonitio ad id compelli potest.
- 8 Expensarum punitus ad ordinem novarum pertinet.
- 9 Expensa omnes ad monetam Imperialem rediguntur.
Et quantum Cōmissariis in dies singulos taxatur. n. 13.
- 10 Pauper petit sibi assignari expensas ad Iudice. Vt &
admitti ad iuramentum paupertatis. nu. 15.
- 11 Petitur deferri iuramentum suppletorū, vel in litem.
- 12 Actio ex variis contractibus.
- 13 Mandati. 19 Prescriptio verbi.

EXpENSARVM ratione, vel officium Iu-
dicis locum habet, vel Actiones compe-
tunt. Quod est diligenter notandum. Expensæ
cuius

Deci; contra eum Monitoria decernenda, vt anno 83. factum. Ita tradit compilator decif. seu p. iudic. Camer. in verb. *Expensa*. §. *Expensarum taxa*. Vbi & ea, quæ hic subiiciemus: quia quotidie in praxi occurrunt, in §§. seqq. leguntur.

- 11 *Expensarum* † punctus ad nouas pertinet: id eo ad designationes in nouis excipiendū: nec facile replicæ admittendæ. *Expensæ* quoque
- 12 omnes † ad monetam Imperialem redigendæ. Idque etiam locum habet in æstimatione dationum & interesse: ideo semper procuratores easdem in hac moneta designet, vel annotent, & ascribant, quomodo moneta cuiusque loci ad nostram † monetâ Imperialem se habeat. *Commissarii* taxantur pro singulis diebus, quibus vocantur, singuli aurei, vltæ expensæ. *Expensæ* taxantur semper se taxæ subscibant. *Victus* victori sumptus restituere, ei-que rei Camerales terminum præfigere debent. Procurator si se offerat in iudicio pro Partibus expensæ (in quas hic forte condemnatæ sunt) exsoluere, illa oblatio sufficit, & acceptatur. Et si deinde motas neget, & subterfugia quærat, tum ei iudicialiter per decretum sub pœna 4. vel 5. marcarum auri puri mandatur, vt suæ obligationi intra certum tempus satisfaciatur.

Tertio: cum taxatio expensarum exhibetur, & ex petuntur taxari vel moderari: & tunc in hoc pūcto, sicut & in aliis privilegiatis, in nouis proceditur, nec Replicæ admittuntur, vt modo ex decif. Cam. verb. *Expensa*, notauimus.

- 14 *Quarto*, Si Pars pauper † petat sibi litis expensas ab aduersario suo assignari, de quo vide Hartman. Pistor. *quæst.* 120. Quando vero maritus vxori, frater sorori, pater filio sumptus litis subministrare debeat, consule Cephal. *consil.* 127. lib. 1.

- 15 *Quinto*, idem remedium competit, † cum pauper in Camera admitti se ad iuramentum paupertatis petat: Hoc enim casu omnes litium expensæ, ipsi præstito iuramento paupertatis gratis, donec ad pinguiorē fortunam venerit, donantur, vt supra late *part. 1. de remediis, quæ Commissarius aduersus pauperes habet, explicatum.*

Sexto, cum petitur † deferri iuramentum, 16 vel suppletorium, vel in litem. de quibus vtrum compereret, egregie disputatum in causa Melchior Strobil Appellant, cont. Matthei Kellern / vnd Paris Remen Appellatæ, licet non deferantur ea iuramenta regulariter, nisi à Parte sibi deferri petantur. Plot. in *l. si quando. C. vnde vi. §. 50. n. 8* Tamen in Camera ex officio aliquando deferri notatur: præsertim si quis conuictus sit de mendacio, vt in causa Simsen contra Nassian Juden / 23. Decembris. anno 1562.

ACTIONES † ratione expensarum 17 competunt ex omnibus contradiis, in quibus quid vel ex mora, vel stipulatione, aut natura rei venit, quod multis capitib. docuit Garzius de expensis, *vt pote cap. 10. & seqq.* Quæ de re cum supra de stipulationibus, & vlturis actiō sit, hic ea merito prætereuntur. Videantur tamen, quæ *part. 1. lib. vlt. de salario Commissarii & Actionibus contra pauperes*, dicta sunt.

IN SPECIE autem, vt id vno saltem atque alio exemplo illustremus; vel ex cōtra dicto nominato vel innominato ex actiones descendunt.

Ex nominato, † mandati actio si doctis ob labores quid debeat: Et tunc petiuntur citatio, cuius rei exempla antiqua recensentur in annot. Schmpff. & Koch. ad Ord. Cam. in causa Georg Seidler tutor. Doct. Hectors contra Streiberger, liem ad instantia n eorundem contra Franzen von Hall / 13. Maii, anno 1547.

Ex innominato, præscriptis verbis actio competit; cum de expensis ratione refectionis alicuius rei agitur: tunc etiā expensæ illæ veniunt. Et sic cum ratione doris præscriptis verbis actum diceretur; & vna peterentur impensæ sicut ad refectionem ædium dotaliū; dicebatur etiam hæc actione eas petitas dici posse, in causa Bartholomæi Eyrer contra Franz Herper. Reliqua supra de fructibus, vlturis, & iuramento in litem videri possunt.

LIBER DECIMVS.
DE REMEDIIS LICITE
TOLLENTIBVS RES
ACQUISITAS.

CAPVT I.
De remediis Liberationum.

SVMARIA.

- 1 Iudex in dubio potius ad rescindendum, quam confirmandum inclinat.
- 2 Officio Iudicis petitur actus pronuntiatori ipso iure nullus.
- 3 Restitutio in integrum.
- 4 Actiones ex variis contractibus.
- 5 Ex stipulatu: quæ & fideiussor ad liberationem agit.
- 6 num. 6.
- 7 Ex pacto.
- 8 Reversio contractus, ex capite non implementi.

CUM nemo perpetuo se obligari facile pariat: restat vt de remediis dicamus, quibus quis ob obligationibus liberatur: de quo in genere hoc capite, in sequentibus magis in specie agemus.

- 1 Illud autem ante omnia ¶ hic notandum: Iudicem potius ad confirmandum, quam rescindendum & tollendum contractum agere: quod notabiliter expressit Afili. in sing. tract. de exar. §. 3. c. 164. n. 1. & 2. hisce verbis: Inquit Barthol. Carpoll. in l. bouem §. aliquando: in c. nu. n. ff. de ad. edict. per ea quæ voluit Ludo. Rom. in quodam suo singulari: quotiescumq; duæ deducuntur actiones; quarum vna tendit ad reformandum contractum: alia vero ad eundem rescindendum: si illa actio quæ ad contractus rescissionem spectat, intentata sit, Iudex ex suo officio sententiâ super illa actione ferre potest, quæ ad contractû reformandû pertinet, parte etiam id non petente; prout ille æquitate magis conuenire existimauerit, vt est text. in d. §. aliquando. Exemplum aut huius speciei ponit in quodam, qui domum Titio eam ea conditione & pacto vendidit, vt si venditor deciperetur, possit aduersus emptorê ad rescindendam venditionem, aut ad supplendum illud plus, in quo deceptus appareret agere:

Vnde cum venditor deceptus esset, egit contra emptorem, ad venditionem rescindendam; quibus stantibus dicitur Iudicẽ venditionem validam pronuntiare posse, & emptorem ad illud plus, in quo venditor fuit deceptus, condemnare; & ex consequenti venditionem ipsam reformare; etsi id petitum non sit: sed tantummodo venditionem rescindẽ.

REMEDIA vero generalia, vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis: vel ad tollendum actum, vel ad sublatû restaurandû implorat.

Ad tollendum: ¶ cum petitur actus pronuntiatori ipso iure nullus, de quo supra aliqua de nullitatibus. Item de vnione prolium, nulla pronuntianda, & de querela inofficiosi quædam dicta sunt, quæ huc recte referuntur.

Ad sublatum actum restaurandum ¶ competit, Restitutio in integrum.

Primo, si dicitur contractus rescissus ob nõ impletum modum, aut conditionem: quod quomodo in maioribus & minoribus procedat, egregie explicat, rationibusque & Doct. autoritatibus illustrat Sfort. Odd. de Restit. in integrum. part. 2. quæst. 84.

Secundo, cum contra renuntiationes, maxime minor restitui petitur, per Leonem omnia. l. 3. §. quod si minori ff. de minorib. Sfort. Odd. late d. l. quæst. 85. art. 1. vbi hoc variis exemplis prolixè illustrat.

ACTIONES, QUÆ IN HAC materia proponi solent, plerumque ex contractibus originem ducunt. Et in genere, ¶ quando contractus ab initio validus infringi, vel rescindi petitur, actio ex eo contractu descendens dari dicitur, l. sed Celsus. 6. §. si fundus. & ibi gloss. in verba, esse, ff. de contrabenda emptione. l. si fundus. 4. in principio. vbi gloss. in verbo, Competere. ff. de leg. commiss. l. ex empto. 11.

§ si qui virginem. & § si qui vinu. & ibi glo. in verbo, ad distrabendam. ff. de action. emp. glo. in l. 2. verbo, induci. & ibidem Bart. num. 2. & Doct. C. de re. in vendit.

IN SPECIE autem, vel ex nominato, vel innominato contractu oriuntur.

2 E nominato ꝛ contractu, ex stipulatione agitur.

Primo, ob non impletum promissum, ꝛ namque commissam.

6 Secundo, ꝛ Fideiussor ad sui liberationem hac actione non in eo continere agere dicitur: de quo supra de fideiussorib.

Ex innominato contractu;

7 Primo, pacto. ꝛ si pacto iuramento firmato renuntiatum alicui iuri: Nam renuntiationes hæ ad pacta referuntur, de quo Doct. in cap. quamvis. de pactis. in 6.

8 Secundo, cum contractus rescinditur ꝛ ex capite non implementi: cum illud quod implendum est, causa finalis ipsius contractus. vide Crauet. conf. 299. nu. 1. & 2. vbi etiam dat conditionem sine causa, ad recuperandam possessionem.

CAPVT II.

De Solutionum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Mandata de soluendo sine clausula.
- 2 Oblatio debiti. Et quatenus ea sufficiens sit.
- 3 Iudex ex officio ad solutionem decimarum cogere potest.
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Mandatum contra cessionem male factam.
- 6 Ex variis contractibus.
- 7 Condictio indebiti. & num. 9.
- 8 Ad exhibendum.
- 10 Ex stipulatu.
- 11 Ex empto. 12 Conducti. 13 Mandati.
- 14 Dotis. 15 Negotiorum gestorum.
- 16 Condictio incerti.
- 17 Condictio causa data, causa non secuta.
- 18 Actio de errore calculi.
- 19 Stellionatus, & Furis.
- 20 Rei vindictio.
- 21 Condictio sine causa, cuius affinia.
- 22 Ex stipulatu.
- 23 Ex empto. clau. 27. Conducti, nu. 24.

25 Condictio ob turpem vel iniuriam causam, cuiusque affinia.

26 Actio debiti principali.

28 Concessio. 29 Repetundarium.

30 Actio ad repetitionem vjurarum.

31 Ex iusu prohibito.

32 Ex constitutione Anton. de Iudice qui male iudicauit.

33 De calumniatoribus. 34 Hypothecaria.

35 De conditione causa data, causa non secuta, cuiusque affinia.

36 Ad exhibendum.

37 Empti. 38 Venditi.

39 Prescriptio verbis.

40 Rei vindictio.

RATIONE Solutionis remedia competentia sunt, vel officium Iudicis, vel actiones.

OFFICIUM Iudicis, vel ad promouendam, vel impediendam, aut retractandam solutionem occupatur.

Ad promouendam: Primo, varia Mandata ꝛ de soluendo sine clausula, de quibus supra de mutuo & Mandatis executiualibus pluribus actum, à Iudice peti, & decerni si licet.

Secundo, Ad impediendam ꝛ fit oblatio debiti realis (quæ sinit vsuras, de qua in Oblatum. C. de vsuris.) Etiam verbis: Prin. & quod creditor acceptare recusat. Secundo, si in iudicio fiat. Et ex hoc fundamento, in casu verbalis oblationis iudicialiter factæ, fructus à die factæ oblationis adiudicati sunt in causa Damm contra Euerdebi. anno 1582.

Tertio, ad solutionem ꝛ decimarum Iudex ex officio compellit, late per rationes Alin in tract. de execut. § 3. c. 102.

Quarto, Restitutio in integrum datur minori contra solutionem factam, si laesus est ex illa solutione, Lait Prator in princip. de minorib. Et l. Cod. si aduersus solut. laxissime hoc post alios prosequitur Sfort. Odd. de Restit. in integ. quest. 52. per totum.

Quinto ꝛ quando quis in fraudem suorum, vxor præsertim marito actionem cessit: tunc Mandatum petitur ad Iudices inferiores, ne concedant talem fieri cessionem; cuius rei exemplum extat in synphor. supplicat. tom. 2. part. 3. lit. 12.

ACTIO-

ACTIONES quæ competunt, similiter vel ad soluendum, vel solutionem impediendam intentantur.

AD SOLVENDVM, ex omnibus contrahentibus, ex quibus quid deberetur, ut capite præcedente dictum, & ex vnico Exemplo mutui videre licet. Alia vbiq; ipse lector superius colligat.

AD SOLVTVM reuocandum varia remedia dantur.

PRIMO; si errore et solutio facta, conditio indebiti, tot. sic. in scripto in ff. & Cod.

Cuius affines actiones sunt plurimæ: Et ex, vel præparatoriz, vel principales.

Præparatoriz: ad exhibendum, et si venditor fundum dederit, rursus casus non ablati. l. fundi. 17. §. si rursus causa. ff. de actionibus empti.

Principales, sunt vel reales, vel personales.

Personales, ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: primo in genere, si compensationis exceptione tutus, et per errorem soluerit; hoc enim casu solutum non reddicitur, sed indebiti conditio competit, l. qui inuicem. 30. ff. de condit. indebiti, vide tamen gloss. in d. l. qui inuicem. 30. in fin. & l. si ambo. 10. §. 1. ibi: si quis igitur. ff. de compensationat.

Secundo, in specie; vel ex vero, vel quasi contractu.

Ex vero; nominato, vel innominato.

Ex nominato, verbis, vel consensu constant.

Verbis; stipulatione; et si cum quis alii, quam cui deberetur, soluerit, is cui solutio facta est, cauetur creditorem solutionem ratam habiturum: hoc enim casu creditore ratum non habente, actio hæc de rato competit, l. si sine. 22. in princ. vers. et conditio l. vltima. §. fin. ff. rem ratam haberi.

Qui consensu constant, et primo, actione ex empto, si quis rem suam ignorans emerit, pretium recipere, l. huiusmodi. §. 4. §. qui seruum, vers. quod si pretio. ff. de legat. 1. Secundo, si

venditor liberum prædium tradiderit, sed seruienti tradere debebat. l. si tibi liberum. 8. ibique gloss. ff. de actionibus empti.

Conducti, et actio sola; si cum conductor ante conductionis tempus finitum totam pensionem soluerit, postea res conducta incendio, vel alio casu intereat, nondum elapso conductionis tempore. l. sed addet. 19. §. si quis cum. §. ff. locati.

Mandati; et si alius quam qui debet, soluerit; hic enim etiam ab eo qui debet, repetere potest. l. vlt. in fin. ff. de negot. gest. l. si quis possidet. 31. in princ. vers. quod sed et posit. ff. de pet. hered. Secundo, si fideiussor pro reo principali indebitum per errorem soluerit. l. indebitum. 47. ff. de condit. indebiti. l. si procuratorem. 8. §. si ignorauerit. vers. quod et ad litem. l. si fideiussor. 29. §. si cum debitor. ff. Mandati. hoc tamen ita, nisi fideiussor suo, non debitoris nomine soluerit, d. l. 4. Tertio eo casu, quo infra primo casu negotiorum gestorum actionem concedimus.

Dotis; et si pater ignorans filiam diuoritiæ, et dotem promissam soluerit. l. si pater. 41. ff. soluto matrimonio.

Ex quasi contractu, negotiorum et gestorum; primo, si cum quis alii: quam cui deberetur, soluerit, creditor solutionem ratam habuerit. l. si pecuniam. C. de contrahend. stipulatione. Secundo, eo casu, quo supra primo casu actionem mandati dedimus, numero 13.

Ex innominato contractu, primo et conditio incerti, eo casu, quo supra secundo casu actionem venditi dedimus, numero vltimo.

Secundo, et conditio causa data, causa non secuta sola; cum quis alii quam procuratori creditoris soluerit; creditor postea solutionem non habuerit ratam, l. si procuratori. 24. ff. de condictione causa dat. causa non secuta.

Actio et de errore calculi; si error calculi prætendatur, de quo libro 2. C. tit. 5. l. vlt. ff. de iur. iur. in singul. ea de re tractatur.

Ex delicto, vel nominato, vel innominato.

Innominato : si quis sciens indebitum accepit, et hoc casu iudicio stellionatus tenetur. l. si fideiusor. 29. §. in omnibus. in fin. ff. Mandati. Item furti actione, l. si procuratori. 24. in fin. ff. de condit. indebiti.

Reales actiones dantur, primo, si quis non suam, sed alienam pecuniam per errorem soluerit; tunc pecunie vendicatio competit. l. qui heredi. 46. & l. dominus. 53. ff. de condictione indebiti. l. si filiusfamilias. ff. si iur. petat. l. servus inscio. 20. ff. de fideiusoribus. Quod tamen ita accipiendo, si dominus non vendicat: hoc enim casu solvens per condictionem indebiti possessionem repetit, l. indebiti. 15. §. sed etsi numerum. ff. de condit. indebiti.

Secundo, si pupillus, furiosus, vel si cui bonis interdictum est, sine tutoris vel curatoris autoritate indebitum per errorem soluerit; tunc soluti vendicatio competit, l. interdum. 29. ff. d. titul. nisi pecunia soluta sit consumptum; tunc enim condicendo, d. l. 29. in fin.

Et huc de primo repetendi modo, errore scilicet. Reliqui ex defectu causæ proveniunt, quæ sunt numerosiores: de quibus, quia quæque species sua habet affinitatem, sigillatim in sequentibus agendum erit.

PRIMA conditio sine causa est. et si causa, ob quam quid gestum est; vel nulla sit, vel finita, ideoque gestum retractari poterit, leg. 1. & l. qui sine. 3. ff. de condit. sine causa.

Huius autem affinitas remedia ex contrahibus descendunt. Primo, qui verbis, secundo qui consensu perficiuntur.

Ex contractu qui verbis perficitur, stipulatione scilicet, cum quis sine et causa quid promittit: hoc enim casu ex stipulatione conuenitur, etiam exceptione defenditur, l. 2. §. circa. versul. si quis sine. ff. de doli mali except.

EX CONTRAHIBUS qui et consensu perficiuntur.

PRIMO actio ex empto concurret, si arrha datur, pretioque soluto, vel emptione pacto rescissa, arrha emptori non reddatur.

Secundo, ex conducto et actio, si cum fullo ob vestimenta depetita pretium soluerit, dominus postea vestimenta receperit, hac actione pretium repeti potest. l. 2. ff. de condictione sine causa.

SECUNDA conditio est, si ob turpem vel iniustam et causam quid gestum sit, ideoque gestum retractari poterit, l. 1. in fin. cum l. seq. l. idem si. 4. §. quoties. Et l. ultim. in princip. ff. de condit. ob turp. caus. l. quod evitandi 3. l. quoties. 4. eodem. Quæ nec suis affectibus destruitur; sed plures habet, quæ vel reales sunt, vel personales.

Personales descendunt vel ex contrahibus, vel delictis.

EX CONTRAHIBUS in genere: si ut debitum solveretur, pecunia data sit; ad repetendum id quod datum est, etiam et actio debiti principalis competit, l. ultim. §. si ob rem locatam. ff. d. titul. l. si tutor. §. ff. de tutelæ & rationibus. si tamen ex testamento, vel stipulatione, vel ex alio contractu stricti iuris debitum fuit; tunc stricti iuris actio non datur, sed condictione tantum ob turpem causam. d. l. ultim. §. fin. & ibi gloss.

EX EMPTO; et si quis rem suam emittit, et inde pretium soluerit, id repetit actione ex empto, l. sua rei. ff. de contrab. emptio.

EX DELICTO; vel nominato, vel innominato. Nominato, publica; et Concessionis, l. 2. ff. de concessionibus.

Item legis Iulie et repetundarum. l. 1. §. 1. vers. maxime. ff. eod. tit.

INNOMINATO, si vlturæ solutæ repetantur; ad has enim repetendas peculiaris et actio ex iure Pontificum competit. Item, si ex lusu et prohibito, quid datum sit; hoc enim casu ad repetendum peculiaris datur actio; de qua tractatur libro 11. ff. titul. 5. nec non constitutio Imperatoris Anton. et d. l. 1. §. sed et constitutio. l. 1. c. de papa iudicio, qui male indicavit. Similiter etiam peculiaris in factum de calumniatoribus actio concurret; si quis ob negotium faciendum, vel non faciendum pecuniam acceperit, vel stipulatus sit, l. 1. in princip. l. in hacten. §. §. sed etiam ff. de calumniatoribus.

verbum. i. quasi. i. canō. in cum. 127. de qua tractatur lib. 3. ff. tit. 6.

84 Reales: hypothecaria, † quæ ex talia hypotheca pro vlturis restituendis competit. Villalob. in communibus opinionibus, in lit. V. numero 69. Viuius libro 1. commun opin. in verb. vlturarius, versicul. similiterque occurrit. circa finem.

85 TERTIA conditio, est conditio causa data, causa non secuta, si causa ob quam † quid datum aut promissum est, secuta non sit: & ob id gestum retractari petatur, l. i. §. si non autem. l. nihil refert. 4. ff. de condic. sine causa. l. 2. §. ob rem. ff. de conditione ob turpem causam. Cum hac etiam aliquæ cognitionem habent; quæ vel præparatoriæ, vel principales sunt.

86 Præparatoriæ: † ad exhibendum: Si dominium rei datæ in accipientem non sit translatum. l. si procuratori. 14. in fin. & l. cum seruum. 15. ff. de condic. caus. dat. causa non secuta, l. data fructuum. 7. §. si res. versicul. proinde, & l. si ego Scia. 9. in princip. versicul. fin vero non statim. ff. de iure dat.

Principales actiones: vel reales sunt, vel personales.

Personales: vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

87 E Nominato, empti sola, † si pretio soluto, res vendita non tradatur. Agitur autem ad rem tradendam, & ad id, quod actoris interest, præstandum, l. i. in princip. Et l. ex empto. 11. §. idem ait. ff. de act. empti. Quod non proceedit, si venditio sit inutilis vel irrita facta. l. 21. hanc legem. & l. si qui. l. 51. Senatus. l. domum. 37. ff. de contrahend. emptione.

88 Venditi sola: † si vendita res & tradita, premium pro ea non sit solutum, ad premium venditi hæc actio datur.

Ex innominato; conditio cautionis, si chirographo dato, postea pecunia numerata non sit: hæc enim casu querela non nu-

meratæ pecuniæ; & conditio cautionis competit l. si quasi. 7. Et l. in contrahibus 4. §. illo videlicet versicul. in omni enim. C. de non numer. pecun. de qua vide infra; & Interrogatoriis, tit. de Exceptionibus.

Præscripti verbis; † si non ad rem ipsam, sed ad id quod actoris interest, agatur. l. §. naturalis. §. & siquidem. l. si tibi docem. 7. ff. de præscript. verb.

Realis, rei vindicatio † eo casu competit, quæ proxime actionem ad exhibendum dari duximus, numero trigesimo primo.

Quod tamen ita accipiendum, nisi pecunia data ab accipiente sit consumpta: tuæ enim condici potest l. 29. in fin.

CAPVT III

De delegationum Remediis.

SYMMARIA.

1. Conditio ad liberandum.
2. Restitutio in integrum.

RATIONE DELEGATIONIS, vel pro validitate, vel invaliditate disceptatur.

DE PRO VALIDITATE, tunc, si quis tutus per exceptionem se alii delegari passus est, † aduersus eum cui est delegatus, non potest istam quam habet exceptionem opponere; sed aduersus delegantem condicione ad liberandum vii potest: per ea quæ habentur in l. si qui. 22. & l. seq. ff. de non es. l. 1. §. si qui. Quorum verum adig.

AD INVALIDANDAM delegationem restitutio in integrum petitur; † si persona delegata sit minus idonea ad soluendum, quam prima, per l. patri. §. penultim. de minor. post Azon. pulchre Sfort.

Quod de restitut. in integrum. q. 54. ar. tit. 9.

De nouationum remediis.

SUMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Quomodo ex noua obligatione agatur.
- 3 Actio ex stipulatu.

REMEDIATIONUM sunt vel officium Iudicis: vel actiones.

OFFICIUM Iudicis competit, si pro
1 restituitio in integrum aduersus nouationem agatur. per l. minor, cui per fideicommissum.
ff. de minorib. post Capriunc. Sfort. Odd. de Restitut. in integrum. part. 2. quæst. 54.

2 **ACTIO**, quæ competit, non t̄ est actio antiqua: sed illa, quæ noua est: cum illa antiquam obligationē plane petimar. Cessante autem priore actione, t̄ ex stipulatu actio competit. Infit. quivm modū tollitur oblig. & præterea nouatione. & Infit. de actionib. §. de constituta. in fin. l. si transsum. 2. C. de execut. rei iudicata.

CAPVT V.

De compensationum remediis.

SUMMARIA.

- 1 Varia actiones.
- 2 Actio ex ipso principali concessum.
- 3 Retentio.
- 4 Permutatio: aut de vt duc.
- 5 Pignormissio.

QUAMVIS compensatio proprie in modum exceptionis proponatur, tot. tit. de compensationib. tamen dantur de eius nomine 2 actiones, post alios Leonard. Coppelius t̄ de compensat. cap. 10. n. 14..

- 1 **PRIMO** actio t̄ ex ipso principali contractu cuius affine remedium est.
- 2 **PRIMUM** Retentio, t̄ quæ sepiissime petitur confirmari. Iacob. de Put. de iur. 262. n. 6..
- 3 **Secundum**, Permutatio, t̄ seu contractus, do vt des.
- 4 **Tertium**: si t̄ debitor pecuniz solutio per compensationem facta sit: tunc quod actor pro credito habebat, pignoratitia repetit, l. 12. in iur. C. hoc tit. Tyndar. de compensat. art. 10. eff. 12.

CAPVT VI.

De cessionis bonorum remediis.

- 1 Ad carcerem quomodo procedatur.
- 2 Iudex ex officio iure vergens ad inopiam, de iure agendi adiudicat.
- 3 Iudex ex officio decoctorem, tanquam inopem ad agendum, reuocat.
- 4 Causa a suspecto quomodo exigatur.
- 5 Restitutio in integrum.
- 6 Actio primaue contra cessionarium, si ad pluriorem fortunam peruenierit.
- 7 De concursu creditorum.
- 8 Actio contra infitorem aut socium, ex cessione fallit facta competens.
- 9 Communi diuidendo.
- 10 Ex delicto, & n. 11. De dolo. n. 12.
- 11 Hypothecaria.
- 12 De reuocanda alienatione in fraudem creditorum.

RATIONE cessionis bonorum remedia, aut officio Iudicis, aut via a iudicis competunt.

EX OFFICIO primo ad carcerem proceditur: t̄ si renuntiatum beneficio cessionis: de quo tamen, an scilicet fieri possit, non conuenit inter interpretes. De quo egregie Asin. de execut. §. 2. cap. 1. n. 5. Deinde, si consuetudine cessio tollatur, & carcer imponatur: vt iure Saxonico. Quod & probatur à Doctoribus, vt videre est apud Asin. d. loc. n. 6.

Secundo: si vir t̄ ad inopiam vergat, vt dos a muliere restituitur, ex officio nō rogatus, iniungit Iudex. De quo Asin. de execut. §. 3. c. 112.

Tertio: ex officio t̄ reuocat Iudex decoctorem, 3. tanquam inidoneum ad agendum, vi statuti. eleganter Asin. d. l. cap. 71.

Quarto, ex officio t̄ cessionem petenti cautionem Iudex iniungit, ne ex ciuitate discadat, ante finem litis, & petitio ratione cessionis bonorum, tanquam informis reuocatur: Ita factum. 24. Maii, anno 1594. Debet enim citatio peti ad videndum fieri cessionem, & bonis deputari eunator. Quæ notata in causa D. Eysenhardt contra Wiedingem.

Quinto, t̄ Restitutionem in integrum impetrans, ex gratia Principis, recuperat beneficium cessionis bonorum: de quo vtrinq; pulchre Sfort. Odd. de Restit. in integ. part. 2. quæst. 97. num. 29. Ex hac gratia principis, tanquam ex privilegio, vel conditione ex constituit, Principis agit.

VIA actionis competentia, sunt aut realia, aut personalia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu autem vel vero, vel quasi.

6 *Ex vero*: Primo est remedium seu actio ꝑ primitiua, qua agitur contra cessionarium, si ad pinguiorem fortunam peruenit.

7 *Secundo*, est remedium, qua ꝑ creditores sibi inuicem præferri petunt, de quo supra de pignoribus.

8 *Tertio*, est actio ꝑ quam creditores contra institutorem, aut socium cedentis instituunt, quæ ex contractu venit, quo cedens obligatus fuit.

9 *Ex quasi contractu*, communi ꝑ diuidendo.

iudiciū competit, quo debitores similē causam habentes, diuisionem instituunt.

Ex delicto; Primum: ꝑ cum peruntur decoctores in carcerem detrudi, de quo supra.

Secundo, cum peruntur tanquam dilapidatores ꝑ & fures puniri, aut cum ignominia, vigore Statuti, cedere.

Tertio, est actio ꝑ de dolo, contra eum, qui dolo occultauit, aut qui dolum adhibet ante cessionem: qui non potest cedere, sed si non habet in ære, luit in corpore.

R 2 1 1 1: Primo ꝑ actio hypothecarie ꝑ contra possessorem bonorum hypothecatorum.

Secundo, est ꝑ peculiaris actio: si quis in fraudem creditorum alienatum.

FINIS TERTIÆ PARTIS.

